

کتیبخانە یە کە تایبەت بە:

۱. کتیب و گوڤاری کوردی

۲. کتیب و گوڤاری بیانیی سه بارهت به کورد

📖 له تیلگرامه کە ی خۆتاندا بنووسن: @kurdica ، دوایه کرتە ی له سه ر

بکەن و ببه ئەندامی کتیبخانە ی کوردیکا.

📖 تکایه ئەم کتیبخانە یه به هاوڕیکانتان بناسین.

رومان

شار به دهر

شار به دهر

شار به دهر

شار به دهر

شار به دهر

شار به دهر

شار به دهر

شار به دهر

شار به دهر

حوسین شیر به گی

شایبہ دہار

حوسین شیرپہگی

بۇ چى كاتى نەبوو؟ باس و خواس لە سەركات و سات نىه! كامە كات
 و سات؟ ئەو شتەى كە من بە دەيان و سەدان كەپەت كوتوومە شتېكى
 گرنگ و ئەوتۆ نىه! يان ئەو عەيام و سەردەمايە كە ئىو دەلېن؟ تۆپىم بلى
 كاميان! كاكى خۆم كاميان؟

كات و ساتىك بە درېزايى دىرۆكى ئىنسان، يان بە كورتى تەمەنى
 گولېك، مېشولەيىك يان بە شەرىك؟ بىروراي ئىو بۆ خۆتان،
 چونكوونى ئەم قسانەى ئىو ھەربە كەلكى خۆتان دى و سوود و
 سەمەرىكى بۆ من نىه! من چى بكەم لەم دەم و وەخت و بۆرەتار و

دهمده مانه ی که ئیوه ده لئین؟ ئیوه ته واوی خه لکی دونیا بلین دهم خه نیمه ته! بلین هه ل و مهرج گرنگ و ئه وتویه، بلین هه لکه وت زپره و ریکه وت زیوه! به لام من دهنه پرنیم، ده گورپنیم، ده نالینیم و هاوار ده که م: چ دهم و چ کات و ساتیک؟ کام هه لکه وت و ریکه وت و کامه بۆره تار و عه یام و سه رده مایه ک؟ هه مووی ئه وانه سه هله، من ته واوی ته مه نی خوّم و بنه ماله ی خوّم، ته نانه ت سه رجه می ته قالای ئینسان و ره گه ز و نه ته وه ی خوّم پی بایی چله پوشیک نیه. چونکوو هه موویم به خت کردوو! دۆراندوو مه. به لام من به ته نی نا! نا، نا، کاکای خوّم من به ته نی نا، به شهر بوّ خوئی دۆراندوو یه تی! به سه رهات و چاره نووسی ئینسان به ختی کردوو! هه ر له و ساته وه کابرای قازی نه پراندی: هه ر ئیستا که له بهر چاوی خوّم نیو چاوانیان داغ که ن و مۆری پیوه ئین، باله دووره وه دیار بیت کین و چ کاره ن! هه ر له و ساته وه دۆرا، هه موو شتیکی دۆرا و هیچ شتیکی بایه خی نه ما. ته نانه ت بایه خیش بی بایه خ بوو! ئه ویش دۆرا و به خت بوو.

ده سا کاکای خوّم هه ر که س به ریی خوئی. ده با که س گله بی له که س نه بیت. ئه ی من بوّ چی ئه و که له شیرم سه ره بری؟ ئه ی بوّچ ئه تو و هاوه له کانی دیکه م داوه ت کرد و گوشته که یم ده ر خوار دتان دا؟ هه ر نه تزانی؟ هه ر نازانی؟ گه له خوۆوۆ، گه له خو!

ئه و بۆره تاره کاتیکی تاییه ت نه بوو، گرنگ و ئه وتۆ نه بوو، ئاسایی بوو، وه ک هه موو روژگار و شه و گاری رابردوو. وه ک ئه و دهمه ی که له شیره چنجیری نه که ره تییک و نه دووان وه نه دی تی تووراند، تاکوو منیش وام دانا به یان به سه ر داها توه. به لام که ها تمه سه سار و کاروان کوژم لی دهر که وت! که له شیره چنجیریم گرت و بی سی و دوو سه رم بری.

ئهم بۆره تاره ی دیکه ش هه ر وابوو، ده نگیک چه ند جار تی تووراند.

به لّام هر کا لاقم نا حه ساری چاوم به مريشکه پيره که ی دايکم کهوت که وه ک که له شیر بانگی نه دا! بايشم بی راوهستان و سی و دوو، چه قوی له ملی نا و له شه سهر پر دراوه که ی حهوا دايه بهر پیی من! نه مجاره مالّ ناوایی دای و بایم کرد و له مالّ وه دهر کهوتم.

نازانم له ناخمدای بیر و ههستم چ بوو! نازانم له مه ترسی دابووم یان له خه یالّ پلاودا! که چی ده شم زانی نیگا به په رۆشه که ی نه وان ههر به دوومدا دی! له لای خوّم روون بوو چ ده کهم. چم دهوی و له کوی وه دیم و بو کوی ده چم. له گه لّ چند هاوه لّ و دوست و برادر به ته ما بووین باخه رزه که ی شانی شاری ناوه دان کهینه وه. له پاش ئه م هه موو سالّ و سه ده حه ول و ته قالا یه، راما ن ها تبوه سهر زیندوو کردنه وه ی ئه م باخه رزه! ریگا دوور و دریژ و بی برانه وه. پیوانی ناوه ها ریگه ییک به پی یان دژوار و پر له ماندوویی به لّام ده بایه بی پیوم، دنا رزه کان هه لده پرووکان و وشک ده بوون.

جار جار به هه له داوان و په له پهل، که رهت که ره تیش له سه ره خو ریگه م ده بری. شه قام بوو و سارد و سر! چو ل و هو ل و کپ و کپ. له ژووره وه ی شار خو ر له پشت هه ور، هه وریکی شینکی و پته و. هه وری پر له گازه گاز، دم به هه ره شه و گو ره شه، دم به هاوار، شار لالّ و لی لّ و هه موو شتیك كو ن و تو زوای و خو لاوی. له خواره وه ی شار، ولات بی ترووسکه و برووسکه، ئاسمان بیستانی کافور، دیراو دیراو، کو لان کو لان و گیشه گیشه لو که، نیوان کو لان و دیراو زیباری که سک و رووباری نیل و خوم.

هیشتی له شه قامه که ی شاردای بووم. ههروه ها ده رۆیشتم، بو پیشه وه. به ره و باخه رزه کان. له وسه ری شه قام گه یشتمه مهیدانی چوارچرا.

مهیدانی پر له گول، گول هممه رهنگ و هممه چه شنه. جیگه ی ساتی پشودان و حه سانه وه! ساتی سهیری گول و سهوزه لان و شیناوه ردی ده سچین! لادانه بهر په رژی می میدان و زهین دانه پولی گولان و سهمای گول و گز و گیای ئه م سهوزه لانه. دار و گول، دای و باب. دایه، بابه، خه مان مه خون، به خه مان چ پیک نایه. شایکه ن ئه م گوله باخه. گوله باخی سوور و به گه شه و نه شه. سهمای په ریلانی به هه شت له باوه شی نهرمه بای به بیان. مهیدانی رازاوه به عه تر و رهنگی گول. به لام ئه ی بوچ چول و هول؟!

شنه ی بای به بیان ده هات. شنه با به عه تره وه ده هات. ده هات و لک و پوی دار و گولی ده شه کانه وه. هه مووی ده خسته سه ما، سهمای دار و ده ون و گول و گیا. به تایه ت شه کانه وه ی گوله باخ ولانی پر له عه تر و عه بیر ده کرد. ئینسان مه ست و بی خود ده بوو! مهستی له که لله ی ئینسانی ئه دا. مهیدان له بهر چاوم دهره واوه، گه وره ده بوو. ده بووه هه رد و بنار و کو سار. له گه ل پولیک له دوستان چوو بووینه گه زیزه چین. رهزا له سه ر هه لدریکه وه هه رام ده کاتی: سامرند، وهره ئیره. ئیره ته واوی گوله گه زیزه یه! گه زیزه دنیای داپوشیوه. به قه ت خیز و خولی چومی. هه ر چه نده ماندووم، به لام ده بی هه ر چوئیکه خوم بگه یه نمه لای رهزا. نابی له رهزا بمینمه وه. به گه زیزه چین دهروم تا ده گه مه سه ر هه لدریکه. له گه ل رهزا ده ست ده که یین به گه زیزه چین. مناله کانی دیکه دوورن. ناتوانن وا زوو بگه نه ئیره. ئه مروش دیسانه که من و رهزا له هه موو هاوه له کان پتر گه زیزه ده چین. کاتی رویشته وه، رهزا له و به ری هه لدریک و من له م به ره وه به ره و مال ده بینه وه. ده ستیک له شانم ده کوتی. چه شنی نیشته وه ی دالیک له سه ر نه مامیک. وه ک ئه وه ی خه رته لیک دووسی جار له سه ر شانم بنیشی و هه ستیته وه! ده سته زه لاهه که سی چوار چه لان له شانم ده کوتی و

ده‌لی: له کوئی؟ هۆی خاله له کوئی؟ ئاور ئه‌ده‌مه‌وه. ده‌شته‌وانه‌که‌ی سه‌ر ده‌مای منالی من و ره‌زانیه! راده‌چله‌کیم و دیمه‌وه سه‌رخۆ. کابرایه‌کی غه‌واره و نامۆ ده‌ستی له سه‌ر شانم دانابوو! وه‌ک ره‌شه‌دالیک له جووجه‌له‌ییک بروانی، کابرا لیمی ده‌نواپی. به سه‌رنجه‌وه، زۆر به سه‌رنجه‌وه لیمی ده‌روانی. جار‌جاریش له شانمی ده‌کوتا و هه‌رای ده‌کردمی: له کوئی؟ هۆی کاکه له کوئی؟

له‌گه‌لکوو لیمی ده‌پرسم: چیت ده‌وی؟ چاو ده‌قووچینی و ده‌م ده‌کاته‌وه: له‌م گوله سوورانه‌ت ده‌روانی، ته‌نیا له‌مانه. حاشا مه‌که، حاشای پی‌ ناوی، زۆر له میژه‌ ته‌مه‌شات ده‌که‌م. یانی توپیت وایه بیجگه له‌م گوله سوورانه، چ گولیکی دیکه جوان و شیای ته‌مه‌شا‌کردن نیه؟ هه‌ر بلین ئه‌م گوله زه‌ردانه! یان ئه‌م سپیانه!

ئیه هه‌روان. تۆش له‌وانی! ده‌تان ناسم. له‌وانه‌ی وا زۆر له‌خوبایی و خوش‌گله‌یین! له‌خۆتان نه‌بی، له‌گشت که‌س و گشت شتی‌ک نارازی و به‌گله‌یی و به‌ئیرادن. بۆچی؟ ها؟ وه‌لامت چیه؟ وه‌لام ده‌وه، بۆلال بووی؟ بارانی پرسیاره‌کانی به سه‌رمدا ده‌باری. بی ئه‌وه‌ی وه‌لامی ده‌مه‌وه. هه‌ر لیمی ده‌لی و لیمی ده‌لی و.... باران به‌ره‌که‌ته، باران به‌لایه! به‌تایبه‌ت له‌شار و گوندی ناوه‌ندی شو‌ره‌کات. سه‌دان سه‌ده به‌ر له‌وکاته بوویان پاش ئه‌وه؟ لام روون نیه. به‌لام وه‌نده ده‌زانم سه‌دان سه‌ده و هه‌زاره‌ها هه‌زاره‌ی تیدا ده‌ژمیردی. له سه‌ره‌تاوه تا‌کوو ئه‌مپۆ. ئاوه‌ها بووه، هه‌رواش ده‌بی. باران به‌لایه و به‌ره‌که‌ت. ئاخ له باران و یاسی باران! .... باران ده‌هاته خوار، به‌لامی ده‌سه‌لاتداری سه‌ر زه‌وی. له لایه‌ن خۆیه‌وه، یان له لایه‌ن ده‌ست و پێوه‌نده‌کانیه‌وه. به یاسایان بی یاسا. به ئاسانی یان بی سانایی. قه‌دیمیان ده‌یانگوت: نه‌هات باشه، قۆرتی خراپه. بابم دايم و ده‌ره‌م

دهیگوت: ئەگین بهخت نهی هینا، سه گی ده رکی خوشت پیت ده و پری.
 به هار بو هه موو ولاتان و هه موو که سیپک خو شی و خیر و به ره که ت،
 به لام بو ولاتی ئیمه؟ به هاری بی باران، به لا و نه هات و قات و قری، به
 بارانه وش به لا و چاره پره شی! ده لین گورگ به پۆل و کۆمه ل ده ژین و
 ده گه پرن. پۆلی گورگ هه رکا چه ند روژان بی زه وات مان و برسیه تی
 زوری بو هینان و شه که تی کردن، له باز نه یه کدا هالقه ئە ده ن. قنیشکه
 ده که ن و هه لده تووتین و چاو له چاوی یه کدی ده پرن. نه سه عاتیپک و نه
 دووان و نه ده یان. وه بال به ئە ستۆی وتوان! بگره چه ند روژ و شه و گار. جا
 له گه لکوو یه کیان پیلووی به سه ر چاوی داکشا، یان له تریکی داو
 لاتراسکه یه کی به ست، ئە وانی دیکه به هه موویان تی ده ورووژین!
 سواری سه ری ده بن و به گوشت و ئیسک و پیست و پلووسکه وه ورد ورد
 ده یئه نجنن و ده یخۆن. ئە مه یاسای نیو گورگ و نیو دارستانه!

له پاش شه ره قسه یه کی کورت حو کمی کرد وه پیشی که وم و له گه لی
 دا برۆم! بو کوی؟ هه ور و هه لا بوونه باران و دارژران به سه رمدا. له گه ل
 کابرا لیمان بووه شه ره قسه. هه رکا به زبان و قسه چی پی نه کرا،
 لاپه ره یه کی چه شنی چه ک به ره و رووم گرت. دیسانه که جوایم نه داوه.
 ئە مجاره کردیه بانگه شه ی یارمه تی خواستن. خه لکیکی زور ده وره یان
 داین!

خه لک دوور و نزیک کو بوونه وه! گو یان هه لخت، چاویان تی برین
 و مله قوته یان کرد. له م هه یس و به یسه دا ده رباز بووم و رام کرد. هه روا که
 رام ده کرد، کابراش به دوومدا ده هات. خه لکیش به شو یتماندا ده هاتن.
 به ره به ره هه شیمه ت هه لده قولی و زیاد ی ده کرد. شه قامیکی دیکه و
 چاوه روانی من بو ماشین و تاکسی. کابراش گه یشتی و دیسانه که ش

دەمە تەقى و شەرپە قسە. ديسان ئاپۇرى خەلک! بۆ سەير کردن. بۆ ئەو ھى بزانن كى دە كەوئى! لە ھەوا شەرى داللىك و كۆتريک لە پەر ھەستەم کرد گە مارپۆ دراوم! باز نەى گە مارپۆ چووکە تر بوو ھەو، قۆل بەست کرام. کە لە بچە لە دەست دايانمە پيش. لە ھەوا دال كۆتري گرت و لە گەل خۆى دابردى. لە قوراپودا بە پىيان ريمان دەبرى. شە قامىكى خۆلینە و جادە يە كى گلینە. گەرەك و كۆلان شپرزە. لە ژير خوناو كەى باراندا، تا قولاپە لە نيو قور و تا ئەژنۆ لە قوراپودا، بەرەو شوئى دلخوازى كابرا دەروشتين. من يەك و ئەوان زۆر. بەو حالە خۆشەو ھەستە كانيشم لە گيرى كە لە بچە دا. دوور و نزىك، خەلک؟ تارمايى يان سيبەر بوون كە جار جار ورتە ورتيكيان لى بەرز دەبوو، جاروبار جنيويشم دەھاتە گوئى. دلە كوتەى نيو ناخ، دەھۆلى روژى شايى. بلئى چيان ليم بوئى؟ بۆ كوئىم دەبەن و مەبەستيان چيە؟ باران ھەروا دەھاتە خوار. جلقە جلقى ئاو لە نيو كە وشدا، چەك بوونى كە وش. تا گەبشتينە دەركىكى ئاسن و دەركيان كوتا، بوومە گۆلى نيو قوراو. لە پەر دەرك دەكرئتەو ھە. سەدان دەست بە پال پيوەنان و سيخورمە تيكتوتان دەمھاونە ئەو ديوى دەركى ئاسن. دەرك دادەخرئتەو ھە. ديمەنى دەزگايە كى كۆن. لە ژير ديوارە گلینە يە كەو ھە، بەرئى يە كى قوربەنە دا لە دەركىكى ئاسنەو ھە چينە ژوور. كاريدۆر نيو ھە تاريك و بى دەنگ و دوور و دريژ.

دووسى كەس لە پيشەو ھە، دووسى يەك لە پاشەو ھە ئەم ژوراوژوورم پى دەكەن. ھام و شوئى ئەم و ئەويكى زۆر و مۆن و رووگرژ. سەرسەرا و ھۆل و ژوورە كان پەر لە زەنا زەنا، پەر لە سرت و خورت. وئینەى دەم و لووت و قامك بە ديوارەو ھە: بەوان مەلئىن! زۆر باش سەرنەدەرى كارى خۆم و ھەست بە چلۆنايەتى وەزيعەتى خۆم دەكەم. زۆر باشتر دەزانم كيم و كورپى كيم و چ كارەم! باپيرە گەورەم كۆيلە، باپيرم فەلا، بابم شوانەوئە بوو،

خۆشم کورپه شوانیکم. کورپه شوانیکی له دئ هه لاتوو. دهر به دهری کۆلان و شه قامی شار. له ئاکامیشدا ئه وایرهم. له م دیو بوو دیو، له م هۆل بوو هۆل و له هه مووشیاندا دلّه کوته و ده مه ته قئ. نه پره و گورپه. جوین و توپ و ته شهر و هه پره شه و گورپه شه. ساتئ ته نیایی و بیر کردنه وه کۆسار و چیا به لایه و به ره که ت! به ره که ت بوو چونکئ شنگ و که نگر و ریواس و کارگ و کورپه مه زیان ئه وئ بوو. به لای بوو، چونکئ به حه یران و گۆرانی ئیمه ی به ره و خۆی بانگ ده کرد. چیا ی روو سوور و سه ره به رز، به چاو داگرتن و قام و لاوژه، بانگه شه و بانگه وازی چوونی ئیمه ی ده کرد. کئ پرکیئ منلان به ره و ته لان و داوین و دوندی چیا. دانیشنن له سه ر ته له سه ننگ و گاشه به ردی سه ر زه رد و ره وه ز و هه لدئ. شه ره گۆرانی و چه پله پریزان. قایه ت گپرا نه وه، جه فه ننگ و پلله لیدان. گه ره لاوژه و به شادی رابواردنی ته مه نی منالی. به لام گه پرا نه وه به ره و ئاوه دانی و مال و دای و باب؟ به لای بوو به لای سین و جیمی دای و باب. لۆمه و جوین و تی هه لدان. به لام به سه ر ئه وه شدا، دیسان و دایم و ده ر هم، هه ر ئه وه بوو! هه ر وه ک دوئئ. به یان تاریک و روون، بابوله یه ک به ده سه ته وه، ده ره پرین له مالی. خولانه وه ی کۆلانی نیو دئ. له گه ل منالی نیو دئ پۆل به ست و قسه و باس. پریاردان بوو چوونی چیا!

چیا و کۆسار ته وای ژین و ژیان. ته وای خۆشی و رازاوه یی ته مه نی منالی و میر منالی. چیا به هه شت بوو، به شینا و هه رد و سه وه زه لان و ره وه ز و شلیر و میلاق و به بیوونه وه. به تایه ت ده مه و نه ورۆز به گوله گه زیزه وه. تو خودا گوله گه زیزه چه ره نکه؟ چه تامه؟ چه بۆنه؟ بۆ چه ده بی؟ که سه هه بوو ئه وه بزانی؟ ئیستا که سه که سه هه یه ئه مه بزانی؟ بروا مه که ن! نا به که سه بروا مه که ن، که سه ئه مه نازانی!

به‌لام گولّه‌گه‌زیزه‌جوانه، نازیزه، خوشه‌ویسته. به‌دریژایی دیرۆکی ئینسان هه‌روا بووه، هه‌ر وا ده‌بی. چونکی جیهان ده‌پازینیتته‌وه، چونکوو مزگینی به‌هار دینی. مزگینی مردنی زستان و سه‌هۆل و سه‌رما، مزگینی گه‌پانه‌وه‌ی به‌هار و گول و گه‌رما. زۆر باش هه‌ستم به‌وه‌زیعه‌تی خۆم ده‌کرد. ئه‌و گورگه‌بووم که له‌کۆمه‌لی گورگان دا له‌ترم دابوو. پۆلی گورگ به‌سه‌رمدا رژا بوون. پاروویه‌کی خۆش بووم. ده‌بایه‌ خواردرابایه‌م و ده‌خورام! به‌لام نه‌ده‌با به‌سانایی ده‌ست بده‌م. خۆ ئه‌وان زه‌بری خۆیان نوواند، زولمی خۆیان کرد و خه‌شی خۆیان رشت. ئه‌مجاره‌نۆره‌ی من بوو ره‌ق و توورپه‌یی خۆم و خه‌شی دلّی خۆم به‌چه‌شنی گه‌وره‌ترین رنوی دونه‌یا به‌سه‌ریاندا هه‌ره‌س که‌م.

باران ده‌باری، به‌ریژنه‌ به‌سه‌ر و گوێلاکی مندا، ته‌ر و قورپوی ده‌کردم. له‌نیوان گه‌مارۆی دیوه‌زمه‌دا، که‌له‌بچه‌ له‌ده‌ست، له‌م ده‌زگا بوو ده‌زگا، له‌م ژوور بوو ژوور، به‌ره‌و ژیر هه‌شاولی دیانی چه‌رموی گورگی برسی‌یان ده‌بردم. به‌لام له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ باشم بوو ره‌خسی بوو، زۆر باش! حاشا له‌و گۆره‌ی نووره‌ نوورپی لیوه‌ نایه. بوو ئاخو مۆر و حوکم به‌ره‌و دیوه‌خانی قازی گه‌وره‌یان ده‌بردم. قازی، پیاوماقوولی کۆمه‌لی خۆیان، ده‌ راستی دارستان. هه‌لم بوو هه‌لکه‌وتبوو. له‌لاوان شه‌وی، له‌پیران هه‌وی. ده‌بوو که‌لکی لی و هه‌رگرم. ده‌رکی ئاخو دیو کرایه‌وه. خرمه‌خرمی پۆتین و زرمه‌ی نالی دیوه‌زمه‌ی ده‌وسی به‌ده‌س، ریزدانان بوو جه‌نابی قازی و دانانی ده‌وسی له‌به‌ر ده‌ستی. چاو پێدا خشانندیکی به‌په‌له‌ و مۆر بوونه‌وه‌ی قازی. دیسان چاو پێدا خشانندیک. ئممم، ئممم، له‌په‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ی قامکی بوو به‌رن، هه‌لده‌به‌زیتته‌سه‌ر لاقه‌کانی و ده‌نه‌رینتی: (جوین و قسه‌ی ناحه‌ز، هه‌ره‌شه‌ و گۆره‌شه‌ی زیندان و به‌ند و کووت و زه‌نجیر،

خهت و نیشان کیشان) به خو بادان به ره نگارم ده بیټ. کاتی خو به تی. ئه و هه له یه که لپی ده گه پام و به ته مای بووم. دیوه زمه له پشت دهرکی یه و ژوور جگه له من و قازی، چول و هوول.

له گه لکوو ده گاته حاندی من، منیش هه لده ستمه سه پر پی. زور له نه کاو، گورج و گومه ز به هه موو قه وه تی خو م، زله یه کی به که یفی دلی خو م له بن گوپی راده کی شم. لاتراسکه ده به ستی و سوور ده خوا، شه پیکی زور باش له گولی نیوان هه رتک گولمه کانی هه ل ئه دم. قیت و قوز راده وه ستم و چاو ده پر مه نیو چاوی. بو ده ققه یه ک واقعی ور ده مینی. ده تاسی و به پر سیاره وه تیم ده روانی. سوور هه لده گه ری و پشتا و پشت ده کشیتته وه. شهرمه زار و تووک هه لپرووزاو، وه ک ورچی تاوانبار، جاروبار ته مه شای دهوسی ده کات و برپیک جار له من ده روانی. هه ست ده که م بو ساتی بیره وه ری و خه یالات هه لی ده گرن و ده بیهن و ده پر ون. ون ده بی، نو قمی زیباریکی دوور، پاش ماوه یه کی زور که وه خو هاته وه، خیسه و مور له من و دهوسی، خیسه و مور له من و دهوسی، .... له ئاکامدا ده نه پرینی: شار به دەر.... شار به دەر..... مور و ئیمزای خو ی به دهوسی وه ده نی. وه ژوور که وتنی دیوه زمه. لاق پیکدا کوتان و زرمه ی پوتین. هه میسان دهنگی به رزی قازی: هه موو تاوانباره کان خو یان پی بی سووچ و تاوانه. ده پارینه وه، پاکانه ده که ن. به لام ئه وه یاسایه که تاوانبار و بی تاوان لیک جیا ده کاته وه. ته رازوو میزان راده گری. حوکمی دادگا بی سی و دوو، بی قسه و باس ده بی وه دی بیټ. بی به ن.

هه میسان دهنگی به رز ده کاته وه: لای به ن، بی به ن و بر ون. شار به دەر.... شار به دەر. لپی مور ده بمه وه. زور له سه ره خو: هیدی تر به چه؟ بووا ده نه پرینی؟ کویت دیشی؟ به ئامازه ی په نجه دهرگا پی نیشان

دیوه‌زمه ئەدا و له سەر جیی خۆی دادەنیشیتەوه. بە دوو چاوی ئاوه‌لا و بیناوه له ژین و ژیان دەپروانم. نه هه‌وه‌ل که‌په‌ته فری ئەدریم، نه دواین که‌په‌ت ده‌بی. هه‌وه‌ل که‌س که فری دام باوکم بوو. بایم بی ئەوهی بزانی چی ده‌وی و ئەنجامی کاره‌که‌ی چیه! له پشت خۆیه‌وه تنۆک تنۆک داپرستم. دووه‌م که‌س دایکم بوو که بو بارسووکی له‌شی خۆی فری دام. به‌ دووای ئەواندا هه‌ر که‌س پیم‌گه‌شیت، دوو چه‌پۆک و سی مسته‌کۆل و شه‌پیکێ تی‌هه‌لدام و هه‌وای دام. هه‌ر که‌س بو‌لایه‌ک و جیی‌یه‌ک. ئەوا قازیش فریم ئەدا. دیسانه‌که‌ بو‌ دوور، دووره‌ شار و دووره‌ ولات. دوور له‌ هاوه‌ل و که‌س و کار و ئەو جیی‌یا نه‌ پیم‌خۆشن و ئەو که‌سانه‌ خۆشم ده‌وین. له‌و حوکمه‌هه‌ستی خه‌مباری و خۆشی‌یه‌کی ئەوتۆم نه‌کرد. دلم‌دانه‌خوریا و پشووم سوار نه‌بوو. بگره‌ بریکیش شاد بووم! زه‌بری خۆم وه‌شانده‌ گورزی خۆم گرت. خۆم‌ن خه‌شی دلی خۆم رشت، ده‌سا با ئیدی هه‌وام ده‌نه‌هه‌نده‌ران و دووره‌ ولات. بو‌نیو سه‌گه‌ل و گورگی هاری دارستانی هه‌ره‌ دوور و ناخۆش و نامۆ. ده‌ست له‌ ده‌ست و قه‌وه‌ت له‌ یار، شانی ئەده‌مه‌ به‌ر. ئەمه‌ چاره‌نووسی منه‌! چاره‌نووسی ئینسانی ئەم سه‌ده‌یه‌، هه‌ر دووره‌ ولات و ته‌نیا‌یی و نامۆ‌یی و غوره‌ته‌. سه‌له‌کانی ئاخری ئەم سه‌ده‌یه‌، سه‌له‌کانی هه‌زاره‌ی ئەمه‌رۆ، سه‌له‌گاری ئینسان و ئاسنه‌. ئینسان له‌ چه‌شنی ئاسن و ئاسن وه‌کوو ئینسان. هه‌رتک بی‌هه‌ست و بی‌دل و بی‌به‌زه‌یی و بی‌ئه‌وین. بگره‌ بتوانین بلین ئینسان و ئاسنی ئەم سه‌رده‌مایه‌ له‌ کۆتایی هه‌زاره‌دا جیگه‌ی خۆیان ده‌گۆرنه‌وه‌. ئەگین ده‌ته‌وی ئینسان بمینی، ده‌بی ئاسن بی! له‌ ئاسنیش ره‌قتر، ده‌بی پۆلا بی. تاکوونی له‌ ئینسانیه‌تی خۆتدا بتوانی ئینسان بمینی! تاکوو ره‌شایی و چه‌په‌لی زه‌فه‌رت پێ نه‌به‌ن و نه‌گۆردری. به‌لام ئاسنیش دوو ئاسنه‌!

ئینسانی ئاسن و ئاسنی ئینسان! یه کیان ئاسن و یه کیان ئینسان. ئەتۆ کامیان؟ له گهڵ تۆمه هۆووی خاله، پرسیار له تۆ ده کهم: ئەتۆ کامیان؟ ئاسنی ئینسان یان ئینسانی ئاسن؟ ده زانی ده لیم چی؟ بیر که ره وه. بیر که ره وه.

شهوی تاریک و زستان. منالۆ چکه یه کی ته نیا و هه ردیکی بئ سامان و نووته ک و تیوار. سه رماش سه رمای خاتوزمه ه پیر. چاوگپرانى پر له مه ترسی منال بۆ دای و باب، یان ناسیاویک ئەرای په نا بۆ بردن و یارمه تی خواستن. هه نگاو هه لێنانه وه، له تر به ستن، هه نگاو هه لێنانه وه، له دار و به رد هه لکه وتن. شهو، سارد و سپ، شه وه زه نگ و ئەموسته چاو. ناخ پر له خۆف و مه ترسی. کوته کوتی دل وه ک ده هۆل کوتانی مردوو ناشتنی ولاتانی دوور. به سه ره مووی ئەمانه شدا، له پر قوت بوونه وهی دپوه زمه یه کی ئینسان خۆری برسی. هه شاوڵ هینانی دپوه زمه و راکردنی منال. به لام نه هات! به هه ر لایه کدا منال هه لدی و ده رباز ده بی، راست له دوو هه نگاو هی به رده می دا قوت بوونه وهی دپوه زمه ی ده م به هه ره شه و گوره شه، چاو بلیسه ی ئاگری جووتیک مه شغەل. دپوه زمه سه ر تا پاسی. ریش، بۆر و چلکن و دریش و هه میسان شه تاوڵ هینان له بۆگرتن و خواردنی منال.

منالیش به دوو قاچی چووکه و باریک له چه شنێ تیروک، راکردن، زیپاندن و زیریکاندن. له نه کاو له زیپه ی خۆی وه خه بهر هاتن و له خه و رابه رین. ئازای ئەندام له ژیر توپۆی ئاره قه ی سارد و سپ دا. له ش وه ک میوژۆکه و لانکه و بيشکه له رزین و له رینه وه. وه گریان که وتنی منال به ده نگ و وه خه بهر هاتنی خه لکی نیومال.

سه رده مای زۆر منالی. له پيش مه دره سه چوون و دیتنی ئەم خه ونه. تاکوو ئەو شه وه دل داخوورپان و مه ترسی له ژیانم دا نه بوو. به لام له پاش

ئەو شەوئە تاكوو ئەلحانەكە خوۆف و خووپە و مەترسی بپرای بپربوۆ ساتیكیش لە بەر چاوم ون بیی. بوونەتە ئاوالە دووانەم و دايم و دەرەم هەر لەگەڵم بوون و هەن! گوئی دان بە دەیان رەوانناس، خویندەنەوی سەدان کتیبی رەوانناسی و رەوان دەرمانی، خوۆپەرورەدە کردن لە درێژایی دەیان سالدا بوۆ ئازایی و نەترسی و لە سەرەخوۆ بوون. خاوەنی وزە و هیز و توانا، بەلام هيجيان نەیانتوانیوە ئەم خوۆف و خەتەرە کەوالە بنچینەیی دلمدا بنجی داکوتاو، لە ناخمەووە وەدەر بنین. لەو شەوئە پرا خوۆف ئاوالە دووانەمە و هەر لەگەڵمە، لەو شەوئە پرا بوۆم دەرکەوتوو، شار و دی و ولاتی من، ئەو هەردە بی سامان و رەش و بەستەلەک و ئەنگوستە چاویە و پپرە لە وەها دیوئەزمە گەلیک. ئەم رایەلە لە ناخی دلمدا، لە نیو خوین و ئیسک و موخم دا جی گر بوو. دەسا بە دەیان و سەدان و بگرە هەزارەها کەرەت ئەم خەونە لە ژیانمدا وەدی هاتوو. بی داد و بەلا و نەهاتی ئاوەها بە سەرم هاتوو.

ئەمە بیر و پڕوای منە کە ولات و ژیانم هەردیکە، لە شەوئە زەنگیکی پڕ لە بای سەر سەر و سەرمای خاتوو زەمەه پیردا. دەيجا گۆرە و شارە برا، کورم، دوستم، هاوئەلی خوۆم! گۆرە و شارە.

تاریکایی لە باوئەشی خویدا رات دەگوشی، دیوئەزمەییەکی چنگن بە دیانەکانی لە شارەگت بەر دەبی دەیان چەقەل بەهیزی کەلپە پیست و گوشتی روومەت دەپچرن. خوین بە سەر و گوئیلاکتدا دیتە خوار، هەموو لەشت دەکەوینتە ژیر توژیژیک خوین و خویریکی کیمای و مەییو. جا توۆ دەکەویە هەناسە بپکی، هەناسە بپکی دەمدەمانی مردن. جیهان تراویلکە و ژیان ئاویلکە. لە ئەسرینی چاوەکان و جواناوی لەشتا دەکەویە مەلە کردن. هاتنە نیو زەریای ژیان و مەلە کردن تەنیا دەقەقەیه ک و هەلقولینی

جواناو و چۆراوگهی ئاویلکه و نوqm بوون ساتیک. وپرای ئەم گشته نه هاته، له گه لکوو ده گه یه ته مه نی خو ناسین، بریار ئەدهی له حاندی هه موو که ند و کۆسپه کانی ژیا تندا خو راکری. راولستی دژ به هه موو دوژمن و دژواری و دژایه تی ژیا نت. بریار ئەدهی خو فی خو ت له ناختا حه شار ده ی و له هه موو که سیکی وه شاریه وه.

منالیم جگه له دیمه نی سه ره رزی چیا چ بوو؟ چی تیدا بوو؟ چی دامی؟ کورپه شوان و مجپۆریک که ده بوو بو وه کۆ کردنی نانه ره قه ی به راتی بابی ده رکا و ده رک بکات و له هه موو ده رکی ناحه ز و ناشیرن بدینی و بیسی، چی لی ده ردی؟ چۆن و به کام لی هاتووی به وه پی ده گات؟ بیری منالی تیزه! له بیرمه، له بیرمه و له بیرم ناچی، هه ر ئەو مناله سه ره رۆیا نه ی عه ودال و گیرۆده ی چیا و کۆسار، له رۆژانی جومعه دا شتیکی دی بوون و دیمه نیکی دیکه یان بوو. چاره که یه کی زه لام و کۆن و چلکن به شانوه، داریک به ده سته وه، کۆلان به کۆلان و ده رگا به ده رگا ده گه ران و بانگه وازیان ده کرد: نانی جومعه ره حمه تی خوداتان لی بی. له کۆلانکی دیکه وه ده نگیک وه لامی ئەدانه وه: نانی شوانی مه ر وه به ر شه فاعه تی پیغه مبه ره کون. هه روه ها له وه سه ری گه ره که وه، ده نگیکی تازه: نانی شوانی به رغه ل.... نانی شوانی گاران.... ده رکاو ده رک جوین و توپ و ته شه ر ده گاته گوئ! به گوئی خو مان ده مان بیست! کورپه مجپۆر و کورپه شوانی به رغه ل و گاران و مه ری، بریا هه ر نه بوایه یان! باوکانی شوان و مجپۆر، خو زیا هه ر نه بوایه یان! تا قه تا قه ی منال چ له تازه لاوه کانی ئاوابی خو مان و چ لاوانی لاوه کی له مزگه وت له لای مه لا ده رسی قورئان و مه لایه تی یان ده خویند. جا هه ر له به ره ئەوه ده رکا و ده رک ده خولانه وه. ده رکی مالانیان ده کوتا و داوای ژیاوریان ده کرد. بابیان نه دار و چاو له

دهستی نیو خه‌لک بوو، زه‌وی و جووت و گای نه‌بوو. به نانیکی بخۆو مه‌مره و به نانه‌زگی مجیوری و شوانی و گاوانی ده‌کرد. هه‌ربۆیه رۆزانی جومعه بی‌ده‌نگی دی‌ده‌شکا و هه‌را و هاوار و جوین و توپ و ته‌شه‌ر له نیو دی‌دا بانگه‌واز ده‌کرا. منیش یه‌کیک له و منالانه. برسیتی که‌لله‌ی قوپاندووم، زگی به نیودا بردووم و ئیسکی شان و ملمی خوار و خییچ کردوو. چاره‌که‌ی وه‌کو کردنه‌وه‌ی ژبواری حه‌وتانه‌ شان و ملی دارنیوم. سه‌دان سه‌ده و هه‌زاران وه‌رزی پاش ئه‌و سه‌رده‌مه ئه‌وه‌تانی بوومه‌ته ئه‌و گورگه‌ی له پۆلی گورگاندا پیلوو‌ه‌کانی وه‌سه‌ر چاوی کشاون. ئه‌وه‌ نیه هه‌لدر هه‌لدر و هه‌پروون هه‌پروون کراوم و شاربه‌ده‌ر ده‌کریم.

له هه‌موو لایه‌که‌وه بای سه‌پسه‌ر. بای یاغی و تووپه و توسن. بایه‌کی هه‌ر و شه‌ر و در و بی به‌زه‌یی، وه‌ک دیله‌ به‌شداری تووتک توپیو، ده‌لوورینی. خۆی به نیو به‌رگ و سیپال دا ده‌کات و به‌گاز و نینۆک چه‌ره له گوشتی ئازای له‌شم هه‌لده‌ستینی. ئه‌م با و سه‌رمایه سه‌رتاپام و یک دین، ده‌یگوشن و ده‌یدرن و شیتال به شیتالی ده‌که‌ن. له‌گه‌مارۆی ئه‌م باو سه‌رمایه‌دا که‌له‌بچه له ده‌ست، له نیوان پۆلی دیوه‌ز مه‌دا به‌ره‌وه ئه‌و دورگه‌یه‌م ده‌به‌ن که‌بو ئه‌وی شاربه‌ده‌ر کراوم. له دووای دوو شه‌و و رۆژ

سواری ماشین، جاده له بن دیت و ده گهینه سهر زه ریا. زه ریای بی رۆخ و رهخ، بی قهراخ و بی قهرار و لیوار. تا کوو چاو هه تهر ده کا کف و شه پۆل و ئاو. شه پۆل له سهر شه پۆل و کف به دم ئاو و شه پۆله وه. زه ریا تا هیز و قهوه تی هه یه به مسته کۆله و شه پ و شه قه زله به سهر زه وی و خوّل و گه می دا ده کیشی. به سهر ئه وه شدا چه نیک دم به هه ره شه و گوره شه یه! له کی؟ له و کهسه و ئه و شته ی وه گیری که ویت و دهستی بیگاتی! به لام له زه ریا و توفان ورق و توورپه یی ئه و زالمتر و به سامتر مرویه. ئه و مرویه ی که و ابی مه ترسی خو ی له باوه شی زه ریا و توفان ده هاوی و کویان لی نا کا. دیوه زمه به ده ست با و سه رماوه وه زیعه تیکیان نه بوو، که چی ئه وه تا گه شتووینه ته سهر زه ریا، سه د وه نده ی پيشوو بی وه زیعت تر و له پی که وته ترن و گشتی ئه م نه هات و سه خله ته ش له چاوی من ده زانن. جا له داخانه هه ر کا له سهر دونیا ده ستیان به سهر که سی دیکه دا ناروات، ته واوی توورپه یی خو یان به سهر مندا ده ریژن. په یتا په یتا توپ و ته شه ر ده هاون و له گه رما و گلاوی و ناخوشی و نه خوشی دورگه م ده تر سینن. به لام که ده بینن من تیک ناچم و له گه رما و توفان و زه ریای دورگه و له م کۆچه و ته نانه ت له شار به ده ریش باکم نیه، هه زار وه ندی دیکه له گه لم به د و به دئا کار و کرده وه ن! دیسانیش ئه وه منم که هه روه ها به قاقا و جه فه نگه وه گه مه و گالته یان پی ده که م!

شه و، دره نگانه و ئه نگوسته چاو. له نیو گه می ماتورپی دا، به دم توفان و شه پۆلی زه ریا وه، له ژیر قه مچی بی به زه یی سه رما دا، به ره و دورگه ده رۆین. له هه لچوون و داچوونی ئاوی زه ریادا گه می له چه شنی بی شکه راست و خوار ده بیته وه. به راست و چه پ دا ده که وی. بو ژیر و ژوور ده چی و ئیمه راده ژینن. سوژی سه رما و بی ده نگی ئیمه، نه ره و گوره ی

شه‌پۆل له‌گه‌ڵ ده‌نگی ماتۆپری گه‌می تیکه‌ڵ بوون. جاروبار له‌ ژوور سه‌رمانه‌وه، زۆر له‌ دووره‌وه ده‌نگی مه‌لێکی کوچه‌ریان ماسیگره‌یه‌ک بێ ده‌نگی تیک ده‌شکینێ. ده‌نگه‌که‌ جاری وایه‌ شپ و در و شه‌پرانیه‌ و جارجار خه‌فه‌تبار و دل‌ته‌نگه‌. له‌ جیبی خوومه‌وه سه‌ر هه‌لده‌پرم و سه‌رنجی ژووری سه‌رم و ده‌ورویه‌رم ئه‌ده‌م. جگه‌ له‌ تاریکان و ره‌شایی چم وه‌به‌ر چاوانه‌ت. هه‌میسان لێره و له‌وێ، دوور و نزیک قیژه‌ی زیقاوله‌ و بالۆره‌ی مه‌لانی دیکه‌ دێته‌ گوێ. دوو چاوی زیت و به‌ قوولاچووی گه‌میه‌وان له‌ ئاو و ئاوه‌پیی زه‌ریا ده‌پوانن. ری ده‌ناسن و هه‌له‌ ناکه‌ن. گه‌میه‌وان لێوه‌ کرۆژه‌ ده‌کات، ئاره‌قه‌ی نیو چاوان ده‌سپڕ و له‌ شه‌وه‌زنگ و زه‌ریا ورد بوته‌وه‌. به‌ره‌ به‌ره‌ با ده‌که‌وێ. سه‌رما شله‌ی ئه‌داتێ. هه‌روا که‌ کات ده‌پوات و ئیمه‌ به‌ره‌ و پێشه‌وه‌ ده‌پۆین، هیور و هیینی و له‌ سه‌ره‌خۆ، بگره‌ بریکیش به‌ دزیه‌وه‌ بۆره‌ تار و فینکایی به‌سه‌ردا دین! رووناکایی کازیوه‌، تارمایی و شکانیک زۆر له‌ دوور، له‌ هه‌ته‌ره‌ی چاودا وه‌ده‌ر ده‌خات. هه‌ر چه‌نده‌ به‌ره‌ و پێشه‌وه‌ ده‌پۆین درگه‌ باشترو به‌ره‌ چاودیت. له‌ رۆخی زه‌ریا دا درگه‌ به‌رز و نزمی هه‌یه‌. زه‌وی و خاک و به‌رد و دار هاته‌نه‌ پێشی و دواکشانه‌وه‌ی هه‌یه‌.

به‌ مه‌ودای مه‌یدان گرتنی غاره‌ئه‌سپیک تاکه‌ تاکه‌ دار وه‌به‌ر چاودین. له‌م لاو لادا گه‌می و لۆتکه‌ و که‌شتی له‌ لێواره‌ی زه‌ریا ویستاون. ئه‌گین جوان گوێ رابگری ده‌نگی قام و ورده‌ قام و زه‌نازه‌نای ماسی گرانیس دێته‌ گوێ. هه‌ر چه‌نده‌ نزیک ده‌بینه‌وه‌ ده‌نگ و دیمه‌ن باشترو هه‌ست ده‌کرین. گۆرانی ئه‌م ماسی گرانه‌ لام نامۆ نین. هه‌وای گۆرانی ئاوه‌هام له‌ ولاتی خو‌مانیش بیستوه‌. وا دیاره‌ ماسی گرانی ئه‌م درگه‌یه‌ش وه‌ک کریکار و ره‌نجبه‌ری ولاتی ئیمه‌ ده‌رده‌دار و ره‌نج به‌ بارن! زۆربه‌ی ئه‌م قام و

گورانیه‌ی که ئه وه تانی دٚته گویم دٚته نگ و خه فه تباره. بهرز و نزمی ده نگ له گوینی زه نگو له ی بهرملی پهزی پیشه نگی رانه مه ر خوش و دل پرینه و دل ده خاته کоте کوت. ئه و له جهرگه ی گه می و گه می وان و که شتی و ماسی گر دام. چی و امان بو دابه زین له خاک و بهردی درگه نه ماوه. گه میه وانه که ی ئیمه ماتوری گه می کووژاندو ته وه. لووتی گه می به زه وی درگه وه نو و ساندو وه. زه نجیری به ستنه وه ی گه می ده هاو یته و شکان تا کوونی گه می بیه ستنه وه. که له بچه له ده ست له گه می داده به زم و لاق ده نیمه و شکانی. ئاخ له کоте کوتی دل! چیه و چ قه و ماوه؟ دل بوچ ئاوا ده هوئل ده کوتی. به ره و روی ئه و شوین و ریگه ی و لیوه ی هاتووم راده وه ستم و لی ورد ده بمه وه.

زور له دووره وه، له نیوان ته م و مژ و موغاریکی پته ودا تا پوی کوساریک خو ده نوینی. بلی ئه وی ولاتی خو مان بیت؟ نازانم! به لام وه نده ده زانم بارستانی ئه م کوساره خه م له دل م باره. له نه کاو دل م دا که و تووه، خه م و خورپه خزاوه ته دنه ی دل مه وه! خوف و خه فه ت به دزه دزه چه شنی ته م و مژیکه ی غه واره ناخیان داگرتووم و وه ک چنگنیکی ئه و سانه کان سی و جهرگ و دل م ریشال ریشال ده که ن و دایده درن. موخ م پر له زام و ژان ده که ن. هه ست ده که م ئه وه ی چنگن له سه ر دنیا بو وه، قورووم ده گوشن و جهرگ و سی یه کانم دادر دادر ده که ن. به ری هه ناسه م ده گرن. هه ست ده که م ژبن و ژبو ار و ژبان له و به ری زه ریا به جی ما. له و جیگه ی و له و یوه هاتووم، له ولاته که ی خو م. دیوه زمه زور ته وه زلانه و به شینه یی له گه می داده به زن. خو یان ده ته کیئن. باویشکیان دیتی و به مسته کو له له سنگیان راده کیئن. روو ده که نه من و حوکم ده که ن: پیش که وه با پروین. چه لیکی دیکه ش سه رنج دانی زه ریا، ئا و، که ف، شه پول.

که‌رپه‌تیکی دیکه‌ش روانین له‌و پی و شوینه‌ی که له‌و پوه هاتووم. دیسانه‌که‌ش ورد بوونه‌وه له‌و کوساره‌ی وا به‌ حال له‌ نیو ته‌م و مژیکی پته‌ودا خو ده‌نوینی. له‌گه‌ل دیوه‌ز مه‌ وهری ده‌که‌وین. خیزه‌لان و زیخی لووس و که‌رپراکه‌ سه‌ری ماسی و کوسه و نه‌هه‌نگ. بوگه‌ن هه‌وه‌ل پيشوازی چیزه له‌ میوان! بوگه‌نی ریخوله و نیوزگی ماسی، باینجان و خه‌یار و میوه‌ی دیکه. خو‌ر ده‌ر که‌وتوووه. ولات گه‌رم داگه‌راوه. ئەمه هه‌وه‌لی به‌یانه و واگه‌رمه، ده‌بی سه‌عاتیکی دی ولات بیته‌چ ته‌ندوور و دوزه‌خیک؟ ده‌گه‌ینه شه‌قامیکی خو‌لینه‌ی پر له‌ زبل و خاک و خو‌ل. له‌م به‌ر و ئەو به‌ری شه‌قام دوور و نزیک تاقه‌ تاقه‌ داری ولاتی گه‌رمین، هه‌مووشیان زه‌رد و تو‌زاوی و خو‌لاوی. لاواز و بی نه‌شه و گه‌شه.

له‌و به‌ری زه‌ریا زستان بوو، به‌لام لی‌ره هاونیه! هاونیکی سوور و به‌ کوله‌ کو‌ل. ده‌گه‌ینه ده‌زگایه‌کی کو‌ن و قورپنه. لا ئەده‌ینه ژووری. ده‌رک و په‌نجیره بیچکو‌لن. ده‌چینه ژووریکی نیوه تاریکی بو‌ر و چلکن. له‌و سه‌ری ژووردا زه‌به‌لا‌حیکی ره‌شتاله، چاودا قلیشاو. برۆ پان و دریش و ره‌ش. لیو ئەستوور، جل و سیپالیکی کو‌ن و چلکن له‌ به‌ردا، زو‌ریش روو گرژ و مپ و موچ له‌ پشت می‌زیک پان بو‌ته‌وه. نیگای پر سه‌رنجی نایب له‌ پیلاوه‌کانمه‌وه تاکوو توقی سه‌رم ده‌دو‌زیت. ده‌وسی من له‌ به‌ر ده‌ستی، لی‌ی ده‌روانی و په‌ر به‌ په‌ر هه‌لی ئەداته‌وه. له‌وه ناچی خو‌ینده‌وار بی‌ت. دیوه‌ز مه‌ به‌ سرته له‌گه‌لی ئەدوین و شتی‌ک به‌ گو‌بی دا ده‌چری‌نن. له‌ پاشالی ئەده‌ن و ده‌رو‌ن. نایب له‌ پشت می‌ز دی به‌م لاوه‌ به‌م سه‌ر و ئەو سه‌ری ژووردا پیاسه ده‌کات. له‌ پر ته‌نیا دوو دی‌ر له‌ ده‌می دیته‌ ده‌ری: ده‌رو‌به‌ نیو شار مه‌زل ده‌گری. هه‌موو روژیک دی‌ی و ئەم ده‌فته‌ره‌ مو‌ر ده‌که‌ی!

ده‌فته‌ر به‌ نیو و ئیمزای خو‌م سه‌ربه‌رز و پر له‌ شانازی ده‌که‌م! به‌ دوو

وشه ی «بی ئیزنی نایب» له ژوور دهر باز دهم. له بهر دهر گای ژووره که دا
 ئاور دانه و هیهک و سهرنجیکې نایب! تیک چووه. نه شته ری تهوس ناخی
 رووشاندووه. وه دهر ده که وم.

کوڅ چکوڅله و لاروخواو. دیواره کانی رووت و قووت. سهرجه می
 که ل و په لی نیو کوڅ زیلو یه ک، والور و چوار پینج ئیسکان و ژیریا له. له
 قه ندان و ژیر سیغار و که تری و قوری ههر کام تاقیک و له ژووری
 کوڅه که شدا ده سته نویک. خاوه نی ئهم کوڅکه رازاوه سه نگین و
 ره نگینه ش، کابرایه کی ته نیا و لاهه کی و شاربه دهر، سامرپه ند موکری.
 ته مه ن نه دیار! بگره سهدان سده، بگره تازه لایکی حه فده هه ژده
 سالان! به روواله ت گه پراوه، به لام له دل و دهر وون و هه ست و نه ندیشدا
 زور منال و گیزوولکه.

له هه په تی گهرما و ئاگر بارانی نیوان نیوه پو و عه سردا، پال که وته ی
 سهر زیلو ی شپ. دلپه روشی ئاکام و چاره نووسی خو. هه ست ده که م
 شتیکم لی ون بووه. چاوه به پرسیار و گه پو که کانم به هه موو لایه نی
 ژووره که دا ده گپرم. چاو چه شنی چاوی که رویشکیک که ته مالی تازی بی
 و هه سستی مه ترسی بکات. که مایه تی یه ک له ناخی خو مدا شک ده که م.

که مایه‌تی که چیه؟ نازانم!

ته نیایی، غه‌رییی، برسیتی، سه‌رو گویلاکی خیس و خوار، گیرفانی به‌تال. کامیان؟ له‌گه‌ل تومه خاله بوچ لال بوویت؟ بیر که ره‌وه، تی فکره، وه‌لامم ده‌وه. کامیان؟

به کومه کوم و بلمه بلمه‌وه هات و چو، هه‌ستان و دانیشتنه‌وه. پال که‌وتن و راکشان و تل خوار دنه‌وه. تارمایی یان ره‌شایی؟ زه‌لام یان سییهره‌که‌ی؟ هه‌ر کامه‌یت پی خوشه بو خوت وای دانئی. سه‌عاتیک، تاقه سه‌عاتیک له‌مه‌ویه‌ر له شه‌قامه‌که‌دا به جیا‌وازی تاقه ده‌ققه‌یه‌ک، شانیان له شانم خشانند و رویشتن! نه‌وه‌ی هه‌وه‌لیان، کارمامزی هه‌رده‌پانی موکوریان! په‌روه‌ده‌ی ره‌ز و هه‌رمی و هه‌نجیران! سه‌وزه و ده‌سته و به‌له‌ک چاو. دلئی داخو‌رپاندم. یانی که‌ژال ماوه؟ جا‌که‌ژال و ئیره؟ نه‌وه نیگا و لیو‌گه‌ستنه بو من بوو؟ به‌لام نه‌وه‌ی دووه‌م! شانیکئی تی کوتام. چه‌ند که‌رته وه‌پیشم که‌وت و دووام که‌وت، تا سه‌ر کولانی ماله‌که‌م به دوومدا هات. له‌وه ده‌مه‌وه تا‌کو و ئیستا پله‌ی خوینم نه‌هاتوته خواری. به‌مده‌ی عومرم وه‌نده تووره نه‌بووم! ئاخه بلئی ناپیاو، بوچی وه‌دووم ده‌که‌ون؟ بوچی بوون و خو و خده‌ی خو‌تانم به چاودا نه‌ده‌ن؟ پیتان وایه نازانم له‌هاییل و قایبله‌وه تا‌کو و نه‌م‌ر‌و به دوومه‌وه‌ن؟ نه‌ی نه‌وه‌له ره‌شه‌چ بوو که‌له‌ دایک بوونی هایبله‌وه، تا‌کوونئی له‌گور‌هاویشتنه‌که‌ی به دوویه‌وه بوو؟ یانی به‌کر شه‌یتان و درووی مه‌م و زین درویه؟ چه‌دوور نه‌روین بوچی شه‌ریف له‌ته‌واوی ده‌وره‌ی مه‌دره‌سه‌ی ناوه‌ندی وه‌ک سییهر به شوینمه‌وه نه‌بوو؟ مه‌گین شه‌مه‌له‌ته‌واوی سالانی شیرکه‌ت دا‌مشکی کونه دیواری کوخه‌کانم نه‌بوو؟ بوچی پیش نه‌وه‌ی به‌تاوانی ته‌کمیش کردن و ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی باخه‌ره‌زه‌که‌م شاربه‌ده‌ر کریم، دایم وده‌ره‌م له

گه ماروؤ سیلای چاویاندا نه بووم؟ ئاخه من نالیم تو بلی کاکي ماسی گر، که نگي و له کام شه ودا خشپه ی پیل او و فرکه و تورمزی ماشین و ده قولبابی دهرکی هات و من و دل و موخم هه له نه به زینه وه! دانه خورپاین و دانه پرماین. بو چی که میان بانگ کردم و که میان توپ و ته شهر پی دادام و هه پر شه و گور شه لی کردم؟ ده یجا هه ر کا ئیوه من دهناسن و من ئیوه ناسیوه، ئه م قهری قهری یه تان له چیه؟ ئه گین ده تانه وی بم تر سینن؟! له چی؟ له کی؟ ده سا ناپیاو قهری قهری به سه! ناپیاوه کانت بنیره پیشی. به دهرزی و ژه هری ماری ده کهن، به شه پ و شه مشیری ده کهن، به گولله و بارووتی ده کهن، ده ته وای کهن! یاللا ده ی بو چی و له سه ر چی راویستان!

حه و جیم به کوفره. ئاخ خویه ئه وان کافرن، من ده بی کوفر بکه م! ده یجا باشه! زور چاکه. بریا کونه ی: له جه هه ننه میش به و لاره *؟! سه د حاشا له و گوږه ی نوږه نوږی لیوه نایه.... باشه دوستی خو م! ئیدی با به س بیته! ئه ی تو کاکي ماسیگر! تو بوچ لیم ناپرسی: «ئهری خاله خو له چوار چرا ویستان تاوان نیه. جا خو ته کمیش و ئاوداشتن و پهروه رده کردنی باخه رزه قه ده غه و قورغ نه کراوه. ده یجا لالو، خالو، ئهری مل شکاو تو یان له سه رچی شاربه دهر کرد؟» قسه ی خو ت له بیر نه چیته وه. سه رت ده یه شینم! به لام ئه وه تو نه بووی ئه م پر سیاره ت کرد. ئه وه خو م له خو م ده پرسم: بوچ وات لی ده کهن و بوچ ئاوه هایان به سه ر هیناوی؟ هه ر خو شمم وه دووی وه لامی ئه م پر سیاره که و تووم. به لام ئیزنم بده شه ربه یه ک ئاو بخوم.... ده با ئه م جگه ره یه ش داگیر سینم، به دوو مژ

که میک دیمه‌وه سهر خو! ئەمجار وه لامت ئەدهمه‌وه.

قسه بو تو ده کهم، هووۆوی گیژ و ویز قسه بو تو ده کهم. ئەم ئەوسانه و چیرۆک و قایه‌ته ده‌گه‌رپتته‌وه بو عه‌یامی هایل و قایل و تر و ته‌ویلله‌که‌ی ئەوان.... له‌وانیشه‌وه تاکوونێ پیش میژوو، دواى میژوو، تاکوونێ باپیره‌گه‌وره‌م وا کۆیله‌بوو. تاکوونێ باپیرم که فه‌لا بوو، تاکوونێ با‌م یانی شوانه‌ویلله‌که‌ی بێ جیره و مووچه. تاکوونێ خۆم. هه‌موومان یان نوکه‌ری ده‌سته‌وه‌ستان بووین و به‌نانه‌زگی و بخۆ و مه‌مه‌ر ژیاوین، یان ئەگین له‌ ده‌ممان ده‌رپه‌ری بی‌ت و کوت بی‌ت‌مان: نا! بو چی؟ چۆن؟ یانی چی؟ ئەوه‌ شاربه‌ده‌ر کراوین. تالان کراوین و به‌جلی به‌ر و داری ده‌سته‌وه‌ده‌ر به‌شار و ده‌ر به‌ده‌ری هه‌نده‌رانیان کردوین. باپیره‌گه‌وره‌م به‌کۆیله‌ی کپیار و فرۆش ده‌کرا، باپیرم زه‌وی یان لێ ده‌سه‌نده‌وه، با‌م له‌شوانی داده‌ندرا. به‌لام من، من بو چی و له‌سه‌ر چی؟ هه‌مووی ده‌گه‌رپتته‌وه‌سه‌ر من! میراتی هه‌موویان به‌من براره‌وه! من میراته‌گری هه‌موویان و مافی هه‌مووانم. جا هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌یه‌وا قورسایى و بارگرانی ره‌نج و مه‌ینه‌تی هه‌موویان له‌سه‌ر شانی خۆم هه‌ست ده‌که‌م. چیرۆکنووسی ئیتالی «سیلوونه» کوته‌نی: «له‌پاش کۆتایی هاتنی شه‌ر و هه‌للأ، به‌قال و به‌زاز و فه‌لا و کریکار هه‌مووان ده‌چنه‌وه‌سه‌ر کار و که‌سب و کرده‌وه‌ی خۆیان و ده‌چنه‌وه‌دۆخه‌که‌ی خۆیان، به‌لام ئەوه‌رووناکبیره‌که‌دایم و ده‌ره‌م هه‌ر له‌ره‌نج دایه‌و له‌گه‌ل هه‌موو وه‌زيعه‌تیک هه‌رگيره‌و کيشه‌ی هه‌یه‌و له‌ناکوکی و به‌ر به‌ره‌کانی دا ده‌مینیته‌وه.» کابرای شوان له‌باکووری ولات شاربه‌ده‌ری باشووری ولات که، له‌وی ده‌سه‌ر مه‌ر و شمشالیک و رۆژی چوار نان و قاییک دۆی پێ بده، چ پێی وانیه‌شایه‌یان سه‌پانه. به‌قال و به‌زاز و خاوه‌ن کاره‌کانی دیش هه‌روا. به‌لام رووناکبیر ئاوا ناتوانی. له‌گه‌ل وه‌زيعه‌تی

ناخوش و نار هوا، له هیچ دهوره و زه مانه یه کدا ناتوانی! بحاویتنه وه. ده یجا گرفت و گیر و کۆت و زه نجیر و به ند و توّمه ت و بوختان هر بوّئه وه. ئه دی کاکى برا من له هیچ و خوڤرایى شاربه دهر نه کراوم. گول و رز و ته کمیش هه مووی بر و بیانوه. گیچی توّز ئیله مه یه. ئه وان دوشمنی بابه کوشته ی خوڤیان مؤله ت و دهر فه تی پشوودان ناده ن! ناهیلن ئاوی خوش به گه رووی دا بچیته خواری. وای داده نین ئه گین و چانی بدن، ئه و سه ریان پان ده کاته وه. هه ر له بهر ئه وه ده ستی خوڤیان وه پیش ده خه ن. لیم حالى بووی؟ حالى یان نا؟... ئیدی به ئیزنت. ده بی برۆی؟ بوکوی؟ به رفه نده و نیوه رۆژه و شیو خواردنى پیاوی شاربه دهر له نان و دوّ به دهر چیه؟ قه ناعه ت بکه. نانا خوّت به پشت دامه خه و مه ترسه له برسات ناکوژم! توّ قه ناعه ت بکه، نان و په نیریک، نان و ماستیک، بگه ره دوو سی هیلکه ش بوّ میوان وه گیر ده که وئ

* * *

دورگه! به لام چ دورگه یه ک؟ ره نگه به لای خوّتانه وه چزیر و دورگه و گراویکتان پر له دار و گول و سه وزه لان بیته بهر چاوا! ولاتیک به شه قامی لیوار زه ریا و سه وزه لان و نه سیمی فینکی زه ریاوه، شاریک به چایخانه ی رۆخی زه ریا و میز و کورسی له ژیر سیبه رى داردا! نا کاکى خوّم ئه مه

تاسه و خه‌یال پلاوی تۆبه. له مال ئه‌چمه‌دهر. کۆلان چۆل و هۆل و خۆلینه. ده‌گه‌مه‌شه‌قامه‌گه‌وره‌که‌ی شار. له‌وه‌ده‌چی سالی‌ک له‌ساله‌کانی زۆر زوو قیله‌تاو‌کرای. به‌لام ئه‌وا هه‌ر چال و گۆله‌به‌ر ده‌مم قوت ده‌بن و ریگه‌م پی‌ده‌گۆرن. هه‌زار ماشه‌للا نیو چال و گۆله‌کان نه‌قوره‌ره‌شهی تیدایه‌و نه‌بۆگه‌نی لیوه‌دی‌ت! ئه‌وه‌ش که‌دویننی و پی‌ری له‌ژانه‌سه‌ردا خه‌ریک بوو کو‌یر ده‌بووم، تاوانی خۆمه‌که‌به‌عه‌تر و عه‌یری ئه‌م شاره‌رانه‌هاتووم. کابرایه‌کی به‌لووچ، یه‌کی ئازهری، عاره‌ییک، یه‌کی مازهنی و دوو کورد و سی‌فارس و پرێک قه‌لافه‌تی نه‌ناسیاو و غه‌واره‌ی دیکه‌به‌م شانه‌و شانمدا دین و ده‌چن.

هه‌ر به‌قه‌لافه‌تیاندا، له‌شاربه‌دهر، ده‌ریه‌دهر و ئاواره، گه‌می‌ه‌وان، قاچاخچی و کاربه‌ده‌ستی ده‌وله‌ت ده‌چن. که‌س سلاو له‌که‌س ناکات. ده‌لیی یه‌کتري نانسن! بپرای بپر قه‌ت قه‌ت یه‌کتريان دی‌ییت! دیوناسی و باوه‌پیکراوی له‌نیواندا نامۆیه، غه‌واره و تۆتیایه. ته‌مه‌شاکه‌ن تۆ خودا چه‌نی له‌خۆیاندا. له‌دۆخی خۆیان و هه‌ر له‌خه‌فه‌تی نان و دۆی خۆیان دا.

ئاره‌قه‌له‌ئازای ئه‌ندامه‌وه‌هه‌لده‌قولی. کراس و هه‌ک پیسته‌به‌له‌شمه‌وه‌نووساوه. ناکری بلیم گه‌رمایه! ئاگر بارانه، ئاگر باران. له‌شم که‌وتۆته‌برژه‌برژ. ده‌لیی برینداره‌و خویت پی‌دا کردووه. وا باشه‌پیش ئه‌وه‌ی بيمه‌گۆشته‌برژاو، لاده‌مه‌نسی چایخانه‌یه‌ک. به‌یانی زوو، زۆر پیش له‌خۆره‌له‌ت له‌سه‌ر لیواره‌ی زه‌ریا بووم. به‌ره‌به‌ره‌خۆر له‌نیوه‌راستی زه‌ریاوه‌سه‌ری وه‌ده‌رنا. راست له‌چه‌شنی دلیکی خویناوی که‌له‌نیوان زه‌ریای خوین دا سه‌ر وه‌ده‌ر بنی. وینه‌ی تۆپیک له‌زپری سوور، له‌نیو دل و ناخی زه‌ریاوه‌خۆی هه‌لکیشایه‌سه‌ری. زه‌ریای کرده‌گۆمی

خوین، کردیه ولاتیک له ورشه ورشی زپری سوور. خور به ره به ره بالی گرت و هه ستا. به ره و باوه شی ئاسمان فری. له حه واوه دهستی کرد به رم هاویشتن. رمی سوور و ئاگرین، رمی زهرد و زپین. خواجه له م درگه یه دا خور چه نده له زهوی نزیکه. له راستی دا هه ده لئی له باوه شی عهرزی دایه و به سنگی عهرزه نو ساوه. به چه شنی ئاگریک که له هه موو شتییک هالاییت. خور گشت ولاتی زپروه شان کردوو، ئاوری تی بهر داوه. وینه ی مه لئیکی ئاگرین به بلیسه یه کی داغوه، به سهر زهوی و خول و دار و ئەم درگه یه دا له هام و شو دایه. سه عاتییک، تاقه سه عاتییک له خوره لات تیپه ریوه، که چی ته واوی گیان له بهری درگه له ئاگر باران و له ئاره قه ی خویاندا خه ریکن ده خنکین. له دهرک و دیوار و پهنجیره وه، له عهرز و ئاسمانه وه ئاگر هه شاو له ده هینی. باوه شت پیدا ده کات. ئازای ئەندامت ده که ویتته سهر ئاو. ئاره قه دلۆپ دلۆپ له توقی سه رته وه هه لده قولی. وه ک لافاوئیکی سویر و داغ وه ری ده که وی. هه موو له شت له ژیر توئژیک خوی و ئاره قه دا ده برژیتته وه. له ژیر ئەژنو و باخه ل و له نیوان رانه کاتته وه بوگن و بودری ئاره قه ی ترشاو هه ر بلیسه ی دیت. هه وه ل شوپراوگه ی دلۆپی ئاره قه له گوینی به چه که قه ربوقیک به پشتته ملتا ده خزیته خواری. وه ک ئەوه ی بوق پیتدا بمیزیت، به نیوه راستی موغره ی پشتت دا به ره و خوار شوپراوگه ده کات. زورت پی خوشه ده ست به ری، بیگری و حه وای ده ی. به لام له گه لکوو ده ستت لی یان ده که وی، ته واوه تی ده ستت له میزیکی بوگه ندا ده خووسی.

به قیز و بیزه وه ده ست ده کیشیتته وه. جیگه ی ده ستت وه ک برینیکی خویت پیدا کردبی، ده برژیتته وه، ده سووتیتته وه و ژان ده کات. ده بی بیخورینی، بیخورینی و بیخورینی. که زوریشته خوراند، بریندار ده بی.

ئه مجاره به راستی برین و خوین و خوئی تیکه ل ده بن. ده سا ئیشی زامی پر خوئی پیاوی دهوئی خوئی له بهر راگری. به چکه بوق ههروه ها له ئازای ئه ندامته وه هه لده قولی. ریژه ی قریبوق له سه ر پیستی پر زام و کیم و جه راحت، له سه ر زامی پر له خوین و خوئی، له عه رزت ئه دا. تل ده خوئی، به دهوری خوئدا، به چه شنی باگردینیک له سه ر زگ و پشت و شان تل ده خوئی و دیان به سه ر یه کدا ده نیی. نیوچاوان تیک ده نیی، ده تلی یه وه، ریوی پیچ ده خوئی. به لام ئه شکه نجه کو تایی نایه. ده بی بیکیشی و تابستی بیی. ته نانه ت چارت نیه و ده بی پیی رایبی! نازانی که نگئی و چوئن ده توانی پیی رایبی؟! نازانی.

له نسپی ئه م چایخانه ی سام و سارا دانیش تووم و ده پروانه جم و جوئی خه لکی ئه م چیزه. جم و جوئی خه لکی ئیره بو وه ده ست هیانی بخو و مه مره و نانه زگی یه ک بیست و چوار سه عاته ی ته واو له هه موو روژ و شه ویک دایه! بی برانه وه، بی و چان و پشوودان. به و حاله وه ش ده رنابه ن. جا له بهر ئه وه، هه ر ده بی تیکوشن، هه لسوورین و ته قه لا بدن. ته نانه ت قه ت نه حه سیته وه! چونکو و پییان گوتوون ژیان ئاویه. ده بی ئاوبی. له م ئاگر بارانه دا خودا پیداوئیک وه بهر چاو نایه ت. خوا پیداووان و ته رخان خووره کانی جزیر جوړبکی دیکه ده ژین. ژین و ژیان و یاسای تاییه تی خوئیان هه یه. له فینکایی به یاندا یه ک دوو سه عات دینه نیو شار. وه دووی کاری خوئیان ده که ون و له پاشان بو کوژشک و ته لاریان ده گه رینه وه. وه ک کیسه ل ده خزینه نیو دوخ و خانه و لانه یان. بو دووه م جار له فینکایی عه سر دره نگان یان به شه وانه، به پوتوی ناز و هه وا و ئیفاده وه وه دهر ده که ون. به شار و شه قام و باغ و بیستانی دهوری شاردا، به ماشینی تاییه تی خوئیان ده خوئینه وه. به سه ر خه لک و خودا و خاکدا شانازی ده فروشن.

که چی ته گین جوان تی یان پروانی کیسه لیکتی به قالب دارژاوان! له سه دان سه ده بهر له ئیستاوه، جگه له زور خواردن و زور خهوتن، جگه له زور پۆشین و زور درپن چی دیکه یان نه زانیوه و نه کردووه. ئه ی درگه چی؟ درگه خوی! درگه له ههره تی گهرمای قاوه لتوون و نیورۆ و پاش نیوه پۆیاندا له گهرماناوه هه ناسکه هه ناسک ده که وی. بلیسه ی گهرما و هه لمی تووانه وه ی لی هه لده ستی. پیته وایه ئیسته نا ئیستیکی دیکه ئاگر ده گری!

ده سا یان ده سووتی و به سهر خویدا ده پروخی، یان پشوی ده رنایه و ده خنکی. بۆگه نی میوه و سه وزی و ته ماته، بۆگه نی جوگه له و قوولکی پر له قورهره شه شار پر ده کات. ده بیته هه لم و وه ک مژ به کو لان و شه قامدا جهوله ته دات. بۆ ماوه یه ک چاو ده برمه زه ریا. ئاوی زه رباش له بهر چاوت ده کو لی و ده بیته هه لم. به لام به ره و ئاسمان هه لئاستی! له سهر و گو ئیلاکی درگه و خه لکی ده هالی. به ئاره قه ی له شه وه ده نووسی. شه رچی سپال له بهر ئینساندا ده خووسی. خولق و خووت له لا نامینی. ده لیبی ده م و قوروت پر له خوی بووه. حالی په رۆش و رشانه وه ت هه یه. ده رۆی و له قوژبیکتی دوور، له سییه ریکدا راده کشیی. تاسه ی جوولانه وه ی نه رمه بایه ک ته واوی ناخت داده گری. هه ر له و جییه وارا کشاوی، تل ده خوی. به خوتدا دی و هه میسان تل ده خوی. له وانیه له رووباری ئاره قه ی له شی خوتدا بکه ویه مه لی. جار جار دلۆبیک ئاره قه ده که ویته نیو چاوه کانت. چاو چه شنئ ئه وه ی خویت تی کردبی، ریشکه و پیشکه ده کات و ئاوی لی هه لده قولی. تارماییه ک به ری زهینی چاوت ده گری و جیهان بۆر و لیل ده دینی. ئاواته خوازی ئه مه ده بی، ده بی که نگی و چون به م وه زیعه ته راییی؟!

له‌م دۆزه‌خ و ئاره‌قه و ئاگر بارانه‌دا، ئاواته‌ خوازی ئه‌وه‌ی خۆت
 بهاوییه‌ نیو‌حه‌وزیک‌ی پر له‌سه‌هۆلاو. یان‌حه‌وات دهنه‌هه‌ردیک‌ی بی
 برانه‌وه‌ی له‌به‌فر و سه‌هۆل داپۆشراو. جا له‌سه‌هۆلاو دا و له‌سه‌ر به‌فر و
 سه‌هۆل تل بخۆی. به‌لام ده‌زانی ئه‌مه‌تاسه‌ و ئاواتی بی وه‌دی هاننه‌! ده‌سا
 له‌خه‌یال پلاو دپیه‌ ده‌ری و هه‌ست ده‌که‌ی چزه‌ له‌هه‌موو له‌شته‌وه
 هه‌لده‌ستی. چزه‌ی نه‌شته‌ری می‌شووله. ده‌ست راده‌وه‌شینی و له‌خۆتیان
 دوور ده‌خه‌يته‌وه. به‌لام دیسان هه‌شاو له‌هیننه‌وه. دووریان ده‌خه‌یت و
 هه‌میسان هه‌شاو له‌هیننه‌وه. تاکوونی ده‌به‌زی. وزه‌ی ده‌رکردنیان لا
 نامینی. ئه‌مجاره‌ دین و وه‌ک توپ‌یک وه‌سه‌ر ئه‌ندامت ده‌کشین. له‌جیی
 خۆت راسته‌وه‌ ده‌بی. به‌جل و سپاله‌وه‌ خۆت له‌زه‌ریا ده‌هاوی. له‌نیو
 ئاوه‌که‌ی دا تل ده‌خۆی.

* * *

زه‌رده‌ی خۆرئاوا. سی چوار هه‌وری کافووری نه‌خشی سینگی
 ئاسمان. جاروبار بزووتنه‌وه‌ی نه‌رمه‌بایه‌ک. چه‌شنی لاواندنه‌وه‌ی ئاو له
 سه‌ر روومه‌تی برژاو. وه‌ک هه‌میشه‌شه‌قامی لیواره‌ی زه‌ریا. که‌س نادینم
 ره‌نگیک‌ی گه‌ش و جوانی به‌روخساره‌وه‌ بی‌ت. خه‌لک هه‌موو رووگرژ و
 مۆن، نیوچاوان پر له‌گنج و لۆچ. سه‌ر و گوپلاک تی‌ک چرژاو. مات و بی

دهنگ و مپرو مۆچ. ئەگین به هه لکه وت دوو سئ کهس پیکه وه بدینی یان مات و بئ دهنگن، یان له دهست گوزهران دم به گلهیین. زورم پئ خو شه برۆم و له گه ل پۆلیک تیکه ل بم. له گه لیان بکه ومه قسه و باسه وه. ساتیک له ته نیایی بیمه ده ری. به لام نابئ، وه خو م ناگرن، شاربه دهرم!

کهس به قای به کهس نیه. لاوه کی وه خو ناگرن. له شاربه دهر خو ده پارێزن. له زه ریای ته نیایی خو م دا بین ده خو مه وه. به ده وری خو م دا ده سوور پیمه وه. په له قازهی راهاتن و مانه وه مه. له دلما برپیک شادم. کی شه جوانه که ی ئەو روژم تووش بوو. له به رامبه رمه وه ده هات. تیر به دل ته مه شام کرد. به رووالت وه نده ش جوان نیه پیاو شیت و عه ودال کات! به لام جوانیه کی نه دیار و پو شراوه ی هه یه. تی گه شت به وردی ته مه شای ده که م! توند تی په ری. ماشینیک به شانم دا تی په ده بی. بارستایی قه لاو بالاخانه یه ک ته پ و توژم تی ده هالینی. ماشینی یه کی له و خودا پیدوانه بوو که ئەم ده مانه بو که یف و سه یران به ره و مه زرا و باخ و ده ورو به ری درگه ده چن. له شه قامی لیواره دا دیم و ده چم. ده سوور پیمه وه، ده خو لی مه وه. ده بی سات و کات بکوژم، رایو پرم، عومر زایه که م! ته مه ن و ژیان به ره و پیری و نه مان به رم. به ره و خاک و خو ل و ئاو. به ره و ره گ و بنچینه و هه وه لی خو ی. سوودی جیهان و ژیان و عومری ئیمه مانان چیه؟ خو م و چین و توژ و که سانیکی وه ک خو م ده لیم. هه وه ل تا کوو ئاخر چمان کرد و چمان دیت؟ بیجگه له گیره و کی شه و سه ول و ته قه لا، جگه له ئەرز به و جه زه به ی له ش و گیان ده سکه و تمان چ بوو؟ له دا هاتو دا چو ن ده بین؟ نو قمی زه ریایه ک بیر و ئەندیش له م شه قام بوو شه قام، له م گه ره ک بوو کو لان یه لخی یه لخی ده خو لی مه وه. ده بی هه ر به ته نیایی و له ته نیایی خو م دا به ده وری خو م دا، له بازنه و جه غزی و هیشوومی چاره نووسی

خومدا بسوورپیمه وه، بگه پریم. به لکوو... ها؟ به لکوو چی؟ زووکه بیلئی.
 به لکوو چی؟ به لکه م بریقه ی تیشکیک که م یان زور، دوور یان نزیک
 بکه ویتنه دلمه وه، بیداته روخسارم. دیسان ماشینیکی دیکه، به فرکه وه ک
 یسکه ی تفهنگ به بن گویمدا وژه ی دی، فیکه ده کیشی و تی ده په پری.
 هه میسان کیویک خاک و خوّل و ته پ و توز له ته واوی له شم ده نیشی. به
 خوم نیه، به ری خوم بو ناگیری. سی جوین نه دم ده ته قم! ناخه بلئی ولاغ و
 له ولاغ که متر نیو شار و شه قام و ئەم فرکه یه؟ کچ و ژنیان رفاندووی
 خه زای که ن یان وه دووی خوّت که وتوون...! که ئاوا ده فری و راده که ی؟
 دیسانه که ش به ره و شه قامی لیواره ی زه ریا بای ئە ده مه وه. هه وا
 ده گوپردری. برپیک فینکایی روومه ت و سنگ و ژیر باخه له کانم
 ده لاویتته وه. نهرمه بایه ک پیی بلین سه بوون یان نه سیم به حال له جم و
 جوّل دایه. نازانم له زه ریاوه دیت و نه سیمه، یان له لایه کی دیکه وه یه و
 سه بوونه؟! به لام وهنده ده زانم بوونی ئەم نهرمه بایه خه نیمه ته. پیاو
 ده گه شییتته وه. وه رزی ئینسان رامال ئە دات و تین و توانایه کی وه به ر
 ده هییتته وه. حولله سی هاته وه سهر سی! چایخانه که ی سام و سارا. میز و
 کورسی له پی یانه ری، له ژیر نیسی سی چوار داری توزاوی و خو لاوی دا.
 لا ئە ده م و به داب و نه ریتی ناسیاوی چاو سه هو لاوم بو دیت. قامیکی
 ئوممی کولسووم له زه بتی چایخانه وه ده گاته گوئی. ده نگی ئوممی
 کولسووم هه وا ده له رینتته وه! پیر و جه خیل به هه وا ی قامه که له یه ک
 ده پوانن و سهر ده له قینن. کابرایه کی گه پراوه دلّوپ دلّوپ فرمیسک
 هه لده وه رینتی. جار و بار سهر هه لده بری. به زه ین و سهرنجیکی گرانه وه له
 زور دوور ده پوانتی. دنه ی ئە سرین هه روا لزگه لزگه له کانئی چاوه کانیه وه،
 چه شنی جو باریک به روومه تی دا بریقه ی دیت و به ره و چه نه ی ده خزیته

خواری. له چه ناگه شی یه وه بو سهر کراسه که ی چور اوگه ده کات. دهنگی
 ئوممی کولسووم منیش ده خاته بیره وه ری و خه یالاته وه. شاریکی چوکه
 و بگره له چاو شاره کانی دهور و بهری خوئی رازاوه. خه لکیکی تازه
 شارستانی و له لاهه هاتوو. زوربه یان له جم و جوئی وه ده ست هیئانی
 ژیواری روژانه. بریکیشیان به خوو خده ی تایبه تی چین و توژی تازه
 پی گیشتووی به سهر دا که وتوو. له قه راغ شاره وه، له تازه شه قامیکی به
 دوور له جه نکه و گهرمه ی بازار، چایخانه یه کی بیچکولانه. خاوه نه که شی
 کابرایه کی گه پراوه ی زهرده له. به لام مشتته ری کانی؟ هه موو جوړه تپیکی
 کو مه ل. چایچی و مشتته ری کانی هه موو فری دراوی کو مه ل. چا خواردن،
 جگهره کی شان، زه نا زه نا. جه بار خه ریکی تاریفی یه کی یک و زه می یه کی
 دیکه. بارزان له مه شقه مه شق دا خو هه لکی شان و هاته ران پاته ران. که چه ل
 وه ک دایم و دهره م. خه ریکی شه په قسه له گه ل بارزان. عه به توپ و
 ته شه به هه رکیاندا نه دات. حه مه نیوژی ده کات. بارام قولته قولت له
 قه نده هه لده ستینی و ناگری شه ر و دووبه ره کانی خوش ده کات. جا ناخه
 نه مانه به م کاته چی؟ گریمان روژگار و عه یامیک له گه ل تاش بوویتن یان به
 کارم بین! خو نه لخانه که کارم پی یان نیه. به لام کارم به یه کیان هه یه. بویه
 باسی نه و شار و چایخانه و مشتته ری یه کانیم هیئایه گوړی. زور ده می نه بوو
 له مه دره سه وه دهر نرابووم. ئیواران ده چوومه نه و چایخانه. چاشم
 ده خوارد و به دزیشه وه گویم بو جه فهنگ و قسه و باسی مشتته ریش
 راده گرت. له نیو هه مووان دا شوپرام دیته وه بهر چاو. ئاخ شوپرا، شوپرا،
 شوپرا.... خه لکی شاره که ی ئیمه نه بوو. لاهه کی بوو. هی و ابوو ده بیگوت له
 ولاتی خوئی شاربه دهر کراوه. بریکیش ده یان گوت بو کارکردن هاتوته نه م
 شاره. شوپراشم چه ند چه لان له و چایخانه یه دیت. له نیوه پراستی

چایخانه‌دا داده‌نیشت. جگه‌ره‌ی ده‌کی‌شا، چای ده‌خوارد و له‌گالته و گه‌مه‌ی مشت‌ه‌ری ده‌پروانې. پاش ماوه‌یه‌کی کورت ده‌پرویشته‌مالی بیره‌وه‌ری‌یه‌وه‌هینده‌له‌مالی بیره‌وه‌ری خویدا‌نوقم‌ده‌بوو، ده‌تگوت‌له‌چایخانه‌نه‌ماوه! زور‌چه‌لان‌لیی‌ن‌زیک‌ده‌بوومه‌وه، شان‌به‌شانی‌داده‌نیستم. لیم‌ده‌پرسی، کاک‌شورا‌ئه‌م‌خه‌لک‌و‌گه‌مه‌و‌گالتانه‌ت‌چون‌دیته‌به‌رچاو؟ ئاورپی‌ئه‌داوه. بزه‌یه‌کی‌ده‌هاتی‌و‌ده‌یگوت: ئه‌وه‌دیسان‌لیره‌ی؟ ده‌زانم‌بو‌چی‌دی! به‌لام‌نا‌وا‌نابی، زور‌دی. برا‌ئه‌مانه‌له‌گه‌ل‌زه‌ماندا‌نین. کومه‌ل‌حه‌وای‌داون، به‌لام‌خویان‌پی‌نازانن! شورا‌وه‌نده‌ی‌ده‌گوت‌و‌ههمیسان‌گوپی‌بو‌گورانی‌نه‌واره‌که‌شل‌ده‌کرد‌و‌ده‌پرویشته‌وه‌دونای‌ئه‌ندی‌ش‌و‌خه‌یالاتی‌خویه‌وه. ئه‌مرو‌له‌م‌دپرگه‌دیوار‌گیراوه‌جیاواز‌له‌جیهانه! ئه‌م‌گورانیه‌ی‌ئومی‌کولسووم‌و‌ئه‌م‌کابرایه‌وا‌فرمی‌سک‌ئه‌پریژی، وه‌بیر‌شورا‌یان‌خستوومه‌ته‌وه. ده‌یانگوت‌شورا‌له‌ولاتی‌خوی‌شاربه‌ده‌ری‌ولاتی‌ئیمه‌کراوه. ده‌بی‌ئه‌م‌کابرایه‌ش‌له‌م‌جزیره‌دا‌شاربه‌ده‌ر‌ولاوه‌کی‌بی‌ت. وه‌ک‌من‌وزور‌که‌سی‌دیکه. بوچ‌عه‌یب‌و‌ئیراده‌لیی‌ن‌زیک‌بمه‌وه، بی‌دوینم؟ ته‌نیایی‌و‌بی‌هاورپی‌هانت‌ئه‌دا‌به‌ره‌و‌خه‌لک‌و‌کومه‌ل‌بچی! خه‌لک‌بدوینی، قسه‌و‌باس‌بکه‌ی. به‌لکو‌بو‌مده‌ی‌سه‌عاتی‌که‌متر‌یان‌زیاتر‌له‌دنای‌چول‌و‌هول‌و‌ته‌نیایی‌خوت‌بی‌یه‌ده‌ری! ناسیاوی‌و‌هاوه‌لایه‌تی‌چیه‌و‌چون‌ده‌ست‌پی‌ده‌کا؟ بوچ‌مروف‌ناسیاو‌ده‌گری‌و‌هاوه‌لایه‌تی‌پیک‌دینی؟ من‌له‌دل‌و‌ئه‌نده‌روون‌و‌بیر‌و‌بوچوونی‌خومه‌وه‌وله‌لام‌ئه‌ده‌مه‌وه. دیوناسی‌و‌هاوه‌لایه‌تی‌له‌پله‌ی‌هه‌وه‌ل‌دا‌هه‌لاتن‌له‌دیو‌و‌درنجی‌ته‌نیایی‌یه. پر‌کردنه‌وه‌ی‌ئه‌و‌که‌لینانه‌یه‌وا‌دیوه‌زمه‌ی‌غه‌واره‌پی‌دا‌دین، ئه‌زره‌به‌و‌جه‌زره‌به‌ت‌بدن. ده‌مانه‌وی‌به‌گرتنی‌هاوه‌ل‌و‌یرادر‌ئه‌م‌که‌لینانه‌سواخ‌ده‌ین. له‌پله‌ی‌دوو‌ه‌مدامه‌به‌ست‌ئه‌وه‌یه‌هه‌ر‌که‌س

دهیه‌وی جوت و هاوتای رۆحی خۆی، بۆ هاودلی و هاوزبانی، بۆ دروست کردنی کۆشکی تاسه‌ی خۆی، بۆ پیک هیئانی جیهانی ئاواتی خۆی بدۆزیته‌وه.

من به‌ش به‌حالی خۆم ئاواي بۆ ده‌چم. خه‌لکی دیکه مه‌یلی خۆیانه. چ دوور نه‌پۆین کاکي چاوه فرمیسک. تۆ... ئه‌ری تۆ چۆنی بۆ ده‌چی که‌یفی خۆته. به‌دلخواز و بیرو بۆ چوونی خۆتی بکه. ئه‌واله‌گه‌ل کابرا قسه و باسم دامه‌زراندووه. مه‌یدانی باس و خواس و ده‌مه ته‌قه‌م رازاندۆته‌وه. من قسه‌یه‌ک ده‌که‌م، ئه‌و به‌ده‌قسه وه‌لامم ئه‌داته‌وه! ئه‌و پرسیاریک ده‌کات، من به‌ده‌یان و سه‌دان وه‌لام هه‌ودای قسه و باس درێژه پێ ئه‌ده‌م. باس و خواس و قسه‌کردن له‌ده‌مه‌یه‌کدی ده‌رفینین و به‌چه‌نه‌حانی و درێژه دادپری نۆره‌قسه‌ی یه‌ک ناده‌ین! غوربه‌ت و غه‌واره‌یی و غه‌ریبی، ته‌نیایی و بی‌هاوه‌لی و بی‌هاوده‌نگی ئاوه‌های به‌سه‌ر هیئاوین.

وه‌نه‌بی زۆر له‌یه‌ک ناسیاو بوویتین، یان زۆر دل و ده‌روون مان وه‌ک یه‌ک و ابیت، یان که‌ولی دلی خۆمان بۆ یه‌کتر راخستبی، یان شتی بایه‌خدار باس بکه‌ین، نه‌خیر نه‌خیر، ئه‌مانه‌هیچیان له‌گۆرپی دا نین. به‌س ته‌نیایی و غوربه‌ت و غه‌ریبی هانی داوین له‌گه‌ل یه‌ک بدوین و درێژه‌دادپری بکه‌ین. مه‌به‌ست له‌بیر نه‌چۆته‌وه، مه‌به‌ست له‌هاوه‌لایه‌تی و هاوده‌می، ده‌بی و شیاوه‌نده‌بلین و بلین، تا‌کوو به‌لکه‌م به‌جوت و ئاواله‌دووانه‌ی ون بوو و نو‌قم بووی یه‌کتر ده‌رچوین!

تا ئیره‌بۆم ده‌رده‌که‌وی له‌ولات دوور خراوه‌یه‌کی شاربه‌ده‌ر - دوو وشه‌ی شاربه‌ده‌ر و دوور خراوه‌هه‌رتکیان ده‌لیم، باروونم کردیته‌وه له‌من کولۆتیره - مافی دانیشن له‌خودی شاری درگه‌شی نیه! ده‌بی له‌یه‌کی له‌گونده‌کانی درگه‌دا نیشته‌جی بیت. مانگه و مانگ جاریک دووان ئیزنی

هاتنی ئیرە ی پی ئە دەن. هەر کالیم پرسی: بوچی و له سەر چی دوورخراوه ی ولاتی خۆت کراوی؟ چی نه گوت! ته نیا و نده ی وه لام دامه وه: باسه که ی دووره، زۆری پی ئە وئی، منیش وه ک گشت خه لکی ئەم دږگه و ته نانه ت ئەم جیهانی سیهه مه. له پاشان هه ستاو لیی دا و رویشت. کوتی: وچان و ده رفه ت ته واو بووه! ده بی بگه رپه مه وه به ره و کویره دی که م.

راست رویشت و ئاورپیشی نه داوه. که وتمه بیر و خه یالاته وه. من، تو، ئە وه، ئیمه، ئیوه، ئە وان. هه زاران و به ملوین خه لکی دیکه بوچی و له سەر چی شاربه دهر کراوین و شاربه دهر ده کریین؟ باپیرم له سەر ده و دوو، مه پرا نه، مامپرا نه، ئاغایا نه. با بام له سه رگویی قولاغی بز نه رووته. جا بو وا دوور برۆین. چ دوور نه پۆین من! مه گین بۆم باس نه کردوون؟ بیرتان لی نه کردۆته وه؟ چاوتان به ده وری خو تاندا نه گپراوه؟ نه چوونه ته بنج و بناغه ی ئەم کاره سات و چاره نو سه؟! مه رگه ساتی هه موو خه لکی و شاربه دهره کانی جیهانی سیهه م و بگه ره ته واوی دیرۆکی جیهان! به تاقه دپریک بو ت باس ده که م! تاوانی هه موویان ئە وینه! ره نگه دۆش ماییتی! واقت و پرمای. پیت سهیره: ئە وینی چی؟ ئەم کابرا خه ره فاوه چ ده لی؟ باس و خواسی ئە وین نه بوو. ده ست راگره. توند مه رۆ با پیت بلیم: ئە گین ئەم به شه ره ئاوه کی و قورینه یه له سووچ و قوژبنیکی نه دیاری دل و ناخیدا ئاوات و ئە وینی ساتی وچان و هه سانه وه و ژبانیکی ئینسانی نه بوایه! چاره نووس و به شی ئە مه نه ده بوو. به ندی و دیل و کوپله و شاربه دهر نه ده بوو. نازانم بۆی چووی؟ لی ت وه رگرتم یان نا؟ که یفی خو ته! خو ت ده زانی. به لام پروای من ئە وه یه. ئە وین، کاک ی خو م ئە وین! سامنا کترین دوژمنی دژ به ده س هه لاتداران ئینسانی ئە وینداره. ئە وان باش ده زانن،

ژيني بي ئه وين ئاويكي گه نيو و راويستاوه. ده گه ني و ده مري. به لام ئه وين راوه ستاني نيه. زه ريا و رووباري له شه پول دان و جم و جوّل دايه. مه به ستي روڤيشتن و گه يشتن بو شوينيكيه. ئه وين رندوو به فري له هه ره س دايه! ئه مه ش بو وان مه ترسي هه يه، ده سا ئه مه لاي ئه وان ناحه ز و ناپه سه نده!

به جي و شوپن و به شي خوٽ دانه كه وي و ئه وين و تاسه ي روڤيشتن و گه يشتن به ژيان و شوينيكي ديكه ت هه بي، له لاي وان ناحه ز و نارپه وايه. تاواينيكي گه و ره يه. به رت ده گرن. ئه شكه نجه و ئه زره به و جه زره به ت ئه دن. سه ول ئه دن له جي خوٽ راوه ستي. مامله ت له سه رده كه ن. ده ت كرن، ده ت فروشن ده ت ترسيين، ته ماحت و به ر ده ني و هه ل ت ده فريو ين. هه ر نه بوو، هه ر ده ست به ردار نه بووي، ده ت گرن، تيت هه ل ئه دن، ده ت گوزن، به نديت ده كه ن، دوور خراوه له ولات و شاربه دهرت ئه كه ن. به لي دوستي نازيز، من بر به به شي خوّم و به ش به حالي خوّم ئاواي بو چووم. تو ده لي چي؟ ها؟....

* * *

شه و دره نگان. درگه بي ده نگ. خه لك نيه وي له خه ودا و نيه وي خه والوو. ئاره قه ي ترشاو، گه نيو، بوڊر. ته نيا له قورني ته نيايي. بي ره وه ري،

وه بیر هاتنه وه. هاوه لآن، خزم و کهس، باخه رزه کهم، باخه کهم، ئه ری
 پرسیاریکی سهیر. ولاته کهم دور که وتوته وه یان من دور که وتومه وه؟
 ده بی بلی کاممان؟ رننگ بی هر تکمان. ژوره کهشم جگه له من، چول
 وهول. جگه له وزه وزی میشو له، کپ و کپ و کهپر و لال! ئه ی من؟ سهر و
 قز ئالوزاو، چاو سوور داگه پراو، لهش قورس و ماندوو. سووتای
 گهرمه یای کولولی ده روون. له ژیر لپورا، ورته ورت، جار نه جار بلمه بلم
 و ده مه ته قی له گه له ههست و ئه ندیشی خوم! سهدان و هه زاران وه رزی
 سارد و گهرم و لیل و روونی ژینی خوم بیرم له وه کردوته وه: له م چوار پینج
 روژه ژیانهدا، بو کوی ده چین؟ چ مان به سهر دیت؟ رابردومان ئاوا هات
 و چوو، داهاتومان چون ده بیته؟ تیپه ربوونی شهوگار و روژگار و وهرز و
 سال چی له ژین و ژیانمان زیاد ده کا و چی لی کهم ده کاته وه؟ حه یف و
 خه سار بو رابردوو، مه خابن له ئیستا که یان خوف و مه ترسی و ئاوات و
 هیوا بو داهاتوو؟ کامیان؟ له ژوره کهم دا دیم و ده چم، دیم و ده چم
 و.... ههر بیر ده که مه وه: زور جار پیم وایه به فریویان بردووین! درویان
 له گه لدا کردووین. کلاویان کردوته سهرمان و ژین و ژیانیک له گورئ دانه!
 هه موو ئه م ژین و عومره خه ونه. بیره وه ری و خه یالات و بیر کردنه وه یه.
 ئاخه کامه ژین و ژیان؟ ئه وه نیه به بی هیچ ده سهه لاتیک دیه ئه م
 جیهانه وه. له جه غزیکه وه ییشووم و بی خود و ده سه وه ستاندا ته مه نت
 تیپه ر ده بی و هه میسان بی هیچ ده سهه لات و ئیزن و توانای خوت، له م
 دیناش ده تگوزنه وه، ده تمرین. له چی دا و له کوی دا ده سه لات هه یه یان
 بووته؟ بوچ وای ده نگی؟ بوچ لال بویت؟ وه لام ده وه. بو چی وقت و
 ماوه؟ بیر که وه.... شتیک بلی. له بیر کردنه وه مه ترسی. ئه ستوت به
 ئه سپون نابی. ملت ناشکی.... بیر که ره وه.... شتیک

بلی....

* * *

باران بە ریژنە دەباری. لە ژووری وە، لە دەلاقی کەووە تەمەشای کۆلان دەکەم. کەس بە دەروە نیە. کۆلان و سەربان چۆل و هۆلن. سەعاتیک لە مەوبەر هەوریکى رهش و پتەو خێوەتیکى زەلام و بۆرى بە سەر شاردا کیشا. لە پاشان کردیە گازه گاز و چه خماخه لیدان. لە ئاخریشدا کردیە ئەم بارانە بێ برانەو نیە. لە ناخۆشەو بیستی ئیمە دایە ئاوا دەکات! پێی خوێش نیە منالەورکە لە کۆلان وە کۆبین و بیکەینە گەمە و گالتە. پێی خوێش نیە کات بە خوێشی و کایە و جەفەنگ رابویرین. بەلام چی پێ دەکری؟ دەتوانی چەندە بیاری؟ ئەویش ئاوەها بە ریژنە و غورپەم! خو له گەلکوو شلهی داتى و بیکاتە خوناو کە دەردەپەرە کۆلان و دەیکەمە بانگەواز: کۆلان بە کۆلان رادەکەم و بانگەشەى منالان دەکەم: منالی گەرەک، سەربنە خەرەک. وەرە دەری بۆ شەرە گەرەک. وەرە دەری تۆیخولە شووتی هەلدەپەرێ، نایەنە دەری چاوتان دەری.

هەک لە بەر دایکی شامرم! ئەوا ریژنە شلهی دایە. چاوم لێیە تا قە تا قە خەلک بە کۆلاندا دین و دەپۆن. پیکەنینم بە هۆو کابرا تەلیس لە سەرە دیت. پێی شوورەیی نیە تەلیسی کردۆتە کلاو! سوڤی خولەش لە سەر بانە

و سهربان ده شیللی. ههر وه ختی باران بیاری ماله که یان دلّوپه ده کات. له گه لکوو دوو تنۆک باران له ئاسمانه وه برژیتته خواری، سوّفی خوله و خات خه یالّ له سهربانن. ئیمهش هه وه لّ بارانه که دلّوپه مان بوو، دایکم خو له میشی پیوه کرد و شیلامان. به لامّ ئه و جار ه چاک نه بووه. که پره تی دوو ههم کامان پیوه کرد و پاش کایه که باو کم ته نکه ماله سوواخیکی کیشا، ئیدی دلّوپه مان نیه. به خودای چی دی رانا وه ستم. ده چمه کۆلان. ئه لحيان مه جید و رهزا و کورپه کانی دیش دینه ده ری. ته ح بابه ئه پرۆ له م گولاوانه! کۆلان بوته زیبار و جزیر. قوولکه کان بوونه ته زیبار، وشکائیکانیشیان ده ور داوه، کر دوویانه ته جزیر. وهرن به ری ئاوه پرۆ بهر دهین. ده نا ناتوانین کایه بکهین. یاللا منالّ به وهندی سی و دوو ته واوی ده کهین. یاللا ده ی زوری نه ماوه. وهرن هه را کهین، منالی گه پره ک سهر بنه خه پره ک. تو یخوله شووتی هه لده په ری. دینه ده ری وهرنه ده ری. نایه نه ده ری چاوتان ده ری. ئیدی هه را مه کهن زورین. که سی دیکه مان ناوی. من و مه جید لیروه وه. رهزا و خالید له و لاوه! هه لّین. کایه خو ش بووه. تا ئیواری کایه ده کهین. به لامّ ته واوی سهر و گو یلا کمان له قور هه لکشاهه. ئاخه کۆلانه کان تا قولاپه له قوردا نوقم بوون. ئه وانیه تازه هاتوون له گه لیان ناکهین. خو مان ته واوین. مه جید رهزا بگره. خالید هه لّی. منالّ وهرنه وه. خر بنه وه ده بی برۆینه وه. خودا بکا تی هه لدانمان نه بی! به خودا تی هه لدانمان ههر ده بی، ئاخه بووینه ته گولی نیو قوراو. له گه لکوو له ده رکی حه وشه وه ده پرۆمه ژووری، ههر دوو خوشکه کهم که له پشت ده رکی خو یان مات داوه، ده مگرن و هه رای دایکم ده کهن. دایه ده گاتی. به شان و قول و به پرۆ کمدا ده نووسی. ده یجا رو له ی کولول چیت خوار دووه نان و چه وه ندهر! ده بر شیوه ده ی. ئه وه خو یی چیشتت بی. ده با که پره تیکی دیکه نه خه له تابی خو ت قوراوی

که ی و وه ک گولی نیو قوراو بگه رییه وه بو مالی. له مالی رها و خالید و مه جیدیشه وه دهنگی هاوار و گریان و کوتان دیته گویم. وه دیاره ئه م به لایه ئاوقای وانیش بووه و ئه وانیش به دهر دی من دوو چارن! ئه واشه و به سهردا هاتووه. له کراس و پاتولی تهردا سهرمامه و نوبه تیم دیتی. جاروبار موو چرکیک به هه موو له شم دا دیت. رووتم ده که نه وه کراسه کوئی بام ده که نه بهرم. ده خزیمه بن لیغه کورسی که وه. گهرمای تهن دوور خام ده کاته وه. چاوه کانم ده که ونه وه نه وز. خو م پی راناگیری و به لادا ده که وم. گویم له رمبازینی بایه. با له کو لاند ا وه ک چاره وی غار غارین ده کا و ده حیلینی. باران به غورپرهم ده ست پی ده کاته وه. بام له سهر بهرماله پوپه شمینه که نویتز ده کات. له پاش نویتز ته واو بوون دو عا ده کا و ده پارپته وه: خویه روحم به فه قیر و هه ژار و پسولمانان بکه ی. خویه که له وای فه قیر و هه ژار به سهر یاندا نه پرووخی. خویه گیان ئه گین ئیمه تاوانبارین، سووچ و تاوانی ئه م تغله به سزمان و نابالخانه چیه؟ په نا بو تو خویه. ره حم هاوار یا ئه رحه مه راحمین. باو کم ده یلی و دایکم بوی ده ستینیتته وه! به ره به ره پیلووه کانم به سهر چاوه کانمدا ده کشین. شه وه یان روژه؟ به ره به یانه یان نیوه شه وه؟ ژنان به فانوسه وه، پیاوان پیمه ره به ده ست دین و ده چن. خه لکی کو لان و گه ره ک و ته وای شار لیبایی ره ش له به ردا، ته لیس له جیگه ی چه تر و کلاو له سهردا، له ژیر با و باراندا دین و ده چن. به هه لات هه لات و هات و هاوار به نیو شان و پیل و ده ست و لاقی یه کدا غار غارین یانه. به پیمه ره قور لا ئه دن. دار و چرپی حه وا ئه دن. ته رمی سو فی خوله و ژن و مناله کانی له ژیر ئاوار دینته دهری. مال به سهر یاندا تیک ته پیوه. هه موو وه ژیر ئاوار که وتوون. ده لین دوور و نزیک چه ند مالی دیکه ش تیک ته پیوه. سیلاو سی چوار مالی تیک روو خاندووه. چه ند

گه‌ره کیش له‌گه‌مارۆی لافاو دان . هه‌وره‌تریشقه په‌یتا په‌یتا چه‌خماخه‌ لی
 ئەدا. ده‌نه‌پینیی و ده‌گورپینیی و دیانه‌ سپیه‌کانی به‌سه‌ر شان و مل و زگی
 شاردا ده‌خشینیی. مالی پیاویک و دووان، مالی وایه‌ به‌سه‌ری خیزان له
 کۆلان رزاوان. قولینگ و پیمه‌ره به‌ده‌ست یارمه‌تی لی قه‌وماوان ئەده‌ن.
 ژنی منال مردوو یه‌خه و به‌رۆک دانه‌دپرن و سنگ ده‌کوتن. ده‌گرین و
 ده‌بارینن. گویم لیبه‌ جینیو ئەده‌ن و کوفر ده‌که‌ن.

به‌ره به‌ره بوومه‌لیلی به‌یان به‌سه‌ردا دیت. من و ره‌زا و مه‌جید و
 خالید له‌ ژیر دیواره‌که‌ی مالی ره‌زا راه‌ه‌ستاوین. مووشه‌رعینیی کۆخین مانه.
 نۆره‌ی یه‌کتر ناده‌ین. وه‌ک که‌له‌شیری تازه‌ بال‌خ بال‌ ده‌کوتین. کۆخه‌ سنگ و
 گه‌روومان دادپ دادپ ده‌کا، ده‌ی‌رووشینیی و دئی و ده‌روا. کۆکین و پشمین
 وه‌نده‌ زۆرمان بو‌دینیی، تف و چلم و لیکمان تیکه‌ل ده‌بیته‌. تف و چلمه‌که
 هه‌لده‌قورپینین، به‌شقه‌م دیواری وشکی قورپوومان ته‌پ و نه‌رم کات. به‌لکه‌م
 بو‌ساتییک کۆخه‌ راویستی و بتوانین له‌گه‌ل یه‌کدا بدوین. ئەری ئەمانه
 چن؟ به‌شه‌رن یان سیبه‌ر و تارماییین؟ ئەی بو‌چی ئاوا باریک و بو‌ر و خیس
 و خوار دین و ده‌پۆن. فانۆسه‌کان نه‌ماون. بو‌یه‌ ئاوا بو‌ته‌ ته‌م و مژ و هه‌وور و
 هه‌لا. ئەی بابه‌رۆ جه‌رگ و ریخۆله‌م هاته‌نه‌ ده‌ری. له‌ سنگمه‌وه‌ ده‌ره‌پین.
 ئەی بابه‌گیان له‌م کۆخه‌یه‌. ره‌زا و مه‌جید به‌من پین ده‌که‌ن. وا دیاره‌ چلم و
 لیک به‌ده‌م و لووتمه‌وه‌ شو‌پ بوونه‌ته‌وه‌. یانی وه‌زیه‌ته‌ی خو‌بان له‌من
 باشته‌ره‌! داتۆخودا ئیوه‌ش گوئی بده‌نی ده‌نگی بالۆره‌ی ژنان دئی. ئەری ئەم
 ژنانه‌ بو‌چی یه‌خه‌یان دادپ‌یوه‌؟ بو‌چی سنگ ده‌کوتن. تۆ خودا‌که‌ی ئەوه
 کییه‌ وا له‌سه‌ر ئەو داره‌ ته‌رمه‌ دانراوه‌؟ بلیی به‌م هه‌موو خه‌لکه‌ ئەم ته‌رم و
 داره‌ ته‌رمه‌ بو‌کوئی ده‌به‌ن؟ بو‌قه‌برانی نابهن! له‌وه‌ خاتره‌م! چوونکی
 ده‌نگی ده‌هۆل‌یش دیت. ته‌رمه‌که‌ به‌ده‌هۆل‌ کوتان به‌ره‌وه‌ کوئی ده‌به‌ن؟ خو

مردوو به دهوئل کوتن نائیژن. ئەی ئەو تهقه تهقه چیه؟ دهنگی تهقه تهقی تهنه که لیدانه. تهنه که ده کوتن. دهیان و سهدان دهنگ تیکه ل بووه. جاروبار دهنگی سهلهوات لیدان دئ. خه لک به پۆل و دهسته سهلهوات ده نیرن. ئەوا دیسانه که دهنگی تهنه که کوتان دئ! ئەم دهنگه زۆر به رزه. وهسه ر هه موو دهنگه کانی دیکه که وتوووه. له پر و له نه کاو زه نا زه نایه کی بلند رام ده په ریئی. دیمه وه سه رخۆ. دهنگی چوار پینج کهس له هه وشى ماله که مه وه دیت. هه را له من ده کهن. به نیو برد بانگم ده کهن. له کۆلانی شه وه دهنگی چه مه رگیپان و شین و شه پۆری ژنان و کچان دئ. دهنگی ده هوئل و سهلهوات به رز بوته وه. جار یکی دیکه ش راده چله کییم. چاوه کانم هه لده گۆلۆفم. کراسی به سه رشانمدا ئەدهم و ده چه مه هه وشه. بزائم ئەمانه کین و چی یان ده وی. ئەی داد و بی داد، ئەوه بوچ کورپه کانی ماسی گری دۆستم خویان له قور ناوه؟ ئەو چوار کهسه ی هه وشه هه ر چوار یان ده ناسم. دوویان جیرانمن، هاوسی دیوار به دیوار. دووه که ی دیکه ش هه ر خه لکی ئەم کۆلانی خۆمانن. خودایه کورپه کانی ماسیگر بوچ قور یان له سه ر و شانیان هه لسووه؟ ده بی چ بووی و چه فه وما بی؟ له گه لکوو ده گه مه نیو هه وشه، کورپه کانی ماسیگر هاوارم ده که نی: ئاغا بو خاترخوا بگه ره فریا، باو کم مرد. ئای بابهرۆ، بابه گیان. له گه لیان دهر ده که وم. به ره به یانه و کۆلان پر له هه شیمهت. ده هوئل ده کوتن. له م ولاته مردوو به ده هوئل کوتان به ره وه قه بران ده بهن و ده ی نیژن. به دهنگی ده هوئه وه هه شیمهت ئاپۆره ی داوه. ژنان کۆریان گرتوووه: دووسی یه کیان یه خه و به روکیان دادریوه. سنگ ده کوتن و به هوئراوه یه کی دلته زین چه مه رگیپانی سه ر ته رمی مردوو یانه. پۆلیکی زۆر کورانی میرنال و لاو قۆلیان خستۆته نیو قۆلی یه کتر و به گوینی هه لپه رکیی لای خۆمان به کۆر ده سوورپینه وه، له

سنگیان ئه‌دهن و هۆنراوه‌یه‌کی تایبه‌تی تازه‌باری به زیانئیکی نامۆ، به ده‌نگیکی بلینده‌وه ده‌خوینن. سئ چوار کهس ده‌هۆل و سنج و زورپنالئ ئه‌دهن! ده‌نگی ده‌هۆل ته‌په‌ته‌پ له دل هه‌لده‌ستینئ. کوپری ژنانی چه‌مه‌رگێپر و لاوان دین و ده‌چن و به‌ناهه‌نگ و ئاوازیکی بلیند تازه‌داری و تازه‌باری ده‌که‌ن. ژنان و پیاوانی پیر و گه‌پراوه‌سه‌له‌وات لئ ئه‌دهن. له پیاوئیکی پیر ده‌پرسم: حاجی چ باسه؟ چ قه‌وماوه؟ وه‌لام ئه‌داته‌وه: خوله ماسیگر خنکاوه. ده‌لین چۆته ماسی گرتن. توپره‌که‌ی له بن ئاودا له بنچکه دار و پهل و گیاگیراوه. خوله ده‌چیته بن ئاوه‌که تا کوو توپره‌که‌ی رزگار کات و ده‌ری بینیتته‌وه، که‌چی خووشی له پهل و بنچکه دار و گژ و گیا ده‌گیری و ده‌خنکی. پاش شه‌ش سه‌وت سه‌عات ته‌رمه‌که‌یان به ده‌هۆل کوتان له ئاوه‌سه‌ندۆته‌وه. تا سه‌عاتئیکی دیکه ده‌بیه‌ین و ده‌ی نیژین. هه‌ر ئاوا له به‌ر چاوه‌بیته‌، ژن و خوشک و مناله‌کانی خو‌یان ده‌کووژن. دوو پیاوی دیکه له‌ه‌لاوه دوو به‌ دوو قسه‌ ده‌که‌ن: خاک مه‌یل بره‌، مه‌یل گره. له به‌ر چاوه‌دووری خه‌ینه‌وه، ئه‌م ژن و منالانه‌ ئه‌هوه‌ن ده‌بنه‌وه. برا به‌م خه‌لکه بلیین ده‌س و برد که‌ن و ساز بین، ئه‌مانه‌ت به‌رین و بی ده‌ینه‌وه ده‌س خاوه‌نی خو‌ی!

به‌ره‌و مال ده‌پۆمه‌وه. ده‌بی پڕۆم و سپیال بگۆڕم. به‌ خودای سه‌یره. من له خه‌ون و خه‌ونووچکه‌دا، چم دیت؟ سی و چه‌ند سال له‌مه‌وبه‌ر، ریژنه‌ی باران، که‌لاوه‌ی به‌ سه‌ر درویش خوله‌دا رووخاند. ئه‌ویش له ولاتی ئیمه. که‌چی ئه‌مپرویان ئه‌مشۆ له‌م ولاته‌ش خوله‌یه‌کی دیکه، ده‌خنکی! هه‌ر دووشیان ناسیاوی من و جیرانی من! هه‌ر تکیشیان هه‌ژار. ئاخ بچی هه‌ر کوئ ئاسمان هه‌ر ئه‌م ره‌نگه‌یه. له هه‌موو شوئینیک به‌ره‌ هه‌ر له لای ته‌نکی یه‌وه ده‌درئ. چاره‌نووسی به‌شه‌ره‌یه‌که! ئیوه‌کان جیاوازن، ده‌نا دیمه‌ن و رووداوه‌کان هه‌ر دوویات بوونه‌وه‌ن! پتر له‌حه‌وتوو به‌که

خوله ماسيگرمان ناشتووه. پياوه پيره ي هاوسيم كوته ني: «ته مانه ت به خاوه ني خو ي درايه وه» ناكام و مه زلي ناخري هه موو كه سي گوره. به لام نه ي ته م هاتنه سهر جي هانه چيه؟ سوود و سه ميري كامه يه؟ مه به ست له م ژينه چيه؟ بوچ ناوا بي ده سولات ديينه سهر دنيا و هه رواش بي ده سولات ده مان گويز نه وه بو ولا تيكي ديكه. به س هه ر كا وه نده كه يل و كولول و كوليلين و هه موو كه سيش ته مانه زور جوان و زور به ورد ي ده زاني، ده يجا نه ي بوچ سه باره ت به يه كتر، سه باره ت به خو مان و ژين و ياساي ته م چوار روژه ژباني سه ر جي هان، ناوه ها به د و خرايين.

خومان، خوتان. من، تو، ئيمه و ئيوه و گشت خه لك ي سهر دونيا بوچ وا نه زان و خه ره فاو ين؟ له سهر چي قولكه و چالاو بو يه كتر هه لده كه نين. بو چي هه ر كه س دزي گاي خو يه تي و له هه موو شتي و هه موو كه سي ده دزي. ته نانه ت له كه س و كاري خو شي، له خو ي و مال و منال و داي و باب و خوشك و براي خو شي زه يف ده كات. جا بو وه نده دوور بروين؟ نه وه للاچ دوور نه روين. تو، نه ري تو، له گه ل تومه كه به ران به رم، چوك به چوك، له گه لم دانيشتووي. تو خوت باش بير كه ره وه بزانه خوت چون ژباوي و چون ده ژي؟ مه به ست له م هه لات هه لات و هه را و هه ربا و هه ول و ته قه لايه چيه؟ تو خودا بي درو، وه لام ده وه! قه تت بير له مافي خه لك و مافي خوت كر دوته وه؟ قه ت و ابووه زولم له يه كي بكه ي و كه لي ت و ه جواب هات، بو ي تي چيني؟ به هه ر فيل و فه ره چي ك له عه رزي ده ي! چيت پي مافي خوته و به خه لك ي ره وا ناييني؟ چيت پي مافي ته وانه و به خوتي ره وا نازاني؟

هه رگيز بيرت له ئامانج و ناكامي خوت كر دوته وه؟ هه ر به راست ناوات و ئامانجيكت له ژباندا هه يه؟ گيژ و ويژ، هوو ووي گيژولكه له گه ل

تۆمه. وه لآم ده وه. ئه وه تۆی به ده وری دونیادا ده گه پئی یان ئه وه جیهانه
 وا به ده وری تۆدا ده سوورپته وه؟ مه به ست له م سوور و گه پری دوولایه نه
 چیه؟ لال مه به پیم بلئی بزائم هیچ پر ئامانج و ئه وینیکت هه یه؟ هه میسان
 وه ک دوینی و پیری پیش ده خویره وه! ماتنی، وقت و پر ماوه. هه پۆل گیان خو
 لال نیت! وه لآم، وه لآم ده وه. هه ر کا قور و قه پت کردووه، وه لآم بو جار بکی
 دی. تۆ ئیستا بیرکه وه. بیرکه وه. پتر له هه وتوویه که خوله ماسیگرمان
 ناشتوو. سی و چند سالیس له مه به ره ده رویش خوله له ولاتیکی دیکه به
 خوئی و خاو و خیزانیه وه تی دا چوون. مانای کاره ساته کان لی ره و له وئی
 جیاوازیه کی نه بووه و نیه. ته نیا روواله تی رو داوه کان ته وفیریان هه یه. ده نا
 هه مووی هه ر دوویات بوونه وه یه.

مردنی دلته زینی خوله ماسیگر لیم بوته بانگه شه و بانگه وازیک.
 وه خوئی هیناومه ته وه. وه دیاره خه لک وه خویمان گرتووم، بویه چاوه پروانی
 ئاکاری پیاوانه و ئینسانی منن. دوینی ژن و میردیکی دراوسی هاتبوونه لام.
 بو به شووانی کچه که یان را و ته گیریان له گه ل ده کردم. گله یی و بناشیان له
 ده س کیژه که یان و ده زگیرانه که ی بوو. له منیان ده ویست بچمه مالیان و به
 سه ر کوره و کچه دا بیم و نسحه تیان که م. وه دیاره دیسانیش باسی ئه و
 کۆلی ئه مانه ته یه که ئاسمان نه یتوانی و ئه رکه که یان خسته سه ر شانی
 به شه ری هه پۆل. له پیش ئه م دوو رو داوه دا، نامۆیی و ته نیایی برستی لی
 بریووم. له وانه بوو دیق و فججه بکه م. پیم وابوو گای نیوچاوان سپیم و
 هه موو که س به سه نگی سیای هه لئناوم. پیم وابوو خه لک پیان خوشه به
 قوره ره شه ی مه ریواندا برۆمه خواری! چیتان لی بشارمه وه؟ خو م و توانای
 خو م دۆراندبوو. گیژ گیژ له گیژاوی ئه م جیهانه پر له گیژاوه دا گیژ بیووم و
 بینم ده خو ارده وه. له مه رگه ساتی خنکان و مان و نه ماندا بووم. له هاوه ل و

هاوده می ده گه پرام و تووشی نه ده هاتم. نه مده زانی چۆن له گه ل خه لکی ئەم چیزه تیکه ل بم؟ چۆن له گه لیان ههستم و دانیشم و بدویم؟! هه رکا به نیو شاردایا پیاسه م ده کرد و یاسا و لیکم ئەدی، پیم وابوو تیم دهر وانی و به قامک و چاو و برۆ پی نیشان ئەم و ئەوم ئەدات. پیم وابوو پاسه بان و یاسا و ل و هه موو خه لکی درگه پیم پی ده که نن، به دزیه وه ته وس و تووانجم پیدا ئەدهن. کاکای برا، ئەم قسانهت پی سهیر نه بیئت! به چاوی شیئی و سووکایه تی ته مه شام مه که. پیئت وانه بی ئەم ده عبایه ی وا له رووانگهت دا دی و ده چی زۆر خو پیری و خو دۆراو بووه. نا براله نا! کابرای شاربه دهری له نیو هاوه ل و ناسیاو و ولاتی خو ی وه دوور خراوه، جیهانیکی تایبه تی هه یه. زۆر عاجیباتی و جیی تی رامن و تی فکرینه. ده بی بی بینی، بیناسی، بیدوینی، متالای که ی. برۆیه نیو دل و ده روون و ژین و جیهانیه وه. تاکوونی بۆت ده رکه وی من بۆچ وام به سهر هاتبوو؟ بۆچ له دهس چوو بووم! ئاخ خوله ماسیگر ره بی قه برت پر له نوور بیئت و هه رک چاو هه لینی و به هه شت بدینی، که وا منت هینایه وه سه رخۆ. وامنت و شیار کرده وه. له پرسه و تازیه داری ئەودا بوو که بۆم ده رکه وت و دیم خه لک ده مناسن. خو شیان ده ویم و به ئینسان و به پیاوم ده زانن. لیره را وه خو هاتمه وه! هاتمه وه سه رخۆ، خو م وه بیر هاته وه. هه ل و مه رج و ئه رکی سه رشانی خو م وه بیر هاته وه. به لām تو، ئه ری ئه ری له گه ل تو مه دوستی تازیز! له بهر ئەوه ی لیئت حالی بی ده لیم چی، ده بی بمناسی. به لām کی بناسی؟ کام من؟ من به نوینه ری چی و کی؟ ئەوه گرنگ و ئەوتویه. من که ده لیم من مه بهستم خو م نه. مه بهست ئینسان گه ل و که سانیک، بگره خه لکیک له چه شنی خو مه.

شاربه دهر، دوور خراوه له ولات، غه واره، نامۆ، ته نیا، گای نیو چاوان سپی، به سهنگی سیا هه لاتوو! زۆر جار بیکار و زۆربه ی مده ی عه مر

دهس ته‌نگ و دهسته‌وه‌ستانه. جیهانیک، دنیا، ژین و ژیانیک له ئاوبنه‌ی روواله‌ت و دل و موخ و هه‌ست و ئه‌ندیشی ئه‌م ده‌عبایه‌دا ده‌بی‌ئیناسی. یه‌کی بوو، یه‌کی نه‌بوو. عه‌یام و سه‌رده‌مایه‌کی دوور، دوور، وه‌نده‌ دوور که به‌ ئاسته‌م وه‌بیر بیته‌وه، به‌لام وه‌نده‌ش نزیک، نزیک که ده‌لیی و بلیی ره‌گی بن‌گوویی خووته و هه‌ر له‌گه‌لته، له‌م جیهانه‌پان و به‌رینه، له‌ سه‌ر ئه‌م ولاته‌ ناسیاوه. له‌ بانی چیا‌ی سه‌ره‌ندیپ یان له‌ ترۆپکی شاخی ئاگری کابراه‌ک ده‌ژیا. دیهاتی، نه‌خوینده‌وار، چه‌په‌خول، ده‌سته‌وه‌ستان! پاشه‌ماله‌ی خه‌لکی ئاوبی داوینی کووسار، خه‌لکی نیو‌دارستان و دوول و ده‌ره‌کان. له‌ ده‌سته‌وه‌ستانی خووی بو‌بخوو مه‌مره و نانه‌زگی، جاروبار شوانه‌ویله و پرپک جار مجیوری ئاوه‌دانی. خیزان و منالی ره‌ش و بوور و چلکن. جلک و به‌رگ دراو و کوون و شیتال شیتال. ئازای ئه‌ندامیان برینداری ده‌سکه‌نه و بزار و زامداری که‌ولی وه‌کووکردنی نانی شوانی و مجیوری. چاوه‌له‌ ده‌ستی ئاغا و حاجی و کووخای ئاوه‌دانی. شوانه‌ی کولول روژیک ده‌م ده‌کاته‌وه: ئه‌م به‌راته‌که‌مه و مال و منالم ژیواری پی‌ناکه‌ن، پی‌یان را‌ناگات. نه‌فامی گه‌وج و له‌وج قسه‌که‌ی به‌رز و بلیند له‌ ده‌می ده‌ره‌په‌ریوه! قسه‌ش وه‌ک گولله وایه! که‌ قسه‌له‌ ده‌م و گولله له‌ تفه‌نگ ده‌ره‌په‌رین، گه‌پانه‌وه‌یان نابی. ده‌سا قسه‌ی شوانه‌ده‌ته‌قیتته‌وه، ده‌نگ ئه‌داته‌وه. له‌ ترۆپکی چیا، دوندی کووسار، له‌ هه‌رد و چول و ئاوه‌دانی کوفرپکی گه‌وره و گران کوتراوه، سووچ و تاوانیکی واکراوه‌خوش ناییتته‌وه. ده‌بی‌ده‌سه‌له‌ت‌داری گوند توله‌په‌کی وای لی‌بکه‌نه‌وه له‌ مه‌و به‌ دووا بپرای‌بپر که‌س زات نه‌کاشه‌کری وای بشکیننی! کابرای له‌ شوانی ده‌خه‌ن، گاوانی ناده‌نی، به‌ مجیوری ناگرن. ریگه‌ی ته‌ویله‌چوونی لی‌ده‌به‌ستن. شوانه‌ویله‌بار ده‌کا و ده‌روا. له‌م دی‌بوو دی. چه‌ند چول ده‌بری، چه‌ند گوندان ته‌ی ده‌کا، به‌لام یا‌خواکه‌س

گولۆله ی نه که ویتنه لیژی!

له هیچ شوین و گوندی کهس پیی نالی خاله کهرت به چه ند؟ کابرای هه ناسه سارد زور به زه یف لی کراوی روو ده کاته شار و ده بیته شارنشین. به شقه م له شاردا نانیکی بو ژن و منالی وه گیر کهوی. بایم زور جار ده بکوت: شار زه ریایه، زه ریای جه ماوهر. به ره که تیش هه ر له جه ماوهر دایه. شوانه ویله و مال و منالی له شار ده گیر سیننه وه، بو کریکاری و هه ژاری نیو زه ریای جه ماوهر ئیدی ئیمه ش کارمان به کابرای شوانه نیه. به سه رهاتی ئه وه هه ر لی ره دا ته واو ده بی. به لام له بنه ماله ی ئه م شوانه ی له ولاتی خووی راوه نراو و ده رکراوه، من، سامرهنه موکری به نیو و نیشان و پیناسه ی قاره مانی ئه م چیرۆکه دیمه کایه وه. تاکوونی بزانی لزگی کویره وه ری ئه م نه ته وه یه چه ند گری پووچکه ی دیکه ش ده خوات.

له شار گه وره ده بم، ده بمه قوتابی. به ره به ره خووم و ده ور و بهر و خه لک و ژیان ده ناسم. له توغیانی لاوی دا ده کهومه مه لی و په له قازهی نیو زه ریا. به پیچه وانه ی خویره ی رووبار و مه له ی خه لک مه لی ده که م. ده مه لاسکی و ده مه ته قی له گه ل دارستان ده که م. هه ر له بهر ئه وه خوینم تال ده بی! خوین تال و ناحه ز و ناخوشه ویست ده بم! ده نگم ئه دهن، راوه م ده نین. به سه رمدا ده کوتن. به نیو پشت و سه رشانم داده کیشن. به چه پوک و چه موله سه رکوتم ده که ن.

ئه وه کییه هه موو به فر و بارانیک هه ر به سه ر ئه ودا ده باری؟ هه موو دار و بهر دیک هه ر له سه ری ئه ودا ده شکین. ئه ی ئه وه کییه که سه د که ره تیش بکه وی، هه لده ستینه وه؟ برینداریش بیت چاک ده بیته وه.

به فر و باران له پیی ناخا، لاق و ده ست و سه ر شکاوی، سه ر شووری ناکا. ته نانه ت به لا و نه هاتیش ناھومیدی ناکه ن. ئه وه منم که له ئاکامدا

ئه‌وه تانی له خزمهت ئاغای خۆم دام، به شاربه‌دهری.
 به لام شاربه‌دهر کییه؟ چ ده‌عبایه‌ک؟ به چ خو و خده و ئاکاریکه‌وه!
 شاربه‌دهریش ده‌عبایه‌که وه‌ک هه‌موو ده‌عباکانی دیکه. به چاو و گوئی و
 دم و زبانه‌وه، ته‌نانهت ورگ و زگ و سی شی هه‌یه. سی داوای هه‌ناسه
 کیشان، زگ و گه‌ده داوای خورد و خۆراک و زه‌وات و بژیو، چاو داوای
 دیتن، گوئی داوای بیستن و زبان داوای فسه‌کردنی لی ده‌کهن. ئهی که‌وایه
 شاربه‌دهر چۆنه؟

شاربه‌دهر به ئاسته‌م هه‌ناسه ده‌کیشی. بی پوولی و برسپه‌تی
 هاوه‌لانی نیو چۆل و شاخ و ئاوه‌دانی ئه‌ون. سه‌دان تاسه و خۆزیا مه‌ل و
 کۆتری هه‌ست و ئه‌ندیشی ئه‌ون. خۆزیای ساته و چان و پشوودانی، به
 دوور له چاوی شه‌یتان و شو‌فار، خۆزیای زگی تیر، جل و به‌رگی خاوین،
 هاوه‌لی، هاودلی. کانیابوکیش له ناخیدا هه‌ر هه‌لده‌قولی. کانیای داخ و
 دیق و وه‌رهم و فججه. دوواندن خۆشه‌ویستی. دیتنه‌وه‌ی جاریکی دی
 ولانه‌که‌ی، خۆزیای ساتیک که‌مه‌تره‌می و خوماری و ئه‌غیاری و
 ئه‌رخه‌یانی! ساتی بیکاری و بی‌عاری! ئاخ له‌م دل‌ه‌ی من چه‌نده‌ پر له
 خۆزیایه! ئاخ ئه‌م به‌رخۆله‌ چه‌نده‌ شی‌ت و شه‌یدایه!

زه‌رده‌په‌ر، ئاوه‌دانی ئامال زه‌رد. سه‌عاتیک به‌ر له‌ خۆرئاوا. وه‌په‌ز له
 هه‌موو شتی له‌ مال ده‌رکه‌وتن. ئیواره‌یه‌کی ئاگراوی! بی شنه‌ی بایه‌ک، بی
 بزوته‌وه‌ی گه‌لا و لک و پۆپی داریک. هه‌وا بی جوولانه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی
 نه‌بی. له‌ش له‌ ژیر توژیکی خوی و ئاره‌قه‌ له‌ سه‌ر کۆلانه‌که‌ی مالی
 که‌ژاله‌که‌ی ئه‌م گراوه، پرێک و یستان له‌ سای داریک. به‌لکه‌م بی‌که‌ی بو
 خاتر زه‌رده‌ی خۆرئاوا، سه‌ری بی‌نیه‌ ده‌ر له‌ توپی که‌ژاوه! و یستان و
 چاوه‌روانی به‌ بی چاو پیکه‌وتن. دل به‌ چی خۆشه‌؟ مال ئاویسی و

خولانەوی نیو شەقامی شار. سلاو لەم شاربەدەرە، هەوالپرسی لەو دووکاندارە! قسە و باسیکی قولە لە گەڵ یەکی لە هاوسێ کان. خۆش یان ناخۆش لە قورپ و قەپ باشتەن پرسی خولە ماسیگر چەند دیوناسیکی بو جی بە جی کردووم. جاروبار سەر لیکدانئێ، یان لە سەرە ری و دووکان و چایخانە وت و وێژیک. لە نەبوون باشتەر. وەپزیم دەشکینئێ. نازانم ساتئێ، سەدەیک، یان سەعاتیک گێژگێژ، حۆل حۆل گەران بە شەقامدا. هەمیسان وەک دیوئێ و پیری و پار و پیرار لە پر خۆم لە سەر کورسی چایخانە کە ی سام و سارا، لە سەر رەخی زەریا ئەدینمەو. تەمەشا دەکەم ئەوا دیوناسە شاربەدەرە کە تان بی هەوال لە مەحموودی بیژەوات بە تاکی تەنی دانیشتوو، دل پر دەپوانئێتە زەریا و کۆساری سەر بە تەم و مژ، لە بازەنی وەیشوومی چارەنووسی خۆیدا ون بوو. دەپۆمە پیشئێ، بە بەری دەست لە سەر شانی دەکۆتم: هۆی خالە ی ریبوار هۆی! سەر هەلدەبەرئێ، چاو دەبەرئێتە نیو چاوم. هەناسە یەکی بلیند هەلدەکیشئێ! لە نیو هۆ و تەم و مژەدا. لە گەرەک و مەیدانە کانی نیو هۆ و کۆسارە. لە سەردوند و ترۆپکی ئەو شاخانە. بەلکەم لە کۆلانە کانی رابردوو، ئیستا و داھاتوو. لە خەون و خەیاڵ و تاسە و ئەوین و مەترسی و خۆف و خوربەدا، لە بیرم نیە. تۆ دەلیی چی و چیت دەوئێ؟ دەست هەلگرم؟ واز بیئم؟ لە کەنگیکەو و پیت وایە دەتوانم؟ بە سەری تۆ و بە گیانی خۆم، با نەلیی سەری تۆ بە درۆ دەخۆم! نازانم ژبانم خەونە یان خەمە، خەیاڵە یان خوربە و خەفەتە! نازانم لەم دنیام، لەو جیھانم، ئەغیارم، بی خودم. نازانم نا نا. بەلام وەندە دەزانم ئەگین دەیان و سەدان کەرەتی دیکەش بیئمە سەر دنیا، دنیا بە جی بیلم و بیئمەو سەردنیا. تاکوونئێ ئەمپۆ لەم ژبانەدا، لەم جیھانە چۆن ژیاوم، چم کردوو، بربار و بروا و خۆشی و ناخۆشیم چۆن بوو، لە مەو بە دوواش

تا کوو هه‌زاره‌ها عومری دیکه و حه‌یاتی دیش هه‌ر ئه‌مه هه‌لده‌بژیرمه‌وه!
هه‌ر ئاوه‌ها و هه‌ر ئه‌مه!

له‌ دووره‌وه دیت. مل له‌ نیوان شانه‌کاندا دیار نیه! سه‌ری بو‌ خواری
شوپر بو‌ته‌وه. نوقمی رووباری ئه‌ندیش، خنکاوی زه‌ریای خه‌فته. ده‌سته
و ئامال ره‌ش. له‌وه ناچی ته‌مه‌نی له‌ بیست سالان تیپه‌ری بیټ. به‌لام ئاوه‌ها
که له‌ دووره‌وه تیپ ده‌روانی وه‌ک پیاوئیکی گه‌راوه‌ی نه‌خوش دپته‌ به‌ر چاو.
هه‌ر کا نزیک ده‌بیته‌وه، لایوئیکی تی‌ک شکاوی خه‌فته‌تبار و بی‌ دل و ده‌ماخ
ده‌بینی زور له‌ خوئی دایه. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ر دنیا نه‌بیټ، چه‌شنی
تاساوئیکی سپه‌ و تا هه‌رای نه‌که‌یتی هه‌روا نوقمی خولیاوی خو‌یه‌تی.
شه‌لالی ئاره‌قه‌ی گه‌رمه‌یاوی خه‌فته‌تی خوئی، هاوړی کوری خوله‌ماسیگر.
هه‌رای ده‌که‌می بیټ و له‌ گه‌لم دانیشی و به‌ خواردن ساردی و چایی عومر
زایه‌ که‌ین. هه‌والپرسی و وت و وپژ زور بی‌ دم و دوود. وه‌ک پرسیمه‌ و
بیستوومه‌ له‌ مه‌وبه‌ر ئاوا نه‌بووه. سه‌ر و روو خوش و دل ته‌ر و روواله‌ت به‌
گه‌شه‌ و نه‌شه‌. به‌لام باب مردن؟ ئه‌ویش ئه‌م مردنه‌ دلته‌زینه‌ی
خوله‌ماسیگر، دلی مراندووه. لیبی ده‌پرسم کوئی به‌له‌دی بچین و ساتیک
که‌ند و کو‌سپ و گیر و گرفتی روژگار له‌ بیر به‌رین! ده‌ست بو‌ شوئیک له‌
قه‌راخی دوورگه‌ راده‌دیری! ورده‌ ورده، له‌ سه‌ره‌خو، به‌ شینه‌یی و
راو‌چکه‌ ده‌روین. له‌ رووانگه‌ماندا له‌ بازنه‌ی چه‌ند داری دوور له‌ یه‌ک
خیلیک به‌ چه‌ند خپه‌تی نه‌خشینه‌وه وه‌ده‌ر ده‌که‌وی. به‌ره‌ به‌ره‌ لی‌یان
نزیک ده‌بینه‌وه. سوورپک به‌ ده‌وریاندا ئه‌ده‌ین. له‌ نیو خپه‌ته‌که‌انه‌وه
ده‌نگی گورانی و چه‌قه‌نه‌ لیدان، ده‌نگی ده‌ف و دایه‌ره‌ و چه‌پله‌رپزان و
قاسپه‌ قاسپی که‌و، شه‌پول شه‌پول له‌ چه‌شنی شنه‌ی شه‌مال ده‌مان
لاینیته‌وه. نه‌رمه‌ بایه‌ کیش جاروبار به‌ دزیه‌وه دی و ده‌چی و سه‌ر و

سه کوت مان ماچ ده کا. کیژان و ژنان به قه سری و سوخمه ی
 رهنگا وره ننگه وه له هام و شو دان. ئاور هه ل کردن، ره ژ ی گه شانده وه،
 که تری و مه تاره وه سهر ئاگر نان. جار جار پر مه و هو پر و قاقای پیکه نین،
 رکه ی بولبول و سهیره و قه ناری، رکه ی که و کو تر و که له شیر. جی جی
 سه گ و تازی قه لاته له ملی به سراوه له م لاولا راو بچکه ی توله و مریشک و
 جووجه له، هم مووی ئه مانه خیل ی رازاندو ته وه. له پر سلاوی کابرایه کی
 گه پراوه. زور له ناسیاو ده چی! قولم ده گری و خو لقی خیه تیکم ده کا. سلاو
 و هه والپرسی به کی گهرم و گو پر بی ئه وه ی بیناسمه وه. ده چینه ئیو خیه وت.
 هو ده یه کی سی له چوار گه ز. له لای خواره وه به سهر زیلو کو نی کدا
 خو لکی لای سه رووتر ده کریم. به ره یه کی په نجه ی خو مالی و دووسی
 ده سته نوین له م بهر و ئه و بهری. داده نیشین. خانه خو ی هه رای خیزانی
 ده کا: ئافره ت ئه و سیپه ره ئاو پر ژین که و گه سکی ده. کاک سامه پره ند
 گه وره ی کردوین. هیشتی نایناسمه وه. که و به ده ورماندا دین و ده چن و
 جار جار لاوژه یه کی تی ده تو ورین. کابرا چاو ده بر پته چاوم بزه یه کی پر له
 مه یل و خو شه ویستی لیوه کانی رازاندو ته وه. له پر ده یداته قاقای پیکه نین.
 به زبانی لای خو مان: دیمانته به خیر گوله به هاره، گاسنیش مان نیه
 بی خه یه بهر پات. هه میسان قاقای پیکه نین. ده ست له سهر دم و زگ، به م
 لا و لادا و به پشتدا ده که وی. راست ده بیته وه: تو خوا هه نو که نامناسی
 تو؟

دوش دامام، واقم و پر ماوه. چاوه کانم ریشکه و پیشکه ده که ن:
 هاو ری ئه م کابرا کییه؟ شیته؟ دیوه زمه یه؟ جنو که یه؟ له خه و دام یان
 به خه بهرم؟ ئیره کو یه؟ بسمیل لا، بلئی له خه ودا نه بم؟
 دیسانه که قاقایه کی بلیند و لووت به لوو تمه وه ده نی. ماوه یه ک

بئ دنگ چاو له چاوم ده پرئ. بزه يه کي جنو کانه له سهر رو خسار. له نه کاو سهری دوور ده خاته وه: خالۆم خالۆ، کاک سامرهندي پير و ټيک شکاو! پير بوويت سام ههر بويه ش نامناسی تو... قسه ی له دم ده پرفينم: ناخ... ئە ی داد و بيداد. تف له روژگار تف له زهين و بيري به شهرا! عه ياميکي دوور، ولات و شاروچکه يه کي دوور و تو! خالۆ... منالی گه ره کي پشت مالان. له کوچه ره کان. ماوه يه کيش بو خویندن هاتيه مه ده ره سه. به لام خویندن له کوئ و منالی کوچه ره له کوئ. های های سی سال... سی و چهند سال له مه وه بهرا! تو خودا ئە گين سی چل سالی دیکه، له دورگه يه کي دی، له شاره دييه کي چووکه يان له پاته ختی ولاتی کووره يه کي دیکه! کووره ی مانگ، بارام، گه لاوئو، ههر کوئ تووشی يه ک بين، يه کتر له چلون قه لافه ټيک و روواله ټيکدا بدینين؟! تو باش ماوی خالۆ، زور چاک. روژگار هه کي هه و نيه! خيبر و خوشی و رووناکايی ټيدا نيه. جگه له خه م و خه فته و ناحه ز و ناشيرن شتيکي دی به دی ناکه م. سوورپی عه يام ټيکي شکاندووم خالۆ... نايینی چه شنی که مه ی گوچان چه ماومه ته وه! نايینی سيپه ری وه رزی و دل مردووی له روخسارم نيشتووه؟ چ دوور نه پرۆين خالۆ، تو خوټ منت باش ده ناسی. ئە وينداری و ئاواته خوازی داها توو. دل به دنيا و زوريش له ټيکووشان و حه ول و ته قه لا دا. چاوت لی کردووم. ديوته چم به سهر هاتووه؟

ده په رپټنه نيو قسه کانی منه وه: هوپ، راوه ستی کاکي خوټم. زور توند و به ته نئ ئە چيه خزمه ت قازی! کورپه عه بيت که ن! ئە م ناله نال و هاواره ت له چيه ن؟ ده مبووری به لام ئە بي توند به ته نگه تا بکيشم! ئە م گله يی و ناله ناله ئاکار و کرده وه ی تو نه بوو. زور منالانن. کورپه شوورپی بکه ن. تو سام بووی ههر سام به، به سام به! نيوه که زايه مه که. له بيرمه له هه لاله لاکه ی

ئەم شوپرشە یا تیی یا بووی. زۆریش دەم بە هاوار و هەپەشە و گۆرەشە. لە شەقام و مەیانەکانا پیلانت ئەگێرا. لە سەر تەپۆلک و عەراباندا پرۆیا گانەیی شوپرشت ئەکرد. مأل کاول بەردت ئەهاری، تانکت ئەشکاند، فرۆکت ئەخستە خوار، کلاوت لە سەر مانگ و ئەستیران ئەرفاند. خو من تیی یا نەبووم، بەلام ئەمدی و ئەم بیست. کاک سام دنیا بۆچ ناخۆشەن؟ ئەرای چی ناحەز و ناشرینە؟ ئەو لۆچ جییەک خوش و چ کەسیک خۆشەویست تیی بەدی ناکە؟ لە هەلە یای برام، لا ئەگری. من بۆچ لە ولانە خۆشەکی ئیو پرا هاتوو مە ئیڕە؟ ها؟ بۆچ؟ مە یە ئەم چزیر و درگە یە تایبەت شاربه دهره کان نیهن؟ دەسا باوانە کەم من خو شاربه دهره نه کرایوم. خو م بە مەیل خو م هاتوو مە ئیڕە. بۆچ؟ ولامت هەن؟ خو م ولامت ئەدەمۆ. لە ولانە کە ی ئیو وەرز ببووم. زۆری تیی یا مابوو مۆ. هەر کەس و هەر کویم ئەدی کۆن بون. بین و بەرامی تازە ی نەبوو. دلمی نە ئەخستە کو تە کوت. هەوایەکی خوشی نە ئاورده دلمۆ. دەسا یان ئەبوو بیمە سەنگ، داھۆل، پەیکەرە، یان بی دڵ و دەمار بم و ئارد پیری وەسەر و ریشم بنیشن. یا کە ئەبوو هەلسم برۆم. دەس مأل و منال بگرم و خێو تە کۆنە ی باو باپیران و بریک کەل و پەل. سا لە هەر کوئی خێو ت هەلدام ولات و مأل خو مەن! ئەمە سە ئەبینی، ئەگەر یم. لە هەر ولاتیک چەند روژ خێو ت هەل ئەدەم، هەر کوئی و هەر کەسم خوش ویست ئەچمە خزمە تی. روژیک دووان، زیاتر یان کە متر، لەوئی، لە تە ک ئەو خۆشەویستە یا هەل ئەسم، دائە نیشم، وت و ویژ ئە کەم. هەر کا وەرز و دڵ تەنگ بووم، یاللا و یا مو حە ممە د، کەسیک تر و ولاتیک تر خو وە ت بگرە و هاتم.

گویت لە منە کاک سام؟ دلت دایە سە قسە کانم؟ تو شارنشین، نەتوانی گوین من لە گەل عیلات و خیلات کە ویت، بەلام ئەتوانی لە هەر

شار و گوند و ولات بوویت، له پاشا ئه‌رک و ئیش رووژانه، کام مه‌لبه‌ند و گه‌رک و شه‌قام و چایخانه لات خووش بوو بچیت. له‌و شوینه کی‌ت دۆسته، خووه‌شه‌ویسته بچیته لای. باس و خواس سه‌گ و ئه‌سپ و که‌له‌شیر و کووتر و که‌وت لا خووشه، یان باس و خواس سیاسه‌ت و ده‌وله‌تان و مه‌ردم، یانه‌گۆرانی و تله‌فزیۆن و رادوی؟ ده‌سا باوانه‌که‌م بچوو لای هاوه‌لان و خزم و خووه‌شه‌ویستانت. پیکه‌وه دانیشن. وه‌کو بن‌به‌ستا په‌ستا شیرنی و چای و توو و میوه‌ی لی بخووه‌ن. قسه و باسان بکه‌ن. ناییت؟ فره‌ئه‌سته‌م و گرانه‌ن؟ کوره‌خوینده‌واریت، دونیات دیتنه. خه‌لک ئه‌ناسی. دلت‌گه‌وره وون. چ ئه‌سته‌میک نین ریبه‌چاره‌سه‌ری نه‌ی‌ییت. فه‌رموو چایه‌که‌ت بخۆره‌و. گویت له‌و که‌وه هه‌ن چوون ئه‌خوینی. به‌خوای به‌ئه‌سپیک‌کی زۆر باشی نایه‌م. ئه‌م که‌له‌شیره‌ لاری‌یه‌ت دیوه‌ن، تاکوون‌ی هه‌نووک له‌پانزه‌شه‌ره‌ که‌له‌شیره‌ سه‌رکه‌فته. هه‌مووشیان له‌سه‌ر پوول و پاره. فه‌رموو ئاگره‌جگه‌ره‌که‌ت داگیرسیته. ئه‌مرا توو باس خووه‌تم ئه‌را بکه. بیژه‌بزانم بوچ‌لیره‌ی؟ لی‌ره‌چ که‌ی؟ فه‌رمووون قسه‌کردن نۆره‌ی ئیوه‌ن.

* * *

لویی خیه‌وت به‌دراوه‌ته‌وه، ده‌ریجه‌ی داخراوه. شو‌قی لامپایه‌کی کۆن نیه‌سکۆله‌یه‌کی رووناکایی داوه‌ته‌نیو خیه‌وت. ژن و منال له‌خیه‌وت

وه دهر كه وتوون. خالو به زور رايگرتووین تاكونی شایي جنوكانمان پی نیشان دات. پی خوریکی كه م خوراوه، تاكونی خالو كوته نی بتوانین له سه ركه ولی جنوكان باش بله وه پرین. كراسه كه م له ئاره قه دا خووساوه. به پشتمه وه نووساوه. به دهر كه وتنی ژن و منال خالوش لباس ده گوړی. ده مامکی عاجیباتی به روخساریه وه ده به ستی. كراس به ئیمه ش ده گوړی و ده مامك و كلاوی سهیرمان ئه داتی. ئیمه ش خو ده گوړین. هه ست راده گرم. بی دهنگی وه سه رخیل و خپوهت كشاوه. خانه خوئی په رده ی دهر بیجه ی خپوهت لا ئه دا و ته مه شایه کی دهر وه ده كات. منیش له ده ری ورد ده بمه وه، بی دهنگی و تاریكائیکی سهیره. ته نیا دهنگی مار و بوق و سیسره دپته گوئی. یه ك له نه كاو دهنگی ده هوّل و زورنا به شینه یی و هیدی و هیمنی هه لده ستی. به ئاسته م دهنگی ئاهه نك و قامی خوش دپته گوئی. به لام دهنگه كه به ره به ره ز ده بیته وه. دهنگ و ئاهه نگیك نیه! مۆسیقا و نه وای هه موو ولائان دپته گوئی. خالو دهر کی خپوهت لا ئه دات. فانوسیك هه لده كا. ده بیات و به نووچكه ی كوله كه ی دهر کی خپوهته وه هه لی ده واسی. خالو ده كه ویته نیوه پراست من و هاوری وه. به هه ر ده ستیکی قولی یه كمان ده گریّت و به ره وه دهر وه ی خپوهت هانمان ئه دا. له خپوهت ده چینه ده ری. خالو قولمان ده كوشی و: سا برا ئیستاكه ئا لیره وه لیك جیا ئه بینو! هه ر كه س خوئی وه ته نها سهیران ئه م دووكان بازار و خیلات و جنوكه بازاره كات. كات و سات چاو پیکه فتن دووایی مان ئه و كاته ن وا ده هوّل و زورنا ئیتر خه فه بن و فانووسه كان له ئارایا نه مینن. چاو ساختان گه ره ك نیه. هه ر كه س خوئی كور باوك خوئی بیّت و به ش خوئی وه چنگ خات. ئیتر به دوعا! خالو دهر وات و له ریوی پیچیک دا له چاو ون ده بیّت. ساتی ده حه په سیّم. ئیره كوییه؟ چ به زم و ره زمیکه؟ شایي

جنۆکان چیه؟ له جیی خۆم وه‌ک باوه‌خولئ به‌ شینه‌یی به‌ ده‌وری خۆمدا ده‌خولیمه‌وه. خپل بوته‌ شەیتانه‌ بازار و له‌ سه‌ر هه‌ر خپوه‌تیکه‌وه‌ فانووسی‌ک هه‌لواسراوه. جاروبار که‌سی‌ک هام و شو‌ده‌کا. ده‌نگ و ئاهه‌نگی ده‌هۆل و زورنا زۆر به‌رز بوته‌وه. قام و لاوژه‌ی عاره‌بی و هیندی دینه‌ گوئ. کاتی دیمه‌وه‌ خو، ته‌نیام. نه‌ خالۆ ماوه، نه‌ هاوړئ. بوومه‌ته‌ داهۆلئیک و له‌ سه‌ربز نه‌ ریبه‌ک چه‌قیوم. دوو سوار ته‌قله‌کوت به‌م لاولادا تی‌ده‌په‌رن. ئەسپه‌کانیان بۆری ئامال سپی بون. به‌ره‌و قه‌راخ خپله‌که‌ وه‌ړئ ده‌که‌وم. له‌ ده‌ره‌وه‌ی خپل ده‌روانم. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ماشین و سیبه‌ر هیدی و هیور و بی‌ ده‌نگ به‌ره‌و خپل دین. ماشینه‌کان به‌ چرای خواره‌وه، سیبه‌ره‌کان به‌ ته‌نی و دوو دوو له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ دین.

چاوم لی‌یه‌ سیبه‌ره‌کان جاروبار سه‌رسمیک ئە‌ده‌ن. به‌م لاو لادا ده‌که‌ون. لاقه‌کانیان ئینگلیزی ده‌نوسی. سیبه‌ریکی ته‌ژه‌ی کراس سوور، کراسه‌که‌ی قۆلئیکی هه‌یه‌ و قۆلئیکی نه‌. شه‌لواریکی سپی له‌ به‌ردایه‌ شه‌لواره‌که‌ له‌ رانی به‌ره‌و خوار ده‌لنگئیکی هه‌یه‌ و یه‌کی نه‌، جووتئ پیلای چه‌ک و گه‌وره‌ له‌ پئ دا، له‌ حاندی پشتدا کۆم بوته‌وه. وه‌ک لۆکیکی پیر و کز و که‌نه‌فت به‌ کۆمه‌ کۆم شان له‌ شانم ده‌خشینئ و ده‌روا. وه‌دووی ده‌که‌وم و به‌ شوینی داده‌روم. چاوم لی‌یه‌ ده‌س ده‌کا به‌ باخه‌لی دا جووتئ کۆتر ده‌ردینئ و ئاوقای ئاسمانیان ده‌کا. روو ده‌که‌مه‌ هه‌وه‌ل خپوه‌ت. شوقی تاقه‌ فانووسی‌ک ده‌رکی خپوه‌تی به‌ حال روون کردۆته‌وه. لۆیی خپوه‌ت لا ئە‌ده‌م. رووناکاییه‌کی زۆر ده‌رژئته‌ ده‌ری. ده‌لئیی کلاسی ده‌رسه. کلاس پر له‌ قوتابی. مامۆستا که‌یان نه‌بی، هه‌موو ده‌مامک به‌ روخساره‌وه‌ خو‌یان گۆرپوه. مامۆستا خو‌ی نه‌گۆرپوه. خه‌ریکه‌ که‌وانیان بۆ لی ئە‌دا. ده‌نگی که‌وان ژووری دا هه‌ژپوه. کیژۆله‌یه‌کی به‌ شک دووازه

سێزده سالان بە هەوای کەوانە کە سەما دە کات. دەسره بە دەستەووە دێ و دەروا. هەلده بەزیتەو. دەسره هەلده سووپێتی. بە چەپ و راستدا لار و لەنجە دە کا و پێی بە پەنجە دێ و دەچی. چەلی وایە لە حاندی یە کێی لە بینەران رادەووەستێ. لەو کاتە شدا خۆی با ئەدات. دەسره هەلده سووپێتی. بنیشت دە جوی. لە بەر خۆیەو بە هیوری لاوژە یە ک دەلی. هێ وایە خەلاتیکی دەداتی. وەری دەگری، ماچی دە کا و درێژە بە سەما کردن ئەدات. لە پر کێژ و کورپکی منال کاری قوتابی دینە حاندی کێژۆلە کە و دەیکە نە سەما. مامۆستا دەنگی کەوان بەرزتر دە کات. سێ چواریک لە قوتاییە کان دایەرە و دەمە ک و تەمبوورە دە کوتن. شەپۆلی مۆسیقا ژوور پر دە کات. حەشیمەت پیکەو گۆرانیە کی ئاندلۆسی دە خوینن. لە خیووت دە چمە دەری. حەشیمەتیکی زۆر لە هات و چۆ دان. کێژ و کورپکی میرمنال بە مە کینە گولۆ بە سەر ریبواران دا دە پرژینن. هیوایە خەلاتیکیان دە خاتە دەستەووە. بە نیو خاک و خۆل و خیز و وردە بەرد دا دە چمە دەرکی خیووتیکی دیکە. دەر و ژووری خیووت هەر تک لە بەر شۆقی چراتۆر وە ک رۆژ رووناک داگەرپاوه. تەخت و کورسی ریز کراوه، سەهۆل و یەخە چال لە گۆری دایە. ساردی و خوار دە مە نی دەستاو دەست دە گەری و پەیتا پەیتا بە گەرودا دەرواته خواری. چەند ژن و پیاو مۆسیقای جاز لی ئە دەن. پۆلیکی زۆر لە خەلک بە دابی ولاتانی رۆژئاوایی هەلده پەرن. لە پر سێ چوار فەلەمی تەژە دەیکە نە سەمای دابی خویان و چوار پینجیکی دیکە مۆسیقا و چەقەنە و چەپلەیان بۆ لی ئە دەن. خەلک بە گشت لە گەلیان دە کەون و دەبیته غەلە بە و هەلپەرینیکی جنۆکانە و سەیر و سەمەرە. دەنگی قیژە و هاوار، دەنگی فیتوولیدان و قاقا و پیکەنین هیووت دەباتە ئاسمان. میز و کورسی وەخر دە کریتەو. خەلک بە عام

هه لده پهرن.

ده بی ئه مه چ ولاییک بیټ، ئه مانه کی بن؟ هه ره که سه ی به جل و بهرگیکی سهیره وه، ره نگاورهنگ و نه خشاونه خش غارغارین و رمبازین ده کات. له پر که لاکه گویلکیک راکیش راکیش دینه زووری. هه موو تیی ده ورووکیئن. یه کیک چه قو و سیخه گوشت و که باب ئه داته ده ست خه لک و چه ند که س ئاور ده گه شینه وه. کیز و کوپ و ژن و پیاو ده وری که لاک ئه دن و گوشت ده پچرن، له سیخی ئه دن. ده وری ئاور ئه دن و گوشت ده برژین. کوپ و کیز یکی زور که له گهت و ئیکجار جوان چاک له سه ره که شهف گوشت و ساردی ده گپرن. ده م به پیکه نین و سه ر و رووخوش خولکی خه لکی ده که ن. بوئی گوشت و که بابی برژاو خپوهت داده گری. غه له به و ئازاوه یه کی سهیره. له وه پتر تاقهت ناهینم و وه در ده که وم. مانگی شهوی چارده له حه ویقی ئاسمان دایه. ئه ستهیره یه کی زور روون و جوان و گهش له زور سه رمه وه خوی دریز ده کاته وه. پیم وایه شیرجه یه ک بوئی جاده ی کاکیشان لی ئه دات. له پر سه ره نگریک ئه دات و بهر ده بیته وه. هه میسان راوچکه به نیوان ئه م خپوهت و ئه و خپوه تدا سیبه ره کان تاق تاق و دوو دوو و پوول پوول دین و ده پوون. سرته ده که ن. گورانی ده لین. له تر ده به ستن و قسه و باس ده گپرنه وه. قاقا لی ئه دن و جاروبار یه کتر ره پی ده نین. پوولیک لاوی میرمنال ده ورمه ئه دن. سه رو دووسی کوتریان به ده سته وه یه. هه موو پیکه وه کوتره کان به سه رمدا هه لده خه نه وه کوتر له سه ره م، به ده وری سه رمدا دین و ده چن و ته قلله لی ئه دن. ته نانهت جووتیکی سپی دین و هه ره کامه ی له سه ره شانیکم هه لده نیشن و ده یکه نه شیعرین و گه مه گه م. به ره به ره دوور ده که ومه وه. کوتر و کوتر بایش لیم دوور ده که ونه وه. باریکه ریگه ی نیوان ئه م خپوه ته و

خیوه تی دوایش هر خاک و خوّل و زیخه. ره وه یه ک ئه سپ و سوار وه ک
 تیسکه ی تفهنگ به بن گویمدا تیپه ر ده بن. ئه سپه کان هه موو چوار په لیان
 سپی بوو. ده گه مه خیوه تیکی تازه. خیوه ت و نده گه وره یه ده لیی ئه م سه ره
 و سه ری نیه. ژووره وه ی مه زل مه زله. مه زلی وایه وه ک روژ رووناکه.
 مه زلی وایه چراخه ویکی تییدا ده ئایسی. خوارده مه نی هه موو ولاتی
 ده فروشن. ژنان و پیاوان دین و ده چن. هه موو خه ریکی خواردنن. ده نگی
 قاقا و پیکه نین ناپسیته وه. خوان زور رازاوه یه. هر چی یه کت بوئی، به
 وه ندی یه ک و دوو له بهر ده متی داده نین. وه دیاره مه ی و مه زه ش
 ده فروشن. ده نگیکی نزم و نه رم هونراوه کانی خه بیام ده خوینته وه،
 کیژوله یه کی ییکجار جوان له ده رکی خیوه ته که ویستاهه. خیرا خیرا
 بانگه واز ده کا. ماچ ده فروشم. ده فقه یه ک ماچ به دوو بابوله و دوو
 ئه سکوول. ده زگیرانه که شی که می له و لاوه تر راهه ستاهه. دوو بابوله و دوو
 ئه سکوول ده کرم و ده یدمه به کیژه که، ماچیشی ناکه م. پیی ده لیم: پرۆ ماچ
 مه فروشه نه خوشی ده گری. کیژ ده زگیرانه که ی بانگ ده کات، بوئی
 ده گپرتنه وه. هه رتکیان ماچم ده که ن. سوپاس ده لین و به گورانی کوتن
 ده رونه نیو حه شیمه تی خیوه ته که وه. منیش ده چمه نیو خیوه ته که وه،
 خوئیکی پیدا ئه دم. جه حیلّه بازاریکی سهیره! هر کا له م خیوه ته دیمه
 ده ری، سه رسام ده بم. خودایه چ ده بینم؟ روژه یان سه دان و هه زاره ها
 نوورهاویژیان له ته واوه تی مه یدانی خیلاته که گرتووه؟ ولات له روژ
 رووناکتره.

ئه گین تاکوو ئیستا تاقه تاقه خه لکی بی رووبه نده و بهرچاوه کت
 ئه دی، ئیدی تاقه که سپک ده مامکی پیوه نیه. خه لک به جل و بهرگی سوور
 و شین و زهرد و که سکه وه، ورد و درشت به شوورت و تونکه و پانتول و

دوولنگه و پی‌جامه‌وه دین و ده‌چن. زور که‌سی وایه له نیوک به‌ره و ژور روت و قووتن. تیپیکی گه‌وره مؤسیقاژهن له مه‌یدانی هه‌ره گه‌وره‌ی شه‌قامه که‌دا ده‌ی کوتن و ده‌ی ژهنن. ده‌یان به‌رزه ویز له دوور ونزیکه‌وه ئاهه‌نگه‌کان بلاو ده‌که‌نه‌وه. پۆلیک لای پازده تا بیست سالان به‌شانی راستم دا تیپه‌ر ده‌بن. هه‌ر دووانه و به‌زبانی ولایتیک قسه‌ده‌که‌ن. له‌پر دوو سی‌هه‌نگاو له‌ولای منه‌وه ده‌یکه‌نه‌سه‌ما و هه‌له‌پرکی. دووان سیانکیان سه‌مای بابا که‌رم ده‌که‌ن! سیان چواربان عاره‌بی و دووانیان سه‌مای هیندی و دوو کیژ و دوو کوپری زور جوان چاک و لاو به‌ره‌شبه‌له‌ک چۆبی هه‌له‌ده‌په‌رن. خه‌لکیکی زور شه‌پۆل شه‌پۆل دین و له‌م لاو لای مه‌یدان ده‌یکه‌نه‌هه‌له‌پرکی. سه‌مای والس و تانگو، ئه‌فریقی و ئیندی، تورکی و مرادخانی مه‌یدان پر ده‌کات. له‌هه‌موو سه‌ماکان دا سوور و شین و ره‌ش و سپی تیکه‌له‌هه‌. شتیکی زور سه‌یر ئه‌وه‌یه، له‌وانه‌یه بلیم زوربه‌ی ئه‌م لیاسانه‌ی له‌به‌ر ئه‌م خه‌لکه‌دایه‌ده‌یناسمه‌وه. به‌لام هیچیان له‌به‌ر خاوه‌نی خویان دانین. ده‌لیی ئه‌م جل و به‌رگه‌دزراون یان به‌ئهمانه‌ت وه‌رگیراوان. وه‌نده‌ی له‌خه‌لکه‌که‌ش ورد ده‌بمه‌وه، له‌دووره‌وه له‌هه‌وه‌له‌وه شیوه‌ی دیوناسان ئه‌ده‌ن، به‌لام له‌گه‌لکوو ده‌چمه‌پیشی که‌س نانا‌سمه‌وه. هه‌ر ده‌لیی که‌س که‌س نانا‌سی و هه‌موو که‌سیش پیکه‌وه زور به‌تی‌رادیبوی و دوستانه‌ده‌جوولینه‌وه. ئه‌ری خالو راستی کوت: شابی جنو‌کانه. له‌زور که‌سیشم بیستووه باسی داوه‌تی جنو‌کانیان ده‌کرد. ئه‌وا به‌چاوی خوم دیتم. به‌لام خو ئه‌مانه‌جندوکه‌نین. دووم و دوو‌جی و قه‌ره‌چی و خه‌لکی درگه‌ و ولاتانی دیکه‌ن. هه‌موو به‌شهرن. بلیی وابی؟ ئه‌ی بوچ که‌س نانا‌سم؟ خالو چی لی‌هات؟ هاو‌ری کوانی؟ سه‌رم سوور ماوه، سه‌ره‌نده‌ری ئه‌م کاره‌ناکه‌م. به‌من چی! خو من پیدایه‌ده‌گه‌ریم و ماوه‌یه‌ک

کات راده بویرم! ئیوه که یفی خوتانه! چونی داده نین و به چی داده نین،
خوتان ده زانن. سوور به دهوری شیندا و زهر د به دهوری سپی دا هر له
خولانه وه دان. له به رزه و یژه کانه وه هه روا گورانی و موسیقا و ئاههنگی
شاد و خووش بلاو ده بیته وه.

منال و پیر و جه حیله به هه وای گورانیه کان چه قه نه و چه پله لی ئه ده ن
و له گه له به رزه و یژه که لاوژه و گورانیه کان ده لیته وه. له سهر کورسی به ک
داده نیشم. کیژه جه حیله به ک بابوله به ک و ساردی به کم ئه داته ده ست و له
شانم داده نیشیت! خویشی بابوله به ک و ساردی به کی به دهسته وه یه.
ده یناسمه وه، کیژه ماچ فروشه که یه. ده زگیرانه که شی دی و له و شانمدا
داده نیشی. کیژه که له نیوانمان دایه. کیژوله به کی باریک و سهوزه، چاو و
برورهش و خوین شیرن دوو خول به دهورماندا سه ما ده کات و له پاشان
گولاو به سهر و گو بلا کماندا ده پرژینی. پاره یه کی خولک ده که م. لیم
وهر ده گری و سوپاس ده لیت. کیژ و کورپه جه حیله که ئیزن وهر ده گرن،
ماچم ده که ن و لی ئه ده ن و ده پون! جگه ره به ک داده گیر سینم ههر مزیک
بیست هیندی جار ان دوو که لی ئیوه دیت. له نیو دوو که لی جگه ره که دا خوم
ده بینم له سهر کورسی به ک دانیش تووم و به سه دان کیژ و کورپه جه حیله
خهریکی باوه شین کردن و خزمهت کردن! له پر سه گ وهر یک رام
ده په رینی و دیمه وه خو. ده دوازه که سی بوشناغ ههر که سه ی قه لاته ی
سه گی به دهسته وه سه گه کان پیکدا ئه ده ن و به شهریان ئه ده ن. له و شانمه وه
ده یان که س ههر کام که له شیریک لاری له سهر ده ست، مه رجی ده که ن
که له شیریه کان به شهر ده ن و شهره که له شیر به رنه وه. پولیک کوتر باز مشت و
مپی ئه وه یانه کوتری کی ته قله بازتره، کوتری کی زیاتر له حه و
ده مینیتته وه، کوتری کی له سی چوار شاروچکه ئه و لاتره وه ده گه پرتته وه بو

مالی خاوه‌نی خوئی! ده‌بیته غه‌له‌به و زه‌نا زه‌نا. که‌س له که‌س حالی نیه. جگه‌ره که‌م ته‌واو بووه. ئیشتیای چاییم کردووه. راسته‌ی مه‌یدان ده‌گرمه به‌ر و ده‌پروم. رووناکایی هه‌وای گۆرانی کوتنی خستوته دل‌مه‌وه. به‌ چاو‌گیپران به‌ نیو‌پۆلی سه‌ماگیپ و گۆرانی بیژ و مؤسیقاژهن داده‌پروم. ده‌یان که‌س له سه‌ر که‌شه‌ف و خوانچه‌نوقول، خورپایی، کولیره، بابۆله، گوشته برژاو، له‌بوو، شو‌رمه‌زه، توو، جگه‌ره، ئاجیل و پسته و ده‌یان خوارده‌مه‌نی دیکه‌ ده‌گیپرن و خولکی خه‌لکی ده‌که‌ن. به‌ نیو‌شه‌پۆلی مؤسیقا و تیشک و گۆرانی و قاقا و پیکه‌نین دا هه‌ر ده‌پروم و چاو ده‌گیپرم. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه هه‌ر گولۆباران ده‌کریم. ده‌گه‌مه‌ خێوه‌تیکی زۆر گه‌وره و رازاوه. پیاوی زۆر بۆشناخ ده‌ر و ژوور ده‌که‌ن. خێوته‌که‌ ده‌رگاوانی هه‌یه و هه‌موو که‌س ری‌ نادهن. له‌ پرئی که‌س به‌رگری ده‌که‌ن و پرئی که‌سیش خویان له‌م خێوته‌لا ئە‌ده‌ن. کوپه‌ می‌رمناڵیک ده‌پارێته‌وه و پیناسه‌ نیشان ئە‌دات تا‌کوو لی‌ی گه‌رپین پرۆاته ژووری، به‌لام ری‌ نادهن و پی‌ی ده‌لین به‌م ته‌مه‌نه‌که‌مه‌وه، ری‌گه‌ی ئە‌م ژووره‌ی نیه. کوپه‌ش ده‌پارێته‌وه! پوول و پیناسه‌ نیشان ئە‌دا و پی‌ی چه‌قاندووه بجیته‌ ژووری. له‌به‌ر ده‌می ده‌رگاوانه‌وه خو‌ ده‌که‌م به‌ هۆده‌که‌دا. هۆلیکی دوور و درێژه. له‌ رۆژ رووناکتر. ژوور ژووره و له‌ ده‌رکی زۆر ژوور یاندا ئە‌م و ئە‌وه به‌ عوریانی ده‌بیندرین. چاو‌م به‌ کوپه‌ می‌رمناڵه‌که‌ ده‌که‌وی! به‌ هۆله‌که‌دا دی و ده‌چی و چاو ده‌گیپری. له‌ نیو ژووریکی رووناکدا ئافره‌تیکی می‌رمناڵ نیوه عوریان دی و ده‌پروا. ساردی ده‌گیپری و له‌ سه‌ر رانی ئە‌م و ئە‌وه داده‌نیشی. جاروباریش ماچیک خه‌لانی که‌سی ده‌کات. به‌ ری‌ خو‌مدا ده‌گه‌رپمه‌وه. ده‌چمه‌وه راسته‌ مه‌یدانه‌که‌ له‌ چایخانه‌یه‌ک داده‌نیشم. شه‌ربه‌یه‌ک ئاوی ساردم بۆ دینن، ده‌یخۆمه‌وه. جگه‌ره‌یه‌ک داده‌گیرسینم. چاییم بۆ له‌ به‌ر دم داده‌نی. ده‌نگی حه‌سه‌ن

زیره ک و ئومی کولسووم له م لاو لاوه دیت و دهم لاوینینه وه. هه روا که له چایخانه دانیشتووم، جگه ره ده کیشم و چایی ده خۆم. پۆلیک ژن و پیاوی گه پراوه به ده وری مه میدان و چایخانه و مندا ده یکه نه کایه و گه مه. ده یکه نه هه لات هه لات، شه پره فر، قهری قهری، گه ره لاوژه و شیعرین و گورانی کوتن و قاقا و پیکه نین. هه موو بابۆله یان به ده سته وه یه، ساردی هه لده قورپین، تۆو ده تر وو کین. جگه ره که م ته واو بووه، ئاگر و سوو تووی جگه ره ده که ویتته سه ر کۆشم. راده چله کیم. خۆم ده ته کینم و چاوه کانم هه لده گو لۆفم. ناخه ون نیه. راستی یه و من سه ره نده ر ناکه م. ده یان و سه دان که ل و په ل فرۆش به بهر ده ممدار یژه ده که ن. هه ر که س که ل و په ل له سه ر شان و بانگه شه و بانگه وازی مشتته ری ده کا. سه لمانی، به قال، به زاز، ئاسنگه ر. چه رچی، عه تار، شه ره تفرۆش. چۆدار. هه لده ستم و ده چمه ئیو غه له به ی جه ماوه ر هه لات هه لاتی لاوان به م شان و ئه و شانمدا، به ئیو هام و شو ی حه شیمه ت دا برانه وه ی نیه. سه گ وه ر و میا و میا وینی پشیله زرینگه له گویم هه لده ستینی. هام و شو ی سیبه ره کان، سه رته سه رت، چاوپر کین. دوور و نزیک حه شیمه تیکی زۆر به ئیکلام کیشان، ده ست هه لپیان، مه رحه بایی. لیبایی هه مووان له هه موو ره نگیک. خوا به ئه م ره نگانه چه نده جوانن. ئاخ دنیا ی ره نگین و هه مه ره نگ! سه رو گو ئیلاک و ره نگ و رو خساری به گه شه و نه شه چه نیک جوانن، چۆن دل ده خه نه کو ته کو ت و له رینه وه. هه زار خۆزیام به م مه لانه ی جیهانی شاد و رازاوه. هه میسان پۆلی کی زۆر سوار و ئه سپ غار غارین و رمبازین و کئی برکی یانه. ئه سپ هه موو سپین و سوار زه رد و سوور و شین و سپی یان پۆشیوه. سوار نه عره ته ده کیشن، هی له ئه سپ ده که ن، به قه مچی لی یان راده کیشن و بۆ پيش که وتن هان یان ئه دهن. خه لک کۆلان یان بۆ ده که ن و هه ستیکی سه ر

ته‌واوه‌تی مه‌یدانی داگرتووه. هه‌ردی و مه‌یدان خو‌شتر ده‌بی. ده‌نگ به‌رزتر، ره‌نگه‌کان به‌گه‌شه و نه‌شه‌تر. خو‌ارده‌مه‌نی تازه‌تر و خو‌شتر و خه‌لک به‌که‌یف‌تر و سه‌ر و روو خو‌شتر ده‌بن. له‌ دووره‌وه ده‌نگی غه‌له‌به و هه‌را و هوریا‌یه‌ک هه‌لده‌ستی. به‌ره‌و شوینی ده‌نگه‌که شوپ ده‌بمه‌وه. له سووچیک‌ی دووره‌چاو شه‌په‌که‌وه. له مه‌وبه‌ر گوپه‌که‌وم دیبوو، به‌لام‌ئه‌وه هه‌وه‌ل که‌په‌ته شه‌په‌که‌وه ده‌بینم. لاویکی منال کاره به‌هه‌ر ده‌ستیکی وه که‌ویکی پییه. به‌ده‌وری خه‌لک دا هه‌لده‌سووپ‌ی و ده‌پارپه‌ته‌وه ئه‌م که‌وانه له‌گیانی یه‌ک به‌ر نه‌ده‌ن و ئه‌م شه‌په‌که‌وه ته‌واو که‌ن! دوو که‌س ده‌په‌رۆنه پیشی و هه‌ر که‌س که‌وی خوی ده‌گریت و به‌فیتوو لی‌دان ده‌ی هه‌ینته قاسپه قاسپ. به‌شوین ئه‌م دوو که‌وه‌دا سه‌دان و بگره هه‌زاره‌ها که‌وی دیکه‌ش ده‌که‌ونه قاسپه قاسپ. خه‌لک ده‌که‌ونه هه‌واپرسی و ده‌ست و مشتاغ تاقمیک کولپه‌ر و خو‌ارده‌مه‌نی و ساردی به‌نیو حه‌شیمه‌ت دا ده‌گیرن. ده‌ه‌په‌سیم. له سه‌ر کورسی یه‌ک داده‌نیشم و جگه‌ریه‌ک هه‌لده‌که‌م. منالی‌ک چه‌پکی گوله‌باخم ده‌داتی. چاوم لی‌یه ئه‌ستیره‌ی له‌یلی و مه‌جنوون له‌حه‌ویقی ئاسماندا لیک ده‌که‌ون. هه‌ر له‌وه‌مه‌شدا شه‌نبایه‌کی خو‌ش و ده‌نگی مۆسیقای ولاتانی رۆژه‌ه‌لات ده‌ورانده‌ورم داده‌گرن. هه‌ستی خو‌شی و ره‌زامه‌ندی ناخم ده‌ئاخن. هه‌روا که له سه‌ر ئه‌م کورسی یه‌دانیشتوووم به‌هه‌زار و هه‌زاره‌ها خه‌لک، قۆل له‌ناو قۆلی یه‌کتر به‌تۆ ترووکاندن، به‌جاچکه‌جاوین، به‌ساردی هه‌لقوراندن دین و ده‌چن. خه‌لک وه‌ک مه‌شقی عه‌سکه‌ری له‌جم و جو‌ل و هات و چۆدان. سه‌رسم دان، هه‌ل که‌وتن، له‌تردان و لاتراسکه‌به‌ستن. که‌وتن و هه‌ستانه‌وه. پیکه‌نین و گریان، مله‌قوتی و ده‌مه‌ته‌قی. ده‌مه‌لاسیکی و به‌سه‌ر و چاوی یه‌کتر دا چنگه‌پلماسکه‌کردن. چه‌قه‌نه لی‌دان، فرهاویشتن و

چه پله پریزان و گورانی کوتن. نازانم له که نگی وه له گه ل حه شیمهت به راسته ی مه میدان دا ده خولیمه وه. ئه وه تانی له جه نگی مه میدان دا ده گه مه ته لار و هو ده یه کی رازاوه. یاساولی له دهرکی راو پستاوه. زور ماندووم. جگه ریه ک هه لده که م و ده چمه نیو هو ده که. ده لپن چه ند که سیکی مه حکه مه ده کرین. له جیگه ی بینه راندا داده نیشم. قازی، پیاویکی سه رتا پا سپی له بهر، دی ت و له سه ر جیی خوی داده نیشی. ده پازده که س کابرایه کی به روواله ت ئه لمانی ده به نه لای. تاوانی کوشتنی که سیکی یان چه ند هاوه ل و هاواری و خو دهرمان خوارد کردن له بو خو کوشتنه. قازی له سه ره خو یه. به مه یل و خوشه ویستی یه وه له گه ل کابرای لی قه وماو ده دوی. به چه ند پرسیاریک رووداوه که روون ده کاته وه. قازی و کابرا لی یان ده بیته باس و خواس. باس و خواسیکی خو مانه و له سه ره خو. قازی له پاش وتاریکی پر له ئاموژگاری خوی ده ناسینی و ده لی: من هیرمان هیسه ی هو نه ر قازی ئه م دیوانه، له پاش لیک دانه وه ی رووداوه که و له پاش روون کردنه وه ی تو هاری هالیر، تو به تاوانبار ده ناسم!

به قامکی شادیمان ئامازه به ره و کابرا ده کات: ئه ری، ئه ری هاری هالیر تاوانباری و مه حکوومت ده که م. مه حکووم به وه ی سه ر له نوی بچیته وه نیو خه لک و کو مه ل، له ژین و ژیاندا به شداری بکه ی. به لی مه حکووم به ژینیکی پر له که یف و نه هه نگی و ئاشتی خوازیت ده که م.

قازی و ئه لمانی هه ر که س وه دووی کاری خوی ده که وی و لی ئه ده ن و ده پون.

قازی به کی دیکه و تاوانباریکی دی ده چنه سه ر سه کو ی مه حکه مه.

تاوانبار، به نیوی ئارکادیو - کولۆمبیایی - بۆ هه‌وه‌ل جار له ته‌مه‌نی
 خۆیدا له گه‌ل سه‌لێته‌یه‌کی چه‌که‌دار، بۆ دوو هه‌م جار له گه‌ل کێژۆله‌یه‌کی ده
 - دوو زده سالان و له پاش ئه‌م دووه له گه‌ل سه‌دان ژن و کێژ تیکه‌ل بووه.
 قازی و تاوانبار ده‌یکه‌نه‌وت و وێژ و راو ته‌گبیر. باس و خواسیکی درێژ و
 بێ پرانه‌وه ده‌ست پێ ده‌که‌ن. قازی له ئاکامدا ئاوا حوکم ده‌کا: من قازی ئه‌م
 مه‌حه‌که‌مه‌یه به نیوی گابریه‌ل گارسیا مارکیز، له گه‌ل تۆمه ئارکادیو بۆ
 ئیندیانا، ئه‌رئ له گه‌ل تۆمه و تۆمه حکووم به‌وه ده‌که‌م پرۆی و سه‌د سال به
 ته‌نیایی وه‌دووی ئه‌م ئیشه دلخوازه‌ی خۆت که‌وی! نه‌خه‌له‌ تاییتی قه‌ت
 قه‌ت خۆت و تر و ته‌ویله‌ی خۆت له‌م ئیشه بگێرته‌وه. هه‌سته برۆ تاکوو
 روژی مردن، تاکوونی تۆرهمه‌ت له سه‌ر دونیایه له که‌یف و نه‌هه‌نگ خافل
 مه‌بن. ئه‌م دووه‌ش هه‌لده‌ستن و ده‌رۆن. بۆ ماوه‌یه‌ک بێ ده‌نگی بال به سه‌ر
 ته‌لاردا ده‌کێشی. له پر سه‌دان که‌س که‌راوات له مل ژن و پیاویکی قۆل
 به‌ست مل کێش مل کێش دیننه سه‌ر سه‌کو. که‌س ماسک و به‌رچاوکه‌ی به
 سه‌ر و گوێلاکه‌وه نیه. له‌وه ده‌چی ژن و پیاوه قۆل به‌ست که‌راوه که بناسم.
 روواله‌ تیان زۆر ناسیاوه. قازی به‌کی زۆر به ته‌مه‌ن و به قه‌لافه‌ت پیاو
 ماقوول و ویچوو دیت و ده‌چینه جیگه‌ی تاییه‌ت. هێشتی له سه‌ر جیگه‌ی
 خۆی دانه‌نیشتوووه حوکم ده‌کات: ده‌ست و قۆلی ئه‌م دوو خۆشه‌ویسته‌ی
 من بکه‌نه‌وه. کامه بێ مۆلخ و له یاسای ژبان بێ خه‌به‌ر ئه‌م هه‌له‌ گه‌وره‌ی
 کردوو؟ من بێرترا‌ند راسی‌ل قازی سه‌ر ئه‌م ته‌رازوووه میزانه، له ئیوه ژان
 پۆل سارتیر و سیمۆن دووبووار تکای لی‌ بووردن ده‌که‌م! تۆ خوا
 بمانبورن. به‌لام ئه‌گین ئیزنتان له سه‌ر بێ، به‌دخوای ئیوه به سه‌زای
 خۆی بگه‌یه‌نم. راسی‌ل و سارتیر و سیمۆن دووبووار هه‌لده‌ستن و لی‌ ئه‌ده‌ن
 و ده‌رۆن. له پر ئاوری جگه‌ره چه‌ره له قامکم هه‌لده‌ستینی. دیمه‌وه خۆ.

ته لاریک له گوړیدا نیه. که پراکه ی سهرم وه ک شانہ ی هه ننگ پر له زهنا
 زه نایه بوومه لیلی به بیان به سهر داهاتووه. ولات بریک روون داگه پراوه. نه
 فانوس ماوه نه تیشکی نوورهاویژ و نه دهنگی دهوول و زورپنا و موسیقا
 دیت. زوربه ی خیوهت و خه رگا و ده زگاکانی شه وی راگو یزراون. که س به
 دهر وه نیه. ته نانهت چوله که کوژیک وه بهر چاو نایه. شه کهت و
 ماندوو له شه ویک شه ونخوونی، به ره و خیوه ته که ی خالو وه ری
 ده که وم. ده گه می و لویی خیوهت لانه دم. خالو و ژن و منال له
 غورابی خه ودان. هاورپی نه هاتوته وه. ده بی بو نیو شار گه پرابیته وه.
 باش وایه منیش وابکه م. به ری خومدا به ره و نیو شار، بو مالی
 بگه ریته وه.

لا کونای سابی جنوکان

***

شهیتان و به فریو بردنی دایکه حهوا. دایکه حهوا و خواردنی سیو،
 یان گه نم، یان شتیکی دیکه. رق هه ستانی خاله ق و ته می کردنی دایکه
 حهوا و باوه ئادم. وه دهر نانیان له به هه شت و شاربه دهر کردنیان بو زه وی.
 سه دان سه ده و هه زاره ها وهرزی دیوناس یان نه ناسراو له پاش ئم

رووداوه.

دەفتەری مودیری مەدرەسە. مودیر رەشتالە و زەبەلاح. بە لیۆه کرۆژە
 لە ئەندیش و بیرکردنەوەیەکی دوور و درێژدا. لە لای خوارەوی دەفتەر،
 لە نزیک دەرکی منالەییەکی سێژە چارە سالان. منال و مودیر جاروبار
 تەمەشای دەره‌وه‌ی دەفتەر دەکن. منال کەرەتی وایە بە دزیه‌وه‌ نیگایەکی
 مودیر دەکات. رەنگە لە ناخیا پێی وابوو بێ کاتیکی چەتوون و دژوارە! مان
 و نەمان و چارەنووس و ژێانی داها تووی لەم مەرگەساتەدا دیاری دەکری.
 لە کە لاسی دەرس لە گەڵ مامۆستاکی لێی بۆتە قەرە! بیست سی سأل
 لە مەوبەر، هەوێ جار لە بەر شەتاولی دیۆه‌زمە. لەندە هۆریکی رەزا گران
 هات و چۆی دیۆه‌زمە بەم سەر و ئەو سەری ژووردا و جوین و هەپەشە و
 گورپەشە لە تازە لاویک. چەل چەلیش چەپۆک و مستە کۆلە و شەقەزلە لە
 دەستەکانی دیۆه‌زمەوه‌ بە سەر و گوێلاکی تازە لاودا. ئەللا ئەللای ئەم بۆ
 تابشت هینانی ئەشکەنجەیی ئەو. گرینگ خۆ راگرتن لە بەرانبەر ئەم
 ئەزەبە و جەزەبە دایە. تاکوو ئەمپروۆ دەکاتە چەند سەدە و هەزارە؟
 چەندەها وەرزنی تال و گران و دژوار لەم چەشنە؟ هەمیسان ژووریکی و
 یەکی لە تۆرمەمی باوہ ئادەم کە من بم و نایبی گەورەیی دەرگەیی
 شاربەدەرەکان. زۆر باش ئاگاداری وەزیرەتی ئەم کات و ساتەم. ئاگاداری
 ئەوہی لە پاش دوویان دە سەعاتی دیکە ئەم بەزەمش تەواو دەییت. ئاوبە
 ئاوردا دەکری و تەواو. گریمان قورس بوونی دەوسی. جا کە وایە دۆش
 دانەماوم. پەکر نیم و باکم نیە. تەنانەت لە ناخدا گالتم دی بەم ئەم سەر و
 ئەو سەر کردنەیی نایب. بەم رەش و شین هەلگەرانیە و لیۆه‌ کرۆژەیی
 نایب. لیم دێر دۆنگن کە بۆچ بێ ئیزن و ئاگاداری ئەوان لە شار چوومەتە
 دەری؟ بۆچ لە شاییی جنۆکان دا بەشداریم کردووه‌؟ من و حاشا کردن!

نه چوونه ژیرباری وه لّام دانه وهی ئهم پرسیارانه. گالته کردن بهم خو فریودان و درو و ده له سانه! له نایب پرسیار ده کهم: تو خودا شایی جنوکان چیه؟ تووره کردنی نایب به مهی که دیاره نه جننه و دیوه زمه می نیو شار ده ستیان له گه لّ جنوکه ی ئهم مه لّ بنده تی که له! دیاره ده بی باخی به هه شتیش بی ته شقه له و درو نه بی. دیاره بارستایی کاغه ز چوته سه ری. پهزه کانی درگه ش له گز و گیا بی به شن، دهیجا کاغه زیش کاویژ نه که نه؟! بیستان و بی سه ره خه ر. به لّام سه رکار نایب گویت لیمه ده لیم چی؟ ئه مانه به من چی؟ تو بو که متهر خه میت کرد و داوه ته کهت وه بهر هاشاول و شه تاوول نه دا؟ بوچ به شداری کهران و تاوانباره کانت نه گرت؟ وه لّام ده وه نایب. ها؟.... وه لّامت چیه؟....

باش گویم ده به یو لّ داش، له گه لّ تومه. ئهم قسانه بو تو ناگاداری و نسحه ته! کات و سات چ نیه. هه ل و مه رج زیړ نیه، عه یام و سه رده مان زیو نیه. ناگادار بوون و سواری شه پو لی وه زیعت بوون گرینگه! دووسی سه عاتیکم له م باسه لی حه شار داوی. یانی له کو تایی هاتنی شایی جنوکان، به سه ردا هاتنی بوومه لیلی به یان، گه پانه وه به ره و شار تا کوونی ئهم ده فقه یه وا نایب خه ریکه له ده ستم فججه ده کات، ئه مانه م بو باس نه کردووی. ئه ویش وه نده دوور و دریژ و ئه وتو نیه. کات گه رد و گولی به یانه. له خیلاتی جنوکانه وه به ره و شار ده گه پیمه وه. له ماندووی و مالی ئه ندیش دا هه ر لاکه ی سه رم دیت. که پرا که ی سه رم شان هی هه نگه و وزه وز دای ئاخنیوه. له دیتنی ئهم هه موو شته سه یر و سه مه ره یه دا، که وتوو مه ته گو میکی بی بنه وه. له ئه ندیش و هه لسه نگاندنی ئه مانه دا هیور هیور، هینی هینی به ره و مالّ ده گه پیمه وه. له گه لکوو ده گه مه شه قامی

لیوارە ھەست دەکەم دیۆەزمە لە حازرباش دان! لە جەمسەری کۆلان و شەقام یاساۆل لە روژان پترە. بە تایبەت جادە خوڵینەى خیلاتەکە لە ژیر چاوەدیڤى دایە. بەشەر و ماشین لەویۆ بەرەو شار بیتهۆە، وەى لە قوونى و وەى لە دۆشاوی. یان دەبى خوۆ وەخورینى، یان بەرەو پاسگە مل کیش دەکرى. ئەرى کاکە بۆیە والیۆرەم. بەلام حاشام کردووە. پیم لى نەناوە کە لە شایى جنۆکان بووم.

ئەوێش نایبە کە ھەروا دى و دەچى و بە توپ و تەشەر و تەوس و توانج دەترسینى. پیم رادەگەینى لە پاتەخت داواى توند بوونى جەزا و سزام بو دەکات. لە دلما پیکەنینم پى دى! ئاخە گىژوولکەى گەوج و لەوج، پیاو ماسى بگرى، قوونیشى تەر دەبیت. ئاخە خوڤرى من خو باکم لە شاربەدەرى نیە. لەوێش سەیرتر تازە دوو سى روژە بۆم دەرکەتووە تەنانەت لیۆرەش دەتوانم ھەلکەم. لیۆرەش دەتوانم بو خوشم و بو دەور و بەریەکانیشم بەکەلک بم. جاکە وایە، یائەللای دەکرد بەغدا نیوہى ریگەم دەبوو. ھەمیسان بریا کوتەنى: «لە جەھەننەمیش بەولاو؟» خوشى و ناخوشى بەشەر، لەوکاتەوێ خوۆ دەناسى، لەو دەمەوێ ھەستى ئاگادارى لە وەزىعەتى خوۆ دەکا، لە نیو دلای دا دەبى. لە ناخ و دەروونى خویدا خوشى و ناخوشى وەرزەکانى ژيانى بەکەو دەکا. تەقاییست و پەنجا و سەد سأل و سەدەى دیکەش من و کەسانىکى وەک من وەزىعەتمان ھەر ئەمە بوو، یانى دەبى دەس لە شادى و خوشى و نەشەوگەشە و پیکەنین ھەلگرین و قورپىوان و بابەرۆ و تازىەبارى و چەمەرگىپرانى سەر تەرمى نەھات مان بىت؟ کورە نامەردت نەکەن خوۆ تۆ بەمدەى عەمرت بە ھیواى شایەتى و وەزىرى و وەکیلى نەبووى! خوۆ دایمە و

دهرهم بانگه وازی ئه وهت بوو: دنیا چ نیه، خه مان مه خوون، به خه مان چ پیک نایه! دهیجا خالو کوته نی: «کیت خوش دهوی پرؤ بولای، کویت پی خوشه بچو بو ئه وی. له گان، دوستان و خوشه ویستانت وه کو بنه وه وکات به دلخواز رابویرن.»

ئهم سهر و ئه و سهر کردنی نایب له ژووریکی چوار له شهش گه زدا. رهش هه لگه پراوه، تیک سمراو، ئاره قه له سهر لیوه کان و پشته مل. چه ل چه ل موره یه ک له من و چه ل چه لیش مووشه مووش و لیوه کرۆزه و بیر کردنه وه. رهنگه ئه لجان له بیر کردنه وه ی خویدا پیی وایی جه نایی ره زاخانه و پرؤگرامی به رده وامی و راوه ستان و به ربه ره کانیی سپای ئیرانی دژ به ولاته یه ک گرتووه کان هه لده سه نگینی. به لام ئاخ له داخی گرانی، جگه له وه ی راپورتی لبی بنوسی و ده وسیم لبی قورس کات، چی دیکه ی له ده ست نایه. به ره نگارم ده بیته و ده گاته بهر ده مم. سنگ به سنگمه وه ده نووسی. به ته وس و هه ره شه وه ده لی: هه مووت لبی ده که مه ده وسی. چیشتیکت بو لبی نیم بستنی روونی له سهر بیته. به لام له گه لکوو زه رده خه نه ی گالته له بزه ی سمیل دا ده بیننی، وه ک فوودانه یه ک ده پوو چیه وه. راده کاته وه ئه و سهری ژووره که و به ئامازه ی ده ست به ره و دیرگا حوکم به ده رکه وتنم ئه دا. هه ر کا له پاسگه دیمه ده ری، هاوری و جاسمی برای چاوه نواری ده بینم. به ره و پیرم دین و له پاش ده ست و مشتاق به ره و مال ده بیته وه.

* * *

له مه درسه هاتینه ده ری یان وه ده ریان ناین؟ ئه وه ئه وتو نیه! چونکی

هاتنه ده‌ری و وه‌دهر نان جیاوازی یان نیه! چون ئاکام و مانا یه که. راست
 ئه‌وه یه که ژبانی من و منالانی هاوچین و توژی من و هاوه‌لان و دیوناسانی
 من ههر وه‌نده بوو و له مه‌درسه دا بووین!

منالی، خاترخوپی و بی ئه‌ندیشی. منالی وزه‌ین نه‌دان و تی نه‌فکرین.
 بابۆله ناییک بو ژبوازی ژه‌ماوژهم و تتۆله په‌روییك بو عه‌یب داپوشینی
 ساله و سال و بگره بو چه‌ند سالمان زور بوو که مه‌بوو. ئه‌وه‌نده مان هه‌بایه
 شای سه‌ر زه‌وی بووین. ده ئیدی با جیهان لافاوبی بات. لی گه‌ری با جیهان
 توّفان بی‌رووخینی. جیهان له‌ ئاو و با پیک هاتوو! ده‌سا با توّفان دایر مینی
 و لافاوبی بات. له‌ با و ئاگر پیک هاتوو یان چه‌شنی به‌فر و باران و
 پریشکه‌ی گرگان له‌ ئاسمان به‌ر بوته‌وه؟ ده‌با ههر له‌ گه‌ل ئه‌وانه به‌روات.
 منال بیر له‌وانه ناکاته‌وه. کایه و شه‌په گه‌ره‌ک، کات رابووردن له‌ گه‌ل پۆلی
 هاوه‌لان، ئه‌مه ته‌واوه‌تی ژبان و جیهانی مناله. به‌ تاییه‌ت جیهانی کاتی
 منالی من و سه‌رده‌مای مه‌درسه‌ جوونه‌که‌م. ئیمه‌ی منال له‌ ته‌واوه‌تی
 سه‌رده‌مای منالی دا، ژین و دونیامان زور پی‌ گرینگ بوو، بویه‌ش ههر به
 گه‌مه و گالته له‌ گه‌لیا هه‌ستاین و دانیشتین! بویه‌ش هه‌موو که‌س و هه‌موو
 شتی‌کمان به‌ گالته‌ گرت و گه‌پمان پی‌ دا! چاکمان کرد، زور باشمان کرد. ئه‌م
 جه‌غزه وه‌یشوومه‌ی ئیمه‌ تیییدا یه‌خسیر بووین، ههر ئه‌وه‌ی دینا. بایه‌خی
 ههر ئه‌وه‌نده بوو، زور بی‌ بایه‌خ بوو. ئه‌م جه‌غزه‌ی ئیمه‌ به‌م چه‌شنه‌ تیی دا
 باوه‌ خولی ده‌که‌ین، شیاوی ئه‌وه نیه‌ خوی بو‌په‌ست و زه‌لیل که‌ین. ده‌تۆ
 خودا له‌ ته‌پلی بی‌عاری ده‌ن! جووزی پیوه‌که‌ن، تیی هه‌لده‌ن، ههر چوار
 روژتان ده‌رفه‌ت و ده‌ره‌تانه! له‌ دووای ئه‌م چوار روژه‌ی منالی ئیدی نۆره و
 که‌شه‌ی ژبان و جیهانه‌ تۆله له‌ ئیوه‌ بکاته‌وه. وه‌ک دوپا سواری بو‌قه‌ته‌ی
 ملتان بی، چه‌شنی مۆته‌ چۆک بداته‌ سه‌ر سنگتان. بیته‌ نه‌هات و ده‌رکتان

پی بگری. جا له و مهرگه ساته دا چیتان خواردووہ؟ نان و چۆنہرا! ده سا
ده تان رشینتتہ وه، تا کوو ته نانه ت ئه و شیرہ ی له مه مکی دایک مژیوتانه
وه ک ژه ک بی هیئنه وه.

ده برا پیم بلّی: به سسه! وه نده ی له سهر مهرۆ. کورد کوته نی: «زۆر
کوتن، قورئان خوْشه». با بیئنه وه سهر قسه که ی خوْمان. باسی ئه وه مان
ده کرد: «له مده رسه هاتینه دهری یان وه دهریان ناین؟» ئه وه دهرکی
قوتابخانه نه بوو له ئیمه و له سهرمان داخرا، دهرکی شادی و خوْشی،
دهرکی ژین و ژیان، سهرخوْشی و دلخوْشی، گه شه و نه شه، قاقا و
پیکه نین، ئاوات و هیوا و تاسه و دهرکی ئه وین بوو وا له سهر ئیمه داخرا.
ئاخ له دلّی من و ئه م دلّه کوته ی بوْ ئه و روژانه! ئاخ.

ئه و سهرده مه ره شه بای نامرادی هه لّی کردی. ره شه بای نه هات به
ته پ و توْز و خاک و خوْڤ و زیخ و رملّه وه هه لّی کردی. ئه م ته پ و توْز
و خاک و خوْڤ له روخسارمان نیشت، له چاومان روْچوو. ئیمه ش که وتینه
نیو ئه م گیزه لووکه و نه هات و ره شه با و توْفانه وه. گیزه لووکه تیمان هالا. به
ده ورو بهرماندا خولاوه، سووپاوه. مه ترسی هاویشته دلّمانه وه. شیر و
تیری لی کیشاین. نه هات و ره شه با و گیزه لووکه تیمان هالا و له سهر و
گوڤلاک و لیاس و نیو چاوان و روومه تمان روْهات. به ره به ره تیگ شکاین
و کوْم بووینه وه.

به کوْمه کوْم ریمان پری. مه لی به نه شه ی ره نگگی گه شی روخسارمان
له شه قه ی بالّی دا و فری! ئه و فری و ئیمه ش ره نگمان په پری. چاوی
ره شمان کالّ بوْوه. کز و که نه فت و لاواز بووین. وشک و چرچ و بی هیز و
بی تین که وتین. بی بزه یه ک له سهر لیو، بی مه لیکی هیوا له دلّا، بوْبالّ گرتن
به ره و ئاسوْیه کی روون. وه شوین کار که وتین و له کار گه پراین.

ده مانه هویست کار بکهین، چونکی پیان کوتبووین، «کار جه وهه ری به شه ره!» پیان کوتبووین: «له شیکی کار نه کا، ده رزیت و کرم تیی ئه دا» به لام بو منالانی چین و توژی ئیمه کامه کار؟ کوانی کار؟ ده ساکار رای ده کرد و ئیمه به دوویدا رمان ده کرد، کار خوئی حه شار ئه دا و ئیمه به شوینی دا ده گه راین و تووشی نه ده هاتین!

دهیجا دوش داماین. له جه غزیکئی وهیشوومی رهش و بووردا په کر ماین. وه ک پاشاوئیک په نگمان خوارد و له زه ریای بیکاری و بیعاری و هه ژاری دا نوم بووین.

من خوم له بوره تاریکی لیل و مژاوی دا پیم له مه درسه برپایه وه. رهنگه خوم به وه دلخووشی دابیته وه. که زورم متالا کردوو، ئیدی له مه درسه چه فیر نابم! رهنگه خوم له ماموستاکانم پی زانتر و به متالاتر زانی بی! کتیبه کانی مه درسه م بی نیوه پرۆک ده هاته بهرچاو. چه راست چه درو، چتان لی و هشارم له سی چوار سال پیشتره وه رووم کرد بووه خویندنه وهی ئه ده بی یورووی هاوخولی خومان. ئه ده ب و چیرۆک و رومانی رۆژئاوایی سه رنجمیان به ره و خو راکیشابوو. بلین سیه ریان هه تاو؟ به لام نانا، هه تاو بوو! ئه ده بیاتی یورووی و هاوچه رخ تیشک و هه تاو و روونا کایی یان دابوو سه ر ته واوه تی هه ست و بیر و ئه ندیشم. کورته چیرۆک و رومان و هونه ر و فه لسه فه و لیکۆلینه وهی هونه ری و ئه ده بی رۆحمیان به دیل گرتبوو. رۆژ و شه و خه ریکی متالای ئه مانه بووم. هه ر ئه وان هه ش به ره و ده رکه وتن و دوور که وتنه وه له ده رس و مه درسه هانیان دام.

جاشتیکی دیکه، به فه ولی هونه ر: به هه ر بواریکدا که برۆین، باسی ئه وین خوشره، هه ر کا باسه که گه یشتۆته ئیره، بوچ ئاوا نیوه و نیوه چل

باسی که یین؟ بۆچ هه موو شتییک نه گپ مه وه؟ هه سته کاکی خوّم، ماله که و جینگه ی که ل و په له که له خوّم شار ه زاتری! تا کوونی بیر له وه ده که مه وه باسه که ت له کو یوه بۆ دامه ز رینم، توش هه سته و چایه که دم که.

ئیسکان و ژیر پیاله بیینه به رده ست. وه دیاره ئه مپرو و ئه مشه و شه ره نه زیله و گپ رانه وه ی به سه ره اته! وای دانین پیویسته یه کدی با شتر بنا سین. ده یجا خوّ ده بی شار ه زابی مان به سه ر سه رگوره شته ی یه کتر دا هه بی. چ نه بی سه ودا و مامله ی ئه زمون ده که یین! بگره پترمان له ده ست نایه! خوّ کات و ساتمان هی ناوه ته ژیر چۆکی خوّ مانه وه! گریمان بۆ دانیکیش بیّت، زیاتر یان که متر، ئه وه نده ش هه ر خه نیمه ته. خوّ ئه م روژگار و عه یامه خو پری یه قهت ده رفه تی نه داین ژیان بۆ ماوه یه کیش بیّت، به مه یلی خوّ مان رابو ی رین. ده سا ئیمه ش مه گینا ئاوه ها جار جار ه ییک تۆله ی لی وه که یین. ئاخه ده لّین: «له پیران هه ویک، له لاوان شه ویک» نازانم ئیمه لاون یان پیرا! به لّام شه و و هه وه که هه لکه و توه. ده یجا ئه گین راوکه رین و... که رنین بابه قه درایی یه کتر ناسینیکی که لک لی وه رگرین.

له کاتی زور منالی یه وه، قه له م بازیک به سه ر ته مه نی مه دره سه ی سه ره تایه دا ئه ده یین. به م قه له م بازه خوّ مان له کاتی تازه لاوی و هه ره تی ئه ندیش و هه سته ئه م ته مه نه دا بۆ ناسینی دنیا ده بینین. بایه ک دیّت، بارانییک دای ئه دا، بوومه لیلی به یانییک به سه ردا دیّت. جووانوو، به رخۆله و کار یله ی چه ند مانگان سه ریک له تیوله ده به نه ده ری. نه رمه با ییک که ده سته یکی دایکانه به سه رگشت ئه ندامیان دا ده کی شی. له تیوله ده چنه ده ری. خو ناوکه باران زور له سه ره خو له ش و ده ست و دم و چاویان بۆ ده شووات. بوومه لیل هه نگاویک دووان ده کشیته وه. روونا کایی به کی وه ها که هه موو شتیکی به جوانی له باوه شدا دیته بهر زه یین، جیهان داده گری.

ئەم سى كۆرپە ساوايەى ئيمە ئەم سەرا و سەرى شەقاميكي كورت و قولە رادەكەن، رادەويستن، دەسلەمىنەو، بە راكردن دەگەرپنەو. ئاورپىك بۆ دوواو، بۆ ئەم لاولا ئەدەنەو، هەميسان بە پرتا و رادەكەن، لە پىر رادەووستن. جاروبار لە دار، گول تاشەبەرد، كەلاو، قەلاخە دەو، سەران گولك، كەل و عەرابە، سەگ، فەرغون، قەل و مريشك و كەلەشیر، تەنانەت لە بەشەرىك نزيك دەبنەو. لىي دەروانن، لىي دەچنە پيشى. سەر و مەل و لمۆز دەبەنە پيشتر. بۆنى پيو دەكەن. بەلام كارەكە نيوە چل دەهیلنەو. لە پىر دەسلەمىنەو، رادەكەن بەرەو لايەكى ديكە و شتيكى ديكە.

كۆرپەلە ساواكانمان لە هەموو شتيك دەروانن، چونكى دەيانەوى جيهان بناسن. ئەو جيهانەى كە تىي دا دەژين. دەبى بلىي ئەم ژيان و جيهان ناسينەيان بۆ چى بيت؟! لەبەر چى دەيان هەوى سەرەندەرى هەموو شتيك بكەن؟ رەنگ بى هەر لە بەر ئەو يە كە دەيانەوى ئەم چوار ديوارەى كەوا دەبى تىيدا بژين، باشتەر بناسن. تاكو بە شقەم ئەم چوار پىنج رۆژە ژيانە ساناتر رابوژن. دەسا كەوايە، دەيجا هەركا بەر خۆلە و كارژيلە و جوانوويەك ئاوها لە حەولى ناسيني دەور و بەرى خويانن، ئەى من؟! منى ئينسان چۆن دەبى لە ناسيني ژين و ژيان و خۆم و فلان و فيسار خافل بىم؟ هەر ئەو يە كە منيش باسى خودى خۆم بۆ دەكەم. ئەرى كاكى خۆم منيش دەمەهويست بزانم و بناسم. لە تەواوەتى تەمەنى خۆمدا، دايم و دەرەم و هەموو دەققەيىك هەر لە چوارەندەورى خۆم رووانيو، زۆر بە سەرنجەو لە هەموو شتيكەم رووانيو. هەموو دەشت و دۆل و شار و دى و جادە و شەقام و گەرەك و كۆلان و چۆم و دارستان و باخ و بەشەر و خانووبەرە و بوونەوەر و ديمەنيك بۆ من دايمە تازە بوو. هەميشە لە پاش

سه رنجدان و روانین و تی فکرین و دینی شتیک، دیسان جاری دووایی به سه رنجوه و ته مه شام کردووه. وها به سهیر و سهر سورمانه وه سه رنجم داوه، ده لئی هه وه لّ جاره ده یینم. له لای خوّم هه میشه وام داناوه که هه موو شتیّ دایم و دهره م هه ر له ئال و گوّر دایه. هه ر له بهر ئەمه ده بیّ جار له جار پتر و به سه رنجتر لئی بروانی. به لام ئەم گشته روانین و سه رنجدانم بوّ چ بوو؟

له لای خودا ون نیه، له توشی ناشارمه وه، هه ر بوّ وه م ده ویست، جیهان و مانا و جه وه هری جیهان باشتر بناسم. ئەو جیهانه ی و له جه غری نه حسی دا دیل و یه خسیرم. به لکه م سه رده مایه کی دیکه، ئەم عه یامه یان روژگار یکی دی، له م جیهان و ژبانهدا، یان له جیهان و ژبان یکی دیکه دا ساناتر عه مر و جیهان رابویرم.

به لئی خالی خوّم. ئەدی مامه گیان. له گه لّ توّمه مام میرزا، گویت لیّمه یان نا؟ ده لئی نوقمی بیره وه ری و بیر کردنه وه ی؟! تو، ئەری له گه لّ خوّمه. ئەتو چونی بوّ ده چی؟ ئەم چایه ره ش و تاله ش بخوره وه. هانی دوو سیّ مژ له م جگه ره یه ی من ده با بییه وه سه رخو. پۆلی یه که می ناوه ندیم ده خویند. یانی میرمنا لکی چارده سالان. له ناخمداه جیهانی شانامه و گولستان و خه مسه ی نزامی و گوّرانیه کانی ره سه ن و فولکلوری داگه شت و سه یرانم بوو. روژیک له روژان له سه ر کورسی یه کی بهر دووکانی بابم دانیشتبووم. چاو م لی بوو په ره قاقه زی گوواریک له نیو قاناوی بیّ ئاوی بهر دووکاندا هه ر مه شقه مه شق و هات و چۆی بوو. که جوانم سه رنج دایه، هه ر چوار گوچکه بیچکولانه کانی به ده ست نه رمه بایه که وه بوو. نه رمه باکه وه ک ئەوه ی گالته ی بیّ بکات، مل کیش مل کیش په ره کاغزه که ی له م سه ر بوو سه ر و له وسه ر بوّم سه ری قاناو ده برد و هه میسان ده ی هیئاوه. زورم

به‌زه‌یی به قاقه‌زه که داهات! له دلی خوڤدا کوتم: دا تو خودا با ئه‌م کاغه‌زه بی ئه‌نوايه له ده‌س ئه‌م بایه بی ره‌حمه‌ رزگار که‌م. هه‌ستم و چومه نیو قاناوه که. هه‌ر کاگه‌ بيشتمه‌ سه‌ری، خوار بوومه‌وه، ده‌ستم برد و په‌ره‌ قاقه‌زم به دوو قامک گرت و راست بوومه‌وه. گه‌رامه‌وه سه‌ر کورسی به‌که و دانیشتمه‌وه. له په‌ره‌ کاغه‌زه که‌م رووانی. له سووچیکی سه‌ره‌وه‌یدا کورته‌ چیرۆکیک نووسرابوو. له پاشان له‌به‌ر و پشتی کاغه‌زه که‌دا چیرۆک دريژه‌ی پی درابوو. نه جاریک و نه دووان، باوه‌ر ده‌که‌ن ئه‌و چیرۆکه‌م پتر له ده‌ که‌رته‌ خویندوه‌وه. باسی راوه‌ستان و راپه‌رینی خه‌لقی جه‌زایری دژ به‌ فه‌ره‌نسی به‌کان ده‌کرد. زۆرم پی خو‌ش بوو. نیوی گوواره‌که‌ له ژیر لاپه‌ره‌ که‌دا نووسرابوو. هه‌ستم و رویشتم بو دووکانی کابرای نوینه‌ری فرۆشی ئه‌و گو‌فاره. داوای ژماره‌یه‌ک له گو‌فاره‌که‌م کرد. به‌لام وه‌نده‌ی چاوم به‌ لاپه‌ره‌ کانی گو‌واردا خشانند، بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌م چیرۆکه‌ی تیدا نیه‌! له کابرای نوینه‌ری فرۆشم پرسار کرد، وه‌لامی داوه: «ئه‌وه‌ی تو باسی ده‌که‌ی پی‌رار تی‌یدا بوو! دوو سال ده‌بی ئه‌م رۆمانه‌ له‌م گو‌واره‌دا ته‌واو بووه»

نیو‌نیشانی چیرۆکه‌که‌ ئه‌مه‌ بوو: «قاره‌مانی سه‌حرا، نووسه‌ر: بارام ئه‌فه‌ره‌هی» ئه‌م نیو‌نیشانه‌ له‌ زه‌ینمدا ماو ماو ما. په‌ره‌ قاقه‌زه‌ که‌شم هه‌لگرت بوو! له‌ زۆر کاتی وه‌رپه‌زی یان سه‌رخۆشی دا ده‌مخوینده‌وه. هه‌روه‌ها له‌و رۆژه‌وه‌ گو‌واره‌که‌شم ده‌کپی و ده‌مخوینده‌وه.

زۆر ئوگری چیرۆک و کورته‌ چیرۆکی نوێ ببووم. سالیکی دووان به‌ سه‌ر ئه‌م قسه‌ و باسه‌دا هات. رۆژیک ده‌چووم بۆ مه‌دره‌سه. له‌ پی‌یانه‌ ریی راسته‌ شه‌قامی شاردا کتیبه‌ کۆنیان داناوو بۆ فرۆش. چاویکم پیدای خشاندن. له‌ پر هه‌ستم کرد له‌ سووچیکی دووره‌ چاوپا، کتیبیکی باخه‌لی

نیو داشت چاوم لی ده تروو کینی! جوواتر زهینم دایه. ئه ی هاوار و داد، ئه ی دلی خافل! خو ئه وه برا شیرن و خوشه ویسته ون بووه که ی خو مه، خو ئه مه کتیبی قاره مانی سه حرایه. کتیبه که م کپی و به خویندنه وه به ره و مه دره سه وه پئی که وتم. هر کا گه ی شتمه مه دره سه ش، له حه ساری مه دره سه ش هر خویندمه وه، خویندمه وه و خویندمه وه، تا کونئی زه نگی که لاس چون لی درا. چیرۆک وا شوینی به سهر هه ستمدا کردبوو، نه مده توانی پرۆمه که لاس و گوئی بده مه دهرس و مامۆستا. فیکریک به زهینمدا هات. چومه لای نازمی مه دره سه و پیم کوت سهرم زور دیشی! توانای که لاس چونم نه! به م فیله ئیزنی رویشتنه دهر له مه دره سه م و هرگرت. له مه دره سه وه به ره و سهر چوم و نیو دارستانی قهراخ شار وه پئی که وتم. له روخی چومه که، له ژبر سیبه ری دار چناریکدا دانیشتم.

جا وهره بی خه م و خه یال بیخویننه وه. نیشان به و نیشانه ی تا کونئی کتیبه که م ته واو نه کرد، به ره و شار نه گه پرامه وه. له کاتی زه رده ی خو رئاوا تی په پربوو.

له دهمه و تاریکی بانگی شیوان دا به ره و شار ده گه پرامه وه. ده یان دوستی تازه، به لام بو تازه؟ ده یان و پتر دوستی تازه و کونه شان به شانم ده هاتن! له گه لم ده دوان. به ره و دونیایه کی تازه یان هان ئه دام. به لام دونیایه ک؟ نانا، به ره و چند دونیای تازه یان هان ئه دام: دونیای کتیب، رومان، چیرۆک. دونیای راوهستان دژ به زالم. دونیای له خو بوردن، خوشه ویستی ولات، خه لک، سه ربه خو بی، بریه تی و به رانه ری. له شه قامی شاردا ده گه مه هاوه لانم. راوهستان و ده ست و مشتاق. دهر هیانانی کتیبه که و باسی ئه م چیرۆکه.

له مه وه بریش باسی لاپه ره که م بو کردبوون. له سهر رویشتن و

پروپاگه‌نده بو ئه‌وه‌ی بی‌خویننه‌وه. هه‌وه‌ل که‌س مه‌جیدی هاوه‌لم لیم وهرده‌گری. ده‌یخوینتته‌وه. ئه‌ویش ئوگری ده‌بیت. له‌وه به‌دوا خویندنه‌وه‌ی رۆمانه‌گه‌وره‌کانی که‌لاسیکی یوروپیی و رۆژئاوایی. خویندنه‌وه‌ی سه‌رجه‌می کتیبه‌کانی ئه‌ده‌بی هاوچه‌رخیی ولاتی خوومان. دیوناس بوون له‌گه‌ل ویکتۆر هوگو، ده‌ستایووفسکی، تالستۆی، کامۆ، کافکا، بالزاک، هه‌مینگوه‌ی، خانی، گۆران، هه‌ژار، هیمن، شاملوو، هیدایه‌ت و سه‌دان و پتر نووسه‌ر و هونەر ده‌ستی پئی کرد. کتیب خویندنه‌وه، موتالای هونەر و فه‌لسه‌فه و ئه‌ده‌بیاتی جیهان، ناخ و موخ و دل و ده‌روونمی گوپی. هاوه‌له‌کانیشم وه‌ک میان به‌سه‌ر هات.

له‌وه به‌دوو باس و خواسمان گوپردرا. ئاخ سه‌رده‌مای تازه‌لاوی، ئاخ ئه‌و سالانه‌ی که‌چه‌شنی مه‌لیکی هه‌زار رهنگ و وینه و نه‌خش و ابوون، چه‌نی جووان و چه‌نی خوش بوون. چه‌نیکیش به‌په‌له‌په‌ل و هه‌له‌داوان راتان کرد و رویشتن. ئاخ ئه‌گین ژین و ژیان مانایه‌کی بیت! ئه‌گین ده‌مده‌مان و عه‌یامیک جووان و خوش و شیرن بیت! هه‌ر ئه‌و سه‌رده‌مه‌بوو، هه‌ر ئه‌و سه‌رده‌مه. له‌و سه‌رده‌مایه‌دا له‌ولاتی ئیمه‌جه‌ک له‌ندن نووسه‌ریکی به‌نیویانگ و خوشه‌ویست بوو. کتیبه‌کانی له‌نیوکتیب خوین دا بره‌وی زوری بوو. رهنگه‌ ئیوه‌ش وه‌ک من کتیپی «دزانی که‌نداو» ی ئه‌م نووسه‌ره‌تان خویندیتته‌وه. تو خودا ئیوه‌ش وه‌ک من سه‌رنجتان له‌روحی نه‌سه‌ره‌توو و زامدار و شوڕشیی «جه‌و» پاله‌وانی ئه‌م چیرۆکه‌داوه! نازانم ئه‌م کوپه‌لاوه چه‌ندیک بو ئیوه‌گرینگ و ئه‌وتۆ و شیای سه‌رنج دان بوویت، به‌لام له‌و عه‌یامه‌دا، ئه‌و رۆحه‌بی قه‌راره‌ته‌واوه‌تی ده‌ر و ژووری ژبانی منی هاویشته‌ژیر تیشکی خویه‌وه. منیش لیم بووه‌تاسه‌ و ئاوات تاکوونئ وه‌ک جه‌وگه‌شت و ئه‌زموونیکئی ئاوه‌ها بکه‌م! «جه‌و» جووت و ئاواله‌دووانه‌یه

بوو که لیم ون ببوو به دووی دا ده گه پرام. منیش وه ک ئه و له ده رس و مه درسه بیزار بووم. له دوویات بوونه وهی هه موو روژ و شه وه کانی یه ک چه شنه خه ریک بوو فوجه م ده کرد. ئیستا که ش ده نگه بانگه وازی ئه و فیله سووفه ی که روچی شوژی و نه ترس و تاقی که ره وه ی ئینسانی هه لده کیشا و گه پان و دیتن و تاقیکاری و ناسینی چیا و زه ریا و دارستان و ئینسان و زه وی و زه مان و هه موو شتیکی تازه ی پیشیار ده کرد، له گویمدا ده زرنگیته وه. له ته وای مدیه عه مر م دا ئاواته خواز و تامه زرۆی ئه وه بووم بتوانم سه رده ماییک له یار و دیار راکه م و گه شتیکی دوور و دریژ به نیو ئینسان و زه وی و زه ماندا بکه م. ماسی ره شی بیچکۆله ی «بیه ره نگ» یشم خویندبووه. ئه ویش به ره و ئه م ئه زمونه ی هان ئه دام. پارچه هه لبه سته که ی «ئه خه وان» یش به نیوی «چاوشی» ئاگر و بلیسه ی ئه م ئاگره ی هان ئه دا و خوشتی ده کرد. بی نیوره وکی کتیب و بی متالایی و بی سه وادی ماموستاکانی مه درسه سه، بی تام و بو ن و به رامه ی روژه کانی له چه شنی یه کتری زیان، ئه وینی ئاگرین بو خویندنه وه و نووسین و ده یان تاسه ی نه خشین و ره نگاوره نگه دیکه بوونه هۆی ئه وه ی ناخ و روچ و موخی له کول و له جو ش و خوروشم بته قیته وه. ته قینه وه ی گپرکانی ده روونم له ئاخری پۆلی سیی ناوه ندی به سه ر داها ت. له گه لکوو کارنامه ی سیهه می ناوه ندیم وه رگرت، هه ر تک لاقم کرده لنگه که وشیکه وه: ئیلان و بیلان نه م خویندووه و ناخوینم. پیم وابوو چوونه ده ر له مه درسه و چوونه نیو کۆمه ل ئاواته کانم وه دی ده هیئی!

به لام پیم وابوو! بو خو م پیم وابوو. ده بوو رام کردبایه. راکردن بو وه ده ست هیئانی کار. ده سا رام کرد: راکه کوره بوو بهنده گه وره ی له سه ر چۆمه که ی روژه لاتنی شار هه لی ده به ستن. راکه لاوو بوو شاخانه ی ده ور

کاکه، رۆله، خاله راکه دهی. ده بی بهر ننگاری دار و بهرد و شاخ و شار و شه قام بی. له سهرما و سه خلهت دا، له ژیر بارانه و له نگیزه و به فر و کرپوه دا، له گهرما و ئاگر بارانی هاویندا، ده بی بیکیشی! ناخه تو دوو چه وجیت به کارکردنه. چه وجیی پاره و چه وجیی نه زموون.

دهست له دهست و قهوهت له دل، پیاوانه بهر ننگاری ده بی، شاننی وه بهر نه دهی. له ژیر ئاگر بارانی سووره تاوی هاویندا له شاخه کان کوتک هه لده سوورپنی، بهرد ده هاری، شاخ ده پمینی. به سهر هه مووی ئه م تهنگ و چه له مه و دژواریانه دا شادی. شاد به وهی کار ده که ی. له گه ل هاوه لانت، له ته ک کرپکاراندا. به لام ماوهی ئه م ئیش و کارانه که من، عه مریان کورته. زور زووت وه دهر ده نین. دیسانه که ش هه شاول بو خویندن و نووسین. قسه و باس له گه ل ههر که سیک ده ستت بیگاتی. له بیرت نه چی نووسه ری! روونا کبیری. ده سا ده بی بنوسی، موتالا که ی، به لام خویندن و نووسینی به ئه رخانه ی، به قهولی باوکی «ده وهت ئابادی» (بو که سیک ده بی که میراتی یه کی پی برا بیّت!)

خو توچ میراتی یه کت پی نه پراوه. جگه له مهینهت و نه داری و نه هاتی پشتا و پشتی چین و توژ و بنه ماله کهت ده یجا ده بی به شوین کاردا پرۆی، وه دووای کار که وی، به پی و شوینی کاردا بگه ری. زور به ی عه یامی سالیس ده بی بیکار و دهسته وه ستان بی. له لایه کی دیکه وه ناتووانی کتیی دلخواز و پیوستی خوٹ بکری، پوول و پارهیت نیه. دهر فته تی به ئه رخانه یانیت بو خویندن و نووسین نیه. ههروه ها تاک و ته نیا مابوویه وه. له هاوه لانت و دوستانی عه یامی قوتابی دابرابووی. پایز و زستان به سهردا ده هات. شیرکهت و کار و ئیش ده خهوت. بیکار، بی پوول، بی هاوه ل و هاوهم. روژ به روژ ده شکایه وه، ده توایه وه. له خوٹدا پیشت

ده خوارد. سیبهری خهم و خه‌فەت له روخسارت دە‌نیشت. لاوی نه‌دیده و جه‌حیلّی نه‌کرده پیر ده‌بووی. نه‌ورۆزا و نه‌ورۆز، ساله و سالّ و چانی دووجار هه‌وار و گه‌پان و گه‌شتی دلخوازت نه‌بوو. به‌سه‌ر هه‌مووی ئەوانه‌شدا تانوت و توپ و ته‌شهری ئەم و ئەو سه‌رکوتی ده‌کردی. پییان کارنه‌که‌ر بووی! نان خه‌سار و حه‌یفه‌نان بووی. توّش له‌داخان وهره‌مت هه‌لده‌هینا! دیق و فجه‌ت ده‌کرد. سه‌گ له‌وه‌زیه‌ت ده‌ریا.

ته‌نیا، ته‌نیا، نه‌ک ته‌نیا به‌ته‌نی، ته‌نیا له‌کوّمه‌لّ و له‌گه‌لّ خه‌لک. له‌مالّی خوشتدا ته‌نیا که‌وتبوویه‌وه! هه‌ستی نامۆیی و غه‌ریبیت ده‌کرد. روت ده‌کرده‌باخ و بیسه‌ و دارستان و چۆل و هه‌رد و که‌ژ و شاخ و کۆساره‌کان. روت ده‌کرده‌باوه‌شی سوروست.

له‌ته‌نیایی و بی‌ده‌نگی خوّت و سوروستدا ده‌چویه‌مالّی بیر و خه‌یالّ و بیره‌وه‌ری‌یه‌وه! بیر کردنه‌وه له‌هه‌موو شتی‌ک و هه‌موو که‌سی‌ک. به‌ته‌نی له‌ته‌نیایی خوّتا بیرت له‌ته‌نیایی ئینسان له‌هه‌رز و سه‌ده‌ی ئینسان و ئاسن ده‌کرده‌وه. به‌کۆلانه‌کانی بیره‌وه‌ری و بیرکردنه‌وه‌دا ده‌پویشتی خواری. پرۆ فیکر و زیکره‌وه! پروانه، بدینه، گوئی هه‌لخه. بیسه، وه‌زبان وهره، هاوارکه، بنه‌پینه، بگورینه. بپارپوه، بلالیوه، به‌لام له‌قوولایی بیریکدا! له‌بن بیره‌که‌دا که‌پرکه‌ی سه‌ر و نیو چوانت به‌دیواره‌به‌ردینه‌ی بیره‌که‌دا ده. له‌چۆکت ده، له‌نیو چوانت راکیشه. هه‌میشان دۆش داماو، واق ورماو، په‌کر ده‌میینی، په‌نگ ده‌خۆی. بیش ده‌خۆیته‌وه، ده‌تویی ته‌وه. ئەم وه‌زیه‌ته‌بو دايم و ده‌ره‌م له‌گه‌لتا ده‌میینی. بۆیه له‌هه‌وه‌لی قسه‌کانتدا: هاتنه‌ده‌ری له‌مه‌دره‌سه، چوونه‌ده‌ر له‌ژیان و شادی و خووشی بووا بۆیه کوت: ئەوه‌ده‌رکی مه‌دره‌سه نه‌بوو له‌سه‌رم داخرا، ئەوه‌ده‌رکی ژین و ژیان و ژیار بووا! مه‌دره‌سه له‌ژینی ئیمه‌مانان دا خه‌وئیکه‌که‌زۆر که‌م

خایه نه، زور زوو تیده په پری و تا کوونی تیپه پریش نه بی نازانین خه و نیکی
چه نده خوځش بوو!

* * *

له هه تهره ی چاوم دایه. به ره و من دیت و منیش به ره و نه و ده چم.
بزه ی سمیلی دیت. ره نگی رو خساری گهش بوته وه. هه روا که لیک نیزیک
دهینه وه، ده ی بینم لیوه کانی ده جو و لینه وه. وه دیاره له ژیر لیو را شتیک
ده لی. مه لی شادی و خوځشی له چاوه کان و کولمه و گشت سهر و گو یلاکی
نیشتو وه. ده گه یته حاندی یه ک. سهر و ملم ده به مه پیشتر. لو و تمان به
لووتی یه کدی یه وه ده نووسی! ئاوینه که ناهیلی له وه زیاتر برومه به ره وه! له
رووانگه ی یه کدا راویستاوین، پیی ده لیم: حال و نه حوال یو لداش. له وه
ده چی که یفت قنج بی؟ زور به ده ماخی. کابرای کورد، و ته نی: « به کلکت
گو یز ده شکینی» چ بووه؟ دا بوم باس که، چ قه و ماوه! له م دیداره هه سستی
ره زامه ندی ده که ی! پاشه و پاش ده کشیمه وه. له سهر زیلو که داده نیشم.
به لام نابی دانیشم. کات دره نگانه. پیم وانیه له م سته دا، له م درگه یه دا
بیجگه له من که س به خه بهر بی! منیش بنووم باستره. جی خه ویش
ته یاره. ئاخه جی خه وی چی؟ خو پیخه وی ناویت. سهرینی که له ژیر سهر و
توریک یان په روه کی ته نک به خو ت داده، ته واو بوو.

دریژ ده‌بم و سهر ده‌نیمه سهر سهرین. ئەوا تۆرە که‌شم به سهر خو‌مدا
 کیشا. ئەمجاره نۆره‌ی ئەوه‌یه ژماره بژمی‌رم. ده‌بۆ ده‌ست بکه‌م به ژماره
 بژاردنیکی بی‌پران‌ه‌وه. له‌سفره‌وه بو‌یه‌ک. له‌یه‌که‌وه تا‌کوونێ سەد...
 تا‌کوونێ هه‌زار. جارێکی دیکه له‌سهر‌پا. له‌یه‌که‌وه تا‌سه‌د، تا‌هه‌زار، تا...
 چه‌نده بووم؟ نازانم! به‌لام کارم چه‌یه! به‌من چی تا‌کوو چه‌نده؟ ژماره
 هاویشتن و بژاردن خو‌به‌ردکی‌شان نیه. هه‌ر ده‌بژمی‌رم... ده‌ژمی‌رم...
 ده‌بژمی‌رم... روژێکی سه‌یره. به‌یانه. فینکایی به‌یان. له‌و فینکایی یانه‌ی له‌م
 جزیره‌دا به‌هه‌لکه‌وت ده‌بیینی. به‌ر قه‌نده ده‌که‌م و له‌مال دهر ده‌که‌وم.
 خو‌به‌مالی هاو‌پێی دۆست و دراوسیم داده‌که‌م. هاو‌پێی کو‌ری خو‌له
 ماسیگره‌ به‌زۆر دامده‌نیشین. چاییم له‌به‌ر ده‌م داده‌نیین.

له‌گه‌ڵ دایکیان ئەه‌دویم. پرسیری لی‌ ده‌که‌م بو‌چی نیوت
 «مرواری» یه؟ ئەم نیوه له‌ولاتی ئیمه‌که‌مه. بگره‌هه‌ر نه‌بێ.

ولاتی من ولاتی ئاو و زه‌ریا و سه‌ده‌ف و مرواری یه. خو‌له ده‌یکوت
 من مرواری نیو زه‌ریام و ئەو منی له‌ژێر ئاوی زه‌ریا هیناوه‌ته‌ده‌ری.
 خوالی‌خو‌شبوو راستی ده‌گوت.

له‌سه‌ر ئاوی زه‌ریا گرتمی. نازانم به‌تۆر بوو؟ به‌قولاپ بوو؟ یان به

مه‌لی؟!

باش له‌بیرمه، ده‌لێی دوینێ بوو. له‌گه‌ڵ دایک و خوشک چوو بووینه
 ره‌خی زه‌ریا بو‌سه‌یا‌حه‌ت و سه‌یران. سه‌یری ئەو ماسیگرانه‌مان ده‌کرد و
 له‌نیزی‌کانی لی‌واره‌خه‌ریکی راوه‌ماسی بوون. له‌پاش سی‌چووار چه‌لان
 دیتن و دوواندنێ ره‌حه‌متی، روژیک له‌نه‌کاو ته‌مه‌شام کرد، له‌لو‌تکه‌که‌ی
 دا دانیشتوووم و له‌گه‌لی قسان ده‌که‌م. نازانم به‌چی دل‌ی نه‌رم کردم؟ به‌زبان؟
 به‌نیوانگی کاسب کاری و له‌سه‌ره‌خو‌بی؟ به‌تۆر و قولاپ و لو‌تکه‌؟

نازانم. بیست و پینج سال له مه‌وبهر بوو. ئەوا نیژیک سی مانگیش له م نه‌هاته تی‌په‌ریوه. به‌لام هیچ پروا ناکه‌م ماسیگره که‌م ئیدی نه‌یه‌ته‌وه. هه‌ر چاوه‌پریم روژیک له کات و ساتی گه‌رانه‌وه‌ی جارانی دا به‌دهستی پروهه بیته‌وه. ده‌ک کوپ‌رم. دایم و ده‌ره‌م له به‌ر چاومه. کوپ‌راییم دایه‌بو‌تو. فرمیسک هه‌لده‌وه‌رینی. به‌ینیک مات ده‌بی. به‌ینه‌و دووا دینه‌وه‌سه:

هاورپی زورت باس ده‌کات. جیرانه‌کان باسی پیاو خاسیت ده‌کن. من به‌دایکی خۆت بزانه. هاورپی و جاسم کوپ‌ریک، تۆش کوپ‌ریک، غه‌ریبی مه‌که. ئیره به‌مالی خۆت بزانه. هام و شو‌بکه. لیباسه‌کانت بیته خۆم له‌گه‌ل لیباسی کوپ‌ره‌کان ده‌یانشووم.

له‌گه‌ل هاورپی و جاسم له‌مال ده‌رده‌که‌وین. ده‌روینه‌سه‌ر زه‌ریا. زه‌ریا ئەه‌وه‌ن و مه‌ند و له‌سه‌ره‌خۆیه. روخی زه‌ریا قه‌راخه و قه‌راخ که‌ف گرتوویه. وا دیاره‌دویشه‌و زه‌ریا له‌جووش و توفانی بووه. بویه ئیستا که وه‌نده‌ماندوو و ئارامه. سه‌رانسه‌ری سنگی زه‌ریا له‌به‌ر پووله‌که‌ی زه‌رد و سپی و زپ‌و زپ‌و ورشه‌ورشی دی. ورشه‌ی زپ‌و زیو‌ئاو له‌چاوه‌ستینی. سواری گه‌میه‌که‌ی خۆیان ده‌بین و به‌ره‌و دلی زه‌ریا ری ده‌که‌وین. نزیک شه‌ش مانگ له‌م درگه‌یه‌دا بی‌کاریم کیشاوه. یانی هه‌ر بیکار بی‌کاریش نا. هه‌ر دوو سی روژ کار و هه‌وتوویه‌ک بیکاری. ئەوا چه‌ند روژیکه له‌گه‌ل هاورپی و جاسم کار ده‌که‌م. ده‌زانم دلیان نایه‌کاریکی وام پی‌بکه‌ن، ماندووم ناکه‌ن. هه‌ر ئاوا بیته‌ ناتوانم له‌گه‌لیان هه‌ل بکه‌م! ناتوانم قه‌بوولی که‌م به‌خپۆم که‌ن. عه‌جه‌م ده‌لین: «حیساب حیساب کا‌کا براده‌ر». له‌لای خو‌شمان کوتوو یانه: «برایی مان برایی، کیسه‌مان جیایی». له‌نه‌کاو راده‌چله‌کم و له‌وه‌ن‌ه‌وز دیمه‌ده‌ری! بیره‌وه‌ری ئەم‌پرو‌بوو که‌وه‌ک فیلمی سینه‌ما به‌خه‌یالات و به‌رچاومدا هات و چۆی ده‌کرد. نه‌خپ‌ره‌وه‌ده‌چی،

ئەمشە ویش لە سەر زۆر شەوانی دی بیټ! کۆتری خەو لە شەقەیی بآلی دا و فپری. دەبئی هەستم. چایی ساز کەمەو. جگەرە یە ک داگیر سیټم. جا لە دووایی دا با بزنام چۆنی رادەبوێرم؟ بە وپێنە و بیروەری، بە موتالآیان بە نووسین. لە مەو بەر باسی چ بوو؟ کار، گەمی، مرواری خانم. ها؟ نانا. هەقم نیە بلیټم مرواری خانم. دایە مرواری خوشتەر. ئیټم تازە دایک و کورپن. هەوێل جار بوو لە ماله خوټیان و بە گفت و گو دەمدیت. لە و ژنانە یە وا هەموو کەس بۆنی دایکی خوټی پێو دەنی. حەو توو یە ک لە پاش مردنی میردە کە ی وە ک پیاوان قۆلی هەلمالی و لە گەل کورە کانی دا بو راو ماسی رووی کردە سەر گەمی و زەریا. چوواری پینج مانگی رەبەق لە گەلیان هەلسوورا. تاکوونئی هاوړی قەبوولی نە کرد. بەلکەم غیرە تی هەلی نە گرت دایکی بەم سونحەو لە سەر زەریا و گەمی ئیش بکات.

ئەمپرو راومان نە کرد. زۆریش نە ماینەو. دوینئی درەنگان گەرابوینەو. بەلام گەشتی سەر گەمی، ئەویش لە فیټکایی بە یاندا پیری هەشتا سالان جەحیل دە کاتەو. ئەمپرو لە پاش گەشتیکی قوڵە گەراينەو. گەمیە کە مان شوشت و وە دووی قەرز و فەرز و حیساو کتاوی ئەم چەند رۆژە کەوتین. دوو سی شەقام و مەیدان. چایخانە یە ک. لادانە لای چەند و ردە فرۆش. ئەمە تا نیوەرۆ بوو. پاش نیوەرۆ لە و رۆژانە بوو! لە ئاسمان و زەریا و وشکانیەو ئەگر دەباری. بلیټسی ئاگر سوور سوور دەهات و تیټ دەهالا. بەچکە قریوق لە ئازای لە شتەو هەلده قوټی. بە مؤغەرە ی پشتت دا بە مەشق و رېژە سەرەو خوار دەبوو. لە ژوورئی دا، لە سەر تەختی عەرزى راکشابووم. بیوومە بانگردین. تلم دەخوارد و بە تلارۆکی ئەم سەرا و سەری ژوورە کەم دە کرد! بەلام با بەدزیەو شتیک بلیټم: کەمۆکی بەم وەزىعەتە راهاتووم. بە قەدرایی هەوێلی لی وەرەز نیم. پاش نیوەرۆ چوار

کوربه لاوی ئیره بی هاتبوونه دیده نیم. خویندکاری زانکۆن. له وهتا زانیویانه
 لهم گراوه دا شار به دهرم، به ک به ک و دوو دوو به دیاری و شیرنی یه وه دین
 بۆ لام.

پئی یان وایه لهم قیسنه دا چ وه جاخراده و شیخ و پیری ک مه زلی
 گرتووه. به لام زیاتر ده ست به تال ده گه پینه وه! هه ر کا ده بینن خه ربکی
 سیاسه ت گپران نیم، به لکه م له نووسین و خویندنه وه به دهر چ دی ناکه م،
 زۆریان پئی سه یر و ناخۆشه؟

ناسیاوه شاربه دهره که شم هاتبوو. پیکه وه مان نیوه روژ خوارد.
 ساردی مان هه لقوړاند و جگه ره مان کیشنا. قسه مان لهم لاولا کرد. هیشتی
 نامویی نیوانمان به گشتی تیک نه رووخواه.

خۆی ده لی ئیوی زاگروسه. پاش بریک قسه و باس و به بادانی سی
 چوار جگه ره غوربه ت گرتی. هه ستاو رویشت. چه نده تکام کرد و
 پارامه وه. نه ماوه. ئه مه چواره میان پینجه م چاوپیک که وتنمان بوو. عه سر
 دره نگان خولیک به نیو شاردا سووپارامه وه. چوومه دیتنی حاجی ره زازا.
 سه ردانیکی میرزای چایچیشم کرد. سه عاتی ک، بگه سه عات و
 نیویکی روژ مابوو هه وای چاوپیکه وتنی خالۆ له که لله ی دام. چوومه
 خیالاته که. خالۆ نه بوو. چوو بووه شار. کابرایه کی دراوسی زۆر پیاوانه هاته
 پیشی و خولکی خپوه تی خۆی کردم. ئیره ش که لاوه ی خۆته، مالی خالۆیه
 فه رموو. قۆلمی گرت و چووینه سیبه ری پشت خپوه ته که ی. ئاوپرژین کراو
 به ره راخرا. ده زگای ساز بوو. رازاوه و ته باب. زۆریشی که مانچه بۆ لیدام.
 نیویشی ره شو که مانچه بوو. ده نگی که مانچه خوش بوو، ده ست و
 په نجه ی که مانچه لیدانی ره شو چه شری ده کرد.

ده نگ و هه وای خۆشی که مانچه ده مباته خه یالات و تی فکرینه وه:

ئەمە چ نەهینی یە که! کابرابە کی دۆمی نەخویندەوار، دوبراجی و نەخویندەوار ئاوەها هەستیەک لە ناخیه‌وه سەرھەل ئەدات، که خۆی و تۆ و ئەم دار و تەلانی ئەگر تێ بەر ئەدات. شاد و سەرخۆشت دەکا، خەمبار و خەفەتبارت دەکات. وەپیکەنین و گریان ت دەخات. بەلام لە هەزاران دیپلۆم و لیسانس و دوکتۆرا یەکیان نە بە چاوە، نە بە گۆی و زبان، نە بە دڵ و دەروون و مێشک جوانی نابینن و ناناسن و نابیسن و نالین. کاریان بە جوانی نیە. لە هەست و بیر و تێفکرین و تێپامانی جوانی و جوان پەرەستی بێ بەش و بێ بەرین. بەلام ئاوەها نەخویندەوارانیک لەم پەلە و پایەیی جوانی خولقاندن و جوان پەرەستی دان ناخە دەبێ بلیی چ نەهینی یە ک بیی؟ چی لە گۆرێ دایە؟ من چ نازانم ئیو بلیی ئەم نەهینی یە چیە؟ دەمە و تاریکان دەم بە گۆرانی بەرەو مالۆچکە چۆل و هۆلە کەم گەرامە‌وه. تازە دەگەمە دەرکی حەوشە چەند کەس لە لاوە کێ کانی ئیرە، خەلکی لای خۆمان بە سەرمدا ئەدەن. دینە ژووری. دادەنیشین. کەوڵ رادەخەین. شیوی خۆیان لە گەل خۆیان هیناوە. لە پاش شیو خواردن دەبیته قسە و باس و هەوال گێرپانە‌وه، گەرە لاوژە. کورته چیرۆکیکیان بو دەخوینمە‌وه. شەو درەنگان مال ئاواپی دەکەن و دەپۆن. لەم درگەدا لە شیرکەت کار دەکەن. لە پاش رویشتنەکیان تەواوەتی ئەمپروۆ دینمە بەر زەین و تیی دەفکریم.

بلیی ژیان ئە‌وه‌بێ؟ رەنگە بەشی ئیمە لە ئەمپروۆدا هەر ئە‌وه‌ندە بیی. نە زیاتر، نە خۆشتر! بە قەولی خالۆ: «کیت خۆش دەوی پڕۆ بۆ لای. لە گەلی دانیشە و باس و خواسی خۆتان دامەزریتن. کویت پێ خۆشە بچۆ. بی بینە، لەوی هەستە و دانیشە و وەرە و پڕۆ. تیی پروانە. بە لووت، بە چاوە، بە گۆی، بە زبان. هەستی کە، هەلی قۆرینە، هەلی لووشە. بی چێژە، بی خۆ، رایمووسە، لە ئامیزی بگرە، لە سای دانیشە».

لی گه پری کاتی هه ستت هه لقولی، با هه لچی. با هه ستت تی که ل
 جیهان بیّت. ده با جیهان بیّت و تی که ل هه ست و بیرت بی. تی که ل بن
 تی که ل. به لهش و گیان و جهسته و رۆحه وه. دهستی یه ک بگرن و پی که وه
 هه لپرن. شان به شانی یه که وه دن و به چۆک داده ن و به کول بگرن.
 هه رتکتان لیک پرسن: ئەوه تۆی به دهوری مندا ده خولی یه وه یان منم به
 دهوری تۆ دا ده سوورپیمه وه؟

له خورپایی به م دره نگانه چرام هه ل نه کردوه! ده مه وی لیت پرسم:
 کی به دهوری کی دا و چی به دهوری چی دا باوه خولی ده کات؟ چایی ساز
 و ته یاره، جگه ره به لایومه وه یه. رۆژنیکی سه یرتره. چه شنی داره ره زیکی
 هه ستی و زیاد کات و لک و پویی جیهان داگری، وه ک ئەوه داره ره زهی
 ئەزده هاک له خه ودا دیتی له زگ ماندانای کچی دا روا، شین بوو، زیادی
 کرد، ونده ی لک و پویه که ی جیهانی داگرت. راست ئاوه ها هه ستیک له
 ناخمه وه بلیسه ده کیشی. له فرین به ره و سه ری و هه موو شتی ک دایه.
 هه ست ده که م پان و گه وره و بلیند و بلاو بوومه ته وه. جیهان له ژیر چۆک و
 ئەزنۆ و بالم دایه. چ شه ویکی؟! چ شه ویکی پر له بیره وه ری و بیر و هه ست
 و ئەندیسه؟ شه ویکی بابه تی گه پان و ته مه شا کردن و گوئی راگرتن! ئاخ له م
 شه وه و له شه وی شادی من!

لیاس له بهر ده که م. له مالۆچکه ی چۆل و هۆل ده رده که وم. به کۆلان
 دا ده رۆمه خوار. دنیا له خه ودا یه؟ من بیدار. پیم خۆشه ئەمشه و تا به یان،
 تاکوو رۆژ ده بیته وه له کۆلانه ته نگه بهر و تاریکه کانی ئەم هه رده
 جه هه ننه میه دا پیم و بچم. له شه قامه بۆگه نه کاندایه سوورپیمه وه. گه ره ک به
 گه ره ک راویچکه، کۆلان به کۆلان پیاسه و مه یدان به مه یدان دانیشتن و
 روانین و تی فکرین. پیم خۆشه له م جه غزه دا ببه مه لیک و به سه ر شاردا

بفرم. هه‌لفرم و له هه‌موو حه‌سار و مال و هوّده‌کان بنوارم. تامه‌زرۆی ئه‌وه‌م
 ئه‌مشه‌و تارۆژ له‌ رۆخی زه‌ریا، له‌ ژیر تریفه‌ی مانگه‌شه‌و دا مه‌شقه‌ مه‌شق
 بکه‌م. له‌ گه‌ل ئه‌و ماسی یانه‌ی دینه‌ قه‌راخ زه‌ریا بدویم. تا کازبوه‌ هه‌لبه‌ست
 و هوّنراوه‌ بخوینمه‌وه! ئه‌وا له‌ لیواری زه‌ریا، له‌ سه‌ر که‌نده‌ لانیکی
 دانیشتووم. جگه‌ره‌ به‌ جگه‌ره‌ داده‌ گیر سیینم. به‌ دووکه‌لی جگه‌ره‌ بازنه‌ و
 ئه‌ستوون دوروست ده‌که‌م. تاو تاوینک لاقه‌کانم تا چۆک له‌ ئاوه‌ که
 هه‌لده‌ کیشم. بۆگه‌ن و بۆساری که‌ پرپراکه‌ سه‌ری ماسی و کۆسه‌ له‌ گه‌ل بۆنی
 ئاره‌قه‌ی ترشاوی له‌ شی خۆم ده‌ستیان داوه‌ ته‌ ده‌ستی یه‌ک و هانم ئه‌ده‌ن
 مه‌لی بکه‌م.

هه‌لده‌ستمه‌ سه‌ریی. تیتۆل تیتۆل جل و به‌رگم داده‌که‌نم. روت
 وقوت ده‌بمه‌وه. وه‌ک ئه‌و رۆژه‌ی باوه‌ ئاده‌م دوروست کرا. له‌ گوینی ئه‌و
 شه‌وه‌ی باوه‌ ئاده‌م خۆی له‌ سه‌ر کیوی سه‌ره‌ندیپ له‌ ژیر تریفه‌ی
 مانگه‌شه‌و دا دیت. له‌ ئازای ئه‌ندامی خۆم ده‌پوانم؟ ده‌ست به‌ سه‌ر گشت
 له‌ شمدا ده‌کیشم. ساخ و سه‌لامه‌ت و په‌رداخ، جگه‌ له‌ ئاره‌قه‌ی له‌شم
 عه‌یب له‌ خۆم دابه‌دی ناکه‌م. هه‌موو گیانم به‌ تریقه‌ و بریقه‌ی مانگه‌شه‌و
 ده‌شۆمه‌وه. خۆم له‌ بریسکه‌ و ترووسکه‌ی مانگ و ئه‌ستیران هه‌لده‌ کیشم.
 ئه‌مسا نۆره‌ی ئه‌وه‌یه‌ برۆمه‌ نیو باوه‌شی زه‌ریا و خۆم له‌ ئاوه‌ که‌ی
 دابشۆرمه‌وه. پاک و خاوین. مه‌لی له‌ نیوان ئاوی زه‌ریا. فیینکایی ئاو.
 چیژیکی زۆر خۆش. چه‌نده‌ جوان و پاک و سه‌رخۆشه‌ ئه‌و له‌ شه‌ی له‌م
 کات و ساته‌دا به‌ ورشه‌ی ئه‌ستیره‌ و تیشکی مانگ و زیوی زه‌ریا
 بشۆردرێته‌وه. تا چه‌ناگه‌ له‌ نیو ئاوی زه‌ریا دام. ده‌که‌ومه‌ مه‌لی. هه‌وا خۆش
 و ئاو فیینک و له‌ش نهرم و سووک و رۆح شاد. ته‌واوه‌تی چیژی خۆشی
 جیهان له‌ پیست و گوشت و ره‌گ و خوینمدا وه‌ کۆبۆته‌وه. ولات بی ده‌نگ

و زه ریا پر له ئه ستیره. بریقه بریق و ورشه ورشی هه ساره له نیو ئاو چه شنی زرئ و تهخت و چوار ئاوینه که ی که یخه سره و شوُق له چاو ده برئ. له ژیر ئاوه که دا بو گرتنی مانگ و هه ساره کان بین ده کیشم. له ژیر ئاورا ده پرۆمه پیشه وه. چند ده ققه و چ ماوه یه که؟ دیمه وه سهر ئاو. له ئاوه که دا تل ده خوُم. شنه یه کی فینک دم لاوینیته وه.

هه ستیکی تازه به ره وه ده ره وه ی زه ریا هانم ئه دات. له ئاو دیمه ده ری. ئاو تنوُک تنوُک له سهر و گو یلا کمه وه شوُرا گه ده به ستی و به ره وه چیمه نی ژیر لاقه کانم خوُ ده کوتی.

ده چمه وه سهر که نده لانه که. سهرم سو پرماوه. ئاسمان چه ند دانه یه؟ جیهانی مانگ و ئه ستیران له کوئی وه تا کوو کوئی یه؟ ئاسمان و زه ریا و ته واوه تی سهر پیستی له شی من ئه ستیره دایگرتوه! ورشه ی به گه شه و نه شه ی دوو ئه ستیره ی گه لاوینژ له چاوه کانم دا! دوو ئه ستیره ی سیوه یل له سهر مه مکه کانم! له پر هه ست ده که م هه ساره یه کی روونا کتر له هه مووی ئه مانه، ته نانه ت روونا کتر له مانگیش، له خوُرش له دلّمه وه، له ناخ و موُخمه وه ده ست ده کا به ترووسکه ترووسک. وه ک گو لویی کاره با روون داده گه پریم. شه ش ده وری خوُشم روون داده گپریم. داره کانی ئیره و ئه وینی شه قامی لیواره و سهر زه ریا ش وه تریقه و بریقه ده که ون! به په له په ل خوُم پوُشته ده که مه وه. شنه ی بایه کی فینک به شینه یی تیم ده هالی و ده ملاوینیته وه. شنه با ده ست به کاکوُل و روومه ت و گه ردن و سهر سنگمدا دینی. ما چیان ده کات، له ئامیزیان ده گری، رایان ده مووسی. شنه با قامکه ناسک و باریکه کانی ده کاته شانه و کاکوُلّم به شانه ده کا. له دلّمه وه، هه ستیکی سهر و نه هینی به ده زووله ی موُغره ی پشتمدا ده شینته وه، به ره وه موُخم بال ده گری. زه نازه نایه کی سهر له که پررا که ی سهرم دا ده شنی

و ده‌شه کیتنه‌وه. به سه‌ما و هه‌لپه‌رکی له گوی و دهم و که‌پۆو چاومه‌وه دیتنه ده‌ری، ئیخه و به‌رۆکم ده‌گری. رام ده‌وه‌شینی و ده‌مخاته باوه‌خولئی. له روانگه‌مدا گوله‌باخیکی سوور و گه‌ش وه‌ک په‌پووله له‌حاندی چاوه‌کانمدا سه‌ما ده‌کا و به‌سه‌ماکردن دی و ده‌چی. منیش له‌گه‌ل گوله‌باخه‌که ده‌که‌ومه سه‌ما و هه‌لپه‌رکی و باوه‌خولئی. کوانی؟ که‌عبه‌توللا و قبيله‌توسسه‌لاتی من کوانی؟ له‌کام لایه‌ن و لاوه‌یه؟ هاتوومه‌ته‌کۆری لیو به‌باران، دهم به‌زیکران. سه‌ر ده‌نیمه سه‌ر چیمه‌نی لیواره. ده‌ست و په‌نجه و ئه‌ژنۆش هه‌روا. بۆنیکی له‌هه‌موو عه‌تر و عوود و عه‌بیریک خۆشتر مه‌ست و بی خودم ده‌کات. به‌تاوان و تۆله‌ی سه‌دان سال بایی بوون و له‌خۆ ده‌رچوون. نیو چاوان هه‌روا له‌سه‌ر گوله‌باخ و چیمه‌ن. دهم و لیو له‌جووله‌جوول و بزووتنه‌وه‌دا. به‌ره‌به‌ره هه‌ست ده‌که‌م جیهان ده‌تویتنه‌وه، ده‌بیته هه‌لم و موخار و مژ. له‌م هه‌ور و ته‌پ و مژه‌دا داده‌پۆشپم، ون ده‌بم. ده‌بی بلیی هه‌لم و مژ و ته‌م و موغاری زه‌ریا بی‌ت یان له‌ئاسمانه‌وه دیتنه‌خوار؟!

ده‌بی بلیی هه‌شر بی‌ت یان عاره‌ساتی سه‌ر جسیری سپرته‌؟ له‌مه‌ستی و بی خودیه‌دا چ نازانم و چ نانا‌سمه‌وه. ته‌نانه‌ت خۆم و تۆ و دای و باب و ولات و هاوه‌لانیش. به‌لام وه‌نده‌م لا روونه نه‌هینی له‌ژین و ژیان و جیهان دا‌نیه. نه‌هینی بۆ چاوی چوو‌قاوه، بۆ دلی داخراوه، بۆ موخی قوفل دراوه. نه‌هینی بۆ دله‌به‌ردینه و می‌شکه‌قورینه‌یه! نه‌هینی نه‌ماوه، نیه. دلی ئینسان ئاشکرایه. تۆنگیکی بلووره یان ماسی نیو تۆنگه‌که‌یه.

شه‌نبا هه‌نگاوه‌کانی توندتر ده‌کا. لاقه‌کانی خیرا خیراتر هه‌لده‌هیتنه‌وه. ته‌م و مژ و موغار راوه‌ده‌نی‌ت و ئازاتر باوه‌شپنم ده‌کات. راست ده‌بمه‌وه. هه‌لده‌ستمه سه‌ر پی. هه‌وه‌ل رمبی خۆر وه‌پئی که‌وتوو. خۆر به‌چه‌شنی هه‌ناریکی زۆر گه‌وره و سوور و گه‌ش که له‌نیو تۆنگیکی

بلوور داییت، له نیو ئاوی زه ریاوه دیته ده ری. رمبی خوړ ده گاته من. ده م نه گئیو! خوړ بوته خپوه تیکی زیږین. له سهرم، میسکم، نیو چاوانم و بهره و خوار، له نازای نه ندامم ده هالی. نه سهرمایه و نه گهرما، به لام هه موو له شم زیږوه شان کراوه.

هیډی و هیمن وه پری ده که وم. هیور هیور هه نگاو ده نیم و بهره و گه میه که ی هاوړی ده چم. له ده ووره وه لیم دیاره. بهره بهره لیسې نزیک ده بمه وه. ده یگه می و ده چم له سهر لیواړه ی گه می داده نیشم. چاوه پروانی هاوړی و جاسم. نه مړو ده چینه راوه ماسی. لیم روونه نه ک ده ست به تال به لکه م زور ده ست پر ده گه ریښه وه! جگه ره یه ک ناگر نه ده م و له دووره ده ستی زه ریا ورد ده بمه وه. خوړ دونیای زیږوه شان کردوه، ئاوی زه ریای وه ک زریی زیږین خستو ته ورشه ورش. له حاندی نه م هه مووه زریقه و بریقه به دا چاو به ئاسته م هه لډیت. ده لیسې جیهانیان له خومیکې زیږ کفت هه لکیشاوه. ته نانه ت که سهر هه لده برم و له ئاسمان ده پروانم، هه رده پانی بی سنووری ئاسمانیش، نه م هه ووره ته نکانه و ته م و موخاری زور دووری سهر دوندی کو ساره دووره که ش دوو که لی جگه ره که ی خو م و خاک و خو ل و به ردی درگه و گه لا کانی داره کانیش زیږ کفت دینه بهرچاوم. یه ک له نه کاو خر مه خر می زیخی به ستینی پشته سهر رام ده چله کینی. هه ر کا ئاوپر نه ده مه وه، نایب و دوو پیایوی چه کدار ده بینم که راست بهره و من دین. له گه لکوو ده گه نه حاندی من، نایب به سلاویکی ناحه ز و به په له وه حوکم ده کا: هه سته پیس که وه! زووکه خیزان و کوپه کانی خوله ماسیگریش له پاسگه ن. به سهر سوړمانیکی زوره وه له گه لیان ده که وم. ده گه یه پاسگه و ده چینه ژووری. نایب ده چیته پشت میزه که ی و ده ست ده کا به مژوولیایش: له م درگه یه دا شاربه دهر هه قی گه میه وانی و ئیش کردن له سهر

زه‌ریای نیه. هیچ‌گه‌میه‌وانیکیش هه‌قی سوارکردنی شاربه‌دهره‌کانی نیه! به‌
ئیه‌و راگه‌یاندرآ، به‌ته‌واوی‌گه‌میه‌وان و لۆتکه‌چی و سیح‌ب لینجه‌کانیش
راده‌گه‌یه‌ندرئ.

وه‌رن ئیره‌ئیمزاکه‌ن. دایه‌مرواری و هاو‌رئ له‌گه‌لی ده‌که‌نه
چه‌نه‌حانی. به‌لکه‌م له‌کۆل ئەم قسه‌یه‌بیته‌وه. خۆم به‌سه‌ریان دا دیم و نه‌رم
و هی‌دی‌یان ده‌که‌مه‌وه. ئەمه‌حوکمی حاکمه‌و مه‌رگی مفا‌جا! یاسای در‌گه‌و
نایبه‌و یاسا‌ده‌بی‌به‌ری‌وه‌بچی! له‌پاش مۆر و ئیمزاکردنی ده‌وسئ له
پاس‌گه‌وه‌ده‌ر ده‌که‌وین. دایه‌مرواری و هاو‌رئ زۆر په‌کر و تو‌وره‌ن. چه‌نده
دل‌نو‌وا‌یی‌یان ده‌که‌م چی‌ناگری و هه‌ر ده‌رشینه‌وه.

زۆر سانا و ئاسایی شان وه‌به‌ر چاره‌نووسی خۆم ئەده‌م. هه‌وه‌ل جار
نه‌بوو له‌سه‌ر کاربک وه‌لان‌رام ئاخ‌ر که‌ره‌تیش نابئ. ئەمه‌چاره‌نووس و
به‌شی هه‌مووی ئەو که‌سانه‌یه‌و لغا‌ویان نه‌ده‌نه‌ده‌ست حاکم و زۆردار.
ده‌بی‌بییه‌به‌رد، ئاسن، پۆلا. ده‌بی‌پاله‌وانیک له‌به‌رد و ئاسن و پۆلا‌بیت
تا‌کو‌نئ بتوانی ئەم کۆله‌هه‌لگری. ئیمه‌برای پرۆمته‌ی‌گری‌کین. نه‌چاومان
له‌چاوی برا‌گه‌وره‌ره‌شته‌ره، نه‌خوینمان له‌خوینی ئەو‌گه‌شته‌ره. ده‌بی‌به
ره‌زامه‌ندی و سه‌ر خو‌شی و دل‌خو‌شی‌یه‌وه له‌حاند ئەم زۆره‌خۆرا‌گرین.
نایب پی‌ی و ابو‌به‌م کاره‌جیه‌انم به‌سه‌ردا ده‌روو‌خینئ. نه‌یده‌زانی زۆر به‌ر
له‌م حونه‌ره‌ی ئەم‌پرو ئەو‌نوواندی، به‌ده‌یان و سه‌دان وه‌رز به‌ر له‌مه‌فر و
فی‌لی ئاوام له‌کاردا‌کراوه. نایب زۆر که‌م‌ژنه‌وا و که‌م‌بینایه‌که‌نایینئ و
نایبسی و نازانئ له‌ده‌س چوونی کاروئیش بو‌من چ‌نیه!

من ته‌واوه‌تی کار و ئیش و ژین و ژیا‌ر و ته‌مه‌نی خۆم و بنه‌ماله‌و
نه‌ته‌وه‌و ته‌نانه‌ت ره‌گه‌زی خو‌شم به‌خت کردووه‌به‌شکه‌م به‌سه‌ر به‌رزی
و روو‌سووری‌یه‌وه‌دۆرا‌ندوو‌مه. به‌لام من به‌ته‌نی نا. ئینسانی ئەم سه‌ده‌یه‌،

ئينسانى له چه شنى من له م سه ده يه يان له م وهرز و هه زاره يه دا
 دؤراندوويانه. هاوړي و جاسم بهرپي سر گه مې و ئيش كردن ده كه م و
 خوم ده چمه وه بو مالي. سه تلنك دووان ئاوى سارد به سر وگوئلاكم دا
 ده كه م. ده چمه ژوورې و نان و ماست ده هينمه بهر ده ست. له پاش ئه م بهر
 قه نده يه بوى ده خه وم. به رهامه ندى و سر خوشى يه وه بوى ده خه وم. كار
 كردن له سر گه مې جاسم و هاوړي به دلّم نه بوو. بگره ئيشه كه ش ئيشى
 من نه بوو. پياوى خوى ده ويست! نه وائيش و نده يان مايه بو داده نام له تام
 دهر چوويوو. ئاوام باشتره. كار قات نيه. كار هر ده بي.

دورگه و دوو وهرز. وهرزى هاوين و ئاگر باران. به لام وهرزه كه ي
 ديكه؟ ئه م وهرزه فينكه نازانم چ نيو بنيم! زستانى پي ناگوتري. چونكى له
 بهر و كرپوه و بهسته له ك شوينه وارنك نايينى. ناشكري پي بلي به هار.
 له بهر ئه وه ي باران و سهوزه لان و شيناوهرد و شنه باى فينك له گورې دا
 نيه. ئه ي پايز چي؟ بلي پايزى پي بگوتري؟

پيم وايه پايز نيونكى باشه. به لام چ پايزى؟ چ پايزنك؟ سه د شه و
 روژى ره به ق باى دى. باى دى و چ بايه ك؟ ره شه بايه ك به رمل و خاك و
 خو له وه. وه ك رانه ي ميگه له مهر به توژ و خو له وه. به لام توژ و خو ليكي

بۆر. خوْله میئشی مردوو هه‌موو عه‌رز و ئاسمانی دورگه‌ داده پۆشی. خوْله میئشیکى ورد و له پره‌سه‌ن و نه‌سه‌ه‌وتوو، له ئاردیكى بۆر و وردیش وردتر به‌ سه‌ر درگه‌دا ده‌بارئ. له هه‌موو شتی ده‌نیشی. هه‌موو کون و که‌لین و قوژنیک ده‌بینیته‌وه! پێش نیوه‌پۆیان شوینه‌واری نیه. دوو سه‌عاتیک پاش له نیوه‌پۆیان هه‌لی ده‌کاتی. له‌م ولاته ئیره‌یی به‌کان پیی ده‌لین: «بای سه‌د روژه» وه‌ک پرسیمه سه‌د پاش نیوه‌پۆدی و ده‌چی!

ره‌شه‌با چه‌شنى ره‌هه‌ ئه‌سپیکى کینوی به‌ شه‌قام و کۆلان دا رمازین ده‌کا، غار ئه‌دا و ده‌حیلینئ. خوْی به‌ دووکان و مالان دا ده‌کا. ده‌رک و ده‌ریبجه و په‌نجیره به‌ شه‌قه‌شه‌ق پیکدا ئه‌دا. شه‌قه‌یان لی هه‌لده‌ستینئ. شووشه‌ی په‌نجیران ده‌شکینئ و ورده شووشه ده‌رژینینه بن ده‌رک و دیواران. په‌رۆی شوْراوه‌ی سه‌ر ته‌ناف ده‌رفینئ. په‌رۆی ئه‌م مال بۆو مال و په‌رۆی ئه‌و مال بۆم مال. له سه‌ر په‌رۆ کۆن ده‌بیته شه‌ره‌ژن. ژنان به‌ چارشپوی ره‌شه‌وه، به‌ رووبه‌نده‌ی خاوه‌ن دوو کونه بیچکۆله بۆ روانین و دیتن، ده‌ست ئه‌ده‌نه دار و گوپال. به‌ گۆیه‌ کدا داده‌چن. له سه‌ر و سه‌کوتی یه‌ک راده‌کیشن. ده‌ست ده‌نینه نیو قژ و پرچی یه‌کنه‌وه. یه‌کتری به‌ قژ و پرچ‌کیشان به‌ سه‌ر خاک و خوْ و رملی کۆلندا راده‌کیشن. کار ده‌گاته پاسگه‌! گیرفانی نایب و پیاوه‌کانی به‌ پوول و به‌رتیلی شه‌ره‌ژن ده‌ئاخندری. ره‌شه‌با و رمل هه‌روا دیت. له سه‌ر و گوئلاک ده‌نیشی و له چاو روْده‌چی. چاو چه‌شنى گۆمی خوین سوور داده‌گه‌ری. چزیر له ژیر توئژی رملی بۆردا کفن ده‌کاته به‌ر! توژی ماندوویی و بیزراوی و پیری و تیک شکان زیاتر له سه‌ر و شان و ملی خه‌لک ده‌نیشی. هه‌موو هه‌وتوو یه‌ک هه‌والی وه‌رگه‌رانی لوْتکه و گه‌می و خنکانی راوچی و گه‌میه‌وان له شاردا بلاو ده‌بیته‌وه. دايم و ده‌ره‌هم بیوه‌ژن و هه‌تیو هه‌ر له زیاتر بوون دایه!

هه میسان با به شه قامدا دیت. غار ئه دا و رمبازین ئه کا و ده حیلینئی. جووته و لووشکه و له قه له شووشه ی جامی دووکاناتان راده کیچی! شووشه خر مه ده کهن و دهرژینه خواری. کهرسه و ئامراز و کهل و پهلی نابلون و باخه و وهزن سووکی بهر دووکاناتان و بهر هه شاولی با ده کهن. با ده یانر فینئی. کهل و پهلی ئه م دووکان و ئه و دووکان و چهنده ها دووکان تیکه له ده بی. خاوهن دووکان کهل و پهلی خویمان ناناسنه وه، بی ناسنه وه یا نا، لیک ده که ونه فیل و خویمان له مائی یه کدی خوش ده کهن. جالی یان ده بیته شهر. ئیخه و بهر وکی یه کدی ده گرن. له سهر و چاوو ده م و لووت و دیانی یه ک بهر ده بن. سهر و گوئیلاک ده شکئی، لیو که ت ده بی، دیان ده که ویتنه نیو زار. خوین به ده م و لووت و سهر و گوئیلاکدا به چوراوگه دیتنه خوار.

پرۆن بۆ پاسگه برا. پرۆن گیرفانی نایب و پیاوه کانی له پوول بئاخن. ئه وان باشتر ده زانن چۆنی خر که نه وه یان چۆنی خه رج که ن. پاسگه پیکنان ده هیئی.

وه رزی پایزه، ره شه با ده لوورینئی و خوئی ئیسکانه رزیوی مردوو به با ده کا. بای سه د رۆژه ژنی منال مردوو و نزا ده کا. تۆله ی رۆله که ی ده ویتنه وه!

کاکئی شووفر سهر و چاوی به جامانه به ستووه. زور له عاره به کانی مه غریب و جهزایر ده چی. له سه ره خو و به وزه ماشینه جیبه که ی به ره و ئه و گونده لی ده خوړئی که زاگروس له وی یه. قه لافه تی حاجی ره زازا ههر له بهر چاومه. له پشت میزه که ی پان بوته وه، به ته له فوون له گه له پاته ختی ولاتیکی دهر وه به زبانی ئوردوو له وت و ویز دایه. به یینئی که بوومه ته میرزای ئه م تاجر باشییه. برینجی باشی ئه م ولاته به ههنده ران ده فروشی و برینجی بی بون و خرابی ههنده ران بوم ولاته دینئی. به لای ناخیر مه وه

برپارمان وابوو ته‌گین کاری به ههنده‌ران بوو، من به ئینگیزی قسه و مامله‌ی بۆ بکه‌م، یان باشتر بلیم دیلماجی بم. که چی ئه‌وه‌تا ئیشی لا ده‌که‌م، هیشتی نه‌هاتوته پیشی که‌په‌تیک ئه‌م حونه‌ره‌م بخه‌مه‌کار. به‌خوی و دوو کوپ و من و عه‌مارداریک و شه‌ش حه‌وت حه‌مال روژی هه‌شت سه‌عات له‌م مه‌غازه و عه‌ماره‌ په‌نجا له‌سی گه‌زه‌دا هه‌لده‌سوورپین، که چی ده‌روه‌ستی فروش و کپین و به‌پری کردن و دامه‌زراندنی کاره‌که‌ی نایه‌ین. زاگروس ئه‌و روژه‌ی سه‌ری لی دام ده‌یکوت: نيسکۆ له‌یه‌ک له‌ ئاکار و کرده‌وه و خو و خده و سامان و مداخلی خاوه‌ن پوول و پله به‌چاوی خۆت ده‌بینی. به‌یینکه‌ لی بی خه‌به‌رم. بیری ده‌که‌م. پینج شه‌ش جاریک که‌ پیکه‌وه‌ دانیشتووین، زوری هۆگر بووم. که‌م و به‌ری و جی قسه‌ ده‌کا. راوژ و زاراوه‌ی زور خۆشه. نه‌ ده‌بوو دوکتور بایه، ده‌با نووسه‌ر و هۆنه‌ر ییت. ئه‌م هه‌موو هه‌ست و دل‌ئاوایی و زانسته‌ دوکتوری لی نایه. جاروبار توورپه‌ش ده‌بی! سه‌ر راده‌وه‌شینی و چاوه‌کانی ده‌قووچین و داده‌پچرینه‌وه. جگه‌ره به‌ جگه‌ره داده‌گیرسینی. قه‌لافه‌تی بۆ کوپه‌ مه‌لا و حاجیش ده‌بی. به‌لام ئاکار و هه‌لوپستی ئه‌مانه‌ ناگریته‌وه. به‌چاره‌ که‌ سه‌عاتیک گه‌یشتومه‌ ده‌رکی ماله‌که‌ی پی و شوپنه‌که‌ی له‌مه‌وه‌به‌ر پی دابووم. له‌ ژوره‌که‌ی دا دانیشتووین. به‌ زور بۆ شیو رایگرتووم. چ راست چ درۆ زوریشم پی خۆشه‌ ماومه‌ته‌وه. هه‌وه‌ل له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌وی دریشی پایز به‌باس و خواس له‌گه‌ل زاگروس راده‌بویرین. دووه‌م له‌م گونده‌ دا ئه‌و بایه‌ی نیو شار هه‌وال و شوپنه‌واری نیه. وه‌ک شتیک ئیره له‌ نیوان چه‌ند به‌رزایی و ته‌لان و دوول و ده‌ره‌دایه و کویستانی ئه‌م ناوچه و محاله‌یه.

که‌په‌تی پیشووی چاوپیک که‌وته‌که‌مان، له‌ شاری، له‌ ماله‌که‌ی مندا زاگروس به‌سه‌ره‌اتی خۆمی پی گیرامه‌وه. برپار وایه‌ ئه‌مشه‌و نۆره‌ی ئه‌و

بیٚت سه رگوزه شته ی خویم بو باس کات.

وا دیاره گوزهرانی خهراپ نیه، له لایهن هاوه له کانیه وه مووچه یه کی بو دیت. زاگروس به و مهرجه ملی پیدا کردوه که لیره وه برپیک کاریان بو بکات. یانی کتیب و نه خشه ی پیویست بو کاره که ی نه وان بکری. کتیبه کان وه رگیپرته وه سه زمانی ولاتی خویمان و له چوینه تی و حالی بوون له نه خشه کان ریئوینی یان بکات. ههروه ها له گه پانه وه شدا بو ئیش کردن له گه لیان بیٚت. ده یجا کاک زاگروس نه و شیوا خوراوه. قهند و قوری و ئیسکانی چا خواردن له بهر ده سته. به سته ی جگهره و ژیر سیغار و شقارته له بهر ده مه. جگهره داگیرساوه و به لالیوه وه یه. فه رموو نوره ی توپه و به یتیکی شه و شکین. زاگروس دیتته مه یدان و نه وه ی ده ی بیستن به سه رهاتی نه وه، به لام به قه له می برای خوٚتان سامرهنه موکری! له زبانی زاگروسه وه:

دی یه کی بیچکه و منی منال فه قبی میرزای بابم. حوجره ی خویندنه که شم ژیرخانه ته نگ و تیواره که ی مالی خوٚمان. دوور و نیزی که وه دهر ده که وت ده مدی عابا ره شه کون و توز و خوٚلایه که ی پر به پانایی کوٚلان بای ده کرد و پان و بلاو ده بووه. عابا چه شنی خه رته ل و ره شه دالیکی زور زه لام بالی ده گرت. له نیو کوٚلانه که دا ده شه کاوه، سه مای ده کرد و مه و دایه کی زوری به سیبه ری خوٚی داده پووشی. مه ترسی و دله خورپه ی ده پرزانده دلمه وه. زور به سام و له سه ره خوٚ هیٚنی هیٚنی ههنگاوی هه لده هیٚناوه تا کوو ده گه یشته پیٚشی. به مه چه که ی زور نه ستوور و ده ست و باسکی سوور و سپی و گوشتنه وه، به قامکی گری گری وه ک لکی دار بووزه وه، له حاندم راده ویستا و لیم ورد ده بووه. خوٚشی زه به لایکی گوینی حووج!

زور جاران له نه‌کاو چنگی ده‌هاویشته. پر به مست گویچکه‌یه کمی ده‌گرت، ئەمجاره خیرا خیرا هه‌نگاوی هه‌لداویشته و به دووی خویدا ده‌کیشامه نیو ژیرخانه‌که.

ژیرخان چ ژیرخانیکی؟ بیچکه و ته‌نگه‌به‌ر و نه‌وی. ده‌رک و دیوار و سایدته‌که قورماوی. بی‌په‌نجیره و ده‌لاقه. له‌م کوخه ره‌ش و تاریک و تنۆکه‌دا، له‌سه‌ر سه‌سیریکی گری‌چن دایده‌نیشاندمه سه‌ر چۆک، سه‌ر دوو ئەژنۆ. دوو سی‌چه‌پۆکی باشی به سه‌ر و گویلاکمه‌دا ده‌کیشا. ده‌بایه چوار مه‌شقی دانیشم و هه‌ناسه‌م ده‌رنه‌یه. سه‌ر به‌رده‌مه‌وه، مات و مه‌نگ و بی‌ده‌نگ له‌به‌ر ده‌می خووم و له‌گری‌چه‌سیره‌که بروانم. میرزاه‌ نیو‌تاقه و به سه‌ر ره‌فحه‌کاندا ده‌روانی، ده‌ستی ده‌کوتا و کتیبه‌کانی ده‌هینایه به‌ر ده‌ستم.

چه‌پۆکیکی دیکه‌ی لی‌را ده‌کیشام و ده‌یکوت: «ده‌س که به‌ده‌وره کردنه‌وه. دوور و نیزیکی چاو و گویم لیته! زوو زوو سه‌رت ئەده‌م. گویم بو شل کردووی و هه‌ست راده‌گرم. سه‌ر له سه‌رکتیب هه‌لگری، سه‌رت هه‌لده‌که‌نم، چاو‌ه‌کانت هه‌لده‌کووم و ملت ده‌شکینم. نه‌خه‌له‌تابی ته‌مه‌شای چه‌پ و راست که‌ی. ده‌ست پی‌بکه‌ده‌ی، موتالا‌که‌ده‌ی» ئینجا خو‌ی له‌کوخ ده‌رده‌که‌وت. یان له‌سه‌سار و ئاغه‌ل و کادین و ژووره‌کان خه‌ریکی کاروباری خو‌ی ده‌بوو، یان له‌به‌ر ده‌رکی له سه‌ر کورسی‌یه‌کۆن و شپ‌ر و به‌جیره‌جیره‌که‌ رو‌ده‌نیشته. جاروباره‌ش له سه‌ر به‌رده‌نوێژه‌که‌ی ده‌رکی ژیرخان پان ده‌بووه. ئەمجاره‌من و کوخه‌ره‌ش! ده‌بایه‌له‌و تاریکانه‌دا ده‌ست که‌م به‌موتالای بیچار و مه‌جالیس، ئەنوار و که‌شکوول و گولوستان و بووستان. ئەویش چۆن؟ تاکه‌ی؟ ده‌بوو هه‌روا که‌چوار مه‌شقی و له‌سه‌ر دوو ئەژنۆه‌ک هوشتر دانیشتووم، له‌نیو‌قه‌ده‌به‌ره‌و ژوور

تاکوونئ که پرپراکه‌ی سهرم بی وچان بیټ و بچی! په‌یتا په‌یتا و زوو زوو به‌رز و نزم بیټه‌وه. ده‌بایه به ده‌نگیک‌ی به‌رز و بلینده‌وه، بی‌راویستان و مانوو بوون بخوینمه‌وه، بخوینمه‌وه. موتالاک‌م! ده‌وره که‌مه‌وه.

هه‌میسان بو هه‌میشه و دایم و ده‌ره‌م تاکوونئ روژی قیامت، تا ئه‌به‌د بخوینمه‌وه، بخوینمه‌وه موتالاک‌م و ده‌وره که‌مه‌وه. له هه‌وه‌لی موتالاک‌م ده‌ست پی کردن دا، بو ده‌ققه‌یه‌ک و دووان چاوم دپرو و وشه‌کانی نه‌ئه‌دیت. ده‌بایه قه‌ده‌ریک راویستم، تاکوونئ چاوه‌کانم به‌م تاریکانه رابین! جا ده‌ستم پی ده‌کرد. ده‌مخوینده‌وه، ده‌مخوینده‌وه، ... چاوه‌کان به‌ره به‌ره ده‌که‌وتنه ریشکه و پیشکه. زبان له ناو ده‌ممددا ده‌ماسی و ده‌که‌وته ته‌ته و په‌ته و رسته و وشه‌کانی تیکه‌ل و پیکه‌ل ده‌کرد. جیره‌ی گریژه‌نه‌ی چه‌په‌ری کوخ هه‌لده‌ستا. بام ده‌هاته نیو کوخه‌که‌وه دووسی گوچانی به‌پرووی له نیو پشت و شان‌ه‌کانم راده‌کیشا. سی چوار هیل ده‌بگه‌راند‌مه دوواوه، به تووره‌یی یه‌وه ده‌یگوت: «کویراییت دایه بو خویندنه‌وت. داده‌ی ئالیروهه بیخویننه‌وه سندان له سهرتدا خویندنه‌وه ئاوايه؟»

ئه‌مجاره زبانه‌م بریک هه‌سابووه، بی هه‌له بووم ده‌خوینده‌وه. نه‌یده‌کرده ناپیاوی به هه‌موو که‌یف و توانای خوی لپی راده‌کیشامه‌وه! جا چه‌ند زلله، یان مسته‌کو‌له، یان چه‌ند گوچانی داربه‌پروو بایه. له پاش کوتانه‌که ده‌یگوت: (ئه‌ی بوچ شه‌پی منت له سهر نه‌بوو به ئه‌نقه‌ست هه‌له‌ت ده‌خوینده‌وه؟)

له کوخ ده‌رده‌که‌وت. دیسان له‌به‌ر ده‌رکی و نیو هه‌سار دا خه‌ریک ده‌بووه. ته‌مه‌شای ئه‌م‌لاو ئه‌ولای ده‌کرد. گوپی بو ئه‌م ده‌نگ و ئه‌و ده‌نگ راده‌گرت. ده‌چوووه مالی فیکره‌وه. خه‌ونووچکه ده‌بیرده‌وه. وه‌نه‌وزی ئه‌داو تاو تاوه به ته‌سیبچه‌سه‌د و یه‌ک ده‌نکه‌که‌ی ته‌سیب‌حاتی ده‌کرد.

ده‌بایه منیش هه‌میشان ده‌ست پی بکه‌مه‌وه، له‌سه‌ر دوو‌ئه‌ژنۆ، چوار مه‌شقی، له‌سه‌ر چۆک. بۆ‌خواری و سه‌ری، بۆ‌دواوه و بۆ‌پیشه‌وه، به‌رز و نزم بامه‌وه. به‌ده‌نگی بلیند و پر به‌گه‌روو، جاروباره‌ش له‌نیو‌لووته‌وه کتییه‌کانم ده‌وره‌کردبایه‌وه. ده‌مخوینده‌وه، ده‌مخوینده‌وه. دیسانه‌که‌ش پی وچان، بی‌راویستان، ده‌مخوینده‌وه، ده‌مخوینده‌وه، تاکوونی‌گری ده‌که‌وته نیو‌گه‌رووم. ده‌نگم‌گر ده‌بوو، گه‌رووم و شک‌ده‌بوو. تاکوونی‌چاوه‌کانم پر ده‌بوون له‌ئاو، کات تیپه‌ر ده‌بوو. بایم هه‌رای ده‌کرد: به‌سه! ئه‌مه‌ئهرک و ئیشی دایکی هه‌موو روژیک له‌هه‌موو مانگیکی هه‌موو سالیکم‌بوو.

ره‌نگه‌ئیم پیرسی: بۆ‌چ ماوه‌یه‌ک؟ به‌خودای برام بۆ‌چه‌نده‌ها سال و چه‌ند سه‌ده! بۆ‌عومریک. به‌جیگه‌ی عومری پر له‌شادی و خوشی منالی و تازه‌لاویم. ده‌هاته‌پیشی میرزا ده‌چوو بۆ‌سه‌فه‌ر، داوته‌ده‌کرا، ده‌چووه مه‌ولوودی و سه‌ره‌خوشی. ئه‌مه‌جیژنی من‌بوو. ده‌چومه‌سه‌ربانی کۆخه‌که. له‌سه‌ربان، له‌سه‌ر زگ‌راده‌کشام تاکوو‌که‌س نه‌مدینی و بۆی نه‌گیرێته‌وه. راده‌کشام و سه‌ر و ملم به‌رز ده‌کرده‌وه. سه‌یر و سه‌یاچه‌تی چواره‌نده‌وری خۆم ده‌کرد. ته‌واوی نیو‌دی و ده‌ور و به‌ری خۆم لی به‌دیار ده‌که‌وت. منالانی نیو‌دیم ئه‌دی به‌گوینی که‌ندپ و گوریس، کۆ‌ده‌بوونه‌وه، درێژ ده‌بوونه‌وه، هه‌میشان و چه‌ند که‌په‌ت وه‌کۆ‌ده‌بوون و درێژ ده‌بوونه‌وه. قوڵفه‌یان ده‌خوارد و له‌ته‌لانی چاکه‌چووکه‌وه به‌سه‌ر په‌رژین و چالووک دا‌بازیان ئه‌دا و ده‌چوونه‌نیو‌باخه‌کانی خوار دی‌وه.

منالانم ئه‌دی له‌بن‌داره‌قه‌یسی و سیوه‌کان میوه‌ی وه‌ریو هه‌لده‌گره‌نه‌وه. وه‌دیار بوو ده‌یانخسته‌ده‌میان‌ه‌وه ده‌یان‌خوارد. ده‌مم‌ئاوی ده‌کرد. لیکم‌شۆراوگه‌ی ده‌به‌ست، وه‌جووله‌جوول ده‌که‌وتم. پاش ساتیکی دیکه، منالانم ئه‌دی له‌داره‌کان سه‌رده‌که‌وتن. گیرفان و باخه‌لیان

له ميوه پر ده كرد. نه مجاره يه ك يه ك و دوو دوو له داره كان ده هاتنه خواري. بهره و نيو دي ده گه پرانه وه. له نيو ريگه ميوه يان پيكد ا نه دا، له يه كتر يان هه ل نه دا، وه شوين يه كدي ده كه وتن. ده مدين له سه ر ته پو لكي شاني داره بووزه كه ي نيو دي، يان له بهر راسته مه يانه كه ي بهر مزگه وت دا كوړ كوړ ده بوون.

هه ر كوړ پي ك و بهره و شويني ك. هه نديكيان بو مه زرا، بر پيكيان بهره و بهره غه ل و رانه مه ر و گار ان، كوړ پي كيش بهره و مه درسه تازه ساز كراوه كه ي نيو دي.

نه م مه درسه سال يك دووان بوو ساز كرابوو. پي يان ده گوت: مه درسه ي سپا. به لام من چي؟ من قه ت هه قم نه بوو وه ك هه موو منالاني دي و هاوه ل و هاوسالاني خو م بجمه شاخ و داخ و سه ر چوم و نيو باخ و بيستان. جار و بار نيو اران، ده مه و بانگي شيوان كه له گه ل هاوسالاني خو م له شويني ك راده ويستانم، له باس و خواسه كه يان حالي نه ده بووم، له زبان و راويژي قسه كردنيان ناشاره زا بووم. نه مده زاني باس و خواسي چيه و له چي ده دوين. پي ده كه نين نه مده زاني به چي پي ده كه نن! مات ده مان نه مده زاني بو چي و چ قه وماوه! ده بوه زه نازنه سهره نده رم نه ده كرد، نه م هه ل لايه له سه ر چيه! عاجياني يه ك بووم له كوړ و مه جليساندا. چونكووني قه ت نه وه نده له گه ل يان هام و شو م نه كرد بوو. به لكه م ده بايه دايمه و دهر هم له دهر ك و باني كو خه ره شه كه بايمه. تاكوو له هه ر كوړ وه سيپه ري ميرزاي بابم وه ده ركه وت، به را كردن چوبو بامه وه سه ر مو تالا و دهره كردنه وه. خو يندنه وه ي كتيبه كان نه ويش چون؟ به ده نغيكي بهر ز، بي وچان و راويستان. له به يانه وه تانيوه پو، ده نا له پاش نيوه پو وه تاكوو خوړ تاوا. هه موو روژي دايك كار و دايك فقه يه تي! زور به ي روژانيش

زلله و مست و شه‌پ و گۆچان براگه‌وره بوو.

زۆربه‌ی عه‌یامی سال و ئه‌وسه‌رده‌مایه به تهنی بووم. چه‌لی و ابوو
یه‌ک دوویه‌کی دیکه‌ش ده‌بوونه‌هاوه‌تام! ده‌هاتنه‌لای میرزا بۆ فه‌قی‌یه‌تی و
خویندن. ئه‌وانیش ده‌که‌وتنه‌وه‌زیعه‌تی منه‌وه. به‌لام وه‌نده‌یان خو
رانده‌گرت و خو‌دی‌بی یان لاهه‌کی زۆر زوو ده‌رباز ده‌بوون. من به‌ردی
بناغه‌بووم. ده‌بایه‌کی‌ش‌بایه‌م. ئاخ له‌و ده‌مه‌مان و سه‌رده‌مایه!

هه‌ر له‌به‌ر چاومه. هه‌ر له‌گه‌لمه. بوونه‌ته‌خوینم، هه‌ناسه‌م، ره‌گ و
پیست و ئیسکانم. ئه‌و گشته‌ئه‌زره‌به‌و جه‌زره‌به‌یه، ئه‌و هه‌مووه‌ریژنه
بارانی کوتان و تی‌هه‌لدانه، بوونه‌ته‌تانه‌ی سه‌رچاوم. برینی جه‌رگم. ئه‌و
سه‌رده‌مه‌و ته‌نانه‌ت ئیستا‌که‌ش وه‌ک خو‌ره، چه‌شنی ده‌عبایه‌کی چنگن له
دلم، ده‌روونم، له‌سی و جه‌رگم و له‌بوون و ژینم ده‌خۆن.

هه‌موو روژی، هه‌موو مانگی‌ک و هه‌موو سالی‌ک هه‌ر ئه‌وه‌بوو. نیو
ژیرخانه‌تاریک و ته‌نگ و تیواره‌که‌و متالاً و ده‌وره. له‌مانگ و وه‌رزدا،
جاروبار سه‌ربان چوونیک و له‌سه‌ربانه‌وه‌سه‌یا‌ح‌ت‌کردنی‌کی ئه‌م لاه
ئه‌ولا. ته‌واوه‌تی که‌یف و خو‌شی و خو‌ش رابویری من ئه‌وه‌نده‌بوو. به
تایبه‌ت سه‌یر و سه‌رنج‌دانی منالانی‌هاو ته‌مه‌نی خووم و مه‌دره‌سه‌و ده‌رس
و منالانی مه‌دره‌سه‌ی سپام زۆر پێ‌خوش بوو. مه‌دره‌سه‌که‌له‌کو‌خه‌که‌ی
منه‌وه‌زۆر نی‌زی‌ک بوو. له‌سه‌ربانه‌وه‌زۆر جوان ده‌مدی. دوو ژوور
و پی‌سخانه‌یه‌کی خنجیلانه. په‌نجیره‌تی‌گیراو و پاک و خاوپن و رووناک.
ئه‌کسی جوان به‌دیواره‌وه. نیو ژووره‌کان رووناک و پڕ له‌زه‌نازه‌نای منالان.
لاوه‌سپایه‌کی بریک جوانکه‌و ره‌زا شیرن. هات و چۆ و وت و وێژه‌که‌ی،
گالته‌و گه‌پ و پیکه‌نین له‌گه‌ل قوتایه‌کاندا.

له‌سه‌ربانی کو‌خه‌که‌وه‌هه‌موویم له‌به‌ر چاوبوو. ئیستاش هه‌ر له‌به‌ر

چاومه. له كه لاسي دهرس دا قاله ي سوي خدر ده هات و ده چوو. قسه ي ده كرد، ده ستي راده وه شانده، چه پله يان بولئ ته دا. هه ستم ده كرد قاله سه رخوش ده بئ، له خو شيان تيشكي چاوه كاني ده يدايه گشت سه رو گويلاكي! هه ر ئه م قادره بوم بووه خدر ي زينده. وه فريام هات. قولئكي بول رزگار بوونم كيشا. له گه لكوو ميرزا له لايه كه وه ده رده كه وت، ده بايه منيش به وه نده ي يه ك و دوو بگه مه وه سه رموتالا. بولئو كو خه تاريك و رهش و چول و هول كه.

هه موو جاريك كه سه يري مه دره سه م ده كرد، ئاويكي گهرم و زولال به گوناكانم دا چوراوگه ي ده كرد. تف له ده ممدا وشك ده بوو. ده كه وت مه هه نيسكه هه نيسك و تيرتير ده گريام. ئه وه به خت و به شي منالاني ديكه و ئه مهش به خت و به شي من! نازانم پروام پئ ده كه ي يان نا، له م دوواي يانه دا خه يالات هه لي ده گرتم، خو فم ده كرد. هه وري ئاسمان له بهر چاوم ده بوونه ديو و درنج و خويان به كو خه كه دا ده كرد بمكوژن! بمكوژن و بمخون. ده مدي ميرزا و گورگ و هه ژديها پرم پئ داده كه ن. ميرزا چه قوله قه برغه و شاده مار و سي و جهرگ و دل م ده كوتئ و گورگ و هه ژديها له شه كوت كوت كه م ده رفينن. ده يخون. ته نانه ت چه ند كه رت له م خو ف و خه يالاته دا ده مزريكاند و له خه يالات ده هاتمه ده رئ. ميرزاي بابم له بري و شيار بوونه وه، له بري چاره سه ر كردني ئه م مه ترسي يه ده ستي ده كرد به جوين دان و به گوچان تيبهرم ده بوو. وه زيعه تم ئاواي لي هاتبوو! وه زيعه ت نه بوو. به ره و شيتي ده چووم. روژ به روژ لاواز تر ده بووم. لا روومه ته كانم ده قوپان و گنج و لوچيان تي ده كه وت. روواله تم رهش داده گه را. دايم و ده ره م دل تنگ و به ئه نديش بووم. وام لي هاتبوو تا وتاوه بيم له خو كوشتن ده كرده وه. له م حه يس و به يسه دا هه ر وه ك پيشتر ئاماژه يه كي

کورتم پئی کرد، قاله‌ی سو‌ی خدر بووه خدری زینده‌م. روژیک له مه‌یدانی بهر مزگه‌وت چاوی پیم که‌وت. وه‌ک جاران ده‌ستی کرد به‌گالته و قسه‌گپرانه‌وه. عه‌مری یازده‌سال ده‌بوو. دوو سئ‌سال بو‌خویندن له‌شاره‌دئی‌یه‌کی گه‌وره له‌ماله‌خزم و که‌س مابووه. دوو‌سال بو‌گه‌رابووه‌دییه‌که‌ی خو‌مان و پۆلی شه‌شه‌می سه‌ره‌تایی ده‌خویند. دایم سئ‌چوار خودنووس و خودکاری وا له‌گیرفان ده‌دا که به‌دیاره‌وه‌بن. ده‌فته‌ریکی له‌باخه‌ل دابوو که نه‌زیله و هو‌نراوه و په‌ندی پیشینیانی تیدا نووسیوو. له‌م لاو لا ده‌یخوینده‌وه! له‌گه‌وره و چکو‌له‌هه‌ر که‌س میرزا قادری پئی نه‌گوتبایه، تووره‌ده‌بوو. شه‌په‌فری زور پئی خو‌ش بوو. به‌هه‌ر که‌س ده‌گه‌یشت فریکی پیدا نه‌دا. ته‌نا‌ته له‌شه‌په‌فردا شه‌په‌شه‌پ و شه‌په‌جنیویشی ده‌کرد. له‌مه‌جلیسا له‌گه‌ل که‌یخودا و مه‌لا و ریش سپی داده‌نیشت. له‌نیو‌ئه‌وانیش دا زور بلئی و روو‌هه‌مال‌دراو بوو. زور ده‌م راست بوو و قسه‌ی خۆی هه‌ر ده‌کرد. بابی زوری به‌سه‌ری دا ده‌نه‌راند و ده‌گوراندا، له‌مه‌جلیسان ده‌ری ده‌کرد. نسحه‌تی ده‌کرد نه‌په‌رته‌نیو قسه‌ی مه‌لا و که‌یخودا و پیاو‌ماقوول، به‌لام‌قاله به‌قسه‌ی نه‌ده‌کرد.

قه‌تیش تیک نه‌ده‌چوو. شه‌په‌فر و شه‌په‌جنیوی قه‌ت نه‌ده‌کرده‌شه‌پ و دل ئیشان. هه‌ر ده‌م به‌پیکه‌نین و زبان به‌تۆپ و ته‌شه‌ر بوو. باله‌وه‌گه‌رپین و بی‌ینه‌وه‌سه‌ر نه‌قله‌که‌ی خو‌مان. باسی نه‌و‌روژه و وه‌تووش قادر بوونم بو‌ده‌کردی. له‌دووای بریک هه‌لیته و پلته‌پیی کوتم: نه‌ری رو‌له‌تۆ شیت نی؟ وه‌للا نه‌لعانی‌ش شیت نه‌بی، ئاخری شیت ده‌بی! رو‌له‌ئه‌وه‌چی‌ه‌روژ تا ئیواره‌وه‌ک ده‌رویشه‌کانی خانه‌قا، هه‌ر راست و خوار بوونه‌وه، به‌رز و نزم بوونه‌وه، به‌ده‌نگی بلیند ده‌وره‌کردنه‌وه‌ی که‌شکو‌ل، ئه‌سفار، ئه‌نوار..... رو‌له‌به‌سیه‌چ ده‌وره‌ی ئه‌مانه‌یه. هه‌ر ده‌ره‌قه‌تی میرزا برایمی

باوکت نایه ی زوو زوو خۆت له نه خۆشی ده. برۆ بو شار بو لای دوکتور.
 نیوه نیوه چهند روژان برۆ بو سهردانی مالی خال و مام و پوور و خزم و
 کهس. شیته گیان ورده ورده مه جبووری که به دهنگی نرم و ئه سپایی متالاً و
 دهوره بکه یه وه. کتییی جوان و باش و خۆشم هه یه! سپا له شار را
 ده یان هینئ. بو تیان ده هینم، وهخت و ناوهخت دهر فتهت هینا بیانخوئنه وه.
 بیانخه نیوان کتییبه کانی موتالاکه ته وه. جا ئه وانه ی من بخوئنه وه.
 له مه وه بهر دوو سئ چیرۆک و وتارم له وان بو گپراویه ته وه. وه زیعت نیه
 هه ته. سه گی تی ری. شه وی وه ره مالی دوو سئ کتیییکت ده می. با بزانی
 دنیا چ باسه!

له پاش قسه و باسیکی زور له م بابه ته وه مال ئاوابی مان لیک کرد و
 رویشتمه وه بو مالی. ههر له بیر کردنه وه دابووم. له ناخمداههر جینگلم
 ئه دا: "شتی وا چۆن ده بی؟ بابم پی بزانی دونیام به سهردا ده پوو خینئ.
 شار به دهرم ده کات. به شه پ و مسته کو له و گوچان ده مکوزئ. ده جا با
 شار به دهرم کات. چی له وه باشتر! زگار ده بم. حاشا له و گوپه ی نووره
 نووری لیوه نایه» فکریکی باش بو. ده بوو زور زووتر وام کرد بایه. ئاخه به
 ده ست ئه م وه زعه وه زور جارز و شه کهت بووم. زور له میژ بوو، وزه م لا
 نه مابوو. وه للاً بیرم له خو کوشتنیش کرد بووه. قاله گه یشته فریام. خدری
 زینده بوو خودابووی نارد بووم. ئه مه ئه و روژه بوو که خو ره له ئاسو
 دهر که وتبوو. تیشکی دابووه ژین و ژیانم. قادر چۆنی گوتبوو وام کرد.
 خوئنده وه ی کتییبه کانی قادر چاو و گوئی کردمه وه.

ئه م هه لکه وته دوو که لک و سه مه ره ی گه وه ره ی بوو: هه م چاوم کراوه
 و دنیا یه کی دیکه م دیت، هه م زاتم له زور شت و به تاییه ت له بابم شکا.
 له لایه کی دیکه وه خوئنده وه ی کتییبه کانی قادر خو ش بوون،

پشوودان و حه‌سانه‌وه‌یه‌ک بوون. کتییبه‌کانیش سه‌یر بوون. عاجیباتی و به‌تام و چیژ! زۆربه‌یان به‌سه‌ره‌ات و میژووی و هۆنراوه‌بوون. چه‌شنی گولستان و بوستانی «سه‌عدی»ش نه‌بوون. باس و خواس و بیرو‌پا و پروای نووسه‌ری ئەمانه‌ جیاوازی له‌گه‌ڵ ئەو شتانه‌بوو که من تاکوو ئەو سه‌رده‌مه‌ خویندبوومه‌وه.

زۆربه‌یان باسی سه‌ده‌ی نوۆزه‌ و بیست و ولات و شار و دی و به‌سه‌ره‌ات و میژووی به‌شه‌ری ئەم سه‌رده‌مه‌ی ده‌کرد. باسی شین و شایی و مهرگ و زاین و که‌ند و کۆسپی به‌شه‌ری به‌نیوانگ و هه‌لکه‌وته و هه‌روه‌ها ده‌رو جیران و دیوناس و هاوولاتی خو‌مانیان ده‌کرد. به‌بیروپروای تازه‌وه، به‌زبانیککی ئاسایی و سانا و خو‌ش. زۆرم پی‌ خو‌ش بوون. زۆریان گیرۆده‌ و هۆگر بووم. بۆ خویندنه‌وه‌یان ئۆقره‌م لی هه‌لگیرابوو. که چی بریکیش شله‌ژا بووم. له‌ ناخدا زۆرم جینگل ئەدا. له‌ ناخدا هه‌ر شه‌ر بوو. شه‌ر له‌ نیوان ئەوانه‌ی پیشوو و ئەم تازانه‌دا.

له‌ لاوه‌ بیروپروای لاسووت و ناسووت به‌ زوبان و ره‌وشتی سه‌دان و هه‌زاران سال له‌مه‌وبه‌ر، له‌ لاوه‌ باس و خواس و به‌سه‌ره‌اتی ده‌رد و مهرگ و شادی و خو‌شی خه‌لک و مرۆی ئەم‌پرو، به‌ زبان و راویژی ئەم‌پروکه. له‌ نیوان ئەم دووانه‌دا هه‌ر شه‌ر و به‌ربه‌ره‌کانی بوو. ئەم دوو به‌ره‌ جیاوازه‌ پیکه‌وه‌ نه‌ده‌سازان. له‌ هه‌موو لایه‌ن و باه‌تیکه‌وه‌ جیاوازی‌یان بوو. یه‌کیان به‌ ره‌گ و ریشه‌ی چه‌نده‌ها ساله‌ له‌ دلمدا، ئەوی دیکه‌ زۆر بۆن خو‌ش و جوان و رازاوه‌!

یه‌ک لایه‌ بوونه‌وه‌ زۆر دژوار بوو. نه‌مه‌زه‌انی ئاخ‌ر و ئەنجامی چۆن ده‌بی! ده‌بی به‌ چی و به‌ کوی ده‌گا. هه‌میسان ده‌مخوینده‌وه، ده‌مخوینده‌وه. به‌ رۆژ کتییبه‌کانی نیو کۆخه‌ ره‌ش و به‌ شه‌و کتییبه‌کانی قادر. هه‌میسان ئەو

کوڅه ره شه و ئه و مه درسه خوښم ده دایه بهر زهین. پیکه وه هلم دهسه نگاندن. تی یان دپروانیم و لی یان ده فکریم. بهره بهره له خویندنه وهی به دزه دزه ی کتیبه کانی قادر وهره ز بووم. له ناخدا شهرمه زار بووم، پیم وابوو کاری نه هیئی و به دزه دزه ناحه ز و ناپه سنده. ئه ویش کتیب خویندنه وه! نیریک ههوت ههشت مانگ تیپه ری بوو، روژیک دهست له دهست و قهوه ت له خودا به میرزام راگه یاند سپا کتیبی باشی داوه به قادر بی خوینته وه. قادریش زوریان تاريفات ده کا. ئیزنم بده منیش لی یان وهرگرم و بی یان خوینمه وه.

میرزا پرسى: نیوه که یان ده زانی؟ وه لامم داوه: یه کیان نیوی «سه یاحه ت نامه ی برایم به گ» ه. سی و دووی نه کرد و نه یکرده نامه ردی! به هه موو هیز و قهوه تی خوئی مستیکی به نیو ده مم دا کوتا. ده مم پر بوو له خوین. خوین به لالیو و چه ناگه مدا به ره و مل و سینگم شوپراوگه ی کرد. نه پاندی به سه رم دا: «وه لا باشه. هه وای کتیبی کوفر و زالله له سه ری داوه!»

زوری به سه رمدا نه پاند و گوراند. زوری هه پره شه و گوره شه له سپا و قادر کرد. به بونه ی شوته وهی خوین و خوپی ده م و په لمه وه خویم گه یانده قادر و هه موو شتیکم بوگیپراوه. ده مزانی دهرکیان پی ده گری. له گه ل قادر ته گیرمان کرد چوون وه لام داته وه. به لام هه لایه کی گه وره ساز بوو. بایم نیو کتیبه کان و کوڅه که و نیو هوډه که ی ماله وم گه پرا. له گه ل بابی قادر نیو کتیبه کانی قادریش گه پرا. خوئی کوته نی له کتیبی زالله ده گه پرا! به لام چی گیر نه کهوت و هه لارو و نیشته وه. زیاتریش له بهر ئه وهی بایم به سپای نه وپرا و له ترسی وی گه وره ی نه کرده وه. له وه دووا له من به شک و دل کرمی بوو. زوو زوو نیو کتیبه کانی ده پشکنی. نیو کوڅ و هوډه که م ده گه پرا. متالا و

دهوره کردنه وه که می له ژیر چاوه دپیری یه کی زور ورد گرتبوو.
 به لآم من؟ وه رز و عاسی ببووم. قاپم قهوی ببوو. جار نه جار یک
 وه ک ورپینه دم درکاند: کتیبه کانی قادر خوشن، باشن. شتی به که لک و به
 نرخیان تی دایه. باسی شتی نه مپرو و نه م سهرده مایه ده که ن. بریکیانم
 خویندونه وه. دیسان گیرم که ون ده یان خوینمه وه. جوینی نه دامی. شه پ و
 گوچانم ده خوارد. گه پی پی نه دام. به لآم دست هه لگر نه ببووم.

جاریکیان بابم دوو سی بهرگ له کتیبه کانی قادری له ژووره که م دا
 وه گیرکه وت. چه ند لاپه رپه یه کی له هه ر کامیان خوینده وه، له پاشانه
 سووتاندنی. هه میسان به زلله و گوچان و مسته کو له زوری نه شکه نجه و
 چه رمه سهری دام. قه ده غه ی کرد له گه ل قادر هام و شو نه که م! به لآم کی
 گوپی دایه؟ زور جاران له گه ل بابمدا لیمان ده بووه شه رپه قسه و باس و
 خواس! ده رکی به مالی بابی قادر ده گرت. پروپاگانده ی بو دای و بابی قادر
 و خه لکی نیو دی ده کرد. له گه ل سپادا باسی کو نه و نوی و دوینی و
 نه مپرو ی ده کرد. به زمیکی سه یر ساز ببوو. نیو دی شیوا بوو. نه م باسانه
 که وتبووه نیو هه موو مال و مه جلیسی که وه.

قادر چوار پینج جه حیلی قوشمه ی زورزانی وه دووی خو ی دابوو،
 وه ک که له شیر ی ناواده و چه شنی که لی بوغه له هه موو کاتی کدا و له هه موو
 مه جلیسی کدا قوت ده بووه. به ئیشتیا قسه ی خو ی ده کرد و کیچی ده خسته
 که ولی زور به ی خه لکی دی وه! به تایهت پیره کانی جارز کردبوو! نیویان
 نابوو: «که ل به ش» جار و باریش پی یان ده کوت: «قیتی».

شه ر ده کرا و شکات بو شار ده چوو. ئاشت بوونه وه ده هاته گوپی و
 شه ر ده نووست، به لآم هه للا ته واو بوونی نه بوو. سپاکه له دی روپی به لآم
 کتیبه هه ر ده هات. قادر بو خویندن رو ی بو شار، به لآم هه وتوو به هه وتوو

هر ده هاته وه. قسه و باسی ساز ده کرد، کتیبی ده هیئا. کورپه کانی هاوئل و هاویروپرای خوئی وه کو ده کرد. جاری و ابووله شاره وه هاوئله شارستانی و زورزان و قسه زانی ده هیئا و مه جلیسی ده گرت. هاوئل و جه حیئل و خوینده واری وه کو ده کرد. قسه و باس و پروپاگانده ی بو ده کردن.

سپایه کی تازه هاتبوو. به لام بیرو پای وه ک ئهوی پیشوو نه بوو. ته نانهت جاریک له گهل میرزای بابم کهوت و ئه منیه ی هیئا یه دی. ئه منیه ی به گز قادر و هاوئله کانی دا کرد. قادر قول به ست کراو بردیانه شاری. به لام چی یان بو نه چوو ه سه ری! پیت وایه قادر له شار چی وه لامی پاسگا و دادگا داوه؟ جه حیئل کانی دی و له گهل داگیرابون، ده یان گیراوه، ده یان گوت: قادر له پاسگا و دادگا یه ک به خوئی به سهر پیایوی ده ولته تی دا ده نه پراند و ده یگوت: فه لای نازادم، نازاد کراوم. بو هان دانی خه لک بو خوینده واری تی ده کوشم. ئیوه بوچ دژی یاسان؟ خایه نن؟ شکات تان لی ده به مه سازمانی ئه منیهت. پیایوی ده ولته وای لی ترسابون نه یان ده زانی چونی ده ست و لاق ماچ کهن و چونی داوای لیبوردن لی بکهن. کهس نه یزانی ده وسی چون به سترا و هه زار جینو به پاسگا و ئه منیه درا. مه یدان ئاوه لاتر ببوو. پروپاگهنده ی قادر پهره ی گرت. میرزای بابم ئاکاری ده گوری. شیوازی رووبه روو بوونه وه ی له گهل من ده گوری. ده ستی له ئه شکه نجه و ئه زربه و جه زربه ههل ده گرت. که متری متلا پی ده کردم. له گهل خوئی شار و دیهات و مه جلیسان و شاخ و باخ و بیستانی ده بردم!

زورم له بابته بیروپرا جورا و جوره کان بو ده دوا. گویم بو راده گرت، به لام جار و باره ش جوا به جه نگییم ده کرد. قسه م وه بهر قسه ی ئه دا. به ته و سه وه ده مگوت: «دلایل قوی باید و معنوی، نه رگهای گردن به شدت

قوی!»

قسه مان لی هه‌لده‌به‌زیه‌وه. کئی برکیی بیرو پروا وه ک چنگه‌پلماسکی و شه‌ره ده‌نووکی لی ده‌هات. بایم هه‌میشان بو ئاخ‌ر ریگه و چاره‌سه‌ری، شه‌قه زلله و شه‌پ و گوچانی ده‌هیناوه‌گوړی!

له‌گوینی جاران له‌دوره‌وه ده‌هات، به‌خوبادان و متمانه‌یه‌کی تاییه‌ت. عاباره‌شه‌که‌ی له‌بادا ده‌شه‌کاوه، ده‌سنی‌وه. چه‌سنی خه‌ره‌لئیکی باش که به‌سه‌رکولاندا بفری، خپوه‌تی له‌سه‌رکولان هه‌ل‌ئه‌دا و پان و بلاو ده‌بووه. کولانی داده‌گرت و پری ده‌کرد. سییه‌ری خه‌م و خه‌فه‌ت و خورپه‌ی به‌سه‌ر دل و ده‌روونمدا راده‌کیشا. دیسانه‌که‌وه‌ک جاران چنگه زه‌لام و به‌هیزه‌که‌ی ده‌هاویش‌ت، پر به‌مست گویچکه‌یه‌کی ده‌گرت، ده‌یکیشا و بای ئه‌دا. به‌دووی خوئی دا ده‌یکیشامه‌وه نیو‌کو‌خه‌ره‌ش و به‌تاله‌که‌وه. له‌نیو‌تاریکانه‌که‌دا به‌سه‌رم دا ده‌ینه‌راند «یان ده‌ت توپینم، یان ریگه‌ی راست پی ده‌سه‌ملینم. بخوینه‌وه ده‌ی. به‌رز و بلیندی بخوینه‌وه باگویم باش لیت بی چی ده‌خوینه‌وه».

خوم به‌زیو ده‌نواند! سه‌ر له‌نوی وه‌ک جاری جاران، ده‌مخوینده‌وه. به‌ده‌نگی بلیند، چارز و وه‌ره‌ز. دیسانیش چاو پر له‌ئاو ده‌بوو، ده‌که‌وته ره‌شکه و پی‌شکه. دیسان زبان ده‌ماسی و دپ‌ر و هیل و پیت و وشه‌کانی لی هه‌له‌ده‌بوو. تیکه‌ل و پیکه‌ل ده‌بوو. دیسان تووره‌یی و جوین و کوتان و گوچان. ئیدی له‌شورت و شو‌تی‌په‌ری‌بوو. وه‌زیه‌ت نه‌بوو، مردن خو‌شتر و باشتر! جاروبار به‌دزیه‌وه ده‌چوومه‌مالی قادر. دایکی ده‌رکی دیوه‌که‌ی قادری بو هه‌لده‌گرتم. ده‌چوومه‌ژووره‌وه. متالای کتیه‌کانی قادرم ده‌کرد. هه‌ر کا قادر ده‌گه‌راوه‌بو‌دی، ئیدی ئه‌وه‌جیژنه‌بوو. وه‌ده‌ر ده‌که‌وتین بو‌نیو‌باخ و سه‌رشاخ. شه‌وانه‌له‌ژووره‌که‌ی دا‌وه‌کو‌ده‌بووینه‌وه. کتیب و گو‌فاری تازه‌مان ده‌خوینده‌وه. قسه و باس‌مان له‌سه‌ر ده‌کردن. له

پاش گه پانه وهی قادریش بو شار، کتیبی بو داده نام.

ئهم کتیبانه م له ماله خو مان حه شار ئه دا و شه وانه له پاش مال خه وتن ده مخویندنه وه. کاری به دزه ئاشکرا ده بوو. ده شیوا. دی ده شیوا. باس و خواس و شه ره قسه ده سی پی ده کرده وه. به لام ئه مرا قايم قه وی تر ببوو. ته وس و تووانجم ده هاویشته و شه ر و قوونه شه پرم ده کرد.

جوابه جه نگی میرزام ده کرد و بگره بتوانم بلیم قه لسه م لی ده گپرا. کوخ و متالای نیو کوخ لیم ببوو دیو و درنج. مووچرکم پیدا ده هات برومه نیو کوخ و متالا بکه م. نیو کوخ پی پر پر له ئه وانگه ل بوو! نه ده چوموه متالا. خو م ده دزیه وه و خو م له ولولا ده خافلاند. بو جار یکی دیکه ش بام چه ند کتیبیکی له ژورره که مدا دیته وه. ئه وانه هی خو م بوون. له سه فه ریک دا بو شار کرپبووم. زورم خو ش ده ویستن. میرزا به شه پ تی به ری کتیبه کان بوو. هه شاو لم بردنی هه لیان گرمه وه. به ده سته وهی گرتن و نه یدامه وه. رویشته حه وشه و داوای نه وتی کرد! ده بهه ویست بیان سووتینی. ئاگر له ده روونم بهر بوو. گر له دل و ده روونمه وه بلیسه ی کیشا. جا چون کتیب سووتاندن؟ ئه ویش ئهم کتیبانه! شه ر و ئاشتی تالستوی، دیوانی گوران و هیمن و شاملوو، میژووی ئه ده بی جیهان؟ بهرگیک له میژووی شارنشین ویل دورانت. چون ئه مانه بسووتینی و من چ نه لیم؟ ئای دلی خافل، هه یهات هه یهات، کوره خو پری کوانی هه لمی پیاوه تیت؟ کوانی ئینسانیه تیت؟ روژی غیره ته، نه هیلی، نه هیلی! له نه کاو، به پرتاو هاشاولیکی دیم برده نیو ده ست و په لی بام و کتیبه کانم له چنگ ده رهینا. به غاردان له مال وه ده ره که وتم. بردم و دامنه ده ست دایکی قادر بو م حه شار دات. جوگه لایک له خو ار مالانه وه به ره و نیو باخه کان ده چوو. ئهم به راو به ری داری چنار و بی بوو. به قه راخ جوگه لاودا، له ژیر سیبه ری

داره‌کانه‌وه رووم کرده‌باخه‌کان. به‌هار له‌نیوه‌ی دابوو. سوروشته‌له‌وپه‌ری جوانی‌دا و‌باخ‌رازاو. گه‌لای‌شین و‌جیگه‌ی‌شیناوهرده، خوهری‌ئاو، کانی، سه‌وزه‌لان. شنه‌ی‌شه‌مال و‌ده‌نگی‌مه‌لان. هه‌مووی‌دلپفین و‌خه‌مره‌وین. منی‌نه‌دی و‌بدی و‌نیو‌ئه‌مانه؟ نو‌قی‌زه‌ری‌ای‌ئه‌ندی‌ش و‌بیر کردنه‌وه. زورگه‌پام و‌زورم‌جیهان‌هه‌لسه‌نگاند. دونیا‌ئاو‌جوان و‌خوش و‌به‌گه‌شه و‌نه‌شه، پرله‌نیعمه‌ت و‌من‌بی‌به‌ش. ئه‌مه‌چارده‌پازده‌سال‌م ته‌مه‌نه. ده‌بی‌روژ و‌شه‌وله‌کو‌خیکی، تاریک و‌توکدا، له‌ژووریکی‌به‌تال و‌حه‌تال و‌ره‌ش و‌چول و‌هول‌دا، هاوده‌می‌جنوک و‌ئه‌وانگه‌ل‌خه‌ریکی کاریک‌بم‌که‌عه‌یامی‌باوه‌ئاده‌میش‌په‌سند‌نه‌بووه. بوچ؟ ئه‌م‌عیلمه‌که‌من ده‌بخوینم‌بوچ‌ده‌بی‌ئاوام‌به‌سه‌ریئیی؟ به‌شیوازیکی‌ئاوه‌ها‌ناحه‌ز و‌ناخوش! بوچی؟ ها؟ له‌پاش‌چه‌ند‌سه‌عاتی‌فیکر و‌زیکر‌که‌بو‌مالی‌گه‌پامه‌وه، ته‌گیبری‌خوم‌کردبوو. چی‌دی‌بو‌نیو‌ئه‌و‌کو‌خه‌ناچم. چی‌دی‌دوره‌ی‌کتییی‌بیچار و‌ئه‌سفار و‌ئه‌نوار و‌.... ناکه‌مه‌وه. له‌زووترین‌کاتیش‌دا‌ده‌پوم‌بو‌شار. له‌شار‌کاریش‌ده‌که‌م و‌به‌لکه‌م‌بتوانم‌له‌مه‌دره‌سه‌ی‌شه‌وانه‌دا‌ده‌رسیش‌بخوینم. له‌مه‌وبه‌ر‌له‌گه‌ل‌قادر‌باسی‌ئه‌مانه و‌ئهم‌روژه‌مان‌کردبوو! شاره‌زا‌بووم‌چ‌ده‌که‌م و‌ده‌بی‌چ‌بکه‌م!

هه‌ر‌کا‌ئهم‌قسه‌یه‌م‌به‌دایک و‌بابم‌راگه‌یانده، دایکم‌له‌قله‌ی‌گریانی‌دا و‌باوکم‌ده‌ستی‌کرد‌به‌هه‌للا و‌هاوار و‌جوین و‌نه‌حله‌ت. قاوکه‌وته‌نیو‌دی. ته‌قی‌یه‌وه، ده‌نگی‌داوه. شه‌په‌قسه‌له‌گه‌ل‌دای و‌باب و‌خه‌لکی‌نیو‌دی‌ته‌واو‌بوونی‌نه‌بوو! هه‌موو‌ره‌جیمان‌ده‌کردم. لومه و‌سه‌رکوتیان‌ده‌کردم. من‌هه‌ر‌وه‌نده‌م‌به‌خوینده‌واره‌کانیان‌ده‌کوت: من‌هه‌موو‌کتییه‌کانی‌ئیوم‌خویندوته‌وه، هه‌موو‌پربار و‌پروپاگانده‌ی‌ئیوم‌گویی‌داوته‌ی، ئیوه‌ش‌کتییه‌کانی‌من‌تاقی‌که‌نه‌وه. ده‌نا‌شتیکی‌دیکه، عیسایی و

مووسايى ھەر كەس بەرپى خۆى!

لە پاش ماو ەيەك كە دوو لاقم كەردە لنگە كە وشى كەو ە و ھەر نە چوومەو ە متالاي نيو كوخ، بام بە مالەو ە لە گوندى بىچكۆلانە كە مان بارى كرد و روشت. روى بو دى ەيەكى دىكە. بە قەولى خۆى: كوپرى ناخەلەف و گوپرا سەرشوپرى كەردبوو! لە رووى ھەل نەدەھات لەو ولاتە پرواتە نيو خەلك. دەسا لە دىي خومانەو ە رووى كەردە گوندىكى زور چەپەك و دوورە چاو. منيش رووم كەردە شار. ئاخىر مانگى بەھار بوو. كاتى مەدرەسە چوونى شەوانە بە سەر چووبوو. دەبا تا پايىز دەستم راگرتبايە. لە شيركە تىكى جادە كيشان دابوومە ميرزا و كاربەدەست. لە وەتاغ و خەرج و مەخارىج دا بوومە شەرىكى قادر. لە مەو بەر ھەمووى ئەمانە مان تىينى كرد بوو. ھاوینان قادر لە نيوان شار و دى دا لە ھام و شو دابوو. زياتر لە شار و كەمتر لە دى. چوار پىنج سالىك پىكەو ە بووين.

دەم دەمانىكى خوش بوو. گەورە مان بە سەرەو ە نەبوو. بو ھام و شو و خەوتن و ھەستان و دانىشتن و ھاو ەل گرتن و گوپىن سەر بە خو و خاترخو بووين. بە تايبەت لە كتيب خویندەنەو ە دا سەر بەست و سەر بە خو. خوشى و شادى ھەر ئەو سەردەمە بوو، ئاخ چ روژگار يك! چ شەوگار يك! لە گەل بايشم ئاشت بوومەو ە. لە دوای سالىك دووان كە دىتى دەرس دەخوینم و سەنگين و رەنگين و لە سەرەخۆم، كارى چاكم ھەيە و لە كۆمەل دا بە پياو چاكم دەناسن، بەرە بەرە كە دەچوومەو ە دى دوور و چەپەكە بىچكۆلە كە قسەى لە گەل دەكردم و جوابى سلاوى ئەدامەو ە!

بام لە پاش ئەم يەك دوو سالە، ھەر كا دەھاتە شار، دەھاتە مالە كەى من و قادر. ماليشى گەرايەو ە بو گوندى كەى پيشوومان. لە خویندن دا زوربەى پۆلە كانى مەدرەسەم، ھەر دوو پۆل بە سالىك دەخویند. لە ئاكامدا

له‌گه‌ل قادر له سالی‌کدا و پیکه‌وه دیپلۆمان وه‌رگرت. له پاش کۆنکووری زانکۆ قادر بۆ زانکۆی مه‌هه‌ندیسی ده‌رچوو، منیش چوومه زانکۆی دوکتۆری. له زانکۆدا بیرورا و ئاکارمان یه‌کی نه‌ده‌گرته‌وه! قاله‌ بیجگه‌ له جه‌فه‌نگ و ده‌رس خویندن و وه‌رگرتنی به‌رگه‌ی مه‌هه‌ندیسی کاری به‌چی دیکه‌ نه‌بوو. کتیب خویندنه‌وه و موتالای بیجگه‌ له ده‌رسه‌کانی وه‌لانا. به‌لام من چوومه ریبازی رامیاری و سیاسه‌ت‌گیران. گیرام و به‌ردرام، گیرام و به‌ردرام، تا کونۆی له سالی جواری زانکۆدا به‌ زۆر بردیانم بۆ ئیجباری. له پاش ده‌وره‌ی ئیجباری شیرکه‌ت و زیندان و خویندن. تا وه‌رگرتنی به‌رگه‌ی دوکتۆری. به‌لام قه‌ت دووکانی دوکتۆریم نه‌کرده‌وه! هه‌میشان زیندان و شیرکه‌ت. له ئاکامدا ئه‌وا به‌ شاربه‌ده‌ری، له‌م درگه‌یه‌دا له خزمه‌ت تۆدام. بۆ ده‌نگ ده‌بۆ. سه‌ر و جگه‌ره‌ داده‌گیر سینین. هه‌لده‌ستیه‌ سه‌ر پۆ. له ده‌ریجیه‌ی په‌نجیره‌که‌وه سه‌ر ده‌باته‌ ده‌ری ساتیک له ده‌ری ده‌روانی. ئه‌وا هاته‌وه له سه‌ر جۆیه‌که‌ی هه‌وه‌لی دانیشته‌. دوو سی مزی قوول و درێژ له جگه‌ره‌که‌ی ئه‌دا و ده‌لی: لی‌یان راسپاردووم ئه‌گین. داکه‌وم و خۆم له قه‌ره‌ی کاری رامیاری نه‌ده‌م، ئیزنم پۆ ئه‌ده‌ن دووکانی دوکتۆری دانیم. هه‌یهات، هه‌یهات. قاقایه‌کی زۆر بلیند و درێژ لی ئه‌دات و چه‌ند چه‌لان سه‌ر راده‌وه‌شینی. زه‌رده‌ خه‌نه‌یه‌ک گرتوویه. بزه‌یه‌کی وه‌نده‌ تال که سه‌ر و گوێلاکی ره‌ش و بۆر داگه‌پاوه. ماوه‌یه‌کی زۆر بزه‌ی تال و سه‌ر راوه‌شاندن. زه‌رده‌ خه‌نه‌ و سه‌ر راوه‌شاندن. قاقا، قاقا، قاقا..... له پڕ ده‌نه‌پۆتی. به‌رتیلیم ئه‌ده‌نی خۆم بفروشم. قاقا، قاقا، ئیمان و بپروام بفروشم! قاقا، قاقا... ده‌یاننه‌وی ئیمان و ژیان و جیهانم بفروشم! هه‌یهات، هه‌یهات.

من سه‌رم بۆ بابم دانه‌واند؟ ئه‌ی بۆ دوژمن و غه‌واره‌ی چۆن

داده‌نوینم؟ چۆنی دانه‌وینم؟ هه‌یهات! به‌یان، رووناکایی کازیۆه. شنه‌یه‌کی

خوش. سوار بوونی ماشین و گه پانه وه به ره و درگه. ژنان و پیاوانی ئیره بی رووت و ره جال. تیک شکاو. ته و نل بیچکۆله و پر له گنج و لۆج. روخسار و شک و رهش و خه مبار. بوئی خوئی و زه ریا، گه می و ماسی و گه ناو! درگه و ئیمزای دهفته ری پاسگه. ئینجا به ره و ده زگا و دووکانی حاجی ره زاز. دووکان و عه مار و زاره داپچراوه که یان بو قووت دان و هه ل لووشین.

* * *

ده زگایه کی کۆن و قورینه. دیوار له بهرد و قوره سووره. ده روازه بهرز و زه لام، له دار و ته خته و گول میخ. زۆربه ی عه یامی سال داخراو. له بریک عه یام و روژانیشدا له بهر ده رکی ئاپوره ی حه شیمهت. هه موو له ئاخ و ئوف و نالین و فیغان و هاوار و زه نا زه نادا. جاروبار کرانه وه ی ده روازه. هاته ده ری یان چوونه ژوورپی نیزامی و قه ره ئیخه. ئاکام، روژیک له پاش چند سعات چاوه نواری، له نه کاو کرانه وه ی ده رکی. وه دهر که وتنی لووتی ماشینی و هاته ده ری ماشینی له ده زگا قورینه. هه شاولی حه شیمهت به ره و ماشین. و ئستانی ماشینی پر له مه شموول. پیکدا نووسانی مه شموول له نیو ماشین و حه شیمهت له دهر وه پرا. ماچ و مووچ، گه ردن نازیی. دوا سلاو، دوا هه والپرسی. دوا مال ئاوی دلته زین بو ماوه یه کی نه دیار. لاواندنه وه ی دایکی یان بایک رۆله مه شمووله

خۆشه‌ویست و نازداره‌که‌ی. دلنواپی کردنی مه‌شموولی به‌ جهرگ دایک و باب و خوشکی خۆی. دهنده‌کیشانی شوڤیر، ده‌ریاز بوونی ماشین. گریانی به‌ پرمه و هوڤره‌ی که‌س و کاری مه‌شموول. به‌ دووی ماشین که‌وتنی دای و باب. پاش ساتیکی کورت ون بوونی ماشین. راوڤستان و گه‌رانه‌وه‌ی خه‌لک و بلاو کردن و گه‌رانه‌وه‌ی هر که‌سیک بو پی و شوینیک و به‌ دووی کار و ئه‌رکی خۆی دا. ئه‌مه‌ کوئترین و دوورترین بیره‌وه‌ری منه له‌ ئیجباری بردنی لاوه‌کانی ولاته‌که‌م.

منال بووم، زور منال. بگره‌هوت هه‌شت سالان. پایز بوو. گه‌لاڤرئزان و سیره‌ی با. سوور و خول خواردنی کاغز و گه‌لا و په‌رو به‌ ده‌س باوه. پیلان گپرانی خاک و خول و له‌ چاوی خه‌لک رۆچوون. شه‌قام بوو یان جاده؟ ریگه‌ خولینه‌یه‌کی بی برانه‌وه له‌ نیسیی هه‌ور و هه‌لا‌دا. ره‌نگی شار و ریگه و هه‌وا خوله‌میشی و سارد و سپر. فرکه‌ی ماشینیک. ده‌نگی گۆرانی‌یه‌کی زور خاو. ده‌نگیکی دلته‌نگ و پر له‌ خه‌م و خورپه. هۆنراوه‌ی گۆرانی‌یه‌که‌ پر له‌ په‌ژاره و خوسپه و دهد و مه‌ینه‌تی، پر له‌ نالین و په‌روشی. شین و شه‌پۆری ژنیک. له‌ خۆدان و قژرنین و ئیخه‌درینی ژنه. گریان به‌ بانگ و سه‌لا و سنگ کوتانیکی بی وچان. به‌ شوین ماشین دا راکردن و هه‌روا گریان و لۆره و بالۆره و به‌ سه‌ردا کوتان. ده‌ریاز بوونی ماشین و له‌ سه‌رخو چوونی ژنه. وه‌کو بوونی خه‌لک له‌وی. دلنواپی کردن و وه‌سه‌ر خۆ هیئانه‌وه‌ی. چوونه‌ به‌ره‌ه‌ی منالیک له‌ ژنه و کوتنی منال: بو ده‌گری دایه‌گیان؟! بوچ خۆ ده‌کوژی و ده‌پری؟ کورپه‌که‌ت نابهن بیکوژن و بی‌پرن. ده‌چی بو خزمه‌ت کردنی ولاته‌که‌مان. ئه‌مه‌ ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موو که‌سیکه. سه‌ربازی چوون شانازییه. ده‌یجا که‌ وایه ئه‌م گریانه‌ی ناوی!

سهر هه لپريني ژنه. روانين له كورپه مناله كه. روانين له گشت ئه و
خه لكه ي دهوريان داوه. له پر به بانگ و سه لا، به گريان و بالوره وه جواب
هاتن و وه لام دانوه ي منال:

« ده ك كو پراييم دا به. كورپه رو له تو منالي، دنيا ت نه ديوه. نه چو بوه ته
ئيجباري. تو چو وزاني له وي چي به سهر رو له ي خه لك ده هيئن؟ تو
چو وزاني له ئيجباري چ شه و و شه ونخووني و بي نان و ئاوي به كه؟
چو وزاني چ برسيئي و تووني تي به ك به سهر سهر باز ديئ؟ تو ده زاني
چه نده ها گير و گرفت و كه ند و كو سپ و مه خسه ره و چه رمه سهر ي
چاوه پواني سهر بازه؟ له ئيجباري دا برام كووزرا، مي رد م نو قوستان بو
ئه وه تا ئه مپوش ئيجباري كورپي لي رفاندم و بردي. هه ك دا يكت كو پرايي
دا به رو له، داخوا بو كو يئ ده بن و چيت به سهر ده هيئن! خوا ده زاني
جاري كي دي چاوم به چاوت ده كه وي يان نا!

كورپه رو له تو دنيا ت نه ديوه، ئيجباريت نه كردووه، چه جه مت
نه ناسيوه. نازاني ئه مانه چ باسه! له من بيرسه. من ده زانم ئيجباري چيه.
ئه ي هاوار ئاورم تي بهر بووه، ئاورم گرتووه. ده ك كو پير بم رو له، هه ك
كو پراييم دا به رو له.»

ئه مه ش له بيره وه ريه كو نه كاني من له ئيجباريه. ئه و روژه به چاوي
خوم ئه و ژنم ديت كه چون له سهر عهرزي ره ق و ته ق كه وتووه! چون
خوي له خاك و خو لدا ده گه وزيني؟ چون خاك و خو ل به سهر خو يدا
ده كات! چلو ن باوه شي به دار و به ردي عهرزي داده كات و كورپه
مه شمو له كه ي ده لا وينيته وه. ئه م ديمه نه له زهين و دلي مندا هه رماوه، هه ر
له بهر چاومه.

كاتي خو شم نيوم بو ئيجباري دهرهات، برديانمه ئيجباري و دوو

سالی عه‌له‌ن ته‌واو، دوو سالی ره‌به‌ق ئیجباری یان پی کردم. ئه‌وسا به چاوی خۆم دیتم. به دَل و ده‌روون و میشک و له‌ش و رۆحی خۆم ئه‌م ئه‌زمونونه‌م دیت. ئه‌مجار زانیم و لیم حالی بوو قسه‌ی ژنه‌ چه‌نده‌ راسته‌؟ کاره‌سات ئاوا ده‌ستی پی کرد. له‌ شیرکه‌تیک ئیشم ده‌کرد. له‌ دووره‌ شار و دووره‌ ولات. گه‌رانه‌وه‌ بوو ولاتی خۆ، بوو سه‌ردانیک له‌ دای و باب و هاوه‌لان. دووپات کردنه‌وه‌ی چاوپیک که‌وتن له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ که‌سانه‌ و ئه‌و شوینانه‌ی بیره‌وه‌ری منالی منیان داگرتووه‌. بوو هه‌وه‌ل که‌رته‌ که‌ گیرفان دوو قرانی تیدایه‌ و ده‌توانم له‌ گه‌ل سی چوار هاوه‌ل چایخانه‌ و به‌سته‌نی خانه‌ بچم. سی چوار رۆژ خولانه‌وه‌ له‌ شاردا. له‌ پر قوت بوونه‌وه‌ی کۆنه‌ ناسیاویک. وه‌ک می‌ش له‌ سه‌ر و گویلاکم ده‌نیشی.

قسه‌ و باس له‌م لاه‌ ئه‌ولا ده‌کات، شیر و ریوی دینیته‌وه‌. سه‌رسام بووم. واقم ورم‌اوه‌. چی ده‌وی؟ ماندووم! له‌ چه‌نه‌وه‌ری و هه‌لیته‌ و پلپته‌ و دریزه‌ دادری ئه‌م کابرایه‌. له‌ ئاکامدا به‌ عوزرمایی خواستنه‌وه‌یه‌کی زۆره‌وه‌ پیم راده‌ گه‌یه‌نی: فلانه‌ که‌س مه‌شموولی! نیوت بوو ئیجباری ده‌رکه‌وتووه‌ پی و شوینی تۆیان له‌ من و بستووه‌. ئاخه‌ سجیل وه‌رگرتنت له‌ پازده‌ بیست سال له‌ مه‌وه‌ به‌ردا به‌ شاهیدی و زه‌مانه‌تی من بوو. ئه‌وا چه‌ن رۆژه‌ عه‌جه‌م ده‌رکیان پی‌گرتووم. پی و شوینی تۆیان لیم ده‌وی. به‌لام من نه‌م‌گوتووه‌. خۆت ره‌زات نه‌بی نایلیم! به‌لام زۆرم بوو دینن. له‌ کار و کاسبی یان کردووم. چ بکه‌م؟ چ که‌رده‌ن بم؟ تۆ ریگایه‌ کم بنی به‌ر پی!

سبه‌ی ده‌چه‌م پاسگه‌. خۆم ده‌ناسینم و چاره‌ ناچار به‌رگه‌ی حازر بوو ئیجباری وه‌رده‌گرم. له‌ پاش هه‌وت هه‌شت رۆژان به‌رپی ده‌کریم. هه‌ساری گه‌وره‌ی سیلوی گه‌نم. چوار سه‌د پینسه‌د پاساری و خه‌زایی له‌ گه‌مارۆی ده‌پازده‌ دال و خه‌رتهل دا. ده‌ره‌وه‌ی هه‌سار دای و بابی خه‌زایی

و پاساری سهر به هه نیسک، دهم به هاوار، چاو به گریان. له زور لاهه شین و شه پور و شیوهن. بالوره و بانگ و سه لای گریان. ئیخه دادپین و قز و پرچ رنین و سهر و سنگ کوتانی دایک و خوشکی مه شمول. بو هه وهل جار دایک و بام پیر دینه بهر چاوم! چاو به گریان دهیان بینم. منیش دلّم پر ده بی. به لام دیان به جهرگ دا ده نیم. خوم له دل ناسکی ده پارنیم.

وه پری که وتنی ماشین و مال ئاواپی. له نه کاوزه نازه نایه کی زور بهرز، نالینیکی دلته زین و بی پسانه وه له لایه ن سه دان ژن و کیژه وه. فرکه ی ماشین. گورانی گوتنی مه شمولیکی دل ته نگ. گورانی نیزام نیزام. گوئی هه لختنی سهرجه می مه شمول بو نیزام و دوویات کردنه وه ی سهر به ندی گورانی:

نیزام نیزامه گیرام به سهر باز   مه شقم پی ده که ن له ولاتی شیراز
 بیکه بو خاتر چاکی ئه و گرده   مه مکه به سهر باز مندالم ورده
 بیکه بو خاتر ئه و چاک و پیره   مه مکه ن به سهر باز بام زور پیره
 من و نوقمی بیره وه ره کانی خوم. بیر کردنه وه له منالی، دی، چیا و کوّسار،
 مه درسه و هاوه له کان متالا و کارکردن. خویندنه وه ی چیرۆک و چیرۆک
 نووسین. به سهر دا هاتنی تافی لای ده رکه وتن له مه درسه. دوور
 که وتنه وه له هاوه لان.

شیرکه ت و ئیش کردن. کریکاری، میرزایی، بیکاری و ئیستا که ش ئیجباری. دوو سال! هه وسه د و سی روژ ئیجباری، بی هیچ مؤله ت، و چان، ده رفه ت بو ئه وه ی خوت بی! بیر بکه یته وه. کی بووی؟ کی؟! مه شمول و به پول گورانی نیزام نیزام، من و نوقمی زه ریای بیره وه ری. به ره به ره هه ستیکی تازه. هه ستی که وتنه ئیو بیریکی قوول و بی بن! کاس و مه نگ بوون. هه ستی بی هه ستی هه ستیک وه ک خه و لی که وتن و

خومار بوون. تی نه‌گه‌یشتن له‌وه‌ی که له‌کوئی؟ خه‌ریکی چی؟ بو‌کوئی ده‌چی؟

چه‌ند سه‌عات؟ چه‌ند روژ؟ چه‌ند شه‌وگار و روژگار له‌وه‌ها حالیکدا، له‌تارمایی و ته‌م و مژیکی خه‌ست به‌پئی دا ده‌پروم. مه‌نگ بوون و په‌نگ خوار دنه‌وه. چ حالی نه‌بوون و چ نه‌زاین. ئەم کاسی و بی هه‌ستی یه‌ چه‌نی‌ک ده‌خایه‌نی؟ روژیک؟ مانگی؟ سالی‌ک؟ نانا‌نا! ته‌واوه‌تی عه‌یام و سه‌رده‌مای ئی‌جباری. روژیک له‌پاش به‌گژ یه‌کدا چوون له‌گه‌ل گوروبانی‌ک، ئەفسه‌ری‌ک پی‌ی کوتم: لاسار مه‌به، شه‌ر و جوا‌به‌ جه‌نگی مه‌که. تی‌کت ده‌شکین، وردت ده‌که‌ن. ئەمانه‌ هه‌ر له‌به‌ره‌ته‌وه‌ مه‌به‌ستیان ئەوه‌یه سه‌رباز تی‌ک بشکین، وردی که‌ن. له‌وه‌ی که‌ه‌یه، به‌هه‌موو خوو و خده و ئاکار و کرده‌وه‌ی خو‌یه‌وه، به‌هه‌موو بی‌ر و پروای خو‌یه‌وه، هه‌لی وه‌شین. داری له‌سه‌ر به‌رد و گوشتی له‌سه‌ر ئی‌سکی نه‌هین. شتی‌کی تازه‌ی لی‌ی دروست که‌ن. ده‌عبایه‌کی عاجیاتی لی‌ی ده‌ری‌ین که‌مه‌به‌ستی خو‌یانه. وا به‌که‌لکیان بی‌ت. به‌شه‌ری‌کی بی‌ می‌شک و دل و ده‌روون. به‌شه‌ری‌ک له‌ئاسن. یان ئاسنی‌ک له‌چه‌شنی وینه‌ی به‌شه‌ر. ده‌یان‌ه‌وه‌ی ته‌واوی ئاکار و کرده‌وه‌تان بگو‌رن! بتان‌گو‌رن.

هه‌میشان ده‌که‌ومه‌ بی‌ری‌کی تازه‌وه. بی‌ری‌کی قوول و بی‌ بن، تاری‌ک و تنۆک. به‌بی‌ره‌که‌ دا سه‌ره‌و خوار ده‌پرومه‌ خوار، ده‌پرومه‌ خوار. وه‌ک به‌ردی‌ک، کاغه‌زی‌ک، داری‌ک، واله‌ بی‌ری‌کی هاو‌یی. به‌سه‌ره‌وه‌ به‌رده‌بمه‌وه سه‌ره‌و‌نخوون، وه‌ک گولله‌ی تفه‌نگ، وه‌ک به‌ردی قوچه‌قانی فیکه‌م دی‌ت و به‌ره‌ و خوار ده‌پروم. کاستر و گیژ و ویژتر، مه‌نگتر و بی‌ هه‌ست تر ده‌بم. کاتی‌ک وه‌خو دی‌مه‌وه هه‌ست ده‌که‌م گو‌ردراوم. زورم په‌له‌قاژه‌ کرد نه‌گو‌ردری‌م و خو‌م بمینمه‌وه، به‌لام نه‌توانی! زور تابه‌تمه‌ندی ئی‌جباری،

زۆرکه م و کوورپی له خۆمدا، گۆریمی! گۆر درام و ئال و گۆر به سهر له ش و روحم دا هات. به منالی چوومه ئیجباری، به پیری گه پرامه وه. زۆر بیر و بر وای خاوین و به نرخم له دهست چوو. زۆر خوو خدهی بهرز و به سندر م له کیس چوو! ئه مجار، له پاش ئه م ئال و گۆرهی به سهرمدا هات، شتیکی دیکه م لئ دروست بوو. جا ئه م شته تازه چهندی جیاوازی له گه ل ئه وهی هه وه ل هه بوو، نازانم. وه ندمه لئ روونه که ئه و روژهی وا ئیجباریم ته واو کرد و بهرگهی زرگاریم وهرگرت، خۆم نه ما بووم. ئه و مناله ی هه وه ل نه بووم. هه ر لیم ده پرسی بۆچ گۆر درای؟ بۆچ هیشتت؟

کاسی خۆم نه متوانی، دهره قهت و دهره وهست نه هاتم. چۆن نه گۆر دریم کاتییک ئه و سهر بازه دهست ته نگه ی تیخ و بۆیاخم ده دایه، شو فاری لئ کردم! کاتییک ئه و سهر بازه ی به نه هیئی یارمه تیم بۆ کو ده کرده وه، به کوره ده وه له مه ندیک دهر چوو که دای و بابی پوول و پارهی کی زوریان بۆ ده نارد. کاتییک ئه و سهر بازه ی یارمه تی خوار ده مه نی و پوول و جگه ره و تیخ و بۆیاخیم ئه دا، دزی لئ کردم. کاتییک ئه و سهر بازه ی دوو سال ها وه ل و هاو ته ختم بوو، جنیو و ته وس و تووانجی بۆ زیانم ده نارد! لیم گه پری با دهر ده دل نه که م. با دل م هه ل نه پریژمه دهری. چی؟ ئیجباری؟ لیم ده پرسی بۆچ هه ر ده لیم ئیجباری! جا خو کاکه من نالیم تو بلی. له شه قام و کولان به ره ش بگیر بتگرن، بی ره زامه ندی خو ت بته ن بۆ دوور ولات چی نیو ده نیی؟ ها؟ نانا پاشه کشه مه که له مال دهر ده که وی پروئ بۆ ئیش کردن. بۆ په یدا کردنی دوو قرانه پوولی خو پری، بۆ نانه و شکه ی دای و بابی پیرت، ژنی رووت و ره جال و منالی وردت. ناخافل و له نه کاو ده تگرن. قول به ست ده تبه ن ییگاری ده وه له تت پی ده که ن. بی جیره و مواجب! بی مووچه و قه رار و بریه. بی ئه وه ی بزانی ئه م دوو ساله دای و

بابی پیر و ژنی برسی و منالی بی جل و به‌رگت چۆن به‌رپۆ ده‌چن؟ چی ده‌خۆن؟ له‌کوی و ده‌ده‌ست دینن؟ چ‌یان به‌سه‌ر دیت؟ ئە‌ی کاک‌ی خۆم ئە‌وه به‌زۆره‌ملی و ئیجبار نیه‌؟ به‌زۆر نیه‌؟ ئە‌مه‌ زۆلم و بیداد نیه‌؟ ها؟ تۆ بلی چیه‌؟ تۆ چ ئیونکی لێ ده‌نیی؟ ئە‌وه‌ شاربه‌ده‌ر کردنه‌! به‌دیلی و یه‌خسیری و کۆب‌له‌یی گرتنه‌. کاک‌ی من ئە‌مه‌ ئیجباری یه‌. ئاوه‌ها بوو که قسه‌ی ژنه‌م لێ وهراست گه‌را، که تیگه‌یشتم ئیجباری یانی چی؟

ئە‌م چایه‌ش بخۆزاگرۆس! پال به‌ده‌ستمه‌وه‌ مه‌نی با تال نه‌بم! ئە‌ی بۆ چ جگه‌ره‌ ناکیشی؟ خۆ له‌مه‌وبه‌ر زۆرت ده‌کیشا. به‌سته‌ جگه‌ره‌ که‌ت ده‌رینه‌ دۆستی ئازیز. جگه‌ره‌یه‌ک ئاگر ده‌. جگه‌ره‌یه‌کیش بده‌ به‌ من. ئە‌م جگه‌ره‌یه‌ی تۆ شتیکی دیکه‌یه‌، تامیکی دی هه‌یه‌! دوکتۆرانه‌یه‌. ئا ده‌س خۆش. جا دووکه‌ له‌که‌ی بلاو که‌وه‌. قانگم ده‌و قانگت ده‌م. با بزاین خودا به‌کیی ئە‌دات. بزاین کێ ده‌بیاته‌وه‌! به‌لام ئە‌وه‌ش بزانه‌ که‌ من زۆر گیان سه‌ختم. پیت و نه‌بی ده‌روه‌ستم دبی!

پیش ئە‌وه‌ی داوه‌تی شای شایه‌تینی کان بدینم، ره‌نگ بی رووداوه‌کانی جو‌راو جو‌ر هه‌ستی شاد و ناشادیان به‌ دل‌مدا هینابی. هه‌تمه‌ن هیناویانه‌! له‌وه‌ خاتره‌م‌م. به‌لام پاش دیتنی ئە‌و داوه‌ته‌ بۆ جاریکی دیکه‌ش گو‌ر‌درام. له‌حاندی خۆم و چاره‌نووسی خۆمدا بوومه‌ته‌ به‌رد، بگه‌ ئاسن و پۆلا به‌لام بۆ خه‌لکی دیکه‌ بوومه‌ته‌ مندالکی سهر به‌ هه‌نيسک و چاو به‌ فرميسک و دل به‌ کول. بۆ نه‌هاتی خۆم، له‌ شه‌رم و مه‌ترسی زبان و فیکر و دل‌ی خه‌لک، سه‌ر‌یک ده‌له‌قینم! ئاخیک هه‌لده‌ کیشم. شادی و ناشادی یان بوغز و تووره‌یی یه‌ک به‌ زبان و حاله‌تمدا دیت. به‌لام بزانه‌ و ئاگه‌دار به‌، دی و ده‌روا! ته‌واو بوو.

ده‌سا به‌رپۆزه‌ که‌م نسحه‌تی چم ده‌که‌ی؟ من تۆ نسحه‌ت و ئامۆژگاری

چی بکه م؟ له چی و له کئی و له کویت بترسینم؟ نانا، دهس راگره، چ مه لئی. قسم له دم مه پښینه. جارئی نوره ی منه دل و دهر وون و هه ناوم هه لپښم. هه را نوره ی تو هات، تا ئیواری، تا کوو سبه ی نیوه پښ و سبه ی ئیواری قسمه بکه. ئادی کاکی خوّم. یانی نانا، کاکی خوّم نا، هه ره ک نیو خو تان، به لئی یولداش! ده زانم وات پی خوشتره! ده یجا باشه دلت ناشکینم یولداشت پی ده لیم. خو هه زار ماشه لالا و هه زار شوکور من ده عبا به کی هینده عاجیباتیم که له گه ل هه موو بوونه وهر و جانه وهر یک له ناشتی و یولداشی و برابه تی دام. ده با لئی گه پښین و بیینه وه سه ر باسه که ی خو مان. باسی خوّم و خو ت. یانی خو تم لئی ده گۆری؟ به قام پی نا که ی یان به شی ت و گه وچ و له وچ و مندالم ده زانی؟ کوره رو له، به رخو له که م! له گه ل مندا به راستی وهره که وان. جارئی دوو چای دیکه نیکه. به لام له بیرت بی چایه که ی من نیوه رهنگ بیت نه رهش و نه زهر د. من له چای رهش و تال و ههروه ها له چای زهر د و ئاوه کی چیژیک ناینم. بو هه میشه له بیرت بی چای نیوه رهنگ.

باسی شاربه دهر م بو ده کردی. به و پروایه گه یشتووم که ئینسان شاربه دهر یک له سه ر ئه م کووره ی زهوی به. نه ک خوّم و چاره نووس و به سه رهات و رووداوه کانی ژیانی خوّم به م پروایه ی گه یاندووم، نا نا به هه له نه چی. مه به ستم ته واوه تی ئینسانی سه ر کووره ی زهوی به! چ لیره و له م درگه به دا، چ له ولاتی خو مان و چ له نیو دای و باب و خوشک و برا و هاوه ل و ژن و منالی هه موو ئینسانه کان دا.

تو قهت بیرت له چیرۆکی دایه هه وا و باوه ئاده م کردو ته وه؟ له نیو هه موو کوّمه له به شه ره کاندانا ئه م چیرۆکه هه به. مه گین ئه مانه جیگه یان به هه شت نه بوو؟ ته رخان خو ر و حازر خو ری بهر سیبه ر نه بوون؟ مه گین له

تەر نه‌یان ده‌خوارد و له‌وشک ده‌خه‌وتن؟ ئەمه‌ تاکوو که‌نگی بوو؟ تا ئەو ده‌مه‌ی که‌ چاو و گوئی قووچاو بوون! تا ئەو ده‌مه‌ی گوئی له‌ مشت بوون. ئە‌ی بوچ له‌ گه‌لک‌وو چاو و گوئی‌یان کراوه‌ و له‌ گوئی له‌ مستی ده‌رچوون له‌ به‌ه‌شت وه‌ده‌ر نران؟! چی بوو خواردیان؟ گه‌نم، هه‌نار، سیویان هه‌ر شتیکی دیکه‌! ده‌ی ئە‌مانه‌ کامیان مه‌ی و مه‌زه‌ و ئاره‌ق و شه‌رابه‌؟ کامیان ئە‌قل ده‌گورئ؟ کامه‌یان زییانی گیانی و دارایی پیوه‌یه‌؟! هه‌یچیان. ده‌سا که‌ وابوو ئە‌ی بوچ شاربه‌ده‌ر کراون؟

چونکی ناهه‌رمانی و توغیانان کردبوو؟ یانی گوئی له‌ مستی‌یان قه‌بوول نه‌کردبوو! ده‌سا یۆلداش ئە‌مه‌ ئاشیره‌ و ئاماژه‌یه‌ که‌ بو هه‌موو که‌س، له‌ زه‌وی و له‌ ئاسمان. گوئی له‌ مشت به‌، چاو به‌سته‌، زبان گری دراو، له‌ تەر بخۆو له‌ وشک بخه‌وه‌. نا! وا ناب‌ی و وا ناکه‌ی؟ شاربه‌ده‌ر به‌. ئە‌مه‌ هه‌ر بو زبان و ئاکار و کرده‌وه‌ نیه‌، هه‌ر بو ئینسانی رامیار و هۆنەر و نووسه‌ر نیه‌، ئە‌مه‌ بو ته‌واوی ئە‌و که‌سانه‌یه‌ که‌ چاو و گوئی‌یان ده‌کرێته‌وه‌. بیر و زه‌ین‌یان ده‌کرێته‌وه‌. له‌ ژین دا تابه‌تمه‌ندی بیر و بروایی، یان ئاکار و کرده‌وه‌ وه‌ده‌ست دین. ده‌سا ئە‌مجار ئە‌وانه‌ شاربه‌ده‌رن. تی‌رامان و تی‌فکرین و ئاکاری خویان شاربه‌ده‌ریان ده‌کات. له‌ خه‌لکی دی ناچن. به‌شه‌ری ئاسایی و نۆرمال نین. نامۆن! له‌ گه‌ل ژین و ژیان و به‌شه‌ری ئاسایی و ساویلکه‌ نامۆن. ده‌سا شاربه‌ده‌ر ده‌بن! شاربه‌ده‌ر ده‌کرین. نامۆ ده‌که‌ونه‌وه‌، نامۆ ده‌مینه‌وه‌. نامۆ دین و ده‌رۆن و ده‌ژین. له‌و شتانه‌ی خه‌لکی دی پی شادن و تامه‌زرۆیانن، شادابن و چیژیک نابن!

جاروبار وه‌ک سیه‌ریکیان لی دیت. له‌ گوینی سیه‌ریک دین و ده‌رۆن. بی چرپه‌ و خشپه‌، بی ده‌نگ و ره‌نگ! بی قسه‌ و باس. برپکی دیکه‌یان نو‌قوم ده‌بن. بگره‌ بتوانین بلین ون ده‌بن و خویان له‌ بیر

ده چیتنه وه. له بیر یان ده چیتنه وه کی بوون و چی یان ده ویست! ئاوه ها ژیانیک
هه لده بژیرین. به لام ئه مه هه و نیه. جوړیک خو به خت کردن و خو
دورانده!

بریکی دیکه یان چه شنی چه قوی دوو ده م، هه ده برن و ده برن و
ده خوون و ده کوژن. تا قیمیکی دیکه یان ئاگری بن خو له میشن، ژاله مؤن.
ئاوی مهنندن. ئه مانه هه ون. خو ت ده زانی چین! من نایلم. خو ت یه کیانی.
ئه ری تو خو ت.

ده یجا هه ر نایه قسه؟ هه ر وه جواب نایه ی؟ سه ر هه ل هینانیک. به
دوو چاوی سووره وه، سوورن و له زه ردی خوینا ویش ده کهن. چاوی
گورگ، له کاتی دیتنی نیچیر دا. بگره بتوانم بلیم گوئی یه کانیشی قوت
بوونه ته وه. لووتی هه لینا وه، بون و مل و مؤ ده کا! تیک چو وه، خه ریکه نیو
چاوان تیک ده نی. لیلی و رووگرژی روخساری داده گری. هه لده ستم له
ده ربیجه ی په نجیره که وه ده پروانمه ده ری. له ژیر په نجیره که دا، له دیوی
ده ره وه ی ژوره که م، له کولاندا چوار پینج که س جه حیله و گه پراوه
خه ریکی قسه و باسن. لی یان ده پروانم. دوویان ده ناسمه وه. ده بی ئه وانی
دیکه ش له وان بن! داده نیشمه وه. زه رده خه یه کی تال له سه رلیو. سه رم
ده له قینم خوینان دوکتور. کلکیان گه زیک دریژه. به لام کردوویانه به نیو
گه لوزیاندا.

با و بی ت. چی نه دیار و نه هینی و شار دراوه یه؟ من یان تو؟ ده وسی
که مان یان بیر و پروا که مان. دل ئاوا و دل فه ریح و زه ریا دل به دوکتور.
هه سته بابه جووت سه ر له ده ربیجه به رینه ده ری، تی یان پروانین و له قاقا
ده ین. جا ئه وسا ده بینین، سمیل شوپ، کلک له گه لوز به ره و خواری مؤز
ده کهن و جاله ده بن. له گه ل زاگرووس به جووته، به ره وه ده ربیجه. دوو سه ر و

دوو مل و چوار شان له نیوان دهر بیجه‌وه بو دهری. وت و ویژیکی به
 ئانقه‌ست. هه‌میشان قاقا، قاقا، قاقا. هه‌رکا نیوه دزه و نیوه ئاشکرا تیمان
 دهروانن، سه‌رشوپ، لژگه‌ی قاقای ئیمه. خشپه‌ی رویشتنی ئه‌وان،
 زرینگه‌ی قاقای من و زاگرووس. جاله‌بوون و خیرا راکردنی ئه‌وان و
 خرینگه‌ی قه‌تاری قاقا له سه‌ر جاده‌ی ئاسن. ون بوونیان له چاو و هه‌روا
 فه‌رکه‌ فرکی مه‌لی قاقای ئیمه‌ پر به‌ کولان!

داده‌نیشینه‌وه. ئاخ کاک زاگرووس، دوستی ئازیز، گورگی باران دیده.
 من و تو ئه‌رکی سه‌رشانمانه له‌وه‌ی وا هه‌ین ده‌بی زیاتر و به‌رزتر و ره‌قتر
 بنوینین. بوچ؟ بو خوت له‌ من باشتر ده‌زانی و له‌ من ده‌پرسی: بوچ؟ یانی
 تا قیم ده‌که‌ یته‌وه! زور باشه‌ کورپی باش وه‌لامت ئه‌ده‌مه‌وه. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له
 به‌ر چاوی دوست و دوژمنین. شه‌و و روژ، دایم و دهره‌م چاویان تی
 پرپوین، تا کوننی له‌تری، سه‌رسمیک، لاتراسکه‌یه‌ک بده‌ین و لیمان له
 چه‌پله‌ بده‌ن. ده‌هۆل و زور نامان لی به‌ده‌سته‌وه‌ بگرن. جا به‌ گیانی ناخیرت
 هاتووی و لیم ده‌پرسی: ئه‌ری ئاگات له‌ ده‌وسی کت هه‌یه؟ هیچ ده‌زانی
 چی یان بو نووسیوی و چه‌نده‌یان بو تی چه‌ندووی؟ ئاخه‌ دوستی عه‌زیز
 من له‌ سه‌ری خۆم و گیانی خۆم و چاره‌نووسی خۆم بووردوم، ئیدی
 ده‌وسی چی؟ ده‌وسی چیه؟ ولاتی خۆمان گوتنه‌ی: گارانیا به‌ تیک‌پا
 برده‌بوو، پیریژن له‌ مانگا به‌له‌کی ده‌پرسی. به‌ سه‌ری تو، به‌ گیانه‌ کت لی یان
 بوومه‌ته‌ دروو! نایب خودا خودایه‌تی نه‌ک روژی ده‌ققه‌یه‌ک و ئیمزایه‌ک،
 هه‌وتوو به‌ هه‌وتووش چاوی به‌ چاوم نه‌که‌وی. ئه‌م زبانه‌ سووره‌ لاری‌یه
 ئه‌وه‌نده‌ی ته‌وس و تووانج پێدا داوه، له‌ به‌ر چاوی هه‌موو ژێرده‌سته‌کانی
 کولۆل بووه. ده‌یجا قوربان، ئه‌مجار نو‌ره‌ی تو‌یه. فه‌رموو بزانه‌م چی
 ده‌فه‌رمووی؟

له داخى منه ئاوه ها دوش داماوى يان له بيره وه رى يه كى ديكه دا پهن گ ده خوږيه وه؟ وقت و پرماوه. له منيش ناروانى تاكوو له چاوه كاتتا هه موو شتى بخوږنمه وه. قه ي ناكه. من زور چه نه و پر چه نه دريژم. له سه ر قسه كه م ده رووم تو جارى بير كه ره وه. به لام بيره كه ت زور قوول هه ل مه كه نه! نه كا تى كه وى و تى يدا بخنكيى. باسى ئه وم بو ده كردى كه بيروپرام گه يشتوتته سه ر شاربه دهرى. ئاخى چيروكه كه شم هه ر له سه ر شاربه دهرى يه. شاربه دهرى و ئينسانى شاربه دهر!

سه يرم مه كه و وه ك شيت ليم مه روانه. ئاوه ها كه تو ليم ده پروانى ئيستاكه ناشاره زايه ك ليمان وه ژوور كه وى، پى واده بى، يان تو شيتى يان من به شيت ده زانى! واش نيه و هه ر دوو كمان ساخ و سه ليمين. ده سا كه وايه هيدي و هيمن به وه. له سه ر جى به كه ت راست دانيشه و جگه ره يه كى ديكه ش ئاگر ده. ئاووا.... ئاباره كه لا كورى باش. هانئى ئه و چايه ش هه ل لووشه.

شه وگارى دريژى پايه. گوڤه ي دوو كه و له ركه ي گراوه يه كى زور دوور له ولاتى خوږيان. هات و چوى دوكتور له ژووره كه دا. خاسه كه وى شاخ و داخه چر و پره كه ي كوستان له پر قاسپه ي به رز ده كات. پر به گه روو ده كه ويته سپاچه مانه. فركه ي هه زاره ها پاسارى و خه زابى و كوتر و كه و به سه ر كو لانى ئه ويندا. شنه ي شه مالى به يان به سه ر قاميشه لانى دلدا.

ده ك هه زار جار له روحي منت كه وى كه وى ولاتى ئه وين و سه ر به خوږى، مه لى كو سارى سه ربه رزى، هه لووى به رزه فرى ئاسمانى سه ربه ستى. نه شيدى منه بو تاريڤى تو، يان هونراوه ي هورى تو يه له بو دلنوايى و لاواندنه وه ي من؟ هه موويه تى و هه مووانه! چونكى ده ننگى زاگرۆسه:

له دایک بوون و هاتنه سهر دنیا جاریک، ژیان و مردنیش جاریک. «سا که وایه کهم بژی و کهل بژی. له ته پۆلک و تالاو کلا بگره، له گهنده خۆری تهرکهن پی به حاشابه. ئەمجاره هۆبه و هه‌واری با سه‌فا باوه‌شت بۆ ده‌گریته‌وه»*. ده‌چمه‌وه سهر گپرانه‌وه‌ی به سهرهاته‌که. ئەو جار تا کوونیی کۆچ کردن له دئی و گه‌ینه شارم به درپژایی باس بۆ کردی. به‌لام له گپرانه‌وه‌ی ژيانی نیو شاردا به قه‌له‌مباز ده‌رباز بووم! ئەمجاره به درپژی باسی چلۆنایه‌تی ژيانی نیو شارمت بۆ ده‌گپرمه‌وه.

ئاخر مانگی به‌هاره و قرچه قرچی نیوه‌رۆ. میری هاوین له شکری کیشاوه‌ته سهر به‌هاری پیر. مانگی گولان گراوی هاوینه! کوله‌کولیی گهرما ئیخه و به‌رۆکی زه‌وی گرتوه. ئاگر باران به‌ربینگی خه‌لک ده‌گوشی و شه‌ر ده‌فروشی! خۆم به‌ کۆلانی ماله‌ ره‌زادا ده‌که‌م. ره‌زا، ره‌زا ههر تکمان بۆ زانکۆی دوکتۆری ده‌رچووین. که‌ی برۆین و خۆمان نیونووس که‌ین؟ ده‌لین تا کوونیی زانکۆ مالمان ئەداتی، ده‌بی مال بگرین. پیکه‌وه ده‌بین! به‌لام باس مه‌هینه پيشی. تۆ به‌ بیر و بۆچوونی خۆت، منیش به‌ بیر و رای خۆم. ههر که‌س به‌ ریی خۆی! به‌لام شه‌ش هه‌وت سال هاومه‌زلی له‌گه‌ل ره‌زا کاری خۆی کرد. جا شه‌ش هه‌وت سالی چی؟ نه‌وه‌للا ههر سالی هه‌وه‌ل ره‌زا تیری خۆی وه‌شانند. له‌ خسته‌ی برده‌م و له‌م باره‌وه چوومه‌ سهر باریکی دیکه. خۆی هه‌چ هاوه‌لێکی بوو به‌ نیوی شۆرا. جاروبار ون ده‌بوو. زۆر جاریش وه‌ک به‌لای خودا، پیاو نازانی بلی چی! به‌ شۆرا ناکری بگوتری به‌لای خودا، به‌ره‌که‌ت باشته‌ره، به‌ره‌که‌تی خودا. ئاخه‌ شۆرا ئایه و مانا و بوونه‌وه‌ی ره‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌ت و چاکه و پاکی بوو. ئەوه‌م ده‌گوت

* - له‌ زینده‌یادی به‌رز و به‌رپژ هیمن به‌ قه‌رز وه‌رگیراوه.

ئهم کاک شوږا په جارو بار وه ک بارانی په لهی ره حمهت به سهر ئیمه و مال و حالمان دا ده باری. شوږا په پيدا ده بوو. چهند روژان له شاربه که ده ماوه. یان ههر له و شاربه ئیشی په پيدا ده کرد و ده ماوه. جا ههر باس و خواس و مزولیا ئیشی رامیاری و ئه ده بیات و هونه ر و چیروک نووسین و رو مان خویندن بوو. کاک شوږا دهستی له هه موو کاریکمان وهرده دا. ده بوو دهرسی دوکتوری و زانکو باش بخوینین!

ده بوو متالای جگه له دهرسی خو مان زور بکه یین و له سهر هه موو ئه وانهی ده بخوینینه وه قسه و باس بکه یین. ده بی هام و شوئی کووره خانه و کارخانه و کارگا کانی ده ورو به ری شار بکه یین و له گه ل کریکاراندا هه ستین و دانیشین و دوستایه تی و هات و چو پیک بیین. ده بی هام و شوئی دیهات و مه زرا و باخی خه لکی دیهات بکه یین و رو نیان که یینه وه.

شوږا ههر چهند خویندکاری زانکو نیه و بگره پینج شه ش سالیس له ئیمه به ته مه تر بیټ، به لام له گه لماندا دوستایه تی په کی پته و پیک ده هیئیت. هام و شوئی مه زله که مان ده کات. دیته زانکو و له گه ل ماموستا کانمان له بابت وه زیعه تی دهرسی ئیمه وه ده دوئی. ده یان ناسی و ده یناسن. هه روا که زاگرۆس باسی ئهم کاک شوږا په ده کات له پر راده چله کم. ته زوویه ک له نوکی نیوکه کانه وه دی و به توقی سه رمدا ده روا ته ده ری. وه ک ئه وه ی کاره با بمگری موچرکی ته واو ته تی له شم راده چله کیئی. ده په رمه نیو قسه که ی و قسه ی له دم ده رفینم: زاگرۆس، زاگرۆس. ده ست راگره! ئهم کاک شوږا په لایکی ده سته و سه وزه نه بوو؟ خالیک به حاندى چه ناگه ی راستی په وه نه بوو؟ زوو زوو زیندانی و شاربه دهر نه ده کرا؟ سالی سیفر شاربه دهری بو تان نه کرابوو؟ له پاش ته واو بوونی خویندنه که ی له شیرکه تاندا کاری نه ده کرد؟ زووتر له ته مه نی خوئی

سه‌ر و سمیللی ماش و برنجی نه‌بووبوو؟ سه‌ری قسه و بنی قسه‌ی دۆستی
 نازیز، به‌رخۆله‌گیان، خوڤڤری گیان نه‌بووو؟ له‌راویچکه و پیاسه‌دا ده‌ستی
 نه‌ده‌خسته سه‌رشانی هاوڤڤرئی کانی؟ له‌راویستان و قسه‌کردندا
 پیی خوڤش نه‌بوو شان و نیو شان و گویچکه‌ی هاوه‌له‌کانی به‌ده‌ست
 راگوشی؟

زاگرۆس واقعی و پرماوه. زۆر به‌سه‌یره‌وه لیم ده‌پروانی. سه‌ری
 راده‌وه‌شیئی و به‌جوولانه‌وه‌ی لیو به‌لی به‌لیم بو ده‌کات. هه‌میشان ده‌ست
 ده‌که‌مه‌وه به‌ورینه: کورپه‌ زاگرۆس ئه‌م کاک شوڤرا به‌هاوه‌ل و برای منه.
 مامۆستا و خوڤشه‌یستی منه. سالی سیفر، بگره‌ سالیک دووان زووتر یان
 دره‌نگتر له‌ شاری ئیمه‌ بوو. ده‌یانکوت شاربه‌ده‌ره. هه‌ر له‌خه‌تی رامیاری
 و کتیب دابوو. زۆری له‌خزمه‌ت دابوو. نسحه‌تی ده‌کردم، رینوینی
 ده‌کردم. له‌گه‌لی دا زۆر هام و شو و هه‌ستان و دانیشتم بووه. ئه‌گین
 خوڤڤر به‌تی و چاوچنۆکی نه‌بی، ته‌نانه‌ت چه‌نده‌ها جار شیو و نیوه‌پۆژه‌مان
 پیکه‌وه خوار دووه، داوه‌تم ده‌کرده مال خۆمان!

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بزانی و بو‌ت ده‌رکه‌وئ شوڤرا چه‌تیک لام پیاو ماقوول و
 به‌رز و به‌پرز و خوڤشه‌یسته بو‌یه ئه‌م قسه‌یه‌م باس کرد. چون‌تۆ خودا
 زاگرۆس تۆ دۆست و هاوه‌لی شوڤرای؟! داخووا ئیستاکه له‌کوئی‌یه و چ
 ده‌کات؟

له‌وتن ده‌که‌وم. سه‌ر هه‌لده‌پریم و بو‌وه‌لامی پرسیاره‌که‌م له‌زاگرۆس
 ده‌پروانم. فرمیسکیکی زولال به‌شوڤراوگه له‌کانی چاوه‌کانیه‌وه هه‌لده‌قولی
 و چه‌شنی ئاوی روونی سه‌ر خیزه‌لانی رووباریک به‌گۆنا و روومه‌تی دا
 به‌ره‌و چه‌نه‌ی ده‌چی. له‌چه‌ناگه‌شیه‌وه ده‌بیته‌تافگه و خوئی به‌ره‌و راخه‌ری
 زووره‌که هه‌لده‌دیرئ. لیوه‌کانی هه‌لده‌قرچینی و به‌دیانه‌کانی ده‌یانگه‌زی

تاکوونی بهری گریانه که ی بگری. هه رای لی ده که م: زاگرووس زاگرووس کوره نامه ردت نه که ن پیاوی، دنیات دیوه، سارد و گهرمی ژیانت چیشتووه، ئەم گریانه ت له چیه؟

چ له وه زیاتر خووی پی راناگیری. به هه نیسکدان و پرمه ی گریان وهر ده سوورپی و پشتم تی ده کا. هه لده ستیته سهر پی. گوپچکه کان و ئەم لاولای سهری له نیو بهری دهسته کانی دا ده گوشیی و دی و ده چی. شانه کانی ده له رینه وه، له رینه وه ی چی؟ شانه کانی هه لبه ز دابه زیانه له ژووره که ده چیته دهری. کولی غه ربیی و خهم و خه فته ناخم داده گری. هه لده ستمه سهر پی و به ره و ئاوینه دیواری به که ده چم و له خوم دهر و انم. ئاخ ئە ی دلی خافل خو منیش له هوره هوری گریان دام. خودایه، خودایه چه نه هیئی به که؟ چه قه وماوه؟ ئەم گریانه له که نگگی و له کوئی وه هاتووه؟! بوچ ئەم ههست و حالته که ماروی داین؟ چه قه وماوه؟ چه نه هیئی به که؟! له دهر وه، له پشت دهرک و پهنجیره ی ژووره که م. له هه وشه و هه ساری ماله که م و له کولان و شه قامه کانی ئەم گراوه دا، ره وه ئەسپی بۆر و رهش به حیل و جووته هاویشتن و چه پۆکان له رمبازین و غارغارین دان. ئەسپ لووشکه و له قه و جووته له سهر و گوپلاکی شار و زینده وهر و بوونه وهری شار راده کیشتن. له گه ل خویندا توژ و خو ل هه لده ستین، خو له میشی مردوو به با ده که ن. خو له میشی مردار و مردوو به سهر شاردا ده پرتین. توپرتی خو له میشی تهرمی مردوو سووتاوه کان و خو له مپره ی تهرمه مردوو کانی دیکه وه سهر شار ده کیشی و له سهر هه موو شتی ده نیشی. هه موو شتی که رهنگی مردوو ده گریت. هه وران به گازه گاز، پۆل پۆل و ره وه ره وه ئاسمانی شار داده گرن. هه ر دیت و پته و تر ده بن و قورستر چۆک ئە ده نه سهر سنگی خه لکی شار. هه ر خه لکه و که وتوونه ته کوخه

کوڅ و پشمین. سهر به هه‌نيسک و چاو ره‌شکه و پيشکه و له‌ش له‌تر به‌ستن و سهر‌سمدان. ههر خه‌لکه و له‌ئه ژنوډان و دانیشن و هه‌ستانه‌وه. خه‌لک له‌شه‌قام و کوڅلان کوڅه‌ی مردنیان هاتوتی. ده‌کوڅن و ده‌رشینه‌وه. ره‌وه‌ی هه‌ور و هه‌لا و رانه‌ی شه‌پولاو شه‌پولی بای چنگن سنگ و به‌روکی گرتوون. ده‌رچوون و ده‌ره‌تان و ده‌ربردن چه‌توونه. له‌م ره‌وز و به‌رده‌لانه هه‌نگاو هه‌لینانه‌وه دژواره. ئه‌ویش به‌سهر ئه‌م گشته‌ته‌رمه‌دا! ئاره‌قه‌ی سارد و سهر‌ئازای ئه‌ندامی داپوشیوم. هه‌موو مووی له‌شم له‌سهرمانه‌سیخ و یستاون. به‌کوڅه‌کوڅ و که‌وتن و هه‌سانه‌وه، له‌پاش ئه‌م هه‌موو په‌رووش و رشانه‌وه ده‌گه‌مه‌وه مالی.

هه‌شاوولی هه‌ستی خه‌م و خورپه و بیره‌وه‌ری شوپرا له‌لایه‌که‌وه، وه‌زیه‌تی ئه‌م شار و توفان و هه‌ور و هه‌لا و توژ و خوڅ له‌لایه‌کی دیکه‌وه ده‌ره‌تانیان لی بریوم. ئه‌م لاو‌لاو شه‌ش به‌ریان لی گرتووم! ئیدی نه‌دل و ده‌روونی دانیشن و نه‌وزه و تاقه‌تی گوی دانه‌به‌سهرهات و سهر‌گوره‌شته گپرانه‌وه‌م هه‌یه. خودا بکات زاگرووس ئیزن بدات مات و بی‌ده‌نگ دانیشن! راکشیین، سهر‌بنیینه‌وه، بخه‌وین، بمرین! با‌بزاین ئه‌م چنگنه‌هار و دره‌که‌نگی سهر و دل‌مان به‌ره‌دات؟ والوره‌که‌هه‌ل ده‌که‌م. که‌تری ئاوه‌که‌ی ده‌نیمه‌سهر و جگه‌ره‌یه‌ک داده‌گیرسیتم. له‌سووچیکی لای سه‌ره‌وه‌ی وه‌تاغه‌که‌داده‌نیشم. ده‌که‌ومه‌مالی ئه‌ندیش و بیره‌وه‌ریه‌وه.

ئه‌م وه‌زیه‌ته‌چه‌مده‌وچ ماوه‌یه‌ک ده‌خایه‌نی؟ نازانم، نانا، نازانم. له‌پاش ته‌واو بوونی جگه‌ره‌که‌رهنکه‌خه‌ویشم لی که‌وتی! ئه‌گینا خه‌ونووچکه‌بردوومی‌یه‌ته‌وه. چونکی له‌نه‌کاو راده‌په‌رم و ته‌مه‌شاده‌که‌م زاگرووس چایی تی ده‌کات. زاگرووس مپ و موچ و بی‌ده‌نگ که‌شف له‌به‌ر

دهست، قهندان و پهرداخ و ژیریا له له سهر که شهف، پهرداخه کان له چایی پر ده کات و دیته بهر هوه. په نجه ییک به سهر شانمدا ده کیښی و ههرام ده کاتی: ههسته چا بخووه لالو. ههر له جیگه ی خو مه وه که موکی ده جوو لیمه وه. وه لامي نه ده مه وه: نه نوستووم یو لداش. به خه بهرم. داینی ده ست خوش بی. له بیرت نه چووبی چایه که ی من چ رهنگ بیت؟ له چ بیر و نه ندیشیک دایه؟ له رهنگ و روخسار و نیوچاوانیه وه چ وه دهر ناکه ویت. نازانم هه شاولی ههستی خهم و خورپه بهری داوه یان نا. له گوینی بهرد و ناسن و پولاً دارژاوه. چه شنی په یکه ره یه ک له مه فرهق و بیتون وایه. دوو جگه ره ی داگیر ساو به دهسته وه به ره و رووم داده نیښی. جگه ره یه کیان به نیو لیوه کانمدا ده کات و جگه ره یه کیان به لالیوی خو یه وه. چایه کیشم له بهر دم داده نیټ. وشک و رهق ده که ویته قسه کردن:

ئاو او؟! که و ابوو توښ له گه ل شوړا هاوه لی! که نگي بوو؟ له شاری نیوه دا چی ده کرد؟ چاو له چاوم ده بری. چاوه نواری وه لامي منه. قومیک له چای پهرداخه که هه لده لووشم. مژیک له جگه ره که نه دم و ده لیم: دهور و بهری سالی سیفر دوو سی سالیک له بوټان بوو. ده یان گوت شار به دهره. له شیر که ټیکدا کاری ده کرد. هه وه ل جار له چایخانه یه کی قهراخ شاردا چاوم پیی کهوت. ههر له ویشه وه دیوناسی و دوستایه تیمان پیک هینا. ده هاته چایخانه که. ماوه یه ک سهیر و سهرنجی مشتهری چایخانه که ی نه دا. جارو بار ماوه یه ک له گه لیان نه دوا. زور له گه لیاندا هاوه ل و نزیک نه بوو. به لام زور به دهر د و مهر گیانه وه بوو! له نه خوشی و سهر نیښی خو یان و مال و منالیاندا زوری یارمه تی نه دان. من تازه له مه دره سه چو بوومه ده ری. دهرس خویندلم وه لا نابوو. ده مهه ویست بیمه چیروک نووسی حیر فیه یی.

له و چایخانه‌دا له شانی کاک شوړا داده‌نیشتم. پرسیاری جوړاو جوړم لى ده‌کرد. له باسی ئه‌دهب و چیروک و هونهر و هوڼراوه زور ئه‌دواین. له پاشان که دوستانه‌تیمان پته‌وتر بوو، زورمان باس و خواسی رامیاری ده‌کرد. زوربه‌ی کات و روژان پیی ده‌کوتم: نووسینه‌کته له سیاست گپران باشته‌ره. لانی نووسین بگره و بهری مه‌ده.

هاوه‌لی دیکه‌شمان بوو. هات و چو و شه‌ونشینی و متالامان پیکه‌وه بوو. ئاخ روژگار و سهرده‌مای تازه لاوی و گه‌نجی یاد و بیره‌وه‌ری تان خیربی، مالم هه‌قه‌عه‌یامیکی خو‌شمان پیکه‌وه رابووارد. له پاش ئه‌م ئاخ هه‌لکیشانه‌بیده‌نگ ده‌بم. زاگرپوس په‌رداخه‌کان پر ده‌کاته‌وه. هه‌رکا ده‌بینی قسه‌م پی نه‌ماوه ده‌س ده‌کا به قسه‌کردن: له شاره‌که‌ی ئیمه‌شدا! یانی ئه‌و شاره‌ی که من له‌وی دهرسم ده‌خویند و کارم ده‌کرد، شاربه‌ده‌ر بوو. یانی به شاربه‌ده‌ری له‌ویش بوو.

به‌م گشته‌هه‌ستان و دانیشتن و هام و شوپیه‌وه هاوه‌لی و براده‌ری بیکی ته‌واو له نیوانماندا پیک هاتبوو. رهنګ بی خزم و که‌سیشی له شاره‌که‌دا بوو، چونکا دیوناس و ئاشنا و روښنایه‌کی له راده‌به‌ده‌ری بوو! ئه‌و سهرده‌مه له پاش ئه‌وه بوو که تو باسی ده‌که‌ی و له شاری ئیوه بووه. بگره‌پینج شه‌ش سالیکیان له نیواندا بیت. له و ده‌مده‌مان و سهرده‌مایه‌دا شوړا زور هیوادار و گهرم و گور بوو.

ده‌یکوشت و ده‌پیری! ده‌ی رووخاند و ده‌ی هاری! به‌لام نه‌ک منالانه و دم به‌هاوار و هه‌لیته و هه‌لیته. به‌لکور زور لى زان و پسپور. به‌دم و دوود و زیان، زور له سهره‌خو بوو. به‌لام ئیمه‌ئاگامان له بیر و پروای بوو! بوون و نه‌بوونی من له سهر دنیا هی شوړاپه! ته‌نانه‌ت نیوه‌که‌شم که زاگرپوسه، شوړا بوى داناوم. نیوی دای و باییم شه‌فیع بوو. شوړا نیوی شه‌فیعى گوری

و زاگروسی نیو نام. به لام ئیستا که چی؟ باس و هه والی چیه؟ ده زانی چی ده کات و له کوئی یه؟

هه ناسه یه کی سارد هه لده کیشم: سه رده مایه کی دوور و دریز سه ر لئ شیواو بووم، ته ریک و بی هه وال له زوربه ی دوست و براده ر. تازه خه ریک بوو ده هاتمه وه سه رخو، که شاربه ده ری ئیره کرام. جا هه ر له بهر ئه وه هه والی شوپاشم نیه. خو زیا و هه زار بریا ده مزانی ئیستا که شوپا له کوئی یه و چ ده کات؟ بزه یه ک دینه سه ر روخسار و لیوه کانی زاگرووس. هه میسان په رداخه کان پر ده کاته وه. په رداخی خو ی ده نیت به سه ری هه وه. یه ک قوم و یه ک بین هه لی ده لووشی. پیم ده لی: په رداخه که ت بخوکار نیه خودا چاکی نه کا. قه ده ریک بی ده ننگ ده بین. وه پره زی وازی لئ هیناوم. هه رتکمان به ره به ره له گه شان هه بین. لئی ده پرسم: دریزه به پاشماوه ی به سه ره اته که ت ناده ی؟ وه ک کابرایه کی شیت و ویت له قاقا ده دات: ئاخه شیت و ویت به سه ره اته چی؟ هه رتکمان دوستی شوپا و ئه هلی کتیب و متالا و باس و خواس و میش و مه گه سی سه رکه ولی شوپا! ده سا باوانه که م، به سه ره اتمان یانی متالا و قسه و کرده وه ی سیاسی و به ند و شه پ و تی هه لدان خواردن و شاربه ده ری. له وه زیاتر چی؟

به لام هه والیکی خووشم پییه. چم مزگینی ئه ده یتئ بوئی

وه گیرم؟

به پیکه نینه وه ده پهرمه نیو قسه که ی: جا چیم هه یه بتده می، مه گین وه ک سه رده مای منالی که وه لامی مه ته لو که یه کمان نه ده زانی، شاریکمان ئه دا و بی یان ده گو تین، منیش مه گین شاریکت ده می.

هه میسان له قاقا ئه دا، به پشته وه دا ده که وی و ده لی: ئاخ وه بیرت هینامه وه. به خودای تا کوونی شاریکم نه ده یتئ پیت نالیم! کورپه زاگرووس

عەبیت کەن، ئیمە خو مندال نین. بە گیانی ناخیرمان گەپراو و کە یخوداین! سەر و ریش و سمیل مان ماش و برنجی بوو. ئاخە ئیمە تازە بۆم گەمە یە چۆن دەبین؟ بە خولای بۆ خۆت وەبیرت هیناومەتەو، تازە یان شاریکم ئەدەیتێ یان نایلیم. بەلام سامپەند ئەووش بزانه هەوالبە کە زۆر گرینگ و ئەوتۆیە! شاریک سەهەلە هەزار تەمەنیش دینی.

زۆری لە سەر دەپۆین. زۆری تکا و رجالی دەکەم دەس بەردار بیت و هەوالبە کە بگێرێتەو، بەلام پەیتا پەیتا هەوالبە کە لەبەر چاوم شیرتر دەکات و پیم نالی. ئاخری کە ی لە مزگینی گێرانهوی هەوالبە کە دا شاری بۆتانی ئەدەمی! زاگرووس بەم شیوە دیتە زبان و دەلی:

«شاری بۆتان بۆ ئەمن باخ و گولستان و گولە
 بۆ ئەتۆ پەر پەر لە بۆنی بای زگی تاژی و تولە»
 «بۆ گەرانی من شەقامی چیمەن و داری توو
 بۆ ئەتۆ زیرابە، تا ئەژنۆت لە نیوگەند و گوو»
 «شاری بۆتان بۆ ئەمن عەتر و گولای قەمسەرە
 بۆ ئەتۆ پەر پەر لە بۆ ساری فسۆسە یا کەرە»

لە نەکاو دەمی دەگرم و دەپەرەمە نیو شیعرە کە ی: کورە عەبیە، شوورەیی یە. ئیمە منال نین، پیاوین. لە تەمەنی ئەم قسانە تیپەرپوین. بەلام وەدیارە تا کوو قسە ی خۆی نەکات و مەرجی خۆی نەباتە سەر دەس بەردار نابیت. چونکی لە گەلکوو دەست لە سەر دەمی لادەبەم، هەمیشان دەلی:

«دهور و دووکانی هه موو بو من قوماشی ئه تله سه
 بو ئه تو کوپان و کورتان و که ژوو خار و خه سه»
 «شاری بو تان بو ئه من پر له که نیز و نو که ره
 بو ئه تو ئه سپی و رشک و کیچه دهسته و خه نجه ره»
 «کاتی ده چمه شاری بو تان باخه لم پر گه وه ره
 باخه لی تو پر له گوویان پر له ماری حه وسه ره»*

داوینی کراسه که ی ده گرم و ده بیکشم: کوره زاگرۆس به سه. عه بیت
 کهن. خو له لای خو ئیمه هاوه لین! ده ک به زیاد نه بی بو هاوه لیت! خو له
 شورت و شوت دهر کرد. زاگرۆس ده ست له بهیت و تهوس و تهوانج و
 جیودان هه لده گریت. ئه مجاره زه ق زه ق لیم دهروانی و له نه کاو، پر به
 گه روو، به هه ره هیژ و فه وه تی خو ی له قاقا ئه داته وه. ئه گین بلیم له شه فه ی
 قاقای هه موو شووشه کانی په نجیره که له رزینه وه به قام پی بکه ن! له نیوان
 قاقا کهیدا زوو زوو ده لیم: هه واله که چی بوو؟ ده هه واله که بگیڕه وه. خو
 گورپه ی خو ت پی ره خساندم! ده بلی هه واله که چی بوو؟ بیللی ده ی، ده بیللی.
 له پاش قاقا کیشانیکی زور، ماوه یه ک قور وقه پ ده کات. مات و
 بیده نگ ده بییت و ده چیتته مالی ئه ندیشه وه. شانی ده گرم، رایده وه شینم و
 پر سیار ده که م: چیه؟ چ بووه؟ هه واله که چی بوو؟

ده م ده کاته وه: هه وال! ئم بریار وایه له م به ینا نه دا شوپرا بییت بو م
 درگه یه، بو سه ردان و دیده نیی من. له کات و ساتیکی ناخافل داگیر ده که م.

* - ئه م شه ش دیر هه لبه سه، هونراوه ی کاک (نادر محه ممه دی -
 نامو) یه. به سپاسه وه.

وہک کہ ویکی سرک کہ لە کۆسار بە تۆرەوہ بیی، دەکەومە تۆرەوہ! لە چرکە یەکی ناخافل دا کارەبا دەمگری. تەزویەکی لە نەکاو وەبەر شەتاویکی بە قەوہ تەم ئەدات. تەواوی لە شەم رادە چلەکی. لە جیی خۆمەوہ قوت دەبمەوہ سەر چۆک. بە لام لال دەبم! زبانی ناگەرپی. وەک بیشکە یەکی رای بژینی. دە لە ریمەوہ. چاوە لە چاوی زاگرۆس دەبم. دەم وەک ئەشکەوت کراوەتو! رەنگ بی گویچکە کانم قوت ویستاپن. حەتمەن چاوە کانم یان بە مۆلەق ویستاون، یان زەق زەق دەریەریون! زاگرۆس دیتە پیشتەر. سەر شانە کانم دەکاتە دەمەک و دەس دەکا بە دەمەک کوتان. ھاوکات گۆرانی بە کیش دەس پی دەکا. قامیکی کۆن، زۆر کۆن. وەندە کۆن کہ هیچ کەس نەزانی ئەمە ھەوای کام سەردەمایە. سەردەمای باوہ ئادەم یان نووچی نەبی! سەردەمای زەردەشت یان خانی لەپ زپین. بە لام ھەواکە خۆشە. ئینسان بەم ھەوایە نەشە دەبیت و دەگە شیتەوہ. بەرەبەرە دیمەوہ سەرخۆ. زاگرۆس لیم دوور دەکەوینتەوہ. دەچیتەوہ سەر جیگە ی خوی و دادە نیشیتەوہ: شەپلە لینی نەدای؟ چاوە نواری بووم ئەم ھەوایە دلت داپسکینی لەشت وەک ھەویر بە سەر خۆیدا دارووخینی. بە لام باش دەرچووی. بە لی یۆلداش شۆرا دیت. دیت و دەپانزە رۆژ دەمینتەوہ. چاوە روان بە چەشنی جووت بەندە یەکی باش ئەم گراوہ یە بکیلی! مۆخ و دلی ھەلکۆلی. داری لە سەر بەردی نەھیلی. بە لی شۆرا دیت و بوولەرزە لە گەل خۆیدا دینی. دەبا شتیکی دیکەشت لا بدرکینم. ئەم مۆجە و موواجبە ی لە شیرکەتەوہ بۆ من دیت، شۆرا بۆم دەنیری. ھەوای بەریک لە نیوان شیرکەت و ئەم جزیرە دا بۆ کرپن و تەیار کردنی کەرەسە و ئامراز ی پیوستی شیرکەت لە ھام و شۆدایە. ئەم ھەوای بەرە دیتە لای من. پیوستی پیوستی بە کانم ئەداتی. ئەنیش بۆی دەکرم و ئەو نەخشانی تەیارم

کردوو دهیده می. هه وال بهره که نامه و باس و هه والی هه رتکمان بوئیک دینی و دهب. جیره و مووچه ی منیش دههینی و دهمداتی.

ئه دی بهرخۆله کهم، ئه مه حال و روژی منه. بویه گوتم ئهوی هه مه و نیمه هی شوپرایه و له شوپراوهی ده زانم.

بهلام ئه وهش بزانه منیش سی چوار سالیکه شوپرام نه دیوه. سالیک دووان تهواوهن لی بی هه وال بووم. که ده بی بلیم له و ماوه یه دا هه رتکمان زیاتر له زیندان دابووین. ئه و ساله وهختیک شتی که متر یان زیاتره هه والیم هه یه. له زیندانه وه که شاربه دهری ئیره کرام، نامه م بو دایکی نووسی. به نامه یه پی و شوینی شوپرام گیر که وت.

شه و به سهردا هاتووه، زووره که مان تاریک داگه پراوه. تاریکان بالی به سهر هه موو جی یه کدا کیشاوه. چرا هه لده که یین. هه میسان والوره که دیته وه مهیدان. زاگرووس دهست ده کات به شیو ساز کردن. هه رکا پیکه وه بین، ئه و ئاشپه زه. دهست و پوختیکی باشی هه یه. ئاخه من بیجگه له هیلکه و روون و ئاو و تام لی نان چی دیکه نازانم ساز که م! خوشم به م چیشتانه رازی بم، هه موو که سی پی رازی نیه. دهیجا با بو خویمان وه فریای خویمان بین! منیش له گه لیان دهخوم و چه پله شیان بو لی ئه ده م! ده ک دهسته کانت خوش بی زاگرووس هیشتا له هیچی نه بوو، بون و بهرامی شوپراو گوشتی خوش ژووره که ی پر کردوو. کوره لاری تو ئه و ئاشپه زیه له کی وه فییر بوویت؟ زاگرووس سهر له سهر قابله مه و تاوه هه لده گری. چاو له چاوم ده بری و پاش ئاخ هه لکیشانیک دپته زیان ئی کاریه که م. کوره رو له تو بهرخی سهر تیره خویره ی، حازرخوری بهر سیبه ری، له ته پر خوار دووته و له وشک خه وتوو ی. بهرخۆله که م، دهر به دهری، بی که سی، کووت و به ند. شاربه دهری و ته نیایی فییری ئاشپه زی و زور شتی دیکه ی کردووم. نالیم تو

ئەمانەت نەدیو، نانا، دیوتە بەلام لە بەر تەوہزلی و کەمتەرخەمی ھەر
کۆری دایکت ماویەتەو!

ناکری وەلامی نەدەمەو: ھەمی ماشەللا بەرخی بابی! بەم دوو وشەییە
لە خۆبایی بووی. جا کە وای لی ھات بە خودای منیش بە قەد تۆ دەزانم!
زاگروس تو خودا با بیئەو سەر قسە کە ی خۆمان، نە قوت شۆراکە ی
دیت؟

دیت، چ ئەم مانگە، چ دوو سی مانگی دیکە. بەلام چونکی بەلینی
داو، خاترجەم کە دیت. خۆت ساز کە ھەر کات ھات یان تۆ لە بەر پیی دا
قوربانی دەکەم، یان تۆ من لە بەر پیی دا قوربانی کە.

ھەمیسان بای دیت. چ بایە ک؟! چ بایە کە؟ دەبی رەشە بابی، سەر
سەری یان ولات و یران کەرە یە! با بە رمل و خاک و خۆلەو دیت. بە وردە
خیزەو دیت. نە روژیک و دووانە، نە مانگیک و دووان. سی مانگ و دە
روژە. سەد پاش نیو پۆی رەبەق ئەم بایە بە قاقایە کی شایە تین یانە، بە
دیانی زەرد و تیژ و درێژەو، بە نینۆخی رەش و خوار و خێچەو، بە حیلە
حیلی رەو ئەسپی کیوی رەش و نە عاملاو، بە رمبازین و غارغاریئەو
دیت. بە سەگ و ەری دووای دێلە بەبا، بە میاوە میاوی سەدان کتکی پاش
پشیلە میروو. قەلا و کاو لاش و دیو خان و کۆخ و حەسار و نیو کۆلان و
شە قامەکان پر لە زەنازە نا دەکات.

پر لە بابە پۆ و رۆلە رۆ و کاکە پۆ. رمل و تۆز و خۆل لە چا و رۆ دەچی.
چەشنی پریشکە ی ئاسن جۆش دان، لە روومەت و بە رمل و نیو چاوان رۆ
دەچی. بای سەد روژە پشتمەل و مۆغەرە پشت و سەر و گویلاک و سەر
سنگ لە ژیر توژی خۆل و خوی دا حەشار ئەدا. خۆل و خوی لە چا و
رۆ دەچن. چا و دەسووتینەو، دەخورین و دەبرژینەو. دەیان قووچینی ژان

ده کهن، دایان ده پچرچی وه ک تیخی پیدای بیئی برکه برکه ده بن و هه میسان ده سووئین و ده برژینه وه.

ره گی سوور و زیبکه ی چلکن به کیمه وه له کانیی چاو هه لده قولین. چاوه کان ده ئیشین و ده خورین. ده لیئی مستیکت خو بو اوک تی پرژاندوون. هه لیان ده گولوفی، هه لیان ده گولوفی. ئاو ده کهن، سوور داده گه رپن. ده بنه گۆمی خوین. جوان و باش ولات و ده ور و به ری خو ت نابینی. به م چاوانه وه جوانی نابینی و جوانی به دی ناکه ی! به م چاوانه وه جوانی به زهینت دا نایه و وه بهر نیگات ناکه وی! چاوه جوانه کان ده فه وتین. ناحه ز و ناشیرین ده بن. ئه و چاوانه ی عه یام و سه ر ده مایه ک ئاسمانی بیگه رد بوون، زه ریای نیل و خوم بوون، دارستانی سه وز و سه وزه لانی گه شه دار و نه شه دار بوون، کز ده بن. لیل ده بن و سوور داده گه رپن. پرپر له ره گ و جو بار و جو گه له ی خوین و قوراو ده بن. ئیدی له مه و دووا که س تی یان ناروانی. که س تی یاندا ون نابی و له نیویاندا ناخنکی. جوانی یان تیدا نامینی و که س مه ست و هوگر و ئه وینداریان نابی. خوشت ئیدی چ شتیک به جوانی نابینی، شتی جوان وه بهر چاوان نایه ن! چ ریگه ی هه لات هه یه؟ ده بی راکه ی، هه لیی و خو حه شار ده ی. ئه گینا ره شه با و سه پرسه پ و بای سه د روژه ی ولاتانی روژه لات ده تمرینی و ده تکوژی. جوانیت لانه یلی و هه ستی جوان ناسی و جوان په ره ستیت تیدا ده گوژی!

ره شه با دلّت ده مرینی. ده روونت داده گری. که و ابوو ده بی نه هیلی، راکه ی، راکه ی.

ده ی جا راده کهین، به پۆل راده کهین. ده یان جار ده کهوین و هه لده ستینه وه. بو کون و قوژبن ده گه رپین. خو مان له م سووچ و ئه و قوناغ حه شار ئه دهین. با ههروه ها دیت. ده لوورینی، ده نالینی، ده نه رینی و

دە گورپینى. ھەرپەشە دە کات. لە گەمارۆى بادا ھەروا بە راکردن بۆ قوژبنىک چاودە گپین و دەست دە کوتین. لاقەکانى عەبە لە نە کاو تىک دە ھاڵین. دە کەوئى. رەزا و مەجید دە گەرپنەو ھەسەرى. دەستى دە گرن و ھەلى دەستپنەو ھە. وەرپى دە کەوینەو ھە، بە راکردن و ھەلە داوان. تەمەشا دە کەم رەسوول نە ماو ھە، بە پۆل بە شوینى دا دە گەرپین. بە لام نای بینینەو ھە. ون بوو ھە. لى ئە دەین و دە پۆین و ئیدی کەس ئاوری لى ناداتەو ھە! ھەر و ھە لە ژیر ھە شاوئى لوورە و نەرە و گورپەى بادا بە راکردن دە پۆین. مینە وەرەز دە ھیت. رینگەى خۆى لە ئیمە جیا دە کاتەو ھە. رەزا دە لى: وە شوین تە ناف و چەقو کە وتوو ھە، لى گەرپین. پۆلى ھاو ھە لان چەشنى رەو ھەى جوانو و گەل ھەر لە راکردن داين. لە پەر زرمە تىک ھەل دەستى. قادر سەرنگر تىک ئە دات و دە کەوئى. تا دە گەینە سەرى مردوو ھە. تەرمىکى دیکەش لە شانپە تى. جوانى لى ورد دە بینەو ھە. ئای داد و بیداد ئە مەش دىللا ھە. کەنگى و بۆ چى و چۆن و بە چى مرد؟ بۆ کەس دە رنا کە ویت! بە جى یان دە ھیلین. ديسان راکردن. دەنگى عەبە دیت: ھەمە، رەزا، سامرەند بگەرپنەو ھە مەجید کە وتوو ھە. پۆلى ھاو ھە لان دە گەرپنەو ھە سەر مەجید. مەجید ھەل دەستپنەو ھە. ئیدی ھەموو لە ھەناسە برکى داين. ھەناسە برکى و کى برکى. خودایە ئەم بايە و ئەم کۆلانە بۆچ لە بن نایەن؟! ئەى کەى؟ کەى؟ کەى؟ رەشەبا ھەر وادە دیت و ئیمە ھەر وادە بۆ قوژبنىک دە گەرپین. تۆز و خۆل لە سەر و چاومان نیشتوو ھە. خیز و رملی بايە کە لە دەم و چاودە و ئازای ئەنداممان جى خۆش کردوو ھە. ئە گین زۆر خیرا قوناغىک بنیان نە نى، خۆ لە قوژبنىک نە کوتین و یان دە رباز نە بین، ھەموو دە فەوتپین و لە بەین دە چين. نانا! کۆل نادەین. راکەین کورپنە راکەن. ھاو ھە لان، دۆستان راکەن. لارەو ھە لارەو دەست دە کوتین و چاودە گپین. سەر بەم کون و ئەو پەسپو دادە کەین. دە لى ئیرە

حه شار و په نامان ئەدات. ئۆخه‌یش ده‌لێی دەر باز بووین و رزگاریمان هات. بای شپ و در له‌م حه‌شارگه‌یه ناکات. ریز ده‌بین و بن دیوار و بن دیوار ژیر دیواره‌که پر ده‌که‌ین. دێینه‌وه سه‌رخۆ. سه‌ر حه‌سیبی خو‌مان ده‌بین. خالیده‌کان دووان بوون. دیار نین! له‌گه‌لمان نه‌ماون. نازانین که‌نگی و بوچی و چۆن له‌ ئیمه‌هه‌لپراون. عه‌به‌هیلاک و ماندوو و شه‌که‌ته. منیش هیلاک و له‌ پێی که‌وته‌م. مه‌جید هه‌ناسکه‌ برکێی هه‌تی، خه‌ریکه‌ ده‌خنکێ. مینه‌مان له‌گه‌ل نه‌ماوه. ره‌زا و خه‌سه‌ره‌و زۆر باشن. قادر و دیلا هه‌ر تک له‌ ده‌ست چوون. کورپه‌کانی دیکه‌یه‌ک یه‌ک و دوو دوو به‌ دره‌نگ و زوو ده‌گه‌نی. په‌نا دیوار پر پر ده‌که‌ین. ده‌یکه‌ینه‌ شه‌په‌ گۆرانی، گورپه‌که‌و. که‌س له‌ بیر و یادى مردوو هه‌کاندا نیه‌! که‌س له‌ بیر و یادى ون بوو و جیا بووه‌کاندا نیه‌! گورپه‌که‌و و شه‌په‌ گۆرانی خو‌شتره. من ده‌یلیم و ره‌زا ده‌ی ئه‌ستێننه‌وه. مه‌جید ده‌یلێ و عه‌به‌ ده‌یگێرته‌وه. هه‌موو ده‌یلین. ئه‌م ده‌یلێ و ئه‌و سه‌ره‌به‌ند راده‌گرێ. ده‌نگ هه‌لدینین. تیی ده‌چریکینین. هاوه‌لان به‌ کۆر ده‌نگ به‌رز ده‌که‌نه‌وه. ده‌نگ ده‌نگی که‌و گه‌لی سرک و رمۆک و نه‌گیراوه‌یه. کۆلان و گه‌رپه‌ک و شه‌قام پر له‌ فاسپه‌ی که‌و ده‌بیت، پر له‌ ده‌نگی سه‌یره و بولبول و قه‌ناری. مه‌ل بۆ مه‌لی ده‌گێرته‌وه. که‌و ئه‌و که‌وه‌یه به‌ره‌و رووی که‌و بخوینێ! گورپه‌که‌و په‌ره‌ ده‌گریت. ده‌بیته‌ پارچه‌یه‌ک مۆسیقا. ده‌نگ ده‌نگی شه‌پۆلی رووباری نیوان کێوانه‌، یاخی و نه‌سه‌ره‌وتوو، به‌گورپه‌گورپه‌ به‌هه‌رد و دۆل و کێودا بال ده‌گریت. ده‌خولیته‌وه، گێژ ده‌خوا. هۆره‌ ده‌چرێ. حه‌یران ده‌لێ و قام و ورده‌قام بلاو ده‌کاته‌وه. چه‌ند چۆل ته‌ی ده‌کا، چه‌ند بیابان ده‌پرێ، چه‌ند دارستان و لێپه‌وار ده‌گه‌رێ. له‌ چه‌ند جو‌بار و قوولکه‌ و رووبار قه‌له‌مباز ئەدات. ولات به‌ ولات، باژێر به‌ باژێر، گوند و شاره‌دی و کاو‌لاشان ده‌گه‌رێ. قایه‌تان ده‌گێرته‌وه. به‌سه‌ره‌اتی باب و باپیران، مام و

برازایان، خال و خوارزیان باس ده‌کات. قایه‌ت خوان ده‌بیته
 نه‌میرئه‌سه‌لانی رومی! وه‌دووی فه‌رول‌لوقا ده‌که‌وئت. ده‌بیته‌ روسته‌می
 زال، دیوگه‌ل ده‌گوژی، شایان له‌شایه‌تی ده‌خات. لی قه‌وماوان به‌گه‌وره‌یی
 ده‌گه‌یه‌نی. ئاوپ له‌هه‌زاران و دلداران نه‌داته‌وه. ده‌ستیان ده‌گری. پیاوه‌تی له
 حاند مرو ده‌کا! ده‌نگ کوشک و ته‌لاریکی رازاوه‌یه، دارستانیکی سه‌وز و
 شیناوه‌ردیکی له‌به‌ر دلانه. دل‌ده‌رفینی و گراوی خوئی و هوگر و گیروده‌ی
 خوئی ده‌کات. هه‌میسان گه‌ره‌لاوژه، قایه‌ت گیرانه‌وه. هه‌روا له‌په‌نا دیواران
 دا، بن دیوار و بن دیوار، ریز به‌ریز راویستاوین. دانیشتووین،
 هه‌لترووشکاوین، هه‌لکورماوین. قسه و باس ده‌که‌ین، باس و خواس
 ده‌گیرینه‌وه. خه‌یال پلاو ده‌که‌ین. به‌خه‌یال ده‌چینه‌مه‌دینه. نه‌زستانه و نه
 پایزه. نه‌ره‌شه‌بایه و نه‌به‌فر و بارانه. نه‌دارا و نه‌دار ماوه! نه‌زالم و زوردار
 ده‌توانی له‌سه‌ر دنیا بمینی. به‌لام ئاگامان له‌مه‌حموودی بی‌زه‌وات و
 مه‌عبوودی بی‌زه‌وال‌نیه! نه‌م ده‌ی‌لیت و نه‌وه‌ی‌ئه‌ستیینه‌وه.

به‌ره‌به‌ره ده‌یکه‌ینه‌پاله‌په‌ستی. هه‌ر که‌س پال به‌هاوه‌لی شان به
 شانی خوویه‌وه ده‌نیت، تاکوو له‌شاری وه‌ده‌ر هاوئت! تاکوو بی‌خانه و لانه
 و بی‌جیگه و ریگه‌ی کات. نه‌ویش هه‌شاو‌ل ده‌هینینه‌وه، تی‌پرو ده‌چینه‌وه.
 عه‌لی له‌سه‌ر بستیک زه‌وی عه‌به‌له‌شاری خوئی وه‌ده‌ر ده‌نی! هه‌یاس بو
 دوو بست زه‌وی زیاتر هه‌مزه‌له‌جیگه‌ی خوئی حه‌وا نه‌دات. عه‌به‌وه‌هه‌مزه
 تی‌هه‌لدینه‌وه. خان و لان و شاریان ده‌وئت. شه‌ری بستیک بن دیوار بو‌پال
 دانه‌وه، بو‌جیگه‌ی سه‌رقون، بو‌خو‌حه‌شاردان له‌ره‌شه‌با و توفانه. عه‌به
 و هه‌مزه‌ئیخه و به‌روکی عه‌لی و هه‌باس ده‌کیشن. پالیان پیوه‌ده‌نین. به
 هه‌زار شه‌ر و قوونه‌شه‌ر جیگه‌ی خو‌یان ده‌ئه‌ستیینه‌وه، حسین و مه‌جید،
 که‌ریم و ره‌سوول ته‌نگه‌تاو نه‌ده‌ن. ره‌زاره‌حمان شاربه‌ده‌ر ده‌کات. هه‌روا

پالە پەستی یە. کەس بە سەر کەسەوہ نیە. باب ئاگای لە کورپ نیە، سەگ سیحەبی خۆی نانا سیتەوہ! ھەر کەس دزی گای خۆیەتی. قادر ھەوا دراو تە دەری. ھەشاوڵ دینێ و لاقی قالە یەکی دیکە دە کیشی. جە عەفر لە دەمی ئە ھەمە د ئە کوتی. سمە و عوسە سواری سەری یە ک دە بن. ھەمە لاق وە بەر لاقی خولە ئە دات. ھەر پالە پەستی یە. ھەر کەس لە ھەول و تە قە لای ئەوہ دایە خۆی و جی و ری و شارو خانی خۆی بپاریزی. بەرە بەرە پالە پەستی دە بی تە شەپە شەپ و شەپە مست. شەپە فەر و شەپە جوین. دە بی تە دوو بەرە کانی و چەند بەرە کانی. دە بی تە بە گزی یە کدا چوون. بە سەر و گو ئیلاک و ئیخە و بەرۆکی یە کتر دا ھە لپەر ژان. چنگە پلماسکی و دە مە تە قی. شەپ و کیشە و بگرە و بەردە. بگرە بە چەند کە سان گە لە کۆمە کی کردن و کوتانی بی کە سیکی تە نیا و ھە ناسە سارد. شەپ وە ک لافا و پەرە دە گری و دەور و بەری خۆی دە تە نیتەوہ. لافا گەرە کا و گەرە ک، کۆلانە و کۆلان دادە گری. بین دە خواتەوہ، سوور دە خوات. شەپە مندال و شەپری ھاوہ لال دە بی تە شەپە بەرد، بەردە فەرکە و بەرد ھاویشتن. یە کدی رە پی نان. وە دووی یە کتری کەوتن. بەرد پیک دادان. شووشە پەنجیرە ی ئەم مالم و ئەو مالم شکاندن. ھەر بە شکاندن ئەو شووشانەوہ، شووشە ی دلێ دراوسی و ھاوہ ل و شووشە ی دلێ خۆ شکاندن. شەپە ھاوہ ل و دەستە برا دە بی تە شەپە دای و باب. دای و باب دەرژینە کۆلان. جوین بە یە ک دان. قسە ی کال و کرچ و ناحز و ناشیرن لە تەنگە ی یە ک رادە کیشن! دار و تیتلا و پیمەرە دیتە گۆرێ! کۆلان پر لە زە نازەنا و تۆپ و تە شەر و تەوس و تواج و نیو نووتکە ھاویشتن دە بی ت. ھە میسان بایە، رە شە بایە. بای سەر سەر و سەد رۆژە یە. ئەوا ھەوریش ھات. ھەور و ھە لاپتە و دە بی ت و ئاسمانی شار و مەزرای سنگ و دنە ی دل دادە گری ت.

سنگ رهش ده‌بیٚت. دلّ ده‌که‌وٚتته گوٚمیکی رهش و بیٚ بن و بیٚ
 ئامانه‌وه. گوٚمی خوینٚ به‌ری چاو ده‌گریٚت! مه‌یل و خوٚشه‌ویستی له‌گه‌ل
 به‌کدی کردن له‌ موٚخ و ناخی که‌س دا نامیٚتیت. هالقه‌ی هاوه‌لان په‌ره‌نگ
 په‌ره‌نگ ده‌بیٚت. ره‌شه‌با به‌ هیٚتر و به‌ سامتر هاشاولٚ دیٚتیت. به‌ کوٚلاندا
 به‌ره‌و خوار جالّه‌ ده‌بین هاوه‌ل لیک هه‌لده‌پرین. بلاوه‌ی ده‌که‌ن. هه‌ر که‌س
 به‌ شوینٚ و ریٚه‌کی تابه‌ت دا ده‌پروا. ده‌سته‌برا تاق تاق ریٚ ده‌گرته‌ به‌ر،
 تاق ده‌که‌ون. ره‌شه‌با و سه‌پسه‌پر و سه‌د روٚژه ده‌یان رفیٚتیت. با ده‌یان
 ره‌تیٚتیت. روخسار و ته‌ویٚل و سه‌ر و گوٚتلاکیان کز و چرچ و ره‌ش
 داده‌گیٚرئی. به‌ دار و به‌ردیاندا ئه‌دات. به‌ ژیر گوٚنی و گپالک و قوونه‌ لاشک
 و دروویاندا ده‌په‌ستیوئی. له‌ کاو‌لاش و که‌له‌واو کونه‌ره‌شیان ده‌هاوئی.
 مندالٚ به‌ پالّه‌په‌ستی، به‌ شه‌ر و قوونه‌شه‌ر، به‌ شه‌ره‌جینو و به‌رده‌فرکه، به
 که‌وتن و هه‌ستانه‌وه، به‌رگ و جل و سپالٚ هه‌مه‌ره‌نگ و هه‌مه‌ چه‌شنه،
 چوک و ئانیشک و سه‌ر ئه‌ژنوٚ پینه‌کراو. ئیٚخه و به‌روک دوگمه‌ که‌وته.
 سه‌رشان و نیٚو پشت و ده‌لنگ قوراوی، به‌ دم باوه‌ ده‌په‌تین. چه‌شنی په‌ره
 کاغزی گرموٚله‌ی له‌ کوٚلان که‌وته، با ده‌یان بات و به‌ دم باوه‌ ده‌پرون،
 ده‌پرون. کاتیٚک دینه‌وه سه‌رخو، «که‌ر له‌ کوئی که‌وتووه، کونده له‌ کوئی
 درپاوه؟! هه‌به‌ه‌و هه‌به‌ه‌و، چومه‌که‌ی سه‌ر که‌له‌و پر ده‌که‌ی قوٚچاخ!» شه‌قام،
 چوارچرا، مه‌یدان. تیٚک رووخاوین! دارمان له‌ سه‌ر به‌رد نه‌ماوه. ره‌نگ و
 روخسارمان په‌ریوه، ره‌ش داگه‌پاوه. به‌لام دلّ ره‌شتره. چاوه‌کان لیٚل بوونه
 و نیگا لیٚل تره! کز و لاواز که‌وتووین و دلّ و ده‌مار و ده‌ماخ لات‌تره! په‌ره‌نگ
 په‌ره‌نگ بووین و که‌س له‌ شانی که‌س نه‌ماوه. سه‌دی سی و چلی کوره‌گه‌ل
 شه‌یتان زه‌لله‌ی پیٚ بردوون و وه‌سه‌ر ته‌له‌ی په‌راندوون! حیزی و دزی
 چوکئی له‌ سه‌ر سنگیان داکوتاوه. نه‌وه‌د له‌ سه‌دیان ناییکی بخو و مه‌مره‌ له

سەر ده ست به ره و مأل ده بنه وه. هه مزه ورکه نان ده کپری و ده فروشی. کوری بابی خو به تی، رۆزی خو ی له سەر پشتی شیر ده پفیتی. هه باس له راکردن دایه. راکه رۆله راکه. راکه دووا نه که وی، وه ژیر نه که وی. جیهان چاوه پری ته قه لای تۆیه ئه مپۆ تۆو بفرو شه، سبه ی شووتی، دوو سبه ی پیواز و سیقه لووکه و په تاته و ته ماته. برایم لیباسه کۆن و جل و به رگی مردوو ده کپری و ده فروشی. هه راکه برام هه راکه. کپریار بدۆزه وه. وشیار به، زۆر وشیار. حه وجیت نه که ویتته که س. برامان برایه تی، کیسه مان جیا به تی. هه راکه و بلّی: لیباسه مردوو هه رزانه! ده فروشری. راکه بکپه و راکه بفرو شه. راکه ده ی که س ئاوری قرانی له که س ناداته وه.

قاله چوارن، نانا چوار نین، چوار بوون. سی یان تی داچوون، تاقه یه کیان ده رچوو. ئه ویش ده رکه وانسی ئیداره ی تووتن و په ربه! ئه حمه د ده بوون، دوازه بوون، هه ر چه نیک بوون هه موو فه علا و حه مأل و شوپمه زه فروشن. دوویان نه بی، ئه م دووه ئه ندازیاری شه قام و ریگه و جاده ن. ئه ی به س مؤمین چی؟ مؤمین چی به سه ر هات؟ مؤمینه کان نه خوشن. ده واو ده رمان ده کپرن و ده خوون و ده فروشن.

کوره کانی دیکه زۆربه یان ده یلاخی یه لّخین. یه لّخی یه لّخی به سه ر چۆم و قه راخ باخ و نیو شه قامدا ده خو لّینه وه. دین و ده چن و ده سوورپّنه وه. میشیان له ده می خو پّی ده رناکری.

ئه م که ره ته ش ئه وه ی بردی یه وه، ئه وه ی بووه کوری بابی خو ی، هه ر ئه وه یه که باییشی کوری بابی خو ی بوو! ده ور ده وری خه سه ره وه. کوری بابی خو ی له مه دره سه ی ناوه ندی دایه. له ته ر ده خوا و له وشک ده خه وی. حازر خو ری به ر سییه ر هه ر که سی که ر بوو ئه و کورتانه. هه ر کوی خو ره ی ئاوی لیوه هات، خو ی لی نادا. نسحه تی بابی خو ی له گو ی گرتووه، با له

هەر کوئ‌وه هات پشت له‌وئ ده‌کات. هینی دیت و هیور ده‌روات. هەر له ئیستاوه دیاره یان به دوکتور ده‌بی یان به موه‌ندیس. ئە‌گینا ده‌وله‌مه‌ندی و به‌خته‌وه‌ری و مأل و سامان به به‌ژنی براوه و به قه‌لاف‌تی دووراوه. ئیواره دره‌نگان، ده‌مه‌و روژئاوا با ده‌که‌وئت. هه‌ور و هه‌لا به سەر ده‌چئ. حیزه روونا‌کایی به‌ک به سەر دادئت. له‌ په‌نا دیوار و قوژبنی کۆلان دئ‌ینه‌ ده‌ری. چاو ده‌گپ‌رین کئ ماوه کئ نه‌ماوه!

به‌ راوی‌چکه له‌م سهری شه‌قام تا‌کو و ئه‌و سهری شه‌قام ده‌پئوین. هه‌میسان ده‌گه‌رئ‌ینه‌وه. چاو ده‌گپ‌رین. له‌م گشته مندال و ده‌سته برابه به‌ حاله‌ حال من و رزا و مه‌جید و حه‌مه له‌ شانی یه‌ک ماوین. ئه‌ویش چ مانی‌ک؟! هەر وه‌نده‌ی به‌ سەر شه‌قامدا دئین. له‌ به‌ر دووکانی کتیب فروش سه‌یری کتیبه‌کان ده‌که‌ین. بگره‌ جاروبار کتیبیک ده‌کپ‌رین. رزا باسی هه‌ژار ده‌کات. هونراوه‌یه‌کی لئ ده‌خوئینه‌وه. من و مه‌جید له‌ باس و خواسی به‌شیر و حه‌مدوللا* و سادق و به‌یان و هیوا تیر نایین. حه‌مه له‌ هه‌ر چوارمان ده‌روانی. برئ جار له‌ گه‌لمان هاوده‌نگی ده‌کات و جاری وابه‌ سه‌ریک راده‌وه‌شئین.

تاریکان که به‌ره‌و مأل ده‌بینه‌وه، حه‌مه و عه‌به‌ شان به‌ شان تئ‌مان ده‌روان. ره‌نگه‌ گالته‌مان پئ بکه‌ن! له‌وه‌ ده‌چئ گه‌پمان پئ بدنه‌ن و پیمان بلین! ئە‌مانه‌ کئین؟ ده‌لین چی؟ چی یان ده‌وئت؟ رزا و مه‌جید پیکه‌وه به‌ باس و خواس به‌ره‌و مأل ده‌بنه‌وه، شان به‌ شان به‌ باس و خواس پیکه‌وه. به‌لام ئاگام لئ‌یه‌ له‌و سهری شه‌قام لئک هه‌لده‌برئین. ئە‌ی من؟ سه‌عاتیک له‌ مه‌وبه‌ر ده‌نگیک بانگی کردم. ده‌نگی کئ

بوو؟ دای و باب؟ خزم و کهس و خوشک و برا؟ یان ده نگی دوست و هاوه لیکي دیکه؟ نازانم! به لام ههر ئەم ده نگی له ئەمانه ی درپدۆنگ کردم. ئەم سه عاته له گه لیان بووم، به لام ههر تهرم و جهسته و له شم له گه لیاندا بوو! رۆح و ناخم له لایه ک و شوینیکي دیکه، به لای حال و هه وایه کی دیکه وه بوو. کاتی رۆینه وه به تهنی ملی رینگه ده گرمه بهر. به تهنی بهر وه مال ده بمه وه. له ژووریکي چۆلدا کتیب و قه له م و کاغزه له بهر ده ست.

خۆم به خۆم کرد. بخوینه وه. بنووسه ده ی بنووسه. ئەم بایه زۆر نه کبه ت بوو، زۆر نه هات و ره ش. قری خسته نیو منال گه ل و ده سته برا. تۆز و خۆلی ئەم گه ره ک و کۆلانه پر پیچ و په نایه دهردی داینی. هیندی به م لاولادا کوتاین، له عه یامی منالی به وه لای و گه نجی نه دیده پیری کردین. گنج و لۆچی پیری نیو چاوان و لا روومه ته کانی داگرتین. بای نه هات، بای نه کبه ت! زلله ی زه مانه و رۆزگار به په ناگوئی هه مووماندا! پاش ئەو بایه و ئەو په رهنگ په رهنگ بوونه، ئیدی نه عه یامی خوشی منالی ماو نه هالقه و باز نه ی کۆ بوونه وه ی ده سته برا و دۆستانه!

زلله ی ئەم ره شه بایه! بۆ من سام وزه بری له هی هه موان زیاتر بوو. ئیستاش که ئیستایه وه خو نه هاتوومه ته وه! به دم زه بر و سامی ئەو زلله وه ههر ده ره تیم و ده پۆم. ده پۆم، ده پۆم، بۆ کوئی؟ نازانم!
پۆتین له پی، ساک به ده سته وه، بلیت له گیرفاندا. هات و چۆ له دهرکی گاریژ و زوو زوو وه خت و سه عات له م و ئەو پرسین. کۆچیکي دیکه، له ولاتی دلّه وه بۆ ولاتی نان! ماشینی پر له هه وارچی. ماشین به دم ره شه باوه، پر له هه شیمه ت جاده ده بری. ده پوا و ههر ده پوا. گۆرانی دابی رۆژ له نیو ماشین دا شه پۆل شه پۆل دی و ده چی. چاوه چاوی کاکی شو فیر له ئاوینه ی ماشینه وه، به لکوونی له نیو مسافیره کانی دا ژنیک یان

کیژۆله‌یه‌ک به‌دی کات و خهریکی چاوه‌پرکی بیٚت. بنیشت له‌زاریا دی و ده‌چی. جاروبار ته‌قه‌ی توقله‌ی بنیشت نیو ماشین راده‌تله‌کینی. ریگه‌له‌بن نایه. کاول بوو ولات نیه و شکانی ئاسیایه. له‌م سهر تا ئه‌و سهری چوار وهرزه‌ی سوروشت له‌حه‌وتوویه‌کدا ده‌بینی!

خه‌یالات ناخی ئاخنیم. کیم و له‌چی ده‌گه‌پریم؟ له‌کوی‌وه‌دیم و بو کوی ده‌چم؟ ده‌بی چاره‌نووس بو کویم به‌ریت؟ زلله‌ی ئه‌م ره‌شه‌بایه‌بو وای به‌سهر هینام؟ بو‌وای حه‌وا دام؟ داخوا‌که‌نگی خوم ده‌گرمه‌وه؟ که‌نگی و له‌کوی؟!

بوره‌تاریکی به‌ته‌م و مژ. شه‌قامیکی چۆلی پاته‌خت. هاتنه‌خوار له‌ماشین. ساک به‌ده‌سته‌وه، خه‌والوو و ماندوو. لادان بو‌باخیکی گشتی. نان و په‌نیر ده‌کریته‌بابۆله. دانیشن له‌سهر کورسی باخ له‌قه‌راخ شیبره‌ئاویک. تاکه‌س به‌ده‌روه‌نیه‌به‌ر قهنده‌ی خوت بخۆ. بخۆ ده‌ی باش بخۆ. ده‌بی سه‌عاتیکی دیکه‌به‌پی‌یان ئه‌م پاته‌خته‌ته‌خت که‌ی! به‌لکه‌م کاریک و ده‌سته‌بخه‌ی. هه‌وه‌ل که‌سم که‌ئه‌مرو هاتومه‌ته‌نیو باخی گشتی. به‌خته‌وه‌ر هیشتی له‌غورابی خه‌ودان و من له‌ژیر داره‌کانی باخی گشتی دا، ساک له‌ژیر سهر. شکاندنی سه‌رخه‌ویک. پشوودانیک تا‌غه‌له‌به‌ی رووناکایی و زه‌نا زه‌نای شار! وچانه‌رۆله. وه‌حه‌سیوه، پشوو بده. رۆله‌ی ره‌نج و کویره‌وه‌ری! رۆله‌ی ئیش و برسیه‌تی! سه‌عاتیکی تر پاته‌خت ته‌ندوووریکه. ته‌ندوووریکی پر له‌ئاگر و دووکه‌ل. پیاسه‌کردن به‌شه‌قامدا و چا‌و‌گی‌پران به‌هه‌موو لایه‌کدا. دووکانیک و خویندنه‌وه‌ی تابلوی سه‌رده‌رکی: «کتیب‌فرۆشی زانا».

برۆ ژووری. خوت بناسینه. بلی نووسه‌رم و جاروباره‌هونراوه‌ش ده‌نووسم. به‌لام چیرۆکه‌کانم شتیکی دیکه‌ن. چوونه‌ژووری. سلاویکی

دوستانه. وه لأمیکی سارد و سپر. ئاغای ئازیز نووسهرم دوو کوومه له چیرۆکی حازر به چاپم ههیه. بۆ له چاپ دانیان پیوستیم به پاره و ئیش کردنه. کابرای خاوهن دووکان زۆر نامۆ، زۆر سارد و سپر دهم ده کاته وه: بازارمان نیه. خوشم به دوو کوپه وه لیره زیادیم! وه دهر که وتن. ئهم دووکانه نایه کی دیکه. ئه ویش ههر کتیب فروشی. کابرایه کی پیر و لایکی میرمندال. خهریکی به رقه نده، نان و په نیر و ترئ. سلاو له من، فهرمووبه کی دوستانه له وان. خووم ده ناسینم: سامرند موکری، خاوهنی دوو کوومه له چیرۆکی حازر بۆ چاپ..... سهر راوه شاندنیک به واته ی مه خابن، به داخه وه ئیش بی ئیش.

هه میسان کوتان و پیوانی پی یانه ری. شان شکان، شه پۆلی جه ماور. روخسار داگیراو، گرژ و مات. له ش بی هیژ و بی تین، نیو چاوان بی روونا کابی. هات و چۆی به په له. فرکه فرکی زه ریا به ک ماشین، به قه د خیز و خوئی چۆمی! بلاو بوونه وه ی دوو که ل. ره ش داگه پرانی هه موو شتیکی و جی یه ک و که سیکی! لادان بۆ کتیب فروشی به کی دیکه. چاو پیدا خشاندنیک به کتیبه کاندایا. داوای کار کردن، ئامازه و ئاشیره ی ده ست و په نجه ی خاوهن دووکان به ره و ده ری. وه لأمیکی ناحه ز. بی حورمه تی و به هیچ دانان. له گه لکوو ده گه مه دهرکی دووکان که بجمه ده ری، کابرا ده مرپینی: خوشم لیره زیادیم! کوا کتیب خوین؟ کوا کتیب کر؟!

هه لقوینی ئاره قه له ئازای جه سه وه. شوپراوگه به ستنی ئاره قه له توقی سه ره وه به ره و په نجه ی پی. ئاره قه ی شه رم و شووره یی! له بی حورمه تی کابرایه یان هه گه رمای هه وا و ماندوو بوون؟ به ره به ره لاق ئیشان. ماندوو بوون و مه ترسی له وه ی کارگیر نه خه م و پوول و پاره ته واو

بیٚت مه ترسی له وهی یه لخی یه لخی، گیرفان به تال به ره و مال
 بگه پریمه وه. نانجا نیگای به سووک و چرووکی دای و باب و دیوناس و
 دوست و برادر! نا، نا، ده بی کار وه گیر بیتم. ته نانهت به نانه زگی. باکتیب
 فروشی نه بیٚت، ئیشیکی دیکه. به سهردا هانتی نیوه پو. داخرانی
 دووکانه کان. شله ی فرکه ی ماشین، شله ی هام و شو ی حه شیمهت.
 دیسانه که ش باخیکی گشتی. کورسی یه به ردینه ی ژیر سیبه ری داریکی
 دووره چاو. نانیکی سه نگه ک و قولیک که وهر. نه هار و نیوه پوژه، به دووی
 دا ناوی فینکی شیبه ی لووله کانی باخ.

دانشتنی ته نیا له سهر کورسی یه به ردینه. ره پ ره په ی دل. دلّه کوتی
 و فیکر و خه یالات. بیره وه ری همه ره نگ، مه ترسی له تیک شکان.
 داهاتوویه کی پرله نه داری و هه ژاری. ئیشی سووک و چرووک. ده ست
 ته نگ، نه گه یشتن به ئاوات و هیواکان. دوور که وتنه وه له نووسه ری، خودا
 حافیز کافکا، چخوف، شاملوو. له پاش ماوه یه کی دیکه، تاسه و هیوا!
 خه یال پلاو، وه ده ست هیئانی کاری باش. پوول وه سه ری ک نان. له چاپ
 دانی کتیبه کان، سه رکه وتن له گشت قوناخه کانی ژین و ژباندا. گه رانه وه بو
 باوه شی هونه ران و نووسه ران. روژباش هیدایهت، کافکا، تالستوی!
 وه نه وز هیئنی هیئنی، خه ونووچکه هیور هیور. که وتنه سه ری به کی پیلوه کان.
 گهرم داهاتنی چاو.

هه روه ها له ژیر سیبه ری داری باخی گشتی. له خه ونووچکه
 راپه رین. وه نه وز و هاتنه وه خو. هه میسان وه نه وز. دیسانه که ش راپه رین.
 ده، بیست، سی جار و نه وز و راپه رین. خه ون و خه و وه خو هاتنه وه.
 وه خو هاتنه وه و روانین و تی فکرین له هام و شو ی خه لک. هه ستان و
 دانشتن. گو ی دانه گالته و گه مه و وت و ویژی خه لکی نیو باخ.

هه لسه نگانندی وه زیعت، وه زیعتی خووم و خه لک. کورسی یه ک له من به و لاووتر، سی چوار پیاوی پیر، وه دیاره کار به دستی خانه نشین بن. قسه و باس کردنیان له وه زیعتی کو مه ل و سیاست و ئابووری. بیرو پریان بهر بلاو، ئاسایی، قورس و قایم و له سه ره خو. داب و نه ریتی تایهت مه ندی شار نشینی تیکه ل خوینده واری روژنامه و گو قار. له رووانگه مدا ده مه ته قی و چنگه پلماسکه ی دو لاولو له گه ل یه کدی، له سه ره هیچ و بووچ و خو پایی. قسه ی ناحه ز و ناشیرن. که میک له ولاتره وه تو پین و یاری پینج شه ش تازه لاولو، هه راو هوریا و زه نا زه نا. لافاو له ئیسکانیک ئاودا. بوچ و له سه ره چی؟ گو ل یان فول؟ راگرتنی کایه. ده مه ته قی. مه سلته کردن و هه میسان ده ست به یاری کردنه وه.

جاریکی دیکه ش وه نه وز و راپه رین و خه ونووچکه. ئاره قه کردن و ئازای ئه ندام وه سه ره ئاو که وتن. فرکه ی بالنده، وزه ی ته یاره راو ئستانی قه تاریک، به لام ته په ی ده نگی ماتوره که ی. به ره به ره وه پری که وتنی قه تار. ته په ته پی ماتور. راست و خوار بوونه وه ی قه تار و کووپه کان چه شنی رازه ندنی لانکه و بی شکه. به م لاولادا که وتنی من. تل خوار دنم له نیو قه تاردا! لاکه لاکه ی که پرراکه ی سه رم. سه ره له گیژ هاتن. وه ژوور که وتنی ئازانیک بو نیو هوده که م. داوای بلیت کردن بی بلیتی من و گیر کردنی قولم له په نجه ی ئازان دا. به ربوونه کوتانی سه ره شانه کانم. نه جاریک و نه دووان. ههروه ها راوه شانندی قول و کوتانی سه ره شانه کانم. له وه نه وز راپه رین.

باخه وانی باخی گشتی: ئیره جیگه ی خه وتن نیه. له سه ره خو وه لام دانه وه ی من. ره زا نه بوونی باخه وان. پشت له باخه وان کردن و وه لام نه دانه وه ی قسه کانی! نه ره و گو ره و داد و هاواری باخه وان. هاتنه پیشی ئه و

چوار پياوه پيره‌ی کورسی به‌که‌ی ئەو لامه‌وه. گوی دانیان به‌قسه‌کانی من. به‌پڕی کردنی باخه‌وان. دانیشن و راویژ له‌گه‌ڵ من. کیم و له‌چ ده‌گه‌رپم؟ باس و خواس کردن. باس کردن له‌که‌لتوور و ئەده‌بیات و چیرۆک نووسی. باسی هۆگۆ، بالزاک، دوما، تالستوی، جه‌که‌ له‌ندن، جه‌مال زاده، هیدایه‌ت و.... پیک هاتنی دۆستایه‌تی. پتر له‌ دوو سه‌عات قسه‌ و باس. له‌ پاشان مال ئاواپی. وه‌رگرتنی دوو پی و شوین له‌وان: به‌که‌م بۆ مه‌زل گرتن، دووه‌م بۆ ئیش کردن.

رابواردنی ژبان له‌ پاته‌خت. به‌ روژ دا ئیش کردن له‌ کتیب فرۆشی فه‌ره‌نگ، دیوناس بوون له‌ گه‌ڵ چۆنیه‌تی چاپ و بلاو بوونه‌وه‌ی کتیب. شه‌وانه‌ خویندنه‌وه‌ی به‌ په‌له. خویندنه‌وه‌ی به‌ په‌له‌ی سه‌دان کتیب به‌لام به‌ هه‌له‌داوان و په‌له‌په‌ل! راکه‌ لالۆ، راکه‌ رۆله‌! هه‌لی وا که‌م گیر ده‌که‌وی. بخوینه‌وه، بخوینه‌وه. وه‌نده‌ بخوینه‌وه‌ تاکوو کویراییت دادی. تاکوو چاوه‌کانت ده‌که‌ونه‌ ریشکه‌ و پيشکه‌، ده‌سووتینه‌وه، ده‌برژینه‌وه. خوینیان تی ده‌تزی! تاکوو چاوه‌کانت خوینیان لی هه‌لده‌قولی و خوین و ئاو له‌ چاوه‌کانتته‌وه‌ شوپراوگه‌ ده‌به‌ستی. بخوینه‌وه‌ ده‌ی. شه‌وانه‌ مه‌یدانی گاری قه‌تار و هۆده‌یه‌ک له‌ میوانخانه‌ی هیدایه‌ت. ژوورپکی تایه‌ت. ته‌ختیکی زیادی. بریک جار هاومه‌زلی له‌گه‌ڵ مسافریکی حاجی کوته‌نی: پیاو ماقول. براهه‌تی له‌گه‌ڵ حاجی خاوه‌ن میوانخانه‌ بریک شه‌وان دانیشن له‌گه‌ڵ وی. قسه‌ و باس له‌ سالانی سیفر و سالانی پیشووتری پاته‌خت. باس کردنی من له‌ ولاته‌که‌ی خۆم، زبان، داب و نه‌ریت. هه‌ته‌له‌ و قسه‌ی نه‌سته‌ق و فۆلکلۆری لای خۆمان. بیره‌وه‌ری به‌کانی حاجی له‌ نه‌سیمي شمال، محهممه‌د مه‌سه‌وود، کۆنسیرتی عارف، گۆرانی کوتنی قه‌مه‌ر. پاشماوه‌ی شه‌وه‌ميسان نووسین و خویندنه‌وه، خویندنه‌وه‌ و نووسین.

رؤژانی جومعه وچان و پشوو دان. خول به نيو شاردان له شه قامه کانی باشووره وه بؤ باکور، له جاده قه ديمه وه، له مهيدانه کان و باخه گشتی په کاندان، له شه قام و سهيرانگا کان دا. له زوربه ی ريگه دا، نيوه راستی شه قام. چه پله ليدان، گورانی گوتن. هاوهل، لاوانی هاو ته مه نی خوم، ته نیایی. حه سانه وه له مهيدانه کان و سهير کردنی خه لک دیتنی جياوازی چينایه تی. له لایه كه وه پوول و پاره و سامان به ميليارد ميليارد. له لایه کی دیکه وه دوفرؤش، شيوهران و سههولا و فرؤش، پزدانه، تووی سویر. حه مال و داشقه، نه په و هاواری چونه ر فرؤش، چزوبز، شیرنی و ساردی له پی یانه ری په کاندان. هه موو سه عاتی هه شاولی نازان و پياوی شاره داری بؤ سه ر ئه م کاسب و کرپکار و ره نجبه رانه. کویر بوون، مردن و زیندوو بوونه وه بؤ وه ده ست هیئانی بخو و مه مره، نانه زگی و سه گ مه رگی.

هه مديسان شه مبه تا پینج شه مبه، کتیب فرؤش. کتیب ریز کردن، کارتون به تال کردن، پر کردن وه. چوونه ناوهندی بلاو کردن وه ی کتیب و گو فار. کتیب وه رگرتن. چوونه بانگ و پر کردن وه ی فیش، پوول وه رگرتن و پوول له ژماره حه سییی ئه م و ئه و رشتن. ته واو ته تی رؤژ له سه ر پی، راکردن، حه ول و ته قه لا. ئاره ق رشتن له گهرمانه. شه و شه که ت و ماندوو، کتیب له ژیر باخه ل، سه ننگه ک به ده سته وه. جاروباریش سه وزی و میوه و په نیریان ماست به ده سته وه، به ره و ژووره که ی میوانخانه ی هیدایه ت. شیویکی ئاسایی و چایی خواردن له خزمه ت حاجی. برپیک باس و خواس و وت و ویز، جاروباره له گه ل دیوناسیکی حاجی. که په تی وایه هاودل و هاو زبانیکی بؤ سه عاتیکی دووان. پاش ماوه ی شه و، موتالا و نووسین. که مۆکه خه ویکی و تاریک و روون وه ری که وتن به ره و کتیب فروشی فه ره ننگ. تیپه ر بوونی رؤژگار، مانگ و سال. تیپه ر بوونی

وه‌رزی لاوی وگه‌نجی. ئاورپیک له رابردوو. دنیا‌یه‌ک گیره و کیشه، بگره و به‌رده، هات و هاوار و شات و شووت و شاف و لاف، دنیا‌یه‌ک تالی و سوپری. ده‌ربه‌دهری، زیندان و کوٓت و زه‌نجیر. پیک هینانی سه‌دان هاوه‌لا‌یه‌تی. وه‌رپی خستنی ده‌یان پیلان و ئازاوه، گولمه‌ز و به‌زم و ره‌زم. که‌وتن و هه‌ستانه‌وه. هه‌ستانه‌وه و که‌وتن و...

ئاکامی هه‌مووشیان تال، تی‌ک شکان، داب‌ران ولپیک هه‌لپ‌ران. دوورکه‌وتنه‌وه له خۆم، له خه‌لک، له هاوه‌لان و ولا‌ته‌که‌م. پیاوه‌تی کردن و ناپیاوی دیتن. خو‌شه‌ویستی و مه‌یل کردن و بوغزاندن و بی‌به‌قایی دیتن. بی‌به‌قایی، بی‌مه‌یلی و ناخو‌شه‌ویستی دیتن له‌وه‌که‌سه‌ی خو‌شت ده‌وی. ئاخ.... لی‌گه‌رپی.... ئەم ده‌رده‌ پیاو ده‌گوژی....

به‌سه‌ر هه‌مووی ئەمانه‌ش دا ئیستا‌که و هه‌ر کاتی‌ک لیم بیرسن:
 ده‌رفه‌تیکی دیکه و سه‌ر له نو‌ی هه‌لبژاردنی ریبازیکی تازه بو
 ژیا‌تیکی دیکه! چیت ده‌وی؟ گه‌ره‌کته چی هه‌لبژی‌ری و ئەو جار چو‌ن
 بژی؟ یه‌ک و دووی نیه‌کاک‌ی خو‌م. بیر کردنه‌وه‌ی ناوی. جگه‌ره‌که‌م به‌لا
 لیومه‌وه‌ده‌نیم، مژی دوور و دریش و قوولی لی ئەده‌م و قاقایه‌کی بی
 پسانه‌وه: تاکوو ئەم‌رو چلو‌ن ژیاوم؟ ریباز و شیوازم بو ژیا‌ن چو‌ن بووه؟ وه
 دووی چ که‌وتووم و چیم خو‌ش ویستوه؟ چم له لای ناحه‌ز و ناپه‌سند
 بووه؟ چیم لاپیس و نه‌گریس و وه‌یشووم بووه و لپی هه‌لاتووم؟ له ده‌یان و
 سه‌دان هه‌ل و مه‌رج و ده‌رفه‌تی دیکه‌شدا هه‌ر ئاوه‌ها ده‌بم. هه‌میسان هه‌ر
 ئەم ریباز و شیوازه‌ده‌گرم. تامه‌زرۆی که‌وتن و هه‌ستانه‌وه‌کانی خو‌م! له
 داخ داب‌ران و لپیک پ‌رانه‌ی خو‌م، له هه‌موو ئەو شتانه و ئەو که‌سانه‌ی دل‌یا‌ن
 شکاندووم و هه‌سیتان ئیشان‌دووم، هه‌ستی شادی و چیژیکی بی ئەژمار
 ده‌که‌م! هه‌ستی زیندوو بوون و ژیا‌ن و بووزانه‌وه، هه‌ستی چاره‌نووسی

خوم!

زهریا به روّله، زهریا به کورم. کوّسار به. زهریای به توّفان، روویاری به لافاو، کوّساری سهر به تهم و مژ به. دهشت و دوّلی داپوشراو و ون بوو له نیو تهپ و مژ و موخار به. حه شارگه و گوّوری چاره نووس و به سهرهات و نیو چاوان و به شی خوّت به! حاشا له و گوّوره ی نوپه نوپری لیوه نایه. ئه مانه هه وینی ژین و ژیان و شادی و زیندوو بوونن. هه وینی ههست و بیرى ئینسانی و ئینسان بوونن.

خوشم نایه له و جه حیّل و مرویه ی تاقه یاسایه کی ژیان ناشکیّنی و له یاسا و نه ریت موویه ک لانا دات. وه ک مه لایکه ی خودا دی و ده پروا. له نیو مالّ و منالی دا زور به ختیار و به خته وهر، زور سازاوه و حاواوه یه! خوشم نایه له وانه ی ته وای داب و نه ریت و یاسا ده پارژن و په سندی هه مووانن، ئه وانه ی لاق خزین یان نیه، هه له و تاوان ناکهن، له تر نادهن و ناکه ون و هه ل ناستنه وه. به لّی کاکه، براله، روّله، خالّ و مامی خوم، کهند و کوّسپ و هه له و کهوتن و هه ستانه وه نه بی، ئینسان نامینی. ئه مانه ئینسان و ئینسانه تی پیک دینن. نیگایه ک بو داهاتوو. ههر ئه م درگه و تاراوگه یه و کابرایه کی که له لا؟ ههر ئه م چزیر و گراوه و ئه م ژینه گه مارو دراوه؟ ریش تاشین و سهرنج دانیکی وردی سهر و گوّیلاک له ئاوینه دا! ئاخ له عومری بابرده. له مه لی هه لفریوی لاوی. له بالنده و په له وهر و بوونه وهری راکرده، ئاخ. ئاوینه ده نویتی. مووی سپی، کوّستانی خالّ خالّ. به سهردا بارینی به فری پیری و گه یشتنه مه زلی وهرزی زستانی ته مه ن! قاقا و شه قه ی قاقا. دریزه دان به قاقا. من و پیری؟ یانی من پیر بوومه؟ جا خو من هیشتا ههر منالّم. لاوی و گه نجیم نه دیوه. هیشتا ژینم نه کردووه! ژیانم نه دیتووه. نانا خاله گیان نا. ئه م زولمه خودا هه لی ناگری. ئه مه خه وئیکی تاله که ئاوات و

هیوای بهد خواو دوژمنی منه! بو پیر بوونم، بو مردنم. به لام من کول نادم. له سبهی زووتر نیه. سبهی زوو وه پری ده کهوم و له م تاراوگه و دورگه یه ده پوم! بو نه و جی یانه که پیم خوشه. چونم پی خوشه و ده ژیم. نه ری و ده کهم، ده بی و ابکه م. لیره دانیشن و خواردن و خهوتن به ره و مهرگ و نه مانم ده بات. بوش و به تال و بیکاره م ده کات. بهد خوای من به هیوا و تاواتی خوی ده گه یه نی. سبهی زوو، گورانی که له شیر. گاره گاری مامر. ره نگه له کو سار قاسپه ی خاسه کهو. له دارستان نه شیدی سه دان و هه زاره ها سهیره و بولبول و مه لانی دیکه. شنه ی شه مالکی بون خوش. بونی عه تر و عه بیر و دوو که لی عوود. نه ی من؟ کاکسی خوتان! من زور که یف قنج، بزهی سمیل، ریش تاشراو. وه پری که وتووم به ره گه ی کاری خوم خوش که م! هام و شو له روخی زه ریا، له نیوان گه می و لو تکه. دیم و ده چم و ده پروانمه هه موو شتیک و هه موو لایه نیک. زه ریای هیدی و هیمن. بزوو تنه وه و جوولانه وه ی زری زه ریا. ورشه ورشی زری له زیپر و زیو. شو ق و تیشکی خور له سنگی زه ریا وه به ره و نیگای چاوان، به ره و گلینه. نه ره و گوره ی گه میه وان و هه وارچی، ماسی گر و ماسی کر. هات و چوی حه مال و بارلی دان. هه موو که سی له حه ول و ته قه لای کار راستی خوی دایه. بریک خویان ساز ده کهن به گه میه وه له زه ریا ده ن. بو راوه ماسی، بو وه ده ست هینانی سه ده ف و دور. بو بار بردن و مسافیر کیشان. بریک له زه ریا دینه وه. له ماسی گرتن و ده ره یئانه وه ی سه ده ف و دور و مرواری. لیره وه بو جزیریکی دیکه و له گراوه یه کی دیکه وه بو ئیره.

پولیک گه میه وان له سه ر دیواره ی گه میه که یان دانیشنوون. جگه ره ده کیشن، گراس ده مژن و گورانی ده لین. دوورا و دوور هه رالیک ده کهن و چاوه نواری! چاوه نواری چی؟ هاوه ل، مسافیر، بار. به نیویان دا ده گه ریتم و

سه یر ده که م. تی یان دهر وانم. دوور و نزیک، که م و زور برنکیان دیوناس و برنکیان نه ناس و نامو.

چنان لی وه شارم. هه لیان ده سه نگیتم. کی و کامه یان هه لبریرم؟ چون سه ری قسه ی له گه ل دامه زرینم. چون نه هینی خوم له گه لیان باس که م؟ قسه ی دلّم چلون بدرکیتم؟ ده ست له ده ست و قه وه ت له خوا، هه لبراردنی گه میه وانیکی پیر، به لام به خووه. رویشتنه پیشی. سلاو و هه والپرسی. باس و خواسی لاوه کی و نه م لاولا. ده ققه یه ک دووان مائل کردن و شله پی دان به کردنه وه ی پرئسکه ی دل.

پیاونکی زیر و ثاقل و له کل دهره اتوو. له پر دیته قسه: ئاخ داد و بیداد، منال هه لده سه نگینی؟ قسه ی دلت دهر پره. به لام نانا پیویست نیه تو بیلی! من پیت ده لیم چیت ده وی! ده زانم گیرت چیه. تو کاکو سامرهنندی شاربه دهری. لاوه کی خه لکی ئیره هه موو ده تناسن. گه وره و چکوله، ورد و درشت ئاغای خوم. ره نگه له منت بوی له م درگه یه دهر بازت که م! رینگه ی هه لانت بو بشکیتم. به لام نه مه خه ون و خه یالاتی تو یه. له م گراوه یه دا که س تو سواری گه می و لینچ و که شتی و لو تکه ناکات. ده مان بووری که س یارمه تیت نادا. حوکمی نایبه. نایب قامکی پی به کاغزه وه ناوین، مور و ئیمزای لی سه ندووین هیچ شار به دهرینگ سوار نه که یین. به داخه وه م، ده مبووری. کابرا وه نده ده لی و چی دی له سه ری ناروا. له سه ر لیواره ی گه میه که ی داده نیشی، جگه ره یه ک داده گیرسینی، پشتم تی ده کا و به م لاولادا دهروانی.

چاوه نواری هه موو چه شنه وه لامیک هه م، چونکی به شه ر جورا و جورن. نه م پینچ قامکه هیچیان لیک ناچن و چه شنی یه ک نین. به شه ر قات نیه! پیاو قات نه بووه. ئینسان قات و قری تی نه که وتوووه. نه م

کابرایه نایه کیکی دیکه. پیی ده لیم: له هه له دای کاکی برا! ویستی من وا نه بوو. من له هه لات نیم. ماوه ی شاربه دهریه که م چی وای نه ماوه. بو کوی هه ل دیم؟ نانا وایر مه که وه، به دوعا. ماوه یه کی دیکه به نیو خه لک دا دیم و ده چم، تا کوو له چاوی ئه م کابرایه ون ده بم. له و سه ری شه قام جه حیلیک ده بینمه وه. به لام جه حیله نا، تازه لاوتک. حه فده، هه ژده سالان. کورد کوته نی: تازه سمیلی گووگره بووه. به رواله ت و قه لافه ت قوتیله و وریاله، ژیر و لی هاتوو! هیور هیور لیی ده چمه پیشی. ماندوو نه بی لاوو، روژ باش دوستی نازیز. دیسانه که باس و خواسی زه ریا و ئیش و ماسی و هه له ق مه له ق! زور قیت و قوز و له خوبایی له گه لم ده دوی. ماوه ی چاره که سه عاتیک قسه کردن له م لاولا. به ره به ره وه ک جالجالوو که یه کی له نچیره که ی پروانی، تیی ده پروانم و لیی ده چمه پیشی.

قسه هه لده گیرمه وه. له م باره وه بو بارینکی دی قسه با ئه ده مه وه. له نیوان قسه و باسدا مه زنده ی گه می یه کی ده ربه ست بو درگه یه کی هاوسی یان تا کوو به نده ری لی ده پرسم. له نه کاو قاقای هه تیو زرینگه له بن گویم هه لده ستینی. دوو سنی مسته کوله له ران و ئه ژنوی خوی ده کوتی و بانگه وازم ده کاتی:

ده ی بلی ده ته وی هه لیی. به خودای زور چه توون و ئه سته مه که س سوارت کات. نایب پیستی سه ری داده مالی! مور و ئیمزای لی سه ندووین هه قی سوار کردنی هیچ شاربه دهر تکمان نیه. به داخه وه م.

له قاقا و وه لامی هه تیو راده چله کم. به لام بی سی و دوو و راویستان پیی ده لیم: کی باسی نه وه ی کرد؟ کی له و بابه ته وه دووا؟ ماوه یه کی دیکه له م لاونه ولا نه دوین. جگه ره یه ک ناگر نه ده م. پاش مال ئاواپی کردن ملی رینگه ده گرمه بهر و بو نیو حه شیمه ت ده گه پریمه وه.

له خوّمدا خوّم ده خوّمه وه. وه ک یه کانه ی نه نگاوتراو جینگل نه دهم. له ناخدا بهر ده بمه و پرینه کردن: ده یانه وی لیرم راگرن. له م دورگه یه دا بمینمه وه. وه ک گولاویک په نگ بخوّمه وه، بگه نم. بون بگرم، وشک بم، بوگه ن بم. به لام خه و نیان دیوه، له خه ودان! ده پروم و نامینمه وه. چه تمینه ده پروم. مانه وه مردنه. کات وساتی مردنیشم نیه. من له مردن و مردن له من زور لیک دوورین. مانه وه مردنه، نابی بمینمه وه. ده بی پروم، پروم، پروم. ده ی بینن ده ش پروم. با بزاین ناخری خودا به کیی نه دات؟! به من یان به نایب. به لام نایب کی یه، به من یان به شای نایب. عه یه ت که ن زه لام. شووره یی بکه. ناسلامه تی خوّت نیو ناوه پیاو، پیاوی به ربه ره کانیی رامیاری. پیاوی نووسهر و خاوه ن هونه را! به سهر نه وه شدا دیی و خوّت له گه ل نایب له ته رازوو نه ده ی! پیّت وایه بهر به ره کانیی له ته ک نایب دایه؟ روّله قوول تی فکره، به رز بفره. تو له گه ل گه وره تر له گیره و کیشه و کیشمه کیشم دای.

خور به رزتر بوته وه. ولات گهرم داهاتوو، به لام ناگری نه گرتوو. چه شنی وهرزی هاوین داغ و سوور دانه گه پراوه. هه روا که به نیو چه شیمه ت دا دیم و ده چم، چاوم به لاویکی گه میه وان ده که وی. له سهر دیواره ی گه میه که ی دانیشتوو. چاوه پروانه. به لام چاوه پروانی چی؟ نازانم. لیی نزیکتر ده بمه وه. سی و دووی لی نا که م! چه ندیکم لی ده ستینی لیره وه بمبه ی بو به ندهر؟ پشتم تی ده کا. پر سیاره که م دووپات ده که مه وه. رووم تی ده کا و پشتم تی ده کا، هه میسان رووم تی ده کا و پشتم تی ده کا. نه م کارانه ی ناسایی نیه، ده لیی له کیشمه کیشمیکی نیو ناخی خو ی دایه.

له ناکامدا به ره و رووم راده وه ستی. پر سیار دووپات ده که مه وه: لیره وه بمبه ی بو به ندهر چه ندهم لی ده ستینی؟ ها؟ ده لیی چی؟ مه زنده چه ندیکه

ئیستی له لای نه ماوم. قسه کردن بوی دژوار و ئهسته مه. ههر له من قسه کردن و لهو بی دهنگی و بهم لاو لادا روانین. له پاش نیو سهعات شیر و ریوی، هه لیته و پلّیته، باس و خواسی هه له ق مه له ق له لایان منه وه، ته نیا پرسیار یکم وه لّام ئه داته وه: نیوی «ناتق» ه! دهی ره بی مالت شیوی بۆ ناتقیت، ئه گین هه موو ناتقیک و به تایهت ناتقی هه وه لیش ههروه ک تو بووینن، دهک ره بیی دهری باباتنان شیوی! مال ئاوا ناتق. به دوّعا، به دوّعا. جهنگه ی کار و کاسبی. هاوار و وه ره و پرۆ. هه لات هه لاتی کاسب کار، ته قه لای باره بهر و کریکار. شه قامی لیواره، ههر هه نگوویک و دنیا به کی تایهت. سیلاوی حه شیمهت، ئیره یی و لاوه کی. ژن و پیاو، منال و پیرو لاو. بونی ماسی، ماسی گه نیو. گازه ی بابۆله فروش، شه ره به تی جوّراو جوّر. چز و بز و جهرگ و سی. سیوه لووکه و هیلکه و ته ماته. بانگه شه ی ورده کاسبکار. ئه قیانوسی کار و بیکاری! نان و برسیتی.

ئه وهش دیوانسه له میژینه که ی خوّم چایخانه که ی لیواره ی زه ریا. که پر یکی زه لام، له بهرزایی سهرچیمه نی کهنده لانیک. روانگه ی زه ریا لیروه جوان و رازاوه. باوه شی به رینی زرئ و ئاو. زۆر له دوور، ئیکجار له دوور، ته م و مژیکی شینکی و پته و. له باوه شی دا کوّساریک. بلّی کوّساره که ی ولاتی خوّمان بیّت؟ کام کوّسار و کامه کیو؟ چایچی ساردی به کم بۆ دینیت. هینده دیمه ئیره ده زانی چیم ده وی و له کامانه! پی گوتنی ناوی. لیم ده پرسسی: ئه ری کاکو سامرهنده چه نیک له م کیوانه ده روانی؟ رهنگه به لاتوه شوینیکی خوش بیّت؟ پیّت وایه مه لبه ندیکی جوان و رازاوه به؟ کاکو گیان جوان یان ناحهز! خوش یان ناخوش ناهیلن توّ بچیته ئه وی. ئه گینا به سی چوار سهعات که شتی ده چیت! ئه و کوّساره تاکوو ئه و به ری زه ریا راست نیوه ری به. به لام جیگه به کی زۆر ناخوشه!

ئاو دەدانی نیه. چوار پینچ مال و کانی یەک و دوو سى سەگ و پازدە بیست سەر بزەن. دەلین چەند بزەن کپوی بە کیشی بە زەردە کانیه وە هەیه. جار جار دیتووینان. چایچی ئەمە دەلیت و دەچیتە وە پشت دەسگا و سەماوەرە کە ی. قسە کانی جیهانی مەن هەلدە گپرتە وە. تاکوونى ئەمپرو هەر وامدەزانی ئەم چیا و کۆسارە ولاتە کە ی خۆمە. ئیستى پیم دەلین نەخیر، ئەویش هەر ئەم ولاتە یە! خودایە مەن لەم تاراوگە یە چەندە سەر لی شیواوم؟ چەنیک بەری چاویان گرتووم و نزیک دەپروانم؟!

هۆ و هۆ مامە یادگار، نوستووی یا بیدار؟ قەول و قەرار وانە بوو کوستانى سامپەند وەندە نەوی بیّت! ئەو وەندە دەور و بەری خۆی بوى نامۆ بیّت. وەندە نزیکە رووان و نزیکە بین بیّت. یانی هەر کەس چوار روژ کەوتە تەنگ و چەلمە وە ئیدی دەبى ئاوا لە گەماروڤا بیّت؟ لە گەل تۆمە هۆ و کوستانى سامپەند، تەپ و مژ دەوریان داوی و بەری چاویان گرتووی. سومای چاویان لیل کردووی. چاوە کانت هەل گۆفە، وەرە وە خۆ. باویشکیکی دريژ بکیشە، چوار پینچ مستە کۆلە ی باش بە سنگت دادە، هەستە سەر پى و لە پاش و پيش و دوور و نزیک و دەور و بەری خۆت پروانە. هەشت نۆ دە جار بە هیز و قەو تى خۆت بنە پرنە!

برۆ بەر ئاوینە. بزانه خۆتى؟ نانا، ئەو تۆ نی! تۆ وانە بووی گپۆ. لە بیرت نەماو؟ لە بیرت نیه تۆ کپى؟ بەندی بوونی سالی سیفر. قەپانی ئەشکەنجە. ساقى و سەر سەرا. لە سەر سەراو بەرە و بوڤر. بو سین و جیم، بو ژیر قەپان. سى و نو روژ. بگرە سى و نو شەو و روژ دار و تیل داغ، قەپان، مەپرانە. بوڤرى تاق و تاییە تى. لە بیرتە ئەو روژە ی سەر هەنگ سیامە ک پى گوتى تاوانى تۆ وەندە نیه کە ئاوات لی دە کەن! هى کەللە شەقى و جوابە جەنگى خۆتە، کەمى هیڤى و هیمن تر بە.

له بیرته له وه لآمی دا چیت گوت؟ سهرههنگ دور بروانه دور
 ئاسو روونه. سهرههنگ نه گین من و تو له بهر چاوی ئه م میر منال و لاوانه
 ئاوامان به سهر نه هین، ئه ی کئی له زهین و تئ فکرینیان دا قاره مانئ
 راویستان و خو راگرتن بیت؟ ئه ی پی یان وا بی ئه شکه نجه یانی دوو شه پ
 و شه قه زلله و له وه زیاتر ده بی کول بدهن؟ دهن ده یان کوژن؟! نانا
 سهرههنگ دور بروانه، دور، دور. له بیرته سهرههنگ چهند جارن به
 بهری ده ست له نیو شان و پشتی کوتای و ماچی کردی!

فرمیسکی گهش و گهرم به گونا کانی دا هاته خوارئ و کوتی: من پیر
 بووم کورم، پیری و سه د عیب کاکو! چایچی له سهر شانم ده کوتی: هوو
 کاکوو هوو، له کوئی؟ وه لآم ده وه. ولاته که ی تو ش ئاو هه شاخ و داخ و
 هه زار به هه زار و کاکئ به کاکئ یه؟

نا ممه ل گیان نا. شاخه کانی ولاتی من پرن له داری به پروو، هه نار و
 ههرمی و رهز و شیلان. ئه مانه و سه دان دار و گول و گیای دیکه ولاتی
 منیان رازاندو ته وه. شاخی نیه کانی یه ک له پای نه بیت، ترۆپکی نیه، به دار
 و گول و گیا نه پزایبته وه و ده یان و سه دان بوونه وه و په له وه ر ئاو هه دانیان
 نه کردیته وه. ولاته که ی من؟ ئاخ.

له چایچی داوای دوو چایی ده که م. به دوو چاوه دیته پئیشی. سهری
 به گویمه وه ده نی: نیوه رهنگ بن؟ له شانم ده کوتی قاقا ده کیشی. ههر به
 قاقا لیدان ده گهریتته وه. بو پشت ده سگا و سه ماوهره که ی. پی که نینم دی و
 پیکه نینه که م زهر ده خه نه یه که و به س!

ئوخز نیک به ناخمدای دی. که موکی خه فه ت له دل م ده پروئ.
 هه لده ستمه سهر پی و دووا چایه که م به پیوه هه لده لووشم. برپک
 قهره پوول ده هاویمه سهر ده سگای چایچی و ده چمه وه نیو حه شیمه ت.

لەگەل خۆم ھەر لە جىنگل و گىرە و كىشە و وپىنەدام: تەواوھەتى جىھان، ئەم جىھانە و ھەر جىھانىكى دىكە، تەنيا كوو رەيەك و گرگانىك، گرگان و كوورەيەك. بلىسەى ئاگر و گر و گەرما و دووكەل. ھىچى دىكە و ھىچى تر. بۆچ مدە و ماوہەيەك؟ ئەمە گرىنگ نىە. كاكە ھۆ جارنىكى دىكەش دەلىم. دەمدەمان و بۆرەتار و سەردەماو عەيام و كات و سات گرىنگ و ئەوتۆ نىە. تۆچ كارىكت بە مدە و ماوہ و زەمان داوہ؟ واى دابنىين بۆ مىليونەھا سال و سەدە! بەلام ئەوہى گرنگ و ئەوتۆيە، تەقىنەوہە! تەقىنەوہى گرگان لە تاقە كوورەى ئەو جىھانە بەرىن و بى سنوورەدا.

تەقىنەوہ بە دوای تەقىنەوہدا. بەرە بەرە پەرەنگ پەرەنگ بوونى كوورەى جىھان و پىك ھاتنى جىھانىكى نوئى. لەم ئال و گۆرەداكى دەستى تىدا بوو؟ رادەى وىست و بەشدارى تۆچەندە بوو سامپەند؟

ھىچ و ھەر ھىچ ھىچ. سا بزائە باوانەكەم بى بەشدارى و دەسەلاتدارى تۆ كوورەى زەوى، بوونەوہرەكان، باوہ ئادەم و ئەم ژيان و جىھانە پىك ھات. قوت بوونەوہى باوہ ئادەم و داىكە ھوا. ھاييل و قاييل لە باوہشدا. ھەتمىنە ھەرد و كۆسار و چەم و دارستانىك، گەرما و سەرما، ھەورە ترىشقە، برسپىتى، ماندوو بوون، بە دەورى خۆياندا خولانەوہ. پىت واىە. چ شتىك بە مەيل و وىست و خۆزىاي ئەوان بوو؟

ھىچ بەرخۆلەكەم. بە خوداى ئەوانىش ھەر بە قەد تۆيان دەسەلات بوو. بەلام تەقەلاى زگ و ژىر زگ، مردن و مانەوہ، ژىن و ژيان دەيان گەيەننە وەرزی پىك ھاتنى تۆ! چ دوور نەپروين و باسى كەس نەكەين. تۆ كاك سامپەند دەسەلات لە ھاتنە سەر دنىادا چەندە بوو؟ ھىچ؟ دە بە خوداى باوہ گەورەشت، ئادەمىشت ھەربە قەد تۆى دەسەلات بوو! دەيجا گلەبىت لە چىيە؟! ھەر دەنالىنى و دەنەپرىنى و دەگورىنى و

ده گوژی و ده پری. هر ورینه ده که ی: به دلم نیه، کۆل نادهم. ده ی گوپر، وا ده که م. ده یجا هر کا له هاتنه سهر دنیادا ده سه لاتیکت نه بووه، له ده پازده سالی سهره تای ته مه نت دا ده سه لاتیکت نه بووه، ئەم بیست، بیست و چه ند ساله یش ده سه لاتیکت نه بووه، ئە ی چۆن پیّت وایه له مه وه دوا ده سه لاتیکت ده بی؟ پیّت وایه؟! هه ی گه لحو! بو خۆت پیّت وایه گیژه. به لام نیته. له سهر دنیا هیچ که س ده سه لاتیکی له چاره نووس و ری بازی ژینی خویدا نیه! به لام ته قه لا کردن، حه ول دان و تیکۆشان خو شه، شیرنه، هه ست بزوینه. سوکنایه ک به دهر ووندا دینی. ئە هها دلت به وه خو شه خۆت فریو ده ی؟ خۆت هه ل خه له تینی؟! پیّت وایه به حه ول دان و ته قه لا و تی کوشان واته و مانایه ک به جیهان و ژبان ئە ده ی؟ ده یجا خۆ ئە وه زۆر جوانه! ده ساتی کۆشه، تی کۆشه. به لام ئە گین تی کۆشانه که ت به مه به ست و ئامانجی خۆتی نه گه یاندی چی؟ په رۆش و په شیو مه به. ئە مه جه غزی که! ژبانی هر بوونه وهریک له باز نه ی و هیشو مه یه ک دایه. ده سه لات هر وهنده یه له نیو ئەم جه غز و باز نه یه دا حه ول بده ی و تی بکۆشی. ئیدی سه رکه وتن و تیک شکان، هه لچوون و داچوون و که م و زیاد کردن به ده ست خۆت نیه.

ده سا ره زامه ندی ناخ و مۆخ و هه ست له تی کۆشاندا ده بینی؟

تی کۆشه، تی کۆشه.

تی کۆشم؟! هر ئاوه ها سانا و ئاسایی؟ به وته و حوکمی تو؟ به گیانه که ت چه شنی ئاوی روبراییکی خور، وه ک هه لچوون و داچوونی بلیسه ی ناگر و گرکان قه ت ناویستم. نه ویستام و ناویستم. به ئامانج ناگه م؟ نامراد ده بم و تیک ده شکیم؟ قهیدی ناکات! خۆ هر به م بزورته وه و جوولانه وه و حه ول و ته قه لایه گوتوومه و سه لماندوومه به شهرم، ئینسانم.

کۆل نادم. مل خوار ناکەم. بەلێ قوربان نالیم. مەر و بز و پاتال نیم، لیم خورن. هەر وەندە تەواوە، جیی رەزامەندی دلێ خۆمە. بوچ شیتیم یان کویرم و ئەم هەموو مەر و مالآت و پاتالە ناینم لێ یان دەخورن؟

ئەمانە ئالف و گیان. مان و نەمان و بوون و نەبوونیان لە سەر دنیا یە کە، یە کە و فەرقی نیه. بوون و نەبوونی مەر و مالآت چ ئال و گوپریک بە سەر چ شتیکدا ناهینێ. ناخۆشی یان خۆشی یان چیه؟ خەفەت و خورپە یان شادی و رەزامەندی یان چیه؟ کپینی ماشین، خانووبەرە، راخەر و کەرەسەییکی نیو مال بە قەرز و قۆلە. پیک هینانی ژیاپیککی وە ک ئاواتە کە ی باب و باپیرە و باپیرە گەوریان تا کوو قابیل، خۆش خواردن و پۆشین و درپن و خەوتن. تر و تەویڵە خستەنەو. هام و شو له گەل پیاو ماقوول و دارا و دەست رۆبۆدا! قسە و باسی پیاو ماقوولانە کردن. گپرانەو هی وزی بالی میشوولە و هەوالە کانی هەموو رادیۆکان. گپرانەو هی بە تام و بوونی هەوالە کانی نیو شار و ولاتی خویان. مەترسی لە قات و قپری و گرانی. مەترسی لە بۆمبای ئەتۆمی و شەپری سیپهەمی جیهانی و بوولەرزە. باپی بوون و حەز و حیزی ئەو هی چی و چی تازە یان بو خیزان و منالە کان و مال و حالە کە یان کپیرە، یان مووچە و مووجب و دەسکەوتی رۆژانە و مانگانە یان چەنیک زیاد بوو. بو خاتری خودا بەسی کە، دەرشیمەو و سامپەند. بەسە تا کوو پەرۆشم بە سەر گوپری زیندوو مردوو یاندا نە کردوو!

بەسە ئیدی هەر بیر مە کەو! دەرکی میشتک داخە. چاو و گوئی و دەم و لووتت بقووچینە. خەریکی هیلنج ئە دە ی. پرۆ، پرۆو بو مالە کەت. ساتی راکشی. ماو یە ک با و چان و پشوو دان بیّت.

جه نگی نیوه پویه و خور له حویقی ئاسمان. وه رزی فینکی درگه له تهواو بوونه. به رهو وه رزی گه رما ده چین. ره شه بای پاش نیوه پویان نه ماوه. ده توانم ئه م پاش نیوه پویه ده رکه وم و ته قالا بدهم. به شقه م بتوانم له گه ل گه میه وائیک پیک بیم و بوی ده ربازم. نابجی جاسم و هاوړی به م ته قه لایه بزنان! دهن ده یکه نه زور و مل هوړی خوین ده ربازم که ن. به لام نانا. له گه ل ئه وان سوار نابم، له گه ل ئه واندا ناروم. پاسگه پی دهنانی و ئه زربه و جهره به یان ئه دهن. ده یان کوتن، له به ندیان ده که ن. نانا. قه ت قه ت. جاشتی وا و کاری وا چو ن ده بی؟! من نان و نه مه کی ئه وانم کردوه. ئه مه گ گیری دایه مرواری و ئه م ماله ده بم. قه ت کاری وا نابجی. دایه مرواری ئه مه کی دایکی به سهر منه وه هه یه. بیلاوی غه ربی و نامویم له مالی ئه واندا کردوته وه. نانا قه ت قه ت. من و کاری وا بکه م؟ جا چو ن هاوړی له سهر من بکه وینه به نده وه؟ دایه مرواری سهر به هه نیسک و چاو به فرمیسک ئه م ئیداره و ئه و ئیداره بکات و سنگ له من بکو تی! خودا ئه و روژه نه هیئی. له گه ل مندا زور به مه یل و میهره بان بوون. ئه وه تا ناسیاویم له گه لیاندا هه یه حه وتوو نیه دوو ژه م و سی ژه م بو نه هار یان شیو داوه تیان نه کردیتم. نه یان هیشتوو هه سستی ته نیایی و غه ربی بکه م. هه م دوست و دراوسیم بوون، هه م هاوه ل و خزم و که س. بو نی دایکیم به دایه مرواری یه وه ناوه، بو نی برایه تیش به هاوړی و جاسمه وه. سه عات سی و چواری پاش نیوه پو. شه قامی لیواره و حه شیمه تیکی که م. تاق و لوق گه میه وان. چه ند که س لاهه کی و سه یری زه ریا و لوتکه و سوار بوونی لوتکه ماتوړی.

جومعه شه بیتان ده پازده هه نگاو له و لاترمه وه خه ربکی قه نده کیشانه. سه بیله ییکی نیو گه ز به ده سته وه، تووره که یه کی قایش به لاسمه وه،

مه‌تاره‌ی چایی و قهند و ئیسکان له بهر ده‌م، له سیبهری گهمیه شکاوئیک، پالی به ته‌خته‌ی گهمیه‌که‌وه داوه. چاده‌خوا و قهنده به با ده‌کا و سه‌رنجی ئەم لاو لائهدات!

له‌گه‌لکوو چاوی پیم ده‌که‌وئت بانگم ده‌کات. ده‌سه‌لات نیه! ده‌بی لاده‌مه‌لای. خوئقی ههر که‌سی کرد، ده‌بی حوکمی به جی پیت! سلاو و هه‌والپرسی. له به‌رامبه‌ریه‌که‌دا داده‌نیشین. رووم تی ده‌کا و ده‌لی: له بیرمه، چای نیوره‌نگ. ها؟ نه‌وژی جومعه‌پیر و خه‌ره‌فایه، جاریک له‌ته‌ک ههر که‌سا بنیشم، زانم چ له جانتایا هه‌س!

وه من ئەوژن جومعه‌ره‌ش. ده‌په‌ر مه‌ نیو قسه‌که‌ی: نه‌وه‌لا پیت ده‌لین: جومعه‌شه‌یتان! قاقا ده‌کیشی و به‌ده‌م قاقاوه: رووله‌شه‌یتان وه‌خاتر زیره‌نگی و ئازایمه! مه‌شه‌یتان نیم. چایه‌ک ده‌ئیته‌به‌ر ده‌ستم. تووتنی قهنده‌که‌ی تازه‌ده‌کاته‌وه. خوئقی قهنده‌م ده‌کات! دوومژ له سه‌بیله‌و تووتنه‌که‌ی ده‌کیشم. زور توند و بوگه‌نه. ده‌که‌ومه‌کوخه‌کوخ. سه‌بیله‌که‌ی ئەده‌مه‌وه: ناتوانم جومعه، ناتوانم. جگه‌ره‌یه‌کی خوم داده‌گیرسیم. جومعه‌قاقا ده‌کیشی و به‌پشتدا ده‌که‌وی: توتوونی پیاوه، منال نه‌توانن بکیشی. ئەم جگه‌ره‌دوئتانه‌ی ئیوه‌ش جگه‌ره‌ن؟ چایه‌که‌م ده‌خومه‌وه. ده‌مه‌وی مال ئاواپی بکه‌م و پرۆم. جومعه‌ده‌ستی ده‌ئیته‌سه‌رشانم و دام ده‌نیشیئته‌وه: یه‌ی که‌م روئیشه‌دوو قسان بکه‌یم. ته‌نیای، بی‌کاری. قسه‌کردن ناخوش نیه. فارس کوته‌نی: شتییک ئەوژم، شتییک ئەژنه‌فی. چاره‌که‌سه‌عات فره‌تره‌سه‌بیرت که‌م. په‌ریشانی! ناره‌حه‌ت، رووگرژ، مات. نه‌زانم خه‌ریک چیت؟ به‌لام هان وه‌دووته‌وه! جومعه‌دوئیا دیدن، چوار چاوم هه‌ن. وه ئەم لاو ئوولا مه‌روانه. هان وه‌نیزیک. مه‌نه‌زانم خوه‌ت زانی خه‌ریک چه‌ی! شه‌وه‌ره‌مال مه‌.

وہ تہک ہاوری و ہرہ۔ ہاوری ماہ کہم زانیت۔ ئیسہ گہ شتہ کہت تہ واو
 مہ کہ۔ ہہروا سوور بدہ، پیاسہ کہ۔ شوون وونکہ بکہ!!

جومعہ بہ جی دہ ہیلم۔ بہرہ و سہرہ وہی زہریا دہ پرم۔ بہرہ بہرہ لہ
 حہ شیمہت دوور دہ کہومہ وہ۔ خیزہ لآن و زہریا۔ شنہیہ کی زور فیئک و
 ہیڈی۔ بریقہ بریقی زیخ لہ قہراخ بہ ستینی زہریا لہ ژیر توژیکی زور
 تہنکی ٹاودا۔ بریقہی زیخ و ورشہی ٹاو۔ ٹیک شکان و گہرانہ وہی تیشکی
 خور لہ سنگی ٹاورا بہرہ و نیگای چاوان۔ چوار پیئج پانہ زیخی لووس
 سہرنجم رادہ کیشن۔ وہ بیر «نان و ماست خواردن» کایہی منالی
 دہ کہومہ وہ۔ پانہ بہردہ کان بہ دہستہ وہ دہ گرم۔ ہہوہل بہرد لہ سنگی
 زہریائہ دہم، پانہ زیخ نوقمی ٹاو دہ بیٹ۔ بہ دووہم پانہ دوو نان و ماست
 دہ خوم۔ پانہی سیہم دیسانہ کہ نوقمی ٹاو دہ بیٹ۔ چوارہم پانہ چوار نان و
 ماستم بو تہ یار دہ کات! خووشی دہ تزیتہ دلہمہ وہ۔ چاو لہ پانہ دہ گیرم۔ پانہ
 ٹہ دووزمہ وہ، دہیہاوم۔ لہ دواہی چوارہم پانہ، ئیدی بہ ہیچیان لہ چوار و پیئج
 نان و ماست کہ متر ناخوم۔ مہست و سہرخوش، منالیکی بی خہم و
 خہیال، خہریکی پانہ بہرد و نان و ماست!

خور بہرہ و روژٹاوا، رہنگ زپرکفت و نارنجی، ورشہ ورشی زری و
 زہریا و زیخ، منالیکی لاساری شاد و تہنیا خہریکی نان و ماست خواردن۔
 ہہموو دنیا چیژہ و رازاوه و شادی۔ ٹہم یہ کہش دہ ہاوم۔ ٹہم پیئج نان و
 ماستہش خہ لات و ہردہ گرم۔ لہم نان و ماستانہ بہشی دایہ مرواری و
 ہاوری و جومعہش ٹہدہم۔ بہشی کیژہ جوانہ کہ بہ جیا دادہ نیم۔ زور بو ٹہ و
 دہ بہ مہ وہ۔ ٹاخ کہ ژال لہ کوئی؟ لہ کوئی؟ بہ لام ٹہم کیژہش زور خانمہ!
 گہ لی میہرہ بان و سہنگین۔ وہندہی لہ گہلم دیتہ قسہ کردن، چہ نیک ہیڈی
 و ہیمن؟ چہندہ جوان فکر و خوش ویز۔ سہیدای قوتابخانہ شہ۔ خانم

مه علیم!! فایده ی چی؟ بلّی کاری ئیمه به کوئی بگات. ئاخ منالی
 ئاواره یی، تاراوگه، درگه و شاربه دهری. دلت به چی خوشه؟ باز بازو و کیتی
 پانه خیز به سهر ئاودا! ژنیشته دهوئی!

سه عاتیک که متریان زیاتر، چ مده و ماوه یه ک خهریکی به رده فرکه و
 باز بازو و که ی پانه به رده به سهر ئاودا بوومه و نان و ماستم خوار دووه؟ کاتی
 دیمه وه سه رخو له سهر لیواره ی گه میه شکاو یک له ره خی زه ریا
 دانیشتووم. جگه ره ده کیشم. په یتا په یتا و له په ستا جگه ره به جگه ره
 داده گیر سینم. له بوگه ن و دوو که لی جگه ره دا نو قم بوومه. سهر م ماسیوه!
 که پرپراکه ی سهر م به ده وری خویدا و به ده وری ئەم گه میه و له جه غزیکی
 جاروبار رهش و جاروبار خو له میشی دا ده سوو پیت و ده خو لیته وه. به لام
 ئەمه چ نیه، گرنگ ئەوه یه فرمی سک له گوینی رووباریک به روخسارم دا
 دیته خوار. له مندا، له ناخ و مؤخمداج باسه؟ بو خوشم پیم سهیره! نازانم
 ئەم فرمی سک گهرمه چیه که خهریکه گو ناکانم ده سوو تینی و ده برژینی؟
 ئەوا ههست ده که م له ژیر لیوړا ده لیم: گله یی ده که م به لای خوداوه،
 خودایه گله یی بی لیت ئەگین من هیشتا منالم و به رده فرکه و نان و ماست
 ئاوام پی ده کا، تاراوی و شاربه دهری و ئەم هه موو که ند و کو سپ و گیر و
 گرفتانه چیه؟ تو که ئاوه ها دلکی منالانه و ناسکت پی داوم، بوچ که یل و
 کو لولی ئەم دنیا رهق و تهق و بی به زه یی یه ت کردوومه؟ له م دنیا و له و
 دنیا ش گله یی بی لیت! ئەسرین گهرم گهرم، بگره داغ داغ کو لمه کانم
 ده سوو تینی و به ره و چه ناگه م شوپراوگه ده گری. سهر ئەوه یه چه دل تهنگ
 نیم، به داخ و دیق و حسره ت و ژان و ئیشه وه نیم!

ورده گله یی له چاره نووس و له خو م و خودام چه شنی هو نراوه یه ک
 به سهر لیوه کانمدا دین و ده رو ن! سکالا ده که م، ئاخ هه لده کیشم و

فرمیسک ده پریم. به لام زور رزگار و سوو کم. له شم سووکه، روحم رزگار. جو ریک چیژ و شادی و ره زامه ندی له ده ماره کانمدا، له گشت له ش و گیانمدا دی و ده چی و دی و ده چی.

له لیواری گی می هه لده ستم. به راویچکه به ره و نیو غه له به یه
 حه شیمهت ده گه پریمه وه. حه شیمهت زیاتر بووه. فیئکایی نیواریه
 ومیر منال و تازه لاوله قه راخ زه ریا مه لی ده کهن. هه را و هوریا و شه ره ناوه.
 قرنه گو می و یه کدی ره پی نانه. منالی و بی حه یایی، لاوی و دل به دنیایی.
 سه رخوشی و تامه زرویی یاری و گه مه. راده ویستم و تی یان ده پروانم.
 هه موو مه لایکه ن، مه لن، مه ست و سه رخوش و دلخوشن. ئە ی
 چاره نووس و داهاتووی رووره شی منالانی روژ هه لات ده سالی دیکه ئە م
 مه ل و مه لایکانه چی یان به سه ر دیت؟ چو نیان تی ک ده شکینی و ئە م
 روخسار و نیوچاوان و پیسته روون و گه ش و ناسکانه چو ن ره ش و بو ر و
 چرچ داده گیری؟ ئە م دل شاد و بی خورپه و خه فه تانه چو ن پر له ژار و
 په ژاره ده که ی؟

چهنده سال و سه ده و هه زاره یه ئە مه ئیش و کرده وه ی تو به؟ ناخ ئای
 چاره نووسی نه فره تی چهنده هه زاره و عه یام و سه رده مای دیکه ش ئە مه
 پیشه و ئاکارت ده بی؟ ئە ی نه فره ت و تف و نه حله ت له تو! ده ک به په ند
 بی! تف له و سه ر و ته رحه ت! به د ف ه پری ناحه ز، بی دیانی نه گریس.

له ولاتانی خو رئاوا منال هه ر دیت و به ره و گه شه و نه شه و جوانی
 ده پروات، به ره و کامه رانی و سه ر و دلخوشی و خوش رابویری. له پیریش
 دا دلنایی و دلته پری ده یلاو بیئته وه. خوشی و ره زامه ندی له ئامیزی ده گرن
 و رایده مووسن، که چی له م خو ره ه لاتی چاره ره شی کلؤل، هه موو شت و
 هه موو که سی هه ر به ره و سیس بوون و ناحه ز و ناشیرن بوون ده چی.

به‌شهر به‌ره و دَلّ مردن، بئ دَلّ و ده‌ماخی، به‌ره و نه‌مانی ئاوات و هیوا و
 ئه‌وین! به‌ره و ته‌نیایی و هه‌ست و ئه‌ندیشی چه‌واو دراوی و فریّ دراوی.
 بووۆ؟ سهر هه‌لده‌پرّم، روو ده‌که‌مه‌کانگا و سه‌رچاوه‌ی پیک هاتنی جیهان
 و زیان. له‌و ده‌پرسم بووۆ؟ چ وه‌لامم ناداته‌وه. ده‌بی وه‌لام له‌وی نه‌بیّت.
 وه‌لام ده‌بی هه‌ر له‌سه‌ر کورره‌ی زه‌وی بی. به‌تایه‌ت له‌م خوهره‌لانه. له
 نیو خویماندا، مروی ئه‌م به‌شه‌ی جیهان. ده‌ی نه‌گریس، نه‌گریسانه!
 سالیک، سه‌ده‌یه‌ک، هه‌زاره‌یه‌ک ئیدی به‌سه، به‌سه. وه‌رنه‌وه‌خۆ، زۆر نا،
 نيسکۆله‌یه‌ک، که‌موکی! به‌قه‌درایی چوار سه‌د سالی له‌مه‌وبه‌ری فه‌رهنگ،
 ئینگلیز، فه‌رهنگسه، ئورپویا، هه‌ر وه‌نده‌بفامن. به‌قه‌درایی چوار پینچ
 سه‌ده له‌مه‌وبه‌ری روژئاوا.. ئاخ، ئاخ بو وه‌نده‌فام و زانست و سه‌ول و
 ته‌قه‌لا. به‌لام وه‌دیاره‌بقه و نه‌تانه‌لیوه‌نايه. ده‌ک هه‌ر نه‌فه‌رتی و به‌له‌عه‌ت
 کراو بن. ده‌یجا گله‌یی چی؟ چ سکا‌لایه‌ک؟ بی‌کیشن، تا ده‌توین، تاکوو
 ده‌چنه‌لای باپیر و باپیره‌گه‌وره‌تان!

هه‌روا به‌نیو سه‌شیمه‌ت دا ده‌گه‌ریم. چاوم لی بوو یه‌کی له‌یه‌ک سه‌ر
 و دوو گوی کانی کابرا له‌پشت ئه‌م و ئه‌ورا سه‌رنجی ئه‌دام. جومعه‌راست
 ده‌کا. بۆنیکیان کردووه. ئاخه‌چۆن؟ له‌کوی‌وه؟ به‌راویچکه‌ده‌خولیمه‌وه.
 لانه‌ده‌مه‌لای سه‌موود. سه‌موودی پیر و که‌لاک و له‌کار که‌وته. هه‌رای
 ماسی ده‌کا، ماسی فرۆشه‌زۆر جار هاوړی به‌خوړایی ماسی ده‌داتی،
 بی‌فرۆشی و ژبواری پی بکا. پیاوی پیر و هه‌زار، لاق بادار. دوو جگه‌ره
 داده‌گیرسین، یه‌کیانی ئه‌ده‌مه‌ده‌ست. مژیک لی ئه‌دا. ئاخیک
 هه‌لده‌کیشی: ئیمرو بازار خوش بوو. چی وام نه‌ماوه. خوژیا هه‌موو
 روژیک ئاوا بایه.

سه‌موود ماندووم، ده‌لیم راکه‌م. گه‌میم وه‌گیر ناکه‌وی. گه‌میه‌وانه‌کان

سوارم ناکهن، تۆ ده لئی چی؟ چ که ردهن بم؟ ئاخر مژ له جگهره که ی
 ئەدات - کوپرا خوا غه زهب لی گرتوو؟ قوونه جگهره که به زبان و لیو
 حهوا ئەدا: شاربه دهر، شاربه دهر یکی ژیر ولی زان نی! ئەگینا ده ترانی
 گهمیه وان تاراو سوار ناکات. هه موو ده تناسن، شه یتان و شو فاریش هه یه.
 قسه و هه و آل بو نایب و ده زگا ده بن! کار یکی هه له ت کردوو. ئەمه
 ریگهی کاری تۆ نه بوو. تا ئیستا هه تمینه هه و آل بو نایب و ده زگا چوو.
 هه تمینه ئیستا به دوو ته وهن. نا ئەمه ریگهی نه بوو. دوو ریگت هه یه. یان
 پاره بده یه که سیک گهمیه کت بو بکری، یان له دیهاته بیچکه کانی نزیک
 شار و زه ریا پول بده گهمیه کت بو ساز کهن. خۆت له پاشان مه کینه و
 ماتۆری له سهر سوار که. ریگهی دیکه ت نیه!

راستی هه موود جومعه شه یتان چۆن پیاویکه؟ بریک تی فکرین و
 تی راما ن له من و له پاشان: جومعه جیگهی به قا هه یه و نیه. جیی به قایه
 چون زۆر ژیر و ئازایه، جیی به قانیه چون خۆ هه لکیش و له خۆبایی و
 زبان نه سره وتوو. شات و شووت و شاف و لافی پی خۆشه. نه هینی له
 دلیا ناتوانی راگری. لاوه کییه، وه ک من. هه رتکمان لاوه کین. به لام تاریفی
 ئازایی و شه ر و شووری هه یه! هه وت هه شت ماسی ماوه. خریان
 ده کاته وه. ده یان خاته پاکه تی که وه. به ره و من رای ده گری و ده لی: وه ره تۆ
 گیانی خۆشه ویسته که ت، منت بمرم! ده ستم مه کشینه وه.

بزه یه ک له سهر لیو پیی ده لیم: ئاخه مامی خۆم، خۆ من نازانم ماسی
 ساز که م گیزی خودا. ئەگین راست ده که یت، له گه لم وه ره وه سازیان که
 پی که وه بیان خۆین!

شان به شانی هه موود به ره و مال ده بینه وه. له سهر کۆلانه که ی مالی
 خۆمان کپینی چه ند نان و بریک میوه. گه یشتنه وه ی مالی. هه لکردنی والۆر

ووه‌سه‌ر نانی که‌تری. حه‌موود خه‌ریکی ساز کردنی ماسی‌یه. به‌ره به‌ره به‌سه‌رداهاتنی شه‌و. شنه‌ی شه‌مالّ دیسانیش فینکتر. حه‌موود له ژیر لیپورا خه‌ریکی قام چرینه. له‌زبانه‌که‌ی باش حالی نیم. هه‌ر بو خوی ده‌لی. ده‌بی به‌یت و بالوره‌ی ولاتی خویان بی. هه‌رای ده‌که‌می: مامه حه‌موود تکایه ده‌نگ به‌رز که‌وه. له‌سه‌ره‌خو‌پیده‌که‌نی و ده‌لی: گورانی نیه، قایه‌ته. قایه‌تی کابرایه‌کی وه‌ک شیخی سه‌نعان.

کابرا ژن و منالی بووه. به‌سه‌ری پیری ناشق ده‌بیّت. ژن و مندالّ به‌جی ده‌هیلی و له‌گه‌ل ژنیکی گه‌راوه‌ی ناحه‌ز، به‌لام میهره‌بان راده‌کاته دووره ولات. ولاتی نامۆ. سالیک دووان‌تر ژنه ده‌مری و کابرا تاق و ته‌نیا ده‌میینه‌وه. پیر و نه‌خوشه، رووی ولاتی خوی نیه. کارو کاسبی ناتوانی. گه‌لی جار بیر له‌خو کوشتن ده‌کاته‌وه. بری جاریش بیر و یادی مال و مناله‌که‌ی ئاوری تی‌به‌ر ئە‌دات. روژیک کوره‌گه‌وره‌که‌ی تووشی دیت. یه‌کتر ماچ ده‌که‌ن. کوره‌پی ده‌لی: به‌دووی تودا هاتووم. ساز به‌سۆزی برۆینه‌وه. شه‌و ده‌خه‌ون سبه‌ی که‌هه‌لده‌ستی ته‌مه‌شا ده‌کا جا ته‌ر و به‌چه نی! کوره‌که‌ی نه‌ماوه. چ ما خه‌ونی دیت بوو! ده‌گه‌رینه‌وه بو ولاتی خوی. کوره‌گه‌وره‌که‌ی مردوه! ژن و دوو مناله‌که‌ی دیکه‌ی رای ناگرن. کابرا به‌روژ له‌نیو شاردا دی و ده‌چی و کریکاری و حه‌مالی ده‌کا. فه‌قیری و هه‌ژاری ده‌کات. به‌لام شه‌وانه ده‌چیت له‌پشت ده‌رکی مالی ژن و مندالّ‌که‌ی ده‌خه‌وی، به‌و خو‌زیا و ئاواته‌وه روژیک لیسی ببوورن و رایگر نه‌وه. به‌لام رای ناگر نه‌وه. پایز و زستان به‌سه‌ردا دیت، به‌یانیک ته‌مه‌شا ده‌که‌ن له‌پشت ده‌رکی ره‌ق مه‌لاتووه، مردووه.

حه‌موود بی ده‌نگ ده‌بی. پشتم تی ده‌کا و خه‌ریکی ماسی ساز کردن ده‌بی. به‌لام شانه‌کانی ده‌له‌رینه‌وه. شانه‌کانی هه‌لده‌ته‌کین. حه‌موود

دہ گری. ٹہو بہ یتہی دہ یگوت ٹہوہ نہ بوو. ٹہم بہ سہرہاتہی گپڑاپہوہ
 دہ بی بہ سہرہاتی خوی بیٹ. بہ لآم جاروبار دروش دہ کا! دہ پڑومہ دووای
 ہاوپڑی. دہ بی پاش شیو خواردن لہ گہ لم بیٹ و بیچینہ مالی جومعہ. کولان
 تاریکہ. ہیشتی مانگ و ہدہر نہ کہوتوہ. تہ قولبایی دہرکی مالی ہاوپڑی.
 کرانہوی دہرک و چوونہ ژووری. سلاو و ہہوالپرسی لہ گہ ل ہہمووان.
 ہاوپڑی و جاسم و دایہ مرواری. لہ گہ ل ہاوپڑی و ہدہر کہوتن. ہہمیسان
 گہرانہوہ بو مالی و شیو کردن. پاش شیو کردن مال ئاواپی و دہرکہوتنی
 حہموود. نیو سہعاتی دی من و ہاوپڑی و کولانی چول و ہول و کہموکی
 رووناکایی و ئاسمانی ہہرواری و مانگی کز و کہنہفت. جاروبار بہ دیار و
 گہلی جار لہ پشت ہہور. ٹہم کولان و ٹہو کولان و ہہلکشان و داکشان و
 سہرہ و خوار بوونہوہ.

قہراخہ کانی درگہ و زاخہ یہ کی ٹہنتیکہ و میژوویپی. لہ دہرک دان نیہ!
 بانگ و ہہرالی کردنیکی نزم! فہرموو کوتنی جومعہ. جیپہ و کرانہوہی
 دہرک و ہاتنہ دہری جومعہ و پیشواز و خولکی ٹیمہ بو ژووری. نیو زاخہ،
 کاو لاشیکی قورماوی سی لہ چوار گہز. زیلوپہک و دوو مہتارہی رہش.
 سی کاسہی روج و چہند قاپ و کہوچک. تہختہ خہویکی دارینہ و نوین
 و بانیکی نیمداشت. والوریک و تاقہ گولویکی روون. دانیشن و پال و ہدان
 بہ تہختہ دارینہوہ. سی چای مہتارہ و دہنگی جومعہ: چاہہ کہی تو نیوہ
 رہنگہ کاکو سامرہند، نہوژی جومعہ ہوشی جہم نیہن. ٹہرا لووتت بہرز
 کردہ؟ ٹہرا لووت ٹہ گپڑی و بوں کہیت؟ بوں مہ کہ. بہنگ و مہنگ
 نہ کیشاومہ. عہملہی نیہم. جومعہ شہوان جومہ زور جہمہ! ٹیمشوش
 جومعہن، ہہر بوپہ جہم. خوو خالوکان فرہ خووش ہاتن! بان سہر،
 بان چاو. چوونن؟ تو چہ کہی ہاوپڑی؟ کہم پہیداتہ! فہرمون چاکاتان

سارد نہ ویت، چاکان لیمان ئە تۆرن! کاکۆ سامپەند تۆ جومعه نہ شناسی. مه ئیرہیی نیم. لاوہ کیمہ، خەلک ولایتیک دوور. دە، دواز دە، سالاہامہ ئیرہ. دەر بہ دەرم، یەہی قەلەندەر ئاوارہ. دوور لە ھەنووکە، عەہیام سەر دە مایەہی دوور، یە شار بیدویەہی جومعه. شەرپ ئە کردم، پیانگ ئە گوشتم. ژن ئە سەندم. ولات عەرەب و عەجەم ئە کردم. قاچاق ئە کردم. جنس ئە بردم و ئە ھاوردم، ئای شەرپ ئە کردم. ئاژان ژاندارم زە دمای! نازناو شەہیتان ئوو زەمان گرتە. زەرەنگ بییم. وەزەرەنگی ئی نام سەنوومە! تو من نہ شناسی، من تو ناس کەم. شاربەدەر تووای وە ئی درگە بچی. راپوورتت وە نایب چیہ. ھان بە شووتتا. بە لام نہزانن کەہی و وە تەک کی ئە چیت. قسە ھەزارەن، یە کی وە کارەن، ئە گین یەہی وەخت گیر کردت. تووایتی بچیت جومعه ئە رای خزمەت حازر بید. کاکۆ مەردی، تووام یەہی خزمەت ئە رات کەم!

سۆ دەور چایی خوراوہ. جگەرە یە کی دیش ئاور ئە دەم. ھەلدەستە پی: سامپەند موکری وە برا گەرەہی خوہم کاکۆ جومعه تە شە کور کەم. ئە گین یەہی وەخت تووام چیم خەبەرت کەم. مال ئاواہی و درکە و تن. دیسانە کە من و ھاوپی و کۆلانە کانی درگە. سەعات لە دەستە تی پەرپوہ. مانگ لە ھەویتی ئاسمانە وە شان بە شانمان دی. دە لئی قەرئی قەرئی لە گەلمانە! جاروبار لە پشت پەلە ھەویریکی شینکی و تەنک خۆی ھەشار ئە دا. لە پاش ماوہیە ک ملە قوتە یە ک دە کات و لە گەلمان دە کە ویتە وە. ھاوپی پە کر و داگیراوہ. دەزانم بۆ چی و لە سەر چی؟ بە لام چ نالیم. دە چینە سەر زەرہیا. ھیشتی ھوا بریک مەیلە و ساردە. بە لام ئە وەندە سەر ما بۆ من فینکایی یە دە ملاوینتە وە. منالی ولاتی کوستانم و ھوگر و گیرۆدەہی ھەوای فینک. بە لام ھەر ئەم ھەوایە بۆ خەلکی ئیرہیی و درگە و بەندەر زۆر ساردە. سارد و ناخۆش! ھاوپی خۆی بۆ راناگیرئی: یانی چی؟ تۆ ئە مە

نیو ده نیی چی؟ بریایه تی و دووره نگی؟ ده ته ویی دهر بازبی و بروی، به لام له لای من چ نالیی! هه موو که سیش زانیویه بیجگه له خواجه حافظ! پیت منالم؟ من بیست و پینج سالانهم. ته مه شای روواله تم مه که. جاسم بیست سالانه یه. به منالم ده زانی؟ منالی فه قیر و هه ژاری درگه و به ندهر هیکی سالانه یان دوو سالانه یه! نه وه و نه تیجه ی شومر و شه یتانن. وانه بن دهر نابهن. وه لامم ده وه بۆچ له لای من نه تدرکاندوو هه؟ ده ست ده هاومه سه ر شانی و شانی ده گوشم و له شانمی توند ده کهم. چه شنی ورپینه کردن دیمه وه لام: ئاخ هاوړی برای ئه م جیهان و ئه و جیهانم. برای دنیامی، برای قیامه تیشم به. من و تو که لیمه ی بریایه تی مان خویندوو هه. من نان و نه مه کی ئیوهم کردوو هه. پیلاوی غه ریبیم له مالی ئیوه دا که ندوو هه. من ئه گین ته یار بم و بروم، به تو ده لیم، بوگه رده ن نازایی دیمه مالتان. له گه ل هه مووتان. به لام له گه ل تو نارۆم! چوونکی دهرناچین.

نایب واده زانی و وای داناوه هه رکا راکه م. له گه ل تو دا راده که م. ده سا تو و جاسم و گه میه که ی ئیوه وه ک خووم له ژیر چاوه دیری دان. ده ی دهرناچین. پی ده زانن و ده مان گرن. له سه ریکی دیکه وه، له گه ل تو دا بروم، ده بی تو ش قاچاخ بی! دایک و براهه شت ده گرن. ده ی جا من ئه وه چوون ده که م؟ چوون کاری وام پی ده کری؟ به لام بی یارمه تی تو ش چم پی ناکری. له سات و کاتی خووی دا ئاگادارت ده که م. یارمه تیشت لی ده خوازم! وه رگه ران به ره و مالی. هاوړی حالی باشتره. بریک هاتوته وه سه رخو. لیی ده پرسم. جومعه کی به؟ چوون پیاویکه؟ - پیاویکی مه رد، به لام نارچه ت و نه سه ره و توو. بریکیش خو هه ل گیش. ده لین که هاتوته ئه م درگه یه ژنیکی جوانی له گه ل بووه. له پاش چه ند سالیک ژنه ون بووه. که س نه دیدیوه چی لی هاتوو! بوکوی چوو!

هه‌ن ده‌لین ره‌دوو که‌وتوو‌ه! هه‌ن ده‌لین کیشراو‌ته ریگه‌ی چه‌وت و جومعه‌گوش‌توو‌یه. برپیک له‌خه‌لکیش ده‌لین جومعه‌ته‌لاقی داوه، ژنه‌ش رویش‌توو‌ته‌وه بو‌ولاتی خوئی، یان رووی کردو‌ته نیو‌دوم و دوراجی وقه‌ره‌چی!

له‌هاورپی ده‌پرسم: تو‌بوچ ژن‌ناهیینی؟ بی‌سی و دوو‌ده‌لی: تو‌بوژن‌ناهیینی کاکو؟ من‌خاوه‌نی سه‌ری خو‌م نیم، چو‌ن‌هاوسه‌ر بگرم! زوو‌ده‌لی: - ده‌ی بو‌وا ده‌که‌ی؟ بو‌دانا‌که‌وی؟ زوو‌بی ده‌نگ‌ده‌بی و سه‌ر‌داده‌خات و پاش‌ماوه‌یه‌ک ده‌لی: شه‌رمه‌زارم، بمبووره! له‌پرپرم پی‌داده‌کا و چه‌ند‌جاران‌ماچم‌ده‌کات. له‌بی‌ده‌نگی شه‌ودا‌وه‌ک‌ئه‌وه‌ی‌بارپکی‌گه‌وره‌و‌گران‌به‌کو‌ل‌مانه‌وه‌بی‌ته‌به‌ری‌دا‌ده‌پوین. هه‌ر‌تک‌نا‌ره‌حه‌ت. بای‌ئه‌ده‌ینه‌وه‌به‌ره‌و‌کو‌لانی‌مالی. ده‌گه‌ینه‌ده‌رکی‌حه‌وشه‌ئاو‌رپیک‌بو‌دو‌واوه‌ئه‌ده‌مه‌وه، چاو‌یک‌ده‌گپرم. سی‌ه‌ریک‌به‌را‌کردن‌خوئی‌له‌پشت‌دارچرا‌کاره‌بایه‌ک‌حه‌شار‌ئه‌دات. له‌وان‌بوو، ئه‌وان‌گه‌ل! بگره‌ته‌نیاش‌نه‌بی‌ته، هه‌رای‌ده‌که‌می: مانوو‌نه‌وی‌حه‌مالی‌شه‌یتان. له‌گه‌ل‌هاورپی‌ده‌چینه‌ژووری. لی‌دانی‌کلیلی‌کاره‌با‌و‌روونا‌کایی. هاورپی‌دانانی‌شی. والوره‌که‌هه‌ل‌ده‌کات. که‌تری‌پرله‌ئاو‌ده‌نی‌ته‌سه‌ر‌والور. که‌شه‌ف‌و‌ئیسکان‌و‌ژیرپیا‌له‌ده‌شوات‌و‌دی‌داده‌نی‌شی.

شه‌و‌دره‌نگان‌و‌ئه‌م‌کارانه‌؟ کاری‌پیمه. قسه‌یه‌کی‌پی‌یه. با‌بزانی‌ن‌که‌نگی‌ده‌یدرکینی؟ ماوه‌یه‌ک‌بی‌ده‌نگی. مده‌یه‌ک‌له‌سه‌ر‌و‌گو‌یلا‌کی‌یه‌کدی‌و‌ئه‌و‌لا‌ولا‌روانین. برپیک‌باس‌و‌خواسی‌ئه‌م‌لا‌ولا. ناخافل‌لیم‌ده‌پرسی: وه‌لامت‌نه‌دامه‌وه. بو‌وا‌ده‌که‌ی؟ بو‌چ‌دانا‌که‌وی‌و‌دانا‌مرکی؟ سه‌ری‌شو‌ر‌ده‌کاته‌وه! پی‌و‌ایه‌پرسیاره‌که‌ی‌له‌ده‌می‌خوئی‌زه‌لامتر‌بو‌وه! چ‌به‌سه‌ر‌خومی‌ناهیینم. له‌وه‌لام‌دانه‌وه‌شدا‌په‌له‌نا‌که‌م. به‌لام‌ه‌ر‌کا‌سه‌ر

هەلەدە پڕی و نیگای دەخافلینم، پێی دەلیم: من داكە وتووم، دامر كاوم. لە چ دانیم و خەریکی چ نیم. ئەوان لە كۆلم نابنەو. چاوت لێ بوو ئەمشۆ چۆن بە دوومانەو بوون؟

خۆ دیوتە دايم و دەرھەم چۆن ھەر بە دوومەوھن! دەبجا خۆ تۆ لە گەلم یەك دل و یەك گیانی، بە ھەموو ھەوالیکم دەزانی. من خەریکی چم و لە چ دام؟ تۆ بلێ بۆ وام لێ دەكەن؟ قامکی، ئاماژە بەرەو کتیبەکان دەكەن. ئەم کتیبانە چین؟ ئەم گشتە کاغەزە چیه دايم و دەرھەم خەریکی نووسینی؟ ئەم کورپە زانکۆیی یانە کین ھەمیشە دینە لات. ھەمیسان سەری بەر ئەداتەو. مات و بیدەنگ دەبی، بەلام ھەر جوولە جوولیتی. ئوقرە ی نیە. قسەكە ی ئەو نیە وا باسی دەكەین. لەمەو بەر ئەمانە ی گوتوو و ھەلامی دراوھتەو: نووسەرم، لە خۆشترین و بە چیتترین خوار دەمەنی دەبوورم، لە باشترین و جوانترین ژن و کیتز و خانووبەرە و ماشین و مأل و سامان دەبوورم، لە سەیاچی جیھان و سوروشت و ئاسەواری میژوویی و ئەتتیکە و بە نیوبانگ دەبوورم، لە زیارەت و دیدار و چاوپیکەوتنی مرو گەورە و خۆشەویست و خۆش نیوھکان دەبوورم، بەلام لە متالاً و نووسین ناتوانم ببوورم! متالاً و نووسین بۆ من ھەوايە، نانە، ئاوە، بەرگ و لیباس و ھەناسە یە، خوینە، ژن و مأل و سامان و ژینە. تەنیا دەسكەوت و بەرھەمی ئەم چل، چل و چەند سال تەمەنە یە. چ شتیکی دیکە وەك ئەم متالاً و نووسینە چیتز و شادیم پێ نادەن. ماندوویەتیم ناھەسیننەو. ئەگین لیم گەپین، سەر بەستی زبان و قەلەم تەیار بیت، لەسەر ئەم جیھانە خۆزیا و داخوایکی دیکەم نیە!

جاریکی دیکەش ناخافل بەرەنگاری نیگای دەم. نیگای قەتییسی نیگام دەكەم: قسە ی خۆت نەكرد. ھەلامی ئەم پرسیارە ی تۆم پار وەداوھ.

چت له دل دایه؟ باس و خواسی ناخی دلتم بو وه که. به توورپه‌یی یه وه ده‌لیت: نه‌خیر هه‌ر ئه‌وه بوو چی دیم له دلدا نیه. خو ئیشه‌لا به‌م نیو شه‌وه نالیم ژنم بو بخوازه. ئەم قسه‌ی ئاخه‌ر ده‌نگی گوپری. له ده‌می ده‌رپه‌ری و جوړیک کوتی. ده‌بی قسه‌که‌ی ئه‌مه بیټ. ده‌ی باشه‌هاوړی، با له‌م قسه و باسه‌بینه‌وه! من له‌گه‌رانه‌وه‌دا پرسیارم لی کردی: بوچ ژن ناهینی؟ تو زور مه‌رده ریندانه پرسیاره‌که‌ت له‌سه‌ر خوت وه‌کرد و ئاوقای خومت کرد. ئیسه‌پیم بللی بزانه‌م بوچ ژن ناهینی؟ یانی هیچ کیزیک جوابت ناداته‌وه؟ به‌شی دووه‌می پرسیاره‌که‌رهنگی پی ده‌گوپری. گورج و گومه‌ز ده‌په‌رته‌نیو قسه‌که‌م:

نانا، وا مه‌زانه، وانیه. کیزیکی زوریش جوانه - سه‌ری داخستوو - زور سه‌نگین و سیحهب بنه‌ماله‌یه - ده‌نگی گپ بووه - خوشی مه‌علیمی مه‌دره‌سه‌ی کچانه‌یه - ره‌نگی گوپردراوه - به‌لام په‌لی به‌ستوو ده‌بی گه‌می وانی نه‌که‌م. ده‌ترسیت توفانی بیټ و بم‌خنکینی. سه‌ری هه‌لیناوه له‌چاوه‌کانم ده‌روانی! - بیره‌وه‌ری برایه‌کی خنکاوی و خنکانی بابم له‌زه‌ریادا، له‌زه‌ریای ترساندوو - سه‌ری داده‌خاته‌وه - کچه‌پیم ده‌لی: یان تو یان که‌س! به‌لام توش تاکوو له‌سه‌رگه‌می بیت حاشا.

ده‌ی باشه‌دوستی خوم گه‌میه‌که‌ت بفروشه و دووکانیک بکپه‌ر زور پاک و خاوین‌تر و سه‌ساوه‌تر و به‌مداخل‌تر ده‌بی! دیتنه‌وه لام: من رازیم، چ قسه‌یه‌کم نیه. جاسم ده‌س به‌رداری گه‌می و زه‌ریا نیه. ده‌لیت ئه‌و ماسی‌به‌ی بابم بوی رویشته ژیر ئاو و خنکا، ده‌یناسم! تا کوونی نه‌یگرم و نه‌یکوژم، تاکوو نه‌یگرم و به‌زیندوویی نه‌یخه‌مه‌نیو ئاگر، ده‌بی هه‌ر له‌سه‌رگه‌می و زه‌ریا بم.

جاشتی وا چوون ده‌بی؟ شتی وا بووه؟ ده‌ریایه‌کی به‌رین و

سه ربه ست و ماسی یه کی یه لڅی نیو ئاوی زه ریا، چوڼ ده ناسر یته وه؟ چوڼ ده گیری؟ خو شیتیش شتی وانالی و کاری و ناکات! قسه که م هو ئه داته وه: باه جاسم ئه و روژه له گه ل باوکمدا بووه، ماسی که شی دیوه. ده لئی سوور یکی پیر و زه لامی یه کچاوه! کاک سامر هند تو ئیره بی نیت. یانی خه لکی ولاتانی سهر زه ریا نی. ئه م بیروړا و قسه و باسانه بو تو خورافه و قایه ته. به لام بو لای ئیمه و نیو ئیمه و انیه. ئه مه له نیو ئیمه دا شتیکی سانا و ئاسایی یه. له ناخمدا بیر ده که مه وه:

ده بی ئیمروچ باس بیت؟ خه ونه؟ خو ف و مه ترسی به؟ ئاخر زه مانه؟ چی یه و چ باسه؟ به سهرهاتی حه موود، سه رگوزه شته ی جومعه، ئه وینی هاوړی و ئه مه ش به یت و باوی جاسم. خوايه خو ت ره حم که ی شیت نه بم! جاخو خو ف و خه ونی هاته ران و پاته رانیش ئاوه ها پر له عاجیباتی نیه. چه لیکي دیکه ش عاجیباتی و بی بی جان خانم له بهر چاومدا ده که ونه سه ما و هه لپه رکی. وه زیعه تیکی پیس و نه گریسم هه یه! بی ده سه لاتی له پیاوه تی و ئینسانه تی دووری خستو مه ته وه! جاری جاران و سالی سالان بایه، ئه مشو نه مده توانی بنووم. ده بایه وه دووی قسه و باسی حه موود، به یت و باوی جومعه، ئه وینی هاوړی و تاسه و ته مای جاسم بکه و تیا به م، ده بایه چاره سه ری کهند و کو سپی ژیانانم کرد بایه! به لام ئیستا که؟ دوو له ده ش بیرم بو ی ناچی بتوانم یارمه تی یان بده م! به داخه وه بی ده سه لاتی و ده سته وستانی بوم بو ته پرو بیانوو. به لام خو نابی و ابی، ده بی کاریک بکه م. به ردیک له به ردیک دم: هاوړی وه دووی کاره که ت ده که وم. له گه ل جاسمیش، له گه ل ئه و کچه ش قسه ده که م. له گه ل کی یان قسه بکه م؟ له گه ل خو ی یان له گه ل دای و بابی؟

هاوړی سه ری بهر ئه داته وه. ره نگی روخساری سوور هه لگه راوه.

شهرم و شووره‌یی دایگرتوو! پیی وایه بی ئه‌ده‌بی کردوو که باسی ئه‌م گیر وگرفته‌ی ژبانی خوئی بو کردووم. ئاره‌قه زه‌نگول زه‌نگول به‌نیو چاوان و گوناکانی دا دینه‌ خواری. سونحی له‌ من که‌متره، بۆم قسانه‌ که‌مروویی ده‌کا. له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ که‌ تازه‌ ده‌بوینه‌ هاوه‌ل، زوو زوو پیی ده‌کوتم: «تۆ له‌ جیی بابی منی» زۆرم حه‌ول دا تا کوونی ئه‌م بپروایه‌ له‌ له‌بزی حه‌وا دات. تاکوو پییم سه‌لماندا «ئیمه‌ دوو هاوه‌لین، لانی ژوورووه‌ که‌ی براگه‌وره‌ و برا چکو له‌ین» به‌لام ئیستا که‌ش ئه‌م جیاوازی پله‌ی سونح و ساله‌ وه‌ک دیواریک له‌ نیوانماندا ویستاوه‌. بۆ زۆر قسه‌ و باس شهرم و شووره‌یی مان لیک هه‌یه‌.

هاورپی به‌ شهرمه‌وه‌ ده‌لی: من سه‌ینیی چاوم به‌ «سه‌ده‌ف» ده‌که‌وئیت. قسه‌ی له‌ گه‌ل ده‌که‌م. له‌ پاشان هه‌والت پیی ئه‌ده‌مه‌وه‌. سه‌ر هه‌لدینیی و ته‌مه‌شام ده‌کات: له‌ گه‌ل جاسمیش قسه‌ بکه‌!

له‌ پاش ئه‌م قسه‌ و باسه‌ ماوه‌یه‌ک بی ده‌نگ ده‌بین، له‌ پاشان هاورپی مال‌ئاوایی ده‌کات و ده‌روا. تا پشت ده‌رکی هه‌ساری به‌رپی ده‌که‌م. له‌ گه‌ل‌کوو ده‌گه‌ریمه‌وه‌ نیو ژووره‌ که‌م، ده‌نگی ده‌رک کوتان به‌رز ده‌بیته‌وه‌. زۆر به‌ سه‌یر و سه‌رسوورمانه‌وه‌ ده‌چم و ده‌رکی ده‌که‌مه‌وه‌. له‌ نه‌ کاو نایب و سیی که‌سی دیکه‌ له‌ پیاوه‌کانی، له‌ جل و سیپالی قه‌ره‌یه‌خه‌دا ده‌رژینه‌ نیو هه‌وشه‌! نایب به‌ سلاویکه‌وه‌ ده‌لی: فه‌رموو بپروینه‌ ژووری کاکو سامه‌رند! راده‌وه‌ستم و ده‌لیم: چتان ده‌وئی؟ ده‌زانن چ کات و ساتیک له‌ شه‌وه‌؟ مووچرکیک به‌ ئازای له‌ شمدا دیت و رانده‌تله‌کیئیی. ئاره‌قه‌یه‌کی سارد له‌ سه‌رومپی له‌شم ده‌نیشییت و له‌ تارمایی پشت ره‌شکه‌ و پيشکه‌ی چاوه‌کانمه‌وه‌ چاوم لی‌یه‌. له‌ به‌ر چاومه‌، ده‌ی دینم، له‌ به‌ر چاومه‌! کابرا درێژه‌ که‌شی له‌ گه‌له‌.

ئەو کابرا درێژە کز و لاوازی که ئەم چەند رۆژە شەقام بە شەقام و کۆلان بە کۆلان بە دوومهو بوو، هاتە پێشی. دوو دەستە درێژ و رەق و تەقە کە ی وە ک قە لانگ بەرەو ئیخە و بەرۆکم هاویشت. هەرتک ئیخە ی ئەم بەرە و بەری کراسە کە می لە حاندی بەرخە بە بەم دا و بک هینایەو. ئیخە ی کراس و مەمی پیکەو و راگوشی. رایگوشی و رایگوشی، لەوانە بوو پشوووم دەرنە یەت و بخنکیم! بەو حالەو هەش یە کی دیکە یان بە دەسکی دەمانچە کە ی هەشت نۆ دە جاری لە تۆقی سەرم راکیشا و یە کی تریان زوو زوو دە یکووت: لێی دەن، بێ دەنگ بە، لێی دەن! بەم حالەو هەوت هەشت دەست پالیان پێو دە نام و بەرەو ژوو رە کە میان راو دە نام. لە ژێر رێژنە ی شەپ و زللە و دەسکە دە مانچە و پال پێو نە نان دا کردیان بە ژوو رە کە مدا. لە گە لکوو لە ژووری یان پە ستاوتم، ئەوی قە لاتە لە مل حوکمی کرد لێی دەن! وە ندەم بیست و نە بیست! نە مزانی شەو، رۆژە، زستانە، هاوینە! بە لام ئاگام لێ بوو بە سەر مدا دە باری، شە قە زللە، مست، سیخورمە، مستە کۆلە، جووت لە قە، دەسکە دە مانچە. ئاگام کرد لە سەر تەختی عەرز ی کە و تووم و لیم ئە دەن. لێدان، لێدان، ژان لە گشت. گیانم گە راو، خوین بە لاچاو و برۆمدا دێتە خواری. بە سەر عەرز ی دا پان بوومە تەو. ئیدی زللە و شە قە زللە نە ماو، تە نیا پێلاقە و شەپ و جووتە بە ئیو پشت و سەر و گوێلا کما دێتە خوار. بیرم لەو دە کردەو هاتوون بکوژن، دەشم کوژن! دە کوژریم. بە لام نابێ هاوار بکەم. نابێ پاریمەو، نابێ بە زە لیلی و کە یلیم بدین! دە بێ شەر مە زار بن کە ئەوان چوار کە سن و من بە تە ئیم. بەو حالەو هەش باکم لێ یان نیە. باکم لە مردن نیە کەم بژی و کە ل بژی! چۆن بژی شەر تە نەو ک چە ندە بژی. لە کوژران ناترسم. کات و ساتیکی دیکە، لە پاش چ ماو یە ک؟ نازانم، بە لام هەستم دە کرد ئیو ژوو رە کەم بو تە ئە ستیریکی پر لە

ئاویکی لیل و من به جل و به‌رگه‌وه له نیوی دا مه‌لی ده‌که‌م! هه‌روه‌ها هه‌ست ده‌که‌م توژی‌یک خوین و خویری سوور و گه‌ش له دم و لووت و سه‌ر و گوێلاکم نیشتووه. به‌رچاوم لیل ده‌بی. به‌سه‌تل ئاو به‌سه‌رمدا ده‌که‌ن. له ئاوه‌که‌دا نوقم بووم! ده‌چمه‌ ژیر ئاوی ئه‌ستیره‌که‌ و دیمه‌وه ده‌ری! له‌گه‌لکوو ده‌ستم بوگرتنی بنچکه‌ دار و گیایه‌ک ده‌گپرم تاکوو بیگرم و خومی پیوه‌هه‌لواسم که‌نوقمی بن ئاوه‌که‌نهم، هه‌میسان شه‌پ و پیلاقه‌ باران ده‌کریم، سه‌رم چل ئه‌دا، ملم دیشی! نیو لووتم ده‌کزیئته‌وه. ریخۆله‌ی نیو زگم پیچ ده‌خۆن، زگم پیچی پیدا دیت. خه‌ریکم خه‌وم لی ده‌که‌وی یا له‌سه‌ره‌خۆ ده‌چم! ده‌نگیک دیته‌گویم: ئه‌مجاره‌ مه‌یکوژن، کوشتنه‌که‌ی بو‌جاریکی دیکه‌، ئه‌مجاره‌ مه‌یکوژن. ئه‌گین ده‌ست به‌ردار نه‌بوو، ئه‌گین ئه‌قل نه‌هاته‌وه‌ که‌لله‌ی، جاریکی تر. ئه‌ری کوشتنه‌که‌ی بو‌جاریکی تر. جاریکی دیکه‌ هه‌تیمه‌ ده‌یگوژن.

هه‌ست ده‌که‌م ده‌که‌مه‌ بیریکی ره‌ش و قووله‌وه، سه‌ره‌ و خوار به‌ بیره‌که‌دا ده‌رۆمه‌ خوار، ده‌رۆمه‌ خوار. دل‌م داده‌که‌وی! چه‌ند که‌ره‌ت به‌م به‌را و به‌ری دیواری بیره‌که‌دا ده‌که‌وم. له‌ته‌ختی بیره‌که‌دا، له‌نیو ئاو و قوراو دا به‌سه‌ر عه‌رزى دا پان ده‌بمه‌وه. تاریکان به‌سه‌ر دادی. هه‌موو ولات تاریکه‌. هه‌یج شتی‌ک ناینم. ناینم. ناخ له‌ژانی لووت و دم و گوێلاک و دیانه‌کانم. له‌ژانی ئه‌ندامم دیمه‌وه‌خۆ!

ده‌سال له‌مه‌به‌ر بوو! ئیستا که‌له‌سه‌ساری دا له‌گه‌ل نایب و پیاوه‌کانی راویستاوم. نایب به‌ده‌ستی‌ک قۆلم ده‌گری و به‌ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی ئاماژه‌به‌ره‌و ژووره‌که‌م ده‌کات: کاکۆ سامه‌رهنده‌، به‌گیانه‌که‌ت چاو پی‌ک که‌وتن و وت و ویژیکی دوستانه‌یه‌. چه‌ده‌خلی به‌ئیشی ئیداره‌وه‌یه‌! برا میواتین، چۆن میوانداری نیو ئیوه‌ئاویه‌؟

نایب پیش ده که ویّت و ئیمه به دوویدا ده پوینه ژووری . داده نیشین .
 روو ده که مه یه کئی له هاوړی جه حیله کانی نایب! ههسته لاوؤ، ئه و والوره
 هه لکه، ئه و که تری یه ئاوه شی بنی سهر. هؤوه تونگه ئاو و ئیسکان و ژیر
 پیاله یه. روو ده که مه نایب و هاوړی کانی: یاخودا خیر بی! ههر چه ند قه تم
 خیر له ئیوه نه دیوه. نایب تیک ده چیت. به لام جگه له وهی بلئی: ئیشه للاً
 خیر ده بی، چ دی نالی. ته نیا یه کئی له پیاهه کانی گه پراوه یه، دووانه که ی دی
 جه حیئن. ده بی سهر باز بن. بی ده نگی بالی به سهر ژووردا کیشاوه. له
 ده ری وه، ده ننگه کانی نیوه شه وی درگه جاروبار بی ده نگی ده شکینن. وهره
 وهری زور دووری سی چوار به شدار، زیرکه زیرکی سیسرکه یه ک له
 هه ساری وه، ده نگی هالقه هالقه ی چوار پینج بوق له جوگه له ی نیو
 کؤلانته وه. جاری واشه فیتووی دوور و نزیک یاساولیک له شه قامه وه. ئه م
 ده ننگه جاروبار بی ده نگی ژووری ده شکینن. له ناخدا پهرؤشم. له
 گه لکوو ئه مانه م دیت دلم داکه وت و خوفیک ناخی داگرتم. نایب و هاوړی
 گه پراوه که ی جاروبار قسه یه ک له م لاو لا ده که ن، هه والیک ده گپرنه وه.
 جار جاریش به دزه وه موره یه ک له کتیبه کانی سهر ره فحه کان ده که ن.
 ده نگی وه کول هاتنی ئاوی سه ماوه هه لدهستی. هاوړی جه حیله که ی
 نایب رینوینی ده که م چ بکات! دوو ده ور چایی ده خوین. نایب و هاوړی
 گه پراوه که ی چای رهش و تال ده خوئن. چاوم لی یه له گیر فانیانه وه سهر و
 هه بیکی رهش و ورد ده هاونه ده میانه وه.

سی چوار قوم چایی به دوویدا هه لده قورینن. له ناخدا ههر جینگل
 ئه ده م: بوج هاتوون؟ چیان ده ویّت؟ پیش ده خوّم: بوج به م نیوه شه وه؟ به م
 دره ننگ وه خته؟ خوّم ده خوّمه وه: بلئی نه هات بیتن بمکوژن ولی دهن و
 پرؤن؟ به دلمدا دیت: بو ئه زره به و جه زره به یه کی له قینی ناخوشه ویستی

نه‌هات بیټن؟ له‌گه‌ل خومدا له‌حوولی ئه‌وه‌دام ره‌نگم نه‌گوردری، ده‌نگم
 گر نه‌بیټ و خوم نه‌دورینم! خوف به‌دلما دی: بو کوشتمن نه‌هات بیټن؟
 به‌لکه‌م بو‌گرتن و بردن و سهر و شوین ون کردنم، هات بیټن؟ ئه‌زموونی
 رابردو و پیم ده‌لی: به‌لکوو بو‌پرئیک کوتان و ژار رشتن و چاوترساندن،
 هات بیټن! له‌پر تین و توانا و هه‌لمیک. دیته‌وه به‌رم! ده‌توانن بمکوژن، زمبر
 و زه‌نگ بنوینن. ده‌توانن بمبه‌ن و شورت و ونم که‌ن! به‌لام وه‌نده به‌سانایی
 ده‌ست نادم. هه‌للا‌یه‌ک ساز ده‌که‌م. ده‌یکه‌مه هات و هاوار، ده‌یکه‌مه
 جوین دان و نه‌ره و گوپه. خه‌لکی کولانیان وه‌سهر ده‌گیرم. ئابروویان نه‌ه،
 به‌لام له‌وه‌ش بی‌ئابرووتریان ده‌که‌م. له‌سالانی پیشوودا چه‌ند جاری دیکه
 ئاوام به‌سهر هاتووه. جاری هه‌وه‌ل له‌بی‌ده‌نگی دا شل و کوتیان کردم.
 به‌لام هه‌ر کا له‌پاشان بو‌شوپام وه‌گیراوه، پی‌کوتم: بی‌ده‌نگی هه‌له‌یه.
 کاتی واییکه نه‌ره و گوپه و هات و هاوار، زوو پاشه‌کشه ده‌که‌ن. هه‌ست
 ده‌که‌م خه‌ریکه تیک ده‌چم. جاروبار موچرکیک به‌ئازای ئه‌ندامم دا دی و
 ده‌روا! به‌بو‌نه‌ی هه‌وا گورپین ده‌ریجه‌ی ژووره‌که ده‌که‌مه‌وه. له‌به‌ر
 په‌نجیره‌که به‌ره‌و رووی هه‌موویان داده‌نیشم: فه‌رموو نایب، مه‌ئموور و
 مه‌عزوور! فه‌رموو خیره شوکور؟

نایب ده‌که‌ویته قوونه جووله، یه‌ک دوو جار ده‌کوخی. نیسکو‌له‌یه‌ک
 جی ده‌گورپی. نازانی چون و له‌کوئی‌وه ده‌ست پی‌بکات! له‌پر به‌ده‌نگی‌کی
 گر به‌هاورپی جه‌خیله‌کانی حوکم ده‌کات. بچه‌ه‌ساری! من و نایب
 و بیاوه‌گه‌پراوه‌که‌ی ده‌مینن. کابرای گه‌پراوه دیته‌قسه کردن: کاکو سامپه‌ند
 شه‌رمه‌زارین! ده‌مان بووری. له‌گه‌ل نایب له‌میژه‌پیوه‌ین بیینه‌دیتنت!
 نه‌مانده‌زانی چون بیین و پرۆین، نه‌مان بینن! ئه‌وه به‌ره‌و دوو سال ده‌چی
 له‌م درگه‌یه شاربه‌ده‌ری. له‌ئیمه‌ت زولم و زور و ناحه‌سییی دیوه.

دلخوشیت له ئیمه نیه. به لّام بگره ئیمه ش زور تاوانبار نه بین. نایب
 پیاویکی خهراپ و بهد فەرپ نیه و حهز به ئازاری کهس ناکات! ئهوی بهرگری
 کارکردنی تۆی له گه‌ل گه‌می دا کرد، نایب نه بوو! حوکمی ئه و لا بوو. له
 مه به ستم حالیی؟!

ئهوهی به دووی تۆوه یه پیاوی ئه ولایه! نایب حوکمی پئی ده که ن چ
 بکا و چ نه کات! خۆی به م ئاکار و کرده وانه رهزا نیه. به لّام چ بکه یین؟ وه ک
 خۆت گوتت: مه ئموورین و مه عزوور. نابه دلّ ده بکه یین. زگی ژن و مندال
 نانی ده وئی! ته مه ننی جه حیللی مان تی په ریوه. هه وه لّی جه حیللی له نه فامی دا
 هاتینه ئه م بهرگه وه! ئیستا کهش چمان پئی ناکرئی! ئه و مات ده بی و نایب
 ده که ویتته قسه کردن. نایبیش هه ر ئه م قسانه به لّام زور ناشیانه دوویات
 ده کاته وه. بری جار بایه ک له خۆی ده کا و ده لّی:

خهراپه ئاسانه! پیاو ده توانی خهراپ بی! به لّام باش نیه. ته نیا
 دۆستایه تی و چاکه و برایه تی به ئینسان ده مینی! ئیمرو دنیا به، سبه یینی
 قیامهت! کیو ناگاته کیو، ئینسان ده گاته ئینسان. درهنگ یان زوو، چاو به چاو
 ده که وئی و رو به روو! هه ر بۆیه ئاقیده م وایه چاک بین باشتره. ئینسان
 ده توانی خهراپ بی، ئه ویش پیاوی ده ولّهت!... به لّام ئیمه له کوئی،
 وه زیر و وه کیل و شاله کوئی؟!.....

بهس ئیمه هه موو میله تین!... میلهت وایه چاک بی. پیکه وه،
 له گه‌ل یه کدا باش بین! دۆست و برا بین... له مده ی خزمه تمدا هه ولّم داوه
 باش بم. وه زیفه شناس بم!... له گه‌ل خه لک باش بم.... ده متوانی خهراپ
 بم، خه لک بگرم، زیندانی بکه م، لی بده م، بگووژم! به لّام نه مکر دووه....
 باش نیه.

هه ست ده که م نایب له م جوړه قسه کردنه، نارپهزا و نارپه حه ته. ئه مانه

قسەى دلى نين. ئەم قسانە بە زار دەللى، بە لام بىر و بېروا و ناخى ئەو شىتېكى دىكە دەللى. جاروبار توند دەدوئى! وەك كار بە دەستېكى دەسەلات دار لە پشت مېزى ئىدارە كەى. بە لام كابر اگەر اوەى ھاوړپى بە دەست تى کوتان و كوڅين و ئاماژە و ئاشيرە دەى ھىنئەتەوہ سەر خو. شلى دە كاتەوہ! نەرم دەبئتەوہ، نەرمتر دەدوئى. ھەروا كە ئەم جووتە بە نۆرە قسە دە كەن و منيش سەريان بۆ دە لە قىنم، بەرە بەرە شىتېكم بۆ دەردە كەوئى. شىتېك قەوماوہ! مەترسى و خوڤى رشتۆتە نيو دلى ئەمانەوہ. ھاتوون پاكانە دە كەن. لە پاش ئەوہى زۆرى لە سەر دەرۆن، نۆرە قسەم دئى.

وہ خو ھاتوومەتەوہ. ترسم رزاوہ. دەزانم شىتېك قەوماوہ بۆيە ھاتوون و پاكانە بۆ دووا روژيان دە كەن. لە پەر ھەو داى قسە كەردىان لى دەپسىنم! دەپەر مە نيو قسەى نايبەوہ ۶ جەنابى نايب! بۆچ زۆر لە خوٹ دە كەى؟ بۆچى قسە دەپېچى وە؟ تۆ خوٹ كوتەنى پياوى دەولەتى! وەزىفە ناسى! ئەوہى كەردووتە بەرپۆبەردنى وەزىفە و حوكمى ئەوان بوو! منيش قەت چاوەنواریم لە پياوى دەولەت نەبوو! نە چاوەنواری چاكە و نە چاوەنواری خەراپە. دەبجا كاكى پياوى دەولەت من و تۆ پاك لە پاكين! ھەر چىم كەرد و ھەر چىتان كەرد، گلەبىم لى مە كەن، گلەبى تان لى ناكەم! بەم قسەى ھەرتكىان تېك دە چن. نايب پشوى سوار دەبئى. بە پەشو كاوى و ھەناسە ھەناسكەوہ دەللى: كاكۆ سامپەند لە گەل ئېمە ئاوا مەبە! ئاوا مەللى. من لە بەر ئەوہى دۆستى و خېرخوازى خوّم بۆ تۆ مەعلووم كەم، شىتېكت بۆ دە گېر مەوہ. ئەم قسە يەك نە ھىنى يە! نە ھىنى يە كى ئىدارى.

كاكو گيان ھەر ئىمپرو راپوړتياں لى داوى دەتەوئى ھەللى و لەم دەرگە يە راكەى. بە لام من راپوړتە كەم راگرتووه. وە شوپنى نە كەوتووېن، ئەگىنا دەوسى كەت زۆر قورستر دەبئت و مدەى شاربەدەرىت چەند سالىك زياد

ده کات. هیشتا پروا ناکه ی من خیرخوازی توّم! که یفی خوته. ئیمه مه یلی
 بریاهه تی مان هه یه، تو بو خوّت ده زانی. لئی ده پرسم: کئی راپورتی لی داوم
 نایب؟ ئەم قسه یه دروویه. دروّم بو ساز مه کهن. له م دروویه چ که لکئی
 وهر ناگرن! دیسانه که ش ره شتر هه لده گه پرن. تیک ده چن. ره نگیگ دین و
 ره نگیگ ده بن. سوور هه لده گه پرن. ئاره قه زه نگوّل زه نگوّل به
 روخساریاندا داده چوړی. ره ش هه لده گه پرن. مپ و موچ روو گرژ ده کهن!
 زور باش هه ست ده که م ئەگین ده ستیان رویشتا بایه، هه ریشتا له داریان
 ئەدام ئیسکمیان له گوشتم نه رمتر ده کرد و ده یان گوشتم. باش ده زانم چ
 رق و بوغزیکم لی هه لده گرن. به لام ئەوه ش ده زانم ئەمروچ ده سه لاتیکیان
 نیه. ئەو رووداوه ی ئەمانه ی هیناوه ته ئیره ده ستی به ستون! ده سا ئەمرو
 روژی منه، هه لم هاتووه، گورزی خوّم ده وه شیپم و ژاری خوّم ده پریژم.
 تاکوو ئەو روژه ی هه لیان بیته وه یا عومر! له لایه کی دیکه وه ئەمانه پیاوی
 ده وله تن و بی ده سه لات! چی یان له گه ل من پی ده کری؟ راپورت؟ قورس
 کردنی ده وسیه؟ درپژه بوونی ماوه ی شاربه دهری؟ حاشا له و گوپره ی
 نووره نووری لیوه نایه. هوپ له و مه لیوانه ی له ته نکاودا مه لی ده کات!
 قورسای بی باری سه ر شانه کانم که مه، بارستایی زه ریا و دارستان و
 رووباره کان که من! کو ساره کان ئیوه ش ورن. به فر و باران ئیوه ش ورن و به
 سه رمدا دایارینن. به لاکانی عه رز و ئاسمان هه مووتان، هه مووتان ،
 هه مووتان ورن!

نایب و هاوړی که ی هه ستاون. ئیزنی رویشتن یان هه یه. هه میسان
 پرسیار ده که م: جه نابی نایب، لافی دوستی لی ئەده ی! به لام پیّم نالی
 کئی یه به دووی منه وه یه؟ کئی یه راپورتی لی داوم؟ سه ریک راده وه شیپت،
 له گه ل هاوړی که ی سه رته سه رتیک ده کهن و ده لی: له منت نه بیستووه،

هەرنەتییستوو! ناتق، جومعه، جاسم، حەموود. ئەمانە نیو دەبا، مأل
 ئاواپی دەکەن و دەپۆن. شەوی خەوتن نیە، ئەوێ لە ژباندانەبوو و نیە
 خەو. کوانی خەو لە کوێیە؟ سەرم ماسیو، دەخولیتەو. کەپراکە
 سەرم بە قەدرایی کیویک بای کردوو. لە ژوورە کەمدا دیم و دەچم، سەرم
 دەسووپیتەو.

داده‌نیشم، دەخولیتەو. رادەکشیم و تل دەخۆم، هەمیسان
 دەسووپیتەو. هەروا بی وچان دەسووپیت و دەخولیتەو. هەلدەستم و
 دەگەریم. لە ژوورە کەمدا دیم و دەچم، باوێ خولێ دەکەم. نانا چل دانێ
 سەرم، میشکم، نیو چاوانم راویستانی نیە. دەپۆمە حەوشە، کەلکی نیە. لە
 حەساری دا راویچکە دەکەم کەلکی نیە. دیمەوێ ژووری هەروا دەئیشی.
 دەبی لە مأل وەدەر کەوم. بە کۆلان و شەقامدا پیاسە بکەم. بە راویچکە بی
 و بچم، بی و بچم. تاکوو بزانی کەنگی و لە کوێ سووکناییم دی؟ با بزانی
 لە کوێ ژانی سەرم دەشکی؟ ئەم کۆلان و ئەو کۆلان، شەقام و مەیدان، ئەم
 سەری شار و ئەو سەری شار دەگەمەوێ شەقامی لیوارە و روخی زەریا.
 بوچی و لەبەر چی؟ چاوەنواپی چیم لە زەریا هەیه؟ لە رەخی زەریاش کە
 دیم و دەچم، کە رادەویستم هەر چاوە دوور دەپرم. بە روژدا لەو
 کۆسارە نیو پاستی زەریا دەروانم، بە شەودا لەو سەری زەریا،
 تاریکایی! ئاسمان و مانگ و ئەستێرەکانی نیو زەریا و سەر زەریا! ئینسان
 چی؟ ئینسان یان بەشەر؟ لە نیوان ئینسان و بەشەردا زنجیرە کیویک،
 زەریایەک، دارستانیکی زۆر بەرین مەودایە. مەودای نیوانی ئەم دووانە لە
 بەرینی زەریاش بەرین ترە. بەشەری نەگریس، بەدەفر، خو فرۆش،
 سەریان تەقاند. ئاخ دەلیی مار بە نیو مۆخمی وەداو! وێ لە ژانی سەرم.
 لە لایە کەوێ مەترسی کەوتۆتە دلیوێ پاکانە دەکات، لە لایە کەوێ دلم

وازواری ده کا و له دۆست و دیوناس به شکم ده کات. دلّم کرمی ده کات!
 دیوناسم لی ده کاته شوّفار. ئاخه من ناتقم ئەمپرو دیوه، له کوئی وه بووه
 خوڤیه و شوّفاری من؟ ئاخه چه موود و جومعه ته مه نیان له په نجا و شیست
 پتره! ئەمانه چۆن شوّفاری خەلک ده کەن؟ ئەویش شوّفاری من؟! ئاخه
 جاسم ئەمپرو له نیوه پراستی زه ریا له راوه ماسی بوو، له کوئی وه بیستی من
 ته مای رادکردنم هه یه؟ نانا نانا شتی وا نابێ. هۆی سامپه رند به هه له نه چی!
 فریو نه خوئی! درۆ بوو درۆ، هه موو قسه کانیاں درۆ بوو.

هۆی سامپه رند وه ره وه خو! دوژمن وه سه ره ته له ت نه په رپینتی! فریو
 نه خوئی، هه له نه که ی! ئەمه دوو سه عاته لاپه ره کانی ده وسیی چه موود و
 جومعه و جاسم و ناتق هه ل ئە ده مه وه. ده یان دوینم و متالایان ده که م، هه یچ
 کامیاں بووه نابن شوّفاری تو بکه ن. هه ر ئیستا که ش که له م روخی زه ریا یه
 دی و ده چی جاسم هه والی ئەوه ی نیه تو به ته مای را کردنی و وه شوین
 ته یار کردنی که ره سه ی را کردن که وتووی. ده سا هه ر به م درۆ یه یاندا، به م
 هه له یه یاندا بزانه ئەوه ی گو تیا ن و ژنه وتت درۆ بوو. درۆ، درۆ. هۆو
 سامپه رند قه ت ته مه شای دم و زبانی دوژمن مه که بزانی چی ده لی. قه ت
 گوئی مه ده قسه ی دوژمن. ته مه شای ئاکاری که. که ده وه ی هه لسه نگی نه.
 دوژمن به ئاکار و کرده و هه دا ده ر ده که وئی چی ده وئی. بو ره تاری به یاییکی
 دیکه، تاریکان زۆری که م کردووه. روونا کایی له دووره وه وه پری که وتووه.
 زۆری نه ماوه به وری به یان له سه ر زه ریا بی کاته رمبازین. شنه یه کی خو ش،
 شنه یه کی سویر و عه تراوی ده ستی کردووه به سه ما. دم لاوینیته وه. نه ک
 هه ر من، به م شنه یه قه ره پوولی له زیڕ و زیوی زری زه ریا له رزه له رزیا نه.
 ده له ری نه وه. ده له رزن؟ نانا سه ما ده کەن. هه ر له جیگه ی خو یانه وه
 ده شه کینه وه! ده شنینه وه، چاو داده گرن. واهات، کازیوه به دزیه وه به سه ر

داهات! هر ئیستا که؟ ناوه‌لا، ده‌بی ماوه‌یه‌ک بیشتتر به سهر‌دا هاتی.

ئه‌مه‌کات و ساتی گورگ و مه‌په. گورگی هه‌نده‌ران، گورگی هه‌رد و کۆسار و دارستان. مه‌پی سهر به شوان. ده‌بی له زه‌ریا دا مه‌لی بکه‌م. سال زووه؟ ئاو سارده؟ ده‌ک شه‌پله‌ت لی دا منالی کویستان. ئه‌مه‌یه‌هه‌لم و غیره‌تی تو؟ لیاس هه‌وا ئه‌ده‌م. ناحه‌وای ناده‌م، له سهر ئه‌م گاشه‌به‌رده‌ی داده‌نیم. ئه‌وه‌ش نیو باوه‌شی ئاو. ئامیزی زه‌ریا. ئه‌مه‌ش له ئامیز‌گرتن و رامووسینی سنگ و مه‌مکی له زپر و زیوی کیژی ئاو. نه‌رمترین له‌ش. ئه‌مه‌ش لاواندنه‌وه‌ی له‌ش و سنگ و باسک. سنگ به سنگه‌وه، لیو له سهر لیو، تی‌که‌لاو. ئۆف له چیژی تی‌که‌لاو بوونی ئه‌م دوو له‌شه؟ به‌لام بوچی ده‌لیم له‌ش؟ ئه‌مه‌تی‌که‌ل بوونی رو‌حه. رو‌حی ئینسان و ئاو. ئینسان و سوروشت.

له سهر سنگ و مه‌مکی کیژی زه‌ریا تل ده‌خۆم، به نیو جی و بانی خه‌و و ژینی ئاودا تل ده‌خۆم. مه‌لی تی‌که‌ل بوونی رو‌حی گوشت و رو‌حی ئاوه، رو‌حی ئینسان و رو‌حی زه‌ریا. مه‌لی بو ئینسان دوور‌که‌وتنه‌وه له جیهانی خاک و خۆل و زگ و ژیرزگه. جیا بوونه‌وه‌ی ئینسان له هه‌له و فریوی نه‌خشه‌ره‌نگاوه‌نگه‌کانی زه‌وی‌یه!

مه‌لی تی‌که‌ل بوونه‌وه له‌گه‌ل مه‌به‌ستی سهره‌تایی و هه‌وه‌لی گه‌راگرتن و پیک هاتن و هاتنه‌سهر دنیا‌یه. تی‌که‌ل بوونه‌وه‌ی ئینسان و سوروشته له وه‌خه‌به‌ر هاتنی هه‌وه‌ل به‌یانی باوه‌ئاده‌م له سهر‌کیوی سهره‌ندیپ. هه‌وه‌ل وه‌خه‌به‌ر هاتنی نۆح و ئۆمه‌ته‌که‌ی له سهر‌ترۆیکی چیا‌ی ئاگری. له سهر لووتکه‌ی جوده‌ی. چه‌شنی سهرسه‌وزیکی له بورچینی خوی بگه‌ری، به سهر ئاوه‌که‌دا باله‌پرژێ و باله‌فرکیمه.

هینده تل ده‌خۆم و دیم و ده‌چم تا‌کوونی هه‌ست ده‌که‌م پیستم

توڙ ټکي فږه ناسک و چه رموه. گوشتي ټازای ټه ندامم میو روڼه. ټیسکانه کانم ده زووله ی دريژ و ريک و پيکن. هه ست ده که م به هه مووی ټه مانه په پووله یه کيان پيک هيټاوه. په پووله یه کی واکه هيچ شتيک له موخي دا نه بي! ټاخه چی له موخ دابي؟ په پووله یه کی واکه هه موخي نه بيټ. به لام هه ستي ديتني گول و جواني و شيله و عه تر و شنه ی شه مالي زور به زهين دا بيټ. له سه رگه لای گوله باخ پياسه بکا و له سيپه ري ټه ودا بخه ووی. له گوښي ټه و په پووله یه له ټاميڙي زه ریا ديټه دهری. ده چمه سه ر گاشه به رده که داده نيشم. له روانگه ی خوټم دهر وانم. خوږ بو زپر کفت کردني زيی زه ریا به. ټاو بو پاک و خاوين بوونه وه یه کی چه شني ساتي له دايک بوون. شنه ی شه مالي به ربه يان بو بال گرتني ويټنه ی په پووله یه ک له گه ل سروه ی ټه ودا به. کوساره که ټه مپروش له نيو ته م و مڙيکی خه ست و شينکی دا جاروبار ديټه به رچاو و جاروبار نوقمی ټاو و ټاسمان ده بيټه وه. ټه واپه پووله کانيش له هيټانه وه دهر که وتن. ټه و اسنگی زه ریا و سنگی گه می و نه شیدی گه میه وان، راوچی، ټه وينداری سه ر لوټکه ماتوري. شنه ی شه مال و راموسين و لاواندنه وه ی دار و به رد و خاک و خوټ و ټاگر و ټاو. بونی گوله باخ و تامی سوږی ټاوی زه ریا له سه ر ليو. ټه وه ش کت و مت و ناخافل، قوت بوونه وه ی باوه. ټاده م! چاو خه والوو، له ش قورس و داگيراوه گونا و رهنگ و روخساری سه ر و گويلاک بوږ و رهش و چرچ و ماسيو. هه ناسکه هه ناسک و سيخه سيخي سنگ. ده هه نگاوه له ولاتر، له شانی راسته وه، له نيو ټاوه که وه هه رام لي ده کا: روژباش سامرپه ند، ټيواره سه ريکم لي ده. هاوري ماسی مان بو ديټه وه.

ده ک به نه حله ت بی چه موود بو سه ر و ته رحه ت! بو رهنگ و روخسارت. کابرا تو شيت و شيره یی و عه مه لی نه بی و ټه مه سه ر و

ته‌رحت بی! هه‌ک جوانه مه‌رگ بی!

ئهم چهند هه‌نگاوه چۆته نیو ئاو ماسیه‌کان بشواته‌وه. ده‌بی شه‌وله پاش جیا بوونه‌وه له‌من، چوویت و کپری‌بیینی. زۆر لییم نزیکه. نیسکۆله‌یه‌ک بۆنی ماسیه‌کانی دیت. ده‌بی هه‌ستم، برۆمه‌چایخانه و به‌رقه‌نده‌یه‌ک بکه‌م. ناتوانم برۆمه‌وه مالی. ئه‌مپۆش ده‌بی هه‌ر وه‌دووی تیار کردنی که‌ره‌سه و ئامرازی را‌کردن که‌وم. له‌م درگه‌یه‌دا خه‌ریکه‌له چهند لایه‌نه‌وه په‌ک‌که‌وته ده‌بم و ده‌فه‌وتیم. مه‌لی لای داویه له‌شه‌قه‌ی بال و فربوه، له‌هاوه‌ل و هاوړی هاودل و زمان پی و شوینیک نیه. هاوینه و هاوین گه‌رانه‌وه‌ی ده‌-پازده خویندکاری زانکو، دووسی مانگ جاریک دووان چاوپی‌که‌وتینکی زاگروس. هه‌ستان و دانیشن و هام و شو له‌گه‌ل دیوناس گه‌لیکی ئیره‌یی و لاوه‌کی زۆر زۆر دوور له‌دل و ده‌روون و دنیا‌ی خۆم. بی هه‌والی له‌هاوه‌ل و که‌س و کار و ولاتی خۆم. بی هه‌والی ته‌نانه‌ت له‌جیهانیش، ته‌نانه‌ت له‌جیهانی هونه‌ر و هۆنراوه و چیرۆک و که‌له‌پوور و نووسینیش. دوور که‌وته‌نه‌وه له‌حول و ته‌قه‌لایه‌کی به‌که‌لک! چ بو خۆم و چ بو خه‌لک و کۆمه‌ل.

خوو و خده‌گرتن به‌م وه‌زیه‌تی شاربه‌ده‌ری و بی ده‌سه‌لاتی و ده‌سته‌وه‌ستانی‌یه. نانا، دیسانه‌که‌ش نه‌نه‌ونه! ئۆف له‌م وه‌زیه‌ته، چ وه‌زیه‌تیکی وه‌یشووم و نه‌حسه. ده‌بی باش هه‌ست به‌ وه‌زیه‌تی خۆم بکه‌م، وه‌زیه‌تی خۆم باش بزانه‌م، بیناسم، هه‌ست بکه‌م. مانه‌وه‌مردنه. مردنیک‌ی بست به‌بست و سات به‌سات، ده‌یانه‌وی و ننده‌له‌م وه‌زیه‌ته‌دا رامگرن، تا‌کوونی یان خووگری ئه‌م چه‌شنه‌ژینه‌بم یان ته‌مه‌نم تی‌په‌ری و بمرم. بمرم بمرم بمرم....

به‌لام مل ناده‌م، کول ناده‌م، په‌ت ناده‌م! هه‌روا به‌سانایی و ئاسانی

دانا کهوم، دانا کهوم، دانا کهوم.... چايخانه کهی سام و سارا لهم کاته دا فينکه. چه دوسه دی نهويه لا دهم و بهر قلیانگ بکه م. دوو ئيسکانش له و ئاوه تاله و ئهم چا ره شه به گهرومدا که م. شنه ی زه ریا هه نووکه و لیره ش هه ر له شه کانه وه و لاواندنه وه دایه. سارا خانم بهر قه نده یه کم بو یننه. سام له کوئی یه؟ ئه ری تو خودا ئیوه که ی ده چه سیننه وه؟ ئهم چايخانه ی ئیوه شه و روژ ئاوه دانه. ئه ی ئیوه که نگي سهر یك ده یننه سهر باسکی یه ک. سهر سهرین. ئیوه چین؟ کین؟ خه لکی کوئی و کام ولات و کامه سده و هه زاره ن. نائیکی دیکه و شه ریه ئاو یکی دی. سارا سام له کوئی یه؟ بو کوئی چوه و؟ خه ریکی چیه؟ بوچ مپرومونی سارا؟ بهر ی چووتان دژواره؟ زور هول ئه دن و که متان ده ست ده که وئی؟ به فری پیری له قش و پرچتان نیشتووه و چوار دیوار یکتان پیکه وه نه ناوه؟ ئه مانه شت نین، دلت وه نده چوکه نه ییت. خوت و میرده که ت زور بهرز و بهر یزن. جووته ئینسانئیکی زور باش. روژ یکتان بو ته رخان ده که م..... به لام نانانا، به روژ دا نابي. ئیوه به روژ دا ده بی له هول و ته قه لا دابن. شه و دره نگانگي لا ئه ده مه که پره که تان و لی تان ده پرس م: ئیوه کین؟ وهرن دانیشن. سه عاتیک ده ست له ته قه لا هه لگرن. دهم بکه نوو چیر وکی به سه ره اتی خوتانم بو وه گیرن.

شه ریه ئاو یکی دیکه ش سارا، شه ریه ئاو یکی دیکه ش. ئه وه بوچی نه واره که ی ئوممی کولسووم ناهاویه سهر زه بته که. دا تو خودا در یغی مه که. من له م درگه یه و له م چايخانه یه به م نه واره و به و ده نگه چاوم پشکووتووه. ئاخ ده س خو ش. ئای ئه وه ش سام، ئه وا سامیش هاته وه. له کوئی بووی کاک سام؟ نیو شار، کپینی که ل و په لی پیوستی. ده یجا زور باشه. وهره خوشکه سارا ئهم دوو سی قه ره پوولم له ده ست و بال دایه. من رویشتم کاک سام، به لام شه ویك دیمه وه، له گه لتان داده نیشم و گوئی بو

بیستنی به سه رها ته که تان راده گرم. ده بی به سه رها تیکی سه یرتان هه بی. جارئی به دو عا. لیواری زه ریا پر له حه شیمه ت. حه شیمه تی ئیره بی و لاوه کی. کرپار و فرو شه، سه یاح و سه فیری - نیچیر و راوچی! کاسب و بی کاره، منال و پیر و لاو، ژن و پیاو. له ده و رانده وری که شتی مسافیر کیش هه لایه. له و دووره وه دنگ ده گاته من. دهنگی فیتوو لیدان دیت. ئاپوره و بشیوه ی خه لکه. ده بی گه مه و گالته یه ک ساز بو بیئت! زور جار ان جه فه ننگ و کایه وکات رابوار دنیکی گشتی ساز ده بی. جار و بار دهنگی هه لالا و برئی جار دهنگی فیتوو لیدان بهرز ده بیته وه به پیچه وانه ی شوینی دهنکه که به ره و گه میه کانی قه راخ زه ریا ده چم. سلاو بوم کاکی برابه. کاکه گه میه که ت نافرۆشی؟ به چه نده؟ چی؟ یانی مه زهنده ی گه می ئه مه نده یه؟ برا داوای خوین ده که ی! نانا، نه وه لالا. پوول و پاره ی وال له لای من وه گیر ناکه وی. هه ر قه تم وه نده پوول نه بووه! چه ند هه نگاو یک له ولاتره وه. ئه ی تو کاکی برا ئه م لو تکه ماتۆری یه ت فرو شه؟ ده ی زور باشه به چه ند؟ چی؟ چه نده؟ ئه ری تو خودا گالته ده که ی یان به راسته؟! تو خودا لو تکه وه نده گرانه؟! به خودای وام نه ده زانی. ئاخ نه هات، نه هات، نه هات!

جه نگی نیوه پۆیه و خوړ له حه ویقی ئاسمانه وه به توقی سه ری شاردا پرش و بلاو بوته وه. له به ره به یانه وه تا کوو ئیستا هه ر له پر سیاری مه زهنده ی گه می و لو تکه دا بوومه. به لام وه دیاره کرینی گه می و لو تکه م له توانا و قه وه دانیه! وام نه ده زانی وه نده گران بن. چه ند سه د هه زار؟ ئیی سامرهندی گه وچ و له وچ، خو ت بو چه ند سه د تمه ن و گریمان چه ند هه زار تمه ن خو ش کرد بوو! هه ی دو ششاو..... به خه یالی خاوی خو یان هه مو و ده روویه کیان لی گرتووم! پی یان وایه که یل و کۆیله ده میمه وه تا کوو له م چیزه دا ده فه وتیم. به لام ئه وه نازان که من زور له وان پیست ئه ستوورترم!

کۆل نادهم و پەت نادهم، دەس بەردار نابم و دەست هەل ناگرم. بە نیو شەیتانە بازارە کە ی دورگە دا دە گەرێم. چاو لە خۆشەویستە کەم دە گیرم. وەدیارە لۆتکە و گەمبەم بۆ ناکردی، دەیجا دەبی لە بیری رینگە و چارەسەر کردنیکی دیکە دابم. ئەم رینگە نا، ئەو رینگە. ئە ی بۆ چ نازارە چاو بە لە کە کەم دیار نیە؟!

چارەسەر کردنی تەنگ و چە لە مە و کەند و کۆسپە کانی ژیان تاقە رینگە یە کی نیە. چە نەدە ها بۆ چوون و رینگە ی چارە سەر کردنی هە یە. ئەو ش یار! جا بو چ یار؟ کام حە زلی کردووی و کامە دلدارای؟ هەر دیتن و دوواندن خۆ نایتنە ئەوین و دلدارای. بە لام یان خۆم هە لده خە لە تینم، یان لە هە لە دام، ئاخە من ئەویندارم. تیری ئەوینی ئەم کیژە جەرگ و دلای پیکام. ئەو تیرە لە هەست و ئەندیش و فیکر و زیکرم کاری بوو. ئە ی بەس ئەویندارای ئەو نیە چیە؟ ئەم گشتە سەرنجدانە و بیرلی کردنەو، ئەم هەموو دوواندن و وەدوو کەوتنە! ئەو نیە هەر روژیک لە مالا دەر نە کەویت و نە ی بینم، تیک دە چم و پلە ی خوینم دە چیتە سەری. ئە ی بۆ چ ئەم هەموو دووای کەوتم تا کوو کۆلان و دەرکی مالا کە یان فیر بووم! ئە ی ئەو نیە ئەویش بە دیتن و دوواندن من رەنگی دە گوێردی و روخساری گەش دە بیتهو.

ئاخ دیسانە کە ئەو لە پیشدا سلاوی کرد. هەر ئەو لە من باشتەرە. کەنگی شەرتی دلدارای وایە. دە با من زووتر سلاوم کردبایە. هەموو چەلی ئەمە بە خۆم دە لیم. کە چی هەموو چەلی هەریارە و سلاوی پیش دە کەویت. ئەمپروش قەرتالە شوولینە کە ی گوێرپو. کراسە کەشی لە تازە دە چیت. قەتم ئەم کراسە چیمە نیە لە بەردا نە دیوو. کافر ی لە خودا بە دوورە ئەم هەموو ئاگوێر و داگوێرانه بۆ کوشتنی من دە کا! بۆ ئەو ی لە مەش

زیاتر گراوی خویم کات. به‌لام هوئی لۆرکی، له‌گه‌ل تۆمه. تۆ هه‌روا شان به
شانم هه‌نگاو هه‌لدینی به‌وه، چ نالی و گوی ده‌گری! بلی ئه‌مه‌ت له‌ زور
زانی نه‌بی؟

نازداره‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌م! پیوستی ناکات هه‌ر ساته‌ی به‌ له‌و نیکی
خۆتم بۆ بگۆری، پیوستی ناکا هه‌ر روژه‌ی به‌ داب و ده‌ستووریک له‌ مال
بیته‌ ده‌ری، پیوستی نیه‌ چه‌ول ده‌ی گیرۆده‌ و گراوی خۆتم که‌ی! کاری
من له‌وه‌ ده‌ر چه‌وه‌ که‌ تۆ چه‌ولی دل رفاندن و دلنوایی منت بی. ئه‌وه‌ منم که‌
ده‌بی خۆم به‌دار و به‌رد و ئاگر و ئاو داده‌م، به‌شقه‌م دلی تۆ نه‌رم که‌م،
به‌لکه‌م دلی تۆ راگرم. گویت لی به‌؟ ده‌سا ئیتر له‌مه‌ زیاتر خۆ مه‌نوینه. ئه‌وه‌
جوانی روا‌لت و روخساری تۆ نیه‌ که‌ ئاوها منی گیرۆده‌ کردوه‌، ئه‌وه‌
قه‌د و بالا و لار و له‌نجه‌ و خۆبادانی تۆ نه‌بووه‌ که‌ منی ئاوها گراوی تۆ
کردوه‌. تۆم بۆیه‌ په‌سند کرد و هه‌لبژارد، چونکی خۆبادان و
خۆزازاندنه‌وه‌ نازانی! چونکی ناز و تپو‌تپیت نیه‌، چونکی له‌ خۆم ساف و
ساده‌ و ساکارتری. چونکی هه‌ر بوونه‌که‌ت په‌یکه‌ره‌ و مانای ئه‌وینه.

ده‌سا باوانه‌که‌م تۆ له‌ خه‌می مندا مه‌به‌، من له‌ خه‌م و خورپه‌ و خه‌یالی
تۆدام. هه‌روا شان به‌ شان، شه‌یتانه‌ بازار و شه‌قام، دووکان و مه‌یدان،
کپینی که‌ل و په‌ل و خواره‌مه‌نی پیوست. هه‌نار؟ بۆت هه‌لده‌بژیرم،
ئه‌مانه‌ خو‌شتر و باشترن. من باشتر ده‌زانم، ئاخه‌ من هه‌نار ناسم! سیۆ؟ من
سیۆ ناسم. سیۆ هه‌لبژاردنیش به‌ من بسپیڤه‌. ئه‌م سیوانه‌ی بۆت
هه‌لده‌بژیرم، له‌ ولاته‌که‌ی خۆم و خۆتدا وینه‌یان نیه‌. ماسی؟ ده‌سته‌ نازدار
و نه‌رم و ناسکه‌کانت به‌ بۆنی ماسی زایه‌ مه‌که‌. ناهیلی؟ تۆ به‌ من ده‌لیی
ده‌سته‌کانم بۆن ده‌گرن، قه‌ی ناکه‌! ده‌سته‌کانی من با بۆن بگرن! به‌لام با
ده‌سته‌کانی تۆ هه‌ر ئاوها بۆنی عه‌تر و عه‌بیری ئاسکه‌کانی هه‌رد و

مه زرای چین و ماچین یان لیوه بیټ. ئاخ ئه ی مه خابن که نه ت هیشته من ماسی هه لژیږم و دهسته کانی خۆت ئازیه تبار کرد. جا که وایه ده بی زور زوو پرۆیتته وه و دهسته کانت به گولۆ بشۆیتته وه. حه یفه ئه م ده ستانه بۆنی ماسی لی بیټ. ئه وه ش سه ر کۆلانه که ی خۆتان. وه کیلی سلاو به، برا بیچکۆلانه که ت له بری من ماچ که. جاروبار ئاورپیک ئه داته وه، هه ر کاش ئاور ئه داته وه پیکه نین گشت روخساری رازاندۆته وه. بلی ئه م روومه ت و روخساره هه نار و سیو بیټ یان گوله باخ؟ به خودای ئه مه ش له م کیژه زولمه. هه نار و گوله باخ و سیو بۆچ ده توان. به جوانی روخساری یار بن؟ ئه وا ده ستی بۆ دووا هه م مال ئاوا بی هه لینا و ئاوقای نیو حه ساره که یان بوو. به دوعا!

برپک ئاره قه له ژر باخه له کانم هه لقولی وه، کراسه که م له حاندی مؤغهری پشتمدا به له شمه وه نووساوه. وه دیاره وه زری گه رما به دزیه وه گه راییته وه، وا باشه منیش له سه ر ئه م کۆلانه رانه وه ستم و به ره و مال بگه راییته وه. له دووره وه، له لای له نگه رگه ی که شتی یه کانه وه ده نگه ی هه للا و فیتوو لی دان دیت. ده بی چ بی؟ چ قه وما بی؟ ئه م هه للا و فیتوو لی دانه چیه؟

هه میسان قوژبنی ژووره چۆل و هۆله که م سووچی ته نیایی و بیرکردنه وه. ئه مجار چ ده که ی سامره ند؟ له شه ش مالی هیوا پینجت لی گیرا! که س تۆ له گه ل خۆیدا سوار ناکات! ناشتوانی گه می و لۆتکه بکری. ده ست له م ده روویانه بشۆره وه. به لام ده روویه کی دیت هه یه. بۆ خۆت پوول و یاره بده له کۆیره دی یه کی دووره چاو لۆتکه ت بۆ ساز که ن. ئه ی ئه و بلی چهنده بیری؟

ئه م ده روویه ش تافی ده که مه وه. مه زنده ی ده پرسم و بگه ره بتوانم له

دہرہ وہ نیہ۔ نہ خہ لہ تابی دہر کہہ وی و وہ شوین گہ می و لو تکہ کہہ وی! کہ ست
گیر ناکہ وی و ماندوو بوونت پی دہ مینئی۔

ئہ مہ ش تہ قہ ی دیرگا! دہ بی کی بیت! ہہ ستہ و برؤ دیرگا کہ بکہ وہ۔
نانا پیرسہ کی یہ۔ با وہ ک دویشہ وت بہ سہر نہ یہ۔ ہا؟ کی بو؟ ہاوپری۔
فہرمو و ہرہ ژووری۔ برؤینہ مالی ٹیوہ؟ نابئی۔ بہ سہری ہاوپری کہ ولم
راخستووہ۔ نان و پی خورم لہ سہر داناوہ۔ تہ نانہ ت چہ ند پارووہہ کیشم
خواردووہ! فہرموو۔ و ہرہ ژووری۔ قسہم زور پی یہ۔ شہ وی لہ پاش
رؤیشتنی تو نایب و سی پیاوی ہاتبوونہ لام۔ ہاتبوون خویان پیاو چاک
دہ نواند، پاکانہ یان دہ کرد۔ مالیکی باشیان پی دا ہاتم۔ چ روویہ کم نہ دانئی۔
دہ بی شتیک بووی۔ نایب لہ خورایی نہ ہاتبوہ سلاؤ! لہ خورایی پاکانہ ی
نہ دہ کرد۔ چیہ؟ جوولہ جوولتہ۔ ٹوقرہ و وزہ ی گوئی دان بہم قسانہ ت نیہ۔
دہ لئی قسہ یہ کت پی یہ؟! فہرموو، پاروو پاروو نانش بخوو قسہ کہ شت
بگیرہ وہ۔

ہاوپری دہ ست لہ خواردن رادہ گری۔ چاوہ کانی زیتہ زیت و بریقہ
بریقیانہ۔ قسہم لہ دہم دہ پینئی: کاکو گیان، مزگینیم دہ یہ، مزگینئی! پاسگہ
سہرؤکیکی تازہ ی بو ہاتووہ۔ ئہم سہرؤ کہ تازہ دہ بی دہرہ جہ و نیشانی
زور لہ سہری بیت! وہ ک ئہ مپرو خہ لک باسیان دہ کرد، ہہر لہ ناوہ ندہ وہ
جی گیشی لہ گہ ل خویدا ہیئاوہ۔ نایب بو شوینئیکی دیکہ گورپردراوہ۔ ئہ مپرو
کاتی رؤیشتنی نایب، لہ لای لہ نگہرگہ ی کہ شتی لاوان و ژنان و منالان
لی یان لہ ہویت ہویت و فیتوو لیڈان دا۔ تہ ماتہ یان تی ہہ لکرد۔ ئابروو بردہ
بہ پری یان کرد۔

دہ پہر مہ نیو قسہ ی ہاوپری: تو لہ وی بووی؟ لہ وی نہ بووی؟ ئہ ک
حہ یف و مہ خابن۔ من لہ دوورہ وہ ٹاگام لی بوو لہ جی لہ نگہری کہ شتی کان

دا فیتوو لیدان و زهنا زه نایه. به لّام واوه نه چووم. نه مزانی چ قه وماوه. نافهرم
 بو منالان، بو ژنان، بو لاهو کان. وه دیاره ئه وان زور له ئیمه ومانان زیاتر له
 مهیدان دان. زوریش له ئیمه به ههلم ترن. دهک بژین ئه م خه لکه
 ساویلکه یه!

که و ابوو، بویه ئه مپرو ده فته ری ئیمزایان له حه ساری پاسگه دانابوو!
 باس و هه وائل زوره، قسه و باس خووش بووه! هه ر مه باره کی ده وئ!
 قه ده می خیر بی! با بزاینن ئه م ئال و گوپره خیر ده بی. یان شه ر؟ ئاخری خیر
 بی! ده ی هاوړی له گه ل سه یدا که ت چت کرد؟ چاوت پیی که وت؟
 دوواندت؟ هاوړی سه ری شوپ ده کاته وه! برپیک ده نگ و ره نگ
 ده گوپردریت سبه ی زوو دیتم و قسه کانی دوی شه وم بو گپراوه. بریارمان
 وایه روژی هه ینی له کاتی عه سردا اه گه ل خوشک و برایه کی چووکه ی
 بینه لیواره، له گه لماندا سواری گه می بن. له و کاته دا ده توانی قسه ی له گه ل
 بکه ی. ناییش نه ماوه گه می سوار بوون بو تو قه ده غه بیئ! قاقا ده کیشی.
 ده یجا زور باشه، عه سری هه ینی، هه م ده رکه وتن و گه شت و سه ی رانی
 سه ر زه ریا و هه م دوواندن یار. هه م زیاره ت و هه م تیجاره ت. ئه ری
 شتیکی دیکه هاوړی! جاسم ئه م حه ول و ته قه لایه ی منی بو راکردن
 زانیوه؟ ئه گین زانیویه چی ده لی؟ ئه مه له سه ر تویه بوی روون که یه وه بوچ
 نابی له گه ل ئیوه دا راکه م! من و تو باسمان کردووه، وه ک به تو.....

هاوړی ده پهریته نیو قسه که م: کاکو سامپه ند، جاسم ئه م قسه
 وباسه ی نه بیستووه. دوینی تا دره نگان له زه ریا بووین، ئه مپروش له
 به ره به یانه وه له گه ل دایکمد! بو چاوپیی که وتنی مالی خالوم چوته «به ردی».
 «به ردی» دی یه کی ده دوازه ماله یه له روژئاوای ئه م درگه دا. لیروه تاکوو
 به ردی به ماشین چاره که سه عات زیاتره. دی یه کی خوشه .... دار.....

کانی..... لۆتکه....

ئیدی نازانم ده لۆچی، رهامه نندی ناخم داده گری. ئەو قسه ی شهوئ نایب گوتی و جاسمیشی نیوبرد کرد، درۆ بوو، هەر به وه دا هه موو قسه کانی درۆ بوو. تف له زاتت.

نیوه روژه له گه ل هاورپی. قسه و باسی نایب و رویشتنه که ی. فیتوو لیدان و هویت هویتی ژنان و منالان و لاهه کان. ته ماته هاویشتن بو نایب. جوین و به پری کردنی باشی خه لک! دیسانه که ش ئافهرین بو خه لک! هەر له وان و هەر له رووناک بیری زور بلیتی به مدعا و له خو بایی؟ هه میسان هاورپی قسه به ره و روژی هه یینی و یاره که ی با ئەداته وه. ئەوین و لاوی. ئەوینداری و لاوی دوو ئاواله دووانه ی پیکه وه نووساون. چوونه سه ری پله ی خوین و ئال و گوپ بوونی رهنگ و روخسار. ته په ته پ و زرمه زرمی دلۆ لاو. دلۆ کوته ی ساتی دیتنی یار. کاتی دوواندن و مده ی باس و خواسی یار و ئەوین و ئەوینداری.

هەر خو ش بی بیره وه ری لاوی و ئەوینداری. هه وینی ژین و مانه وه له سه ر جیهان. له ته وا وه تی مده ی قسه و باسی یار و ئەوین له گه ل هاورپی دا هه ستم به وه نه ده کرد پیاوئکی گه پراوم و کاتی گه نجی و لاویم تی په ریوه! له بیرم نه ما بوو کا براهه کی گه پراوه ی سه ر و ریش ماش و برنجیم. خو م له ته مه ن و هه ره تی لاوی دا هه ست ده کرد. به تاییه ت به م کیژۆ له یه وه که جار و بار ده ی دینم و ده ی دینم! بلیتی ئەمه ئەوین بیی؟ ئە ی ئەگین وانیه چیه؟! چاره که سه عاتی که هاورپی رویشتوو. به ته مای سه رخه و شکاندنی کم، به لام خه وه له من تاراوه. وا دیاره له م تاراوه گه دا، خه وه له من و من له خه و تاراوین! ئاخ تاراوی، تاراوی، تاراوی، وا باشه بی مه وه سه ر درێزه دان به نووسینی چیرۆکه که م، بیره وه ری یه کانی خو م، چیرۆکی

شاربه‌در! ئه‌وش وه‌نه‌وز. به‌ره به‌ره خه‌ونووچکه. که‌وتنه سه‌ریه‌کی پیلووه‌کان. خه‌ولئ که‌وتن له‌کاتی نووسین دا! ده‌نگ، ده‌نگ، ویزه و وژه‌ی گولله. له‌خه‌و راده‌په‌رم. تا له‌خه‌و دابووم، پیم و ابوو گولله به‌بن گویمدا وژه‌ی دئی و ده‌روا. به‌لام ئیستا که‌وا له‌خه‌و راپه‌ریوم، هه‌ست ده‌که‌م له‌ده‌روه، له‌شه‌قام و کۆلانه‌وه‌ی ویزه‌ی گولله‌دیت. هه‌ر دیت و ته‌قه و ویزه‌ی گولله‌نزیك ده‌بیته‌وه.

ده‌بی خۆم پۆشته‌که‌مه‌وه. بلیی چ بووه؟ چ قه‌وماوه؟ خۆ پۆشته‌کردن و به‌هه‌له‌داوان ئاو‌قایی کۆلان بوون. راکردن به‌ره‌و شه‌قام و شوینی ته‌قه. به‌لام له‌گه‌لک‌وو ده‌گه‌مه‌سه‌ر شه‌قام، ئای خودا هه‌ر خه‌لکه‌و راده‌که‌ن. هه‌موو به‌ره‌و من دین. ته‌قه‌که‌له‌پشت ئه‌وانه‌وه‌ده‌نگی دیت. گه‌وره‌و چکۆله‌را ده‌که‌ن و به‌هه‌ر که‌سه‌ده‌گه‌ن: راکه‌مامه، راکه‌خالۆ راکه‌لاوۆ. برا راکه‌ن خه‌لک ده‌گرن! خه‌لک ده‌کوژن. راکه‌ن گرتن و بردن و گوشتنه! ماوه‌یه‌ک له‌پییانه‌ریی شه‌قام، په‌نای دار چرابه‌ریک. نزیك بوونه‌وه‌ی ته‌قه. به‌ریلاو بووتتری مه‌یدانی ته‌قه. وا باشه‌پاشه‌و پاش به‌ره‌و کۆلان و مائی بگه‌رپیمه‌وه. له‌دوو هه‌نگاودا دروکه‌سه‌له‌نیوه‌راستی شه‌قامه‌که‌دا له‌روانگه‌مدا قوت ده‌بنه‌وه. چه‌کداریک و بی چه‌کیک.

بو‌ساتیک تی‌یان ده‌روانم. مه‌ودا که‌مان زۆر نیه، دیوناس ده‌ناسرپته‌وه. ساتیکی دیکه‌ش راده‌ویستم و تی‌یان ده‌روانم. نا هه‌له‌ناکه‌م. ئه‌وی بی چه‌کیان هه‌مووده!

ده‌بی گرت بی‌تیان! رهنه‌گه‌له‌بگیر بگیریا به‌ویلله‌کی به‌ره‌ش بگیریایی. ئاخه‌ئو بو؟ پی‌ریکی ئیفتاده‌و له‌کارکه‌وته‌و که‌له‌لاله‌چ دایه؟ چی له‌ده‌س دیت؟ ئه‌ی له‌پای چی گیراوه؟ ویزه‌ی گولله‌یه‌ک به‌بن گویمدا. دیمه‌وه‌خۆ. خه‌لک هه‌روا له‌راکردن دان! منیش ده‌بی به‌ره‌و مال

بگه پریمه وه. له سه ره خو کۆلانه و کۆلان ده گه پریمه وه. ده چمه ژووره وه. نابئی روت بمه وه. حه تمه ن وه ک جاری جارن ده بیته مال گه ران و خانه بگیر. له ژووره که دا دیم و ده چم. هه موود بو گه راره؟ چی لی ده که ن؟ سه روکی تازه هاتوه. خوئی ده نوینی. ده بی خوئی بنا سیئی. ده بی ژه هری خوئی پرئیژی و به خه یالی خوئی خه لک تووته ترسین کات! ئای ئه م زرمه و ته قه چیه؟ بوچ له ده رکئی به ربوون؟ خو یانن، پیاوه کانی سه روکی تازه! به پی له قه ده رکئی حه سار ده که نه وه. ئه وا رژانه حه سار و به ره و ژووری هه شاو لیان هیئا. یه کیان به تووره یی یه وه! کیئی؟ چ کاره ی؟

هه رکه سم و هه رکاره م له مالی خو م دام، ئیوه کیئ و چ کاره ن و چ تان ده وی؟ بوچ بی ئیزن خو به مالی خه لک داده که ن؟

چوار که سن. یه کیان ده ناسمه وه. شه وی له گه ل نایب هاتبووه ئیره! له بن په نجیره ی کۆلانی شدا ده نگه ورته ورت و سرت و خورت دی. ده نگه هام و شوئی خه لک زرمه زرمی را کردنی ئه م و ئه و. خر مه خر می بو تین. جار و بار ده نگه حو کمئی دیت: رامه که! راویسته، راویسته.

گه لی جاریش ته قه ی گولله له هه موو لایه که وه. چه کداره کانی نیو ژووره که ی من ته مه شایه کی یه ک ده که ن. ده لیئی لیک ده پرسن: چ بکه ی ن؟ چی لی بکه ی ن؟ یه کیان له پر ده لی: ره پیش که وه بو پاسگه. پیئی ده لیم: کورم! من نه ناسیاو ئیک نیم. دیونا سم! هه موو روژی دیمه پاسگه و ده فته ر ئیمزا ده که م. من سامرهن دی موکری، شاربه ده ری ئه م درگه یه م. پاسگه م ده به ی ده لیئی چی؟ زوو زوو پی م ده لی: بی ده نگه به، بی ده نگه. پیش که وه، پی م که وه!

زور چاکه، وات پی باشه له گه لئا دیم. به لام له پاسگه ئاگریک ده که مه وه، سه روکی تازه هه زار شه پت تی هه لдат. پی م ده که وم و ده لیم:

پیاو به و قسه‌ی خوٚت مه‌خووه. وهره با برۆین. هه‌ست ده‌که‌م ترساوه بمبات، په‌شیمانہ. له‌ شاربه‌دهر ده‌ترسین! بگره‌بمناسی و دیت‌بیٚتی چ ده‌ردیکم به‌نایب ئه‌دا، جاترسایی. به‌لام به‌قسه‌کانم ٚیک چووه. به‌قه‌ولی خوٚمان لیٚ بوٚته‌کورده‌ناموسی و ده‌بیٚ بمبات!

منیش پیٚم خوٚشه‌بجمه‌پاسگه‌و چاوٚیک بگپرم. لانی که‌م سه‌رۆکی تازه‌و گیراوه‌کان بدینم! به‌لکه‌م بتوانم ئه‌گین حه‌موود گیرابیت، یارمه‌تی‌یه‌کی بده‌م.

وه‌پیش ده‌که‌وم و ده‌لیٚم: فه‌رموو با برۆین. پیاو قسه‌ی خوٚی ناخواتوه. چاره‌که‌سه‌عاتیٚکی دیکه. من و پاسگه‌و چل په‌نجا‌که‌سی گیراو له‌حه‌ساردا. بگره‌چوار پیٚنج چاوه‌به‌نده‌کانیش پر له‌به‌ندی بن. زۆربه‌ی گیراوه‌کان چاو‌ترساو. چاوٚیک ده‌گپرم. چاو به‌دووی حه‌مووددا ده‌گپرم. وه‌به‌ر چاو‌م نایه. خوٚلیک به‌نیو حه‌شیمه‌تی گیراودا ئه‌ده‌م، حه‌موود لیٚره‌نیه. چه‌ند که‌سیک ده‌ناسمه‌وه. هه‌والی حه‌موودیان لیٚ ده‌پرسم، هیچیان نه‌یان دیوه. له‌حه‌ساریٚدا گوٚی بوٚ قسه‌ی گیراوه‌کان راده‌گرم. له‌کوتان و لیٚدان و گیرفان خالی کردن قسه‌ده‌که‌ن. ترساون. له‌مه‌ترسی و ئه‌ندیش دان. ئه‌وانی گه‌راوه‌ترن باشترن. کابرایه‌کی گه‌راوه‌ده‌لیٚ: چ‌نیه. تا سبه‌ینیٚ هه‌موو به‌ر ده‌بین. سه‌رۆکی تازه‌هاتووه. خوٚی ده‌نوٚینیٚ. خه‌لک تووته‌ترسین ده‌کات. بگره‌راو و رووت و تالان و به‌رتیلیش بیٚته‌گوٚری. پیاوه‌کانی پاسگه‌یه‌که‌یه‌ک و دوو دوو گیراوه‌کان له‌حه‌ساریٚوه‌به‌نه‌ژووره‌کان. چاو‌م لیٚیه. ئه‌م دیوو ئه‌و دیویان پیٚ ده‌که‌ن. ده‌وسیٚیان بوٚ پیٚک دینن. برۆی که‌س به‌ر ئه‌ده‌ن، برۆن. برۆی که‌س ده‌که‌نه‌به‌نده‌کانه‌وه.

برۆیک له‌و شتانه‌ی پیٚم خوٚش بوو بیزانم و بی‌بینم، دیتم. زیاتر مائل

بوونم له م حه ساره دا زبادهه! ده بی بجمه لای سه روک. بزائم کی یه و چی ده وی و ئه م به زمه چیه؟

به ره و ژووره که ی سه روک ده چم. سه رباز به رم ده گرن و ئیزنی چوونه ژووریم نادهن. ده بکه مه نه پره و گوپره و هات و هاوار. چاوم لی یه ده ربیجه ی ژووره که ی سه روک که به ره و حه ساری پاسگه یه، ده کریتنه وه. پیاویک سه ر دینیتنه ده ری و ته مه شام ده کات. ده یناسم. له مه و بهر سه ر ده فته ری پاسگه بوو. له پاش ئیستییک به سه ربازه که حوکم ده که ن لی گه پری برپومه ژووری.

گورج و گومه ز خو به ژووره که ی سه روکدا ده که م. له سه ر جیگه که ی جارانی نایب، زه لامیکی گه پراوه دانیشتووه. دهره جه ی (سولتان) ی له سه ر شانه کانی مله قوته یانه. به مورپه وه ته مه شایه کم ده کات و به په له پیتکه به رده بیته ته کاندنی به رگه نیزامی یه نوئی یه که ی! له پاشان ده ستیک به ریش و سمیله پاک پاک تاشراوه که ی دا ده هیئی. مورپه یه کی دیکه م لی ده کات و کراسه نیزامیه ده ق دراوه که ی له سه ر ته نگه ی دهرپه ریو و زگی وه ک ده هوئی راست و میزان ده کات. عه جه ب سه رگوئل و برپان و مل ئه ستووره! به م قژه کال و کورت و به م چاوه شینانه وه زور له سوور فله ئینگلیزی و ئه میرکایی یه کان ده کات!

له گه لکوو ده مه هوئی له سه ر کورسی یه ک دانیشم، به سه رمدا دهنه ریئی: تو کیی کابرا؟ ئه م هات و هاوارت له چیه؟ حه تمه ن له م بشیویه دا ده ستت هه یه که وا ده ته وی به م شات و شووته خووت دهریاز که ی! ناهیلیم درپژه به قسه کانی بدا، به چه که مه وه ده په رمه نیو قسه کانی: ئه مه چ دووکان و بازاریکه وه ریئت خستووه سولتان؟ ئه م بگیری و به بند و بگوزه چیه؟ ئه م بگره و به رده و بستینه چیه؟ منت بو هیئاوه ته ئیره؟

پیاوه کانت به حوکمی کامه دادگا خو به مالی خه‌لکدا ده‌که‌ن؟ (به‌سه) به کام تاوان خه‌لک له خه‌وه‌لده‌ستینن و مل‌کیش مل‌کیش ده‌یک‌یشنه پاسگه؟ (به‌سه). من شاربه‌ده‌ریکم له‌م درگه‌یه، ئەمه‌ه‌وه‌ی دوو سی‌س‌ساله‌ لی‌ره‌م. پیاوه کانت یه‌که‌یه‌که‌ده‌مناسن، له‌م چەند‌ساله‌دا هه‌موو روژیک‌ دیمه‌ پاسگه و ده‌فته‌ر مۆر ده‌که‌م. - به‌سه - ده‌ی بوچ به‌م عه‌سه‌رده‌اغ و کوله‌کوله‌ پیاوه کانت خو به‌مال‌مدا ده‌که‌ن، به‌پێ‌له‌قه‌ ده‌رکم ده‌شکینن و ده‌مه‌ینه‌ ئیره‌؟ یه‌ک به‌خوی ده‌نه‌رینی: به‌سسسه. جوابی ناده‌مه‌وه: خو زۆر باش ده‌مناسن! ئە‌ی چیان لیم ده‌وی؟ یانی نازانن له‌ شاربه‌ده‌ریکی رووت و ره‌جال قرا‌یک هه‌ل‌ناوه‌ری؟ - به‌سی ده‌که‌ی یان....؟ ده‌مت ده‌قووچینی یان به‌ زۆر پیت بقووچینم؟ چی ده‌لیی سولتان؟ په‌نجا به‌ندم گو‌پوه - له‌ ده‌شوین شاربه‌ده‌ر بوومه‌! له‌ شاربه‌ده‌ری ته‌واو عومر به‌ ده‌ر له‌ چیم ده‌ترسینی؟

- بی‌ده‌نگ به‌با به‌ زۆر بی‌ده‌نگت نه‌که‌م، ئابرووی خۆت بپاریزه. - پیت وانه‌بی له‌م ئازاوه‌ ناپرسم و تاقیق ناکه‌م! پیت وانه‌بی نایکه‌مه‌ ده‌وسی و بو‌به‌رپرسی خوی نانیرم! ده‌ست بو‌زه‌نگ ده‌با و بانگی پیاویک دووان ده‌کا‌ینه‌ ژووری. یه‌ک به‌هیز و توانای خۆم ده‌گو‌رینم: ئەم ده‌ور و دووکان و شه‌یتانه‌ بازاره‌ چیه‌ دروست کراوه‌ سولتان؟ بو‌واده‌نوینی خه‌لک عاسی بووه‌؟ بو‌وا ده‌نوینی ولات شو‌رپش و ئازاوه‌ دایگرتووه‌. روو ده‌کاته پیاوه‌کانی: بی‌ده‌نگی که‌ن. روو ده‌کاته‌وه‌ من بی‌ده‌نگ نه‌بی ده‌لیم بت به‌ن! زۆر به‌رزتر ده‌نه‌رینم: له‌ به‌ر چی بی‌ده‌نگم ده‌که‌ی؟ منت بو‌کی‌شاوه‌ته ئیره‌؟

هیدی‌تر ده‌لیم: بنیره‌ ئە‌و چوار پیاوه‌ت که‌ منیان هینایه‌ ئیره‌، بین. بزانه‌ ده‌مناسن یان نا؟ بو‌ت روون ده‌بیته‌وه‌ له‌ خه‌وی عه‌سردا ده‌رکیان

شکاندووم و هیناومیانه ته ئیره. تو سه بر که با بیان کیشمه ئیره. لی یان
پرسه. زور شتت بو روون ده بیته وه!

هه لده ستم که بجم حه سار بگه پریم. بو حه موود. بو و پیاوه ی
پاسگه که منی هینایه ئیره. به لام سولتان دامده نیشینیته وه. بو دانیشم
سولتان؟ با بیهینم و بیسینی. با لئی پرسسی منی بوچ هیناوه ته ئیره؟ سولتان
ئیزنم ئەدا له گه ل ئەم دوو پیاوه ی ژووره که بجم و بگه پریم. به حه ساردا
ده گه پریم. نایان بینمه وه. ده چین و به نده گشتی یه کان ده گه پرین نایان بینمه وه.
چاو له حه موودیش ده گیرم! ئەویش دیار نیه. وا ده گه پریم و بوومه ته
سه ربه خو، له وانیه ئەه گین هات و هاواره که یان نه دیبایه م، وایان ده زانی
پیاوی پاسگه م! له پشت ده رکی پاسگه دووانیان ده بینمه وه. ده یان به مه لای
سولتان.

سولتان و دوو پیاوه که ی ده چنه ژووریککی پشت میزه که. زوریان پی
ناچی دینه وه ئەم ژووره. پیاوکان ده پرۆن. سولتان به مۆروه ته مه شام ده کا و
ده لی: ئممم شاربه ده ریککی ته مه ن چل سالان و له روژیککی ئاوادا له
حه ساری پاسگه و له ژووری سه روکی پاسگه ئەم هه ل لایه ساز که ی!
ئممم! عه بیت که ن. پیاوی باش دوو منالی نه فام و هه رزه کار نه فامی یان
کردوو، خو تو هه له و هه رزه نی! منالوچکه نی! تو ئەم هاوار و ئازاوه یه ت
له چیه؟ له سه ره خو، خو ت ده ناساند و به رپی خو تدا ده گه پرایه وه. مه گین
ئیمرو له کاتی رویشتنی ناییدا ئازاوه ساز نه بووه؟ ته ماتیه یان
تی هه ل نه کردوو؟ ناحهز و ناشیرن یان به و به زوری دیکه نه گوتوو؟
ده ی ئەمه بشیوه و ئازاوه نیه؟ شوپش نیه؟ ده ی من چ نه لیم و تاقیق نه که م؟
ئازاوه چی په یدا نه که م و نه یگرم؟ یانی نابی تاوانبار به سه زای خو ی
بگه یه نم؟

سه‌یر و سه‌مره توئی شاربه‌دهر و شاره‌زای رامیاری که چوئن خوٚت له وه‌ها شوٚر شپک بیٚ هه‌وال نیشان ئه‌ده‌ی؟ چوئن له نیو پاسگه‌دا ده‌یکه‌ی به‌ مزولیا‌یش و ته‌یاتوور و به‌م ئاکاره‌ پیلان و فیتنه‌ ده‌هینیه‌ نیو پاسگه‌؟ به‌لیٚ پیاوه‌کانی من گوتیان له‌ مالدا بووی، زوٚریان له‌ ده‌رکه‌ داوه‌ نه‌تکر دوٚته‌وه‌. ناسیوانی و نه‌یان‌بیستووه‌ بتکیشنه‌ ئیره‌! خوٚت پیٚت خوٚش بووه‌ بیٚ! خوٚت وه‌پیشیان که‌وتووی و هاتوویه‌ ئیره‌! حه‌تمه‌ن کاریکت لیٚره‌ بووه‌ که‌ پیٚت خوٚش بووه‌ بیٚته‌ ئیره‌..... چ دی موٚله‌ت و ده‌رفه‌تی نا‌ده‌م له‌ سه‌ری پروا، به‌ سه‌ری‌دا ده‌نه‌رینم:

به‌لیٚ سولٚتان ئه‌وی توٚ ده‌لیٚی وابووا وایه‌. چوٚنی داده‌نیٚی، داینیٚی. ئه‌وه‌شت له‌ بیر بیٚ که‌ ئه‌م ئازاوه‌یه‌ت بوٚ ساز کرد؟ ده‌نگم هیدی ده‌که‌مه‌وه‌: ئه‌مه‌ داب و نه‌ریتیکی له‌ میٚژینه‌یه‌. هه‌ر سه‌روٚک پاسگه‌یه‌ک بپروات و یه‌کی تازه‌ بیٚت، ئه‌می تازه‌ بوٚ تووته‌ترسینی خه‌لک، بوٚ راو رووت، بوٚ ناسین و دیتنی چه‌ور و قه‌له‌وه‌کان پیلانیٚک ده‌نیٚته‌وه‌. ئه‌م دابه‌ له‌ ده‌وله‌ت ئاشکراتره‌ تا له‌ خه‌لک. به‌لام توٚ زوٚر سوٚرت کرد. خوٚت له‌ من موٚن مه‌که‌وه‌، ده‌یان به‌ند و ئه‌شکه‌نجه‌ و شاربه‌ده‌ری، ئه‌م ته‌یاتوور و بی‌بی جان خانمه‌ی له‌ لای من بیٚ تام کردووه‌.

بوٚچ ئیزنت دا ئه‌م دوو پیاوه‌ت پرون؟ بوٚچ لیٚت نه‌پرسین چیان له‌ من ده‌وی؟ توٚ خوٚت بوٚ چی لیٚره‌ت راگرتووم؟ چیت لیٚم ده‌وی؟ هه‌له‌ده‌ستمه‌ سه‌ر پیٚ و له‌ ژووره‌که‌دا دیٚم و ده‌چم. سولٚتان ته‌مه‌شایه‌کی میرزا که‌ی ده‌کات. هه‌رتک بپریٚک ته‌مه‌شای یه‌ک ده‌که‌ن. میرزا ده‌پرواته‌ ده‌ری - سولٚتان ناردی، سرت‌یه‌کیان کرد - ژوور جگه‌ له‌ من و خوٚی که‌سی تیٚدانه‌ماوه‌. هه‌ست ده‌که‌م ره‌نگ و رخساری ده‌کرٚته‌وه‌! بزیه‌ک دیٚته‌ لیٚوه‌کانی. پیٚکه‌نینیکی سه‌رزاره‌کی ده‌کا و ده‌لیٚ: به‌ خودای

سهیره! زورت ترساندووم.... پیاویکی ژیر و به دهسه لاتی! دهوسیم بو ساز ده که ی. ناهفت نیه. گوره و نیو به دهره وهی! ده تناسن! به لام چوَن و به چیت ده ناسن؟ رهنگه به شاخواز و پیاوچاکت بناسن! ئە ی ئەم گشته به ند و ئەشکه نجه و شار به دهر بهت بو به سهر هاتووه؟ له بهر خاتری تو ئەوه ناردم چند کهس پیاوی ئەم درگه و پاسگه یین، با بزاین ئەوان چوَنت ده ناسن!

له ژووره کانی دیکه وه دهنگی سرت و خورت دی. پیاوه کانی دیکه ی پاسگه گرتووه کان ده دوینن. ئەم ژوور و ئەو ژووریان پی ده کهن. دهوسی یان بو پیک دینن. گه لئی جار دهنگی جنیودان، جاروبار دهنگی هه پره شه و گوره شه ی پیاوی پاسگه، بری جار هات و هاواری خه لک بهرز ده بیته وه. هیشتا تاقه و لوقه گرتوو له نیو شاره وه دینن. بی دهنگی بال وه سهر ژووردا ده کیشی. هه میسان له سهر کورسی که داده نیشمه وه. له پاش ماوه به ک میرزای پاسگه و چوار پینج کهس وه ژوور ده که ون. سولتان ئەمانه ش ده بانه ژووری پشت میزه که. دهرکی ئەو دیو داده خات. چوار پینج ده ققه زیاتر ناخیه نیّت، ده گه پرنه وه بوَم دیو.

پیاوه کانی سولتان دهر پوَن. به ئاشیره ی سولتان میرزا که ی دهوسی من دهر دینئی و دهیداته ده ست سولتان. سولتان چاویک به لاپه ره کانی ده وه سیه دا ده خشیئی. لیوی ده جوولیتته وه. وا دیاره خوینده واره! نایب بی سه واد و نه خوینده وار بوو، به حاله حال ئەلف و بی لیک ده کرده وه! سولتان بریک له م پهر و ئەوپه پری ده خوینیتته وه. جاروبار سهر راده وه شینئی و هاها و ئەهها و هووم هوومیک له زاری دیتته دهری. زوری پی ناچی زهنگ لی ده دا و دوو چه کدار دینه ژووری. شتیک له سهر لاپه ره به ک

ده‌نوسې. ده‌نگی ده‌خاته نیوان لوت و مه‌لاشویوه‌وه، ده‌بۆلیننې: بییه‌ن بۆ به‌نده‌کانی خواری. چه‌کدار ئەم لا‌ولام ده‌گرن و وه‌پیشم ئە‌ده‌ن. ده‌چینه‌ه‌ساری. به‌پلیکاندا ده‌رۆینه‌خوار. ده‌چینه‌ه‌ساریکی دیکه. ئەم ه‌ساره‌قووله‌ده‌ورانده‌وری به‌نده. له‌م ه‌ساره‌دا ده‌نگی نیو به‌نده‌کان دیته‌گویم. له‌به‌ندیکی نیوه‌پراست ه‌ساره‌که‌م ده‌هاون. به‌ندیکی نیوه‌تاریک، بیچکه و ته‌ره‌شو داره. که‌سی تیدا نیه. جگه له‌زیلۆیه‌ک و دوو په‌توو چی دی وه‌به‌ر چاو نایه. له‌گه‌لکوو دوو جار ئەم سه‌ر و ئەو سه‌ری به‌ند ده‌که‌م، ده‌رکی به‌ند له‌پشته‌وه داده‌خه‌ن. ژوور تاریکتر داده‌گه‌رې. کات وسات ده‌بې عه‌سریکی دره‌نگ بیټ. له‌وانه‌یه دوو سه‌عاتی پتر روژ نه‌مابې. هه‌وای ژوور گه‌رم و که‌په. هه‌ناسه‌کیشان ناخۆشه. ئاره‌قه‌ئازای ئەندامی داگرتووم. به‌چکه‌بۆق له‌پشته‌مل و سه‌رسنگ و موغهره‌ی پشتمدا رېژه‌یانه!

بۆنی ئاره‌قه‌ی ترش‌وای زیلۆ و په‌توو و ژیر‌باخه‌لی خۆم ژوور پر ده‌کات. له‌ناخدا هه‌ر خۆم ده‌خۆمه‌وه. جینگل ئە‌ده‌م. به‌ده‌ستی خۆم، خۆم پیوه‌کرد! خۆم به‌سته‌وه، له‌نیو شار‌بایه‌م زیاترم قسه‌و باس ده‌بیست! زۆرترم هه‌وأل گیر ده‌که‌وت. قه‌یدی ناکات. دیتنی ئیره‌ش پیویست بوو. ده‌بایه‌حه‌تمه‌ن ئیره‌شم بدیت‌بایه‌! ئه‌رئ هاته‌ن ئیره‌م باش بوو. ئەوه‌ی له‌ده‌رئ قه‌وماوه‌برپیکیم دیوه. برپیکیم لیره‌دیت و بیست، به‌شی دووا‌هه‌میشی که‌لیره‌چومه‌ده‌رئ ده‌بیستم. ده‌یجا ئیره‌هاته‌که‌م باشت‌ر و به‌که‌لکتر بووه.

به‌نیو به‌نده‌که‌دا دیم و ده‌چم، بیر ده‌که‌مه‌وه. پله‌ی خوینم له‌سه‌رئ‌یه. ده‌ماره‌کانم توند و ره‌پ و گیراون! له‌و سه‌ری ه‌ساره‌وه ده‌نگیک دیته‌گویم. یه‌کیک به‌پلیکانه‌کاندا دینته‌خواری. یه‌کیک ده‌به‌نه

سه ری. دهرکی به ندیک ده که نه وه، دهرکیکی دیکه داده خهن.
 دهرکی ئەم به ندهی من که لاین و قه له شتیکی نیه جاروبار ته مه شایه کی
 دهری بکه م! زۆر له سهر دهرگا که وه ده لاقه یه کی بیچکه وه بهر چاو دیت،
 به لام ناگه مه ئەو حانده. چی واش نیه بیهاومه ژیر لاقه کانم. له حساری وه
 ده نگی سرت و خورت دی. چه کدار به ندی ده به نه سه ری. ده نگی
 لاقه کانیان دیت که له پلیکانه کان سهر ده که ون. ده نگی هات و هاواری
 گرتوویه ک و به دووای ئەودا جوین و نه ره ی به رزی چه کدار دیته گویم.
 کرانه وه و پیوه دانی دهرکی به ندیک بی ده نگی یه کی پر مه ترسی پیاو
 ده خاته خه یالآته وه. ئەوا بیده نگی شکا. سرت و خورتیکی هیدی ده گاته
 گویم. ده چمه پشت دهرکی. گوئی به دهرکه وه ده نییم و هه ست
 راده گرم!

دوو کهس له حساری دا له سهره خو دین و ده چن و قسان ده که ن.
 که پره تی وایه له دهرکی به نده که ی من دوور ده که ون و ده نگیان ناگاته گویم،
 که پره تی واشه له دهرکی به نده که م نزیکن و ده نگیان ده بیستم. پیاوی
 پاسگهن. باسی خه لکی نیو شار و رووداوه کانی ئەمرو ده که ن. گویم لی به
 نیوی حاجی ره زاز دین، نیوی سام و ساراشم دیته گوئی. ئەوا دیسان دوور
 که وتنه وه، لژگه ی قسه کانینم لی پساوه. ده بی کاریان به م نیوانه چ بی؟ وا
 دیسانه که ش گه پرانه وه نزیکن. باسه که یان گوپروه. له نزیکن دیرگای
 ژووره که ی من راویستان. ده نگیان جوان ده گاته گویم. قسه کانیان باش
 ده بیسم. باسیکی ئەوتو نیه! بگره شیایو گیرانه وه ش نه بیست. باسی ئەم و
 ئەو، باسی نایب و سولتان. قه رار و بریه بو شه ویکن کوبوونه وه. باسی
 ده وله مه ندی گیراو و نه گیراوی درگه! ئەری.... داده ی!... جوان گوئی بگره
 ده نگیکیان زۆر ناسیاوه!... نابی نه یناسم. جاری نۆره قسه ی ئەو نیه. ئەم

ده‌نگه‌یان نانا سم. با نۆره‌ی ئه‌وی دیکه‌ بیته‌وه.... ئه‌گین خودا بکا، ده‌ققه‌یه‌ک دووان له‌ سه‌ریه‌ک قسه‌ بکات زۆر باش ده‌یناسمه‌وه. وا نۆره‌ی هاته‌وه.... قسه‌ ده‌کات... ئاخ... تف له‌ رووت! ناسیمه‌وه تف له‌م سه‌ر و ته‌رح و ریخته‌ گلاوه‌ت.... یانی تۆ به‌ کرئ‌ گیراو و چلکا و خۆری پاسگه‌ی؟ ده‌ک به‌ نه‌حله‌ت بی‌ پی‌اوی خوڤ‌ری. ئه‌ری.... نۆره‌ قسه‌یه‌تی.... خوڤ‌یه‌تی، ده‌ستی له‌ گه‌ل‌ ئیره‌ تیکه‌له‌. تف له‌م له‌شه‌ بوگه‌نه‌ت. وا دیسان دوور که‌وتنه‌وه. ئه‌وا لیم‌ حال‌ی بوو!.... هه‌ر که‌سی تازه‌یان ده‌هینا، رای ده‌کرده‌ ئیو هه‌وه‌ل‌ به‌نده‌ که‌ی به‌ره‌و رووی پلیکانه‌کان. گیراوه‌ که‌یان ماوه‌یه‌ک له‌ سه‌ساری ماتل ده‌کرد. له‌م ماوه‌یه‌دا سه‌تمینه‌ ئه‌ویش له‌ ژووره‌ که‌یه‌وه، له‌ کون و که‌لین‌ی که‌وه سه‌یر و سه‌رنجی داوه‌. له‌ پاشان کابرایان کردۆته‌ به‌نده‌وه، ئه‌ویش هاتۆته‌ ده‌ری و چۆته‌ ده‌فته‌ر و ناساندوویه‌تی، راپۆرتی له‌ سه‌ر داوه‌. ئه‌گین نه‌شی ناسی‌ هیچ!

تف له‌ چاو و رووت. وا دیاره‌ روشت‌ بیتن. هه‌میسان ده‌نگی جووتیک‌ پی‌ دیت. نزیک‌ ده‌بیته‌وه. له‌ پشت‌ ده‌رکی به‌نده‌ که‌ی من راده‌وه‌ستی. خه‌ریکه‌ ده‌رکی ده‌کاته‌وه. وا ده‌رکی کرده‌وه. چاوم به‌یه‌کی له‌ پی‌اوه‌کانی پاسگه‌ ده‌که‌وی: کاکۆ سامه‌رند ده‌مان بووری! خو ئه‌م سه‌رۆکه‌ تازه‌ که‌س نانا سی، کاکۆ سامه‌رند رزگاری ده‌توانی برۆیته‌وه. شه‌رمه‌زاریان ده‌مان بووری!

له‌ وه‌لامی دا چ‌ نالیم. بزه‌ی گالته‌ پی‌ کردن و گالته‌ کردن له‌ سه‌ر لێوه‌کانم قوت‌ ده‌بیته‌وه. به‌ شینه‌یی به‌ره‌و پلیکانه‌کان و سه‌ساری سه‌ری ده‌چم و له‌ویشه‌وه خۆم ده‌هاومه‌ گه‌رووی داپچراوی شه‌قامه‌وه. ئامیز یان گه‌رووی داپچراوی شه‌قام؟

گالته‌یه‌کی کۆن و له‌ میژینه‌. چاوییک‌ که‌وتن و دیوناس بوونی

سه رو کی تازه ی پاسگه له گه لّ خه لّکی ناوچه! له پاسگه دور ده که ومه وه. خور به دهر وه نیه، بانگی شیوانیکی درهنگ. شه قام چول و هول. وهنده ی چاو ده گپرّم دوراو دور، تاقه تاقه یه کییک وه بهر چاو دی. هیور هیور و هیئی هیئی به ره و مالّ چوونه وه. ده لّیی مؤخم له سهردا نه ماوه. بیریکی روون و ئاشکرا به میشکمدنا نایه ت.

بیره وه ری و فیکر و خه یالات زوزوو دین و دهرؤن و ده پسینه وه. ئەم رووداوه ی ئەمپرؤش، زور چه لانی دیکه ش روژی وام دیوه! دووپات بوونه وه یه ک. ئاخ چه نییک ماندووم؟ نیو هه رتک شانم، پشته سهر و ملم چهنده دیشی؟ ئای بو سهرخه ویک! سهرخه ویک ته وای دنیا دینی. ههنگاو به ههنگاو له مالّی نزیک دهبمه وه. لاکه ی سهرم دی. ژانی پشته سهرم گه یشتو ته نیو چوانم. وه ره زی و ماندوویی و ژانه سهریش دووپات بوونه وه یه کی کوئه. ههر روواله ته کان ده گوردرین، دنا هه موو شتییک دووپات بوونه وه یه. دهرکی هه وشه ی مالّ له سهر گازی پشت کراوه ته وه. پیایوی پاسگه به پی له قه شکاندوویانه. ده چمه دیوی هه سار و سهرنجیکی ئەدهم. ساخ کردنه وه ی کاری دارتاشه. کاری من و کاری ئەمشه و نیه. با بمینی بو سبه نینی. بو من له م کاته دا له هه موو شتییک پیویست تر سهرخه و شکاندنییکه. چاو گهرم کردنییک. دهرپومه ژووری و له سهر ته ختی عهرزی درپژ دهبم. عهرزی ژووری گهرم و نیو ژوور گهرم و بالنج گهرم! ئەی که پرراکه ی سهرم چی؟ له شم؟ مؤخم؟ ئەوان چی؟ ئەمانه گهرم نین! داغ داغن!! قال و برزاو و کولانو! په رده سووره که ی په نجیره که ده شه کیتنه وه. ده بی شنه ی شه وانه بزوتبی. خو په رده که له مه وه بهر سوور نه بووا سپی بوو. ئەی بوچ ئیستا سووره؟ رهنگه ئاوری گرتبی. نانا ئاوری نه گرتووه. ده بی له گهرمانه سوور داگه رابی. ئەری شنه ی شه وانه ی

زەربايە، بە نيو ژوورە كەدا دى و دەچى. ئاوى زەرباش شەپۆل شەپۆل بەرەو ليوارە دىن. ئوخەيش پرىشكەى ئاوى ئەم شەپۆلانە چەنىك فىنك و خووشن! شەپۆلى نىل و سىپى، بە رۆخى زەربادا دەكشىن. شەپۆل بە شوپن شەپۆل دا دى و شەپۆل بە سەر شەپۆلدا دەپژى. ھەموو پرىشكە شەپۆلە كان بە سەر و گوئلاكى مندا دەپژىن. ئوخەى چەنىك خووشە. پەردە كە وەك ئاسمان، وەك زەربا، نىل دەنوئىنى. نىل جواترە! بريا ھەموو شتى نىل بووايە. ژانى سەرم ھىدى بوۋتەو، كەمىكىش دەسوورپى و دەخولتەو. نىسكوۋلەيەك لاکەى دى. وەيش لە ژانى چاوە كانم. ئەم گشتە بىبارەيان بوچ تىرژاوە؟ چاوە كانم دەرپەريون! سوور و لىل.

ئەم تەم و مژە رەشە لە كوى وە ھات و ژوورە كەى ئاخنى. ژوورەش رەش و تارىك تارىك. تەقە لە كولانەو دى. تەق تەق تەق سەگوپە. سەگوپە! چەپ چەپ چەپ دەلىي ئەم كابرابە ھەستى مەترسى دەكا. لە نيو ئاوە كەو... ھوۋو... ھەرا لە من دەكات. تەر تەر... لە كۆلانەو ھەرام لى دەكا: مەھىلە، ھوۋو و شىبار بە... سەگ و رىوى و پشىلە... رىوى و سەگ و پشىلە. مەل نەما، ماسى نەما، ھەموو ھىلكە قاز و قورىنگ و بۆرچىن و سەرسەوز... خورا، خورا. مەجىد شان بە شانم دى. دەچىنە نيو دارستانە كەى نيوان ھەرتك رووبارە كە. چارشىوى شىن. رووبار و دارستان و ئاسمان بە چارشىوى شىنەو. مەجىد چاوە بگىرە... ھىلكە بۆرچىن، سەرسەوز ئەداتەو. دەخاتەو... ھەلدەھىنى. ھىلكە كان بدۆزەو! دەيان خەينە ژىر مامپە كانى خوۋمانەو. مامپە كان لە سەر ئەم ھىلكانە دەخەون. ھەلى دىتن.

دەيان كەينە مالى... دەبنە ھاوئل مان. بۆرچىن و مامپە دەكەينە ھاوئل.

خوشمان خاوه نیان ده بین. ئه ی خودا له بهرت مرم. دوو هیلانه. له ژیر ئه م دار چالووکانه ی شانی گاشه بهرده که. ئه مه سی هیلکه! ئه وه ش سی هیلکه. هر هیلانه ی سی. مه جیسیید! مه جیسیید... دیمه وه. دیمه وه... وهره. ته مه شا که ته مه شا... هیلکه، هیلکه. ده لیی چی؟ بلیند! هیلکه بۆرچین نین؟ نین، نین، نین. ره نگیان ره نگیان ناشیرنه؟ چش... چش! وردن؟ بۆرن؟ زۆر فوو له دو مه که! تو ناته وی؟ خۆم هه لیان ده گرم. هیلکه کان ده خه مه دوو گیر فانی ئه م لاو لای که واکه م. دوگمه کانی ده که مه وه با هیلکه کان نه شکین. له گه ل مه جید به ره و مال ده بینه وه. باسی مه دره سه. گۆرانی مریه م مریه م. ده نگمان خوشه. گۆرانی خوش. ئاخ ئه م هیلکانه زوو ده بوونه سه ره سه وز و بۆرچین. به ره و شار ده گه ریینه وه. شه ش دانه بۆرچین مان ده بی هوگری مالی خومانیان ده که ین. له حه وشه ته شتیکی پر له ئاویان بو داده نیین! ئه وه له کوپرا گه یشتینه کۆلانه کانی شار؟ که نگی ئه م هه موو شه قام و کۆلانه مان بری؟ له پر مه جید هه لده به زیته وه، لییم دوور ده که ویته وه. مه جید هه رام ده کاتی: سامره ند، وشیار، وشیار. مار، مار، مار، پیته وه نه دات! شایکه ئه م هه موو ماره له گیر فانه کانت دینه ده ری. وشیار به! مار به سه ر سنگتدا هه لده گه ری. سامره ند... هه سته... مار، هه سته ده نگی مه جید هه ر دیت و به رز ده بیته وه. جار و باریش له شانم ده کوتی: هه سته. هه سته... دره نگه... دره نگانه هه سته. له سه ر شانم ده کوتی: هه سته، هه سته. له نه کاو له تری ئه ده م، وه ک ئه وه ی خه ریک بیته له قوولکیک که وم! راده چله کیم.

له ژووریکی تاریک و تنو کدا له خه و راده په رم. که سیک هه رام لی ده کا: هه سته، هه سته! به ده نگی دا ده ینا سه مه وه حه مووده! به یانی زوو له سه ر زه ریا تووشی هاتم. پی کوتم شه وی شیو پیکه وه ده خوین. له سه ر

عەرزە که‌وه، هەروا که راکشام: کلیل له شانی راستی دیرگاکه‌یه. کللیه که لێ ده با ژووره که رووناک بێ! ئەوا ژوور رووناک بوو. گولۆپه کاره‌باکه هەل‌بووه. هەل‌ده‌ستمه سه‌ریی. حەموود سلاو و هەوالپرسی ده‌کا. حەموود، حەموود دەست له هه‌یچ مه‌ده. وه‌ره دانیشه. ده‌یه‌هوی بچیته پیشخانه و خه‌ریکی شیو ساز کردن و سه‌ماوه‌ر هەل‌کردن
بیت!

ده‌چمه پیشی. قۆلی ده‌گرم و به سه‌ریدا ده‌نه‌پینم: ده‌ست له هه‌یچ مه‌ده، هه‌یچم لێ گلاو مه‌که! قۆلی ده‌کیشم و ده‌یه‌مه سه‌رووی ژووره که دایده‌نیشینم. هه‌میشان ده‌گورپینم: تو‌کیی حەموود؟ کیی و چ کاره‌ی؟ چیت له‌گیانی من ده‌وی؟ بو‌چ دایم و ده‌ره‌م هه‌ر به شوین منه‌وه‌ی؟ بو‌چ بو‌یه‌ته مۆته‌ی سه‌ر سنگم؟ چت لیم ده‌وی؟ چی؟ چی؟

چۆک به چۆک‌یه‌وه داده‌نیشم. قۆلیکی به په‌نجه‌ی راستم ده‌گرم و رای ده‌وه‌شینم: تو‌کیی؟ پیم بلێ چ کاره‌ی؟ راستم پێ نه‌لیی هه‌ر ئیستا که له‌م ژووره‌دا ده‌تخنکیتم. ده‌تگوزم! له‌شه سارد و گلاوه‌که‌ت ده‌هاومه ته‌لیسیکه‌وه. پری ده‌که‌م له به‌رد و ده‌یه‌اومه نیو زه‌ریاوه. وات ده‌گوزم که‌س پێ نه‌زانێ. کی‌ت هه‌یه بلێت حەموود کوا؟ حەموود چی لێ هات؟ له‌ کوی‌یه؟ راستم پێ بلێ مارز. مارزی مارز باب. هانێ ده‌ی ئەوه قۆلیشتم به‌ردای. ده‌بلێ بزانه‌م تو‌ بو‌چی به‌ پێ و شوینی منه‌وه‌ی. کئی فیرت ده‌کا؟ کئی تو‌ی کردۆته قاسیدی سه‌ری من؟ چاوه‌کانی پر له مه‌ترسین. سپایی ره‌شایی راوه‌ناوه. ره‌نگ به‌ روخساریه‌وه نه‌ماوه. چاوه‌کانی سپی داگه‌راون! به‌مه‌ترسی و پارانه‌وه‌وه ده‌لێ: کاکۆ سامه‌رند چ بو‌وه؟ چ قه‌وماوه؟ کورپه‌ خو‌ من و تو‌ برا بو‌وین! نان و نه‌مه‌کی یه‌که‌دیمان کردووه. کاکۆ گیان به‌دخوا‌ی من له‌ لای تو‌ چی‌یان گوتووه؟ چیت بیستووه؟ بروا مه‌که. به‌

قسه‌ی شه‌یتان و شو‌فارم له‌گه‌ل مه‌که. به قسه‌ی جومعه شه‌یتانم له‌گه‌ل مه‌که. به قسه‌ی هاو‌رپ‌ی و جاسم مه‌که. ئه‌مانه خو‌پ‌ر به پیاون....

ژان و ئیش دلۆپ دلۆپ ده‌رژینه دلمه‌وه. هه‌موو له‌شم ئاره‌قه‌یه‌کی سارد ئه‌ده‌لینی. ره‌ش داده‌گه‌رپ‌یم! دلّم ره‌ش داده‌گه‌رپ‌ی. به ته‌واوی هیژ و توانای خوّم دوو زلله‌ی راست و چه‌پ له‌ روومه‌ته ره‌ش و پ‌ر چ‌رچ و لوچه‌که‌ی راده‌کیشم. پشته ده‌ستیکی توندیش به ده‌می دا ده‌کوتم. جیگه‌ی قامکه‌کانم به گۆناکانیه‌وه شه‌قل ده‌گرن. خوین به لالیوی دا بوچه‌ناگه‌ی شو‌راوگه ده‌به‌ستی. ددانیکی ده‌که‌ویته سه‌ر زیلوکه. به هه‌موو قه‌وه‌تی خوّم به سه‌ریدا ده‌نه‌رینم: بوچ پی‌ت وایه گه‌وجم، نه‌فامم، منالم. سووال‌که‌ر، خو‌پ‌ری، خو‌فرو‌ش. من ئه‌م‌رۆ له‌کاتی ته‌قه و راکردنی خه‌لک و بگره و به‌رده‌که‌دا، توّم له سه‌ر شه‌قامی (جورده‌ن) له‌گه‌ل پیاوی پاسگه‌دا دی! ئاورم بو‌ت تی‌به‌ر بوو، چونکه وامزانی گیراوی. بو یارمه‌تی و رزگارکردنی توّ خوّم خسته داوی پیاوی پاسگه. له پاسگه بو‌دو‌زینه‌وه‌ی توّ هه‌للّا و هاوارم ساز کرد. به‌ند به به‌ند له توّ گه‌پام و له سه‌ر توّ خوّم تووشی به‌ند کرد. که چی له به‌نده‌که‌دا ده‌نگی توّم له حه‌وشی خواره‌وه‌ی پاسگه‌ده‌هاته گو‌ی که له گه‌ل پیاویکی پاسگه‌دا ده‌هاتی و ده‌چووی. شه‌یتانی و شو‌فاری خه‌لکی ده‌رگه‌ت ده‌کرد. له پاشانیش له پشت ده‌رکی به‌ندی‌که‌وه، گرتووه‌کانت به پیاوی پاسگه ده‌ناساند. هاوکاری پاسگه‌ت ده‌کرد. ناپیاوی خو‌پ‌ری! هیشتی پی‌ت وایه نازانم کی‌ی و خه‌ریکی چی؟! چاوم لی‌یه راده‌چله‌کی. هه‌موو گیانی شل ده‌بیته‌وه. به سه‌ر زیلوکه‌دا وه‌ک هه‌ویر خیزره ده‌کا و هه‌ناسه به شوین هه‌ناسه‌دا هه‌لده‌کیشتی و سه‌ر داده‌خات.

ده‌په‌شوکی، زوو زوو له راست و چه‌پ و له من ده‌پروانی. سهر‌داده‌خا و سهر‌هه‌لدیته‌وه. وه‌ک تاوانباریک نیگای پیره له شهرمه‌زاری و مه‌ترسی. له پر هه‌لدی و ده‌چیته‌هوشه. له لای شیر ی ئاوه‌که داده‌نیشی. سهر و گوپلاکی ده‌شوات. خوینی لالیرو و چه‌ر و چه‌نه‌ی ده‌شواته‌وه. گووره‌وی داده‌کنی و گووره‌وی و لاقه‌کانی ده‌شوات. سهری ده‌گریته ژیر ئاوی شیره‌که و خوی فینک ده‌کاته‌وه. هه‌لدسته‌ته‌وه. به‌سهر و گوپلاکی ته‌په‌وه دیته ژووری. تاکوونی بگه‌په‌ته‌وه، سه‌ماوه‌رم هه‌ل کردووه. که‌ولی نانم راخستووه. پیاله‌یی ماست و پیاله‌یی په‌نیر و چه‌ند خیار و ته‌ماته‌له سهر که‌ول داناهه.

دیته ژووری. به‌دزه دزه، به‌شهرمه‌وه، به‌خوفه‌وه لیم ده‌پروانی. هه‌لم‌ده‌سه‌نگینی تا بزانی له چۆن حالیکدام! له سهره‌خوم یان توورپه‌م؟ به‌لام من چی؟ له پاش زلله‌لی دانه‌که له خوم بیزاروم! له کرده‌وی خوم په‌شیمان و له ئاکاری خوم خه‌ریکم پرشیمه‌وه و په‌رۆش بکه‌م. ئاخ به‌شهر چه‌نده پیسه و من له هه‌موو که‌س پیستم. له خوبایی و خوپی گه‌وره‌م! خوم پی پیاوچاک و پاله‌وانه.!!!

ئاخه له‌گه‌ل تۆمه‌خویری! سامره‌ندی له هه‌موو که‌س گلاوتر و خویری‌تر، بی ده‌سه‌لات و په‌ست و نائینسان‌تر! ئاخه پیره پیاویکی خویری و سووالکهری ئاوا بووه ده‌بی تۆ به‌ده‌می دابکیشی؟ لی ده‌ی؟ بی‌کوئی؟! توانایی و پاله‌وانی خوت به‌سهر کی دا ده‌نوینی؟ ئه‌گین وه‌نده ئازای بوچ قه‌ت به‌ده‌می نایبندا نه‌کیشا؟ بوچ به‌ده‌می سولتاندا ناکیشی؟ بوچی؟ بووۆۆ... خولکی ده‌که‌م دانیشی و شیو بخوات. به‌مه‌ترسی و شهرمه‌زاریه‌وه ده‌لی: ده‌پروم، ئیزنم بده‌پروم. قۆلی ده‌گرم و ده‌بیه‌مه‌سهر که‌وله‌که‌دایده‌نیشینم. چا شیرنیکی بو‌ساز ده‌که‌م و له‌به‌ر ده‌ستی داده‌نیم.

دهست ده کا به خواردن. به ره به ره شهرم و ترس له روواله تیدا نامیئی. چه شنی سه گی برسی به هه له داوان پارووی گه و ره داده گری و له گه رووی رو ده کا. چه لی وایه دیت شتیک بلی. سه ریک هه لدینی و چاو له چاوم ده کا. به لام رووی ناده می چ بلی. دهستم بو نان خواردن ناچی. زورم برسی یه، به لام له گه لثم کا برابه پاروویه کیش به گه روومدا ناچیته خوار. هه ر کا دهست له خواردن ده کی شیتته وه سی چای له بهر دم داده نیم. چایه کان ده خوات و سه ر و دهستی به ره و بن میچ هه لده هیئی: خویاه شوکر.

چ دی خوی تی ناگه یه نم. سه ر به سه ر کتیییک داده گرم. دیت و له به رام بهرم دا داده نیشی. سه ر هه لدینی و دایده خاته وه. نه جاریک و دووان! چهنه جاران ته مه شام ده کا و سه ر داده خات.

ورده ورده له ژیر لیورا دیته قسه کردن: خوا غه زه ب له سک گریت! هه وه ل تا کوو ئاخو ئه وی پیی کردم سک پیی کردم. برسیتی، بیی پوول و پاره بی. بی نان و ئاوی، بیکاری و دهسته وه ستانی پیی ده کردم....

ده په رمه نیو قسه که ی: درو بو ده که ی؟ ئه وه ساله وه ختی که من ده تناسم، به م ماسی فرو شتنه به ری ده چی. خه لک ده ستت ده گرن. ناگایان لیته. ئه و شه وه به قسه کانتندا وا ده رده که وت کار و کاسییت بووه، ژن و مالت بووه. ئه ی کوا ئه م قسانه و ئه و قسانه ت کوجا مه رحه با! و ره تو ئه و شهره ف و نامو و سه ی که نیته! له ته مه نی خو تدا تا قه جاریک، ئه ویش ئه مشه و دوو قسه ی راست بکه! ئه وه نده م پی بلی بزاسم بوچ به شوین منه وه ی؟! کی فیری کردووی؟ چیان له من ده وی؟!....

له سه ر و گو یلا کم ده روانی! تیگ چووه. ته ک چه نده ناحه ز و ره زا

گران دیتنه بهر چاوم! زورم پی سهیره چون له مه‌وهر تاوام نه‌دیوه؟ ئیستا که بیجگه له تف پیدا کردن، شیایوی چی دی نیه!

دیسانه که له ژیر چاورا تیم ده‌روانی و خوئی شه‌رمه‌زار ده‌نوینی! به‌لام له لام روونه درو ده‌کات. که‌وتۆته جووله جوول. له نه‌کاو ده‌م ده‌کاته‌وه: ئیره‌یی نیم. خه‌لکی شاریکی دیکه‌م. ژن و منالم بوو. کار و ئیشم بوو. به‌لا له ئاسمانه‌وه هاته‌خوار و ده‌رکی پی گرتم. نه‌هات سواری شانم بوو. به‌سه‌ری پیری له‌گه‌ل بیوه‌ژنیکدا دلمان گۆریه‌وه. ئاشقم بوو، منیشی ئاشقی خوئی کرد! له‌و دووایانه‌دا ژنه‌که‌ی خوشم له‌گه‌لم نه‌ده‌حاووه. دایمه‌ شه‌ر و کیشه‌مان بوو. له‌ مال و منالی خوم بیزار بووم. بیوه‌ژنه‌که‌م هه‌لگرت. رامن کرد و هاتینه‌ ئه‌م درگه‌یه. ده‌لین نه‌هات باشه، قورتی خراپه! ئه‌مه له‌ منی روودا. له‌م درگه‌یه‌شدا بیوه‌ژنه‌ پاش سی چوار مانگ لیم بیزارا. هه‌موو رۆژیک ده‌بووه شه‌رمان. دراوسی به‌سه‌ردا ئه‌رژان! نیو بژی یان ئه‌کردین. ئاشت ئه‌بووینه‌وه. به‌لام دووای سی چوار رۆژان هه‌میشان په‌لپ و بیانوی خانم ده‌سی پی ئه‌کرده‌وه. سه‌رت نه‌ئیشینم، له‌م درگه‌یا شه‌ش مانگ له‌ ته‌که‌ما دانیشت. له‌ پاشان سه‌ری خوئی هه‌لگرت و به‌لکه‌م له‌ ته‌که‌مل ئه‌ستوریکدا رای کرد و رۆیشت.

ئه‌مجا من مامه‌وه، ته‌نیا، بی دل و ده‌ماخ، به‌د نیو. له‌بهر چاوی خه‌لک سووک و چرووک. سه‌ر ده‌مایه‌ک بوومه‌ دز، درۆزن، خه‌لاف. هاوه‌ل کورگه‌ل و پیاوگه‌ل خوپری و ناچیزه. ئیژن دووگا له‌ تیوله‌یه‌کا بن، له‌ سه‌ر ئاخووریکا بله‌وه‌پین، یان ره‌نگی یه‌که‌ ئه‌گرن یان خووی یه‌که‌! برا ئه‌مه‌ نه‌قل و به‌سه‌ره‌ات منه. ئه‌مه‌ وه‌سه‌ر من هات!

ره‌نگ و خووی ئه‌و هاوه‌له‌ خه‌لافانه‌م گرت. ده‌سم کرده‌ خواردن و کیشان. ئه‌ره‌ق و ئه‌له‌ف و ئه‌لکول و دوود. زیندان چووم. نه‌خۆش که‌فتم.

ته نیا مام. یه ک جار له زیندان ئه هاته دهه. ره ئیس زیندان وهت باس و هه وائل ئه م خه لافانه ی بو بهرم - باس و هه وائل تریاک فروش، هه شیش و هیروین فروش - چاوی به سه رمه وه ئه بیته! یه ک راده مانگ بهر له ئیستا پیاویک له پاسگه خواستیه ئوتاغه که ی نایب. پیی وتم: قسه و باس سامه رندم بو بیینه، فره پاره ت ئه ده می. وهت بزانه له ته ک کی دا هه ل ئه سته ی، دائه نیشی. ره فت و ئامه د ئه کا. بزانه چ ئه لین؟ باس و خواس چ ئه که ن؟

بی ده نگ ده بی. سه ری داده خات. لیی ده پرسم: چه ند جار ان باس و هه والی منت بو بردوون؟ زور، فره. بیست سی که ره ت. هه ر وه ک دانیشتووه، دیسان سه ره بهر ده داته وه.

منیش له حاندی ئه ودا دائه نیشم و سه رم بهرز ده که مه وه. دوو که س، دوو غه واره، دوو دوژمن! له به رامبه ر یه کدا جگه ره ده کیشن و له زه ریای بی ره وه ری و خه یالاتی خو باندا خول ده خوون. دوو که لی جگه ره ژووری ئاخنیوه. جگه ره به جگه ره هه لده که ن. پرسیا ری لی ده که م:

سه بارت به من ده لین چی؟ چوئم باس ده که ن؟ چی یان له من ده ویت؟

وه جواب دیت: دوژمن ولاتی! دین دوژمنی! پیلان ئه گیبری. ئاژاوه ئه نیته وه. کور و منال خه لک به فریو ئه به یت و دوچار به ند و کوشتنیان ئه که ی. پیاو ده ولت ئه یانه وی بهرت بگرن. نه هیلن ده ست بر وا خه راپه بکه ی.

خوت ده لیی چی هه موود؟ ئه م قسانه راستن؟ من به د و خه لافم؟

دەم دە کاتەو! سیاسی ھە! دەولەت ناوی. چەشنی خەلکی تر

نیت....

ئاخیك نیو سنگم پر دە کات. ژان دل و دەروونم دادە گری. ئیشی کی
چنگن جەرگ و دلّم شیتال شیتال دە کات. لە وانە یە دلّم لە کوتە کوت
بکەوئ!

قۆلی دە گرم. ھەلی دە ستینم و دە لیم: سەرچاوم، برۆ نەت بینمەو.
و دە دووم کەوی وات دە گوژم کەس پی نە زانی. وات حە شار ئە دەم کەس
نەت دۆزیتەو، برۆ. تفیکی بە لگە ماوی بە شوینی دا حەوا ئە دەم!

تفیکیش لە تۆ، ئەری لە تۆ کاک سامرەند موکری. رەنگە واقت و پر
مابی، رەنگە پرسیارم لی بکە ی بو چی؟ بو چی و لە سەر چی؟.... لە سەر
ئەو ھەوی و ھەک سووال کەری مە کە و مە دینە دەستی دۆستایەتی و
خۆشەویستی بو لای ھەموو کەسی درێژ دە کە ی. لە سەر ئەو ھەوی پیت وایە
ئە گین بریک تی فکری و خەلک ھەل سەنگینی، ئەوسا دۆست و دیوناس
بگری، مالت کاول دە بی! سامرەندە گیژ و وێژە کە، دۆستی ئازیز! لە تۆ زۆر
شورەیی بە ھاو ھەلیکت، ئاوە ھا و ھەک حەموود بە خو پری و شو فار
دەر چی.

پۆلی ھاو ھەلانت ئەمە لە تۆ خۆش نابن. لیت نابورن. کاکە گیان تا
کەنگی ھەر کەس ھەژار و دەستەو ھەستان ھا تە بەر چاوت، پیاو چاک و
خۆشەویستە و دەیکە ی بە ھاو ھەل و ھاو پری.

تۆ ئەم پڕۆ نە خۆش نە بووی. ژانە سەرت نە بوو. ئە ی بوچ لە گەل کوو لە
بەندە کە ی پاسگە دا ئەم خو پری یەت بە دەنگ ناسیەو، ئاوە ھا ت
بە سەر ھا ت. کی تاوانبارە؟

کاک ی برا ھەر خۆت تاوانباری. خۆت بە خۆتی دە کە ی! مریشک بو

خوی خۆل به سهر خۆیدا نه کا، کهس خۆلی به سهردا ناکات. ده سا تاکه ی
 وه شوین ئهم دله مال ویرانه ده که وی؟ ده ئیدی به سه. دهس بهردار به و
 ده ست هه لگره. نه گین عه یام و سهرده مایه ک ده تگوت: ئه مانه وه کو
 ده که مه وه بو روژی خوی، بو به ربه ره کانی له گه ل جنوکه و دیو ه زمه، ده یجا
 خو ئیستا ئهم بریار و بر وایه ئال و گوپری به سهر داهاتووه! ده ی ئیدی به سه.
 که م سووال که ری هاوه ل گرتن و دو ستایه تی له گه ل ه موو کهس به!

له پر راده چله کم. ئه وه خو مم خو م ده شکینه مه وه! له خو م ده کو لمه وه!
 خو م ده خو مه وه! ده بناله دل بناله. دله که یل و کو لو له که ی من بناله. تو ده بی
 بنالی. تو ده بی سزا بدری! تو ده بی تاوان بده یته وه. تاوانی تو خو ش
 ویستن و ئه ویندارییه. با نه خه له تابای و هه موو که ست خو ش نه ویستبایه!
 به زه بیست به هه موو که سدا نه هاتبایه. ده با وه ک زور که س دلت له به رد بایه.
 ده با له جیاتی خوین، خوینی گهرم و گوپ و هه لماوی ئه وین و
 خو شه ویستی، دلت به تال و حه تال بایه. ئاوی تیدا بایه. ده با دله مال
 کاوله که ت له بری مه یلی برایه تی ئه قلی تیدا بایه. ده بناله ده ی بناله. ههر
 چه نده ده زانم له مه و دو واش ههر چه شنێ رابردوو شی ت و گه وج و له وج و
 ئه ویندار ده بی!

پتر له سی سه عاته هه موود وه دهر که وتوووه! که چی من چه شنێ
 گه لایه کی وه ریو، له گوینی بابر ده له یه ک بی هه ست و خو ست له سهر ئهم
 زیلو یه دیم و ده چم، داده نیشم، راده کشیم، تل ده خو م و هه میسان.... له
 ناخیشدا وه ک شاره هه نگیک پر له زه نا زه نام. پر له نالین و سکا لام. دله
 برینداره که م گه رووی گرتووم. ئاخ و ئوخی لی چنیوم و خه ریکه
 ده مخنکی نی. جاری وایه به شه ری خو پری وه بهر جوین و لومه ئه ده م،
 بریک جار خو م تف و نه حله ت ده که م. ته وا وه تی ئهم بیر کرد نه وانه ش وه ک

له خه‌ون دابی، وه‌ک له مه‌ستی دابی، وام دیتته به‌رچاو. بیره‌وه‌ری و بیرکردنه‌وی ئالۆز به‌ زه‌ینمدا دین و ده‌چن. زۆر چاک بۆم ناکه‌ونه سه‌ریه‌ک. هه‌ودای بیرکردنه‌وه‌که‌م خیرا خیرا ده‌پسیت.

جاروبار له‌ نیوان بیره‌وه‌ریه‌کاندا خه‌و ده‌مبا و ده‌مرفیتی. خه‌ون ده‌بینم. له‌ خه‌ونه‌که‌ راده‌په‌رم. بئی ده‌نگی و تاریک و تنۆکی، بئی خودی و له‌سه‌ره‌خۆچوون به‌ سه‌ر ناخ و مۆخ و دل‌مدا زال ده‌بن.

هه‌روا بئی خود دیم و ده‌پۆم! کوت و مت ده‌که‌ومه‌ بیریکی قووله‌وه. به‌ بیره‌که‌دا سه‌ره‌و خوار ده‌پۆمه‌ خوار ده‌پۆم، ده‌پۆم. له‌ پر راده‌چله‌ کیم. له‌ بیره‌که‌وه‌ هه‌وا ئه‌دریمه‌ ده‌ری. وه‌نه‌وز بوو. خه‌ونووچکه‌ نوقمی خاک و خۆل و تۆز و تاریک و تنۆکی سه‌دان ساله‌ ری و شوین و مال و مه‌زلی دوور و درێژی داهاتوو و رابردووی کردبووم. چاو له‌ بن میچی ژووره‌که‌ ده‌برم. سه‌دان و هه‌زاره‌ها هه‌ودای جالجالوکه‌ بن میچه‌که‌یان به‌ تان و پۆ داته‌نیوه. زۆریشیان به‌ره‌و خوارئ شوپر بوونه‌ته‌وه. قامکه‌ درێژه‌کانیان بۆ گرتنی ریبواری ئه‌م هه‌رده‌ بئی سامانه‌ درێژ کردوو. له‌م لاو ئه‌ولاشه‌وه‌ میس و په‌پوله‌ و زه‌رده‌واله‌ له‌ نیو تان و پۆی جالجالوکه‌ی راوچی دا قه‌تیسن! هه‌لواسراون، گوژراون. ته‌رمیکی وشک نه‌بئی چیان لی نه‌ماوه. دیسانه‌که‌ش له‌م لاوالاوه‌ ئه‌ختاپوس به‌ باسکی زۆر درێژه‌وه، به‌ چاوی دادپراوه‌وه، به‌ نینۆکی بۆر و باریک و تیژ و خێچ و خواره‌وه، به‌ چاوی زه‌قی زه‌لامه‌وه‌ دینه‌ به‌رچاوم! خۆیان مات داوه. نیچیر به‌ ده‌سته‌وه، به‌ ده‌مه‌وه، نیچیر له‌ ژێردا خه‌ریکی درپن و برپن و خواردنن. تیر خواردنیشیان نیه. ده‌شخۆن و چاویش ده‌گپرن. خۆیان له‌ نیچیری دیکه‌ش مات داوه! هه‌موو بن میچه‌که‌ بۆته‌ کۆلان و شه‌قامی بن گپراو. بۆته‌ زه‌ریا و ئه‌قیانووس. هه‌ر که‌س تی‌که‌ویت ده‌ریازبوونی ئه‌سته‌مه. له‌ تان و پۆی ئه‌م ته‌نافه‌ شه‌یتان و

ته له ی جالجالووکه و ته ختاپووسه دا خوښم ده بینمه وه. ده یان ته ختاپووس و جالجالووکه به برایه تی و حاواوه له سهر تهرمه کهم ده میان له گوشت و خوین دایه. خوینی ره گ به ره گم هه لده لووشن. گوشتی نازای ته ندامم ده پچرن و هه موو ئیسکانه کانم ده کرووسیننه وه. وه یش له ئیشی ره گی وشک و گوشتی ریشال ریشال و ئیسکی کرووساوه. ئاخ له ژانی ناخی ته و کهسه ی هه ر پيش ده خواته وه، هه ر دیان به سهر یه کدا ده ساوئ. ناچ دی له م ژووره دا ناتوانم ئوقره بگرم! ده بی دهر کهوم! ده بی هه ستم و پرؤم. پرؤم هاوه لی، دؤستی بدؤزمه وه، سهر بنیمه سهر شانی و له قولپه ی گریان ده م! هیدی و هیمن بگرم، بنالینم، وه ک گوزه ی سهره وخوار خوین و ته سرین بیارینم. به لکه م بریکم بدوینی! بلاوینی! دلخویشیم داته وه. سکالای بو بکه م. تاکوو ناخی زامدار و پر له ئیش و وه ره مم هه لپرئیم! ته ی خودای بانی سهر هاوار چ بکه م! چ کرده ن بم؟ روو له کوئی که م؟ هانا بو کئی به رم؟ هه ر خوٚت، خوٚت، خوٚت ئاخ له م راچله کینه! له م ژووره کپ و کره. ده بی دهر کهوم. بو لای کئی بچم؟ هاوړی؟ نا ته و منال کاره! رووی یه ک ده مان گری. ده جم بو لای جومعه. ته و دنیا دیده و به ته زموننه. ته ی بوچ روو نه که مه سام و سارا؟ خوٚ قه ولم دابوو. شه ویک لاده مه لایان. ده سا له م شه و باستر؟ لیاس ده گوړم و له ژووره وه بو حه ساری و له ویوه بو کولان. هه ور چوکی له سهر سنگی ئاسمان داکوتاهه. ته نانه ت ته ستیره یه ک به دهره وه نیه. کولان و شه قام چول و هوٚله. تاقه چهنه لاپره کاغزه به ده ست بایه کی به دهره وه یه خسیرن و ئامان له رزانه یانه. بایه که ته م قوژبن و ته و کونیا ن پی ده کا. تازه وه بیرم دیتنه وه! ته پرؤ بگره و به رده بوو، بو یه کهس به دهره وه نیه. ته نانه ت خوښمیان برده پاسگه و چهنه سه عاتیان راگرتم. به خودای سام و ساراش دهرکیان داخستوه، بگره هه ر له ویش نه بن. بگره

گیرایین. له بنده‌که‌ی نیو پاسگه‌وه گویم لئ بوو له حه‌ساری باسیان ده‌کردن! ده‌بئ بچم بولای جومعه. جومعه‌گورگی باران دیده‌یه، گهرمین و کوپستانی دیوه. له به‌فر و باران و گولله بارانیش دا له خوئی تیځ نادا. کاک جومعه خوټ بگره و هاتم.

قه‌راخ درگه. هه‌وا نیسکوله‌یه‌ک رووناکتر. کوخه‌کون و لا رووخواه‌که‌ی جومعه و گازه‌ی من: هوو جومعه شه‌یتان! میوانت ناوئ؟ ئه‌وش خوئی. له کوخ هاته‌دهر و چوار پینج هه‌نگاو به‌ره و من. لاقه‌کانی شه‌قلی و په‌قلی ده‌نوسن. ده‌ک له منت که‌وئ که‌وی کوپساری سه‌خوئی! قه‌ت له خوئی تیځ نادا، با له ئاسمانیشه‌وه به‌رد بیاری. سلاویکی عه‌شیره‌تی، باوش ده‌گریته‌وه. له ئامیز‌گرتن و راموسین. راکیش راکیش ده‌مباته نیو ژووره‌که‌ی.

وه‌رزی ئاگر باران وه‌گه‌پراوه. هه‌ميسان ئاگر له گیانی درگه و دانیشتووانی به‌ر بووه. هه‌ر کا دووسی سه‌عات له خوړه‌لات تیده‌په‌رئ، درگه ئاگر ده‌گرئ. هه‌موو شتی له‌به‌ر چاوت سوور سوور داده‌گه‌رئ. هه‌موو شتی له‌به‌ر چاوت ده‌تویته‌وه! ده‌بیته‌هه‌لم. ته‌نانه‌ت هه‌لم و موخاری تووانه‌وه‌یان له نیوان عه‌رز و ئاسمان و له حه‌وادا به‌چاو ده‌بینی.

خوشت له حاندی خوٚت ده توٚیه‌وه. ده‌روانیه خوٚت، له سهر و گوٚلاک و له‌شی خوٚت ورد ده‌بیه‌وه. به چاوه کانت بر‌وا ناکه‌ی. جا چوٚن؟ توٚ خودا ئه‌وه توٚی؟ که‌مت کردووه! له کزیت داوه. گنج و لوٚچ نیو چاوان و روومه‌تیاں دا‌گرتووی. به‌فری پیری له سهر و ریش و سمیلٚت نیشٚتووه. ته‌نانه‌ت ره‌نگی روواله‌تت گوٚردراوه. زهر‌دیکی بوٚر‌باوی چلکن نیسی خستوٚته سهر روخسارت. ده‌لیی عه‌مه‌لی و تریاکی و لیٚت بر‌اوه، پیٚت نه‌گه‌یشٚتووه! له ناخیشٚت دا‌هه‌ستی پیری و ئیفتاده‌یی ده‌که‌ی. وزه‌ی زوٚر کارت نه‌ماوه. که‌م تا‌قه‌ت و بیٚ دل و ده‌ماخ بووی! ئیشٚتیای زوٚر شت ده‌که‌ی و بوٚت جیٚ به‌جیٚ نابیٚ! ژیا‌نی شاربه‌ده‌ری، بیٚ توانایی و ده‌سته‌وه‌ستانی و بیٚ ده‌سه‌لاتی ته‌نگی پیٚ هه‌لچنیوی!

ده‌یان و سه‌دان خوٚزیا و بر‌یا و ئیشٚتیا و تاسه و تامه‌زروٚیی به‌ناختدا دیٚ و هه‌ر ده‌بنه‌ وه‌ره‌هم و له سهر دلٚت کوٚ ده‌بنه‌وه. زوو‌خاوت پیٚ هه‌لدیٚن. زامدار و زه‌لیلت ده‌که‌ن. سه‌عاتی سه‌دان که‌په‌ت به‌خوٚت ده‌لیی: ده‌ک به‌قیل بیٚ ئه‌م ژیا‌نه، ئه‌م جیهانه، ژیا‌نی ئی‌مه‌مانان، قه‌ت بوٚ چی نه‌توانی ساله و سالٚ جاریک چلوٚره‌یه‌ک، مام‌ریٚ، که‌باییک، برنج و گوٚشتیک تیٚر به‌دلی خوٚت بخوٚی! قه‌ت بوٚچ نه‌توانی له‌ته‌واوه‌تی عومری خوٚتدا ده‌ستی لی‌باسی پلا‌وخوٚری، جووتیٚ که‌وشی به‌دلی خوٚت له‌به‌ر که‌ی! ئاخ خوٚزیام له‌خوٚزیای دنیا، ماوه‌ی سالیٚک دووان له‌ته‌مه‌نی بیست و سی سالاندا به‌تیٚر و پری و کوٚک و پوٚشته‌یی و رووسووری، به‌دلی خوٚم، له‌گوٚینی به‌خته‌وه‌ران له‌سهر دنیا بایه‌ما و له‌پاشان جوانه‌مه‌رگ بایه‌م. ئه‌وسا ده‌مردم چش! به‌جار و به‌جه‌ه‌ننه‌م. له‌سه‌عات شه‌ش و چه‌وتی به‌یا‌نه‌وه‌ تا‌کوونیٚ بانگی عه‌سر، ئه‌رک و ئیشی روٚژانه‌ فججه‌ت پیٚ ده‌کا. ده‌جاران ده‌م‌ری و زیندوو‌ ده‌بیه‌وه! له‌ئا‌گر باراندا به‌شه‌قام و کوٚلاندا ده‌پوٚیه

خوار. خوو خدهت به‌وه گرتووه له هه‌موو شتی پروانی و له هه‌موو شتی ورد بیه‌وه! چاوه چاو بکه‌ی و چاو بگیږی. چه‌شنی نه‌دی و بدی! ده‌لیی له پاش سه‌د سال کویری تازه نه‌مرو بینایی هاتوته‌وه چاوانت، ده‌لیی نه‌مرو پاش سه‌د سال مردن هاتوویه‌ته‌وه سهر دنیا! بویه ههر چاو ده‌گیږی و چاوه چاو ده‌که‌ی.

ده‌لیی هه‌وه‌ل جار و هه‌وه‌ل روژه به‌م شه‌قامه‌دا دیی، وا له هه‌موو شتی ده‌روانی، ده‌لیی قه‌تت هیچ نه‌دیوه. وه‌ستای پینه‌چی، پیری و سهر و ریشی بۆزی و جل و به‌رگه چلکنه‌که‌ی. جگه‌ره فروشه‌که‌ی سهر شه‌قام و روواله‌ته ره‌ش و سووتاوه‌که‌ی، نه‌م مناله‌ توو فروشه‌ کراس و پاتول شپرو دراوه. عه‌به‌که‌مانچه و گه‌مه و گالته‌ی پولی بیکاره و خه‌لکی بی‌عار. حه‌مه‌ ته‌یاره و مه‌یدان گرتن و مژولیايش و گازه‌ی هه‌موو روژه‌ی بو ری‌سوار و بیستیار! مه‌غازه و دووکانه جوړبه‌جوړه‌کان. نه‌م لاوه جگه‌ره فروشه. ری‌سواره‌کان، منالانی ساوا. منالی خپه‌که، لاو، می‌رنال، گه‌پراوه، پیر. ناخ پیره‌نه‌دار و ده‌ست ته‌نگه‌کان.

تی‌رامان له جوانی. جوانی هه‌موو شتی! هه‌موو که‌سی. ورد بوونه‌وه له به‌خته‌وه‌ر و روژره‌ش. له هه‌موو سات و کاتیکیش دا خوټ ههر له به‌ر چاوه. نه‌هاتی و چاره‌په‌شی و که‌م و کووری و که‌ند و کو‌سپه‌کانی خوټ ههر له بی‌ره، ههر له به‌ر چاوه.

ده‌سا ده‌سووتیی. له دوو لاوه ده‌سووتیی، له دل و ده‌روون و موخ و ناخه‌وه، له ده‌ره‌وه جهرگت ژان ده‌کا و دل‌وپ دل‌وپ خوین ده‌پرژینیی. گوئی‌یه‌کانت ده‌قیژین، ده‌زریکیین، زیانت هاوار ده‌کا، سکالا ده‌کا و ده‌نالینیی. چاوه‌کانت خوین ده‌بارین. که‌پرپراکه‌ی سهرت با ده‌کا، ژان ده‌کا، له سهر ملت ده‌بیته‌ فرفره و

باوه خولی ده کا. هه لدهستی و دهرده که وی. ده خولی یه وه، ده سوورپی یه وه، ده گه پئی و چاو ده گپری. دهنواری و ورد ده بی وه. به میشک و زهین، به زکر و فکر و بیر و خه یاله وه، به لاق و چاو، به لهش و گیانه وه، دهرشی یه وه. په رۆش ده که ی و جوین ئه ده ی. نه حلهت و نه فرین ده که ی و تف ده هاوی. ده جا وهره فججه مه که، شه پله لیت نه دا، وهره و سهره تان مه گره! چارت نیه. ده بی زووخاو هه لینی، ده بی دلت پر له رق و تف و نه حلهت که ی، ده بی زمه پری: بوغز و نه فرهت داخه ی! زام و کیم و ژان ناخت داده گری. سهره تان نینۆک و چنچرووک بو گوشت و خوین و رۆحت درپژ ده کا. گه رای سهره تان هه ناوت شووژن دروو ده کا. به ژان و زام و ئیش و نه فره ته وه ده خولی یه وه، ده سوورپی یه وه. تاکوونئ وه ک هه میشه، وه ک هه موو جار یکی دیکه، حوله سی دئی یه وه سهر سی! خۆت له چایخانه که ی سام و سارا، له سهر لیواره ی زه ریا ده بینیه وه. هه میسان ته مه شا ده که ی له کۆساره که ی نیوه راستی زه ریا ده پروانی. له بهر قه دی کۆساره که وه هه لده کشیی! به ره و لووتکه و بو نیو ته ومز و موخاری لووتکه ی کۆساره که ده چی.

ساردی یه ک و چایه کی گه وره له شانی. هه لمی چای گهرم له ته نیشتی شووشه ی سپری ساردی سهرنجی چاواره کیشی! دووکه لی جگه ره ش به بال لیدان ده چی و تیکه لیان ده بی! هه لم و هالاوی چایی و ساردی و دووکه لی جگه ره بال ده گرن و تیکه ل ته م و مزى نیو قه د و لووتکه ی کۆسار ده بن. ئاخ ته مه نی چارده سالان! له جه سته ی مه لیکدا له شه قه ی بال ئه ده م، ده فرم و ده پرۆم. ده پرۆمه سهر لووتکه ی کۆسار. ئای چ به هاریکی شین و تهر و تازه یه! ته واوی کۆسار شلیر و به بیوون و میلاق دایوشیوه. کارگ و که نگر و شنگ و ریواس وه ک خیزی چۆمی زۆر و زۆرداره و ده بی

دهست که م به ریواس و که‌نگر و کارگ وه کوّ کردن. ریواس ده که م، که‌نگر هه‌لده که‌نم، شنگ ده‌چنم. مه‌لۆ به مه‌لۆ دروینه و ده‌سکه‌نه‌ی خوړستی کوّسار ده که م. مه‌لۆ به مه‌لۆ گوّل و گیای کوّستان. مه‌لۆ به مه‌لۆ گوّه میلاق و وه‌نه‌وشه و به‌یوون.

تعلیس پر له که‌نگر و کارگ و ریواس. به‌ره و مال ده‌گه‌رپییه‌وه. کوّله که م قورسه. له ژیر ئەم کوّله‌دا، هه‌ناسه برکیمه و ئاره‌قه ده‌رپیژم! ماندوو بوون برستم لی ده‌بری. جاروبار پیلاوه شپوچه که‌کان له لاقم داده که‌ندرین. وه‌ک کابرایه‌کی مه‌ست راست و چه‌پ و لار و لۆر و خوار و گپړ لاقه‌کانم هه‌لدینم و دایان ده‌نیمه‌وه. لاره‌وه لاره‌وه به هه‌زار سه‌گ مه‌رگی خوّم ده‌گه‌یه‌نمه‌وه مالی. کوّل له مالی داده‌نیم. به هه‌له‌داوان به‌ره و شاخ ده‌گه‌رپییه‌وه. ئاخ له سی سالان و ئەم ته‌مه‌نه‌گران و ئەسته‌مه. له گه‌لکوو له ده‌رکی به‌ندیخانه دیمه‌ ده‌ری، ری و راست به‌ره و زیاره‌تی کوّستان. جی جی هیشتا به‌فر له به‌ری نیسی کوّسار، له شانی گاشه‌به‌رد و ته‌له‌سه‌نگ داماره. جی جی جوّباریکی بیچکوّلانه به‌گورانی کوتن و بلویر لی‌دان به‌ره و دوّل و ده‌ره سه‌ره و خوار بوته‌هه. کوّسار له به‌رگوّل و گیا له سه‌دان ره‌نگ و دیمه‌ن ده‌نویتی. جاروبار شنه‌یه‌کی فینک کولی دلم باوه‌شین ده‌کا. بوئی عه‌تریکی خوّش له به‌ر که‌پۆم دی و ده‌چی و دهم لاوینیته‌وه! ئاخ له خه‌یالاته جوان و رازاوه‌که‌ی گه‌شتی کوّسار. هه‌ر له بناری ئەم کوّساره، له نیوان هوو دارانه، له سه‌ر ئەو کانیه کوّخیک ساز که م. چوار پینج بزنه کوّله و سه‌گیک و ئەسه‌پی جی به‌ جی که م. ته‌مه‌شا ئەم بازه له و ئاسمانه بی بال لی‌دان چۆن له‌نگه‌ری گرتووه؟ چۆن لووتکه و نیو قه‌دی کوّسار ده‌بری و دی و ده‌چی. شایکه ئەو کابرا شوانه، رانه‌که‌ی له نیو قه‌دی ئەم کوّساره، ده‌له‌وه‌رپین و بو خوّشی چه‌نده به‌خته‌وه‌رانه و بی خه‌م و خه‌یال شمشال

لی ئه دات!

به خودای ئه گین چیخ و چارداخیک له م بناره ساز کهم، ئه م چه ند
روژهی له ته مه نم ماوه ده بیته و چان و پشوو دان! کوا ئه و روژه دیت! کوا ئه و
روژه ده بینم!

ئاخ له قازه و قیژه ی ئه م زیقاوله ده نگ ناخوشانه، چون خه یالات و
خه یال پلاویشم پی ره و نادین! له بیره وه ری دیمه ده ری. چوار پینج ئازان
لاویکیان به ره ش بگیر گرتووه. به سیخورمه و جوین و قوناخه تفهنگ
وه پیشیان داوه، حه تمه ن به ره و گرتووخانه و پاسگه. کوخی ئه م بناره ش
له م ولاته هه ر خه یال پلاوه. مه گین ئه م به خته وه ری هه تاقه بو ئیستییک به
خه یالدا بیته و بروا.

له قیژه و هاواری زیقاوله وه ک له دوندی کو ساره که وه حه وام ده نه
خواری، راده چله کم. له سه ر کورسی چایخانه که ی سام و سارا له سه ر
که نه دلانی ره خی زه ریا دانیشتووم. بوومه ته په یکه ره یه ک و چاوم برپوه ته
کو ساره که م! ئاگا ده که م سام و سارا و چه ند که سی له مشتته ری کان چاویان
تی برپووم و سه رنجم ئه دن. هه ر کا ده بینن ها توومه وه سه ر خو، سام هه رام
ده کاتی: ئوغر به خیر کا کو سام پرهنه، دیسانیش چوبوویه زیاره ت! بزیه کی
تال، تاراوگه یه کی دوور. چیزیکی نامو، گراوه یه کی دژ به دل. موله ق له
نیوان عه رز و ئاسمان و به رزه خ و دوزه خ دا عومر و ژین و ژیان به هه ده ر
ئه ده م! به لام زور باش له وه زبعه تی خو م ئاگه دارم. نه خو م و نه تو تاوانبار
نین. تاوانبار چاره نووس و زوری زال به سه ر ئه م به شه ی جیهاندا یه.
ئیمه ش به ش به حالی خو مان، حه ولمان دا، تی کوشاین. هه لسووپراین
به لکه م ئه م چاره نووسه بگورین. به لام تا کوو ئه م پرۆ، تا ئه م سات و کاته
ده روه ستی زال و زوردار و چاره نووس نه ها تووین. بگره زوریش تاوانبار

نەيىن. كەلتوور و ياسا و داب و نەرىتى ئەم بەشەى جىهان،
تايبەت مەندى كانى ئەم لايانە، لەم حال و وەزىعەتەدا رايگرتووين. ئەگىنا
زۆرىش دەستە وەستان و خوڧرىلە نەبووين و نىن! لە وەزىعەتەش ئاگادارىن.
دەنا هيواشمان هەيە، هەر بە هيواین. دەبا جالجالووكەش هەموو ئاسمانى
ژىن وىن مىچى مالىشمان داتەنى. با مار و مېرووش لە هەر كون و
كەلىنىكە وە بىن و بمانگەزن، بەلام ئىمەش ئەزىن
هەلدە بەزىن!

سات و كات جواناو دەپژن. پاش نيو پۆيە و چايخانە كەى سام و
سارا. جاروبار دەچمە وەنە وەهە. ئەم روژانە كات و سات چۆن
رادەبوورن؟ چاوە كانى خۆرگركانى تراويلكە! هەواى خول و سوورپىكى
دىكە. بپىك و رده قوشە دەهاومە سەر دەزگاكەى سام و سارا و لە چايخانە
و دەر دەكەوم.

بە شە قامى چۆل دا بەرە و نيو شار دەگەپمە وە. قىلەتاي شە قام لە زۆر
جى قال بوو، بە بنى كەوشە وە دەنوسى. لە نىسى دارە سىدرىكدا
رادە وىستم. كراس لە بەر ئارەقە بە سنگ و پشتمە وە نووسا وە ئارەقە بە
مۆغەرەى پشتمدا بەرە و جۆبارە كانى لەشم بەپرى وەن. بازەى گەرما هالئە
هالئە لە بەر چاوم بازەلېن دەكەن. شە شوئە وارى نىە. باكون بپ بوو و
قەت قەتى رى ئەم دېگەيە نەزانيو. وەپرى دەكەمە وە. نيو كەوشە كانم پپ لە
ئارەقەى لەشمە و كەوش جەلقەيان دېت و لە لاقمدا چەك بوون. لا ئەدەمە
حوجرە كەى نيو شارى حاجى رەزاز. سلا و هە واپرسى و هەلقوراندنى
سى چوار شەربە ئاوى سارد. دەر دەكەوم و درېژە بەم خولە بى پرانە وەيە
ئەدەم. بە كوئانى مالى (ئەوان) دا رادەبوورم. تىر تىر تەمەشەى دەرک و
بانىان دەكەم. داخوا ئىستاكە لەم گەرمايەدا خەرىكى چ بى؟ خۆزىا

دهم توانی پرومه سیبهری هه یوانه که یان و تیر به دل له گه لی بدوایه م. کوت و پر و بی تی فکرین ته قه له ده قولبابی دهر که یان دینم. برا بیچکۆله که ی ده رکۆ ده کاته وه. پیی ده لیم مناله که م شاگردی سه یدازه ریا به. هاتووم باس و هه والی مناله که له سه یدازه ریا پیرسم. منال پاشه و پاش ده گه پرتته وه. زۆری پی ناچی زه ریا له دووره وه دیت. به لام چون هاتنیک؟ به چاوی یار ده بی بی بینی! لار و له نجه، له سهر په نجه، ده م به پیکه نین، چاو به نه شه و گه شه. له ناخدا ده قریشکینی و ده تربقیتته وه. له دووره وه زانیویه منم. جاریک پیم گوتبوو رۆژیک دیم، له دهرکی تان ئه ده م و ئاوا ده لیم. سلاو و هه والپرسی. خولکی ژووریم ده کات. ناچم. ته مه شایه کی ئه م لاولا ده کات. ده ستم ده گری و ده مکیشیتته دیوی هه وشه. دهرکی هه سار داده خا و خولکی بهر هه یوانی ماله که یانم ده کا. له نیوان دوو ریز داری خورما و لیمودا، به بانوائیکی ئاجور فهرشدا به ره و هه یوان ده چین. بهر هه یوان گه زیک زیاتر له ته ختی هه سار بلیندتره. سیبهری وه سه ره گه راوه. شه ش کورسی و میزیک له بهر په نجیره ی دیوه خانیکدا دامه زراوه. له هه ساری وه به پلیکان دا ده چین بهر هه یوان کورسی دانیشتم پی خولک ده کری. چ راست چ درۆ بریک شهرم و که پرووی بهرۆکی گرتووم! بهر هه یوان فیکنه، تاو تپی ناکا. له رووانگه ی هه یواندا هه سار و باخچه ی گه وره ی داری خورما و پرته قال و لیمو. گوله باخ و ره شتی. چهند دیراو خه یار و کاله ک و شووتی. دووکانیکی گه وره سه وزی. هه وزیکی چوار له چوار گه ز له نیوه راستی باخچه و هه ساردا و چیخ و که پر له سهر و ده ورانده وری. زه ریا سهر ده باته ژووریکی بهر هه یوانه وه، گویم له ده نگیتی: ئه و سامرهنده و ده مکوت! بریکمان سه هولاو ده نی. وا دیاره له مالی باسی کردووم. ده گه پرتته وه، له بهرامبه رمدا له سهر کورسی به ک

داده‌نیشی. چاوه‌کانی قهت وه‌نده جوان نه‌هاتوونه بهر چاوم. به نه‌شه‌ن و له‌گه‌شه‌دان! به زیتیه‌ی چاوی دا‌هه‌ستیک‌ی سه‌یر ناخی دا‌گر‌تووه. جاروبار ئەژنۆکانی لیک ده‌کو‌تی. جاروبار به ئاخ هه‌لکیشان و بری جار به بزهی رهامه‌ندی‌یه‌وه لیم ده‌پوانی و ده‌لی: قسه‌بکه. کیزیک‌ی جه‌حیل و ژینکی گه‌پراوه‌که‌شه‌فی چایی و سه‌هۆلاو و قه‌رتاله‌ی میوه له‌سه‌ر ده‌ست به‌ره‌و ئیمه‌دین. هه‌رتکیان به‌سه‌ر و رووی خو‌شه‌وه به‌خیر‌هاتنم پی ده‌لین. سلاو و هه‌والپرسی ده‌که‌ن و ده‌پۆنه‌وه بو ژووره‌که‌ی خو‌یان.

زهریا دیته‌قسه: ده‌پۆن و ده‌خه‌ون. بایم له‌سه‌فه‌ره و تا‌شه‌وی ناگه‌رپته‌وه. برا جه‌حیل‌ه‌که‌م داوه‌تی سه‌ر شایی‌یه‌کی له‌دۆستانه‌تی. ئەوه‌ی وا ده‌رکی هه‌سارپی کرده‌وه برا بیچکۆله‌م بوو. ئەم دووانه‌ش دایکم و خوشکم بوون، خو‌شم ئەوا له‌به‌رامبه‌رتا بو شه‌ر و کیشه‌حازرم! چاوه‌کانی زیتیه‌زیتیانه! چه‌شنی ئەستیره‌ترووسکه‌ترووسکیانه و ئەدره‌وشینه‌وه. چاوه‌کانی هینده‌جوانن ده‌لینی رشتوویانن. له‌مه‌و به‌ر ئاوام نه‌دیبون!

له‌پر ده‌لی: سه‌عاتیک پتر بوو چاوه‌نوارپت بووم. هه‌رکا به‌یانی له‌نیو شه‌قام و بازار نه‌مدیتی، له‌دلم چه‌قی ئەم‌پۆ دیته‌مالی. مالی خو‌ت! سه‌عاتیکه‌ئۆقره‌م نیه. هه‌موو شتیکم بو دایکم و خوشکم باس کردووه. ته‌نانه‌ت پیم گوتبوون له‌دلم چه‌قیه‌ ئەم‌پۆ دیت. ده‌یجا ئەوا هاتووی. دیسانیش سه‌د جارو هه‌زار که‌رته‌ به‌خیر بیی. پیللوت له‌سه‌ر چاوان. هینده‌سه‌رخو‌ش و دل‌خو‌شم نازانم باسی چی بکه‌م! تو قسه‌بکه‌من هه‌چم به‌زه‌یندا نایه. پی ده‌لیم: زهریا گویم ده‌یه، ده‌مه‌وی قسه‌ت بو بکه‌م. قسه‌ی دلم، ناخم، قسه‌ی خو‌م. گویت لی‌یه‌ ده‌لیم چی؟ به‌دل و رو‌ح قسه‌ بو تو ده‌که‌م. له‌مه‌وبه‌ریش بو‌م باس کردووی. له‌وکاته‌وه چاوم پشکو‌تووه،

ٺه وینداری کۆسار و چیاو کویستانم. ٺه مانه بو من هه موو شتیکن، گیانیش و له شیش. پی خوری دلّیش و گوشتیش. له بناری کۆسار هاتوومه سه ر دونیا و له داوین و ترۆپکی چیا به ریواس و کارگ و شنگ و که نگر گۆچ کراوم. هه موو رۆزانی منالی و تازه لایم له دۆل و دهره و بهر قه د و سه ر دوندی کۆسار و کویستان تیپه ریوه.

هه وه ل یارم کۆسار و کویستان بووه، دووه میان نیوی ژبانه. ژبان به هه موو روواله ت و نیوه پۆکی خو یه وه. سیه مینه که شیان تو ی زه ریا. ده زانی زه ریا م بوچ خو ش ده وی؟ ده زانی چۆن بوو توانیت گیرۆده و ٺه وینداری خو تم که ی؟ چونکوو زه ریا له قه راخ هه زاران کویستان و چیا و کۆسار ٺوقره ده گری. چونکوو زه ریا ژبانی له باوه ش دایه و خو شی له ٺامیزی ژباندا ده ژی. چونکی کۆسار و زه ریا دوو دیمه ن و روواله تی هه ره به نرخی سه ر جیهانن. ده زانی له م گراوه دا چۆن بوو گیرۆده ی تو بووم؟

کیژیکی قه د و بالا ده سته. ٺه ندام ریگ و پیک. جل و بهرگ سه نگین و ره نگین. قه رتاله شوولینه یه کی تایبه تی میوه به ده سته وه، هیدی و هیمن به شه قامدا دی و ده روا. نهرم و شل هه نگاو هه لدینیته وه، له سه ره خو له گه ل دیوناس ده دوئی. له چه ند شوین و دووکانی تایبه ت و ده ست نیشان پیوستی کانی خو ی ده کپی و هینی هینی به ره و مال ده گه ریته وه. ٺه گین سه ره ری پی پی بگری و بی دوینی، یان به دزه و نه هینی وه دووی که وی و هه لی سه نگینی، سارده ته بیعه ت و بی دل و ده ماخه! نه بو نی عه تر و گولاوی لی دی و نه خو ی با ٺه دات. نه چاوه چاویه تی و نه گیژو ویژه! نو قمی ژبانی خو یه تی و تی که ل ژبانی ده و روبه ری. تو م ٺاوه ها هاتیه بهر زهین و نیگا. بو یه ٺه وینداریت بووم چونکه لار و له نجه و خو بادان و پۆز و

ئیفاده‌ت نه‌بوو. چونکه دل و دهر وون و ناخ و مؤختم له شوینیکی دیکه
 ئه‌دی! ده‌یان که‌په‌ت و ده‌یان روژ! نه‌دیار و دوور له چاو، له سه‌ره ریگات
 راده‌وئستام، چاوم تی‌ده‌پری، سه‌رنجم ئه‌دای و وه‌شوئیت ده‌که‌وتم. له
 نیو قه‌ره‌بالخدا، له پشته سه‌رته‌وه هه‌نگاو به سه‌ر هه‌نگاوه‌کانتدا، سیبه‌رم
 تیکه‌ل سیبه‌ری تو، به دوواتدا ده‌هاتم. هه‌ر کا له‌گه‌ل فرۆشیار و دووکاندار
 و دیوناسییدا ده‌دوای، ته‌واوی گیان و له‌شم ده‌بوونه گویچکه و گویم بو
 ده‌نگ و راویزی وت و وئژه‌که‌ت راده‌گرت! گشت ئاکار و کرده‌وه هه‌موو
 و ته‌کانت ئه‌و شته بوون که من به دووی دا ده‌گه‌پام. خوشت ئه‌و ته‌واره
 بووی که ده‌بوو له سه‌ر شانم نیشتبایه‌ی، که ده‌بایه روواله‌تی جوان و
 ده‌نگی خوشت و هه‌وای سیحراوی ره‌وت و گه‌شت و ته‌کانت منی تیکه‌ل
 کوئستان و ژیان و زه‌ریا کردبایه. هه‌و بووی! ئه‌و که‌سه‌ی و الیت ده‌گه‌پام،
 ئه‌و که‌سه‌ی و اکوئستانی منی ده‌گه‌یانده سه‌ر زه‌ریا، تیکه‌ل زه‌ریای ده‌کرد
 و به سواری که‌شتی ده‌بیرده دوندی کوئسار و چیا‌ی ژیان. ده‌یگه‌یاندمه
 که‌عبه‌توللا و ئاواته شاری خۆم.

به‌لام ئیستا که تو، ئه‌ری زه‌ریا له‌گه‌ل تو مه. به‌م قسانه له خو‌بایی مه‌به
 و له خو‌ده‌رمه‌چو! بو‌خۆت چۆن ده‌لیی و چۆنت پی‌باشه تا واکه‌م، چۆن
 قۆل ده‌کیشی تاکوو به‌و له‌ونه‌ت بخوازم! منیشت ناسیوه، ده‌مناسی.
 له‌مه‌وبه‌ر باسم بو‌کردووی. له ئیستا که و رابردووم به‌ئاگای. داهاتووشم
 هه‌ر وه‌ک رابردووم ده‌بی. ئه‌وه‌ش بزانه لانی زۆری بلیم هه‌ر چه‌وتوو یه‌کی
 دیکه لی‌ره‌م! له ته‌داره‌کی راکردن له‌م درگه‌یه‌م. هه‌موو شتی‌کم جی‌به‌جی
 کردووه. زه‌ریاش له زه‌ریاوه به‌زه‌ریا دا به‌ره‌و کوئستانی ژیان
 ده‌به‌م.

ئاگام لی‌یه چاوه‌زینته‌کانی چه‌ند جاران ترووسکه‌یان دیت، چه‌ند

که رت دهیان تروو کینئی و ده لئی: له و کاته دا میوه یان ده خواردا! فهرموو. بزه و ره زامه ندی ته واوه تی روخساری داگرتووه. له پاش قه ده ریک بی ده نگ بوون ده لئی: بایم بو شه و دیته وه. ههر کات و ساتیکت پی باشه، له گه لئی دا قسه بکه. بو لیک تریم خولک ده کات، ده سته کانی زور گهرمن! له رووانگه مدا له نیو باخچه که یان گول به دوا ی گولدا ده پشکوین! ته نانه ت گویم له تریقانه وه ی خه ملین یان هه یه. بوئی گوله باخ بهر هه یوان پر ده کات. کوخیکی جوان هه لده بزیرم و خولکی ده که م، دم و لیوی داغ داده گه پرین و گوناکانی خوین یان تی ده زی. گهرمای پاش نیوه رو ئاورمان تی بهرته دات.

بهم کو لانه دوور له ئاژاوه دا، به په له و هه له داوان به ره و دهره وه ی درگه ده چم. جاروبار ئاور ئه ده مه وه. ده لئی جندو که به شوین مه وه ن! له نیو دلما ده هو ل لیدانه. ده هو لئی مه ترسی و شادی. مه ترسی له وه ی به شوین مه وه بن و به کاره که م بزنان! شاد له وه ی ئه مپرو کاره که م ته واو ده بی و ده توانم بو شه وی و هری که وم. له گه ل زه ریاش قه رار و بر به مان پراوه ته وه، ئه ویش سازه. ههر راده که م و ئاور ئه ده مه وه. ئه وا گه یستمه جی. ئاخ....! دو لیکئی ته نگه بهر و دووره چاو. له نیوان دوو ریژ ته پک و مله دا. زه ریا لیره

دهست و باسکی بۆ ئهم دۆله درېژ کردوو. له نسیی گاشه‌به‌ردیکی زه‌لامدا خه‌ریکی ساز کردنی لۆتکه‌م! خۆم و شوپن و لۆتکه‌ زۆر دووره‌چاوین و وه‌به‌ر چاوی که‌س نایه‌ین. له‌م ئاگر بارانه‌دا، له‌ نسیی گاشه‌به‌رد داده‌نیشم. نه‌ بای دی و نه‌ شنه‌یه‌ک له‌ هام و شو‌دایه‌! هه‌ر ئاگر و بلیسه‌ی ئاگره‌ تهم ده‌هالی و ده‌م‌سووتینی و ده‌م‌توینته‌وه‌!

ده‌چمه‌ سه‌ر لۆتکه‌ و چۆک دانه‌ده‌م. به‌ری ده‌ستم به‌ سه‌ر هه‌موو ته‌خته‌کاندا ده‌گپریم، ده‌یان‌لاوینمه‌وه. سی چل که‌په‌ت ئهم سه‌راو سه‌ری لۆتکه‌که‌ ماچ ده‌که‌م و ده‌لیم: ده‌ک هه‌زار جار له‌ منت که‌وی جوانوو ماینه‌ خووش ره‌وته‌که‌م. جا با بزانی‌ن چۆنم ده‌رفینی و له‌م دۆزه‌خه‌ ده‌ربازم ده‌که‌ی؟ زۆرم زه‌حمه‌ت پپوه‌ کیشاوی، زۆرم سه‌ول بۆ ساز کردنت داوه‌، ئامان و ده‌خیل ره‌نج به‌ بادم نه‌که‌ی! ئه‌وه‌ عومریکه‌ به‌ دزی عه‌رز و ئاسمانه‌وه‌، له‌م ئاگر باران و دۆزه‌خه‌دا له‌ سه‌ر تو‌ ئاره‌ق ده‌پژم، جا ئه‌مشه‌و نۆره‌ی تو‌یه‌ تو‌له‌م بۆ بکه‌یه‌وه‌. تو‌ش خو‌ت و شیرت! ئه‌وا زه‌ریاش گه‌یشتی. شوینه‌که‌م بۆ دیاری کردبوو. وه‌ره‌ زه‌ریا، پروانه‌.

عومریک به‌ دزی خۆم و تو‌ و هه‌موو که‌سه‌وه‌ خه‌ریکی ساز کردنی ئهم لۆتکه‌ بووم، ئه‌وا سازه‌، پروانه‌ چهند ساز و ته‌یاره‌! که‌ره‌سه‌ و ئامرازه‌کانی سه‌ره‌تایی‌ن! زۆره‌ی ته‌خته‌کانیم له‌ زه‌ریاگر تو‌ته‌وه‌! هه‌ر خۆم به‌م ده‌ستانه‌ بریومن، رهنده‌م کردوون، کاغه‌ز په‌رداخم کیشاون. بۆ راکردن ئۆقره‌م نیه‌! چهند مانگه‌ ئۆقره‌م نه‌ماوه‌. ئه‌وه‌ی کارم کردوو، ئه‌وی پوول و پارهم وه‌ده‌ست هی‌ناوه‌، ئه‌وی کات و سات و ده‌رفه‌تم بووه‌، هه‌موویم بۆ ساز کردنی ئهم لۆتکه‌یه‌ ته‌رخان کردوو. ئاخ بۆ ساز کردنه‌که‌ی چیم نه‌کرد؟ چ سه‌ول و ته‌قه‌لایه‌کم نه‌دا! ته‌نانه‌ت چهند که‌زه‌ت پارهم له‌م و ئه‌و

قهرز کرد، تا کوونی کاره که په کی نه که وئی. گویت لیمه ده لیم چی؟ ئەمه
 ئاخړ ده روویه! له گه لکوو تاریکان به سهردا بیت، ده پړوین. ئاخ....! ده زانی
 چیه؟ ئەمشه و تاریکه شه و ده بی. مانگ ده رناکه وئی، بویم ئەمشه و
 هه لېژارد. نیو پړو رادیو ده یکوته هه وریکی زور به پړی وهیه. ساعات نو و
 ده هه وره و اوای سنگی ئاسمان داده پووشی. ده بیت تاریکه شه و یکی
 ئەسته م و ئەنگوسته چاو. له تاریکان نه ترسی، ون نابین! سهرنده ری
 ریگه ناکه یین؟ مه ترسه که ره سه ی پیوستم پی. په. سامرند و نده خا و نیه.
 ئەمشه و تا کوو کو ساره سهر به ته مه که ده پړوین. له وئی خو مان حه شار
 ئەده یین. تا شه وی داهاتوو و چان و پشوودان و حه سانه وهیه. سبه ی
 شه ویش له وئی وه به ره و به ندر، به ره و رزگار بوون ری ده که وین. له هاتندا
 هه موو ریگا که مان به شه و یک بری. من بو گه پانه وه بو دوو شه وم داناوه.
 ته مه شایه کی ئەم لاه و لا بکه، منیش ته مه شایه کی ئەو دیوی ئەم دوله
 ده که م، بزاین که س دیار نیه! ئەوا شه و به سهر داهات، تاریکان خه ریکه
 زال ده بی. ته مه شا که، هه هانی هه وره کان له باکووره وه دین. به خت
 له گه لمان یاره، شایکه ئەم هه موو هه وره پته وه، ئەم شه وه تاریک و
 ئەموو سته چاوه. وهره پاروویه ک نان بخوین و وهری که وین. بخو، بخو،
 ده بی باش بخوین دنا هیز و توانای سه ول لیدان مان نابی. ئەمجاره
 هه سته. پال به شانی لو تکه وه نی. تو له و شانه وه، منیش له م شانه وه.
 ئەوه ش لو تکه له سهر زه ریا، وهره سواریه. وهره سهری. ئەو سه وله م ده یه.
 یاهووو.....

سه ول به ده سته وه، هات و چوی سه ول بو پاش و پیش. لو تکه بو
 پیشه وه. سه ول لیدان و ئاو برین. پړو، بو پیشه وه چاره وئی خوش رکیف و
 خوش ره و ته که م! ئامان و ده خیل، جوانو و ماینه که ی ولاتی زه ریا هیوام به

تۆیه. پشتم به تۆ به ستووه. ئاواتم زۆره، به دهسته وهم نه دهی! ده ریزم که. لۆتکه له سه ر سنگی ئاو، له ئامیزی زه ر یادا به ره و پیشه وه. چیژ و خو شی ته واوی گیانی داگرتووم. سه ول لی ئە دەم و هی دی هی دی گۆرانی ده لیم. زه ر یاش جا رو بار گۆرانیه که م له گه ل ده لی ته وه. سه ر به ندی گۆرانیه که ی بۆ راگرتووم، هه ر وه کوو بیلی میزان راگرتنی لووتی لۆتکه ی بۆ راگرتووم. له خو شیانه له وانیه بال بگرم و بفرم. ئە مه ئو کاته یه که ساله وه ختی که به ئاوته وه یم. ئۆخه یش.

ئای ئای ئەو دهنگه چیه؟ زه یا راکشی، له ته ختی گه میه که راکشی. ویزه ی گولله یه! ویزه ی گولله به بن گویمدا. گولله بارانه. گولله به ریژنه به سه رماندا هه لده تۆقینن. پالی ک به زه ریا وه ده نیم و زه ریا له سه ر ته ختی لۆتکه راده کشی، به لام یه ک به خو ی ده قیژنی و هاوار ده کا. ده پارێته وه منیش راکشیم، ده ترسی گولله بم پیک. زریکه ی زه ریا رکه ی شه و پر ده کا و گوچکه ی شه و ده دری. گوچکه کانی منیش ده خه نه ئیش و ژانه وه. له پر له تریک ئە ده م. گولله هه روا دیت، به دیواری لۆتکه دا ده که وم. سه رسیمکی دیکه. زریکه ی زه ریا گو ی درتر ده بی، لاتر سه که یه ک ئە ده م و ده که ومه نیو ئاوی زه ریا وه. ئاوه که سارده، زۆر سارده. ئۆف له ساردی ئە م ئاوه. هه میسان قیژاندن و زریکه ی زه ریا، ویزه ی گولله! له ساردی ئە م ئاوه و له زریکه ی زه ریا راده چله کیم. یه ک به خو م هاوار ده که م: نه ترسی زه ریا، نه ترسی.....

له بهر هاواری خو م له خه و راده په رم! له سه ر جی خه وه که م، له سه ر دوو ئە ژنۆ چوار مشقی داده نیشم! ته واوی له شم وه ک میوژۆ که ده له رزی. ئاره قه یه کی زۆر سارد ئازای گیانمی داگرتووه. دل م وه ک ده هو لی روژی شایی یان ده هو لی مردوو ناشتنی ئە م درگه یه له کوته کوت دایه. هه ناسکه

برکیمه. هه‌لده‌ستمه سهر پئی و به ژووره که‌دا دیم و ده‌چم. به‌ره به‌ره
دیمه‌وه سهر خو. کوته کوتی دلم هیدی ده‌بیته‌وه. هه‌ناسه و پشوو ئوقره
ده‌گرن. جگه‌ره به‌ک داده‌گیر سینم.

له پاش هه‌وتوو به‌ک شه‌ونخوونی به‌ته‌ما بووم ئه‌مشه‌وه‌ک خه‌لکی
دیکه، خه‌ویکی باش بکه‌م! به‌لام نابئی! من و خه‌ویان نه‌کو‌توو.
چاره‌نووسی من خه‌وی تیدا نه‌گونجاوه. من و خه‌و؟ هه‌ر نه‌مبووه! نیمه و
نام‌بئی!! له‌هه‌وه‌لی خو ناسینه‌وه، له‌بیست سی سال له‌مه‌وه به‌ره‌وه هه‌ر بئی
خه‌و بووم، به‌شه‌خه‌وی من له‌شه‌و و روژیکدا هه‌ر چوار سه‌عاته. زیاتر
نه‌بووه و نابئی، هه‌رامه.

ئاخ ئه‌م را‌کردنه! ئه‌م ده‌ریاز بوونه. ئه‌م خه‌یالانی را‌کردنه ئیخه‌م
به‌رنادات! ده‌بئی پرۆم، ناتوانم بمینمه‌وه. مانه‌وه بو من مردنه، مردن. به‌لام
ئاواز و من و مردن؟! نانا کاتی مردنم نه. ده‌بئی. پرۆم، کاریکم لیره‌نیه،
کاریکم نه‌ماوه! دوو سی روژ پیشتر بریار بوو پرۆم. به‌لام خوازیینی زه‌ریا و
قسه و باس له‌گه‌ل دای و باب و برای ئه‌و، کاره‌که‌ی وه‌دوووا خست. ئه‌واکه
ئیدی خوازیینی و نیشانه‌کردن و ماره‌کردن ته‌واو بووه، ده‌بئی پرۆم. ده
ئیدی با‌هه‌ستم و پرۆم بو‌لای سام و سارا. به‌لینیم دابوونی شه‌ویکیان بو
ته‌رخان که‌م. شه‌ویک دانیشم و گوئی بده‌مه به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان. له‌لایه‌کی
دیکه‌وه، به‌قسه‌کانی ئه‌م چه‌ند روژه‌یاندا وا‌دیاره به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان
ئاسایی به. وه‌ک به‌سه‌ره‌اتی هه‌موو ژن و می‌ردیکی ئاسایی. هه‌ر چه‌نده
یه‌کتریان زور خو‌ش ده‌وی. دیسانیش ده‌بئی بریار و به‌لینی خو‌م به‌رمه
سه‌ری. پرۆمه‌لایان و ئه‌مشه‌ویان له‌گه‌ل دانیشم.

له‌پاش ئه‌مشه‌ویش، سه‌به‌ی شه‌و جومعه‌خۆت بگه‌ره و هاتم. ئامان و
ده‌خیل جومعه. هانام هه‌وه‌ل بو خوداو له‌پاشان ئه‌توی. ده‌بئی ده‌ریازم

که‌ی. خوٓت قه‌ولت دا، خوٓت به ته‌ما و هیوادارت کردم. ئەوبه‌ری زه‌ریا له‌گه‌ل زه‌ریا.... ئاخ داخوا ئەو روژه‌که‌ی دی؟ بلیی بی؟!

* * *

جومعه مه‌رده‌کا‌کو سامپه‌ند! ئەگین له‌ناو ئی خه‌لک و‌کو‌مه‌له‌ش که‌م قه‌در و‌قیمه‌ت بام، ئەگین ژن و‌مال و‌سامان نه‌یرم، ئەگین رووت و‌ره‌جال و‌ئاواری غوربه‌ت هه‌م، ئەرای ئیسه‌س که‌جومعه مه‌رده! نامه‌ردی قه‌بوول نه‌کردمه. مل‌که‌چی و‌سه‌رشو‌پری و‌رووره‌شی قه‌بوول نه‌کردمه. تووای مه‌بناسی؟ تووای بزانی مه‌کیمه؟ له‌ئێ جزیره‌لاوه‌کیمه. خوهم به‌ده‌س خوهم قو‌پ و‌ه‌سه‌ر خوهم کردیمه! خوهم خوهم شاربه‌ده‌ر خوایی به‌ئێ در‌گه‌کردیه. هه‌وه‌ل منالی له‌ولآت خوهم، له‌ناو منالان سه‌رگه‌وره‌بیم. گه‌په‌ک مه‌، گه‌په‌ک خه‌لک فه‌قیر هه‌ژار و‌کاسب بید. گه‌په‌ک ئەو‌که‌سانه‌ی شیو‌شه‌ویان له‌قوروی گورگ و‌هه‌ژده‌ها و‌ه‌ده‌ر ئەهینا. به‌لام گشت ژن و‌مه‌رد و‌منال و‌لاو ئی گه‌په‌که‌مه‌رد بین. له‌ناو گه‌په‌ک ئی مه‌رد و‌پاله‌وان گه‌له‌جومعه ته‌ک بید! وه‌ئێ گیان شیرینه‌ت، یه‌ی گه‌په‌ک، یه‌ی شار، یه‌جومعه! ئیسه‌باس لاوی که‌م. له‌هه‌په‌ته‌ی لاوی شو‌فر بیم. له‌ناو شو‌فرگه‌لیشدا ده‌س فه‌رمانم ته‌ک بید. ده‌س په‌نجه‌شم ته‌ک بید. ئی گشته‌تاریفات خوهم که‌م، خیال نه‌که‌یت نامه‌رد و‌زالم بیومه‌! نه، نه. وه‌غیره‌ت

مهرد و کورپی مهرد، هه رگیز زولم و نامه ردی نه کردیمه. هه مان عه یام،
 زه مان لاوی و شو فری ناشق بیدوم. یاره که م کی بید؟ دویت کی بید؟
 تووای بزاید؟ دویت هه وه ل ده وه ل تمه ند و لاته که مان بیده خود یاروو
 وه یه ی پیره ژن هاوسایان هه و آل وه مه نارد بید، وه جومعه بووژن مه
 نه ویندار و کوشته مورده ی جومعه مه. جومعه مه تووات هه م، نه توواتمی
 بازه م هه م. له سه ر ئی دونیا غه یری جومعه مهرد نه ناسم! نه گین مهرد
 وه بان دونیا هه س ته ک جومعه ن و به س. ده سا له سه ر دونیا حه لال دونیا
 نه رام حه رام بید غه یر جومعه. نه گین وه بان دنیا بژیم نه رای جومعه س،
 جومعه نه بید نه رای خاک گوور. نه مه ده سه ده س، نه مه ناوینه، نه مه عه تر
 و نه مه ش قه رار و شوین ژووان مه و جومعه. ئی که په ت، ده که په ت، وه
 تاریکای شه و چیمه ژووان که ژال، ناوی که ژال بید. سه رت وه دهرد
 هاووردم، که م که م باب و براگه ل که ژال ناگه دار بین. نه خسه رشتیان
 مه بگرن. وه تاریکای شه و، وه مه حه ل ژووانه که مان رژیانه بان سه رم.
 جومعه یه ی نفر بید ته ک! ئی نامه رد گه له چه نی؟ مه ئیژم په نج شیش
 که س، تو بیژه هه شت که س. وه ناو تاریکی بیده جه نگ مه غلووبه. مه
 نه وژم کوه ته ک نه خواردم. کوه ته ک خوواردم، خاسیش خوواردم. نه ماما
 خاس وه ده س هاتم، فره که م بیژم سی چووار سه ر شکاندم، سی چووار
 دم و لووت وه خوون هاووردم، یه ی ساعه ت به لکه م فره تر وه ناو تاریکی
 شه ر کردم. ناخه ر سه ر ده ر باز بیم، فینار کردم. چیم وه مال یه ی هاوه ل.
 شه وه کی پیاو هه ناردم وه مال باب که ژال. خووازینی کردم. زانی چه نه رای
 من وه لام ناردید؟ نامه رد وه ت بید جومعه سووار مه بید، سووار که ژال
 نه بید! پاشی یه ی حه وتوو که ژال فیناری دام. که ژال هه لگرتم، رامان کرد.
 هاتیمه ئی جزیره. ئیره به له ت بیم. وه ئی درگه ناسیاوم بید. یه ی سال

وه‌قه‌در یه‌ی عومر وه‌ئی چزیر عه‌یام خوه‌شیم بید. شاد، سهر خوه‌ش، دلخوه‌ش.

ئه‌مما کاکو سامرهن‌د ژن شوومه، په‌سته. خوژیا دالک پیاگ ماربید، کوتک بید، ژن نه‌بید. ژن وه‌فانه‌یری، شهرت و به‌قانه‌یری. ژن گهل سفه‌ت نه‌یرن. سهرت وه‌ژان هاوردم! له‌پاشی یه‌ی سال و چه‌ند مانگ که‌ژال وه‌ت تووام بچیمه ولات خوه‌مان، وه‌مال باب و برا. هه‌وال هه‌ناردم ئه‌رای باب و برا گهل که‌ژال وه‌تم تووایم ناشتی که‌یم! کورت بیژم، ناشتی کردمان. وه‌گرد که‌ژال چیمه و ولات خوه‌مان ئه‌رای سهردان و دیدار. هه‌م دیدار دای و باب مه، هه‌م دیدار دای و باب که‌ژال.

وه ولات خوه‌مان دای و یاب و خوشک و برای که‌ژال چه‌وه گویچکه‌ی که‌ژال خوه‌ندیان، نه‌زانم! وه‌نده زانم که‌ژال دووپا وه‌ یه‌ی لنگه‌ که‌فش کرد: مه‌ ته‌لاق تووام! وه‌تم خاس ته‌لاق ده‌م! ئه‌مما وه‌ئیره نه. مه‌ مه‌رده‌م. ته‌ک بچم وه‌ درگه، وه‌من ناوژن ژنه‌که‌ت چی وه‌سهر هات؟ بوچ وه‌گردت نه‌هاتیه؟ چه‌ی وه‌ سهرهات؟ به‌ئی پرسیارگه‌له‌ چه‌ وه‌لام به‌م؟ وه‌باب و برای که‌ژال وه‌تم: جومعه یه‌ی که‌س، ئیوه سه‌د! ئیوه خیال که‌ن مه‌ ترسم؟! وه‌ شهره‌ف هه‌ر چی مه‌رده، یه‌ی شه‌رکه‌م، یه‌ی ئاگر وه‌پا که‌م، دووکه‌ل ئی شه‌ره مه‌ردم یه‌ی ولات کوور کات! سهرت وه‌ ده‌رد هاوردم. وه‌گرد که‌ژال گه‌راینه‌و وه‌ئی چزیره.

یه‌ی هه‌وتوو، دووان، یه‌ی مانگ، دووان که‌ژال هیچ نه‌ووت! مه‌ش هیچ روو پی نه‌دایمه. یه‌ی ژیان ساردمان بید. یه‌ی رووژ وه‌تم که‌ژال مه‌یه تو ته‌لاق نه‌توایت؟ ئه‌را چه‌ نه‌وژی؟! که‌ژال وه‌گرد گریان وه‌ت: جومعه ده‌خیل! مه‌کردم، تو نه‌که‌ی، قه‌له‌ت کردم، گوی خوواردم. یه‌ی گوی بید خوواردم. په‌ژیوان. ده‌خیل، ده‌خیل جومعه. ئی قسه تیر وه‌جه‌رگم دای.

یهی بهر ئەشق که ژال وە ناخمدای بلیسهی ئاگر بید، یهیی بهر به دیی و پهستی ژن و بهر چاوم زهق بید.

و هتم که ژال دوور وە ئیسه! یهیی عه یام دوور، و هیهیی ولات دوور، یهیی شار بید، سهت دیهات. یهیی مهرد بید، یهیی جومه. خوواش عافوو کات! چ مهردی بید؟! ئەمما ئی مهرده، ئی جومه، یهیی که لیمه قسهیی یهیی ژن، ژن خوهی کوشتی، مرد. خوواش عافوو کات.

سهرت وە دهر دهاوردم! هه ناردم باب و برایی که ژال خوواستم و هچزیر. یهیی هه وتوو میوانداری کردم. پاشی یهیی هه وتوو و هتم: مه هه رامزده نیه. ئیوه یهیی ئەمانهت وە لای من دیرن، ئی ئەمانهت ئیوه، ئی که ژال! که ژال وە حوزور باب و براگهل خوهی وە من وەت: بئ موروهت! مه ئەویندار توومه، توومه ته لاق دهیت؟ مه وە مالل خوهم دهر کهیت؟ مه ئەرای تو چوول په رهستی کردیمه. غور بهت په رهستی کردیمه.... و هتم: مه مالل نه توام، مالل ئەرای تو. هه ناردم مه لا خوواستم. وە شایهت هاوساکان که ژال ته لاق دام و هبان هیچ! گشت مالل دام وە ئوو، هه ئو ساعهت مالل و که ژال وە دهست باب و براش دام. خوهم چی؟ هه ئو روژه سووار که شتی بيم چیمه به ندهر. وە به ندهر سووار ماشین بيم چیمه پاتهخت.

و ه پاتهخت یهیی چهند و هخت کار کردم. ئەمما ئەشق و مهیل ژیانم نه بید! بئ دل و ده ماخ بيم. چیمه ولات خوه مان. یهیی هاوهل منالی خوهم په یا کرد، چریک بید! وە کووسار و چیاو دارستان و ولات دژ و ه شاه شهپر کردم. چه عه یام و زه مانی بید! ئەمما کام سالل بید نه زانم. و هنده زانم پاشی یهیی شهپر سهخت، گشت هه وال گهل من وە کوشت چین! زامار و شه کهت را کردمه ناو یهیی گوند. یهیی مانگ و ه مالل یهیی پیره مهرد و ه بال گهردنی بيم. زه مانئ خاس بيمه و، یهیی سالل ئەرای کار کردم. پاشی یهیی سالل بوووک

ئەرای کورە‌که‌ی سەنی. گەردن ئازایی خوواستم. گەرامەو وەئێ چزیرە. یە‌ی عە‌یام شوڤر بێم، یە‌ی زە‌مان ماملە‌کردم، وە‌ ئاخ‌ر ئێ‌ گە‌میە‌ سە‌ندم، بێمە‌گە‌میە‌وان. سە‌رت وە‌ دە‌رد ھا‌وردم. مە‌ ئێ‌ جو‌معە‌مە‌. بە‌لام ناو‌هە‌و‌ە‌ل مە‌ جو‌معە‌ نە‌بێد! شا‌هو‌ بێد. جو‌معە‌ ناو‌ مە‌ وە‌ئێ‌ دەرگە‌یە‌س. سە‌رت وە‌ دە‌رد ھا‌وردم برا، ئە‌و‌ە‌خشی.

جو‌معە‌ بێ‌ دە‌نگ دە‌بێ‌. قور و قە‌پ لە‌ ژوورە‌‌که‌دا پیلان دە‌‌گێ‌رێ‌. سە‌ری بە‌ر ئە‌داتە‌و‌ە‌. چاو دە‌‌بێ‌رێ‌تە‌ دوو‌کە‌لی جگە‌رە‌‌که‌ی. لە‌م ژوورە‌ بێ‌چکە‌دا جگە‌رە‌‌مان بە‌ جگە‌رە‌ دا‌گیر ساندو‌و‌ە‌. دوو‌کە‌ل ژووری پ‌ر‌کردو‌و‌ە‌. ئە‌‌گین هە‌ستینە‌ سە‌رپێ‌، لە‌ شانمان بە‌رە‌و ژوور لە‌ نی‌و زە‌ریای دوو‌کە‌لی جگە‌رە‌دا و ن دە‌بێ‌. چای تال و ساردی پە‌یتا پە‌یتا ناخمان دادە‌‌ئاخنی.

ئای ئە‌و‌ە‌ بو‌شانە‌کانی جو‌معە‌ دە‌‌لە‌رێ‌نە‌و‌ە‌؟ بو‌شانە‌کانی هە‌‌ل‌دە‌تە‌‌کین؟ بە‌ دە‌ستی چە‌پی دە‌م و لی‌وی گرتو‌و‌ە‌، بە‌ دە‌ستی راستیش بە‌ ران و ئە‌ژنۆ‌کانیدا دە‌‌کیشی. چ نالی‌م و روو‌دە‌‌که‌مە‌‌لایە‌‌کی دیکە‌. لە‌ ژوورە‌‌که‌ دە‌‌چمە‌ دە‌‌ری. لە‌ دە‌ور و بە‌ری ژووردا دێ‌م و دە‌‌چم. ماو‌ە‌یە‌‌ک خۆ‌م وە‌‌بەر شە‌‌هی شە‌‌وی زە‌ریا ئە‌‌دە‌م. فینکایی دە‌‌ملاوینێ‌تە‌و‌ە‌. هە‌‌وای خاوین و بێ‌ دوو‌کە‌ل سو‌ورانە‌و‌ە‌ی سە‌رم دە‌‌رە‌‌تینی! بە‌رە‌ بە‌رە‌ دە‌‌گە‌‌شیمە‌و‌ە‌. جو‌معە‌‌ش لە‌ ژوورە‌‌که‌ هاتۆ‌تە‌ دە‌‌ری. لە‌ بە‌ر دە‌‌رکێ‌ لە‌ سە‌رگاشە‌ بە‌‌ردی‌ک بە‌رە‌و‌رووی زە‌ریا هە‌‌ل‌کۆرماو‌ە‌. زە‌ریا لە‌ رووانگە‌ی دایە‌. لە‌ پش‌تە‌و‌ە‌ تیی دە‌‌پوانم. گاشە‌‌بە‌‌رد شاخیکە‌ و جو‌معە‌‌که‌‌لیکە‌ لە‌ سە‌ر ئە‌‌و‌ شاخە‌. لاقە‌‌کان و لە‌ زگ بە‌رە‌و خواری تیکە‌ل‌کی‌و‌ە‌، شان و مل و سە‌ری کە‌ل‌ تیکە‌ل‌ ئاسمان و ئە‌‌ستێ‌رە‌‌کان. وادە‌‌نوینێ‌ سە‌ری کە‌ل‌ لە‌ نی‌و پۆ‌لی ئە‌‌ستێ‌ران دا یان خە‌‌ریکی شە‌‌ر و بە‌ر‌بەرە‌‌کانی‌یە‌، یان لە‌ راوی ئە‌‌ستێ‌ران دایە‌!

لە‌ تاریکایی تە‌‌نکی شە‌‌ودا هە‌‌مووی ئە‌‌م تاب‌لۆ‌یە‌ لە‌ نی‌و هە‌‌ور و مژ و

دووکه ل و تارمایی دا دیته بهر چاو. له گاشه بهرد ده چمه سه ری و له شانی جومعه داده نیشم. کات بو ماوه یه ک له بیده نگی دا تیپه پر ده بی! نازانم ده مه وی چی بلیم، به لام له گه لکوو وشه ی «جومعه» به سه ر زبانددا دی، جومعه به هیز و توانای خوئی دهنه پرینی: جومعه و ژه هری مار! چه جومعه جومعه نه وژی؟ مه ئه رای ئی خه لک غه واره و نامو جومعه م، نه ئه رای تو. ناومه له ولات خومه، له ناو هاوه لان خومه شاهو بیدا! تا به ئاخه ر زه مانیش ناومه شاهووه. تووش وه مه بوژه شاهو، حالی بیت یان نه؟ شاهو.

ده ی باشه برا، بوچ تووره ده بی کاک شاهو! به لام پیم بلی بزائم کاتی له مه و بهر بوچ ده گریای؟ ئه رای مردن هاوه لانم ئه گریام. تو نه زانی له ئاخه ر شه ر ناو دارستان و چیا، ئی مه زلوومانه وه چ قه رار وه کوشه ت چین و شه هید بین. تو نه زانی. که س نه زانیه ت! مه یه خود مه. ئاخ.... شاهو دیسان ده که ویته گریان. دیسانیش شانه کانی هه لده ته کین و ته واوه تی جه سته ی ده له ریئنه وه.

چ نالیم، دلنواایش ناکه م! لئی ده گه پریم تا ده توانی بگری و ناخی خوئی هه لپریژی. پاش ماوه یه ک بی ده نگی و هیدی بوونه وه ی شاهو، له سه ره خو ده لیم: کاک شاهو هه ر له بیره وه ری و فکری خو ت دای. هه ر خه می خو ته و بو خو ت ده سووتی. ئیدی نازانی ئه م برا چووکه یه ت له م دوزه خه دا چو ن ده سووتی و ده تویته وه! برا که میکیش له خه می خه لک دابه! ئاخه تاکه ی له م دوزه خه دا هه ل که م؟

برام سامره ند ئیشتا که ی. شاهو ئی چیزه ی ئه زانی ئه رای چی په سند کرده؟ ئه رای مه رگ! له پاش ئی گشته کورگه ل خاسه، چه ژین؟ چه ژیان؟ خه م توه شم هه س. مه حازرم. هه ر وه خه ت و هه ر زه مان تو تووای بچی مه حازرم. ته نانه ت موئور زیادی و شوین چووینه که شم نیشان

کرده سه!

ده ک بڑی کاک شاهو، فره سپاس. هەر ئيمشو چونه؟ حازری؟ به لام
ته نیا نیم. ده سگيرانه که شم له گه لمدایه. تاکو و نیو سه عاتی دیکه له گه ل
هاورپی و دایکه مرواری و بابی خوئی ده گه نه ئیره. شاهو تیک ده چی.
رهنگی روخساری رهش هه لده گه پری. ئاخیک هه لده کیشی، بزه یه کی دیتی
و ده لی: ده سه کانت دهر د نه کا کاکو! کووده تا وه من که ی؟ شه ویخوونم
ئه ده یت؟ یه ی روژ دووان زووتر به قانه کردت وه من بیوژی؟ ترسایت
چیمه پاسگه و هه وال به م. ده په رمه نیو قسه که ی: نانا به سه ری شاهو وا
نیه. براه شاهو تو نه ترسی، که لله شه قی. ترسی من هه ر ئه وه بوو که تو
نه ترسی و ئه م قسه له م لاو لا باس بکه ی و قسه که به گوئی پاسگه بکات و
به رگریمان بکه ن. شاهو دیتته وه سه رخو. گولی بزه یه ک له روخساری دا
ده پشکوئی و ده لی: زانم، مه دم وازم، دم مه قوف نه پری! به لام ئی کاره
ئه رای خوواردن و کارگه ل سانا که م، نه کارگه ل گه وره!!

له لیواره ی زه ریاوه تارمایی چه ند که سیک به ره و ئیمه دین. ده بی
خویمان بن. هاورپی و زه ریا و... ده گه نه پیشی. خویمان. سلاو و
هه وال پرسی. ماچ و موچ و گه رده ن ئازایی. رهنگ به روویانه وه نه ماوه!
شاهو چوته ژووره که وه خوئی ساز ده کات. زوری پی ناچی، دیتته ده رکئی و
هه را ده کا: مه حازرم. بابی زه ریا ده لی: کاتی خاوه خاونه. ئیمه لی ره به و
لاوه نایه ین. با سه رنجی هیچ چاو و گوئی یه ک رانه کیشین! برۆن خوا
ئاگادارتان بیته. هانام بو خوا، به دوعا. دهنگی پیاوانه یه. دیاره سه رما و
گه رمای روژگاری چه شتووه! دایکه مرواری مات و بی ده نگه. دایک و
خوشکه که ی زه ریا ده گرین. سه ر له نوی جاریکی دیکه ش ماچ و موچ و
گه رده ن ئازایی و مال ئاواپی! ئه مجار وه پری ده که وین. شاهو له پیشه وه، من

و زه ریا به شوین ئه ودا.

له ماله لاروو خاویکوهه که له شیریک تی ده توورینتی. زور زوو
 بیده نگ ده بی و له م لاو لاده بازده مریشک وه ک که له شیر تی ده چریکینن!
 ده ک به نه حلهت بن، ده ستیشم ناتان گاتی سهرتان هه ل که نم! ئه وه ش
 رهخی زه ریا. سه مای به شینه بی شنه ی شه وان، سه ر و گوئلاکمان
 راده مووسی. ده گهینه شانی لوتکه یه کی بیچکه ی ماتوری. هه ر له و
 لوتکه یه ده چی که چهند شه و له مه و به ر له خه ونه که مدا سازم کردبوو!
 سوار ده بین. شاهو ده لی: کاکو سامرهنه، یه ی چهند ده ققه وه سه ول لیدان
 ئه چیم تاکی ده نگ مؤتور ئی لووتکه وه گووش نامه حره م نه چیت! سه ول
 به ده سته وه ده گری و: یا هوو، وه ئومیده هه ق.

لوتکه وه پری ده که وی. نه رم و هییدی ده پرواته پینتی. هه ستیکی سه یه
 ناخم داده گری. دل م پر ده بی! پشت له زه ریا و شاهو، به ره و درگه
 راده ویستم. ئاخ له و مده و ماوه یه که له م دوزه خه دا رامبووارد! کولان و
 توه وه له نیو ئاگردا، برسیتی! خوزیای ژه میک تیر و ته سه لی، ئیشتیای
 مانگی جاریک بتری یه ک ساردی، پیاله یه ک به ستنه ی، خوزیای
 چاوی که وتن و قسه و باس و هه ستان و دانیشن له گه ل هاوه لانی منالی و
 لاوی و نووسین و متالاکه م، دل م پر له ئیش و ژانی زامی ئه م چل ساله ژان و
 ژینه یه. خو قه تم روخساری ژین نه دی و قهت جیهان به دلخوازی من
 نه گه را. ژیانم هه ر ژان بوو! ژانی هه مووی ئه و شتانه و ئه و که سانه ی
 نه مده ویستن! ژان به ده س زورداره وه، به ده ست لومه که ر و هاوه لانی بی
 وه فا و بی به قاوه! ژان له خراپه و ناحه ز و ناپه سند! ئه و ده پرۆم. به ره و
 ولاته که م. به ره و خزم و که س و هاوه ل و جیهانی تاییه تی خۆم. به ره و ئه و
 ولاته ی هه موو بو من بیره وه ری یه! به ره و باخه ره زه که م. خو ش یان

ناخۆش، ژین یان ژان ههستی زیندوو بوونم ئەدەنی. چه‌نیکم پئی خۆشه هەر ئاوا که لۆتکه بێدەنگ دەپرواتە پیش، هۆنراویه‌ک له ناخی دڵ و مۆخمه‌وه هه‌لقولۆی و به‌سه‌ر زیانمدا بخزئی و بئی دەنگی شه‌و تیک شکینئی! زه‌ریا، شاهۆ، گوئی تان لیمه‌؟! به‌ره‌و ئەوان وەرده‌سوورپیم و دیسان دووپاتی ده‌که‌مه‌وه: شاهۆ، زه‌ریا گوئی تان لیمه‌؟! له‌م کاته‌دا که به‌ره‌و رزگاری ده‌پرۆم، ته‌نیا ئاواتیکم هه‌یه‌! ئەویش ئەوه‌یه‌ هۆنراویه‌ک له‌گوینی ئاوی سارد و زولالی کانیه‌کانی ولاته‌که‌م له‌کانی دلمه‌وه هه‌لقولۆی و به‌سه‌ر زبان و لپوه‌کانمدا شۆراوگه‌به‌ستی و ته‌واوی مه‌زراکانی جیهان ئاوبدیژی!

ئاوه‌که‌ی تیکه‌ل ئاوی هه‌مووکانی و کاریز و رووباره‌کانی جیهان بیته‌ و به‌ رووباره‌کاندا بجیته‌ ئامیزی زه‌ریا و ئەقیانوسه‌کانه‌وه. هه‌موو شۆره‌کاته‌کانی جیهان تیر ئاوکات، هه‌مووکانی و کاریز و بیره‌کان پاراوکات، توونیه‌تی و نه‌زۆکی یان بفه‌وتینئی! خۆزیا ده‌متوانی جگه‌ره‌یه‌ک به‌ لالیومه‌وه بنیم که تاکوو دووا هه‌ناسه‌ی عومرم ته‌واو نه‌بوايه و له‌وکات و روواله‌ته‌شدا چیرۆکیکم به‌ده‌س و قه‌له‌م نووسینه‌وه بایه و به‌زبان بو‌حه‌شیمه‌تیکی زۆرم بخویندبایه‌وه، که ته‌واو بوونی نه‌بایه‌! ئاخ له‌ورشه‌ و پرشنگی ئەو ئەستیره‌یه‌که هۆوه‌تا له‌سه‌ر دوندی کۆساره‌به‌ته‌م و مژه‌که‌وه چاو برکین مان له‌گه‌ل ده‌کات! تۆخودا ئپوه‌ش وه‌ک من وردرد لپی پروانن. ده‌لپێ له‌خۆشی و شادی ئیمه‌دا ئاگریکی گوگردیی کردۆته‌وه.

چه‌نیکم پئی خۆشه‌عه‌یامیک بیته‌ که بتوانم ئەمشه‌وه، ئەم زه‌ریا و لۆتکه‌ و ئەم کۆساره‌سه‌ر به‌موخاره‌ و ئەم ئەستیره‌گه‌شه‌ و ئەم سی‌هه‌وارچی‌یه‌ دڵ‌پرله‌ ئاواته‌له‌چیرۆکیکدا بگونجینم. به‌سه‌ره‌ات و تاسه‌ و خۆزیاکانیان نه‌خش که‌م. ئاخ چه‌نیکم پئی خۆشه‌فهلسه‌فه‌ی رزگاری ئینسان بنووسم. ریگه‌ی چاره‌سه‌رکردنی ئەم گشته‌که‌ند و کۆسپه‌بدوزمه‌وه. چه‌نیک ئاواته‌

خوازم ژيان و جيهان وه کوو هیښووه تری یه ک له نیو هه رتک په نجه کانمدا بگوشم و دلۆپ دلۆپ ئاوه شیرنه که ی هه ل لووشم! وه ننده ئاوی تری هه ل لووشم که تاوه کوو روژی مردن نه مزانی بایه برسیتی و تووینتی و رووت و ره جالی چیه؟

ئاگا ده که م شاهو به مه ترسی و په روښه وه له چواره ننده ورممان ده پروانی. زوری گوئی له من نیه. قسه کردنه که م وه ک وړینه ی لی هاتووه. وړینه یه ک وه ک لایه لایه بو دلی خوم. نازانم ده نگم ده گاته گوئی زه ریا یان نا؟ ده بی بلیی هه وای لای خومان ئیستا که چو ن بیت؟ زستانه یان هاوین؟ باخه ره زه که م چی به سه رها تووه؟ داخودا هاوه لان هه ولیان بو ئاوه دان کردنه وه ی داوه یان نا؟ ئاخ چه نیک چاوه پروانی شوپرا بووم و نه هات! توخوا بلیی که ره تیکی دیکه تووشی بم؟ که نگئی؟ له کوئی؟ زاگرو س چی؟ ئه ویش له میژه ئه و گهرم و گوربه ی جارانی نه ماوه. له م دووایانه دا خیرا خیرا ده یگوت: چ ناکه ین، کلا نشینین، هه ول ناده ین. باخه ره زه کانمان له بیر نه ماوه. بو ئاوه دان کردنه وه ی ته قه لایه ک ناده ین! یه ک دوو جار قسه مان لیک هه ل به زیه وه! جیاوازی بیر و پروا و بوچوون له وته کانماندا خه ریک بوو روژ به روژ زیاتر ده بوو. هه ربو یه له م دووایانه دا هام و شو ی که م کرد بووه!

دیمه وه سه رخو! لو تکه بی ده نگ ده پواته پیشی. ماتوره که ی هه ل کراوه. زه ریا و شاهو خیرا خیرا له چواره ننده ور ده پروانن، ئه ویش به مه ترسی یه کی زوره وه. زه ریا ئاره قه ی کردووه. ئاره قه زه نگول زه نگول له نیو چاوان و لاجانگ و روخساریه وه به سه ر سنگی دا ده تکی. ده مه وی بیکه مه جه فه نگ و قسه یه کی خوش بگپر مه وه، به شقه م مه ترسی که یان پره وی. به لام له گه لکوو ده م ده که مه وه، پیش ئه وه ی تاچه بیت و وشه ییک له

دهمم بیته دهری، ویزه‌ی گولله‌یه ک به بن گویمدا رامده چله کیینی. یه ک به خووم هه‌را ده‌که‌م: زه‌ریا له ته‌ختی لۆتکه راکشی. خوشم راده کشییم. چاوَم لی‌یه شاهۆ لووتی لۆتکه به‌ره‌و دوواوه ده‌سوورپینی. هه‌رای ده‌که‌می: راکشی، شاهۆ راکشی: ئاگام لی‌یه شاهۆ شوینه‌که تیک ئه‌دات. خوار و خپچ و لار و لۆر ده‌پروا. به‌ره‌و درگه‌ ناروا! له درپژایی زه‌ریادا به‌ره‌و روژه‌ه‌لات ده‌فپری. لۆتکه بالی گرتووه، ده‌نگی دوو ماتۆپری لی‌وه دیت. وه‌ک بالنده به‌ سهر ئاوه‌که‌دا ده‌فپری. هه‌ست ده‌که‌م چه‌ند لۆتکه ماتۆپری دیکه به‌ دوواماندا دین. له‌و لۆتکه‌نه‌وه بی وچان گولله‌مان به‌ سهردا هه‌لده‌توقینن. جاروبار ده‌نگیک دیته‌گویم. به‌لام له‌ به‌ر ده‌نگی ماتۆپره‌کان حالی نابم چی ده‌لی! شاهۆ جاروبار سه‌ریک هه‌لده‌پری و ته‌مه‌شایه‌کی ده‌ورانده‌وری خووی ده‌کات. زوو زووش به‌ره‌و ئیسه‌ لا ده‌کاته‌وه. دلخۆشی مان ئه‌داته‌وه: نه‌ترسن، گولله‌ مولله وه ئیسه‌ ناکه‌ویت! خو‌ه‌یشیان وه ئیسه‌ ناگه‌نۆ. لۆتکه‌ی مه‌ جووت مۆنۆره‌س.

چاوَم له‌ شاهۆیه، بی مه‌ترسی، سه‌ر هه‌لدینی و شوینی خووی دیاری ده‌کات! خوار و خپچ و به‌ شوینه‌ونکی ده‌پروات. ئاگا ده‌که‌م به‌ جیگه‌ی ته‌نکاودا ده‌پروات. چه‌ند چه‌لان و له‌ چه‌ند جی وام هه‌ست کرد، لۆتکه له‌ خیزی ته‌ختی ئاوه‌که‌ خشا! هه‌را ده‌که‌م: شاهۆ، شاهۆ، ته‌نکاوه، لۆتکه‌که‌مان له‌ خیز خشا، وریا به‌ وه‌رنه‌گه‌پری. پیکه‌نینی تالی شاهۆ به‌ دووی دا: له‌ بی خه‌وه‌ران که‌شکه‌ک سه‌له‌وات! کاکوگیان فره‌ وه‌خته‌ زه‌ریام وه‌جی هیشته! ئیسه‌ مه‌ هاین وه‌ناو پاشاو. مه‌ ئیره‌ خاس به‌له‌تم. وه‌ناو جه‌گه‌ندا ئه‌چم، وه‌ ته‌نکاو دا ئه‌رۆم. وه‌که‌نار که‌نده‌لان و که‌نداللاوه‌پال ئه‌فپرم.

مه‌ به‌له‌تم، ئی یانه‌ ئیره‌ به‌له‌ت نین. ئیسه‌ لووتکه‌یان وه‌ خیز نیشیه‌ت،

یان چه پ بیت. ئاگا ده کهم به قهراخ که ندال و کهنده لآن دا ده پروات. جی
 جی له خیز ده خشی. به لام چ خوئی شلوئی نات. مه ترسی نیه. شاهو هه روا
 لو تکه ریوی پیچ ده کات. هه ستاوه ته سهر ئه ژنو. منیش که خاترجه م بووم.
 زه ریا ناترسی، ده چمه شانی شاهو. زور هییدی و هیمن و له سهره خوویه. له
 پاشاو را دیسانه که به رهو زه ریا ده گه پرتته وه. به لام نه که به ریگه ی
 هه وه لماندا، له لایه کی دیکه وه! لو تکه مان به شوینه وه نیه. ده نگیشی نایه.
 ده گه ینه وه سهر سنگی زه ریا. دوو ماتوره که هه رتکیان کار ده که ن. رهوت و
 روینی لو تکه که مان زور توند و به په له یه. هه ر سیکمان وه که هه وه ل له سهر
 جیگه که مان داده نیشین. به ره به ره هه ست ده کهم به رهو درگه که ی خو مان
 ده چین.

به جی دا و چون؟ ئه وه نازنم! به لام وا هه ست ده کهم. هه ستیکی نامو
 له ناخدا دی و ده چی. نازانم شادم یان خه فه تبار؟ له ش سووک و ره زام
 یان داگیراو و شیواو. له چرکه ی سه عاتی کدا ده مه وی بش گریم و پیش
 بکه نم! گورانش بلیم و به بالوره ش خوم بلاوینمه وه. چه پله ش لیدم و به
 هه ر دوو ده ست قوریش به سهر دا کهم.

شاهو چ نالی. جاروبار ئاخیک هه لده کیشی. رهنگی روخساریم لی
 نه دیاره! ناخ و ده روونیم لی ئاشکرا نیه. نازانم له نیو خویدا له چ حال و
 هه وایه کدایه؟! به لام زه ریا بوته به رد. بری جار به شهرم و ترسه وه لیم
 ده پروانی. وه ک په یکه ره یه که له سهر جیگه ی خوئی دانیشتنوه. جو باری
 باریکی ئه سرینیکی گه ش له سهر گو ناکانیه وه، به ئه ستو سه وزه و
 سپیه که یدا به ره و دولی نیوان سنگ و مه مکولانی شور او گه یان به ستوه.
 ناخ و ده روونی زه ریا چه شنی کاغه زیکی نووسراوه له بهر چاوم
 روون و ئاشکرایه! بیر له من و حالی من ده کاته وه. به شادی و ره زای من

شاده و له خهم و خورپه‌ی من دل‌م‌ند و به ئه‌ندیشه. خوئی له بیر‌نیه! بیر له خوئی ناکاته‌وه. هر له خهم و خوسپه‌ی مندایه. دیسانیش نیوه ئاشکرا و نیوه دزه به شهرم و ترسه‌وه نیگایه‌کی به پرساری دیکه‌م ده‌کا. ده‌لیی لیم ده‌پرسی: چ بکه‌ین! چ که‌ردن بین؟ خه‌فته‌بار یان که‌مته‌رخه‌م و بی خه‌یال؟

پتر له نیو سه‌عاته له سه‌ر زه‌ریاوه به‌ره‌و درگه ده‌گه‌رپینه‌وه. ئه‌وا گه‌یشتوینه‌ته شوینیک که بو هر سیکمان دیوانسه. لیوا‌ره‌ی گراوه‌که‌ی خو‌مان! سه‌عات له چواری به‌ره به‌یاندایه. که لو‌تکه له جیگه‌ی تایه‌تی خوئی راه‌گرتی. شاهو به وه‌ندی یه‌ک و دوو یه‌کی له ماتوره‌کان له لو‌تکه‌که ده‌کاته‌وه. بی ماتلی و راویستان ده‌لی: خیراکه‌ن، نه‌مان بینن. به‌ره‌و ماله‌که‌ی شاهو وه‌پری ده‌که‌وین. له‌گه‌لکوو ده‌گه‌ینه شانی گاشه‌به‌رده‌که گویم له سرت و خورتی ده‌نگی چه‌ند که‌سیک ده‌بیته که له پشت ماله‌که‌ی شاهووه به‌ره‌و ئیمه‌ دین.

ده‌گه‌نه پیشی. دای و بابی زه‌ریا و دایه مرواری و هاو‌پین. شاهو هه‌مووان خو‌لقی ژووره‌که‌ی ده‌کات. خوئی له پیشه‌وه ده‌پروا. کلیلی کاره‌با لی ده‌دری و چرا هه‌لده‌کری. هه‌موو پیکه‌وه خو به ژووره‌که‌دا ده‌که‌ین. به حاله حال جیمان ده‌بیته‌وه. مات و بی ده‌نگ داده‌نیشین. شاهو که‌تری پر له ئاو ده‌نیته سه‌ر والور. له رهنگ و روخساری ورد ده‌بمه‌وه! مه‌ترسی یان خهم و په‌زاره سه‌ر و گوئیلاکی وه‌ک کافور سپی کردووه. رهنگ به روخساریه‌وه نیه. داده‌نیشی و روو ده‌کاته دای و بابی زه‌ریا: کاو‌لاش ده‌وریشه! شهرمه‌زاره‌م لایه‌ق ئیوه نه‌یری. وه‌گه‌وره‌یی خوه‌تان ببورنمان.

پیری، ده‌سه‌و وه‌ستانی، خوربه‌تی فره‌ شهرمه‌زار دوس برابره‌لم کات!
بابی زه‌ریا پیاوانه قسه له ده‌م شاهو ده‌رفینی: برا ئه‌م قسانه منالانه‌یه.

پیاوه تی و براهه تی ئیوه له گه ل کاکۆ سامپه ند بو ئیمه له گه نج و خه زینه بایه خدار تره. ئیمه شه رمه زاری توین.

شاهۆ رووم تپده کا: مه گشت نه زانستیم دهرچین ئیمکان نه یری! زه ریا خانم، دای و باب زه ریا، دایکه مرواری، هاوپی، جاسم، مه خوه مان گشت ئه مه زانستمان چینه قاچاقی وه ئی درپگه قه یر مومکینه. ته ک خود تو ئیسسه باوه نه یری. کاکۆم! ئیره رووژ و شو، دایم و دهره م هاوه گه ماروو، وه ژیر چاودیری. فره که س وه ئی رییه وه کوشت چینه. فره که س زامار و ناقس بینه. فره که س ده سگیر و به ندی بینه. هه لاتن قاچاق وه ئی درپگه ری نه یری. مه گشت ئی به زانستمان. ئه رای متمانه ی تو ئی کار کردمان! ئیسسه تو چه وژی؟ یه ی گله لووتکه دیرم، یه روح هه ر دوو فه دات که م. چوه ن تووای مه هام وه خزمه ت تودا. تووای یه ی بار، دووبار، دهه باره تریش بچیم! مه حازرم!

سه ری قسه داده مه زری. شاهۆ، دای و بابی زه ریا، دایه مرواری و زه ریا و هاوپی و جاسم هه مووان به نۆره بیره وه ری خویمان له و شاربه ده رانه ی ویستوو یانه هه لین و نه یاتوانیوه، ده گیپنه وه. ده یان روودا وه ی راکردن و نه توانین باس ده کری. باس له سه ر باس و قسه له پشت قسه وه بیر دیبنه وه و ده یگیپنه وه. دایه مرواری چایی تی ده کا و جاسم چایی مان پپدا ده گیپری.

به یان له ناخافل دهرکمان پی ده گری. بیجگه له من و شاهۆ که س له ژووردا نامینی. هه موو به ره و مالی خویمان ده رۆنه وه. له گه ل شاهۆ به ره و رووی یه ک داده نیشین. شاهۆ به ر ده بیته وریته! گشت ترس مه ئی یه بید، وه بان زه ریا و لووتکه ده سگیرمان که ن. ترس مه ئی یه بید ئه گین ده سگیرباين، سامپه ند ئه وژی ت شاهۆ مه هاورد دای وه ده س پیاک

ده‌ولت شاهۆ نامهردهن، هاو ده‌ست پاسگهن. ئاخ چه‌نیك ئی ترسه‌م
بید!!

كاكو مه زانم، تو نه زانی ئی خیزه‌لان، ته‌نكاویه‌ل، ژیری كه‌ندال و
كه‌نده‌لان یه‌ل مه‌ وه‌ قه‌راخیاندا گوزه‌ر كرده‌مان، چه‌نیك پر مه‌ترسی بید.
فكر كه‌م یه‌ك دوو لووتكه‌ ئی قه‌راول یه‌له‌ چه‌پ بیده. حه‌تمه‌ن كه‌فتنه‌ ناو
ئاو زه‌ریا. له‌ كوو؟ له‌ ئی ته‌نكاو خیزه‌لان یه‌له‌. مه‌ ئاگا كردم وه‌ كووره‌و دییه
وه‌ شوین مان نه‌هاتن. وه‌ گیان ئی كاكو سامپه‌نده، یه‌ی مانگه‌ی مه‌ شوین
ئی زه‌ریایه‌ تاقی كه‌م! ری نیشان كه‌م. گشت مه‌ترسیم وه‌ رووزه‌ردی
خزمه‌ت تو بید. زانی چه‌س؟ یه‌ی چت ئه‌رات باوژم. ئه‌ گین وه‌ خه‌ته‌ر
كه‌فتبایم وه‌ ئی ده‌مانچه‌ شه‌ر ئه‌ كردم.

ده‌ست ده‌بات و له‌ ژیر كراسه‌كه‌ی ده‌مانچه‌یه‌ك ده‌ردیئیی.
هه‌لده‌ستمه‌ سه‌ر پی. تف له‌ ده‌مدا وشك ده‌بی، ره‌نگم ده‌په‌رپی.
فرمیسك به‌ روومه‌تمدا شوپراگه‌ ده‌كات. ده‌زانم له‌ ناخی ئه‌م هه‌ژاره‌دا چ
باس و خواسه‌. باوه‌شی پیدا ده‌كه‌م: كوره‌ شاهۆ تو چاوی منی، روخی
منی. ده‌یان جار زیاتر ده‌ست و ده‌م و نیو چاوانی ماچ ده‌كه‌م. شاهۆ باب و
برا و برپه‌یه‌ پشته‌ی منی، من برا چوركه‌ی تو. ئاوا بیر مه‌كه‌وه‌، من خووم
هه‌موو شتیك ده‌زانم. ساله‌وه‌ختیكه‌ به‌ شوین ئه‌م كاره‌وه‌م. تووش باش
ده‌ناسم. مه‌گین تو له‌ سالی سیفردا له‌ گه‌ل شوپرا له‌ دارستاندا دووسیی
مانگ پیكه‌وه‌ نه‌بوون!!

له‌ نامه‌یه‌ كدا بو شوپرا باسی تو بۆ كردبوو. شوپرا تۆی له‌ خۆت باشت
ده‌ناسی! له‌ وه‌لامی نامه‌كه‌مدا زۆری باسی تو كردبوو. شوپرا.....
هه‌ست ده‌كه‌م مووچرك به‌ ئازای له‌شی دا دیت. له‌ باوه‌شم ده‌چیته
ده‌ری. به‌ مۆره‌یه‌کی سه‌یره‌وه‌ تپم ده‌روانی: چی؟ كی؟ تو شوپرا وه‌ كووره‌و

ناسی؟ تۆ خوواکەت تۆ ھاوێل شۆپرای؟ شۆپرا زیندەن؟ رزگارەن؟ وەبەند نین؟ ئەی برا تۆ ئەرای چی وەگەرد مە لە شۆپرا باس و خواس نەکەیی؟! دادەنیشیتە سەر چۆک، دەستەکانی ھەلدیئیی: خوابە شوکر، خوابە ھەزار بار شوکر.

لە ژێر لیپورا دەست دەکا بە وپێنە و دووعا. لە پاش ماوہبەک، ئەژنۆیەک لە سەر عەرز و ئەژنۆیەک لە ھاو رووم تیی دەکا: شۆپرا لە ناو مەدا پیغەمبەر بید! نەک ھەر لە ناو کۆرەکان دارستان، نەوللا شۆپرا لە ناو گەشت کۆسار و دارستان و خەلک ئاویبەکان پیغەمبەر پاکیی و براہتیی و ئازایەتیی بید. خوەی نەتوایئیی بپەرەستنی، وەلیلا گشت خەلک شۆپرا ئەپەرەستیان. مە سی مانگ توواو کیفا و کیف، دوولا و دوول، گونداو گوند، لە گەل شۆپرا لە جەولەدا بیمە. شاھۆ برا بیچکەیی شۆپران، ئۆمەت و مورید شۆپران! ئاخ شۆپرا توو ھەکوورەیی برا، وە دووریت کوویر بام، کوویر، کوویر.....

لە قەپەیی گریان ئەدا و دەلی: تو خوواکەت شۆپرا زیندەن؟ کۆلی گریانیکیی بە کۆلتر ھەموو ناخم دەھەژئیی. شاھۆ لە کۆلی گریاندا ھەر بە وپێنە بیروەرەکانی لە شۆپرا دەگپێتەوہ. دەگری و لە سەر چۆکی خۆی رادەکیئیی. لە پاش ماوہبەک سوکناییی دادی، ھیدی دەبیئەوہ. بپێک باسی شۆپرا دەکەین. ئیزنی لی دەخووزم و لە مالاکە وەدەر دەکەوم. دیسانیش وەک ھەمیشە خوولیکیی شەقام و ئیمزای دەفتەری پاسگە و روودەکەمەوہ لیوارەیی زەریا. تۆکیی شۆپرا؟ چ کەسی؟ چ کارەیی؟ خەلکی کۆیی؟ کۆری کیی؟ ئەوی کئیبی باشە نیوی تۆ، تاریفی تۆ و بەسەرھاتی تۆی تیدایە!! ھەر کەس ئینسانە، ئازایە، لە دەست دیوہزەمی زولم و زۆر و برسپیی و نەزائین و رەشایی بەھاوارە، دەست پەرورەدە و قوتابی و ھاوہلی تۆیە. تۆ

چەند سالت سونحە؟ چەند جارەن هاتوو بە تە سەر دنيا؟ لە چەند شوپن و ولا تاندا هەلسوورپاوی؟ بە شوپن چي يەو هی شوپرا؟ کيی و لە چي دە گە پيی؟ شاهۆ راست دە کات؟! خەلکی دارستان و شار و گوند و چيا و دۆلە کان چي؟ تۆ پيغە مبهري؟ ئەو پيغە مبهري و خۆی لە خۆی و پيغە مبهري تە خۆی حاشا دە کات! دە زانی پيغە مبهري چي؟ خاويی، بە رانبهري، نازايی، براهە تي.

هە مديسان دوو پات بوونەو! روواله تيکی تازه و مانايه کي کۆن. بە شەر لە سەر کوورە ي زەوي: شاربه دەر! لە باوہ ئادە مەوہ تا کوو من، لە منەوہ تا کوو دنيا بييت و بميئي، تا کوو قيامەت! تا کوو هەزارە ها تپ و تەو ئلە ي دیکە ي پاش ئيمە. لەو چرکە ساتەوہ باوہ ئادەم لە بە هە شتەوہ شاربه دەري زەوي کرا، چارە نووسی بە شەر بە شاربه دەري نووسرا. تۆرە مە ي باوہ ئادەم هە موويان بي جياوازي شاربه دەر. بری کەس لی يان حالی يە و بریکيان لە تاریکی دان. متمانه يان نيە! لە شک و گومان دان. بە ختەوہ و چارە رەش، حاکم و بەر حوکم، هە موو لە گوینی يە ک، چارە نووسی باش و خەرapiان شاربه دەري يە. بگرە لەم کيشە يە دا بری کەس خويان پی بە ختەوہ بييت و بری کەس ي دیکە هە ست بە دوو کە و تن و چارە پە شي بکەن.

بە لام ئە گين بير بکە ينەوہ، ئە گين هە موو کەس بير بکاتەوہ، بو مان و بو تان و بو يان روون دە بيتهوہ هە موو شاربه دەر، شاربه دەر گە ليک بە ئاکام يکی تالەوہ، مردن. تخی بوون و يە خسير بوونی ئيو گۆر يکی سارد، رەش، قوول، تاق و تە نيا. رزين و گە نين. هە پروون هە پروون بوون و هە شاو لي کرم و مار و ميروو. لە تە نيا ي خۆ تدا، لە مە زلی ئاکام تدا، دە بي خانە خوي کرم و مشک و مار و ميروو بي. لە سەر تە رم ت بە رمبازين دي

و ده چن، هه لده به زن و داده به زن. دیلان ده گپرن و پیست و گوشتت مسقال
 مسقال ده پچرن. کرم له مؤخت ده خوا، مشک میشتک هه لده لووشی.
 میرووله به سهر که ولت دا دی و ده چیی، مار له ژیر باخهل و له نیو
 که پر اکه ی سهرت دا مه زل ده گری. چت له ده ست دی؟ جگه له ژان و دیق
 و وهره م ههل هیئان. جگه له رووانین و وزه هیئان و ههل کردن. دهره وه ی
 نیو گور و نیو گور ههر مانایه که! ههر وه زیعه تیکه. ئیمه جیاوازی یان له
 نیوان داده نیین. ئیمه پیمان وایه جیاوازی یان له نیوان دایه. مه گین له کات و
 ساتی له دایک بوونه وه تا کوونی مردن له سهر دنیای روون، شهو و روژ،
 دایم و دهره م سه گ و پشیلته ههر له گهل نین؟ مشکت ههر له کونه
 دیوار و بن میچ و ههر به دوواوه نین؟ کرم و زه روو ههر له گوشت و ئیسک
 و پیستت ناله وهرین؟ چت له ده ست دی؟ چت له ده ست هاتووه؟! مه گین
 داخ و دیق و خه م و خورپه و ژان و وهره مت له سهر دنیای روون که من؟
 ئاخ ئینسان توچی؟ توچی؟ چ دوور نه پوین، کاک شاهو توکی؟ توچی؟
 چ کاره ی؟ له م دنیا چت ده وی؟ به ته مای چی؟ ئاوات و هیوات کامه یه؟
 چاوه پروانی کیی؟

هه موو هول و ته قه لات بوته ئه وه ده بیه یک ئاوی تال و چوار نان و
 پیاله ییک په نیر بوئه مرؤت ته یار که ی و سک هه لمسینی! که لله ت گهرم
 دایینی، با بزانیین تا کوو سبه ی کی مردوو کی زیندوو! بوچ نه چین و
 بانگه واز نه که یین. هو خه لکینه ئیوه هه موو شاربه دهرن، دهره دارن،
 هاو دهرن، هه موو ئاکامتان مردنه. گه زیک گور و دووگه ز جاویان هومایی.
 ده سا ئیدی رووره شی و دزی و ده غه لی به سه. دوژمنایه تی و فر و فیل و له
 تهرمی یه کدی له وهران به سه.

به لام ئای ئای تو خودا بلی من شیته نه بم؟ بلی شیته نه بوو بیتم؟

ئوه ده‌لیم چی؟ قسه بۆ کئی ده‌که‌م؟ مه‌به‌ستم له‌م و پرنه و چه‌نه‌وه‌ریه
 چیه؟ ده‌مه‌وئ چی به‌کئی بلیم؟ خه‌لک هه‌موو له‌من به‌ئاگاتر و حالێ تر و
 روون‌ترن! ده‌یجا که‌وا‌بوو، ئه‌ی من قسه بۆ ده‌که‌م؟ خو‌بر‌واشم به
 مژۆلیایش و پروپاگانده‌نیه! ده‌جا ده‌پرۆسه‌ر له‌به‌رده‌ده! خو‌ت له‌قور‌گره،
 خو‌ت له‌قور‌هه‌لکیشه. ساتی دامرکی. پرۆسه‌ر بنیوه، پشوویه‌ک بده،
 چاوئیک بنی سهریه‌ک. کئی من؟! ناتوانم، ناتوانم، نا،نا،نا.

وا باشتره‌ پرۆمه‌سه‌ر‌گاشه‌به‌رده‌که‌م، ئه‌وی دو‌ئشه‌و له‌خه‌وما له
 هانا‌یا لۆتکه‌م ساز ده‌کرد! ئاخ‌حه‌یف و خه‌سار... ئه‌ی مه‌خابن! چ‌خه‌یاڵ
 بلاوئیک؟ چ‌خه‌ونئیک؟

لۆتکه! راکردن.... ده‌رباز‌بوون له‌م‌گراوه‌یه.... له‌م‌در‌گه‌و له
 شاربه‌ده‌ری.... نابئی کاکئی خو‌م‌نابئی. ده‌ست‌نادا.... له‌توانای که‌سدا‌نیه!
 ده‌ست‌به‌ردار به.... من ده‌ست‌به‌ردار بم؟ به‌لین بئی تاینو‌گور‌په‌چی
 مه‌زارم ده‌ست‌هه‌لگر نه‌بم! چاره‌نووس؟! وا‌دیاره‌چاره‌نووس تو‌ی به
 خه‌لکی ئه‌م‌چزیر و گراوه‌له‌قه‌له‌م‌داوه. ئه‌ی به‌س دیداری دو‌ستانم؟
 خزم و که‌سانم؟ دای و باب و خوشک و برا و ئه‌وهاوه‌لانه‌ی سی‌چل‌سال
 ته‌مه‌نم له‌گه‌لیان رابوار‌دوووه؟ هو‌گری یه‌ک‌بووین؟ ئه‌ی باخه‌ره‌زه‌که‌م؟
 ره‌زه‌کانم! شه‌رت بئی ده‌ست‌به‌ردار نه‌بم. ئه‌ری بلیی هاوه‌لان چوو‌یینه
 سه‌ر‌باخه‌ره‌زه‌که‌و ئاوه‌دانیان کردبئی ته‌وه؟ یان بلیی هه‌ولیکیان بۆ‌ئاوه‌دان
 کردن و به‌به‌ره‌م‌گه‌یاندنی دابئی؟

ئه‌ری بۆ چی قه‌ت هه‌والیکم له‌و‌بابه‌ته‌وه‌بۆ‌نه‌هات و هه‌والیکم بۆ
 نایه؟ هه‌ر‌باسی له‌گور‌ئی‌دا‌نیه. بپرای‌بپرا!.... ره‌نگه‌ئهم‌قسه‌و‌باسه
 قه‌ده‌خه‌و قورغ‌کرایئی؟! ره‌نگه.

ئهمه‌ش‌گاشه‌به‌رده‌که‌و ئیوان‌ئهم‌دوو‌تیره‌گه، راست‌له‌سه‌ره‌و

خواری تیره گه که ی لای راست. راست له سهر روخی زهریا. ئەوا خویش له مه لی کردن تیر بوو و خهریکه خوئی له رکه ی باسک و سنگی زهریا رزگار ده کات و به ره و حهوا ده فری. خوړ و زهریا و زنجیر و زریی زهریا له رووانگه مدا و شنه یه کی زور به مهیل و میهره بان له نامیزم ده گری.

له سهر گاشه بهرد دانیشتووم، پان و تهخت و جیگه داره. ده توانم راکشیم، دانیشم، ته نانهت له سهر شان یه ک دوو تلیش بخوم و ئەم باره وبار و ئەم لاو لا بکه م. جگه ره که م هه لده که م. ده ی نیم به لالیومه وه. شهرت بی تا کوونی گهرمای درگه و ناگری خوړ شه که تم نه که ن، به ره و نیو شار نه گه پیمه وه زورم ته مه شای گه می و لوتکه و زنا زهنای گه میه وان و ماسی گر و ماسی فروش کردووه، ده با ئەم پړۆ برپیک له له نگه رگه و که شتی یه کان نیزیک بم و له زهریا و که شتی بروانم. ئەم دوو هاوه له میژوویی یه. ده با ئەم پړۆ من و زهریا دوو به دوو بین. له ته نیایی یه کی دوور و دریزدا، له قوولایی ته نیایی دا. ده با من و زهریا خویمان بو یه ک رووت کهینه وه. خویمان بو یه ک بخه ینه سهر بهری ده ست، سهر دایه ره و سازیکی دیوناس!

به راستی سهیر و سه مه ره یه، ههر چهنده ده پروانم و ورد ده بمه وه، له رووانگه مدا جگه له ورشه وورش و بریقه بریقی زهریا و زریی زهریا چ دی به دی ناکه م و نایینم. ده بی بلیی ئەم زهریا یه، ئەم نسکۆله ی واله رووانگه ی مندایه جیگه ی چهنده شار و دی و چهند دارستان و کووسار بیّت؟

ده بی به ئەژمارده و کیشان چه نیکی به خه لوار و تون ماسی و بوق و قرزآل و نه ههنگ و نه قه و گیان له بهری دیکه تیدابی؟ ده بی بلیی چهنده ها بالنده له سهر ئەم ئاوه خه ریکی راوه ماسین و چهنده ها بنه ماله کارو ئیش و رزق و روژیان له م ئاوه دابی؟

تۆ سه‌یرکه، بیرکه‌وه، پروانه له‌م‌گشته‌خه‌لکه‌ی به‌سه‌ر ئه‌م زه‌ریابه‌دا
 دین و ده‌چن. ئاخ قسه‌ی پیشینیان، راست وایه: ئاو و ئاوه‌دانی. ئاو و ژین و
 ژیان. بارانه‌ی هه‌زاره‌ها سالگاری و توفانه‌که‌ی نوح جاریکیان ئه‌م کوره‌ی
 زه‌ویه‌ی تیک رووخاند. وه‌ک به‌ری ده‌ست، وه‌ک ته‌ختی ئه‌م گاشه‌به‌رده
 سامالیان کرد. هه‌ر نیشته‌وه‌ی توفان و ویستانی باران و زگ و زای ئاو بووه
 هو‌ی پیک هاته‌وه‌ی ژین و ژیان. شایکه ئه‌م زه‌ریابه به‌ده‌وراندوه‌ری
 خویدا چهنده‌ها ئینسان و ئاوه‌دانی وه‌کو کردۆته‌وه! ئه‌ری بلیی له‌به‌ره‌و
 رووی من، له‌و به‌ری ئه‌م زه‌ریابه‌کوی بی‌ت؟ کی‌ی لی بژی؟ ره‌گه‌ز و زبان و
 داب و نه‌ریت یان چۆن بی. ئه‌ری خوچ له‌بیرم نه‌بوو ئه‌م‌پرو هه‌ینی به‌و
 که‌شتی تایه‌تی هه‌وارچی و لاهه‌کی و سه‌یاح و قاچاخچی دیت! ئه‌م
 هو‌ش و گو‌ش و زه‌ینه‌ی من بوچ وای لی هات؟ ئه‌وه‌تانی تاکوو
 که‌شتی به‌که له‌قه‌راخ له‌نگه‌رگه‌رانه‌و‌یستا و زه‌نا زه‌نای خه‌لک هه‌ل‌نه‌ستا
 چم له‌بیر نه‌بوو. ئه‌وا خه‌لک به‌تاق و پۆل پۆل داده‌به‌زن و ریگه‌ی دپرگه
 ده‌گر نه‌به‌ر. ده‌ک بژین خه‌لکی ولاتانی تیشک و نوور و رووناکایی، شایکه
 هه‌ر که‌سه‌ی له‌ره‌نگیک و له‌وینکی لیباس له‌به‌ردایه! شایکه زه‌رد و
 سوور و سپی و که‌سک و سوورمه‌یی و چه‌نیک ره‌نگی دیکه‌ دین و
 ده‌چن! هه‌زار خو‌زیام به‌خۆتان بو ئه‌م هه‌موو سه‌رخۆشی و دلخۆشی و
 نه‌شه‌و گه‌شه‌یه‌تان! ئه‌وه‌ش به‌کیک له‌وان که‌راست رووی کردۆته‌من. ملی
 ریگه‌ی گرتۆته‌به‌ر و راست به‌ره‌و من دی. بلیی کاری به‌من بی و بمناسی؟
 بلیی کاری پیم بی‌ت؟ به‌ره‌به‌ره‌گه‌یشتۆته‌پیشتر.

پیاویکی له‌ده‌سته‌پیاو که‌له‌گه‌ت‌تر، به‌لام حووج و در‌بژیش نیه. به
 روواله‌ت دیوناسه. ده‌لیی له‌مه‌و به‌ر دیومه. لی‌گه‌ری با بیته‌پیشی. یا خودا
 خیربی. هه‌ر خیر ده‌بی! شه‌ری چی!؟

ئەم درگه به دۆزه خه و من دۆزه خیم، کاک بریا کوتەنی له دۆزه خیش به و لاوه؟ نهوه لالا و بیللا له دۆزه خ به و لاوه ترمان نیه. ده سا که وایه ئەهی شوول و چربی و داری ئەم ئاگره بو ته ره؟

به ره به ره دینه پیشتر، راست به ره و من دیت. به په له په ل هه نگاو هه لده هیئتیه وه. نا، کاری به منه. ئەو منی ناسیوه ته وه، من ئەو ناسمه وه. ئەوه دهستی چه پی هه لینا و سلاوی کرد...

ده نگیکی بهرز و خووش، وشه یه کی خوشتەر و دیوناس: دوستی ئازیز... ئاخ بارانی ره حمه تی خودا! ده زانی کی یه؟ چنار هه زار سال ده زی و تاقه جار یکی باز له سه ره ده نیشی. من به چل سال عومره وه ئەوه دیسان باز به ره و من دیت! ده زانن کی یه؟... نازانن؟ هیچتان نازانن؟ شار یکم ده نی پیتان ده لیم. به لām نانا قه ی ناکا شارم ناوی، من مزگینی و شیرنی تان ئەده می. کاک شوپرایه! شوپرای پیغه مبه ری کوپستان و کوسار و دارستان. ئەو پیغه مبه ری له پیغه مبه ری ی خو ی حاشا ده کات. مچوورکی به هه موو له شمدا دی، له سه ره گاشه به رد خو م حه و ئەده مه خواری. ده که وم و هه لده ستمه وه. به ره و شوپرا راده که م، لاتراسکه ده به ستم، خو م ده گرمه وه به ره و شوپرا ده فرم! بال ده گرم، به ده وری سه ری دا باوه خو لی ده که م. سی جار له ده وری ده گه پریم و خو م ده هاومه نیو باوه شی. توند له ئامیزی ده گرم، سه رم ده نیمه سه ره شانی و له قولپه ی گریان ئەده م.

ئاگام لی یه به به ری ده سته راستی به نیو شان و پشتمدا ده کیشی و: ده ی دوستی ئازیز! تو چونی؟ چونی که له؟ نیوچاوانی به نیوچاوانمه وه ده نووسینی و: هه موو شتی گوپراوه، جیهانی ئیمه داری له سه ره به ردی نه ماوه! دوستانی ئازیز ئەوی کووژرا، کووژرا! ئەوی گیرا، گیرا، ئەوی دیکه هه موو چوونه ته وه دوخه که ی هه وه لیان! له سه ره خو به دوستی ئازیز،

هونەر و هونراوه، رومان و فلهسه‌فه و ئینسانیه‌تی مان بو ماوه‌ته‌وه. وشه‌ی (دوستی ئازیز) له‌ زمانی چه‌نده‌ خو‌شه. وشه‌ی زه‌مانی قه‌دیم و سه‌رده‌مای ئه‌وین. ئه‌وینداران له‌ بۆره‌تاری ئه‌وینداری دا‌گازه‌مان ده‌کرده‌ یه‌ کدی: سلاو دوستی ئازیز، سپاس دوستی ئازیز، به‌ دو‌عا دوستی ئازیز یا خوا به‌ خیر بیی میوانی ئازیز، رۆژانی به‌هار شه‌وانی پاییز* . دیمانه‌ت به‌ خیر گۆله‌ به‌هاره‌ گاسنیش مان نیه. بی‌خه‌ینه‌ ژیر پی‌ت! نازانم و چ له‌ بیرم نیه چه‌نده له‌ باوه‌ش و ئامیزی یه‌ کدا ئاو‌یزانی یه‌ ک ده‌بین؟ له‌ بیرم نیه به‌ چ گوفت و لغتی یه‌ کدی ده‌لاوینینه‌وه؟ ئاگادار نیم چۆن و به‌ کام زبان و وشه‌ و دیر و هه‌لبه‌ست هه‌والپرسی یه‌ کدی ده‌که‌ین. له‌ بیرم نیه چه‌نیک ده‌گرین و چه‌نده قاقا ده‌کیشین؟

ده‌بی بلیی له‌وکات و ساتی ئامیزی یه‌ کدی دا چمان گوت‌بی؟ چمان پرسیار کرد‌بی و چمان وه‌لام دا‌بیته‌وه؟ شو‌را له‌ باوه‌شم ده‌خزیته‌ ده‌ری. ده‌ست ده‌خاته‌ سه‌ر شانم. ریگه‌یه‌کی باریک ده‌گریته‌ به‌ر و ده‌لی: له‌ که‌نگی وه‌ به‌ شوین تۆدا و یلم! خۆم له‌ که‌س ئاشکرا نه‌کردووه، جگه‌ له‌ زاگرو‌س. ئه‌ویشم به‌رپی ئه‌و خیلاته‌ کرد. - ده‌ستی به‌ره‌و خیلاته‌ که‌ی خالۆ درێژ ده‌کا! - هه‌ر به‌ هه‌والپرسی له‌ ئهم و ئه‌ویکی نامۆ له‌ ماله‌ خو‌ته‌وه، له‌ ماله‌ دایه‌ مرواری و هاو‌رپی‌وه، له‌ ماله‌ زه‌ریاوه - شه‌ریک و هاوه‌لیکی ته‌واوت هه‌یه! مه‌باره‌ک بی، به‌خته‌وه‌ر بن - له‌ ماله‌ چۆل و هۆله‌ که‌ی شاهۆوه - زۆر پیاوه، زۆر ئینسانه‌ قه‌دری بزانه - شوین و نیشانه‌م هه‌لگرتووی و هاتووم. ئاخه‌ پیاوی چاک رۆژی حه‌شر و کلا

گرتن؟ یانی وه ننده له دنیا بئی هه والی نه تزانویه ئەم شه و لهو خیلاته شایی جندو کانه؟ یان هه وایه کی دیکه و فر و فیلیکی دیکه له که للهت دایه؟ نایه لئی وه لأم ده مه وه! نا، نا چ مه لئی. له نیو دلت دام. رهنگی روخسارت هه موو شتیکیان بو ئاشکرا کردووم. له مخهت و شوین هه لگرتنه شدا شتیکم بو ده رکه وتووه! ده رفه تمان زوره، باسی هه موو شتیکی ده که یین. ئیستا که خیرا خیرا و نازا هه نگاو هه لینه وه، ده بئی بگه یینه خیلاته که. جا تو قسم بو بکه. له خؤ، زاگرووس، زه ریا، درگه، شار به دهر، تاراو، تاراوگه.

وه ک دوو هاوه لئی منال کار ده ستمان خستؤته سه رشانى یه کتر. له نیو قه دی ئەم گرده وه، به بز نه ریی یه کی خوار و خییج دا تیپه ر ده یین. جووتی که ره واله راست له ژیر لاقمان ده رده په رن و دامان ده چله کیین! له قاقای پیکه نین ئە ده یین. له قه دی ئە و دیوی گرد ده هالین، په له هه ور یکی زور گه وره و سپی به ری خؤ ده گری. به جووته تی ده چریکیین: هه وران گازه گازه، ئەوا هات به تاوی چاروکی..... چاوه کانم هه لم ده که ن! به ره و زه ریا شؤر ده بیینه وه، ئاره ق له ته واوی له شمه وه هه لده قولی. ده گه یینه سه ره خی زه ریا. به جووت ده لیین: یه ک دوو سی. ده سستی یه ک ده گرین و پیکه وه خؤمان ده هاویینه ئامیزی زه ریا وه.

باسک لی دان، مه لئی کردن، بین کیشان. قرنه گو می و یه کتری خنکاند نه وه. قاقا کیشان و ئاو به سه ره و چاوی یه کتری دا کردن. دیسانه پشته مه لئی و بین و لاقی یه کتری کیشان. ده نگی قاقا لیدانمان ئەم ده ور و به ر ده هه ژینی. خؤمان و لیاسمان فینک بووینه ته وه! له ئاو دیینه ده ری. لیاسه کانمان خووساون و به له شمانه وه نووساون. هه میسان ده ست ده خه یینه سه ره شانی یه کدی و به قسه و باس به ره و خیلات ده روین. نیو

که‌وش پر له ئاون و هەر جه‌لقه‌یان دیت. به‌ره‌به‌ره هه‌لم له لیاسه تهره‌کانمان هه‌لده‌ستی. ته‌م و مژیکه‌ی خه‌ستیش له سه‌ر زه‌ریاوه دیت و تیمان ده‌هالی. ده‌بی بلیی ئه‌م هه‌لم و ته‌م و مژه هی ئاوی زه‌ریا بی؟ یان هی لیاسه‌کانی ئیمه! ئه‌وه ئیمه‌ین به‌ره‌و ئه‌م مژه ده‌چین یان مژه‌تیمان ده‌هالی و ده‌وره‌مان ئه‌دا؟ نازانم، به‌من لیک نادریته‌وه. وه‌نده ده‌زانم له نیو ئه‌قیانووسی ته‌م و مژیکه‌ی شینکی و خه‌ست و پته‌ودا قسه‌له زاری یه‌کدی ده‌رفینین! له‌هاوه‌له‌کانی مندالی مان ره‌زا بوته‌دوکتور. له‌خوشیانه‌بال ده‌گرین. به‌هه‌لفرین و جریوه‌جریو ری ده‌برین. شاهۆ زۆر تیک شکاوه، زۆر بی چووه! ئه‌م بزنه‌ری باریکه‌جیی هه‌ر دوومانی به‌جوانی نایته‌وه، شان به‌شان رو‌یشتن مان دژواره! هیوای شه‌هیدکات و ساتی مردنی نه‌بوو، هه‌یفی کرد. برووسکه‌ی موغهره‌ی پشتم پرستم لی ده‌بری. چه‌ند ساله‌دیسکم هه‌یه‌و پیی لی نانیم. زاگروس زۆر تونده. ئه‌م خول و ده‌وره‌یه لیک ناداته‌وه. توند ده‌پروا، ده‌بی باسیکی زۆری له‌گه‌لدا بکه‌ین. نیو چاوانمان پر له‌گنج و لوچ ده‌بی. خوربه‌دلمان ده‌گوشی. شوپرش ماشینی کرپوه، ژنی هیناوه، دووکانی داناوه، مناله‌کانی زۆر کوک و پوشتنه‌بونی ئودوکلو‌نیان کولانیک پر ده‌کات! ده‌مم پر له‌تف ده‌بی، شوپرا په‌رووش ده‌کات به‌جووت داده‌نیشین و تیر ده‌هی قینین و ده‌رشیننه‌وه.

مه‌جید له‌پاش کوټ و به‌ند و که‌ند و کو‌سیکی زۆر چۆنه‌وه سه‌ر مه‌علیمی و پیاوانه‌دی و ده‌چی. له‌کامۆ و کافکا نووسراوه‌ی تازه‌بلاو بوته‌وه. ناله‌ی جودایی و دیوانی گۆران له‌بازاردا که‌من... خۆزیا‌قه‌ره‌نی سه‌ر و سامانی ده‌گرت و له‌به‌ند رزگاری ده‌هات. هۆمه‌ر ده‌ستی کرده‌وه به‌چیروک نووسی. مژپته‌وتر و خه‌ست‌تر بووه. له‌م هه‌رده‌پان و به‌رینه‌دا هه‌ر شه‌ره‌ده‌ندووکه‌مانه‌و ده‌روینه‌پیشه‌وه. ئه‌م به‌ر و ئه‌و به‌ری ریگه‌به

ههزار و ههزار پاساری و خه زایی و مه لی ورد و درشت و ره نگا وره ننگ له شه قه ی بالّ نه دن و ده فرن. مهل به جریوه جریو، راست و چه پ به سه ر سه ماندا دین و ده چن. له باسی وه زیعه تی نه مپرو و هه والی هاوه لانی کون و تازه تیرنابین. هه رکه سه ی ده نکه نوکیکی شای خوار دووه، نیوی دیته گورئی و ده وسیی ده خویندریته وه.

که ی له مژ هاتینه ده ری؟ له که نگئی وه له م راستانه شیناوه رد و سه وزه لانه داین؟ قسه وباس نه یه پشته وه پی بزاین. خو ناوکه بارانیکی خوش ده ست پی ده کا. له ژیر نه م خو ناوکه بلاوینه شدا قول له نیو قولی یه کدی هه روا به فرین و غاردان، به پیکه نین و قسه و باس و گورانی کوتن، له هه ردیکی به رین و بی برانه وه دا به ره و خیلات ده پوین. نه کو تایی و نه شله به چه نه دادری ناده یین و هه روا ده یلین و ده ی نه ستینه وه. به ره به ره هه ست ده که م نه وه منم زیاتر پرسیار ده که م و شوپرا وه لام نه داته وه. نه ری شتیکی تازه و سهیر! وه ک شتیکی هه ست ده که م شوپرا زور بلی یی و چه نه دریژی و چه له حانیی جارانی نه ماوه. زور له سه ره خو تره. جاروبار وه ک شتیکی هه ست ده که م پیرانه ده دوی! بو تاقی کردنه وه ی، من نیستیکی چم نه پرسی، نه ویش چی نه گوت! له رابردوودا ئاوا نه بوو. کو ما ئاوریک بوو. چرکه سه عاتیک له بانگه شه و پروپاگانده و مژولیا ییش هه دادانی نه بوو: نه مال و گوره ییم پی سهیره، زور سهیر.

نه وا له دووره وه خیه تی خیلات ده رکه وتن. به لام شوپرا ریگاکه با نه داته وه. سه دگه زیک له و لای نه م ریگه وه که پر و چارداخی بیستانیکی دیاره. له ژیر خو ناوکه دا خووساوین. نه وا خو ناوکه کردیه ریژنه. له حه بیه تی ریژنه به را کردن خو مان ده گه بیه نینه بهر که پری چارداخه که. ریژنه زور زوو کو تایی دی. هه ور به ئاسمانه وه نه ماوه. خو ر وه دهر

که‌وتۆتۆته‌وه. دیسانه‌که‌ش هه‌لم و موخار له‌جل و به‌رگه‌که‌مانه‌وه هه‌لده‌ستی. پۆمپیکێ ماتۆرێ کار ده‌کا و ئاوێکی زۆر به‌لوه‌دا دینیتته‌ده‌ری. چه‌وزیکێ گه‌وره‌ی پر له‌ئاو له‌به‌ر ده‌می پۆمپه‌که‌دایه. وا دیاره‌ئه‌م چارداخه‌ش چایخانه‌یه. له‌به‌ر هه‌یوانی چایخانه‌که‌داده‌نیشین. که‌وش و گۆره‌وی داده‌که‌نین.

شۆرا به‌ره‌و چارداخ ئاو پر ئه‌داته‌وه: کاکێ چایچی بگه‌فریمان، میوه‌یه‌ک، چایه‌ک، ساردی‌یه‌ک؟ له‌وانه‌یه‌بلیم هیشتی داوخوازه‌که‌ی ته‌واو نه‌بووه‌که‌سام و سارا ده‌گه‌نی! سارا شانی شۆرا ماچ ده‌کا و هه‌رتکمان به‌خیرها تن ده‌کات. سام خۆی ده‌هاویته‌باوه‌شی شۆراوه‌و ئاوێزانی ئامیزی ده‌بی. سه‌رم سوورماوه‌! ئه‌مانه‌بو‌لیرن؟ شۆرا له‌کۆی‌وه‌ده‌ناسن؟ له‌مه‌سه‌یرتر ئه‌وه‌یه‌که‌به‌ر ده‌بنه‌قسه‌و باس و هه‌والی ئه‌م لاو لاو ئه‌م و ئه‌و لیک ده‌پرسن.

سارا به‌جی مان ده‌هیلی و سام له‌گه‌لمان داده‌نیشی. سام و شۆرا به‌ر ده‌بنه‌گپرا نه‌وه‌ی بیروه‌ری رابردوو. شیناوه‌رد و بیستانیکێ خشیلانه‌و خۆش و رازاوه‌به‌ده‌وری چه‌وز و ماتۆر و که‌پر و چارداخه‌وه. ئه‌م چایخانه‌ش پشت به‌خۆر و روو به‌جاده‌و به‌شی له‌بیستانه‌که‌. قه‌ت به‌زه‌ینیشم دا نه‌ده‌هات له‌م گراوه‌کا و لاشه‌دا ئاوه‌ها به‌هه‌شتیک پیک بیته‌له‌شۆرا پرسیار ده‌که‌م: تۆ بیرت بو‌لای ئه‌مه‌ده‌چوو که‌له‌م دۆزه‌خه‌دا ئه‌م سه‌وزه‌لان و شیناوه‌رده‌ساز کریت؟

به‌بزه‌یه‌کی تاله‌وه‌لیم ده‌پروانی و: ئه‌گین خۆت به‌خه‌لکی ولاتیک و ولاته‌که‌ت به‌هی خۆت زانی، ئه‌م درگه‌یه‌سه‌هله‌، دۆزه‌خ و له‌دۆزه‌خ به‌و لاوه‌تریش له‌ئیره‌ئاوه‌داتتر و رازاوه‌تر ده‌که‌ی! به‌لام ده‌بی بیرت به‌لایه‌وه‌بی، فکرت بی‌گه‌یه‌نی. چاوه‌هل‌بینی، دل‌ی ده‌یتی. قوول‌بیرکه‌یه‌وه‌، دوور

پروانی. چاره نووس و به سهرهات بو ههر کوئی حهوا دای و له ههر کوئی گیر سایه وه، ئه و شوینه به ولاتی خۆت دانئی. ژین و ژیان له وی پیک بیئی. ده سا بو ئاوه دان کردنه وهی ته قالا بدهی..... ئهوا سارا به قهر تاله یه ک هاروئی و میوه ی دیکه وه، سامیش به دوو قوری یه کیان چایی و یه کیان ئاوی داغ وه گه پانه وه بو لامان. له گه ل تو بخول کردنی هه وه ل هاروئی، عه تری هاروئی تازه له برکه لیوه کراوی سه ریستان ولات داده گری و ئیمه ی نه دی و بدی، ئیمه ی بی به ش له خیر و خوشی و به خته وه ری، وه ک له برسانه هار بو بیئین، هه شاول بو میوه ده به ین.

هیشتی تیر نه بووم و ههر به هه شاول و شاتاول ده خۆم که ده نگه ی شوپا زینگه له گویم هه لده ستینی! راویستان و ماتلی به سه، چه نده ت دل پیوه یه له گیران و باخه لتی که و به ری وه بیخو، ئیدی ده بی پروین. مال ئاوی له سام و سارا و باریکه ری یه کی تازه. له نیوه پراستی بیستانه وه به ره و خیلی کۆچه ره کان و شوینی شایی جندوکان.

ئاو جی جی باریکه ری خووساندووه. به ئه سته م ری دهر ده که ین. مارمیلکه یه ک له بهر لاقمانه وه راده کات. زهرده قوره یه ک له ژیر سیبه ری گه لاکاندا زبانی دهر کیشاوه. مار بک له نیسی گاشه به ردیک پاپوکه ی خوار دووه. پۆلیک کۆتر به سه ریستانه که دا دین و ده چن. تاق تاقه یه کیان ته قله لی ئه دن. دوو دال دوور و نزیک له حهوا له نگه ریان گرتووه. ده گه یه دیواره چالووکی په ر ژینی بیستان، دوو که رویشک له نیوان چالووکه کاندای خویان حه شارداوه.

له باریکه ری یه کی دیکه وه به نیو ره مل و خاک و خۆلدا، به سه ره خۆله مپه یه کی زور ریگا به ره و خیل ده گرینه بهر. شوپا ده لیی که سی له گه ل نیه، له ژیر لیورا ورینه ده کات: جیهانی نامو، جیهانی دیوناس. جیهانی

لاوه کی و ئیره بی. ولاتی بی حه سانه وه، بی پشودان. ولاتی بی وچان و ده رفعت و مؤلت بو زور به ی کهس و زور شت. ئەم دالانه راوچی کوتر و که رویشک و کهوی خو ولاتی. برسی و به ته‌مای گوشت و ئیسک و خوینیان. ئیمه‌ش دایم و ده‌رهم له هاتنه سەر دنیاوه تا کوونۆی تخیل بوونه وه بو نۆ گوپ، سەدان و هه‌زاره‌ها دال و خه‌رتەل به شوینمانه‌وه‌ن.

راوچی له‌ش و روحمان. قه‌سته‌سه‌ر و موته‌ی سەر دلمان. ئیمه‌ش بو ئەوان، ملۆزمی حه‌سانه‌وه‌یان، به‌خته‌کی به‌خته‌وه‌ری‌یان. هەر دوو به‌ره لیک حالی، لیک ناحالی. حالی و ناحالی! ده‌سا ئەم جیهانه، ژیان و ئەم ژبانه به‌م هه‌له‌یه! هه‌له‌یه‌کی دوولایه‌نه، دئی و ده‌جئی و پیک دئی. پر له‌بگه‌ر و به‌رده، خیشمه‌ خیشم، پر له‌گیره و کیشه و شه‌ر و هه‌للأ و زه‌نا زه‌نا. کئی زه‌ره‌ر ده‌کا و کئی قازانج؟ کئی ده‌ی دوپړینئ و کئی ده‌بیاته‌وه؟ هه‌رتک به‌ره ده‌ی دوپړینن. له‌ لایه‌که‌وه ئینسان، له‌ لایه‌که‌وه به‌شه‌ر. هەر دوو به‌ره لیک حالی، لیک ناحالی. لیک حالی و ناحالی. ده‌سا لیک راده‌کیشین، لیک ده‌کووژین. له‌ یه‌کدی ده‌شیوینن.

تاوانی ئیمه‌ی به‌ره‌ی ئینسان نیه. تاوانی ورچ و سه‌گ و ریوی و مشک و پشیله‌یه. تاوانی به‌ره‌ی دیوه‌ز مه‌یه. مل ده‌کیشنه مالۆچکه‌مانه‌وه، جه‌رگ و دل و ده‌روونمان هه‌لده‌کولن. هەر به‌ شوینمانه‌وه‌ن، ده‌مانگرن، به‌ن‌دیمان ده‌که‌ن. له‌ دارمان ئە‌ده‌ن و ده‌مانکووژن. ئاخ..... ده‌ست له‌ به‌رامبه‌ر ده‌ست و چاو له‌ حاندی چاو دایه. خو له‌وان ئاو نایه، له‌ ئیمه‌ خوین بیت، نانانا.... نه‌ده‌بوو و ابی! نابی و ابی. جوپره‌ قازاخی یه‌ک له‌ ژیر کولو گلیکه‌وه، له‌ ژیر لاقیه‌وه ده‌جریوینئ و له‌ شه‌قه‌ی بال ئە‌دات. هەر تکمان راده‌چله‌کین. هه‌ودای و ریته‌ی شوپرا ده‌پسیت.

بزه‌یه‌کی دیتی و ئاوریک له‌ من ئە‌داته‌وه. هه‌میسان له‌ ژیر لیورا

ده یکاته و پرتنه: ناخ خۆف و مه ترسی. دیسانه که له و پرتنه دا بووم! هه لیته و پلته، کهس نازانی ده لیم چی! ته نانهت خۆشم!! ماوه یه ک بی دهنگی و له پر دهست پی کردنی گۆرانی: مه زرا، باران، وه نه وشه، باخ، ئاو.... بی ئاوی، وشک بوون، هه لپرووکان.... له پر به سه ر خیل دا ده که وین. گۆرپه پانیکی به رین، چوار ده ور خپوته و که پر و کوخ. نیوه پراستی خیل مه یدانیکی چۆل و هۆل. چۆله که کوژ به ده ره وه نیه. جه نگی نیوه پروه و ولات ته ندووریکی داغ. کابرایه کی گه پراوه لویی خپوته یک لئه دا و چاوی پیمان ده که وئی. له خپوته دیتنه ده ری و ده ست له بن گوی بانگه واز ده کا: هۆ هۆ ئه جننه و جنۆکان، شوپراتان لی بوته میوان. ئه م گازه یه چه ند جار دووپات ده کاته وه. لویی پتر له ده پازده خپوته لا ده دری و ژن و پیاو به ره و ئیمه دین! کابرایه کی زور پیر، مووی سه ر و ریش و سمیل و ته نانهت برۆ و مژۆلکیشی سپی له ده رکی خپوته که یه وه هه را ده کا: به خولای میوانا خوه می، ته لاقا یۆنان که وئی مالا که س ناچی. هۆ کوره بلاوه ی که ن. ماله که س نایه. کاک شوپرا، تۆش کاک ی برا فه رموون.

خپوته که ی زور گه وره یه. لویی خپوته لئه دا و خولک تازه ده کاته وه. شوپرا وه پیشی ناکه وئی. هه رتکمان به شوین پیره دا ده چینه نیو خپوته. ده لپی تیره م جاریکی دیکه ش دیوه! کهنگی و له کوی؟ نازانم، وه بیرم نایه ته وه. به لام به خاترجه می جاریکی دیکه شم نیو ئه م خپوته ته دیوه. له نیو هۆده فه رش راخراوه. ده سته نوین به پریز، بن دیوار و بن دیوار له جاجم پیچراوه. له نیوه پراستی هۆده دا دارکۆله که ی چوار پالووی ره نده کراو چه قیون. هه ر که س له لایه ک داده نیشین. دوو لای میرمالی جوانچاک ساردی و سه هۆلومان بو دین. له هه مان کاتیشدا که ولی نیوه پروه راده خرئ. زوری پی ناچی، که شه ف که شه ف چیشتی گه رم که

هه‌لمیان له سه‌ر هه‌لده‌ستی، ده‌کیشریته سه‌ر که‌و‌ل. له‌پاش خواردنی ئەم ده‌وره‌چایی و ساردی‌یه، ده‌بئی ئەم چیشتانه‌ تام و چیژیککی سه‌یریان بئ. دووسی کابرای گه‌راوه، دوو لاهه‌ می‌رناله‌ که‌ و پۆلیک ژن و منال ده‌رژینه ژووری و هه‌موو تیبه‌ری خواردن ده‌بن. ده‌نگی ئومی کولسووم ژووری پر کردووه. شه‌پۆلی مۆسیقای گۆرانی ئومی کولسووم نومی خه‌یالاتی دارستان و هه‌رتک زه‌ریا و کۆساریکی دیوناسم ده‌کات. هه‌ستی بوون و سه‌رخۆشی ناخم داده‌گری.

سه‌ریک هه‌لده‌بپرم و لامل و به‌ دزه سه‌رنجیککی شوپرا ئەده‌م، چاوه‌کانی سه‌رچاوه‌ی کانیه‌کی هه‌ل‌تۆقیو، رووباریکی زولال به‌ خور به‌ هه‌رده‌پانی روومه‌تی دا ده‌رواته‌ خوار! ده‌بئی چی بیر که‌وت بیته‌وه؟ شوپراش سه‌ر هه‌لده‌بپری و نیگامان قه‌تییسی نیگای یه‌کدی ده‌بن. به‌هیما‌ی برۆ لیبی ده‌پرسم: خانه‌خوئی کئی یه؟ ئەو روو ده‌کاته‌ خانه‌خوئی و پرسیار ده‌کا: هه‌وال یۆنان له‌گه‌ل رۆژگار چۆنی؟ ئەم به‌ دم ئاخیککی سارده‌وه: هه‌ناسیک دی و ده‌چن، له‌گه‌ل رۆژگارا... ئاخ! شوکرانه‌ بژیرا په‌روه‌رده‌گارمه‌. غه‌یرا لوتفی وی کئی توانیه‌ت ئەو سی مه‌له‌ وه‌خه‌ون و خه‌یال وه‌به‌رچاو بیریت؟ له‌گه‌ل ژيانا خاسم. سه‌ریک هه‌لده‌بپری، چاوئیک له‌ شوپرا ده‌ترووکیئتی و به‌ بزه‌یه‌کی تاله‌وه: یارمه‌تی یا هونگورو و خورما...! شوپرا پاش ئاخ کیشانیکی تال، ده‌ست به‌ خواردن ده‌کاته‌وه. ده‌نگی ئومی کولسووم، هۆنراوه‌ی دارووخان و تیک‌پمان. چه‌مه‌ر چۆپی و شین‌گیپری یادی له‌ یادماوان... ده‌ست له‌ خواردن ده‌کیشینه‌وه. ناخ پر له‌ ئاخ، ده‌روون سامالی خه‌م و خه‌فته‌ت. پال‌دان به‌ ده‌سته‌نوینه‌وه. ده‌وریک چایی، ده‌وریک میوه‌. قسه‌ و باس. ده‌وریک میوه‌، ده‌وریک ساردی. ئیزنی ده‌رکه‌وتنم هه‌یه‌ یۆنان، ده‌نگی شوپرایه: ده‌بئی به‌ر له‌ خورئاوا ره‌شو

که مانچه بدینم. وه لآمی یونان: روئیشته دوستا نازیز، ره شوها له شار. وه شوینی با هه ناردوومه. زوو وه ئیره دیتۆ. یهک راستیش ئامایا خزمهت هۆنهر هه لبهست لاوزه کانی. ئەم هۆدهش شیرکهت ره شوو منایه. هۆو منال چایی، ساردی!

مچوورکپیک به هه موو له شمدادئ. ئەوا هاته وه بیرم. روژیک هاتبوومه دیتنی خالۆ، خالۆ له مال نه بوو. ره شو نه دیو و نه ناس خولکی ئەم هۆدهی کردم و زوریشی که مانچه بو لیدام. بۆیه ههر ده مگوت ئەم هۆده هاتووم! نه مده زانی کهنگی؟ چۆن؟ له کوئی؟

نهواری گۆرانی دیتنه کو تایی. یونان پیش نیار ده کات چاوئیک گهرم کهین. هه موو پی مان خو شه. هۆده جگه له من و شوپرا و یونان کهسی دیکه ی تیدا نامینئ. ههر کهسه ی بالتجیک له ژیر سهر و له حاندی خو مان دریز ده بین. نازانم بوچ وه پهرزم. له ناخدا ئوقره م نیه. ئەم شان و ئەو شان ده کهم. ده لئی ئیستیکی دیکه دلّم له حاندی نیوکمدا ده په رپیته ده ری و خوشم له حه یبه تانه فججه ده کهم.

شوپراش خهوی لی ناکه وی و به خه به ره. به لام یونان حهوت شای له خه ودا دیوه! جاروبار پر خه یه کی له گوینی کوپژنی ئەسپ به گه رووی دا دئ و ده پروات. جگه ره یه ک داده گیر سینم. ژانئیک به نیو چاوانمدا دئ. به دوو که لی جگه ره که بازنه دروست ده کهم، جاده ی کاکیشان ساز ده کهم! جگه ره دیتنه ته و او بوون. پیلووم قورس بوون. مژۆلکی سه ری و خواریم ده چنه ئامیزی یه که وه. بو ماوه یه ک په رده یه کی نارنجی به ری چاوم ده گری. گه رمایه ک به ده مار و ماسوولکه کانمدا دئ و ده چی. له شم له گه رمه یاوئکی ته ردا ده که ویتنه پاشاوی گهرم و داغی رووبار بکه وه له پر راده چله کیم و له وه نهوز دیمه ده ری.

ده‌نگی پارچه موسیقایه کی خوښ رام ده‌تله‌کینې! له‌م شان‌وهه بو‌ئو
شان وهرده‌سوورپم. شوپرا جگه‌ره له‌نیو قامکدا پالی به‌ده‌سته‌نوینه‌وه
داوه. ره‌شو تیل به‌سهر سیمی که‌مانچه داده‌هینې. سوژی که‌مانچه ناخی
خیوه‌تی ئاخنیوه. راسته‌وه ده‌بم و به‌ره‌وه ره‌شو ده‌چم: ئەم هه‌راو
هوریایه‌ت له‌چه‌پیاوی چاک! نازانی خه‌لک نوستوه؟

باوه‌ش به‌یه‌کدا ده‌که‌ین و ده‌م و گوویی یه‌ک ماچ ده‌که‌ین.
ده‌گه‌پریمه‌وه سهر جیگا‌که‌م، شوپرا رووم تی ده‌کا: ده‌شزانی بپر‌خینې ها!!
ئو سهری چاره‌که‌سه‌عاتی نابې. به‌روژدا چ‌سه‌عاتیک و چ‌ده
سه‌عاتیش راکشیم، هه‌ر وه‌نده‌م خه‌و به‌له‌شدا دی! به‌لام شارژ ده‌بمه‌وه.
ره‌شو ده‌چیته‌وه نیو دنیای خوئی. لافاوی موسیقا شه‌پول شه‌پول دین و
هو‌ده‌که‌لاورپیز ده‌که‌ن. شه‌پولی موسیقا به‌دزه دزه ری بو‌نیو دل
ده‌رده‌که‌ن. دل پر له‌ئاوات و هیوا، پر له‌تامه‌زرویی و چاوه‌روانی یه‌کی
دوور ده‌بی. ره‌شو له‌به‌ر خویه‌وه جاروبار قام و گورانی تیکه‌ل موسیقا
ده‌کات: هو‌نراوه‌کان ده‌بی هی شوپرا بن! وه‌ک بوی بجم ئەم چه‌شنه‌روانین
و تی‌رامانه‌له‌ژیان و جیهان، شیوازی شوپرایه. یونانیش سه‌عاتی له‌مه‌وبه‌ر
هیما‌ی پی کرد. ئەوا یونانیش پاش ئەم هه‌موو پر‌خه‌پر‌خه، له‌پاش دوو
سی‌تل له‌خه‌وه‌ستا بریک چاوه‌کانی هه‌لده‌گولوفی و روو ده‌کاته شوپرا:
ئه‌ز نه‌گوت ره‌شو دینو شوپراخان؟ برا ئەی بوچ ناخه‌فن؟ شه‌ف بی‌داری و
له‌به‌ره! راده‌کشیته‌وه و ئیمه‌ش به‌لادا ده‌که‌وین. خه‌و بی‌ت یان نا،
پشوودانیک بی‌که‌لک نیه!

هه‌میسان تل خواردن و ئەم شان و شان. دیسانه‌که‌ش کو‌رژنی یونان
و پر‌خه‌ی شوپرا و ره‌شو. به‌ره‌به‌ره نیو هو‌ده‌ده‌بیته‌یه‌خسیری ره‌شایی و
تاریکایی. کی خه‌وتوو، کی به‌خه‌به‌ر؟ ته‌نانه‌ت ناگه‌داری به‌خه‌به‌ری یان

خه و لی که وتنی خۆشم نیم! ناشزانم کات و سات چۆن تی پهری! ونده دهزانم له دهره وهی هۆده زرمه ی رمبازی نی ئه سپم دیته گوئی. یۆنان دیسانه کهش له پاش بری چاو هه ل گولۆفین ده لی: کورینه هه کاموو نۆرایه له هۆیه خدانا سیپالا خوو هه ل بزارن و به لۆی یا پشتا چادرا بچنه گووه ندا. هه وه ل کهس خۆی له و سه ری هۆده خۆ ده گوپی و ئاوقای دهره وه ده بی. ئیمه ش وه کوو ئه و به نۆره ده چینه سه ری خدان و خۆ ده گوپین. ئه وه ی له پاش هه مووان له خیوت ده چیته ده ری منم.

وه ک نه دی و بدی له پشت هۆده وه ده چمه بهر هۆده. چاو به ته وای شه قام و مهیدانی خیل دا ده گپم. سواره ی ئه سپ رهش مهیدانیان داگرتوو. کلاوی ئاسن له سه ر، چه ک له شان و ده مانچه به نیو قه ده وه، دین و ده چن. بریکیشیان قه مچی و باتۆم هه لده سووپین. مهیدانیان له چی گرتوو؟ ئه م خۆ نوواندن و قه مچی و باتۆم هه لده سووپاننده یان له بهر چیه؟ سامۆتک و تارمایی خویان له رهش سوار لاده دن و جاروبار جو جۆ و هۆهۆ به ک دیته گوئی. هه ر کهسه ی له مهیدانی ئه م ده نگه دا بی، زوو خۆ چه شار ئه دا، خۆ کلا ده کا و ده رباز ده بی!

پۆلیک سوار له دووره وه به پرتاو به ره و من دین. به ره و پشت خیل راده کهم و سه ره و خوار ده بم. رووباریکی کهم ئاو به ره و زه ریا شوپراوگه ی به ستوو. قه راخی رووبار ده گرم و به راویچکه ملی ریگه ده گرمه بهر. به ره به ره رووبار ده بیته گۆلاویک. سی چوار ماسی زگ هه لماسیو له قه راخ گۆلاوه که که وتوون. چه ند ماسی گیژ و نیوه گیانیش به سه ر ئاوی روخی گۆلاودا دین و ده چن. گۆلاو له و سه ر ده بیته جوگه له یه ک و بریک له خواره و هتر ده رژیته رووباریکی به رینه وه. ئه مه هه ر رووباره که ی پیشوو! به لām پان بوته وه، یان باشتهر بلیم ماسیوه. زۆر چاو ده گپم و به قه راخی دا

دیم و ده‌چم، که سم وه‌بهر چاو نایه مه‌لیی تیدا بکات. به‌لام هه‌نگاو به هه‌نگاو هه‌ر سییه‌ره و له جم و جوّل دایه. سییه‌ره کان لال و بی زمانن، ته‌نانه‌ت بگره‌که‌ر و کویر و له یه‌کدیش بی هه‌وال و نامو بن.

نیگام ده‌پر مه‌ سهر رووباره‌که. زور سه‌یره، ئەم رووباره به‌رینه‌ش ئاو‌که‌ی هه‌ر لیّل و بوگه‌نه و ماسیه‌کانی برپیکیان مردوو، برپیکیشیان له گیانه‌لا دان. له رووانگه‌مدا، له نیوه‌راستی رووباره‌وه گه‌می یه‌ک ده‌رده‌که‌وی، گه‌می‌که به‌ره‌و من دیت. به‌لام که‌سی له سهر به‌دی ناکه‌م! ئە‌ی کیّ لیّ ده‌خورئ؟ ئاخه‌ ده‌بیّ یه‌کیّ لیّ خورئ! ده‌نا چوّن به‌ سهر ئاو‌که‌دا به‌ره‌و من دیت؟! بلیّ «با» به‌ره‌و منی بیئی؟ ده‌بیّ راویستم و سه‌رنجی بده‌م تا‌کوو ده‌گاته پیشی، جا ئە‌وده‌م شتیکم بو ده‌رده‌که‌وی.

گه‌می هه‌روا به‌ره‌و من دیت. سییه‌ره‌کان له‌ ده‌ور و به‌ری من دوور ده‌که‌ونه‌وه. ئە‌وا گه‌می گه‌یشته پیشر. وه‌ک شتی‌ک به‌ره‌به‌ره تارمایی ده‌عبایه‌کی له سهر به‌دی ده‌که‌م. ئە‌ری وایه. وه‌ندی گه‌می دیته به‌ره‌وه، ده‌عباکه ئاشکراتر ده‌بیّ. به‌ روواله‌ت له به‌شهر ده‌کا، به‌لام به‌شهریکی عاجیباتی و سه‌یره. کورته‌بالایه‌کی گوله‌ی نابوته، سه‌ریکی چکۆلانه له سهر ملیکی زور باریک و دریژ. ملی وه‌نده باریکه ده‌لیی ئیستیکی دیکه لار ده‌بیته‌وه و سه‌ره بیچکۆلانه‌که له‌وه سه‌ره‌وه به‌ر ده‌بیته‌وه. سه‌ره‌که‌ش وه‌نده بیچکه‌یه ده‌لیی سهر‌نیه. زیاتر له سه‌ره میرووله ده‌چی. که‌چی هه‌ر ئە‌و سه‌ره بیچکۆله‌یه جووتی گویچکه‌ی زور زه‌لام و دریژی لیّ شوپر بوته‌وه. گویچکه‌کان وه‌نده زه‌لامن یه‌کیان ده‌توانی دو‌شکه‌ک و ئە‌وی دیکه لیقه‌ی ده‌عباکه‌بن. سه‌رتر ئە‌وه‌یه گویچکه‌کان باوه‌خولی ده‌که‌ن. وه‌ک به‌رزه‌ویژ لووله‌ده‌بن و گوی قولاخ ده‌ویستن. گه‌می له‌ حانندی من، له قه‌راخ رووباره‌که راده‌ویستی و ده‌عباکه هه‌رام ده‌کاتی: دوورکه‌وه،

دوور که وه نازانی وینه هه لگرتنه وه له م شوینه قه ده غه یه؟ دوو چاوی زیت و زور وردی ده عبا له نیو دوو بیرری زور قوول و ره شدا به وردی له هه موو لایه ک و هه موو شتیک ده روان.

دوو چاوه که م کاتیک دی که ته مه شام کرد ده عبا که سه ری به سه رمدا گرتووه و چاو به سه ر و گوئلاک و نیو باخه لمدا ده گیپری. ئه ری له کوی وه گه یشته من و شان به شان و روو به رووم و یستا؟ سه رنجیکی چواره نده وری خووم ئه دم، سیبه ره کان هه موو هه لاتوون. دوور که وتوونه وه. ده یجا له شه و یکی سه مه ره و له قه راخ روو باریکی ئاوا پیس و بوگه ن، من بوچ به ته نی ئاوقای ده عبا یه کی وه نده نه گریس و ره زاگران بم؟ به ره و مهیدانی خیل ده گه ریپمه وه. له هو ده یه کی گه وره وه زه نا زه نا دی. به ره و هو ده که ده چم. ده رکی ئاوه لایه. ده چمه ژووره وه.

یه ک راست ده چمه سه ر جیگه ی خووم و داده نیشم. ماموستا باسی ولاتانی روژ هه لاتمان بو ده کا. نوره ی ناساندنی موسیقای ئه و مه لبه نده دی. ماموستا مهیدان به ده سته وه ده گری. ده نگه ی مهیدان به رز ده بیته وه. قوتابی ده یکه یه چه پله ریزان. پولیک له قوتابیه کان دیلان ده گرن و له نیوان عه رز و ئاسماندا سه ما ده که ن. گه وره ی قوتابی یه ک دپته ژووری و له ده رس و ده وری قوتابیه که ده پرسه ی. ماموستا پیی ده لی: زاگرووس له هه ره قوتابیه باشه کانی ئیمه یه. شانازی پیوه ده که یه کاک شوپا. به لام ئه مپو نه هاتوته وه! له گه ل شوپا له که لاس وه ده ره ده که وم. ئه و له پیشه وه ده روا. به نیو بانگی ده که م و دپته پیشی، ده سته ی ده بیته سه ر شانم و: بی ده نگ به لاری! ئه وانگه ل زه فه ر به نیو و نیشانمان ده بن. بلیی زاگرووس له کوی بیته دوستی ئازیز! به ده رکی هو ده یه کدا راده بوورین. له به ر ده رک و بانی چرایه کی زور هه لکراوه. پارچه ی ره نگا وره نگ هه لواسراوه. فوودانه ی

سوور و زهرد و شین پر له با هه‌لدراون. ده‌رک و په‌نجیره‌ی هۆده ئاوه‌لایه. ده‌نگی مۆسیقای گرز و هه‌وای هه‌له‌په‌رکی شه‌پۆل شه‌پۆل ده‌رژینه‌ده‌ری. ده‌چینه‌ژوور. نیو هۆده به‌سه‌دان چرا رووناک داگه‌پاوه. قاقای ژن و پیاو تیکه‌له. شوپرا ده‌ستم ده‌کیشیت و توند و چالاک به‌شوین خۆی دا ده‌مکیشیتته‌ده‌ری و به‌هه‌نگاوی خیرا خیرا دوور ده‌که‌وینه‌وه. له‌م و ئه‌و ده‌پرسی: زاگرۆست نه‌دیوه؟ پۆلی سه‌گه‌ل له‌دوو‌روه به‌وه‌پین به‌ره‌و ئیمه‌دین. به‌م چه‌په‌چه‌پ و وه‌پینه‌دا له‌دوو‌زده و سیزده‌ش زیاترن. زرمه‌زرمی نالی ره‌وه‌ئه‌سپیکیش و پیرای سه‌گه‌پ ده‌گاته‌گویمان و شوپرا ده‌لی: راست به‌ره‌و ئیمه‌دین. به‌لام له‌ئاوه‌ها شه‌ویکدا و له‌گه‌مارۆی ئه‌م هه‌موو ئه‌وانگه‌له‌دا ئاوقای سه‌گه‌پ و به‌گژ سواره‌ی شه‌ودا چوون کاریکی هه‌له‌یه. زۆر منالانه‌یه. دیسان سالانی به‌ر له‌ته‌مه‌نی سی سالان بایه‌شتیک، به‌لام ئیستا که‌نا نا ده‌ستم ده‌کیشی و خۆمان به‌کۆلانی‌یکدا ده‌که‌ین. له‌و سه‌ری کۆلان له‌ده‌رکیکی ئاوه‌لاوه‌ده‌چینه‌حه‌ساریکه‌وه. له‌و سه‌ری چه‌سار، له‌ژیرخانی خانووبه‌ره‌به‌کی دوو نه‌هۆمدا چرابه‌ک ده‌ئایسی. ده‌چینه‌پشت په‌نجیره‌ی ژیرخان و له‌نیوه‌وه‌ی ده‌روانین. سی کوره‌جه‌حیله‌راکشاون و به‌راکشانه‌وه‌قه‌سه و باس ده‌که‌ن. شوپرا به‌قامکی په‌له‌پیتکه‌له‌جامی په‌نجیره‌ئه‌دا. کوره‌گه‌ل ده‌رکی ده‌که‌نه‌وه. ده‌چینه‌ژووری. یه‌کیان به‌په‌له‌که‌تری پر له‌ئاو ده‌خاته‌سه‌ر والۆر. شوپرا ده‌پرسی: زاگرۆستان نه‌دیوه؟ قسه و باس دینه‌گوړی. یه‌کیان چیرۆک نووسه. خیرا چیرۆکیکی نووسراوه‌ی خۆی ده‌گری به‌ده‌سته‌وه. له‌شوپرا ئیزنی خویندنه‌وه‌وه‌رده‌گری. به‌لام شوپرا پپی ده‌لی: ئه‌مشه‌و نا، ئه‌مشه‌و کاریکی دیمان هه‌یه. جاری ده‌بی بزانی زانگرۆس له‌کوی‌یه؟

هه‌ستن خۆتان ساز که‌ن. والۆره‌که‌ش بکووژینه‌وه. ئه‌مشۆ شایبی

جند و کانه. ده بی زاگر و سیش بد و زینه وه. یه کی له کوره کان هه لده داتئ: ئه وانگهل پیان زانیوه، پیم وایی تیک چوو. ناش هیلن، بهری ده گرن! شوپا: یونان ده لی: ئه گین خوین بی و سهر بهری تیکی نادهین. ده بیجا ئیمه ش وهندهی توانیمان و له تواناماندا بوو به شداری ده کهین. بر پیکی به ئاشکرا، بر پیکی به نه هینی. بر پیکشی به کیشمه کیشم و زوره ملی، وهندهی شیرمان بری! با بزاین خودا به کیی دها.

هه میسان تاریکه شهو. خر مهی نال و زرمه ی رمبازینی سواره ی شهو، وه ک ته قینه وهی گولله ی قه ناسه له بن گویماندا، رمان ده چله کیئی. دهنگی سه گوهریش هه روادئ. له گهل شوپا له دۆستان جیا ده بیینه وه. ئه ری کاک شوپا بریار وانه بوو چایه ک بخوینه وه؟ سه برت بی برا چایش ده خوین.

ده کهوینه وه راسته مهیدانی خیل. له خپوه تیکه وه زه نازنا دئ. لۆبی خپوهت لانه دهین و ده چینه ژووری. چایخانه یه و ده و رانده ور میز و کورسی ریز کراوه. خه لک چایی له بهر دم قسه و باس ده کهن. سام و ساراش له پشت ده زگا خه ریکی چایی تی کردن! داده نیشین و چایی مان بو دئ. له شانمانه وه قولته قولتی قلیاناوی و بونی ره ژی و تووتن. وه بیر جگه ره ده کهومه وه. سهر و جگه ره یه ک به لالیوه وه ده نیین. شوپا، سام و سارا له چه ند شوین چایخانه یان هه یه؟ ئاخ سامرهن دی شار به دهر! ئه وه ت نه زانیوه؟ له ههر کوئی شار به دهر و ره جم کراو و تاراویک پییدا تی په ری، سام و سارا چایخانه یه کی بو ده که نه مالی خوئی! له پر دهنگی ده هوئل و زورنا له دهره وهی خپوهت بهرز ده بیته وه. مال ئاواپی سام و سارا ده کهین و دهره کهوین. شه قام و مهیدانی خیل له روژ رووناکتره. به ههزاره ها و ههزاره ها چرای کاره با و چراتور هه لکراوه. ئه م بهر و ئه و بهری

شه‌قام و مه‌یدان رازاوه‌ته‌وه. خه‌لکیکی زور دین و ده‌چن. شان شان ده‌شکینئی. سه‌گ سیحه‌بی خوی نانا‌سیتته‌وه. ده‌رزی هه‌ل‌هاوی ناکه‌وئته‌هه‌رزی. به‌نیو شه‌قامدا ده‌پروین و له‌و سه‌ر لائه‌ده‌ینه سه‌ر رووباره‌که. پیاسه و راوی‌چکه له‌رۆخی رووبار. له‌به‌رز و نزمایی و خوار و خیچاییه‌کانی قه‌راخ رووبار دا‌چاو ده‌گیرین و باس و خواس ده‌گیرینه‌وه. سییه‌ره‌کان سه‌ر و مل له‌نیو شان چه‌قیو، کز و که‌نه‌فت و بی‌ده‌نگ خشپه ده‌که‌ن و ده‌پرون. به‌ره‌و شه‌قام ده‌گه‌رینه‌وه. هه‌شیمه‌تیکی بی‌ئه‌ژمار له‌مه‌یدانیکی چراخ‌اندا وه‌کو بوونه‌ته‌وه. سه‌یری شه‌ره‌که‌ل ده‌که‌ن. دوو‌که‌ل لیک‌راده‌کیشن، یه‌کیان پیر، یه‌کیان لاو! که‌لی پیر له‌خیزه‌ره، به‌لام به‌فیل. که‌لی لاو به‌توانا، به‌لام بی‌ئه‌زمون و له‌خوبایی.

شورا له‌دیوناس ده‌پرسی: زا‌گروستان نه‌دیوه؟ که‌س وه‌لام ناداته‌وه. که‌ل هه‌نگاو هه‌نگاو ده‌کشیه‌وه، به‌متمان‌وه دینه‌پیشی و له‌پر به‌هه‌موو هیژ و توانایانه‌وه لیک‌راده‌کیشن. خرمه و زرمه‌ی پی، ته‌قه‌ی که‌رپراکه‌ی سه‌ر و کرته‌ی شاخه‌کانیان مه‌یدان پر ده‌کا. ئه‌گین ئاسایی و بی‌ورد بوونه‌وه ته‌مه‌شای خه‌لک که‌ی، زوربه‌یان به‌زبان لایه‌نگری که‌لی لاو ده‌که‌ن، به‌لام هه‌ر کا ورد بچی به‌نج و به‌وانی کاره‌که‌وه، به‌دل بو سه‌رکه‌وتن و بردنه‌وه‌ی که‌لی پیر ده‌سته‌و دوعان! به‌ره به‌ره مه‌یدانی شه‌ره‌که‌ل گه‌وره ده‌بیته‌وه. که‌ل و که‌لیچه ده‌رژینه مه‌یدانه‌وه. هه‌موو ده‌وروژمین و لیک‌راده‌کیشن. زرمه و ته‌قه و ره‌قه‌گویی که‌ر ده‌کا. له‌گه‌ل شورا به‌نیو خه‌لکدا ده‌خولینه‌وه، به‌گویی خه‌لکدا ده‌چریشین: سییه‌ر مه‌بن، ره‌شایی هور‌دوو مه‌بن، ده‌ست له‌سه‌ر ده‌ست دامه‌نین. هه‌ر چو‌نیکی ده‌توانن یارمه‌تی ئه‌م که‌لیچانه‌بدن.

ئاره‌قه‌ی شین و ره‌ش ده‌رئه‌ده‌م. له‌چوارچرایه‌کدا سی‌چل چاوه‌ش

دههۆل و زورپنا و ساز و کهمان لی ئە دەن. کور و کچی لاپۆل پۆل
 ههله په پرن. ئەم دیلانە ی نزیك من سه مای والسه، ئەوه ی نزیك شوپرا
 ههله په رکیی عاره بی به. ئەم پۆله ی تازه ده گمه قهراخیان خویان با ئە دەن و
 ده لێن: بابا که ره م، بابا که ره م. ئەوه شه ره ش به له کی لای خۆمان و ئە مه شه
 سه مای هیندی. وه دیاره به دابی چل ولات ههله په پرن و خه لکی چل
 ولات لیره وه کو بوونه ته وه. لای ته پرپۆش به جلی سوور و زهرد و شین و
 هه موو ره نگیکی دیکه وه وه ک شانە ی هه ننگ له سه ما و هه له په رکی دان.
 شوپرا وه ک ئەوه ی ئە ژنۆی شکابی له سه ر کورسیه به ردینه ی نیوه پراستی
 مه یدان داده نیشی و چاو ده برپته ئەم هه موو سه ما و هه له په رکی
 جوړاو جوړه. ده نگی دههۆل دلە ده له رزینته وه! شوپرا ره نگی روخساری
 گوپردراوه. له شان ی داده نیشم و چاو له هه له په رکی کان ده برم. لایه کانی شوپرا
 ده جوو لینه وه. دیسان که وتۆته ورپنه: هه له په پرن، هه ره ئەم چوار و حه وته به.
 من دۆراندم.... له ته واوی ته مه نمدا جار یک هه له نه په پریم. که ره تیکم شادی
 له دل نه گه پرا.... هه ره خه م و خورپه و گیره و کیشه. نه سازان له گه ل خۆم و
 خه لک و خۆل. له گوینی که س نه ژیان و بی به شه له هه موو شادی و
 خوشی به ک.... ئیوه هه له په پرن. قهت بوچ له ته واوی ته مه نی خۆتدا چه لیک
 هه له نه په پری بیته؟ گووه ندیك نه چوو بیته و له دیلانیکدا سه مات
 نه کرد بی؟ ژیان خوشه... به شایی و سه ما و موسیقا و گووانی و
 هه له په رکی وه جوان و رازاوه به.... من دامنا و دۆراندم! نه مفامی و نه مزانی.
 ئیوه ی دل به دنیا و دم به گووانی و ده ست به ده سه ره و چه پله، وه رن،
 پرۆن، هه له په پرن.... توخودا قه دری لای و شادی و ژیان بزنان.... ژین و
 ژیان خوشه.... لای، خوشی، سه ما، ره نگی سوور و زهرد و سپی و
 که سک.... هه موو ره نکه کان له جیی خویان جوانن، جوانن، زوریش

جوانن.... جوان .... جوان.

له نه‌کاو راده‌چله‌کئی و له وړپنه دپته ده‌ری. شانم راده‌وه‌شپیی و پرسیار ده‌کا: تو بوج هه‌ل‌ناپه‌ری؟ سپی هه‌ل‌گه‌راوه، ده‌نگی ده‌له‌رزئی: پرؤ هه‌ل‌په‌ره. پرؤ ده‌ستی دویه‌ک بگره و هه‌ل‌په‌ره سامره‌ند. من قه‌ت هه‌ل‌نه‌په‌ریوم شو‌را. هه‌ل‌په‌رین نازانم.

دوو ده‌نگی گر تیکه‌ل ده‌بن: توش وه‌ک من، دو‌راندو ومانه. دو‌راندو ومانه.... ئاخ.... به داخه‌وه نه‌مان توانیوه جیهان برازیینه‌وه، نه‌مان توانیوه ژبان جوان و خو‌ش که‌ین. تاوان... تاوانبارین. کوپ و کچیکی می‌رمنال که‌شه‌فیکمان شه‌ر به‌ت و شیرنی و میوه له‌به‌ر دم راده‌گرن و خو‌لکمان ده‌که‌ن: شیرنی شایی کوپ‌ری شای جنو‌کانه. نو‌شی که‌ن. دوو تازه لاوی دیکه ساردی و سه‌هولاو ده‌گی‌رن. خه‌لک به ئیشتیای خو‌یان، هی وایه شیرنی هه‌ل‌ده‌بژیرن، هی وایه میوه گولبژیر ده‌که‌ن و بری که‌س ساردی به تیلای سهریانه‌وه ده‌نن. ده‌نگی مؤسیقا، ده‌نگی گو‌رانی و چه‌پله و پلله لیدان مه‌یدانی ئاخیوه. کوپ و کیژ به کوپ سهر به‌ندی گو‌رانی بو‌شایه‌ر و خو‌ینه‌ر ده‌گی‌رنه‌وه. گه‌ری دیلان هه‌ر دی و خو‌شتر ده‌بی. ره‌نگه‌کان ره‌نگاو ره‌نگتر و زیاتر ده‌بن. ده‌نگ و ره‌نگ هه‌ر دی به نه‌شه و گه‌شه‌تر و به‌ربلاوتر ده‌بن. ئاخ له دلی من چو‌ن له کوته‌کوت دایه و ئاخ چه‌نده لیوبه‌بارم! له پر ده‌نگی لایک: هو‌ل هو‌ل، به‌ره و هو‌ل بو‌ساتی وچان و پشوودان.

له‌گه‌ل شو‌را سهریک به نیو هو‌له‌که‌دا ده‌که‌ین. شه‌پولی مؤسیقا له هو‌ل‌دا دی و ده‌چی و ده‌ته‌قینه‌وه. ده‌سته‌یه‌ک چه‌پله لی ئه‌ده‌ن و ده‌سته‌یه‌ک گو‌رانی ده‌لین. پو‌لیک به دابی و لاتانی روژه‌ه‌لا‌ت و پو‌لیکی دیکه به شیوازی و لاتانی روژ‌ئاوا سه‌ما ده‌که‌ن. لاوانی ره‌زا شیرن و جوانچاک،

برازواوی خوښ مه شرب جاروبار له لاولاوه هه را ده کهن: ده ستي خالی... کيژ و کورپکي لاولاوه دوو به دوو سه ما ده کهن و نه مه ساوسه ري هوډل دین و ده چن. ديسانه که ش دوو تازه لاولاوه کولپره و ميوه و شيرني مان ده کهن. سهر و کولپره و ساردي يه ک هه لده گرین و ده ست ده که ين به خوار دن. له پاش ماوه يه کي دیکه ته مه شا کردن دهر ده که وين. له هه ر کونه گوئی يه کمدا سه دان هه ننگ پووره يان داوه. هه موو له باله فرکه دان و وزه وزيان گویمی کړ و کپ کړ دووه. به سه د و هه زار چاوم لی رواوه. نای له و هه موو ديمهن و ره ننگه جوړاوجوړ و نه خشاونه خسه. ده ک له م هه زاره ها روخسار و پرچ و سنگ و پاوانه يه! ته ح له دلی من چ هه رديکي وشک و چ مه زرايه کي قاقره!

به شيکي نه م گوئی يه م بو هه للا هه للاي شه په که ل و به شيکي بو زه نا زه نای موسيqa و چه پله ريزان و هه لپه رکي، به شيکي نه و گوئی يه ي دیکه م ده ننگي سه و ل ليداني ده عبايه کي مل باريک و سه ريچکه و به شيکي دیکه ي پر له وړينه و ورته ورتي شوپرايه. بگره هه ر نه ونا، هه ر تکمان له وړينه کردن داين.

بو جارپکي دیکه خو مان له سهر ليواره ي رووبار ده بينمه وه. رووبار له م حانده دا له ناو که لاوړپزه. که چي هيشتا گه مي و ده عبا گوئی درپزه چاو زيته که ته نيا گه مي و گه ميه واني سهر رووبارن. له ليواره کانيشدا سيبه ره کان و تارمايي يه کان هه ميسان و هيشتا به دزه دزه و ترس و له رزه وه دین و ده چن. داخي گرانم بوم سيبه رانه! جل و به رگي ره ش و بوړ، وه ک تازه دار . سه رومل له نيو شان چه قيو، شان شوړ بو خوار ي. چاويان لیل و بي تيشک و ترووسکه، چه شني چاوي مردوو. روخسار و نيوچاوان پر له چرچ و لوچ و گنجي خوار و خپچ، نوقمي فيکر و خه يالات، به چه شني

حه‌شیمه‌تی برامردوو. بی‌ده‌نگ له هام و شوّدا، له سه‌ره خوّیان هه‌له‌داوان، به‌لام هه‌ر به دزه دزه و به ترسه‌وه. راست بی‌بی‌جان خانم و لاسایی کردنه‌وهی ژیان! هه‌روا راویچکه به لیواره‌کانی رووباردا و قسه‌ویاسی بی‌پرانه‌وهی من و شوّرا. ده‌گه‌ینه‌هاندیک له رووبارکه‌گه‌نداو و پاشاوئیکی زور ده‌پژئته‌نیوی. بوگه‌ن ولاتی پرکردوو. له وانه‌یه‌بازنه‌ی هه‌لم و هالاوی بوگه‌ن لیره‌دا به چاو‌به‌دی کریت! هه‌شاولی بوگه‌ن و پر بوونی میشک و دم و که‌پو. ئە‌گین ده‌رباز نه‌بین شه‌که‌تمان ده‌کا. به‌په‌له هه‌نگاو هه‌لدیننه‌وه. خوّمان ده‌گه‌یه‌نینه‌هه‌رک و دیواری هه‌ساریکی گه‌وره. له‌گه‌ل شوّرا له ده‌رکیکی چووکه‌وه خوّمان به نیو‌هه‌ساردا ده‌که‌ین. شه‌یتانه بازاریکی سه‌یر، ده‌ورانده‌ور مه‌یدان مه‌یدان و هه‌پراج هه‌پراج و کۆنه‌فرۆشی.

له‌م لاوه مه‌یدانی په‌رۆفرۆش، به‌په‌نجا شپست پیاوی پیر و پیری ژنه‌وه. له‌ولاوه مه‌یدانی میوه‌ی کۆن و سه‌دان پیاوی جه‌حیل و گه‌پراوه. له‌لایه‌که‌وه مه‌یدانی که‌ل و په‌لی لایلۆن و جل و سپیال به‌جیا، به‌حه‌شیمه‌تیکی چلک‌نه‌وه. له‌لایه‌کی دیکه‌وه مه‌یدانی که‌له‌شیر و کۆتر و که‌و، پر له هه‌رزه‌کاری ده‌م به‌شات و شووت و شاف و لاف. مه‌یدانی په‌پین و سی‌په‌ره و چوارجگه‌ و چۆله‌که‌ی شانس و ئیقبال و جه‌ماوه‌ریکی ره‌زاگران و له‌په‌سه‌ن. هه‌روه‌ها مه‌غازه‌ی پوول و پاره‌گۆرینه‌وه، زی‌پرفرۆش، کووتال و قه‌واره‌ی نوئی، جمه‌ی جه‌ماوه‌ر و فرکه‌ی ماشینی سفر و تازه‌ده‌رچوو له‌شانی ماشینی شپ و کۆنه‌هات و هاواری شوپمه‌زه و بامیه و زولوییا و چز و بزوو دۆ و تۆو فرۆش و ده‌یان ده‌نگی دیکه‌گه‌شت و گه‌پران و جمه‌ی جه‌ماوه‌ریکی زور، منال و پیر و لاو، ژن و کیژ و پیاو. جل و به‌رگی هه‌مه‌ره‌نگ، له‌کۆنه‌و ته‌پۆش. له‌هه‌موو دووکان و مه‌غازه‌و

مه میدانه کاندای بۆد پیک توند وه ک بایه کی بۆگه ن له جووله و بزووتنه وه دایه. ئه و بۆد پ و بۆگه نه له مه باله کان و جوگه له پاشاوه کانه وه هه لده ستی. هه ر سووچ و قولینچک و قوژبنیکی ئه م حه ساره له بهر چا و گری، مه بال و جوگه پاشاویک و گۆلاویکی لی قوت بۆته وه! مه بالی بی تابلۆ، مه بالی تابلۆدار. پاشاوی قولله ته یین و گۆلاوی پاشا، هه لمی شه رفرووش و تۆسن! مه باله کان له هه مو مه یدان و مه غازه کان به بازارتر و قه و غاترن. بهر دهرکیان ری ری دار نه. مشتته ری ریزاوریز، به په له په ل له دهرکیکه وه خۆیان به مه باله کاندای ده کهن، نیو زگیان به نقه تق به ریخۆله و سی و گه ده و جهرگ و دلّه وه هه لده پڕژن و له دهرکیکی دیکه وه ده چنه دهری. به لام زۆری پی ناچی، هه ر ئه مانه به خو هه لکراندن و ده گه پڕن و وه نده ی تر داده کهن. سه یر ئه وه یه لی یان ته واو ناچی، ده لیی ئازای ئه ندام و گشت بوون و نه بوون و له ش و رو حیان له مه پیک هاتوه! نه که ره تیگ و دووان، ده یان که ره ت له جه غزیکی خوار و خپچ دا به م شه یتانه بازاره بۆگه ن و بۆساره دا دیین و ده چین، تاکوونی شه که ت ده یین و که له لاله پی ده که وین.

له سه ر سه کۆی بهر دووکانیک داده نیشین و چا و ده برینه هام و شو ی خه لک. زۆری پی ناچی له پر کابرایه کی زۆر پیر، به تووکی سپی و درژی سهر و سمیل و ردینه وه لی مان قوت ده بیته وه. به شه له شه ل و هه ناسکه برکی دی ت و له نیوان من و شو رادا داده نیشی! ته نانه ت مووی مژۆلک و برۆشی وه ک چۆری شیر سپی داگه پراوه. ته مه نی ده بی زۆر له سه د سال پتر بی، له پیریکی هه زار سالیش ده کا! دانیشته وه. گوچانه داره که ی له نیوان هه ر تک لاق و ئه ژنۆکانی داگرتوه و خیرا خیرا به رزی ده کات و نووکه که ی له عه رزی ده کوتی. خو شی هه ر جووله جوولیتی، هه ر لیوه کرۆژه ده کا و خو ی ده خواته وه. جاروبار شان به شانماندا

ده‌خشیینی و بری جار نه‌رمه کوخه‌یه ک ده‌کا. لام وایه زوری پی خوشه قسه و باسمان له‌گه‌ل دامه‌زینتی. هه‌ر بویه چاوه‌نواری ئه‌ویه پیی بلیم:

«هۆو رشکنه، ئه‌و کهره ده‌رکه له‌و هه‌رزنه» تاکوو له‌خوشیانه شاگه‌شکه پی و بیته سه‌ما. له‌گه‌لکوو پیی ده‌لیم: مامه چونی؟ قریشکه‌ی پیکه‌نینی دل‌مان داده‌خات!

پیره‌ی هه‌زار سال هه‌والپرسی و ماندوو نه‌بوونی و به‌خیره‌هاتمان پی ده‌لی. بی پرس و مه‌سله‌ت، بی ره‌زامه‌ندی ئیمه‌ده‌ست ده‌کا به‌ورته‌ورت و هاته‌ران و پاته‌ران: ده‌ک ئه‌ستوت به‌ئه‌سپۆن بی، به‌منیش ده‌لین پیاو، به‌خه‌لکیش ده‌لین پیاو. هه‌ر بلی شه‌ش! شه‌ش شه‌شی چی؟ بلی شه‌ش سه‌ده، شه‌ش هه‌زار سه‌ده ته‌قالا و کویره‌وه‌ری و زووخواو رشتن بو‌پیک هینانی ئه‌م ده‌ور و دووکانه، بو‌سازکردنی ئه‌م شه‌یتانه بازار و کاروان‌سه‌رایه. دل‌م خوش بوو ده‌مکوت له‌پاش ئه‌م حه‌ول و ته‌قالایه له‌سای دا ده‌حه‌سیمه‌وه. ده‌مکوت شتیکی جوان و خوش و رازاوه‌یه. بو‌پاشه‌روژ، بو‌پشوودان و وچان و حه‌سانه‌وه‌ی وچه‌و بنه‌چه‌کم، که‌چی له‌چه‌گی خوشم و تر و ته‌ویله‌نه‌فامه‌کانیشمیان ده‌ره‌ینا! هه‌ر به‌زور، به‌فر و فیل و مله‌وری لی‌یان زه‌وت کردین و کردیانه ئه‌م مه‌بال و قه‌ره‌چی بازاره. له‌گه‌لکوو روژ ده‌بیته‌وه‌که‌ره‌به‌ره‌لا و سه‌گه‌بوگه‌ن و گلاو، کوپه‌جه‌حیل و پیره‌که‌متیار، ره‌شتاله‌و سیپال و کوپان چلکن و شر، به‌خو‌ه‌لکراندن و به‌ر و پشت هه‌ل‌گولۆفین خو‌به‌م مه‌بال و ئه‌و مه‌بال و ئه‌م دووکان و ئه‌و دووکاندا ده‌که‌ن. هه‌ر له‌ده‌روه‌ه‌فایش و دۆخین‌یان ترازاندوو، خو‌به‌م کونانه‌دا ده‌که‌ن. داده‌نیشن و ده‌یکه‌ن به‌مووشه‌مووش و نقه‌تق! نه‌عه‌ره‌ته‌لی ئه‌ده‌ن و ده‌نه‌قین. شین و ره‌ش داده‌گه‌رین و ئاره‌قه‌ده‌پژن. هینده‌زور بو‌نیو‌زگ و گه‌ده‌یان دین، له‌وانه‌یه‌سی و جه‌رگ و گه‌ده‌و ریخۆله‌یان

هه لپښنه دهری. هه رچی ناخیانه هه لی ده پښنه دهری و هه ور و هه لا و هه لم و هه لاوی بوگه نی توور و سیر و شیر پښی نیو زگیان هه شاول بو دهره وهی مه بال و نیو حه سار و مهیدان دینی. بوډر و بوگه ن و بو تر شاو وه ک هه ور و ته پ و مژ ولات داده گری. نیسکو له ناو یک به خو یاندا بکه ن یان نه که ن، هه لده ستنه وه، قه یاسه و که ژوویان ده به ستنه وه.

مه رچ و گریو ده که م گشت گیانی خو بان ماسله ساو ده که ن!! هه موویان دایم و دهر هه م گشت له شیان ماسله ساوه، بو یه بوډر و بوگه نی تر شاو ناوا ده کات. که چی له گه لکوو به مهیدان و شه قام دا هاتن، وه ک نه وهی چنارت له گه لو زیان بری بی، لووت هه لدین و قیت و قنچ دین و ده چن. گوو به قه له نگ ناگانه که پویان. کوری قه رالی فهره ننگن. که چی پیاو له بوگه ن و بو ساریان قر ده بی. بو یه نه م هه موو عه تر و ئودو کلونه به خو یاندا هه لده پښین! به لام کوا پیاوی خاوین؟ هه موو وه ک یه ک ماسله ساون! که پویان پر بووه، لووتیان گراوه، بو یه بیز و بو له یه کدی ناکه ن!

ئیوه چاو که ن، نه وه مه بال، نه وه پاشاو، نه وه ناو ده س، نه وه گو لاوه گوو، دیسانه که ش نه وه گشت مه بال و گو لاو، هه مووشی جوگه له و گو لاوی گه ند و گووی به شه ری گلاوه شایکه ن هه ر پاشاوه شو لاوگه * ی به ستووه. ده ک ملت ورد بی و نه ستوت به نه سپون بی بو دووکان و بازارت. جا دووکان و بازار ی چی؟ نه وه للا مه بال، کاروانسه را! کابرا گو یچکه ی خو پرایی وه گیر که وتووه، چه ناگه ی تازه خه ریکه گهرم ده بی! لیی نابریته وه. له گه ل شو را تیک ده کوتین و چاو لیک داده گرین. له پر و نه کاو مال

ئاوایی خانه‌خوئی ده‌که‌ین و له‌چنکی ده‌رباز ده‌بین. ئەوا تازه بۆم ده‌رده‌که‌وئی، هه‌موو مه‌یدان و مه‌غازه و شه‌قام و دوو‌کانه‌کان شوپراو‌گه‌ی ئەم مه‌بالانه‌ لیکیان جیا ده‌کاته‌وه. تف له‌م بۆگه‌ن و بۆساره، مۆخی سه‌رم دا‌که‌وت. جوگه‌له‌ پاشاو له‌ سه‌د لاوه به‌ نیو‌حه‌ساردا شوپراو‌گه‌یان به‌ستوو. ده‌لیی قه‌ر بووم. پاشاو به‌ ئاشکرا و دزه‌ دزه، به‌ گۆرانی گوته‌ن به‌ره‌و رووبار و زه‌ریا خوهره‌یان دی. خوێکی دیکه به‌ مه‌یدان و دوو‌کانه‌کاندا دیین و ده‌چین. له‌ په‌ر چاومان به‌ لاویک ده‌که‌وئی که‌ خه‌ریکی گۆل و گۆلدان دامه‌زراندنه! ده‌یه‌ه‌وئی دوو‌کانیکی گۆل‌فروشتن بکاته‌وه. خه‌لکی نیو‌حه‌سار ده‌وره‌یان داوه و به‌رگری لی ده‌که‌ن. ناهیلن و پێیان خۆش نیه‌ کابرایه‌کی گۆل‌فروش بیته‌ دراوسی‌یان.

هه‌موو پیکه‌وه ده‌نه‌رینن و ده‌گورینن: جا ئیره و گۆل و گۆلدان؟ ئیره و بۆ دوو‌کانی گۆل‌فروشی؟ نابیی نابیی. کورپه‌ جه‌حیل و ه‌لام ئەداته‌وه: ده‌بئی، زۆر باشیش ده‌بئی. ئەو گۆلاوانه‌ش په‌ر ده‌که‌مه‌وه له‌ گل و خۆل و باخچه‌ی گۆل په‌روه‌رده‌ کردیان له‌ جیاتی ساز ده‌که‌م. خه‌لک و رووژمی بۆ دیینن. جوینی ئەده‌نی، گۆلدانه‌کانی ده‌شکینن و گۆله‌کانی له‌ ژیر لاقدا پێ شیل ده‌که‌ن. کورپه‌ لاوه‌که‌ له‌ ته‌قالا ناکه‌وئی و هه‌ر هه‌لده‌سوورئ. من و شوپرا و سئ چوار منالی قوتابی ده‌چینه‌ یارمه‌تی لاوی گۆل‌فروش. به‌لام هاشا‌ولی به‌ تیکراییی خه‌لکی بازار چه‌شنی لافاو راوه‌مان ده‌نی و ده‌مان‌په‌تیئ. له‌ ته‌متومان و سه‌ره‌و‌خواری‌یه‌کی سه‌یردا لافاو ده‌مان‌با و دوورمان ده‌خاته‌وه. ئاخ له‌م بۆسار و بۆدپه‌ کاس و وپی کردم. بلیی وابیی یان من وام دپته‌ به‌ر چاو؟ له‌ حاندی تیکه‌ل بوونی هه‌موو جوگه‌له‌ و رووباره‌کان ده‌عبای گوئی‌دریژ و سه‌ریچکه‌ و مل‌باریک سه‌ول به‌ ده‌ست له‌ نیو‌گه‌می دا مه‌شقه‌ مه‌شقیانه! شوپرا روو ده‌کاته‌ تاق تاقه‌یه‌کیان: هوو‌هو، پشيله‌ دیار

نیه مشک تیل تیلان یانه. سهرم له گیژرا دئی، چاوه کانم وهک مه زرهق ده خوئینه وه. پاشاوه کانم لی بوونه ته روویار و زه ریا و به هزاره ها له م ده عبا یانه به سهر یانه وه خه ریکی مه لی و سه ول لی داندن. که چی سیبه ره کانش هه روا دین و ده چن. هه مدیسان مه یدانه کان و راسته بازاری نیو حه سار. رمبازی نی سواره ی ئه سپ ره ش به م شان و ئه و شانماندا رمان ده چله کینی. هه روا پیاسه ده که یین و له جوگه له پاشاوه کان باز ئه ده یین. که پومان ئاخیوه بو سار قرمان نه کات. ده لنگی پاتتو له کانمان هه لکردوه تاکوو گلاو نه یین. به شه قامیکدا به ره و چوار چرای نیوه راستی حه سار ده چین. لایکی جوانچاک گولاو پاشیک به ده سته وه، عه تر و گولاو به سه ر و گوئلاکی ریواران دا ده کات. شوپا پاره یه کی ده نیته ده سته وه، به لام لاهه که وه ری ناگری و ده لی: شاره داری دایناوم تاکوو نیشانی ده یین بوئ بوئی عه تر و گولاوه، نه ک وه کوو به دخوا ده لین، بوگه ن و بو سار! کابراهه کی کویر به راویچکه ته نبوره لی ده دا و نیو نیو گورانش ده لی: شار شاری فه ره ننگه، شارئی که حه فتاو دوو ره ننگه، ولات له جوانی هه مه ره ننگه!

هه ر کا چه ند که س گه ماروی ئه ده ن، ته نبوره ژه نی پیر ده ی کاته فرهاو یشتن، گیپرا نه وه ی قسه ی خو ش، پلله لی داندن و توپ و ته شه ر هاو یشتن بو خه لک و جوین دان به ره خه نگرانی میری.

قوتابی لاوگه ماروی ئه ده ن به ره ره چی قسه ی ئه ده نه وه. ته ماته و هیلکه ی پیدا ئه ده ن، ته ریقی ده که نه وه. دووسی ئازان ده گه نی و ده ست ده که ن به ره ش بگیری و راهه نانی لاهه کان. بلاوه ده کری. له م مه ی دانه دا پو لی خو بندکاری زانکو کوتر وه حه وا ده خه ن. ئازانه کان دال له گیانی کوتر به ر ئه ده ن. دال له حه وا وه شوین کوتر ده که ون. راهه کوتری دال له ئاسماندا جه ماوه ری حه سار ده ورووژینی. حه شیمه ت لی یان ده بیته دوو به ره کانی و

به گزیه کدی دا ده‌چن. دیسانه که له دوره‌وه خرمة خرمی نال و بزمار دئی. له پر یه ک دوو گولله قه‌ننسه له بن گویماندا ده‌ته‌قیتنه‌وه. خه‌لک وه ک کز به با و شه‌پولی زه‌ریا به‌م لاو لاماندا راده‌که‌ن.

شۆرا ده‌یکاته‌وه مژولیايش : رامه‌که‌ن، مه‌ترسن، رامه‌که‌ن و له‌سه‌ره‌خۆ بن. ئە‌گین پشت پیکه‌وه ده‌ن و نه‌ترسن، پئی‌تان ناویرن و باستان ناکه‌ن.

به‌لام که‌س گوئی ناداتی و هه‌روا به‌هه‌له‌ داوان راده‌که‌ن. دیسانیش ته‌قه‌ی قه‌ننسه و خرمة‌خرمی نال و بزمار. سه‌ر هه‌له‌دب‌رم و چاو به‌ چواره‌نده‌ورم دا ده‌گی‌رم، نه‌کو‌تر به‌حه‌واوه ماوه، نه‌کو‌تر باز له‌مه‌یدان دا. دال‌ به‌سه‌ر سه‌رماندا ده‌خولینه‌وه. ئە‌وه‌ش ده‌س‌ریژ و چه‌پله‌پزانی گولله! سواره‌ی ئە‌سپ ره‌ش و سه‌گه‌ل ده‌وره‌مان ئە‌ده‌ن. ده‌بئی ده‌رباز بین.

پیش ئە‌وه‌ی سوار گه‌مارۆی جه‌ماوه‌ر ته‌واوه‌ن بیته ژب‌رده‌سه‌لات و چاوه‌دی‌ریانه‌وه، ده‌ستی شۆرا ده‌گرم و ده‌یکیشم. به‌نیوان که‌لینیکی باز نه‌ی گه‌مارۆدا ده‌رباز ده‌بین و راده‌که‌ین. ده‌که‌ونه سه‌رمان! زۆریان لی‌ دور که‌وتووینه‌وه. له‌به‌رز و نزمایی و پیچه‌لا‌پووچی یه‌کانی نیو بازاره‌وه به‌ره‌و پشت پاشاو و مه‌باله‌کان ده‌چین. سه‌گه‌ر به‌دووامانه‌وه‌یه. ده‌نگی چه‌ند سوارمان دپته‌گوئی، سه‌گه‌ل هان ئە‌ده‌ن. پشت مه‌باله‌کان می‌شه‌لانه، له‌ده‌روازه‌یه‌کی گه‌وره‌وه تی‌ده‌په‌رین. دیسانیش می‌شه‌لانه و چ می‌شه‌لانیکی چر. ده‌نگی سوار و سه‌گه‌ل چرکه‌ به‌چرکه‌ نزیک ده‌بیته‌وه. به‌هه‌ناسه‌پرکی ده‌گه‌ینه‌شانی رووباره‌که. سه‌دان و بگره‌هه‌زاره‌ها ده‌عبای سه‌ر بیچکه‌ی گوئی‌دریژی مل‌باریک دین و ده‌چن. سییه‌ره‌کان به‌هه‌له‌داوان راده‌که‌ن. خۆمان ده‌هاوینه‌غه‌له‌به‌ی سییه‌ره‌کانه‌وه. راکه‌ سام‌په‌ند راکه. ده‌نگی شۆرایه. ده‌گه‌رپته‌وه. ده‌ستم ده‌گری و به‌نزمایی

دولیکی پر دار و دهون دا تەقلە کوت غار ئە دەین. تەنگە نە فەس بووم.
گەر ووم و شک بووه، زۆری نە ماوه بکە و مە کوۆخە کوۆخ. شوپرا لە ناخم بە
ئاگایە! تەف بجاوه سامپەند، تەف بجاوه! تەف قووت دە! نە کە ی بکوۆخی.
دەبی واکەم. بیّت و بکوۆخم دە کە ووم و دە گە نە سەرمان. دەست دە کە م بە
تەف جاوین و تەف قووت دان. خەرتولە یە کە ی بۆری چلکن دە مانگاتێ. بی
سێ و دوو لە رووبەر وومانە وە ئاوقای سەنگ و بەریننگ و سەر و چاوی
شوپرا دە بی.

دە ک خودا نە تگری شوپرا! هەر نە مزانی کە نگێ کلکی سە گە ی گرت
و هەلی سووپراند بە دەوری خویدا. تۆ راکە سامپەند، راست بەرە و
خیو تە کە ی یۆنان. راکە دە ت گە می. ئە ژنۆم دە شکێ و رادە و بیستم. شوپرا
سە گە هە ل دە سووپرێتی. ئە و شوپراش کە و تە با وە خو لی. بە لām هەر و ا سە گە
هە ل دە سووپرێتی. ئە و ا سە گە ی حە و ادا. دە ستم دە گری و هە م دیسان
رادە کە ی ن. ئە م زە بر و زە نگە ی شوپرا وە شان دی، هیز و توانایە کە ی سە یری
و بەر هیناوم. دە لێ ی هە وە ل چرکە ی راکردنمە. وە ک تییسکە ی تە فە نگ
خۆ مان بە نیو مە یدان و راستە شە قامی خیل دادە کە ی ن. ئە وە تانی ئە وە م ن و
شوپرا ی ن کە لە سەر میز و کورسی خیو تە یکی گە و رە دانیش تووین و دۆ ندر مە
دە خو ی ن.

هەزار جار مالت ئاوەدان بی سامپەند، ئە و کاتە ی و ا لە هە وە لی تە قە
و سە گوەر دا گە مارۆ دراین، ئە گین تۆ دە ستت نە گرتبام و رات نە کیشایە م،
راویستابووم و گرتبوویانم. وە ل لا مە ر د ئازایی تۆ بوو. - ناوە ل لا هە زار
کە پ رە ت مالی تۆ ئاوەدان بی شوپرا کە لە نیوەرپی راکردندا شان و پیلت گرتم
و یاری دە ت دام نە و بیستم، نە کوۆکم و نە مگرن. ئە ی تۆ نە بای ئە و خەرتولە ی
پیمان گە یشت، خو بە دەستی وە دە رە تانم نە بوو. دە یجا م ن مال ئاوی تۆ

دە کەم.

لە و قسانە بینەووە چلۆرە کەت بخۆ با برۆین. ئەری چلۆرە یان دۆندرمە

کامە یان؟

بەستەنی شی پێ دەلین. هەر محالە و ناوچە یە ک شتیکی پێ دەلی: دۆلدەرمە، دۆندرمە، چلۆرە، بەستەنی. دیم هەستم کە دەرکەوین، شۆرا دام دەنیشینیتەووە: دانیشە تۆ خودا، با ساردی بە کیش بخۆین. لە پاش ئەم هەموو هەللای و راکردنە خواردنی ساردی یە ک جیی خۆبەتی. دەبا بریک کەللەمان گەرم دابی. پاش هەلقوراندنی ساردی وەدەر دەکەوین. دەنگی مۆسیقا وە ک شەهە کی زۆر خۆش دەمان لاوینیتەووە. لاوانی پازدە تا سی سالان لە تەواوی شەقامدا دەستیان خستۆتە سەر شانی یە کتری و بە هەوای مۆسیقا کە گۆرانی دەلین. لە پێ یانە رییە کانهووە پۆلیکی دیکە هەر بە هەوای ئەوان چەپلە لی ئەدەن و سەر بەندی قام و گۆرانیە کانیان بو راکرتوون. جی جی شایی و دیلان گیراوە و خەلک هەلدەپەرن. لە بریک شوین لاوی میرمناڵ دەسرهی رەنگاوریەنگ بە دەستەووە سەما دەکەن. دەگەینە چوارچرایە کی زۆر روون. دەیان مەر و گوێلک سەر براوە و کەوڵ کراوە. دەیان و بگرە سەدان ئاور لەم لاو لا ساز کراوە. هەر کەس بە ئیشتیای خۆی نەرمە گوشت لەم کەو لانه دادەبرێ و لە سەر ئەو ئاورانە دەبیرژینێ و دەبخوا. لە هەمان کاتیشدا دەنگی مۆسیقا و گۆرانی و سەما و هەلپەرکی هەردی و خۆشتر و بەربلاوتر دەبی.

ژن و میردیکێ بە تەمەن سەر و سیخیک مان گوشتی برژاو خولک دەکەن. بە سپاسەووە لی یان وەر دەگرین و بە خواردن پیا سە کەمان درێژە ئەدەین. دەرۆشیک دەفە لی دەدا و هۆنراوەی مەولوودی پینغە مەبەر دەخوینیتەووە. دەنگیکێ بە سۆز و بلاوینی هەیه. پیاو تەواو حەز بە

گوئی دان ده کات. له م نوور باران و شه کانه وهی هه زاره ها ده سره دهستی ره نگاوره نگی دهستی سه رچوپی دیلان و سه ماگیره کان جوانترم که م دیوه. به لکه م نه شم دیوه. به هه موو ههسته وه نوقمی سه یر کردنی ئەم دیمه نه جوانم. شوپرا له هه موو لایه ک دهروانی و په ستاپه ستا ورینه ده کات: زاگرپوس... زاگرپوس.... چی لی هات؟ له کوئی به؟

مانگیکی زیوین له ناخی ئاسماندا سه دان ئەستیره ی که م شووق و تیشک کردوه. ده بی هه موو جی یه ک به شوقی ئەم مانگه رووناک داگه پرابی. دهنگی سه گوهر له دووره وه هه لدهستی. چه کدار له لاو لاهه درده که ون. چه کدار بهر ده بنه تیکدانی دیلان و هه لپه رکئی و کووژاندنه وهی ئاوره کان. خرمة خریمی نال و بزمار ی سوار و دهنگی سه گوهر زور نریک ده بیته وه. خه لک ده شله ژین. ته قه ی گولله هه لدهستی. پولیک کوره جه حیله ئالا به شه قام و مه یداندا ده گیرن. سوار ده گهنی. هه ر سوار و سه گیکی له گه له. سوار و سه گه ل ده که ونه نیو حه شیمه ت. هه لات هه لات دیته گوپری. گولله به هه زاره ها و بی ئامان و سامان ده توفیته وه. زور جیی شه قام و مه یدان به گولاله سووره ده رازیته وه. له سه ر هه موو گولاله سووره کان ده فه لی دان و چه پله پیزان و نه شید خویندنه. زور که س گه لایه کی گولاله سووره به سنگ و به روکیه وه ده نو سینئی، زور که سیش به گوله گه لایه کی گولاله سووره دم و چاو و روخساری ده نه خشینئی. بگره و به رده ساز بووه. گه رووی تفه نگ و گورانی گولله له قاسپه ی که وی به یان به هیژ تره. فرمیسک و خوین له روخساری زور که سه وه، به ره و چه ناگی شوپراوگی به ستووه. شه قام و مه یدان چول و سوار و سه گه ل گه ماروی بهر خو له یه ک ئەدهن. به کولانیکی ته نگه به ردا ده روینه خوار. چرای مالی که س نائاسی. هه موو ماله کان یه خسیری

تاریکایی و بی‌ده‌نگین. به کۆلایتیکی دیکه‌دا بای ئه‌ده‌ینه‌وه. کۆلانی پیچه‌لاو پوچ و به‌رز و نزم له بن نایه. شوپرا ههر ده‌لی زاگرۆس، زاگرۆس له کوئی‌یه. وه ک شتییک که‌وتۆته و پرنه‌وه. به هه‌زار هه‌زار که‌په‌ت ههر ده‌لی زاگرۆس. وه ک لا ئیللا‌هه ئیل له لالی پیریکی پیاوچاک، زاگرۆس زاگرۆسی شوپرا کۆتایی نیه. ده‌گه‌ینه‌وه راسته شه‌قامی خیل. داره تهرمییک له سهر شانی ئاپۆره‌ی خه‌لکه. شوپرا خوئی له نیو خه‌لک ده‌هاوئی و منیش به‌دوو‌ی‌دا. خو‌مان ده‌گه‌ینه‌ینه داره‌تهرم. وینه‌که‌مان ناسیوه‌ته‌وه. شوپرا ده‌نه‌پرنی: ئاخ برارۆ، پشتت شکاندم زاگرۆس. خو دویشه‌وه به‌ئینیت دامی وه‌نده توند نه‌پروئی. دوو ده‌سکی پیسه‌وه‌ی داره‌تهرم له سهر شانی من و شوپرایه. تهرم و داره‌تهرم له سهر شان له نیو شه‌پۆلی لافاوی خه‌لک و له ژیر ته‌قه و بگره و به‌رده‌دا به شه‌قامدا ده‌پۆینه پیش. له نه‌کاو ته‌قینه‌وه‌ی هه‌زاره‌ها گۆله. هاتنه پیشی ده‌یان چه‌کدار. قۆلبه‌ست کردنی من و شوپرا. خه‌لک تهرم و داره‌تهرم له سهر شان هه‌روا به شه‌قامدا ده‌پۆن و له ئیمه‌ دوور ده‌که‌ونه‌وه. کوپراییم دایه زاگرۆس، بوچ والی‌مان دوور که‌وتی‌یه‌وه؟ بوچ و اتاق که‌وتی‌یه‌وه؟ ده‌ک ره‌بی نه‌میتم.

قۆلبه‌ست و چاو به‌ست وه‌پیشمان ئه‌ده‌ن. جاروبار کۆله‌وه‌ژیک به‌نیو شانماندا ده‌کیشن، جاروباریش جوین و سیخورمه و پال‌پیوه‌نان برا گه‌وره‌یه. نازانم به کۆلندا ده‌پۆین یان به شه‌قامدا؟ به‌لام ریگه‌سه‌ره‌و خوار و پیچه‌لاو پووجه. ههر ده‌پۆین و جوین و کۆله‌وه‌ژ به‌سه‌ر و گۆنلا‌کماندا ده‌باری. جا ئیدی چی‌مان کردووه؟ بوچ قۆلبه‌ست کراوین و بو‌کویمان ده‌به‌ن؟ خو‌یان ده‌زانن، زاگرۆس پشتت شکاندووم. له شوینییک رامان ده‌گرن و چاومان ده‌که‌نه‌وه. چه‌ساری قه‌لا و پاسگه‌یه‌کی زۆر زه‌لام و کۆن و لاروو‌خواوه. ئه‌وا دیسان چاومانیان به‌سته‌وه. وه‌پیشمان ئه‌ده‌ن و

چه پ و راست له پشته سهروه به نیو شاندا دهسته کانمان له که له بچه
 نه دن. بهم وه زیعه ته وه زورمان بهم ژور اوژوردا ده گپرن و ئەم لاوئه ولا
 پی ده کهن. له چهنده شوپن دهست و چاومان ده که نه وه، هه میسان له چهنده
 شوپن ده یان به ستنه وه. له پاش هه مووی ئەمانه کاتی بو ئاخر که رهت
 چاومان ده کهینه وه، له هۆلیکی زور زه لام داین. زور که سی دیکه شی
 لی به. هه موو دهست به ستراوه یین. هۆل وه کوو کوترخان هه رگمه ی دی.
 تاره قه له ملیونه ها کونه پیسته وه هه لده قولی. خوین و خوی له سه ر نازای
 زامه کانمان تیکه ل بوون. کراس به پیستمانه وه نووساوه. ئاخ زاگرووس پشت
 و ئەژنوت شکاندم. وه ی له ژان و ئیشی برژانه وه ی ئەم گشته برینه. له و
 سه ری هۆل، قازی یه ک له سه ر کورسی یه ک پال که وتوه. ده یان دهست
 باوه شیینی ده کهن و میزیک له بهر دهستی قازی دایه. نیوه راستی میز
 ته رازوویه کی لی به و ئەم شان و ئەو شانی ته رازوو، ده وسی به قه لاپرچن
 کراوه. دوو دهن دوو کی ته رازوو له حاندی یه کدا میزان راویستاون. سولتان
 و نایب له پشت سه ری قازی ویستاون و سه دان کۆله وه ژ له شان
 ده ورانده وری هۆلیان گرتوه.

قازی له جیاتی هه ناسکه هه ناسک، نه عره ته ده کیشی. ئەوا هه ستایه
 سه ری پی. له گه لکوو قازی له سه ر کورسی هه لده ستی، دهن دوو کی ته رازوو
 له میزان ده ترازین. میرزا و دهست و پیوه ندی قازی زور له گه ل ته رازوو
 خه ریک ده بن به لکه م میزان بوستی، به لام دایکم مردوو، باوکم زیندوو،
 دهن دوو کی ته رازوو میزان نابنه وه. که چی له گه لکوو قازی له جیی خوی
 داده نیشیته وه، دیسانه که دهن دوو که ته رازوو میزان ده بنه وه. ئاخ له برژه
 برژی پیست و له سووتانه وه ی نیو چاو و زامه کانم، ئە ی برارۆ، ئە ی برارۆ.
 له هۆله که دا که م که س رهنگی به روخساره وه ماوه! روخساری زور که س

وه‌ک په‌ری کاغزی سپی داگه‌پراوه. بو جاریکی دیکه قازی له جیی خۆبه‌وه هه‌له‌ستیه سهر پی. دیسانه‌که‌ش ته‌رازوو له میزان ده‌ترازی! به‌لام ئه‌مجاره نه قازی ته‌مه‌شای ده‌کات و نه ده‌ست و پیوه‌ند خوی تی ده‌گه‌یه‌نن. قازی له پشت میزه‌که‌ی راده‌وه‌ستی. روخساری وه‌ک چه‌وه‌نده‌ری کولانو سوور داگه‌پراوه. هه‌روا که لیوه‌کروژه ده‌کات، له نه‌کاو پر به‌گه‌روو ده‌نه‌پینن: براهه‌تی! یه‌کسانی! رزگاری، ولات، ئینسان. نه‌خیر نه‌وه‌للا درۆ، درۆ. ئاژاوه، درۆ ده‌که‌ن، ئاگرتان کردوته‌وه. ئاژاوه ساز ده‌که‌ن. ساویلکه و نه‌فام به‌هه‌له‌ده‌بن و وه‌سهر ته‌له‌یان ده‌په‌پینن. ولات، ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی باخه‌ره‌ز، رزگاری، دووکان و بازاری باخچه‌ی گولان. ئینسان، چاو به‌کتییی قورادا گپران و بلاو کردنه‌وه‌ی پروپاگه‌نده‌ی درۆ و ده‌له‌سه. حه‌ول و ته‌قه‌لا بوچی؟

بو ئاژاوه نانه‌وه، بو هه‌له‌فریواندنی لاوی نه‌فام و هه‌ره‌زه‌کار و ساویلکه. به‌فریو بردنی خه‌لک! هه‌للا ساز کردن و خه‌لک به‌گولله وه‌نان. خه‌ون ده‌بینن، خه‌یال پلاو ده‌که‌ن. پی تان ده‌په‌پینن، پی تان ده‌نوینن. ولات بی سیحبه‌یه، ولات خاوه‌نی هه‌یه، یاسای هه‌یه، یاسا، یاسا. له پر به‌ره‌و میرزا که‌ی ده‌سووری: میرزا بنووسه، ئه‌وه هه‌شتانه‌وه‌ده‌که‌سه‌ی وا له‌م قوربه‌ی سه‌ره‌وه‌دان، خاوه‌نی ئه‌م کۆمه‌له‌ ده‌وسی‌یه - کۆمه‌له‌یه‌ک ده‌وسی ده‌داته ده‌ست میرزا که‌ی - ئه‌مانه وه‌پیش ده‌ن، بیان به‌ن و پرۆن، ئیدی نه‌یان بینمه‌وه. جیا یان که‌نه‌وه. میرزا بگره، بنووسه: ئه‌وه په‌نجا شپست که‌سه‌ی هوو سووچه‌ی ئه‌ولا - کۆمه‌لیکی دیکه ده‌وسی ده‌داته ده‌ست میرزا - ئه‌وانه بنووسه به‌ندیی دايم. ده‌بی تا روژی مردن له به‌نددا پرپین. هووی چه‌کدار! ئه‌مانه‌ش جیا که‌نه‌وه، بیان به‌ن و پرۆن. چه‌کدار ئه‌م دوو ده‌سته‌یه وه‌پیش ئه‌ده‌ن و له هوڵ ده‌چنه‌دری. قازی برپک له وانیه‌ی ماون

ده پوانی. بزه یه کی دیته سهر لیوی، ترووسکه یه ک له چاوه کانیدا ده دره وشئی. له پر روو ده کاته میرزا که ی: میرزا ئه و په نجا که سه ی خاوه ن ئه م دهوسی یانه - دهوسی ده داته ده ست میرزا - ئه مانه دوو سال و سی سال و تا کوو پینج سالیان بو بنووسه. دیسان ده یان بینمه وه. جاری مه یان به ن! ئه وه ی ماوه هه مووی شاربه دهر که ن. گهرمیئی بنووسه بو کوستان، کوستانی بنووسه بو گهرمین. بزه ی ره زامه ندی لیوه کانی ده پشکوینی. سهری به ره و پاش و پیش راده وه شیئی و پی ده که نی. دیانه سپیه کانی ده رده که ون. که لپه کانی دریز و تیژن، وه ک شفره ی به راز دینه بهرچاوم. ئاخ زاگرووس پشتت شکاندم. تو شه وی قه ولت دامی لانی که م ئه مپرو ونده توند نه رووی. قازی له پشت میزه که ی برپک ئه وسهر و ئه وسهر ده کا له سهر پاژنه خولیکی ئاکتورانه به ده وری خوی دا ئه دا، به هیما و ئاشیره ی په نجه بو لای من و شوپا: به لام ئه و سی که سه ی که ماون، ئمم... لیوه کانی به سهر یه کدا ده خه وینی - ته مه شایه کی ئه م لاو ئه ولای خوم ده که م. لاوی گولفروش له پشت سهری شوپا راویستاهه - قازی دیانه کانی سهره وه ی، لیوی خواره وه ی ده گرنه ژیر: ئه م سی که سه - چاوه کانی مان لی داده قلیشیئی، لیوی خواریی توند تر ده گه زی - ئمم ئه مانه... بی یان هیئنه پیشتر - ده مانبه نه پیشتر - قاقا ده کیشی. خولیکی دیکه به ده وری خوی دا ده سووپی. شاگه شکه ده بی. دیانه کانی لیک ده که ون و شه قه شه قیان هوّل پر ده کات. ئاخ چ دیمه نیکی بیس و نه گریسی هه به. ده یناسمه وه. ههر ئه و قازیه به که ئاخز ئیمزا و موری شاربه دهری له ولاتی خومان به دهوسی یه که مه وه نا.

لچ و لیوی ده که ونه لیوه له ره. قاقا ده کیشی و که ف هه لده خرپینی. دیسان ده نه پینی: شوپا و سامره ند و گولفروش، به لام ئیوه، ئمم...

لېوھە كانى سەرگەۋ خوارىيى بە نۆرە دەگەزى، چاۋە كانى دە وەندەى پېشتەر دادە قلىشىنى دەمپىنى: ئەم سى كەسە ھەر ئىستا و لە بەر چاۋى خۆم، لە بەر چاۋى خۆم، نېو چاۋانىان داغ كەن! مۆرى شاربەدەرى دايم دە ھەم بە نېو چاۋانىانە ۋە بنىن، تا ھەموو كەسى زۆر لە دوورە ۋە بيان ناسىتە ۋە، كەس توخونيان نە كەۋى، كەس فرىويان نە خوا، كەس رووى خوشيان نە داتى. زووكەن زوو، ئاگر و ئاسن و مۆر يىنن. مۆرى شاربەدەرى ئە بەدى لە نېو چاۋانىان بەن. جا لە پاشان تىيان ھەلدەن و شاربەدەرى نېو دەرگە و ھەسار و بازارە كەى شانى دەرگە يان كەن.

لە پەر دىمان دېۋەزمەى دار بە دەست ھەلدە كوتتە سەرمان. زۆر زوو لە چوارمىخە يە كى پىچە وانە مان ئە دەن. ئاى چ چوارمىخە يە كى سەيرە! لە تەۋاۋى ولاتان و مېژوودا چوارمىخە ھەر دەمە ۋە روو بوو، كە چى ئىمە لە سەر پىشت و روخسار بەرە ۋە ھەوا لە چوارمىخە دراۋىن! ۋە ھاش بە سترائىنە تەۋە كە نە توانىن موو بېسىن يان ساتتىك بەم لاۋادا بېزوۋىنە ۋە. دەعبايە كى عاجىياتى مۆر ئاسنىكى ئاگرىنى سوور سوور و داغ داغ بە دەستە ۋە دېتە پېشى. چاۋە سوورە كانى ۋە ك مۆر ئاسنە ئاگرىنە كە پېرىشكە يان لى دەبېتە ۋە. كوئىرايم داىە بو تو زاگرۆس. تو پاك و راست و ئازا بووى. تو ئىمەت پى شىۋاى ئە ۋە نە بوو پىمان بلىى چ دەكەى و چت لە بن سەر داىە! مۆر ئاسنى ئاگرىن بە نېو چاۋانمانە ۋە دەنن. چزە لە پىستى نېو چاۋان ھەلدەستى. مۆر ئاسنى داغ لە سەر پىستى نېو چاۋانمان ... نېو چاۋان چزە چزە دە سووتى و دە برژىتە ۋە. مۆرى ئاگرىن لە سەر پىستى نېو چاۋان ... ۋە نەدى دادە گرن تاكونى تاكوو سەر ئىسكانمان دە سووتىن. قاقاى قازى و سولتان و نايب ھۆلە كەى پەر ... قاقا كە يان لە نېو گوپچكە مدا لە نېو پراستى مۆخى سەر مدا دە تەقېتە ۋە. بو كوروز و بۆنى گوشت و

ئیسکی سووتاو هوّل که لاوړپژ ... چاوم لیّیه قازی و کۆله وه ژ له شانہ کان بۆنه که هه لده مژن و قاقا .... موری ئاگر ههر له سهر پیست و گوشت و ئیسکی نیوچاوانه. بۆکوړووز و دووکه لّ لوول ده خوّن و بلاو ده بنه وه! ئاخ چ ئاوریک به ربۆته جهرگ و دلّ و هه ناوم، ئاخ له م ئیش و ژانه، وهی له م سووتان و برژه برژه. قاقای قازی و پیاوه نه گریسه کانیشی له گوینی کوتک زرینگه له گوئی و موخ و که پرپاکه ی سهرم هه لده ستینی. سهرم ده بیته ده، ده بیته سه د، ده بیته هه زار، هه مووشیان له نیوان عهرز و ئاسماندا ده خو لینه وه، باوه خو لیّی ده که ن، ده سووړپینه وه. دووکه لّ و هه لم و ئاگریان لیّ هه لده ستی. ده خو لینه وه، لیّک ده که ون. پپیشکه ئاگری زهر د و سووریان لیّ ده بیته وه. ده بیّ شوړا و زاگړوس! له چ وه زیعه تیکدا بن هه ک کوپراییم دایه، نه وه ناله نالی کامیانه. ده ک که پ بایه م و بمر دایه م و ئەم ناله ناله م نه بیستایه. ئاخ له ژان و ئیشی ئەم چه چه. به هه ره هیژ و توانای خوّم ده نه پینم، ده گوړپنم، جنیو ئەدهم! جنیو ئەدهم. وهنده ده نه پینم تا کوو..

کاتی وه خو دیمه وه له گه لّ زه ریا و شاهو له نیسی گاشه به رده که ی روخی زه ریا دانیشتووین. سهر و سیّ به ردی بازه لّین به ده سته وه، هه لیان ده خه ین و ده یان گرینه وه. به لام چاومان له کۆساره سهر به ته م و مژه که ی نیوه راستی زه ریا پر یوه. لیّی ده روانین و گویمان له ده نگی دلّه کوته ی یه کتره. نیو چاوانم ده برژینه وه، چاوم پپیشکه ی لیّ ده بیته وه. شاهو هه ستاوه ته سهر پی. وه ک وړینه کردن پیمان ده لیّ: هه لسن دوستی ئازیز، ئەشی بچیم وه مال، فره برسیمه! خوه شکه زه ریا تو وه به ره و بچوو به ی چتی سازکه. خه ون دیمه وه ئی روژی هه ل شوړا دیت وه ی ئیره! وه گرد شوړا ته گبیر که یم، چه که یم؟ چه که دن یم؟ نیوی شوړا زرینگه له

گویم هه لده ستیتی:

شۆپرا؟! .... ئاخ له بی خه به ران که شکه ک.... شۆپرا، شۆپرا... تۆ خودا
 ئەمجاره ش بگه یه! .... ئیمه ساویلکه، جیهان تراویلکه و زیان؟ .... زیان
 ئاویلکه! .... ئاخ شۆپرا وهره و بگهره فریای زاگرۆسه کان! ئه ری بلی چیت
 له ده ست بی؟ ئاخه تۆش شاربه دهر یکی وه ک من.

سی و یه کی خه رمانانی ۱۳۷۶ (۱۹۹۷)

پهراویز :

دهست نووسی یهک به فارسی ۱۳۵۲ - ۱۳۵۵ ای هه تاوی .

دهست نووسی یهک به کوردی سیی جوزهردانی ۷۵ تاکوو نۆی ریبه ندانی

۷۵ ای هه تاوی .

دهست نووسی دوو به کوردی جوزهردان تاکوو خه رمانانی ۱۳۷۶ ای هه تاوی.

دوو جار پیدا چوونه وه له مانگی ره زبه ری هه فتا و شه شی هه تاوی دا. ژبانی

نوسه ر و سامره ند موکری و شوپرا و شاربه دهره کان پیکه وه، تاکوو نه مپرو ۲۵ سال.

له مپرو شه وه تاکوو هه تا هه تا.